

JEREMIA POLYGLOTTA

Textes repris de : <http://www.sacred-texts.com/bib/poly/jero01.htm>

La LXX a été réordonnée pour correspondre au TM et à la Vg.

Septante : texte de Rahlfs

[verset manquant dans Rahlfs mais présent chez Bagster]

TM : texte du codex de Leningrad selon Westminster version WLC du 20 Octobre 2006 .

Ketiv en **marron**, qere en **bleu**.

Transcription **notes**:

1 BHS has been faithful to the Leningrad Codex where there might be a question of the validity of the form and we keep the same form as BHS.

2 We have added a sop pasuq where L and BHS omit it. (The added sof pasuq often is missing from the text.)

3 We read or understand L differently than BHS (1983 Edition). this notation indicates a typographical error in BHS.

4 Puncta Extraordaria -- a \u05c4 is used to mark such marks in the text when they are above the line and a \u0323 when they are below the line.

5 Large letter(s).

6 Small letter(s).

7 Suspended letter(s).

8 Inverted nun in the text.

9 BHS has abandoned L and we concur. All of these occurrences are ketib/qere problems. **a** Adaptations to a Qere which L and BHS, by their design, do not indicate.

m Miscellaneous notes to the text and occasions where more than one bracket category applies.

q We have abandoned or added a ketib/qere relative to BHS. In doing this we agree with L against BHS.

y Yathir readings in L which we have designated as Qeres when both Dothan and BHS list a Qere.

Vulgate : texte de 1598

[indique une section poétique]

<u>Septante</u>	<u>Texte Massorétique</u>	<u>Vulgate</u>
<p>1.1 τὸ ῥῆμα τοῦ θεοῦ ὃ ἐγένετο ἐπὶ Ἰερεμῖαν τὸν τοῦ Χελκίου ἐκ τῶν ἱερέων ὃς κατόκει ἐν Αναθωθ ἐν γῆ Βενιαμιν</p> <p>2 ὃς ἐγενήθη λόγος τοῦ θεοῦ πρὸς αὐτὸν ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωσια υἱοῦ Ἀμωσ βασιλέως Ἰουδα ἔτους τρισκαιδεκάτου ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ</p> <p>3 καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωακὶμ υἱοῦ Ἰωσια βασιλέως Ἰουδα ἕως ἑνδεκάτου ἔτους Σεδεκία υἱοῦ Ἰωσια βασιλέως Ἰουδα ἕως τῆς αἰχμαλωσίας Ἰερουσαλὴμ ἐν τῷ πέμπτῳ μηνί</p> <p>4 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων</p>	<p>1.1 דְּבַר־יְרֵמְיָהוּ אֲשֶׁר בְּנִחְלֻקְתָּיהוּ מִן־הַכֹּהֲנִים אֲשֶׁר בְּעִנְתוֹת בְּאֶרֶץ בְּנֵימִן:</p> <p>2 אֵלַיו אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה בְּיַמֵּי יִאֲשִׁיָּהוּ בֶן־אֲמֹן מֶלֶךְ בְּשָׁלֹשׁ־עֶשְׂרֵה שָׁנָה יְהוּדָה לְמַלְכוֹ:</p> <p>3 וַיְהִי בְיַמֵּי יְהוֹאֲכִים בֶּן־יִאֲשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה עַד־חַמֵּשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְצִדְקָתָהּ בֶּן־יִאֲשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְרוּשָׁלַם יְהוּדָה עַד־גְּלוֹת בְּחֻדָשׁ הַחֲמִישִׁי: ׀</p>	<p>1.1 Verba Jeremiæ filii Helciæ, de sacerdotibus qui fuerunt in Anathoth, in terra Benjamin.</p> <p>2 Quod factum est verbum Domini ad eum in diebus Josiæ filii Amon, regis Juda, in tertio decimo anno regni ejus.</p> <p>3 Et factum est in diebus Joakim filii Josiæ, regis Juda, usque ad consummationem undecimi anni Sedeciæ, filii Josiæ, regis Juda, usque ad transmigracionem Jerusalem, in mense quinto.</p> <p>4 Et factum est verbum Domini ad me, dicens:</p> <p>5 [Priusquam te formarem in utero, novi te,</p>

5 πρὸ τοῦ με πλάσαι σε ἐν κοιλίᾳ ἐπίσταμαι σε καὶ πρὸ τοῦ σε ἐξελεῖν ἐκ μήτρας ἡγιάκᾳ σε προφήτην εἰς ἔθνη τέθεικά σε

6 καὶ εἶπα ὃ δέσποτα κύριε ἰδοὺ οὐκ ἐπίσταμαι λαλεῖν ὅτι νεώτερος ἐγὼ εἰμι

7 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με μὴ λέγε ὅτι νεώτερος ἐγὼ εἰμι ὅτι πρὸς πάντας οὓς ἐὰν ἐξαποστείλω σε πορεύση καὶ κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν ἐντείλωμαί σοι λαλήσεις

8 μὴ φοβηθῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ὅτι μετὰ σοῦ ἐγὼ εἰμι τοῦ ἐξαιρεῖσθαι σε λέγει κύριος

9 καὶ ἐξέτεινεν κύριος τὴν χεῖρα αὐτοῦ πρὸς με καὶ ἤψατο τοῦ στόματός μου καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἰδοὺ δέδωκα τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου

10 ἰδοὺ κατέστακά σε σήμερον ἐπὶ ἔθνη καὶ βασιλείας ἐκριζοῦν καὶ κατασκάλπτειν καὶ ἀπολλύειν καὶ ἀνοικοδομεῖν καὶ καταφυτεύειν

11 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων τί σὺ ὄρας Ιερεμια καὶ εἶπα βακτηρίαν καρυίνην

12 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με καλῶς ἐώρακας διότι ἐγρήγορα ἐγὼ ἐπὶ τοὺς λόγους μου τοῦ ποιῆσαι αὐτούς

13 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με ἐκ δευτέρου λέγων τί σὺ ὄρας καὶ εἶπα λέβητα ὑποκαίμενον καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου βορρᾶ

14 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἀπὸ προσώπου βορρᾶ ἐκκαυθήσεται τὰ κακὰ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν

15 διότι ἰδοὺ ἐγὼ συγκαλῶ πάσας τὰς βασιλείας ἀπὸ βορρᾶ τῆς γῆς λέγει κύριος καὶ ἤξουσιν καὶ θήσουσιν ἕκαστος τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῶν πυλῶν Ιερουσαλημ καὶ ἐπὶ πάντα τὰ τεῖχη τὰ κύκλῳ αὐτῆς καὶ ἐπὶ

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי 4
לֵאמֹר:

בְּטֹטְןִי אֶצְרַף אֶצְוֹרֶךְ בְּטֶרֶם 5
יְדַעְתִּיךָ וּבְטֶרֶם תִּצָּא מִרְחֹם
הַקִּדְשִׁיךָ נְבִיא לְגוֹיִם
נִתְקַדְּשִׁיךָ:

וַאֲמַר אֶהְיֶה אֲדַנִּי יְהוָה הַגֵּה 6
כִּי־נִעַר ¹לֹא־יִדְעֵתִי דְבַר
אֲנֹכִי: פ

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי 7
אַל־תִּאְמַר נִעַר אֲנֹכִי כִי
תִלְךָ עַל־כָּל־אֲשֶׁר אֲשַׁלְּחֶךָ
וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר אֲצַוֶּךָ תְּדַבֵּר:

אַל־תִּירָא מִפְּנֵיהֶם כִּי־אֲתַקֵּן 8
אֲנִי לְהַצִּילֶךָ נְאֻם־יְהוָה:

וַיִּשְׁלַח יְהוָה אֶת־יָדוֹ וַיַּגַּע 9
עַל־פִּי וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הַגֵּה
נִתְתִּי דְבַרִּי בְּפִיךָ:

רְאֵה הַפְּקֻדֹתֶיךָ הַיּוֹם 10
הַזֶּה עַל־הַגּוֹיִם
וְעַל־הַמַּמְלָכוֹת לְנִתּוֹשׁ
וְלְהַאֲבִיד וְלְהָרוֹס וּלְנַתּוֹץ
לְבָנוֹת וּלְנִטּוֹעַ: פ

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי 11
לֵאמֹר מָה־אֲתַה רְאֵה יְרֵמְיָהוּ
וַאֲמַר מִקֵּל שָׂקֵד אֲנִי רְאֵה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי הִיטְבַּתָּ 12
לְרֵאוֹת כִּי־שָׂקֵד אֲנִי
עַל־דְּבַרִּי לְעִשְׂתּוֹ: פ

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי 13
שְׁגִית לֵאמֹר מָה אֲתַה רְאֵה
רְאֵה וַאֲמַר סִיר נְפוּחַם אֲנִי
וּפְנֵיו מִפְּנֵי צְפוּנָה:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי מִצְפוֹן 14
תִּפְתַּח הָרְעָה עַל כָּל־יִשְׂבֵּי
הָאָרֶץ:

כִּי הִנְנִי קֹרֵא 15
לְכָל־מְשֻׁפְּחוֹת מַמְלָכוֹת

et antequam exires de vulva,
sanctificavi te,
et prophetam in gentibus dedi te.]

6 Et dixi: [A, a, a, Domine Deus,
ecce nescio loqui,
quia puer ego sum.]

7 Et dixit Dominus ad me: [Noli
dicere: Puer sum:
quoniam ad omnia quæ mittam te
ibis,
et universa quæcumque
mandavero tibi loqueris.]

8 Ne timeas a facie eorum,
quia tecum ego sum ut eruam te,
dicit Dominus.]

9 Et misit Dominus manum suam,
et tetigit os meum, et dixit
Dominus ad me: [Ecce dedi verba
mea in ore tuo:

10 ecce constitui te hodie
super gentes et super regna,
ut evellas, et destruas,
et disperdas, et dissipas,
et ædifices, et plantes.]

11 Et factum est verbum Domini
ad me, dicens: [Quid tu vides,
Jeremia?] Et dixi: [Virgam
vigilantem ego video.]

12 Et dixit Dominus ad me: [Bene
vidisti:
quia vigilabo ego super verbo meo,
ut faciam illud.]

13 Et factum est verbum Domini
secundo ad me, dicens: [Quid tu
vides?] Et dixi: [Ollam succensam
ego video,
et faciem ejus a facie aquilonis.]

14 Et dixit Dominus ad me: [Ab
aquilone pandetur malum
super omnes habitatores terræ:

15 quia ecce ego convocabo omnes
cognationes regnorum aquilonis,
ait Dominus:
et venient, et ponent unusquisque
solium suum
in introitu portarum Jerusalem,
et super omnes muros ejus in
circuitu,
et super universas urbes Juda:

16 et loquar judicia mea cum eis
super omnem malitiam eorum qui
dereliquerunt me,

<p>πάσας τὰς πόλεις Ιουδα 16 καὶ λαλήσω πρὸς αὐτοὺς μετὰ κρίσεως περὶ πάσης τῆς κακίας αὐτῶν ὡς ἐγκατέλιπόν με καὶ ἔθυσαν θεοῖς ἄλλοτριῶν καὶ προσεκύνησαν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν αὐτῶν 17 καὶ σὺ περιζῶσαι τὴν ὀσφύν σου καὶ ἀνάστηθι καὶ εἰπὸν πρὸς αὐτοὺς πάντα ὅσα ἂν ἐντεῖλωμαί σοι μὴ φοβηθῆς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν μηδὲ πτοηθῆς ἐναντίον αὐτῶν ὅτι μετὰ σοῦ ἐγὼ εἰμι τοῦ ἐξαιρεῖσθαι σε λέγει κύριος 18 ἴδου τέθεικά σε ἐν τῇ σήμερον ἡμέρᾳ ὡς πόλιν ὄχυρὰν καὶ ὡς τεῖχος χαλκοῦν ὄχυρὸν ἅπασιν τοῖς βασιλεῦσιν Ιουδα καὶ τοῖς ἄρχουσιν αὐτοῦ καὶ τῷ λαῷ τῆς γῆς 19 καὶ πολεμήσουσίν σε καὶ οὐ μὴ δύνωνται πρὸς σέ διότι μετὰ σοῦ ἐγὼ εἰμι τοῦ ἐξαιρεῖσθαι σε εἶπεν κύριος</p>	<p>וַיִּנְתְּנוּ צְפוֹנָה נְאֻם־יְהוָה וַבָּאֵי אִישׁ כִּסְאוֹ פָתַח שַׁעֲרֵי כָּל־חֹמֹתֶיהָ יְרוּשָׁלַם וְעַל סֹבִיב וְעַל כָּל־עַרְיֵי הַהֹדֶה׃ 16 אוֹתָם וּדְבַרְתִּי מִשְׁפָּטִי עַל כָּל־רַעְתֶּם אֲשֶׁר עֲזָבוּנִי אֲחֵרִים וַיִּקְטְרוּ לְאֱלֹהִים וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לַמַּעֲשֵׂי יְדֵיהֶם׃ 17 וַקְּמַתְּ וְאַתָּה תִּתְּנֵנִי וּדְבַרְתְּ אֲלֵיהֶם אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֶצְלָגְךָ אֶל־תַּחַת מַפְנְיֹתָם אֲנֹכִי כֹרֵ־אֲחֵתָם לַכֹּהֲנִים׃ 18 הַיּוֹם נִאֲנִי הִנֵּה נִתְּמִיךָ לְעִיר מְבֻצָּר וּלְעִמּוּד בְּרֹזֶל עַל־כָּל־הָאָרֶץ וּלְחִמּוֹת נְחֹשֶׁת לְמַלְכֵי הַיּוֹדֶה לְשֹׁרֵיהָ הָאָרֶץ׃ לְכַהֲנֵיהָ וּלְעַם 19 וַנִּלְחַמוּ אֵלֶיךָ וְלֹא־יִוָּכְלוּ לָךְ כִּי־אַתָּה אַנְי נְאֻם־יְהוָה לְהַצִּילְךָ׃ פ</p>	<p>et libaverunt diis alienis, et adoraverunt opus manuum suarum. 17 Tu ergo, accinge lumbos tuos, et surge, et loquere ad eos omnia quæ ego præcipio tibi. Ne formides a facie eorum, nec enim timere te faciam vultum eorum. 18 Ego quippe dedi te hodie in civitatem munitam, et in columnam ferream, et in murum æreum, super omnem terram, regibus Juda, principibus ejus, et sacerdotibus, et populo terræ. 19 Et bellabunt adversum te, et non prævalebunt, quia ego tecum sum, ait Dominus, ut liberem te.]</p>
<p>1 2.2 καὶ εἶπεν τάδε λέγει κύριος ἐμνήσθην ἐλέους νεότητός σου καὶ ἀγάπης τελειώσεώς σου τοῦ ἐξακολουθῆσαι σε τῷ ἁγίῳ Ἰσραὴλ λέγει κύριος 3 ἅγιος Ἰσραὴλ τῷ κυρίῳ ἀρχὴ γεννημάτων αὐτοῦ πάντες οἱ ἔσθοντες αὐτῶν πλημμελήσουσιν κακὰ ἤξει ἐπ' αὐτοὺς φησὶν κύριος 4 ἀκούσατε λόγον κυρίου οἶκος Ἰακωβ καὶ πᾶσα πατριὰ οἴκου Ἰσραὴλ 5 τάδε λέγει κύριος τί εὗροσαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν ἐμοὶ πλημμέλημα ὅτι ἀπέστησαν μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ματαίων καὶ ἐματαιώθησαν 6 καὶ οὐκ εἶπαν ποῦ ἐστὶν κύριος ὁ ἀναγαγὼν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ὁ καθοδηγήσας ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν γῇ ἀπείρῳ καὶ ἀβάτῳ ἐν γῇ ἀνύδρῳ καὶ ἀκάρπῳ</p>	<p>וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר׃ הֲלוֹךְ וַקְרֵאתְךָ בְּאָזְנֵי יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה נְעוּרַיִךְ וְנַכְרֵתִי לָךְ חֶסֶד אַהֲבַת כָּל־יְהוּדָה לְכַתְּבָהּ אַחֲרַי בְּאָרֶץ לֹא זְרוּעָה׃ בַּמִּדְבָּר קָדַשׁ יִשְׂרָאֵל לִיהוָה׃ 3 כָּל־אֲכָלִיו וְרֵאשִׁית תְּבוּאָתָהּ יֵאֱשָׁמוּ רַעְיָה תִּבְאֵ אֲלֵיהֶם נְאֻם־יְהוָה׃ פ 4 שְׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה בְּיַת יַעֲקֹב וְכָל־מִשְׁפָּחוֹת בְּיַת יִשְׂרָאֵל׃ 5 כֹּה אָמַר יְהוָה מַה־מַּצְאוּ אֲבוֹתֵיכֶם בִּלְעוֹל כִּי רַחֲקוּ הִתְבָּלַּ מַעֲלֵי נַפְלְכוּ אַחֲרַי וַיִּהְיֶינָה׃ 6 וְלֹא אָמְרוּ אֵינָהּ יְהוָה׃</p>	<p>2.1 Et factum est verbum Domini ad me, dicens: 2 [Vade, et clama in auribus Jerusalem, dicens: Hæc dicit Dominus: Recordatus sum tui, miserans adolescensiam tuam, et caritatem desponsationis tuæ, quando secuta es me in deserto, in terra quæ non seminatur. 3 Sanctus Israël Domino, primitiæ frugum ejus: omnes qui devorant eum delinquant: mala venient super eos, dicit Dominus. 4 Audite verbum Domini, domus Jacob, et omnes cognationes domus Israël. 5 Hæc dicit Dominus: Quid invenerunt patres vestri in me iniquitatis, quia elongaverunt a me, et ambulaverunt post vanitatem, et vani facti sunt?</p>

ἐν γῆ ἐν ἣ οὐ διώδευσεν ἐν αὐτῇ
οὐθεν καὶ οὐ κατώκησεν ἐκεῖ
υἱὸς ἀνθρώπου

7 καὶ εἰσήγαγον ὑμᾶς εἰς τὸν
Κάρμηλον τοῦ φαγεῖν ὑμᾶς τοὺς
καρποὺς αὐτοῦ καὶ τὰ ἀγαθὰ
αὐτοῦ καὶ εἰσήλθατε καὶ
ἐμίανατε τὴν γῆν μου καὶ τὴν
κληρονομίαν μου ἔθεσθε εἰς
βδέλυγμα

8 οἱ ἱερεῖς οὐκ εἶπαν ποῦ ἐστὶν
κύριος καὶ οἱ ἀντεχόμενοι τοῦ
νόμου οὐκ ἠπίσταντό με καὶ οἱ
ποιμένες ἠσέβουν εἰς ἐμέ καὶ οἱ
προφήται ἐπροφήτευσον τῇ
Βααλ καὶ ὀπίσω ἀνωφελοῦς
ἐπορεύθησαν

9 διὰ τοῦτο ἔτι κριθήσομαι πρὸς
ὑμᾶς λέγει κύριος καὶ πρὸς τοὺς
υἱοὺς τῶν υἱῶν ὑμῶν
κριθήσομαι

10 διότι διέλθετε εἰς νήσους
Χεττιμ καὶ ἴδετε καὶ εἰς Κηδαρ
ἀποστείλατε καὶ νοήσατε
σφόδρα καὶ ἴδετε εἰ γέγονεν
τοιαῦτα

11 εἰ ἀλλάσσονται ἔθνη θεοὺς
αὐτῶν καὶ οὗτοι οὐκ εἰσὶν θεοὶ ὁ
δὲ λαός μου ἠλλάξατο τὴν δόξαν
αὐτοῦ ἐξ ἧς οὐκ ὠφελήθησονται

12 ἐξέστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ
καὶ ἔφριξεν ἐπὶ πλεῖον σφόδρα
λέγει κύριος

13 ὅτι δύο πονηρὰ ἐποίησεν ὁ
λαός μου ἐμὲ ἐγκατέλιπον
πηγὴν ὕδατος ζωῆς καὶ ὠρυξαν
ἐαυτοῖς λάκκους
συντετριμμένους οἱ οὐ
δυνήσονται ὕδωρ συνέχειν

14 μὴ δοῦλός ἐστιν Ἰσραὴλ ἢ
οἰκογενής ἐστιν διὰ τί εἰς
προνομίην ἐγένετο

15 ἐπ' αὐτὸν ὠρούοντο λέοντες
καὶ ἔδωκαν τὴν φωνὴν αὐτῶν οἱ
ἔταξαν τὴν γῆν αὐτοῦ εἰς
ἔρημον καὶ αἱ πόλεις αὐτοῦ
κατεσκάφησαν παρὰ τὸ μὴ
κατοικεῖσθαι

16 καὶ υἱοὶ Μέμφεως καὶ
Ταφνας ἔγνωσάν σε καὶ
κατέπαιζόν σου

17 οὐχὶ ταῦτα ἐποίησέν σοι τὸ

הַמַּעֲלָה אֶתְנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
בְּמַדְבָּר בְּאֶרֶץ הַמּוֹלִיד אֶתְנוּ
עָרְבָה וְשׂוּחָה בְּאֶרֶץ צִיָּה
וְצִלְמִינֹת בְּאֶרֶץ לֹא-עֹבֵר בָּהּ
שָׁם: אִישׁ וְלֹא-יֵשֵׁב אָדָם

7 וְאָבִיָּא אֶתְכֶם אֶל-אֶרֶץ 7
הַכַּרְמֶל לְאֹכַל פְּרִיָּה וְטוֹבָה
אֶת-אֶרְצִי וְתַבְאוּ וְתַטְמְאוּ
וְנִחַלְתִּי שְׂמַתְּם לְתוֹעֵבָה:

8 הַכְהִנִּים לֹא אָמְרוּ אִתָּהּ 8
הִנֵּה וְתַפְשִׁי הַתּוֹרָה לֹא
כִּי יִדְעוּנִי וְהָרַעִים פְּשָׁעוּ
וְהִנְבִּיאִים נִבְּאוּ בְכַעַל וְאֶתְרִי
הִלְכוּ: לֹא-יִוָּעֵלוּ

9 לָכֵן עַד אָרִיב אֶתְכֶם 9
נְאֻם-יְהוָה וְאֶת-בְּגֵי בְנֵיכֶם
אָרִיב:

10 כִּי עֲבָרוּ אֲנִי כַתִּימִים וְרֵאוּ 10
וְקָדְרָ שְׁלַחֵי וְהִתְבּוֹנְנוּ מֵאֵד
וְרֵאוּ הֵן הִיָּתָה כְּזָאת:

11 הַהִימִיר גּוֹל אֱלֹהִים וְהִמָּה 11
לֹא אֱלֹהִים וְעַמִּי הִמִּיר כְּבוֹדוֹ
כְּלוֹא יוֹעִיל:

12 שְׁמוֹ שְׁמַיִם עַל-זֹאת 12
וְשַׁעְרוֹ חָרְבוּ מֵאֵד
נְאֻם-יְהוָה:

13 כִּי-שִׁנְתִּים רַעוֹת עָשָׂה 13
עַמִּי אֲתִי עָזְבוּ מְקוֹרוֹ מֵיַם
בְּאֵרוֹת חַיִּים לְהִצָּב לָהֶם
בְּאֵרֹת נְשָׁבְרִים אֲשָׁר
לֹא-יִכְלוּ הִמָּיִם:

14 הֶעֱבַל יִשְׂרָאֵל אִם-יִלִּיד 14
בְּיַת הֵוא מִדּוֹעַ הִנֵּה לְבוֹ:

15 עָלִיו יִשְׁאָגוּ כְּפָרִים נָתְנוּ 15
קוֹלָם וַיִּשְׁתִּיתוּ אֶרְצוֹ לִשְׁמָהּ
מִבְּלֵי יֵשֵׁב: נִצְתּוּ נִצְתּוּ עָרְיוּ

16 וְתַחֲפַנְסוּ גַם-בְּגֵי-הֶן 16
יִרְעוּ קְדָקֵד: וְתַחֲפַנְתֶּם

6 Et non dixerunt: Ubi est
Dominus
qui ascendere nos fecit de terra
Ægypti;
qui traduxit nos per desertum,
per terram inhabitabilem et
inviam,
per terram sitis, et imaginem
mortis,
per terram in qua non ambulavit
vir,
neque habitavit homo?

7 Et induxi vos in terram Carmeli,
ut comederetis fructum ejus et
optima illius:
et ingressi contaminastis terram
meam,
et hæreditatem meam posuistis in
abominationem.

8 Sacerdotes non dixerunt: Ubi est
Dominus?
et tenentes legem nescierunt me,
et pastores prævaricati sunt in me,
et prophetæ prophetaverunt in
Baal,
et idola secuti sunt.

9 Propterea adhuc judicio
contendam vobiscum, ait
Dominus,
et cum filiis vestris disceptabo.

10 Transite ad insulas Cethim, et
videte:
et in Cedar mittite, et considerate
vehementer:
et videte si factum est
hujuscemodi:

11 si mutavit gens deos suos,
et certe ipsi non sunt dii:
populus vero meus mutavit
gloriam suam in idolum.

12 Obstupescite, cæli, super hoc,
et portæ ejus, desolamini
vehementer, dicit Dominus.

13 Duo enim mala fecit populus
meus:
me dereliquerunt fontem aquæ
vivæ,
et foderunt sibi cisternas,
cisternas dissipatas,
quia continere non valent aquas.

14 Numquid servus est Israël, aut
vernaculus?
quare ergo factus est in prædam?

καταλιπεῖν σε ἐμέ λέγει κύριος
ὁ θεός σου

18 καὶ νῦν τί σοι καὶ τῆ ὁδῷ
Αἰγύπτου τοῦ πειν ὕδωρ Γηων
καὶ τί σοι καὶ τῆ ὁδῷ Ἀσσυρίων
τοῦ πειν ὕδωρ ποταμῶν

19 παιδεύσει σε ἡ ἀποστασία
σου καὶ ἡ κακία σου ἐλέγξει σε
καὶ γνῶθι καὶ ἰδὲ ὅτι πικρόν σοι
τὸ καταλιπεῖν σε ἐμέ λέγει
κύριος ὁ θεός σου καὶ οὐκ
εὐδόκησα ἐπὶ σοί λέγει κύριος ὁ
θεός σου

20 ὅτι ἀπ' αἰῶνος συνέτριψας
τὸν ζυγόν σου διέσπασας τοὺς
δεσμούς σου καὶ εἴπας οὐ
δουλεύσω ἀλλὰ πορεύσομαι ἐπὶ
πᾶν βουνὸν ὑψηλὸν καὶ
ὑποκάτω παντὸς ξύλου
κατασκίου ἐκεῖ διαχυθήσομαι
ἐν τῇ πορνείᾳ μου

21 ἐγὼ δὲ ἐφύτευσά σε ἄμπελον
καρποφόρον πᾶσαν ἀληθινὴν
πῶς ἐστράφης εἰς πικρίαν ἢ
ἄμπελος ἢ ἄλλοτρία

22 ἐὰν ἀποπλύνῃ ἐν νίτρῳ καὶ
πληθύνῃς σεαυτῇ πῶσαν
κεκηλιδῶσαι ἐν ταῖς ἀδικίαις
σου ἐναντίον ἐμοῦ λέγει κύριος

23 πῶς ἐρεῖς οὐκ ἐμίανθην καὶ
ὀπίσω τῆς Βααλ οὐκ ἐπορεύθην
ἰδὲ τὰς ὁδοὺς σου ἐν τῷ
πολυανδρίῳ καὶ γνῶθι τί
ἐποίησας ὅπως φωνὴ αὐτῆς
ὠλόλυξεν τὰς ὁδοὺς αὐτῆς

24 ἐπλάτυνεν ἐφ' ὕδατα ἐρήμου
ἐν ἐπιθυμίαις ψυχῆς αὐτῆς
ἐπνευματοφορεῖτο παρεδόθη
τίς ἐπιστρέφει αὐτὴν πάντες οἱ
ζητοῦντες αὐτὴν οὐ
κοπιᾶσουσιν ἐν τῇ ταπεινώσει
αὐτῆς εὐρήσουσιν αὐτὴν

25 ἀπόστρεψον τὸν πόδα σου
ἀπὸ ὁδοῦ τραχείας καὶ τὸν
φάρυγγά σου ἀπὸ δίψους ἢ δὲ
εἶπεν ἀνδριοῦμαι ὅτι ἠγαπήκει
ἀλλοτρίους καὶ ὀπίσω αὐτῶν
ἐπορεύετο

26 ὡς αἰσχύνῃ κλέπτου ὅταν
ἀλῶ οὕτως αἰσχυνθήσονται οἱ
υἱοὶ Ἰσραὴλ αὐτοὶ καὶ οἱ
βασιλεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες
αὐτῶν καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ

17 הָלוּא־נָאִת תַּעֲשֶׂה-לָּךְ
עֲזָבָךְ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּעַת
מוֹלִיכָךְ בְּדָרְךָ׃

18 וְעַתָּה מַה-לָּךְ לְדָרְךָ
מִצְרַיִם לְשָׂתוֹת מִי שְׁחֹר
לְשָׂתוֹת וּמַה-לָּךְ לְדָרְךָ אֲשֹׁר
מִי נָהָר׃

19 וּמִשְׁבוֹתַיִךְ תִּנְסַבֶּךָ רַעַתָּה
תּוֹכַחַתְךָ וְדַעַי וְרֵאֵל כִּי-רַע וְמֹר
עֲזָבָךְ אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְלֹא
נֶאֱמַר-אֲדַגֵּי יְהוָה פְּחָדְתִּי אֲלֵיךָ
צָבָאוֹת׃

20 כִּי מַעוֹלָם שָׁבַרְתִּי עֲלֶיךָ
נִתְקַתִּי מוֹסְרֹתַיִךְ וְתֹאמְרֵי לֹא
כִּי אֶעֱבֹר אַעֲבֹד
עַל-כָּל-גִּבְעָה גְבוּהָה וְתַחַת
כָּל-עֵץ רַעֲוָן אֶת צֶעֶף זֹנָה׃

21 וְאַנְכִּי נִטְעַתִּיךָ שָׂרָךְ כִּלְאֵה
זָרַע אֲמַת וְאֵיךָ נִהְפַּכְתָּ לִּי
סוּרֵי הַגִּפְזוֹן נִכְרַתָּה׃

22 כִּי אִם-תִּכְבְּסִי בַּנֶּתֶר
וְתַרְבִּי-לֶךְ בְּרִית נִכְתָּם עֲוֹנֶיךָ
לְפָנַי נֶאֱמַר אֲדַגֵּי יְהוָה׃

23 אֵיךָ תֹאמְרֵי לֹא נִטְמָאֵתִי
אֲחַרֵי הַבְּעָלִים לֹא הִלְכְתִּי
דַּעַי מָה רָאִי דַרְכְּךָ בְּנֵי
עֲשִׂית בְּכַרְהָ קִלְהָ מְשַׁרְכָת
דַּרְכֶיךָ׃

24 פָּרְהוּ לִמְד מִדְּבַר בָּאוֹת
שְׂאֵפָה רוּחַ נִפְשָׁה נִפְשׁוֹ
תִּאֲנַתְהָ מִי שִׁיבְנָה
כָּל-מִבְקָשֶׁיךָ לֹא יִיעָפוּ
בְּחַדְשָׁה מִצְאֹוֹנָה׃

25 וּגוֹרֵנְךָ מִנְעִי רַגְלֶךָ מִיַּחַד
מִצְמָאָה וְתֹאמְרֵי וּגְרוּנָה
נוֹאֵשׁ לֹא כִי-אֶהְבֵּתִי זָרִים
וְאֲחַרֵיָהֶם אֲלֶיךָ׃

26 יִמְצָא כֹן כְּבֹשֶׁת גִּבְזָה כִּי
הִבִּישׁוּ בֵּית יִשְׂרָאֵל הַמָּה

15 Super eum rugierunt leones,
et dederunt vocem suam:
posuerunt terram ejus in
solitudinem.

Civitates ejus exustæ sunt,
et non est qui habitet in eis.

16 Filii quoque Mempheos et
Taphnes
constupraverunt te usque ad
verticem.

17 Numquid non istud factum est
tibi,
quia dereliquisti Dominum Deum
tuum
eo tempore quo ducebat te per
viam?

18 Et nunc quid tibi vis in via
Ægypti,
ut bibas aquam turbidam?
et quid tibi cum via Assyriorum,
ut bibas aquam fluminis?

19 Arguet te malitia tua,
et aversio tua increpabit te.
Scito et vide quia malum et
amarum est
reliquisse te Dominum Deum
tuum,
et non esse timorem mei apud te,
dicit Dominus Deus exercituum.

20 A sæculo confregisti jugum
meum:
rupisti vincula mea,
et dixisti: Non serviam.
In omni enim colle sublimi,
et sub omni ligno frondoso,
tu prosternebaris meretrix.

21 Ego autem plantavi te vineam
electam,
omne semen verum:
quomodo ergo conversa es mihi in
pravum,
vineam alienam?

22 Si laveris te nitro,
et multiplicaveris tibi herbam
borith,
maculata es in iniquitate tua
coram me,
dicit Dominus Deus.

23 Quomodo dicis: Non sum
polluta;
post Baalim non ambulavi?
Vide vias tuas in convalle;
scito quid feceris:

<p>προφηται αυτων</p> <p>27 τῷ ξύλω εἶπαν ὅτι πατήρ μου εἶ σύ και τῷ λίθῳ σὺ ἐγέννησάς με και ἔστρεψαν ἐπ' ἐμέ νῶτα και οὐ πρόσωπα αυτων και ἐν τῷ καιρῷ τῶν κακῶν αυτων ἐροῦσιν ἀνάστα και σῶσον ἡμᾶς</p> <p>28 και ποῦ εἰσιν οἱ θεοί σου οὓς ἐποίησας σεαυτῷ εἰ ἀναστήσονται και σώσουσίν σε ἐν καιρῷ τῆς κακώσεώς σου ὅτι κατ' ἀριθμὸν τῶν πόλεων σου ἦσαν θεοί σου Ιουδα και κατ' ἀριθμὸν διόδων τῆς Ιερουσαλημ ἔθυσον τῇ Βααλ</p> <p>29 ἵνα τί λαλεῖτε πρὸς με πάντες ὑμεῖς ἠσεβήσατε και πάντες ὑμεῖς ἠνομήσατε εἰς ἐμέ λέγει κύριος</p> <p>30 μάτην ἐπάταξα τὰ τέκνα ὑμῶν παιδείαν οὐκ ἐδέξασθε μάχαιρα κατέφαγεν τοὺς προφήτας ὑμῶν ὡς λέων ὀλεθρευῶν και οὐκ ἐφοβήθητε</p> <p>31 ἀκούσατε λόγον κυρίου τάδε λέγει κύριος μὴ ἔρημος ἐγενόμην τῷ Ισραηλ ἡ γῆ κεχερσωμένη διὰ τί εἶπεν ὁ λαός μου οὐ κυριευθησόμεθα και οὐχ ἤξομεν πρὸς σὲ ἔτι</p> <p>32 μὴ ἐπιλήσεται νύμφη τὸν κόσμον αὐτῆς και παρθένος τὴν στηθοδεσμιδα αὐτῆς ὁ δὲ λαός μου ἐπελάθετό μου ἡμέρας ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός</p> <p>33 τί ἔτι καλὸν ἐπιτηδεύσεις ἐν ταῖς ὁδοῖς σου τοῦ ζητήσαι ἀγάπησιν οὐχ οὕτως ἀλλὰ και σὺ ἐπονηρεύσω τοῦ μιᾶναι τὰς ὁδοὺς σου</p> <p>34 και ἐν ταῖς χερσίν σου εὐρέθησαν αἵματα ψυχῶν ἀθῶων οὐκ ἐν διορύγμασιν εὖρον αὐτοὺς ἀλλ' ἐπὶ πάσῃ δρυί</p> <p>35 και εἶπας ἀθῶός εἰμι ἀλλὰ ἀποστραφήτω ὁ θυμὸς αὐτοῦ ἀπ' ἐμοῦ ἰδοὺ ἐγὼ κρίνομαι πρὸς σὲ ἐν τῷ λέγειν σε οὐχ ἥμαρτον</p> <p>36 τί κατεφρόνησας σφόδρα τοῦ δευτερώσαι τὰς ὁδοὺς σου</p>	<p>שָׁרֵיהֶם וְכִהְיִיהֶם מְלַכִּיהֶם וְנִבְיֵיהֶם:</p> <p>27 אָמְרִים לְעֵץ אָבִי אֶתָּה יִלְדָּתְנוּ יִלְדָּתְנוּ וְלֹאֲבֹן אֶתָּה כִּי־פָנּוּ אֵלַי עָרַף וְלֹא פָּנִים וּבְצֵת רָעַתְם יְאֻמְרוּ קוֹמָה וְהוֹשִׁיעֵנו:</p> <p>28 עָשִׂיתָ וְאַיָּה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר לָךְ יָקוּמוּ אִם־יוֹשִׁיעוּךָ בְּצֵת מִסַּפֵּר עָרִיף הֲנִי רָעַתְךָ כִּי אֱלֹהֶיךָ יִהְיֶה: ס</p> <p>29 לָמָּה תָּרִיבוּ אֵלַי כָּלְכֶם פֶּשַׁעְתֶּם כִּי נֹאֲמִיָּהוּהָ:</p> <p>30 לְשׂוֹא הַכִּיתִי אֶת־בְּנֵיכֶם מוֹסֵר לֹא לָקַחוּ אֶכְלָה סָרְבַּכֶם נְבִיאֵיכֶם כָּאֲרִיָּה מִשְׁחִית:</p> <p>31 הֲדוֹר אֶתֶּם רָאוּ דְבַר־יְהוָה הַמְדַבֵּר הַלִּיתִי מֵאֶפְלָיָה לְיִשְׂרָאֵל אִם אֲרִז מִדוּעַ אָמְרוּ עַמִּי רְדוּנוּ אֲלֵיךָ: לוֹא־נִבְּאוּ עוֹד</p> <p>32 הֲתִשְׁכַּח בְּתוּלָה עֲדוּתָּהּ כָּלָה קִשְׁרֵיהָ וְעַמִּי שְׂכַחוּנִי יָמִים אֵין מִסַּפֵּר:</p> <p>33 מֵה־תִּטְבִּי דָרְבַּךְ לִבְקֹשׁ אֲהַבֶּה לְכֹל גַּם אֶת־הַרְעוֹת אֶת־דַּרְכֶיךָ: לַמְדַת לַמְדַתִּי</p> <p>34 גַּם בְּכַנְפֶיךָ נִמְצְאוּ נַפְשׁוֹת אֲבִיוֹנִים נִקְיִים כִּי לֹא־בַמְּחַתָּרַת מְצֹאֲתִים עַל־כָּל־אֲלָהָה:</p> <p>35 וְהִאֲמַרְי כִּי נִקְיִתִי אָדָּה שָׁב אִפּוֹ מִמְּנִי הַנְּגִיל נִשְׁפָּט אוֹתְךָ עַל־אֲמַרְךָ לֹא תִטְאֲתִי:</p> <p>36 מֵה־תִּזְלִי מֵאֵד לְשָׁנוֹת אֶת־דַּרְבְּךָ גַּם מִמְצָרִים תְּבוֹשִׁי כְּאֲשֶׁר־בְּשֵׁת מִצְּוֹר:</p>	<p>cursor levis explicans vias suas.</p> <p>24 Onager assuetus in solitudine, in desiderio animæ suæ attraxit ventum amoris sui: nullus avertet eam: omnes qui quærunt eam non deficient: in menstruis ejus invenient eam.</p> <p>25 Prohibe pedem tuum a nuditate, et guttur tuum a siti. Et dixisti: Desperavi: nequaquam faciam: adamavi quippe alienos, et post eos ambulabo.]</p> <p>26 [Quomodo confunditur fur quando deprehenditur, sic confusi sunt domus Israël, ipsi et reges eorum, principes, et sacerdotæ, et prophetæ eorum,</p> <p>27 dicentes ligno: Pater meus es tu: et lapidi: Tu me genuisti. Verterunt ad me tergum et non faciem, et in tempore afflictionis suæ dicent: Surge, et libera nos.</p> <p>28 Ubi sunt dii tui quos fecisti tibi? surgant, et liberent te in tempore afflictionis tuæ: secundum numerum quippe civitatum tuarum erant dii tui, Juda.</p> <p>29 Quid vultis mecum iudicio contendere? omnes dereliquistis me, dicit Dominus.</p> <p>30 Frustra percussi filios vestros: disciplinam non receperunt. Devoravit gladius vester prophetas vestros: quasi leo vastator</p> <p>31 generatio vestra. Videte verbum Domini: numquid solitudo factus sum Israël, aut terra serotina? quare ergo dixit populus meus: Recessimus; non veniemus ultra ad te?</p>
--	--	--

<p>καὶ ἀπὸ Αἰγύπτου καταισχυνθήσῃ καθὼς κατησχύνθησῃ ἀπὸ Ασσοῦρ</p> <p>37 ὅτι καὶ ἐντεῦθεν ἐξελεύσῃ καὶ αἱ χεῖρές σου ἐπὶ τῆς κεφαλῆς σου ὅτι ἀλώσατο κύριος τὴν ἐλπίδα σου καὶ οὐκ εὐόδωθήσῃ ἐν αὐτῇ</p>	<p>37 גַּם מֵאֵת זֶה תִּצָּאִי וְיָדִיד עַל-רֵאשִׁיךָ כִּי-מֵאֵס יִהְיֶה בְּמִבְטְחֶיךָ וְלֹא תִצְלִיחִי לָהֶם:</p>	<p>32 Numquid obliviscetur virgo ornamenti sui, aut sponsa fasciæ pectoralis suæ? populus vero meus oblitus est mei diebus innumeris.</p> <p>33 Quid niteris bonam ostendere viam tuam ad quærendam dilectionem, quæ insuper et malitias tuas docuisti vias tuas,</p> <p>34 et in alis tuis inventus est sanguis animarum pauperum et innocentum? non in fossis inveni eos, sed in omnibus quæ supra memoravi.</p> <p>35 Et dixisti: Absque peccato et innocens ego sum, et propterea avertatur furor tuus a me. Ecce ego iudicio contendam tecum, eo quod dixeris: Non peccavi.</p> <p>36 Quam vilis facta es nimis, iterans vias tuas! et ab Ægypto confunderis, sicut confusa es ab Assur.</p> <p>37 Nam et ab ista egredieris, et manus tuæ erunt super caput tuum: quoniam obtrivit Dominus confidentiam tuam, et nihil habebis prosperum in ea.]</p>
<p>3.1 ἐὰν ἐξαποστείλῃ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ καὶ ἀπέλθῃ ἀπ’ αὐτοῦ καὶ γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ μὴ ἀνακάμπουσα ἀνακάμπει πρὸς αὐτὸν ἔτι οὐ μαινομένη μιανθήσεται ἢ γυνὴ ἐκείνη καὶ σὺ ἐξεπόρνυσας ἐν ποιμέσιν πολλοῖς καὶ ἀνέκαμπτες πρὸς με λέγει κύριος</p> <p>2 ἄρον εἰς εὐθειᾶν τοὺς ὀφθαλμούς σου καὶ ἰδέ ποῦ οὐχὶ ἐξεφύρθῃς ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς ἐκάθισας αὐτοῖς ὡσεὶ κορώνῃ ἐρημουμένη καὶ ἐμίανας τὴν γῆν ἐν ταῖς πορνείαις σου καὶ ἐν ταῖς κακίαις σου</p> <p>3 καὶ ἔσχες ποιμένας πολλοὺς εἰς πρόσκομμα σεαυτῇ ὄψις πόρνῃς ἐγένετό σοι</p>	<p>3.1 הֲוַיִּשְׁלַח אִישׁ לְאִמֶּר אֶת-אִשְׁתּוֹ וְהִלָּכָה מֵאִתּוֹ לְאִישׁ-אֲחֵר הַיָּשׁוּב וְהִי אֵלָיָה עוֹד הֲלֹא חָנוּף תַּחֲנַנֶּה הָאָרֶץ הַקְּיָא וְאֵת זָנִית רַעִים נְאֻם-יְהוָה: רַבִּים וָשׁוּב אֵלַי שָׂאִי-עֵינַיךָ עַל-שָׂפָיִם 2 שִׂפְפֹת שִׁגְלַת וְרֹאֵי אֵיפֹה לֹא עַל-דְּרָכִים יִשְׁבֹּת לָהֶם פַּעֲרָבִי בַּמִּדְבָּר וּתְחַנְיֵנִי אָרֶץ בְּזָנוּתֶיךָ וּבְרַעְתֶּיךָ: 3 וַיִּמְנְעוּ רַבִּים וּמִלְקוֹשׁ 3 לֹא הָיָה וּמִצַּח אִשָּׁה זֹנוּהָ הָיָה לָךְ מֵאֲנֵת הַכָּלָם:</p>	<p>3.1 [Vulgo dicitur: Si dimiserit vir uxorem suam, et recedens ab eo duxerit virum alterum, numquid revertetur ad eam ultra? numquid non polluta et contaminata erit mulier illa? Tu autem fornicata es cum amatoribus multis: tamen revertere ad me, dicit Dominus, et ego suscipiam te.</p> <p>2 Leva oculos tuos in directum, et vide ubi non prostrata sis. In viis sedebas, expectans eos quasi latro in solitudine: et polluisti terram in fornicationibus tuis, et in malitiis tuis.</p>

ἀπηναιοσχύντησας πρὸς πάντας
4 οὐχ ὡς οἶκόν με ἐκάλεσας καὶ
πατέρα καὶ ἀρχηγὸν τῆς
παρθενίας σου

5 μὴ διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα ἢ
διαφυλαχθήσεται εἰς νεῖκος
ἰδοὺ ἐλάλησας καὶ ἐποίησας τὰ
πονηρὰ ταῦτα καὶ ἠδυνάσθης

6 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἐν
ταῖς ἡμέραις Ἰωσία τοῦ
βασιλέως εἶδες ἃ ἐποίησέν μοι ἡ
κατοικία τοῦ Ἰσραὴλ
ἐπορεύθησαν ἐπὶ πᾶν ὄρος
ὑψηλὸν καὶ ὑποκάτω παντὸς
ξύλου ἀλσώδους καὶ
ἐπόρνευσαν ἐκεῖ

7 καὶ εἶπα μετὰ τὸ πορνεῦσαι
αὐτὴν ταῦτα πάντα πρὸς με
ἀνάστρεψον καὶ οὐκ
ἀνέστρεψεν καὶ εἶδεν τὴν
ἀσυνθεσίαν αὐτῆς ἢ ἀσύνθετος
Ἰουδα

8 καὶ εἶδον διότι περὶ πάντων
ᾧν κατελήμφθη ἐν οἷς ἐμοιχᾶτο
ἡ κατοικία τοῦ Ἰσραὴλ καὶ
ἐξαπέστειλα αὐτὴν καὶ ἔδωκα
αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίου εἰς
τὰς χεῖρας αὐτῆς καὶ οὐκ
ἐφοβήθη ἢ ἀσύνθετος Ἰουδα καὶ
ἐπορεύθη καὶ ἐπόρνευσεν καὶ
αὐτή

9 καὶ ἐγένετο εἰς οὐθὲν ἢ
πορνεία αὐτῆς καὶ ἐμοίχευσεν
τὸ ξύλον καὶ τὸν λίθον

10 καὶ ἐν πᾶσιν τούτοις οὐκ
ἐπεστράφη πρὸς με ἢ
ἀσύνθετος Ἰουδα ἐξ ὅλης τῆς
καρδίας αὐτῆς ἀλλ' ἐπὶ ψεύδει

11 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με
ἐδικαίωσεν τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆς ἀσυνθέτου
Ἰουδα

12 πορεύου καὶ ἀνάγνωθι τοὺς
λόγους τούτους πρὸς βορρᾶν
καὶ ἐρεῖς ἐπιστράφητι πρὸς με ἢ
κατοικία τοῦ Ἰσραὴλ λέγει
κύριος καὶ οὐ στηριῶ τὸ
πρόσωπόν μου ἐφ' ὑμᾶς ὅτι
ἐλεήμων ἐγώ εἰμι λέγει κύριος
καὶ οὐ μνηθῶ ὑμῖν εἰς τὸν αἰῶνα

13 πλὴν γινώθι τὴν ἀδικίαν σου
ὅτι εἰς κύριον τὸν θεόν σου

קראת קראתי הלוא מעתה 4
לי אבי אלוף נערי אתה:

הינטר לעולם אם-ישמר 5
דברת דברתי לנצח הגה
ותעשי הרעות ותוכל: פ

ויאמר יהוה אלי בימי 6
יאשיהו המלך הראית אשר
ישראל הלכה עשתה משבה
היא על-פל-הר גבה
כל-עץ רענן ואל-תחת
ותזני-שם:

ואמר אחרי עשותה 7
את-כל-אלה אלי תשוב
ותרא ותראה ולא-שבה
בגודה אחותה יהודה:

וארא כי על-כל-אדות 8
אשר נאפה משבה ישראל
את-ספר שלחתיך ואתן
כריתתיך אליה ולא ירא
אחותה ותלך בגדה יהודה
ותזן גם-היא:

היה מקל זנותה ותחנן 9
את-הארץ ותנאף את-האבן
ואת-העץ:

וגם-בכל-זאת לא-שבה 10
אלי בגודה אחותה יהודה
בכל-לבה כי אם-בשקר
נאם-יהוה: פ

ויאמר יהוה אלי צדקה 11
נפשה משבה ישראל מבגדה
יהודה:

את-הדברים הלך וקראת 12
האלה צפונה ואמרת שובה
ישראל נאם-יהוה משבה
לוא-אפיל פני בכם כי-תסיד
אני נאם-יהוה לא אטור
לעולם:

ביהנה אף דעי עונך כי 13
אלהיך פשעת ותפזרי

3 Quam ob rem prohibitæ sunt
stillæ pluviarum,
et serotinus imber non fuit.
Frons mulieris meretricis facta est
tibi;
noluisti erubescere.

4 Ergo saltem amodo voca me:
Pater meus, dux virginitatis meæ
tu es:

5 numquid irasceris in
perpetuum,
aut perseverabis in finem?
ecce locuta es, et fecisti mala, et
potuisti.]

6 Et dixit Dominus ad me in
diebus Josiæ regis: [Numquid
vidisti quæ fecerit aversatrix
Israël?
Abiit sibimet super omnem
montem excelsum,
et sub omni ligno frondoso,
et fornicata est ibi.

7 Et dixi, cum fecisset hæc omnia:
Ad me revertere:
et non est reversa.
Et vidit prævaricatrix soror ejus
Juda

8 quia pro eo quod mœchata esset
aversatrix Israël,
dimissem eam,
et dedissem ei libellum repudii:
et non timuit prævaricatrix Juda
soror ejus,
sed abiit, et fornicata est etiam
ipsa:

9 et facilitate fornicationis suæ
contaminavit terram,
et mœchata est cum lapide et
ligno:

10 et in omnibus his non est
reversa ad me
prævaricatrix soror ejus Juda
in toto corde suo,
sed in mendacio, ait Dominus.]

11 Et dixit Dominus ad me:
Justificavit animam suam
aversatrix Israël, comparatione
prævaricatricis Judæ.

12 Vade, et clama sermones istos
contra aquilonem, et dices:
[Revertere, aversatrix Israël, ait
Dominus,

ἠσεβησας και διεχεας τας οδοῦς σου εις αλλοτριους υποκατω παντος ξυλου αλσόδους της δε φωνης μου ουχ υπηκουσας λεγει κυριος

14 ἐπιστράφητε υἱοὶ ἀφροσύνητες λέγει κύριος διότι ἐγὼ κατακυριεύσω ὑμῶν και λήμψομαι ὑμᾶς ἓνα ἐκ πόλεως και δύο ἐκ πατριᾶς και εισάξω ὑμᾶς εις Σιων

15 και δώσω ὑμῖν ποιμένας κατα την καρδιαν μου και ποιμανοῦσιν ὑμᾶς ποιμαίνοντες μετ' ἐπιστήμης

16 και ἔσται ἐάν πληθυνθῆτε και αυξηθῆτε ἐπὶ της γῆς ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις λέγει κύριος ουκ ἐροῦσιν ἐτι κιβωτὸς διαθήκης ἀγίου Ισραηλ ουκ ἀναβήσεται ἐπὶ καρδιαν ουκ ὀνομασθήσεται ουδὲ ἐπισκεφθήσεται και οὐ ποιηθήσεται ἐτι

17 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις και ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καλέσουσιν την Ιερουσαλημ θρόνος κυρίου και συναχθήσονται εις αὐτήν πάντα τὰ ἔθνη και οὐ πορεύονται ἐτι ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων της καρδιας αὐτῶν της πονηρᾶς

18 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνελεύονται οἶκος Ιουδα ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ισραηλ και ἤξουσιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἀπὸ γῆς βορρᾶ και ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν ἐπὶ την γῆν ἣν κατεκληρονόμησα τοὺς πατέρας αὐτῶν

19 και ἐγὼ εἶπα γένοιτο κύριε ὅτι τάξω σε εις τέκνα και δώσω σοι γῆν ἐκλεκτήν κληρονομίαν θεοῦ παντοκράτορος ἐθνῶν και εἶπα πατέρα καλέσετέ με και ἀπ' ἐμοῦ ουκ ἀποστραφήσεσθε

20 πλὴν ὡς ἀθετεῖ γυνὴ εις τὸν συνόντα αὐτῇ οὕτως ἠθέτησεν εις ἐμὲ οἶκος Ισραηλ λέγει κύριος

21 φωνὴ ἐκ χειλέων ἠκούσθη κλαυθμοῦ και δεήσεως υἱῶν Ισραηλ ὅτι ἠδίκησαν ἐν ταῖς

לְיָרִים תַּחַת אֶת־דַּרְכֶיךָ
כְּל־עֵץ רַעֲזוּ וּבְקוּלִי
נֹאֵם יְהוָה: לֹא־שָׁמַעְתֶּם

14 וְשׁוּבוּ בָנִים שׁוֹכְבִים
נֹאֵם יְהוָה כִּי אֲנֹכִי בָעַלְתִּי
אֶתְדָד בְּכֶם וְלִקְחֹתִי אֶתְכֶם
מֵעֵיר וּשְׂנִים מִמִּשְׁפַּחְתָּהּ
צִיּוֹן: וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם

15 וְנִתַּתִּי לָכֶם רֹעִים כְּלִבֵּי
וְרָעוּ אֶתְכֶם דַּעַה וְהִשְׁכִּיל:

16 וּפְרִיתֶם וְהָיָה כִּי תִרְבּוּ
בְּאֶרֶץ בְּנֵי־הַמָּה
עוֹד נֹאֵם יְהוָה לֹא־יֵאֱמְרוּ
אֲרוֹן בְּרִית־יְהוָה וְלֹא יַעֲלֶה
יִזְכְּרוּ־בּוֹ וְלֹא עַל־לֵב וְלֹא
יִפְקְדוּ וְלֹא יַעֲשֶׂה עוֹד:

17 בָּעַת הַהִיא יִקְרְאוּ
לִירוּשָׁלַם כַּפֶּסַח יְהוָה וְנִקְוּ
לִשְׁם יְהוָה אֲלֵיָהּ כָּל־הַגּוֹיִם
לִירוּשָׁלַם וְלֹא־יִלְכוּ עוֹד
לָכֶם הַרְעוּ: ס אֶחָדִי שְׁרֵרוֹת

18 בְּנֵי־מִים הַמָּה יִלְכוּ
בֵּית־יְהוּדָה עַל־בַּיִת יִשְׂרָאֵל
צָפוֹן וְיָבֵאוּ יַחְדָּו מֵאֶרֶץ
עַל־הָאֶרֶץ אֲשֶׁר הִנְחַלְתִּי
אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם:

19 וְאֲנֹכִי אֲמַרְתִּי אִידָּה
אֲשִׁיתָהּ בְּבָנִים וְאֶתְמוּ־לָהּ אֶרֶץ
צְבָאוֹת חֲמֻדָּה נַחֲלַת צְבִי
תִקְרָאוּ גוֹיִם וְאָמַר אָבִי
לִי וּמֵאֶחָדִי לֹא תִקְרָאֵי
תְשׁוּבִי: תִּשׁוּבוּ

20 אֲכַן בְּגִדָה אֲשֶׁה מְרַעָה
כֵּן בְּגִדְתֶם כִּי בֵּית יִשְׂרָאֵל
נֹאֵם יְהוָה:

21 קוֹל עַל־שְׂפֵיפִים נִשְׁמָע
כִּי תִחַנְנִי בְּנִי יִשְׂרָאֵל כִּי

שָׁחַו הָעֵוִו אֶת־דַּרְכֶּךָ
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיָהּ:

et non avertam faciem meam a vobis, quia sanctus ego sum, dicit Dominus, et non irascar in perpetuum.

13 Verumtamen scito iniquitatem tuam, quia in Dominum Deum tuum prævaticata es, et dispersisti vias tuas alienis sub omni ligno frondoso, et vocem meam non audisti, ait Dominus.

14 Convertimini, filii revertentes, dicit Dominus, quia ego vir vester: et assumam vos unum de civitate, et duos de cognatione, et introducam vos in Sion.

15 Et dabo vobis pastores juxta cor meum, et pascent vos scientia et doctrina.

16 Cumque multiplicati fueritis, et creveritis in terra in diebus illis, ait Dominus, non dicent ultra: Arca testamenti Domini: neque ascendet super cor, neque recordabuntur illius, nec visitabitur, nec fiet ultra.

17 In tempore illo vocabunt Jerusalem solium Domini: et congregabuntur ad eam omnes gentes in nomine Domini in Jerusalem, et non ambulabunt post pravitatem cordis sui pessimi.

18 In diebus illis ibit domus Juda ad domum Israël, et venient simul de terra aquilonis ad terram quam dedi patribus vestris.

19 Ego autem dixi: Quomodo ponam te in filios, et tribuam tibi terram desiderabilem, hæreditatem præclaram exercituum gentium? Et dixi: Patrem vocabis me, et post me ingredi non cessabis.

20 Sed quomodo si contemnat mulier amatorem suum, sic contempsit me domus Israël,

<p>όδοις αὐτῶν ἐπελάθοντο θεοῦ ἀγίου αὐτῶν</p> <p>22 ἐπιστράφητε υἱοὶ ἐπιστρέφοντες καὶ ἰάσομαι τὰ συντρίμματα ὑμῶν ἰδοὺ δοῦλοι ἡμεῖς ἐσόμεθά σοι ὅτι σὺ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν εἶ</p> <p>23 ὄντως εἰς ψεῦδος ἦσαν οἱ βουνοὶ καὶ ἡ δύναμις τῶν ὀρέων πλὴν διὰ κυρίου θεοῦ ἡμῶν ἡ σωτηρία τοῦ Ἰσραὴλ</p> <p>24 ἡ δὲ αἰσχὺνὴ κατανάλωσεν τοὺς μόχθους τῶν πατέρων ἡμῶν ἀπὸ νεότητος ἡμῶν τὰ πρόβατα αὐτῶν καὶ τοὺς μόσχους αὐτῶν καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν</p> <p>25 ἐκοιμήθημεν ἐν τῇ αἰσχύνῃ ἡμῶν καὶ ἐπεκάλυπεν ἡμᾶς ἡ ἀτιμία ἡμῶν διότι ἐναντι τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἡμάρτομεν ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀπὸ νεότητος ἡμῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ οὐχ ὑπηκούσαμεν τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν</p>	<p>שׁוּבוּ בָּנִים שׁוֹכְבִים 22 אָרְפָה מְשׁוֹכְמִיכֶם הִנָּנוּ אֲתָנוּ לֵךְ כִּי אָתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:</p> <p>אָכְנוּ לַשָּׂקָר מִגְבְּעוֹת הַמָּוֶן 23 הָרִים אָכְנוּ בִיהֲוָה אֱלֹהֵינוּ תְּשׁוּעַת יְשׁוּרָאֵל:</p> <p>אֶת־יָגִיעַ וְהִבְשַׁת אֶכְלָה 24 אֲבוֹתֵינוּ מִנְעוּרֵינוּ אֶת־צִאֲנָם אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּקָרָם וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם:</p> <p>וְתַכְסְּנוּ נַפְכָּבָה בְּבִשְׁתָּנוּ 25 כָּל־מַתְנֵנוּ כִּי לִיהוָה אֱלֹהֵינוּ אֲנַחְנוּ וְאֲבוֹתֵינוּ חָטְאוּ מִנְעוּרֵינוּ וְעַד־הַיּוֹם הַזֶּה וְלֹא שָׁמַעְנוּ בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: ס</p>	<p>dicit Dominus.</p> <p>21 Vox in viis audita est, ploratus et ululatus filiorum Israël: quoniam iniquam fecerunt viam suam; obliti sunt Domini Dei sui.</p> <p>22 Convertimini, filii revertentes, et sanabo aversiones vestras. Ecce nos venimus ad te: tu enim es Dominus Deus noster.</p> <p>23 Vere mendaces erant colles, et multitudo montium: vere in Domino Deo nostro salus Israël.</p> <p>24 Confusio comedit laborem patrum nostrorum ab adolescentia nostra: greges eorum, et armenta eorum, filios eorum, et filias eorum.</p> <p>25 Dormiemus in confusione nostra, et operiet nos ignominia nostra: quoniam Domino Deo nostro peccavimus nos, et patres nostri, ab adolescentia nostra usque ad diem hanc: et non audivimus vocem Domini Dei nostri.]</p>
<p>4.1 ἐὰν ἐπιστραφῇ Ἰσραὴλ λέγει κύριος πρὸς με ἐπιστραφήσεται ἐὰν περιέλῃ τὰ βδελύγματα αὐτοῦ ἐκ στόματος αὐτοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου μου εὐλαβηθῇ</p> <p>2 καὶ ὁμῶση ζῆ κύριος μετὰ ἀληθείας καὶ ἐν κρίσει καὶ ἐν δικαιοσύνῃ καὶ εὐλογήσουσιν ἐν αὐτῇ ἔθνη καὶ ἐν αὐτῷ αἰνέσουσιν τῷ θεῷ ἐν Ἱερουσαλημ</p> <p>3 ὅτι τάδε λέγει κύριος τοῖς ἀνδράσιν Ἰουδα καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλημ νεώσατε ἑαυτοῖς νεώματα καὶ μὴ σπείρητε ἐπ' ἀκάνθαις</p> <p>4 περιτμήθητε τῷ θεῷ ὑμῶν καὶ περιτέμεσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἄνδρες Ἰουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλημ μὴ ἐξέλθῃ ὡς πῦρ ὁ θυμὸς μου καὶ ἐκκαυθήσεται</p>	<p>אִם־תָּשׁוּב יִשְׂרָאֵל 4.1 נֹאֵם־יְהוָה אֵלַי תָּשׁוּב וְאִם־תִּסָּר שְׁקוּצֵיךָ מִפָּנַי וְלֹא תַנּוּד:</p> <p>וְנִשְׁבַּעְתָּ חַי־יְהוָה בְּאֵמַת 2 בְּמִשְׁפָּט וּבְצִדְקָה וְהִתְבָּרַכוּ כָּו גוֹיִם וְכוּ יִתְהַלְלוּ: ס</p> <p>כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה לְאִישׁ 3 יְהוּדָה וְלִירוּשָׁלַם גֵּירוּ לְכֶם גֵּיר וְאַל־תִּזְרְעוּ אֶל־קוֹצִים:</p> <p>עֲרָלוֹת הַמָּלוּ לִיהוָה וְהִסְרוּ 4 לְבַבְכֶם אִישׁ יְהוּדָה וִישְׁבֵי פְּו־תִצֵּא כָאֵשׁ חֲמָתִי יְרוּשָׁלַם רַע וּבְעָרָה וְאִין מִכָּה מִפָּנַי מֵעַלְלֵיכֶם:</p> <p>הִגִּידוּ בִיהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם 5 תִּקְעוּ וּתְקַעוּ שְׁמִיעוּ וְאִמְרוּ</p>	<p>4.1 [Si reverteris, Israël, ait Dominus, ad me convertere: si abstuleris offencicula tua a facie mea, non commoveberis.</p> <p>2 Et jurabis: Vivit Dominus in veritate, et in iudicio, et in iustitia: et benedicent eum gentes, ipsumque laudabunt.</p> <p>3 Hæc enim dicit Dominus viro Juda et Jerusalem: Novate vobis novale, et nolite serere super spinas.</p> <p>4 Circumcidimini Domino, et auferte præputia cordium vestrorum, viri Juda, et habitatores Jerusalem: ne forte egrediatur ut ignis indignatio mea, et succendantur, et non sit qui extinguat,</p>

καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων ἀπὸ προσώπου πονηρίας ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν

5 ἀναγγείλατε ἐν τῷ Ιουδα καὶ ἀκουσθήτω ἐν Ἱερουσαλημ εἴπατε σημάνατε ἐπὶ τῆς γῆς σάλπιγγι καὶ κεκράξατε μέγα εἴπατε συνάχθητε καὶ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς πόλεις τὰς τειχήρεις

6 ἀναλαβόντες φεύγετε εἰς Σιων σπεύσατε μὴ στήτε ὅτι κακὰ ἐγὼ ἐπάγω ἀπὸ βορρᾶ καὶ συντριβὴν μεγάλην

7 ἀνέβη λέων ἐκ τῆς μάνδρας αὐτοῦ ἐξολεθρεύων ἔθνη ἐξῆρην καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ τοῦ θεῖναι τὴν γῆν εἰς ἐρήμωσιν καὶ πόλεις καθαιρεθήσονται παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτάς

8 ἐπὶ τούτοις περιζώσασθε σάκκους καὶ κόπτεσθε καὶ ἀλαλάξατε διότι οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς κυρίου ἀφ' ὑμῶν

9 καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ λέγει κύριος ἀπολείται ἡ καρδία τοῦ βασιλέως καὶ ἡ καρδία τῶν ἀρχόντων καὶ οἱ ἱερεῖς ἐκοστήσονται καὶ οἱ προφῆται θαυμάσονται

10 καὶ εἶπα ὦ δέσποτα κύριε ἄρα γε ἀπατῶν ἠπάτησας τὸν λαὸν τοῦτον καὶ τὴν Ἱερουσαλημ λέγων εἰρήνη ἔσται ὑμῖν καὶ ἰδοὺ ἦψατο ἡ μάχαιρα ἕως τῆς ψυχῆς αὐτῶν

11 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐροῦσιν τῷ λαῷ τούτῳ καὶ τῇ Ἱερουσαλημ πνεῦμα πλανήσεως ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου οὐκ εἰς καθαρὸν οὐδ' εἰς ἅγιον

12 πνεῦμα πληρώσεως ἤξει μοι νῦν δὲ ἐγὼ λαλῶ κρίματα πρὸς αὐτούς

13 ἰδοὺ ὡς νεφέλη ἀναβήσεται καὶ ὡς καταιγὶς τὰ ἄρματα αὐτοῦ κουφότεροι ἀετῶν οἱ ἵπποι αὐτοῦ οὐαὶ ἡμῖν ὅτι ταλαιπωροῦμεν

14 ἀπόπλυνε ἀπὸ κακίας τὴν καρδίαν σου Ἱερουσαλημ ἵνα

שׁוֹפֵר בְּאַרְץ קְרָאָו מְלֵאוּ
וְאִמְרוּ הָאֶסְפוּ וְנִבְּאוּ
אֶל־עַרְי הַמְּבַצָּר:

6 שְׂאוּ־גַם צִיֹּנָה הָעִיזוּ
אֶל־תַּעֲמְדוּ כִּי רָעָה אֲנֹכִי
מְבִיא מִצָּפוֹן וְשֹׁבֵר גְּדוֹל:

7 וּמִשְׁחִית עָלֶיהָ אֲרִיָּה מְסַבְּכוּ
גוֹיִם נָסַע יֵצֵא מִמֶּקְמוֹ לְשׁוֹם
לְשִׁמָּה עַרְיָה תִצְיֵנָה אֲרִצָּה
מֵאֵין יוֹשֵׁב:

8 עַל־נְאֻת חִגְרוּ שְׂקִים סְפָדוּ
וְהִילְלוּ כִּי לֹא־שָׁב תְּרוֹן
אֶרְצֵי־הַתְּהוֹמָנוּ: פ

9 הִנֵּה בְיוֹם־הַהוּא
נִאֲסִי־הִנֵּה יֵאבֵד לִב־הַמֶּלֶךְ
וְהַכֹּהֲנִים וְלֵב הַשֹּׁרִים וְנִשְׁמְרוּ
וְהַנְּבִיאִים יִתְמָהוּ:

10 וְאִמְר אֲהֵהוּ אֲדַנִּי יְהוָה
אֲכֹו הַשָּׂא הַשְּׂאֵת לְעַם הַזֶּה
שְׁלֹום יִהְיֶה וְלִירוּשָׁלַם לֹא־מֹר
לְכֶם וְנִגְעָה תָרַב עַד־הַנְּפֹשׁ:

11 בָּעַת הַהִיא נֶאֱמַר
לְעַם־הַזֶּה וְלִירוּשָׁלַם רִים צַח
דָּרָךְ בַּת־עַמִּי שְׁפִיִם בַּמִּדְבָּר
לֹא לְזָרוֹת וְלֹא לְהֶבֶר:

12 רִים מְלֵא מֵאֵלֶה נִבּוּא לִי
עָתָה גַם־אֲנִי אֲדַבֵּר מִשְׁפָּטִים
אוֹתָם:

13 הִנֵּהוּ כַּעֲנָנִים יַעֲלֶה
וְכִסּוּפָה מְרַכְבוֹתָיו קָלוּ
כִּי מִנְּשָׁרִים סוֹסָיו אֹי לָנוּ
שִׁדְדָנוּ:

14 כַּבֹּסִי מְרֻעָה לִבָּךְ
יְרוּשָׁלַם לְמַעַן תִּנְשָׁעֵי
עַד־מְתֵי תִלְיוּ בְּקִרְבֶּךָ
מִחֻשְׁבוֹת אוֹנֶךָ:

15 כִּי קוֹל מִגִּיד מִדָּן
וּמִשְׁמִיעַ אֲנוּן מִתֶּר אֲפָרָיִם:

propter malitiam cogitationum vestrarum.]

5 [Annuntiate in Juda, et in Jerusalem auditum facite: loquimini, et canite tuba in terra, clamate fortiter, et dicite: Congregamini, et ingrediamur civitates munitas.

6 Levate signum in Sion; confortamini, nolite stare: quia malum ego adduco ab aquilone, et contritionem magnam.

7 Ascendit leo de cubili suo, et prædo gentium se levavit: egressus est de loco suo ut ponat terram tuam in solitudinem: civitates tuæ vastabuntur, remanentes absque habitatore.

8 Super hoc accingite vos ciliciis; plangite, et ululate: quia non est aversa ira furoris Domini a nobis.

9 Et erit in die illa, dicit Dominus: peribit cor regis, et cor principum, et obstupescunt sacerdotes, et prophetæ consternabuntur.]

10 Et dixi: [Heu! heu! heu! Domine Deus, ergone decepisti populum istum et Jerusalem, dicens: Pax erit vobis: et ecce pervenit gladius usque ad animam?]

11 [In tempore illo dicetur populo huic et Jerusalem: Ventus urens in viis quæ sunt in deserto viæ filiæ populi mei, non ad ventilandum et ad purgandum.

12 Spiritus plenus ex his veniet mihi, et nunc ego loquar iudicia mea cum eis.

13 Ecce quasi nubes ascendet, et quasi tempestas currus ejus: velociores aquilis equi illius. Væ nobis, quoniam vastati sumus.

14 Lava a malitia cor tuum, Jerusalem, ut salva fias: usquequo morabuntur in te cogitationes noxiæ?

<p>σωθῆς ἕως τότε ὑπάρξουσιν ἐν σοὶ διαλογισμοὶ πόνων σου</p> <p>15 διότι φωνὴ ἀναγγέλλοντος ἐκ Δαν ἤξει καὶ ἀκουσθήσεται πόνος ἐξ ὄρους Εφραιμ</p> <p>16 ἀναμνήσατε ἔθνη ἰδοὺ ἤκασιν ἀναγγείλατε ἐν Ἱερουσαλὴμ συστροφαὶ ἔρχονται ἐκ γῆς μακρόθεν καὶ ἔδωκαν ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰουδα φωνὴν αὐτῶν</p> <p>17 ὡς φυλάσσοντες ἀγρὸν ἐγένοντο ἐπ' αὐτὴν κύκλω ὅτι ἐμοῦ ἠμέλησας λέγει κύριος</p> <p>18 αἱ ὁδοὶ σου καὶ τὰ ἐπιτηδεύματά σου ἐποίησαν ταῦτά σοι αὕτη ἢ κακία σου ὅτι πικρά ὅτι ἦπατο ἕως τῆς καρδίας σου</p> <p>19 τὴν κοιλίαν μου τὴν κοιλίαν μου ἀλγῶ καὶ τὰ αἰσθητήρια τῆς καρδίας μου μαίμασσει ἢ ψυχὴ μου σπαράσσεται ἢ καρδιά μου οὐ σιωπήσομαι ὅτι φωνὴν σάλπιγγος ἤκουσεν ἢ ψυχὴ μου κραυγὴν πολέμου</p> <p>20 καὶ ταλαιπωρίαν συντριμμὸν ἐπικαλεῖται ὅτι τεταλαιπώρηκεν πᾶσα ἡ γῆ ἄφνω τεταλαιπώρηκεν ἢ σκηνὴ διεσπάσθησαν αἱ δέρρεις μου</p> <p>21 ἕως τότε ὄψομαι φεύγοντας ἀκούων φωνὴν σαλπίγγων</p> <p>22 διότι οἱ ἠγούμενοι τοῦ λαοῦ μου ἐμὲ οὐκ ἤδεισαν υἱοὶ ἄφρονές εἰσιν καὶ οὐ συνετοὶ σοφοὶ εἰσιν τοῦ κακοποιῆσαι τὸ δὲ καλῶς ποιῆσαι οὐκ ἐπέγνωσαν</p> <p>23 ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἰδοὺ οὐθέν καὶ εἰς τὸν οὐρανόν καὶ οὐκ ἦν τὰ φῶτα αὐτοῦ</p> <p>24 εἶδον τὰ ὄρη καὶ ἦν τρέμοντα καὶ πάντας τοὺς βουνούς ταρασσομένους</p> <p>25 ἐπέβλεψα καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ἄνθρωπος καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἐπτοεῖτο</p> <p>26 εἶδον καὶ ἰδοὺ ὁ Κάρμηλος ἔρημος καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις ἐμπεπυρισμέναι πυρὶ ἀπὸ</p>	<p>16 הַזְכִּירוּ לְגוֹיִם הַנָּהָה הַשְׁמִיעוּ עַל־יְרוּשָׁלַם נִצְרִים וְיִתְנוּ בְּאֵיִם מֵאַרְצַן הַמְּרֻקָה עַל־עָרֵי יְהוּדָה קוֹלָם:</p> <p>17 כְּשִׁמְרֵי שְׂדֵי הַיָּד עָלֶיהָ מִסָּבִיב כִּי־אֲתִי מִרְתָּה נִאֲם־יְהוָה:</p> <p>18 דַּרְכֶיךָ וּמַעַלְלֶיךָ עָשׂוּ אֵלֶּהָ לָּךְ זָאת רָעַתְךָ כִּי מָר כִּי נִגַע עַד־לִבְךָ: ׀</p> <p>19 אַחֻלָּה מַעַיִן מַעַיִן לִי אֲחֻלָּה לִבִּי הִמָּה־לִּי אֲחֻלָּה לִבִּי לֹא אֲחַרִישׁ כִּי קוֹל נִכְשֵׁי שְׁמַעְתָּ שְׁמַעְתִּי שׁוֹפָר הִרְוַעַת מִלְחָמָה:</p> <p>20 שָׁכַר עַל־שָׁכַר נִקְרָא כִּי שִׁדְדָה כָּל־הָאָרֶץ פִּתְאֹם שִׁדְדוּ אֹהֲלֵי רַגַע יְרִיעֹתֶי:</p> <p>21 עַד־מָתִי אֲרָאֶה־נֶּגַס אֲשַׁמְעָה קוֹל שׁוֹפָר: ׀</p> <p>22 לֹא כִּי־וְאֵינִל עַמִּי אֹתִי יָדְעוּ כְּנִגְמִים סְכָלִים הִמָּה וְלֹא חֲכָמִים הִמָּה נְבוֹנִים הִמָּה לִּהְרַעַ וּלְהִיטִיב לֹא יֵדְעוּ:</p> <p>23 רְאִיתִי אֶת־הָאָרֶץ וְהַנְּהַתְהוּ וְגַהּוּ וְאֶל־הַשְּׂמִים וְאֵין אֹרָם:</p> <p>24 רְאִיתִי הַהָרִים וְהַנְּהַת רַעֲשִׁים וְכָל־הַגְּבָעוֹת הַתְּקַלְקְלוּ:</p> <p>25 רְאִיתִי וְהַנְּהַת אֵין הָאֲדָם וְכָל־עוֹף הַשָּׁמַיִם נִדְדוּ:</p> <p>26 רְאִיתִי וְהַנְּהַת הַכַּרְמֶל הַמְּדַבֵּר וְכָל־עֲרֵיו נִתְצוּ מִפְּנֵי יְהוָה מִפְּנֵי חֲרוֹן אַפּוֹ: ׀</p> <p>27 כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה שְׁמָמָה תִּהְיֶה כָּל־הָאָרֶץ וְכָלָהּ לֹא אֲשַׁעֶשֶׂה:</p>	<p>15 Vox enim annuntiantis a Dan, et notum facientis idolum de monte Ephraim.</p> <p>16 Dicite gentibus: Ecce auditum est in Jerusalem custodes venire de terra longinqua, et dare super civitates Juda vocem suam:</p> <p>17 quasi custodes agrorum facti sunt super eam in gyro, quia me ad iracundiam provocavit, dicit Dominus.</p> <p>18 Viæ tuæ et cogitationes tuæ fecerunt hæc tibi: ista malitia tua, quia amara, quia tetigit cor tuum.</p> <p>19 Ventrem meum, ventrem meum doleo; sensus cordis mei turbati sunt in me. Non tacebo, quoniam vocem buccinæ audivit anima mea, clamorem prælii.</p> <p>20 Contritio super contritionem vocata est, et vastata est omnis terra: repente vastata sunt tabernacula mea; subito pelles meæ.</p> <p>21 Usquequo videbo fugientem; audiam vocem buccinæ?</p> <p>22 Quia stultus populus meus me non cognovit: filii insipientes sunt et vecordes: sapientes sunt ut faciant mala, bene autem facere nescierunt.</p> <p>23 Aspexi terram, et ecce vacua erat et nihili; et cælos, et non erat lux in eis.</p> <p>24 Vidi montes, et ecce movebantur: et omnes colles conturbati sunt.</p> <p>25 Intuitus sum, et non erat homo: et omne volatile cæli recessit.</p> <p>26 Aspexi, et ecce Carmelus desertus, et omnes urbes ejus destructæ sunt a facie Domini, et a facie iræ furoris ejus.</p>
---	--	--

<p>προσώπου κυρίου και ἀπὸ προσώπου ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ ἠφανίσθησαν</p> <p>27 τάδε λέγει κύριος ἔρημος ἔσται πᾶσα ἡ γῆ συντέλειαν δὲ οὐ μὴ ποιήσω</p> <p>28 ἐπὶ τούτοις πενθεῖτω ἡ γῆ και συσκοτασάτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν διότι ἐλάλησα και οὐ μετανοήσω ὥρμησα και οὐκ ἀποστρέψω ἀπ' αὐτῆς</p> <p>29 ἀπὸ φωνῆς ἰππέως και ἐντεταμένου τόξου ἀνεχώρησεν πᾶσα χώρα εἰσέδυσαν εἰς τὰ σπήλαια και εἰς τὰ ἄλση ἐκρύβησαν και ἐπὶ τὰς πέτρας ἀνέβησαν πᾶσα πόλις ἐγκατελείφθη οὐ κατοικεῖ ἐν αὐταῖς ἄνθρωπος</p> <p>30 και σὺ τί ποιήσεις ἐὰν περιβάλῃ κόκκινον και κοσμήσῃ κόσμῳ χρυσοῦ και ἐὰν ἐγχρίσῃ στίβι τοὺς ὀφθαλμοὺς σου εἰς μάτην ὁ ὠραϊσμός σου ἀπώσαντό σε οἱ ἐρασταὶ σου τὴν ψυχὴν σου ζητοῦσιν</p> <p>31 ὅτι φωνὴν ὡς ὠδινούσης ἤκουσα τοῦ στεναγμοῦ σου ὡς πρωτοτοκούσης φωνὴ θυγατρὸς Σιων ἐκλυθήσεται και παρήσει τὰς χεῖρας αὐτῆς οἴμμοι ἐγὼ ὅτι ἐκλείπει ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τοῖς ἀνηρημένοις</p>	<p>על־זאת תאכל הארץ 28 וקדרו השמים ממעל על ולא נחמתי כִּי־דברתי זמתי ולא־אשוב ממנה:</p> <p>מקול פֶּרֶשׁ וְרִמָּה קִשַׁת 29 בְּרַחַת כִּלְהֶעִיר בָּאוּ בְּעֵבִים כִּלְהֶעִיר עֲזוּבָה וּבְכַפַּיִם עָלוּ וְאִי־יִוָּשֵׁב בָּהֶן אִישׁ:</p> <p>שָׁוִד וְאַף וְאֵתִי 30 מִה־תַּעֲשִׂי כִּי־תִלְבְּשִׁי שָׁנִי עֲדִי־זָהָב כִּי־תִקְרָעִי כִּי־תַעֲדִי תִתְנַפֵּי בַפֶּוֶד עֵינַיִךְ לִשְׂאוֹ מִצְּאוּ־כֶךְ עֲגָבִים נִפְשָׁךְ יִבְקֶשׁוּ:</p> <p>שְׁמַעֲתִי כִּי קוֹל כְּחוֹלָה 31 צָרָה כְּמִבְכִּיָּה קוֹל בַּת־צִיּוֹן תִּפְרָשׁ כַּפְּיָהּ אֶי־נָא תִתְנַפֵּחַ לְהִרְגָיִם: פ לִי כִּי־עֲיַפָּה נִפְשִׁי</p>	<p>27 Hæc enim dicit Dominus: Deserta erit omnis terra, sed tamen consummationem non faciam.</p> <p>28 Lugebit terra, et mœrebunt cæli desuper, eo quod locutus sum. Cogitavi, et non pœnituit me, nec aversus sum ab eo.</p> <p>29 A voce equitis et mittentis sagittam fugit omnis civitas: ingressi sunt ardua, et ascenderunt rupes: universæ urbes derelictæ sunt, et non habitat in eis homo.</p> <p>30 Tu autem vastata, quid facies? cum vestieris te coccino, cum ornata fueris monili aureo, et pinxeris stibio oculos tuos, frustra componeris: contempserunt te amatores tui; animam tuam quærent.</p> <p>31 Vocem enim quasi parturientis audivi, angustias ut puerperæ: vox filiaë Sion intermorientis, expandentisque manus suas: Væ mihi, quia defecit anima mea propter interfectos!]</p>
<p>5.1 περιδράμετε ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλημ και ἴδετε και γνῶτε και ζητήσατε ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς ἐὰν εὑρητε ἄνδρα εἰ ἔστιν ποιῶν κρίμα και ζητῶν πίστιν και ἴλεως ἔσομαι αὐτοῖς λέγει κύριος</p> <p>2 ζῆ κύριος λέγουσιν διὰ τοῦτο οὐκ ἐπὶ ψεύδεσιν ὁμνῶουσιν</p> <p>3 κύριε οἱ ὀφθαλμοὶ σου εἰς πίστιν ἐμαστίγωσας αὐτούς και οὐκ ἐπόνεσαν συνετέλεσας αὐτούς και οὐκ ἠθέλησαν δέξασθαι παιδείαν ἐστερέωσαν τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὑπὲρ πέτραν και οὐκ ἠθέλησαν ἐπιστραφῆναι</p> <p>4 και ἐγὼ εἶπα ἴσως πτωχοὶ εἰσιν διότι οὐκ ἐδυνάσθησαν ὅτι</p>	<p>בְּחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם שׁוּטְטוּ 5.1 וּרְאוּ־נָא וּדְעוּ וּבִקְשׁוּ בְּרַחוּבוֹתֶיהָ אִם־תִּמְצְאוּ אִישׁ מִבְּקֶשׁ אִם־יֵשׁ עֲשֵׂה מִשְׁפָּט אָמוּנָה וְאַסְלַח לָהּ:</p> <p>וְאִם חִי־יִהְיֶה יֹאמְרוּ לָכֵן 2 לִשְׁקֹר יִשָּׁבְעוּ:</p> <p>לְאַמוּנָה יִהְיֶה עֵינַיִךְ הַלּוֹא 3 הַכִּיתָה אֹתָם וְלֹא־תָלוּ כְּלִיתָם מוֹסֵר חֲזָקוֹ פְּנִיָהֶם מֵאַנּוֹ קַחַת מִסְּלַע מֵאַנּוֹ לָשׁוּב:</p> <p>וְאַנִּי אֲמַרְתִּי אֶ־דָּלִים הֵם 4 נִוְאלּוּ כִּי לֹא יִדְעוּ דַרְךְ יִהְיֶה מִשְׁפָּט אֱלֹהֵיהֶם:</p>	<p>5.1 [Circuite vias Jerusalem, et aspice, et considerate, et quærite in plateis ejus, an inveniatis virum facientem judicium, et quærentem fidem: et propitius ero ei.</p> <p>2 Quod si etiam: Vivit Dominus, dixerint, et hoc falso jurabunt.</p> <p>3 Domine, oculi tui respiciunt fidem: percussisti eos, et non doluerunt; attrivisti eos, et renuerunt accipere disciplinam: induraverunt facies suas supra petram, et noluerunt reverti.</p> <p>4 Ego autem dixi: Forsitan</p>

οὐκ ἔγνωσαν ὁδὸν κυρίου καὶ κρίσιν θεοῦ

5 πορεύσομαι πρὸς τοὺς ἀδρούς καὶ λαλήσω αὐτοῖς ὅτι αὐτοὶ ἐπέγνωσαν ὁδὸν κυρίου καὶ κρίσιν θεοῦ καὶ ἰδοὺ ὁμοθυμαδὸν συνέτριψαν ζυγὸν διέρρηξαν δεσμούς

6 διὰ τοῦτο ἔπαισεν αὐτοὺς λέων ἐκ τοῦ δρυμοῦ καὶ λύκος ἕως τῶν οἰκιῶν ὠλέθρευεν αὐτούς καὶ πάρδαλις ἐγρηγόρησεν ἐπὶ τὰς πόλεις αὐτῶν πάντες οἱ ἐκπορευόμενοι ἀπ' αὐτῶν θηρευθήσονται ὅτι ἐπλήθυναν ἀσεβείας αὐτῶν ἴσχυσαν ἐν ταῖς ἀποστροφαῖς αὐτῶν

7 ποία τούτων ἴλεως γένωμαί σοι οἱ υἱοὶ σου ἐγκατέλιπόν με καὶ ὤμνουν ἐν τοῖς οὐκ οὖσιν θεοῖς καὶ ἐχόρτασα αὐτούς καὶ ἐμοιχῶντο καὶ ἐν οἴκοις πορνῶν κατέλυον

8 ἔπλοι θηλυμανεῖς ἐγενήθησαν ἕκαστος ἐπὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐχρεμέτιζον

9 μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέβομαι λέγει κύριος ἢ ἐν ἔθνει τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἢ ψυχὴ μου

10 ἀνάβητε ἐπὶ τοὺς προμαχῶνας αὐτῆς καὶ κατασκάπατε συντέλειαν δὲ μὴ ποιήσητε ὑπολίπεσθε τὰ ὑποστηρίγματα αὐτῆς ὅτι τοῦ κυρίου εἰσὶν

11 ὅτι ἀθετῶν ἠθέτησεν εἰς ἐμέ λέγει κύριος οἶκος Ἰσραὴλ καὶ οἶκος Ἰουδα

12 ἐψεύσαντο τῷ κυρίῳ ἑαυτῶν καὶ εἶπαν οὐκ ἔστιν ταῦτα οὐχ ἤξει ἐφ' ἡμᾶς κακά καὶ μάχαιραν καὶ λιμὸν οὐκ ὀψόμεθα

13 οἱ προφητῆται ἡμῶν ἦσαν εἰς ἄνεμον καὶ λόγος κυρίου οὐχ ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς οὕτως ἔσται αὐτοῖς

14 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος παντοκράτωρ ἄνθ' ὧν ἐλαλήσατε τὸ ῥῆμα τοῦτο ἰδοὺ

5 אֲלֶכְהָ לִי אֶל-הַגְּדֹלִים וְאִדְבַּרְתָּ אוֹתָם כִּי הִמָּה יִדְעוּ אֶל־הֵיחָם דָּרָךְ יִהְיֶה מִשְׁפָּט אֶךְ הִמָּה יִחְדְּוּ שְׁבָרוּ עֵל מוֹסְרוֹת: נִתְקַוּ

6 מִזֶּעַר עַל-כֵּן הִפָּם אַרְיֵה זָאֵב עַרְבוֹת יִשְׁדָּדֵם נֶמֶר כָּל-הַיּוֹצֵא שִׁקָּל עַל-עַרְיָהֶם מִהֵנָּה יִטְרַף כִּי רַבּוּ פִשְׁעֵיהֶם מִשְׁבוֹתֵיהֶם עֲצָמוּ 3 מְשׁוֹבוֹתֵיהֶם:

7 אֶסְלַח-1 אִסְלוּחַ- אֵי לְזֹאת כְּגַיְדָה עֲזֹבוּנֵי וַיִּשְׁבְּעוּ עָלַי בְּלֹא אֱלֹהִים וְאִשְׁבַּע אוֹתָם וַיִּנְאָפוּ וּבֵית זֹנָה יִתְגַּדְּדוּ:

8 סוֹסִים מִיַּיָּנִים מִשְׁפָּים הָיוּ אֵישׁ אֶל-אַשְׁת רֵעֵהוּ יִצְהָלוּ:

9 הַעֲלֵ-אַלְהָ לְזֹא-אֶפְקֹד נְאֻם-יְהוָה וְאִם בְּגוֹי אִשְׁרֵר-כֹּזֵה לֹא תִתְנַקֵּם נִפְשֵׁי: ׀

10 עָלוּ בְשָׂרוֹתֶיהָ וְשִׁחַתּוּ וְכָלָה אֶל-תַּעֲשׂוּ הַסִּירוּ נְטִישׁוֹתֶיהָ כִּי לֹא לִיהוָה הִמָּה:

11 כִּי בָגֹד בָּגְדוּ בֵּי בֵּית יִשְׂרָאֵל וּבֵית יְהוָה נְאֻם-יְהוָה:

12 כְּחֹשׁוּ בֵּיהוָה וַיֹּאמְרוּ לֹא-הוּא וְלֹא-תְבוֹא עָלֵינוּ רָעָה וְתָרַב וְרָעַב לֹא נִרְאָה:

13 וְהַנְּבִיאִים יִהְיוּ לְרוּחַ וְהַדְּבָר אֵין בָּהֶם כֹּה יַעֲשֶׂה לָהֶם: ׀

14 אֲלֹהֵי לִכּוֹן כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת יַעַן דָּבַרְתֶּם נִתְּנוּ אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה הַנְּגִי דְבַרְי בְּפִיךָ לֹא-שׁ וְהָעַם הַזֶּה וְאִכְלָתֶם: עֲצִים

pauperes sunt et stulti, ignorantes viam Domini, iudicium Dei sui.

5 Ibo igitur ad optimates, et loquar eis: ipsi enim cognoverunt viam Domini, et ecce magis hi simul confregerunt jugum; ruperunt vincula.

6 Idcirco percussit eos leo de silva; lupus ad vesperam vastavit eos: pardus vigilans super civitates eorum: omnis qui egressus fuerit ex eis capietur: quia multiplicatae sunt praevagationes eorum; confortatae sunt aversiones eorum.

7 Super quo propitius tibi esse potero? filii tui dereliquerunt me, et jurant in his qui non sunt dii. Saturavi eos, et mœchati sunt, et in domo meretricis luxuriabantur.

8 Equi amatores et emissarii facti sunt: unusquisque ad uxorem proximi sui hinniebat.

9 Numquid super his non visitabo, dicit Dominus, et in gente tali non ulciscetur anima mea?

10 Ascendite muros ejus, et dissipate: consummationem autem nolite facere: auferte propagines ejus, quia non sunt Domini.

11 Prævaricatione enim prævaricata est in me domus Israël, et domus Juda, ait Dominus.

12 Negaverunt Dominum, et dixerunt: Non est ipse: neque veniet super nos malum: gladium et famem non videbimus.

13 Prophetæ fuerunt in ventum locuti, et responsum non fuit in eis:

ἐγὼ δέδωκα τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου πῦρ καὶ τὸν λαὸν τοῦτον ξύλα καὶ καταφάγεται αὐτούς

15 ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐφ' ὑμᾶς ἔθνος πόρρωθεν οἶκος Ἰσραηλ λέγει κύριος ἔθνος οὗ οὐκ ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς γλώσσης αὐτοῦ

16 πάντες ἰσχυροὶ

17 καὶ κατέδονται τὸν θερισμὸν ὑμῶν καὶ τοὺς ἄρτους ὑμῶν καὶ κατέδονται τοὺς υἱοὺς ὑμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν καὶ κατέδονται τὰ πρόβατα ὑμῶν καὶ τοὺς μόσχους ὑμῶν καὶ κατέδονται τοὺς ἀμπελώνας ὑμῶν καὶ τοὺς συκῶνας ὑμῶν καὶ τοὺς ἐλαιώνας ὑμῶν καὶ ἀλοήσουσιν τὰς πόλεις τὰς ὄχυρας ὑμῶν ἐφ' αἷς ὑμεῖς πεποίθατε ἐπ' αὐταῖς ἐν ῥομφαίᾳ

18 καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις λέγει κύριος ὁ θεὸς σου οὐ μὴ ποιήσω ὑμᾶς εἰς συντέλειαν

19 καὶ ἔσται ὅταν εἴπητε τίνος ἔνεκεν ἐποίησεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν ἡμῖν ἅπαντα ταῦτα καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς ἀνθ' ὧν ἐδουλεύσατε θεοῖς ἀλλοτρίοις ἐν τῇ γῆ ὑμῶν οὕτως δουλεύσατε ἀλλοτρίοις ἐν γῆ οὐχ ὑμῶν

20 ἀναγγεῖλατε ταῦτα εἰς τὸν οἶκον Ἰακωβ καὶ ἀκουσθήτω ἐν τῷ Ἰουδα

21 ἀκούσατε δὴ ταῦτα λαὸς μωρὸς καὶ ἀκάρδιος ὀφθαλμοὶ αὐτοῖς καὶ οὐ βλέπουσιν ὧτα αὐτοῖς καὶ οὐκ ἀκούουσιν

22 μὴ ἐμὲ οὐ φοβηθήσεσθε λέγει κύριος ἢ ἀπὸ προσώπου μου οὐκ εὐλαβηθήσεσθε τὸν τάξαντα ἄμμον ὄριον τῆς θαλάσσης πρόσταγμα αἰώνιον καὶ οὐχ ὑπερβήσεται αὐτό καὶ παραχθήσεται καὶ οὐ δυνήσεται καὶ ἠχήσουσιν τὰ κύματα αὐτῆς καὶ οὐχ ὑπερβήσεται αὐτό

23 τῷ δὲ λαῷ τούτῳ ἐγενήθη καρδία ἀνήκοος καὶ ἀπειθής καὶ

15 הִנְנִי מְבִיא עֲלֵיכֶם גּוֹי מִמְּרָתְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל

גּוֹי נֹאֵם יְהוָה גּוֹי אֵינְךָ הוּא מְעוֹלָם הוּא גּוֹי לֹא־תִדַע מִה־יְדַבֵּר: לְשׁוֹנוֹ וְלֹא תִשְׁמַע

16 אֲשַׁפְּתוּ כְּקָבֵר פְּתוּחַ כָּלֵם גְּבוּרִים:

17 וְאָכַל קִצְרִיךָ וְלַחֲמֶיךָ יֹאכְלוּ בְּנֵיךָ וּבְנוֹתֶיךָ יֹאכְלוּ צִפְנֶיךָ צִאֲנֶיךָ וּבִקְרֶיךָ יֹאכְלוּ וְתִאֲנִתְךָ יִרְשָׁשׁ עַרְוֵי מִבְּצֻרֶיךָ בּוֹטְחַ בְּהִנָּה אֲשֶׁר אֲתָה כְּחָרָב:

18 וְגַם בֵּימֵי הַהֵמָּה יֹאכְלוּ בְּנֵי־יְהוָה לֹא־אֶעְשֶׂה אֲתֶכֶם כְּלָה:

19 מָה וְהִיא כִּי תֹאמְרוּ תַחַת עֵשֶׂה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְנוּ אֲלֵהֶם אֶת־כָּל־אֲלֵה וְאֲמַרְתָּ כַּאֲשֶׁר עֲזַבְתָּם אוֹתִי וַתַּעֲבֹדוּ בְּאֲרָצְכֶם בְּן אֱלֹהֵי נֹכַח תַּעֲבֹדוּ זָרִים בְּאֶרֶץ לֹא לָכֶם: ׀

20 הֲגִידוּ זֹאת בְּבֵית יַעֲקֹב וְהִשְׁמִיעֶינָהּ בִּיהוּדָה לֵאמֹר:

21 שְׁמַעוּ־נָא זֹאת עַם סֹכֵל וְאֵין לָב עֵינַיִם לָהֶם וְלֹא יֵרְאוּ אֲזַנַּיִם לָהֶם וְלֹא יִשְׁמָעוּ:

22 הֲאוֹתִי לֹא־תִרְאוּ נֹאֵם יְהוָה אִם מִפְּנֵי לֹא גְבוּל תְּהִי לוֹ אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי חוֹל לֵיָם חֶק־עוֹלָם וְלֹא יַעֲבֹרְנָהּ וְלֹא יִכְלוּ וְהָמוּ וַיִּתְגַּעְעוּ וְלֹא יַעֲבֹרְנָהּ:

23 וְלַעֲמֵם הַזֶּה הִזָּה לֵב סוֹרֵר וּמִוִּרְהָ סָרוּ וַיִּלְכּוּ:

24 וְלֹא־אֶמְרוּ בְּלִבְכֶם גְּיָרָא נָא אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ הַנִּתְּנוּ

hæc ergo evenient illis.

14 Hæc dicit Dominus Deus exercituum:

Quia locuti estis verbum istud, ecce ego do verba mea in ore tuo in ignem, et populum istum in ligna, et vorabit eos.

15 Ecce ego adducam super vos gentem de longinquo, domus Israël, ait Dominus: gentem robustam, gentem antiquam, gentem cujus ignorabis linguam, nec intelliges quid loquatur.

16 Pharetra ejus quasi sepulchrum patens; universi fortes.

17 Et comedet segetes tuas et panem tuum; devorabit filios tuos et filias tuas; comedet gregem tuum et armenta tua; comedet vineam tuam et ficum tuam: et conteret urbes munitas tuas, in quibus tu habes fiduciam, gladio.

18 Verumtamen in diebus illis, ait Dominus, non faciam vos in consummationem.

19 Quod si dixeritis: Quare fecit nobis Dominus Deus noster hæc omnia? dices ad eos: Sicut dereliquistis me, et servistis deo alieno in terra vestra, sic servietis alienis in terra non vestra.

20 Annuntiate hoc domui Jacob, et auditum facite in Juda, dicentes:

21 Audi, popule stulte, qui non habes cor: qui habentes oculos, non videtis; et aures, et non auditis.

22 Me ergo non timebitis, ait Dominus, et a facie mea non dolebitis? qui posui arenam terminum mari, præceptum sempiternum quod

<p>ἐξέκλιναν καὶ ἀπήλθοσαν</p> <p>24 καὶ οὐκ εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν φοβηθῶμεν δὴ κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν τὸν διδόντα ἡμῖν ὑετὸν πρόιμον καὶ ὄψιμον κατὰ καιρὸν πληρώσεως προστάγματος θερισμοῦ καὶ ἐφύλαξεν ἡμῖν</p> <p>25 αἱ ἀνομίαι ὑμῶν ἐξέκλιναν ταῦτα καὶ αἱ ἀμαρτίαι ὑμῶν ἀπέστησαν τὰ ἀγαθὰ ἀφ' ὑμῶν</p> <p>26 ὅτι εὐρέθησαν ἐν τῷ λαῷ μου ἀσεβεῖς καὶ παγίδας ἔστησαν διαφθεῖραι ἄνδρας καὶ συναλαμβάνουσαν</p> <p>27 ὡς παγὶς ἐφεσταμένη πλήρης πετεινῶν οὕτως οἱ οἴκοι αὐτῶν πλήρεις δόλου διὰ τοῦτο ἐμεγαλύνθησαν καὶ ἐπλούτησαν</p> <p>28 καὶ παρέβησαν κρίσιν οὐκ ἔκριναν κρίσιν ὄρφανοῦ καὶ κρίσιν χήρας οὐκ ἐκρίνουσαν</p> <p>29 μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι λέγει κύριος ἢ ἐν ἔθνει τῷ τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἢ ψυχὴ μου</p> <p>30 ἔκστασις καὶ φρικτὰ ἐγενήθη ἐπὶ τῆς γῆς</p> <p>31 οἱ προφηῆται προφητεύουσιν ἄδικα καὶ οἱ ἱερεῖς ἐπεκρότησαν ταῖς χερσὶν αὐτῶν καὶ ὁ λαός μου ἠγάπησεν οὕτως καὶ τί ποιήσετε εἰς τὰ μετὰ ταῦτα</p>	<p>וּמִלְקוֹשׁ יוֹרָה וּיְרָה גִּשְׁמֵם בְּעַתּוֹ שְׂבַעוֹת חֲקוֹת קָצִיר יִשְׁמְרֵנוּ:</p> <p>25 עֲוֹנוֹתֵיכֶם הִטּוּ אֵלַי וְחַטָּאוֹתֵיכֶם מָנְעוּ הַטּוֹב מִכֶּם:</p> <p>26 כִּי־נִמְצְאוּ בְעַמִּי רִשְׁעִים יִשׁוּר כְּשֶׁף יְקוּשִׁים הִצְיִבו מִשְׁחִית אֲנָשִׁים יִלְכְּדוּ:</p> <p>27 כְּכִלּוֹב מְלֵא עֹף בָּן בְּתֵיהֶם מְלֵאִים מְרֻמָּה עַל־בֶּן גְּדִלוֹ יִעֲשִׂירוּ:</p> <p>28 עָבְרוּ שְׂמֵנוּ עֲשָׂתוּ גַם דְּבַר־רָע דִּין לֹא־לָנוּ דִּין וּמִשְׁפַּט יְתוֹם וַיִּצְלִיחוּ אֲבִיוֹנִים לֹא שָׁפְטוּ:</p> <p>29 הָעַל־אַלְהָה לֹא־אֶפְקֹד נְאֻם־יְהוָה אִם בְּגוֹי אֲשֶׁר־כָּזָה לֹא תִתְנַקֵּם נַפְשִׁי: ׀</p> <p>30 שְׂמָה וְשִׁעְרוֹרָה נִהְיָתָה בְּאֶרֶץ:</p> <p>31 הַנְּבִיאִים נִבְאוּ־בִשְׂקָר וְהַכֹּהֲנִים רָדוּ עַל־יְדֵיהֶם וּמָה־תַּעֲשׂוּ וְעַמִּי אָהְבוּ בֶן לֹא־חִרְיָתָה:</p>	<p>non præteribit: et commovebuntur, et non poterunt; et intumescent fluctus ejus, et non transibunt illud.</p> <p>23 Populo autem huic factum est cor incredulum et exasperans: recesserunt, et abierunt.</p> <p>24 Et non dixerunt in corde suo: Metuamus Dominum Deum nostrum, qui dat nobis pluviam temporaneam et serotinam in tempore suo, plenitudinem annuæ messis custodientem nobis.</p> <p>25 Iniquitates vestræ declinaverunt hæc, et peccata vestra prohibuerunt bonum a vobis:</p> <p>26 quia inventi sunt in populo meo impii insidiantes quasi aucupes, laqueos ponentes et pedicas ad capiendos viros.</p> <p>27 Sicut decipula plena avibus, sic domus eorum plenæ dolo: ideo magnificentati sunt et ditati.</p> <p>28 Incrassati sunt et impinguati, et præterierunt sermones meos pessime. Causam viduæ non judicaverunt, causam pupilli non direxerunt, et iudicium pauperum non judicaverunt.</p> <p>29 Numquid super his non visitabo, dicit Dominus, aut super gentem hujuscemodi non ulciscetur anima mea?</p> <p>30 Stupor et mirabilia facta sunt in terra:</p> <p>31 prophetæ prophetabant mendacium, et sacerdotes applaudebant manibus suis, et populus meus dilexit talia. Quid igitur fiet in novissimo ejus?]</p>
<p>6.1 ἐνισχύσατε υἱοὶ Βενιαμιν ἐκ μέσου τῆς Ἱερουσαλημ καὶ ἐν Θεκουε σημάνατε σάλπιγγι καὶ ὑπὲρ Βαιθαχαρμα ἄρατε σημεῖον ὅτι κακὰ ἐκκέκυφεν</p>	<p>6.1 מְקַרְבַּ 1 הָעֶזְרוּ בְּנֵי בְנֵימִן יְרוּשָׁלַם וּבְתַקְוַע תִּקְעוּ שׁוֹפָר הַכְּרֹם שָׂאוּ מִשָּׂאת וְעַל־בַּיִת וְשָׂבַר כִּי רָעָה נִשְׁקַפָּה מִצָּפוֹן</p>	<p>6.1 [Comfortamini, filii Benjamin, in medio Jerusalem: et in Thecua clangite buccina, et super Bethacarem levate vexillum,</p>

ἀπὸ βορρᾶ καὶ συντριβὴ μεγάλη γίνεται

2 καὶ ἀφαιρεθήσεται τὸ ὕψος σου θύγατερ Σιών

3 εἰς αὐτὴν ἤξουσιν ποιμένες καὶ τὰ ποίμνια αὐτῶν καὶ πήξουσιν ἐπ' αὐτὴν σκηναὶ κύκλω καὶ ποιμανοῦσιν ἕκαστος τῇ χειρὶ αὐτοῦ

4 παρασκευάσασθε ἐπ' αὐτὴν εἰς πόλεμον ἀνάστητε καὶ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτὴν μεσημβρίας οὐαὶ ἡμῖν ὅτι κέκλικεν ἡ ἡμέρα ὅτι ἐκλείπουσιν αἱ σκιαὶ τῆς ἑσπέρας

5 ἀνάστητε καὶ ἀναβῶμεν ἐν τῇ νυκτὶ καὶ διαφθείρωμεν τὰ θεμέλια αὐτῆς

6 ὅτι τάδε λέγει κύριος ἔκκοπον τὰ ξύλα αὐτῆς ἔκχεον ἐπὶ Ἱερουσαλημ δύναμιν ὧ πόλις ψευδῆς ὅλη καταδυναστεία ἐν αὐτῇ

7 ὡς ψύχει λάκκος ὕδωρ οὕτως ψύχει κακία αὐτῆς ἀσέβεια καὶ τάλαιπωρία ἀκουσθήσεται ἐν αὐτῇ ἐπὶ πρόσωπον αὐτῆς διὰ παντός πόνος καὶ μάστιγι

8 παιδευθήσῃ Ἱερουσαλημ μὴ ἀποστή ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ σοῦ μὴ ποιήσω σε ἄβατον γῆν ἥτις οὐ κατοικηθήσεται

9 ὅτι τάδε λέγει κύριος καλαμᾶσθε καλαμᾶσθε ὡς ἄμπελον τὰ κατάλοιπα τοῦ Ἰσραὴλ ἐπιστρέψατε ὡς ὁ τρυγῶν ἐπὶ τὸν κάρταλλον αὐτοῦ

10 πρὸς τίνα λαλήσω καὶ διαμαρτύρωμαι καὶ ἀκούσεται ἰδοὺ ἀπερίτμητα τὰ ὦτα αὐτῶν καὶ οὐ δύνανται ἀκούειν ἰδοὺ τὸ ῥῆμα κυρίου ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ὄνειδισμόν οὐ μὴ βουληθῶσιν αὐτὸ ἀκοῦσαι

11 καὶ τὸν θυμόν μου ἐπλησα καὶ ἐπέσχον καὶ οὐ συνετέλεσα αὐτούς ἐκχεῶ ἐπὶ νήπια ἔξωθεν καὶ ἐπὶ συναγωγὴν νεανίσκων ἅμα ὅτι ἀνὴρ καὶ γυνὴ συλλημφθήσονται πρεσβύτερος

גְּדוּל:

הַנְּוָה הַמְעֻנָּה דְמִיּוֹתֵי 2
בַת־צִיּוֹן:

3 אֲלֵיָהּ יָבֹאוּ רֹעִים וְעִדְרֵיהֶם
תִּקְלְעוּ עָלֶיהָ אֹהֲלִים סְבִיב
רָעוּ אִישׁ אֶת־יָדוֹ:

4 קוּמוּ קְדָשׁוּ עָלֶיהָ מִלְחָמָה 4
וְנַעֲלָה בְצִהְרֵים אִוִי לְבָנוּ
כִּי יָנִטוּ כִּי־פָגָה הַיּוֹם
צִלְלֵי־עָרֶב:

5 קוּמוּ וְנַעֲלָה בַלַּיְלָה 5
וְנִשְׁחִיתָה אֶרְמְנוֹתֶיהָ: ס

6 כִּי לָהּ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת 6
כִּרְתוּ עֵצָה וְשִׁפְכוּ
עַל־יְרוּשָׁלַם סִלְלָהּ הִיא הָעִיר
הַפְּלִד כָּלָה עֵשֶׂק בְּקִרְבָּהּ:

7 מִיָּמֶיהָ בֵּן בִּיר בּוֹר כִּהְקִיר 7
הִקְרָה רְעִתָה חֶמְס וְשָׂד
יִשְׁמַע בָּהּ עַל־פְּנֵי תָמִיד חֲלִי
וּמָקָה:

8 הַיְסוּרֵי יְרוּשָׁלַם פְּרוֹ־תַקַּע 8
נִפְשֵׁי מַמָּד פְּרוֹ־אֲשִׁימָד שְׂמָמָה
אַרְץ לֹא נוֹשָׁבָה: פ

9 כָּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת 9
עוֹלָל יַעֲוִלְלוּ כַגִּפּוֹן שְׂאֲרֵי
כְבוֹצָר יִשְׂרָאֵל הָשֵׁב יָדְךָ
עַל־סִלְסוֹלוֹת:

10 עַל־מִי אֶדְבָּרָה וְאֶעִידָהּ 10
וְיִשְׁמְעוּ הַגָּה עֲרָלָה אֲזִנָּם וְלֹא
הַגָּה יוֹכְלוּ לְהַקְשִׁיב
דְּבַר־יְהוָה הִנֵּה לָהֶם לְחִרְפָּה
לֹא יִחְפְּצוּ־בּוֹ:

11 וְאֵת חֲמַת יְהוָה מְלֵאתִי 11
נִלְאֵיתִי הַכִּיל שְׂפָף עַל־עוֹלָל
בְּחוּרִים יִחְדָּו בְּחוּץ וְעַל סוֹד
כִּי־גַם־אִישׁ עַם־אֲשֶׁה יִלְכְּדוּ
עַם־מְלֵא יָמִים: זָנוּ

12 לְאַחֲרֵים וְנִסְבּוּ בְתֵיהֶם 12

quia malum visum est ab
aquilone,
et contritio magna.

2 Speciosæ et delicatæ assimilavi
filiam Sion.

3 Ad eam venient pastores et
greges eorum;
fixerunt in ea tentoria in circuitu:
pascet unusquisque eos qui sub
manu sua sunt.

4 Sanctificate super eam bellum:
consurgite, et ascendamus in
meridie:
væ nobis, quia declinavit dies;
quia longiores factæ sunt umbræ
vesperi!

5 Surgite, et ascendamus in nocte,
et dissipemus domus ejus.

6 Quia hæc dicit Dominus
exercituum:
Cædite lignum ejus,
et fundite circa Jerusalem
aggerem.

Hæc est civitas visitationis:
omnis calumnia in medio ejus.

7 Sicut frigidam fecit cisterna
aquam suam,
sic frigidam fecit malitiam suam.
Iniquitas et vastitas audietur in ea,
coram me semper infirmitas et
plaga.

8 Erudire, Jerusalem,
ne forte recedat anima mea a te;
ne forte ponam te desertam,
terram inhabitabilem.

9 Hæc dicit Dominus exercituum:
Usque ad racemum colligent quasi
in vinea reliquias Israël.
Converte manum tuam quasi
vindemiator ad cartallum.

10 Cui loquar, et quem
contestabor ut audiat?
ecce incircumcisæ aures eorum,
et audire non possunt:
ecce verbum Domini factum est
eis in opprobrium,
et non suscipient illud.

11 Idcirco furore Domini plenus
sum;
laboravi sustinens.

Effunde super parvulum foris,
et super consilium juvenum simul:

μετά πλήρους ἡμερῶν

12 καὶ μεταστραφήσονται αἱ οἰκίαι αὐτῶν εἰς ἑτέρους ἀγροὶ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἐπὶ τὸ αὐτό ὅτι ἐκτενῶ τὴν χειρά μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην λέγει κύριος

13 ὅτι ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν καὶ ἕως μεγάλου πάντες συνετελέσαντο ἄνομα ἀπὸ ἱερέως καὶ ἕως ψευδοπροφήτου πάντες ἐποίησαν ψευδῆ

14 καὶ ἰδόντες τὸ σύντριμμα τοῦ λαοῦ μου ἐξουθενοῦντες καὶ λέγοντες εἰρήνη εἰρήνη καὶ ποῦ ἐστὶν εἰρήνη

15 κατησχύνθησαν ὅτι ἐξελίποσαν καὶ οὐδ' ὥς καταισχυνόμενοι κατησχύνθησαν καὶ τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν οὐκ ἔγνωσαν διὰ τοῦτο πεσοῦνται ἐν τῇ πτώσει αὐτῶν καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀπολοῦνται εἶπεν κύριος

16 τάδε λέγει κύριος στήτε ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς καὶ ἴδετε καὶ ἐρωτήσατε τρίβους κυρίου αἰωνίους καὶ ἴδετε ποία ἐστὶν ἡ ὁδὸς ἡ ἀγαθὴ καὶ βαδίζετε ἐν αὐτῇ καὶ εὐρήσατε ἀγνισμὸν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν καὶ εἶπαν οὐ πορευσόμεθα

17 κατέστακα ἐφ' ὑμᾶς σκοπούς ἀκούσατε τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος καὶ εἶπαν οὐκ ἀκουσόμεθα

18 διὰ τοῦτο ἤκουσαν τὰ ἔθνη καὶ οἱ ποιμαίνοντες τὰ ποίμνια αὐτῶν

19 ἄκουε γῆ ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον κακὰ τὸν καρπὸν ἀποστροφῆς αὐτῶν ὅτι τῶν λόγων μου οὐ προσέσχον καὶ τὸν νόμον μου ἀπώσαντο

20 ἵνα τί μοι λίβανον ἐκ Σαβα φέρετε καὶ κιννάμωμον ἐκ γῆς μακρόθεν τὰ ὀλοκαυτώματα ὑμῶν οὐκ εἰσὶν δεκτά καὶ αἱ θυσίαι ὑμῶν οὐχ ἡδυνάν μοι

21 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον ἀσθένειαν καὶ

שָׁדוֹת וְנָשִׁים יִחָדוּ כִּי־אֵטָה
עַל־יְשָׁבֵי הָאָרֶץ אֶת־יַדֵּי
נְאֻם־יְהוָה:

13 כִּי מִקְטַנָּם וְעַד־גְּדוֹלָם
כָּלֹו בּוֹצֵעַ בָּצַע וּמִנְבִיא
וְעַד־כֹּהֵן כָּלֹו עָשָׂה שָׁקֶר:

14 וַיִּרְפְּאוּ אֶת־שִׁבְרָ עַמִּי
עַל־נִקְלָה לְאָמַר שְׁלֹום
שְׁלֹום וְאִין שְׁלֹום:

15 הַבְּיָשׁוּ כִּי תוֹעֲבָה עָשׂוּ
גַם־בָּוֶשׁ לֹא־יִבֹּשׁוּ
יִפְּלוּ גַם־הַכְּלִיִּם לֹא יִלְעוּ לֶכֶן
בְּנִפְלִים בְּעַת־פְּקֻדֹתַי
ס יִכְשְׁלוּ אָמַר יְהוָה:

16 כֹּה אָמַר יְהוָה עֲמָדוּ
עַל־דְּרָכִים וּרְאוּ וּשְׁאַלְוּ
דָּרָךְ לְנִתְבּוֹת עוֹלָם אֵי־נָה
הַטּוֹב וּלְכוּ־בָהּ וּמִצָּאוּ מְרָגֹעַ
וַיֹּאמְרוּ לֹא נִגְדָה: לְנִפְשֵׁכֶם

17 וַהֲקַמְתִּי עֲלֵיכֶם צְפִים
הַקְּשִׁיבוּ לְקוֹל שׁוֹפָר וַיֹּאמְרוּ
לֹא נִקְשִׁיב:

18 לֶכֶן שִׁמְעוּ הַגּוֹיִם וּדְעִי
עַדָּה אֶת־אֲשֶׁר־בָּם:

19 אֲנֹכִי שִׁמְעִי הָאָרֶץ הַזֹּאת
מִבִּיא רָעָה אֶל־הָעַם הַזֶּה פְּרִי
עַל־דְּבַרִּי לֹא מִחֶשְׁבוֹתַם כִּי
הַקְּשִׁיבוּ וְתוֹרְתִי וַיִּמְאַסּוּ־בָהּ:

20 לְמַה־זֶּה לִי לְבוֹנָה
מִשְׁבָּא תְבוֹא וְקִנְיָה הַטּוֹב
לֹא מֵאָרֶץ מְרַחֵק עֲלוֹתֵיכֶם
לְרָצוֹן וְנִבְחִיכֶם לֹא־עָרְבוּ לִי:
ס

21 הַנְּגִי לֶכֶן כֹּה אָמַר יְהוָה
נִתְּנוּ אֶל־הָעַם הַזֶּה מִכְּשָׁלִים
וּבְגָיִם יִחָדּוּ וּכְשָׁלוּ כֶּם אֲבוֹת
פ וְאָבְדוּ: יֵאבְדוּ שְׁכֵן וְרָעוּ

22 כֹּה אָמַר יְהוָה הֲגַה עֵם
כֹּה מֵאָרֶץ צָפוֹן וְגוֹי גְּדוֹל
חֹלּוֹאוֹמָתָא וֶסְתְּרָא חֹלּוֹאוֹמָתָא

vir enim cum muliere capietur;
senex cum pleno dierum.

12 Et transibunt domus eorum ad alteros,
agri et uxores pariter,
quia extendam manum meam super habitantes terram, dicit Dominus:

13 a minore quippe usque ad majorem omnes avaritiæ student, et a propheta usque ad sacerdotem cuncti faciunt dolum.

14 Et curabant contritionem filiaë populi mei cum ignominia, dicentes: Pax, pax!
et non erat pax.

15 Confusi sunt, quia abominationem fecerunt: quin potius confusione non sunt confusi, et erubescere nescierunt. Quam ob rem cadent inter ruentes: in tempore visitationis suæ corruent, dicit Dominus.

16 Hæc dicit Dominus: State super vias, et videte, et interrogate de semitis antiquis quæ sit via bona, et ambulate in ea: et invenietis refrigerium animabus vestris.
Et dixerunt: Non ambulabimus.

17 Et constitui super vos speculatores: Audite vocem tubæ.
Et dixerunt: Non audiemus.

18 Ideo audite, gentes, et cognosce, congregatio, quanta ego faciam eis.

19 Audi, terra: ecce ego adducam mala super populum istum, fructum cogitationum ejus: quia verba mea non audierunt, et legem meam projecerunt.

20 Ut quid mihi thus de Saba affertis, et calamum suave olentem de terra longinqua?
Holocaustomata vestra non sunt

<p>ἀσθενήσουσιν ἐν αὐτῇ πατέρες καὶ υἱοὶ ἅμα γείτων καὶ ὁ πλησίον αὐτοῦ ἀπολοῦνται</p> <p>22 τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ λαὸς ἔρχεται ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἔθνη ἐξεγερθήσεται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς</p> <p>23 τόξον καὶ ζιβύνην κρατήσουσιν ἰταμός ἐστιν καὶ οὐκ ἐλεήσει φωνὴ αὐτοῦ ὡς θάλασσα κυμαίνουσα ἐφ' ἵπποις καὶ ἄρμασιν παρατάσσεται ὡς πῦρ εἰς πόλεμον πρὸς σέ θύγατερ Σιών</p> <p>24 ἠκούσαμεν τὴν ἀκοὴν αὐτῶν παρελύθησαν αἱ χεῖρες ἡμῶν θλίψις κατέσχεν ἡμᾶς ὠδίνες ὡς τικτούσης</p> <p>25 μὴ ἐκπορεύεσθε εἰς ἀγρὸν καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς μὴ βαδίζετε ὅτι ρόμφαια τῶν ἐχθρῶν παροικεῖ κυκλόθεν</p> <p>26 θύγατερ λαοῦ μου περίζωσαι σάκκον κατάπασαι ἐν σποδῷ πένθος ἀγαπητοῦ ποίησαι σεαυτῇ κοπετὸν οἰκτρὸν ὅτι ἐξαίφνης ἤξει ταλαιπωρία ἐφ' ὑμᾶς</p> <p>27 δοκιμαστὴν δέδωκά σε ἐν λαοῖς δεδοκιμασμένοις καὶ γνώση με ἐν τῷ δοκιμάσαι με τὴν ὁδὸν αὐτῶν</p> <p>28 πάντες ἀνήκοοι πορευόμενοι σκολιῶς χαλκὸς καὶ σίδηρος πάντες διεφθαρμένοι εἰσὶν</p> <p>29 ἐξέλιπεν φουσητὴρ ἀπὸ πυρός ἐξέλιπεν μόλιβος εἰς κενὸν ἀργυροκόπος ἀργυροκοπεῖ πονηρία αὐτῶν οὐκ ἐτάκη</p> <p>30 ἀργύριον ἀποδοδοκιμασμένον καλέσατε αὐτούς ὅτι ἀπεδοκίμασεν αὐτοὺς κύριος</p>	<p>יְעוֹר מִיַּרְכָּתֵי־אֲרָרָי׃</p> <p>23 קָשָׁת וְכִיּוֹן יִחְזִיקוּ אֲכַזְרִי הוּא וְלֹא יִרְחֲמוּ קוֹלָם וְעַל־סוֹסִים יִרְכָּבוּ כַּיָּמִים יְהִי־הֶמָּה עָרוֹף כְּאִישׁ לְמַלְחָמָה עָלֵיהֶם בַּת־צִיּוֹן׃</p> <p>24 שָׁמַעְנוּ אֶת־שִׁמְעוֹ רַפּוֹ יִדְגִּינוּ צָרָה הַחֲזִילָתָנוּ חַיִּל כִּי־לָדָה׃</p> <p>25 הַשִּׁוְהַ תִּצָּאוּ אֶל־תְּצֵאֵי כִּי תִלְכוּ וּבְדַרְדָּרָה אֶל־תִּלְכִּי תִּקְרַב לְאֵיב מְגוֹר מִסָּבִיב׃</p> <p>26 בַּת־עַמִּי חֲגַר־יִשְׁקָל וְהִתְפַּלְשִׁי בְּאֶפְרַח אֲבָל יַחֲדִל תְּמַרוּגִים כִּי עֲשֵׂי לָךְ מִסָּפֵד כִּתְּאֵם יָבֵא הַשִּׁדָּד עָלֵינוּ׃</p> <p>27 בְּחֹן נִתְתִּיךָ בְּעַמִּי מְבַצֵּר וְתִדַּע וּבְחַנְנֵךְ אֶת־דַּרְכֶּךָ׃</p> <p>28 כָּל־מִסְרֵי סוּרְרִים הִלְכִי רַכִּיל נִחְשָׁת וּבְרָגֵל כָּל־מִסְרֵי מִשְׁחִיתִים הִמָּה׃</p> <p>29 מֵאֵשׁ מֵאֲשַׁתֶּךָ נִתְרַמַּח עַפְרַת לְשׂוֹאֵ צָרָה צָרוֹף תָּם וְרָעִים לֹא נִתְקוּ׃</p> <p>30 כֶּסֶף נִמְאָס קָרָאוּ לָהֶם כִּי־מֵאֵס יְהוָה בָּהֶם׃ פ</p>	<p>accepta, et victimæ vestræ non placuerunt mihi.</p> <p>21 Propterea hæc dicit Dominus: Ecce ego dabo in populum istum ruinas: et ruent in eis patres et filii simul; vicinus et proximus peribunt.</p> <p>22 Hæc dicit Dominus: Ecce populus venit de terra aquilonis, et gens magna consurget a finibus terræ.</p> <p>23 Sagittam et scutum arripiet: crudelis est et non miserebitur. Vox ejus quasi mare sonabit: et super equos ascendent, præparati quasi vir ad prælium adversum te, filia Sion.</p> <p>24 Audivimus famam ejus; dissolutæ sunt manus nostræ: tribulatio apprehendit nos, dolores ut parturientem.</p> <p>25 Nolite exire ad agros, et in via ne ambuletis, quoniam gladius inimici, pavor in circuitu.</p> <p>26 Filia populi mei, accingere cilicio, et conspergere cinere: luctum unigeniti fac tibi, planctum amarum, quia repente veniet vastator super nos.</p> <p>27 Probatores dedi te in populo meo robustum: et scies, et probabis viam eorum.</p> <p>28 Omnes isti principes declinantes, ambulantes fraudulenter, æs et ferrum: universi corrupti sunt.</p> <p>29 Defecit sufflatorium; in igne consumptum est plumbum: frustra conflavit conflator, malitiæ enim eorum non sunt consumptæ.</p> <p>30 Argentum reprobum vocate eos, quia Dominus projecit illos.]</p>
---	---	--

7.1

7.2 ἀκούσατε λόγον κυρίου
πάσα ἡ Ιουδαία

3 τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς
Ἰσραὴλ διορθώσατε τὰς ὁδοὺς
ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν
καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ
τούτῳ

4 μὴ πεποιθήατε ἐφ' ἑαυτοῖς ἐπὶ
λόγοις ψευδέσιν ὅτι τὸ
παράπαν οὐκ ὠφελήσουσιν
ὑμᾶς λέγοντες ναὸς κυρίου ναὸς
κυρίου ἐστίν

5 ὅτι ἐὰν διορθοῦντες
διορθώσητε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ
τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν καὶ
ποιοῦντες ποιήσητε κρίσιν ἀνά
μέσον ἀνδρὸς καὶ ἀνά μέσον τοῦ
πλησίον αὐτοῦ

6 καὶ προσήλυτον καὶ ὄρφανὸν
καὶ χήραν μὴ
καταδυναστεύσητε καὶ αἷμα
ἀθῶον μὴ ἐκχέητε ἐν τῷ τόπῳ
τούτῳ καὶ ὀπίσω θεῶν
ἀλλοτρίων μὴ πορεύησθε εἰς
κακὸν ὑμῖν

7 καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ
τούτῳ ἐν γῆ ἣ ἔδωκα τοῖς
πατράσιν ὑμῶν ἐξ αἰῶνος καὶ
ἕως αἰῶνος

8 εἰ δὲ ὑμεῖς πεποιθήατε ἐπὶ
λόγοις ψευδέσιν ὅθεν οὐκ
ὠφελήθησθε

9 καὶ φονεύετε καὶ μοιχᾶσθε
καὶ κλέπτετε καὶ ὀμνύετε ἐπ'
ἀδίκῳ καὶ ἐθυμιᾶτε τῇ Βααλ καὶ
ἐπορεύεσθε ὀπίσω θεῶν
ἀλλοτρίων ὧν οὐκ οἶδατε τοῦ
κακῶς εἶναι ὑμῖν

10 καὶ ἤλθετε καὶ ἔστητε
ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν τῷ οἴκῳ οὗ
ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ'
αὐτῷ καὶ εἶπατε ἀπεσχήμεθα
τοῦ μὴ ποιεῖν πάντα τὰ
βδελύγματα ταῦτα

11 μὴ σπήλαιον ληστῶν ὁ οἶκός
μου οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά
μου ἐπ' αὐτῷ ἐκεῖ ἐνώπιον ὑμῶν
καὶ ἐγὼ ἰδοὺ ἐώρακα λέγει
κύριος

12 ὅτι πορεύθητε εἰς τὸν τόπον

7.1 הַדְבָר אֲשֶׁר הָיָה
אֶל־יְרֵמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה
לֵאמֹר:

2 עֲמַד בְּשַׁעַר בַּיִת יְהוָה
וְקִרְאתָ שָׁם אֶת־הַדְבָר הַזֶּה
דְּבַר־יְהוָה וְאָמַרְתָּ שְׁמָעוּ
כָּל־יְהוּדָה הַבָּאִים בְּשַׁעְרַיִם
לְהַשְׁתַּחֲוֹת לַיהוָה: ס הָאֵלֶּה:

3 כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַיְטִיבוּ
וְאַשְׁכְּנָה דְרֹכֵיכֶם וּמַעַלְלֵיכֶם
אֶתְכֶם בְּמִקְוֹם הַזֶּה:

4 אֶל־תִּבְטְחוּ לְכֶם אֶל־דְּבָרֵי
הַשָּׁקָר לֵאמֹר הַיְכַל יְהוָה
הַיְכַל יְהוָה הַיְכַל יְהוָה הִמָּה:

5 כִּי אִם־הַיְטִיב תִּיטִיבוּ
אֶת־דְּרֹכֵיכֶם וְאֶת־מַעַלְלֵיכֶם
בֵּין אִם־עַשׂוּ תַעֲשׂוּ מִשְׁפָּט
אִישׁ וּבֵין רֵעֵהוּ:

6 גַּר יָתוֹם וְאַלְמָנָה לֹא
תַעֲשׂוּקוּ וְדָם נָקִי אֶל־תִּשְׁפְּכוּ
וְאַחֲרַי אֱלֹהִים בְּמִקְוֹם הַזֶּה
אֲחַרְיִם לֹא תִלְכוּ לְרַע לְכֶם:

7 וּשְׁכַנְתִּי אִתְּכֶם בְּמִקְוֹם הַזֶּה
כְּאֲרָץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְוֹתֵיכֶם
לְמַן־עוֹלָם וְעַד־עוֹלָם:

8 הִנֵּה אַתֶּם בֹּטְחִים לְכֶם
עַל־דְּבָרֵי הַשָּׁקָר לְבַלְתִּי
הוֹעִיל:

9 הַשָּׁבַע הַגָּבוֹר רָצִחַ וְנֶאֱדָר
לְשָׁקָר וְקִטְרַר לְבַעַל וְהָלֹךְ
אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר אֲחַרֵּי
לֹא־יִדְעֶתֶם:

10 וּבְאֵתָם וְעַמְדָתָם לְפָנַי
בְּבַיִת הַזֶּה אֲשֶׁר נִקְרָא־שְׁמִי
נִצְּלָנוּ לְמַעַן עֲלֵיו וְאָמַרְתֶּם
עֲשׂוֹת אֵת כָּל־הַתַּעֲבוֹת
הָאֵלֶּה:

7.1 Verbum quod factum est ad
Jeremiam a Domino, dicens:

2 Sta in porta domus Domini, et
prædica ibi verbum istud, et dic:
[Audite verbum Domini, omnis
Juda,
qui ingredimini per portas has ut
adoretis Dominum.

3 Hæc dicit Dominus exercituum,
Deus Israël:
Bonas facite vias vestras, et studia
vestra,
et habitabo vobiscum in loco isto.

4 Nolite confidere in verbis
mendacii, dicentes:
Templum Domini, templum
Domini, templum Domini est!

5 Quoniam si bene direxeritis vias
vestras, et studia vestra;
si feceritis iudicium inter virum et
proximum ejus;

6 advenæ, et pupillo, et viduæ non
feceritis calumniam,
nec sanguinem innocentem
effuderitis in loco hoc,
et post deos alienos non
ambulaveritis in malum
vobismetipsis:

7 habitabo vobiscum in loco isto,
in terra quam dedi patribus vestris
a sæculo et usque in sæculum.

8 Ecce vos confiditis vobis in
sermonibus mendacii,
qui non proderunt vobis:

9 furari, occidere, adulterari,
jurare mendaciter, libare Baalim,
et ire post deos alienos quos
ignoratis:

10 et venistis, et stetistis coram
me
in domo hac, in qua invocatum est
nomen meum,
et dixistis: Liberati sumus,
eo quod fecerimus omnes
abominationes istas.

11 Numquid ergo spelunca
latronum facta est domus ista,
in qua invocatum est nomen
meum in oculis vestris?
Ego, ego sum: ego vidi, dicit
Dominus.

μου τὸν ἐν Σηλωμ οὗ
κατεσκίηνωσα τὸ ὄνομά μου
ἐκεῖ ἔμπροσθεν καὶ ἴδετε ἃ
ἐποίησα αὐτῷ ἀπὸ προσώπου
κακίας λαοῦ μου Ἰσραὴλ

13 καὶ νῦν ἀνθ' ὧν ἐποίησατε
πάντα τὰ ἔργα ταῦτα καὶ
ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ
ἠκούσατέ μου καὶ ἐκάλεσα ὑμᾶς
καὶ οὐκ ἀπεκρίθητε

14 καὶ ποιήσω τῷ οἴκῳ τούτῳ ὅ
ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ'
αὐτῷ ἐφ' ὃ ὑμεῖς πεποιθατέ ἐπ'
αὐτῷ καὶ τῷ τόπῳ ὃ ἔδωκα ὑμῖν
καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν καθὼς
ἐποίησα τῇ Σηλωμ

15 καὶ ἀπορρίψω ὑμᾶς ἀπὸ
προσώπου μου καθὼς
ἀπέρριψα τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν
πᾶν τὸ σπέρμα Ἐφραϊμ

16 καὶ σὺ μὴ προσεύχου περὶ
τοῦ λαοῦ τούτου καὶ μὴ ἀξίου
τοῦ ἐλεηθῆναι αὐτοὺς καὶ μὴ
εὐχου καὶ μὴ προσέλθῃς μοι
περὶ αὐτῶν ὅτι οὐκ
εἰσακούσομαι

17 ἢ οὐχ ὄραῶς τί αὐτοὶ ποιοῦσιν
ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰουδα καὶ ἐν
ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλὴμ

18 οἱ υἱοὶ αὐτῶν συλλέγουσιν
ξύλα καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν
καίουσι πῦρ καὶ αἱ γυναῖκες
αὐτῶν τρίβουσιν σταῖς τοῦ
ποιῆσαι χαυῶνας τῇ στρατιᾷ
τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔσπεισαν
σπονδὰς θεοῖς ἄλλοτρίοις ἵνα
παροργίσωσιν με

19 μὴ ἐμὲ αὐτοὶ παροργίζουσιν
λέγει κύριος οὐχὶ ἑαυτοὺς ὅπως
καταισχυνθῇ τὰ πρόσωπα
αὐτῶν

20 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος
ἰδοὺ ὀργὴ καὶ θυμὸς μου χεῖται
ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον καὶ ἐπὶ
τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐπὶ τὰ
κτῆνη καὶ ἐπὶ πᾶν ξύλον τοῦ
ἀγροῦ αὐτῶν καὶ ἐπὶ πάντα τὰ
γενήματα τῆς γῆς καὶ
καυθήσεται καὶ οὐ σβεσθήσεται

21 τάδε λέγει κύριος τὰ
ὀλοκαυτώματα ὑμῶν
συναγάγετε μετὰ τῶν θυσῶν
ὑμῶν καὶ φάγετε κρέα

הַבַּיִת הַמַּעֲרַת פְּרָצִים הָיָה
הִנֵּה אֲשֶׁר-נִקְרָא שְׁמִי עָלָיו
אֲנֹכִי הִנֵּה רָאִיתִי בְּעֵינַיְכֶם גָּם
נְאֻם-יְהוָה: ס

כִּי לְכוּ-נָא אֶל-מְקוֹמִי
אֲשֶׁר בְּשִׁילֹו אֲשֶׁר שָׁכַנְתִּי
וּרְאוּ אֵת שְׁמִי שָׁם בְּרֹאשׁוֹנֵהָ
אֲשֶׁר-עָשִׂיתִי לוֹ מִפְּנֵי רַעַת
יִשְׂרָאֵל: עֲמִי

וְעַתָּה יַעַן עָשׂוּתְכֶם
אֶת-כָּל-הַמַּעֲשִׂים הָאֵלֶּה
נְאֻם-יְהוָה וְאֲדַבֵּר אֲלֵיכֶם
הַשָּׁמַיִם וְדַבֵּר וְלֹא שָׁמַעְתֶּם
עֲנִיתֶם: וְאֶקְרָא אֶתְכֶם וְלֹא

וְעָשִׂיתִי לְבַיְתוֹ אֲשֶׁר
נִקְרָא-שְׁמִי עָלָיו אֲשֶׁר אַתֶּם
בֹּטְחִים בּוֹ וְלִמְקוֹם
אֲשֶׁר-נִתְּתִי לְכֶם וְלְאַבְוֹתֵיכֶם
לִשְׁלוֹ: כַּאֲשֶׁר עָשִׂיתִי

וְהַשְׁלַכְתִּי אֶתְכֶם מֵעַל פְּנֵי
כַּאֲשֶׁר הַשְׁלַכְתִּי
אֶת-כָּל-אַחֵיכֶם אֵת כָּל-יַרְעֵ
אֶפְרַיִם: ס

וְאִתָּה אֶל-תְּתַפְלְלוּ
בְּעַד-הָעַם הַזֶּה וְאַל-תִּשָּׂא
בְּעַדְם רַגָּה וּתְפַלֵּה
שָׁמַע וְאַל-תִּפְגַּע-בִּי כִּי-אֲיַגְנִי
אַתָּה:

הֲאֵינְךָ רֹאֶה מָה הֵמָּה
עֲשִׂים בְּעַרְי יְהוּדָה וּבְחַצּוֹת
יְרוּשָׁלַם:

הַבָּנִים מְלַקְטִים עֲצִים
וְהָאֲבוֹת מְבַעְרִים אֶת-הָאֵשׁ
לְעֵשׂוֹת וְהַנְּשִׂים לְשׂוֹת בְּצֹק
כַּנְּנִים לְמַלְכַת הַשָּׁמַיִם וְהַסֶּדֶק
לְאַלְהִים אֲחֵרִים לְמַעַן נִסְכָּים
הַכְּעֻסָנִי:

הֲאֵתִי הֵם מְכַעְסִים
נְאֻם-יְהוָה הֲלֹא אֲתָם לְמַעַן

12 Ite ad locum meum in Silo,
ubi habitavit nomen meum a
principio,
et videte quæ fecerim ei propter
malitiam populi mei Israël.

13 Et nunc, quia fecistis omnia
opera hæc, dicit Dominus,
et locutus sum ad vos mane
consurgens, et loquens, et non
audistis:
et vocavi vos, et non respondistis:

14 faciam domui huic, in qua
invocatum est nomen meum,
et in qua vos habetis fiduciam,
et loco quem dedi vobis et
patribus vestris,
sicut feci Silo:

15 et projiciam vos a facie mea
sicut projecì omnes fratres
vestros,
universum semen Ephraim.

16 Tu ergo, noli orare pro populo
hoc,
nec assumes pro eis laudem et
orationem:
et non obsistas mihi,
quia non exaudiam te.

17 Nonne vides quid isti faciunt in
civitatibus Juda,
et in plateis Jerusalem?

18 Filii colligunt ligna,
et patres succendunt ignem,
et mulieres conspergunt adipem,
ut faciant placentas reginæ cæli,
et libent diis alienis,
et me ad iracundiam provocent.

19 Numquid me ad iracundiam
provocant?
dicit Dominus;
nonne semetipsos in confusionem
vultus sui?

20 Ideo hæc dicit Dominus Deus:
Ecce furor meus et indignatio mea
conflatur super locum istum,
super viros, et super jumenta,
et super lignum regionis, et super
fruges terræ:
et succendetur, et non
extinguetur.

21 Hæc dicit Dominus exercituum,
Deus Israël:
Holocaustomata vestra addite

22 ὅτι οὐκ ἐλάλησα πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν καὶ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου περὶ ὀλοκαυμάτων καὶ θυσίας

23 ἀλλ' ἦ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐνετειλάμην αὐτοῖς λέγων ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν καὶ πορεύεσθε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς μου αἷς ἂν ἐντειλωμαι ὑμῖν ὅπως ἂν εὖ ἦ ὑμῖν

24 καὶ οὐκ ἤκουσάν μου καὶ οὐ προσέσχεν τὸ οὖς αὐτῶν ἀλλ' ἐπορεύθησαν ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς κακῆς καὶ ἐγενήθησαν εἰς τὰ ὀπισθεν καὶ οὐκ εἰς τὰ ἔμπροσθεν

25 ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξήλθοσαν οἱ πατέρες αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐξαπέστειλα πρὸς ὑμᾶς πάντας τοὺς δούλους μου τοὺς προφήτας ἡμέρας καὶ ὄρθρου καὶ ἀπέστειλα

26 καὶ οὐκ ἤκουσάν μου καὶ οὐ προσέσχεν τὸ οὖς αὐτῶν καὶ ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν

27 καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς τὸν λόγον τοῦτον τοῦτο τὸ ἔθνος ὃ οὐκ ἤκουσεν τῆς φωνῆς κυρίου οὐδὲ ἐδέξατο παιδείαν ἐξέλιπεν ἢ πίστις ἐκ στόματος αὐτῶν

28 [τουτο το εθνος ο ουκ της φωνης κυριου ουδε εδεξατο παιδειαν εξελιπεν η πιστις εκ στοματος αυτων]

29 κείραι τὴν κεφαλὴν σου καὶ ἀπόρριπτε καὶ ἀνάλαβε ἐπὶ χειλῶν θρῆνον ὅτι ἀπεδοκίμασεν κύριος καὶ ἀπώσατο τὴν γενεὰν τὴν ποιοῦσαν ταῦτα

30 ὅτι ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰουδα τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ λέγει κύριος ἔταξαν τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ'

בְּשֵׁת פְּנֵיהֶם: ו

הוֹי לָכֵן כֹּה־אָמַרְוּ אֲדֹנָי 20
הִנֵּה אֲפִי וְחַמְתִּי נִמְכַּת
עַל־הָאָדָם אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה
וְעַל־הַבְּהֵמָה וְעַל־עֵץ הַשָּׁדָה
הִאֲדַמָּה וּבְעֵרָה וְלֹא וְעַל־פְּרִי
תִּכְבֶּה: ו

כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת 21
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עֲלוּמִיכֶם סְפוּ
עַל־וּבְחִיכֶם וְאָכְלוּ בַשָּׂר:

כִּי לֹא־דַבַּרְתִּי 22
אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם וְלֹא צִוִּיתִים
אוֹתָם הוֹצִיֵא הוֹצִיא בְּיָוֶם
מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם עַל־דַּבְּרִי
עוֹלָה וְנֹבַח:

כִּי אִם־אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה 23
צִוִּיתִי אוֹתָם לֹא־מַרְשָׁעוּ
לְאֵלֵהֶם בְּקוֹלִי וְהִיִּיתִי לָכֶם
וְאֹתָם תִּהְיוּ־לִי לְעַם וְהִלַּכְתֶּם
בְּכָל־הַדְרֹךְ אֲשֶׁר אֲצַוְהָם
אֲתֹכֶם לְמַעַן יֵיטֵב לָכֶם:

וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא־הִטּוּ 24
אֶת־אָזְנוֹם וַיִּלְכוּ בְּמַעֲצוֹת
וַיְהִי בַשָּׂרְרוֹת לָבֶם הֲרַע
לְאִהוּר וְלֹא לְפָגִים:

לְמוֹת־הַיּוֹם אֲשֶׁר יֵצְאוּ 25
אֲבוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם עַד
אֲלֵיכֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְאֲשַׁלַּח
אֶת־כָּל־עַבְדֵי הַנְּבִיאִים יוֹם
הַשָּׂבָע וְשָׁלַח:

וְלֹא שָׁמְעוּ אֵלַי וְלֹא הִטּוּ 26
אֶת־אָזְנוֹם וַיִּקְשׁוּ אֶת־עַרְפוֹם
הֲרַעוּ מֵאֲבוֹתָם:

וּדְבַרְתָּ אֲלֵיהֶם 27
אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְלֹא
אֲלֵיהֶם יִשְׁמְעוּ אֲלֵיךָ וְקִרְאתָ
וְלֹא יִעֲנוּכָה:

וְגוֹי וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם זֶה 28
אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה
in qua invocatum est nomen

victimis vestris,
et comedite carnes:

22 quia non sum locutus cum
patribus vestris, et non praecepi
eis,
in die qua eduxi eos de terra
Ægypti,
de verbo holocaustatum et
victimarum:

23 sed hoc verbum praecepi eis,
dicens:

Audite vocem meam,
et ero vobis Deus,
et vos eritis mihi populus:
et ambulate in omni via quam
mandavi vobis,
ut bene sit vobis.

24 Et non audierunt, nec
inclinaverunt aurem suam:
sed abierunt in voluntatibus et in
pravitate cordis sui mali:
factique sunt retrorsum, et non in
ante,

25 a die qua egressi sunt patres
eorum de terra Ægypti
usque ad diem hanc.
Et misi ad vos omnes servos meos
prophetas per diem,
consurgens diluculo, et mittens:

26 et non audierunt me,
nec inclinaverunt aurem suam:
sed induraverunt cervicem suam,
et pejus operati sunt quam patres
eorum.]

27 Et loqueris ad eos omnia verba
hæc, et non audient te: et vocabis
eos, et non respondebunt tibi.

28 Et dices ad eos: [Hæc est gens
quæ non audivit vocem Domini
Dei sui,
nec recepit disciplinam;
periit fides,
et ablata est de ore eorum.

29 Tonde capillum tuum, et
projice,
et sume in directum planctum:
quia projecit Dominus et reliquit
generationem furoris sui;

30 quia fecerunt filii Juda malum
in oculis meis, dicit Dominus.
Posuerunt offendicula sua in
domo
in qua invocatum est nomen

<p>αὐτόν τοῦ μιᾶναι αὐτόν</p> <p>31 καὶ ὠκοδόμησαν τὸν βωμὸν τοῦ Ταφεθ ὃς ἐστὶν ἐν φάραγγι υἱοῦ Εννομ τοῦ κατακαίειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐν πυρὶ ὃ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς καὶ οὐ διενοήθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου</p> <p>32 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἔτι βωμὸς τοῦ Ταφεθ καὶ φάραγξ υἱοῦ Εννομ ἀλλ' ἡ φάραγξ τῶν ἀνηρημένων καὶ θάψουσιν ἐν τῷ Ταφεθ διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν τόπον</p> <p>33 καὶ ἔσσονται οἱ νεκροὶ τοῦ λαοῦ τούτου εἰς βρῶσιν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀποσοβὼν</p> <p>34 καὶ καταλύσω ἐκ πόλεων Ἰουδα καὶ ἐκ διόδων Ἱερουσαλημ φωνὴν εὐφραινομένων καὶ φωνὴν χαιρόντων φωνὴν νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφης ὅτι εἰς ἐρήμωσιν ἔσται πᾶσα ἡ γῆ</p>	<p>לְקַחוּ מוֹסָר אֶל־הָיוּ וְלֹא אֲבָדָה הָאָמוּנָה וְנִכְרְתָה מִפִּיָּהֶם: ס</p> <p>29 גָּזַי נִזְרָדָה וְהִשְׁלִיכִי וְשָׂאִי עַל־שָׁפְיִים קִינָה בְּי מָאָס יְהוָה וַיִּשָּׂא אֶת־דָּוָר עַבְרָתוֹ:</p> <p>30 הֲרַע כִּי־עָשׂוּ בְנֵי־יְהוּדָה בְּעֵינַי נְאוּם־יְהוָה שָׁמוּ שְׁקוּצִיָּהֶם בְּבֵית אֲשֶׁר־נִקְרָא־שְׁמִי עָלָיו לְטִמְאָו:</p> <p>31 אֲשֶׁר וּבָנוּ בְּמֹות הַתֶּפֶת בְּגֵיא בְּוַהֲלָם לְשָׂרָף אֶת־בְּנֵיהֶם וְאֶת־בְּנֹתֵיהֶם בָּאֵשׁ אֲשֶׁר לֹא צִוִּיתִי וְלֹא עָלְתָה עַל־לִבִּי: ס</p> <p>32 לָכֵן הִנֵּה־יָמִים בָּאִים נְאוּם־יְהוָה וְלֹא־יֵאָמַר עוֹד הַתֶּפֶת וְגֵיא בְּוַהֲלָם בְּי אִם־גֵּיא הַהֲרָגָה וְקִבְרוֹ בְּתֶפֶת מֵאִין מְקוּם:</p> <p>33 וְהִיָּתָה נִבְלַת הָעַם הַזֶּה לְמֶאֱכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וְלִבְהֵמַת הָאָרֶץ וְאִין מִתְרִיד:</p> <p>34 יְהוּדָה וְהַשְּׁבִתִּיו מֵעַרְי וּמִחֲצוֹת יְרוּשָׁלַם קוֹל שְׁשׁוֹן קוֹל חֲתָן וְקוֹל וְקוֹל שְׂמֻחָה כֻלָּה בְּי לְחַרְבָּה תִּהְיֶה הָאָרֶץ:</p>	<p>meum, ut polluerent eam:</p> <p>31 et ædificaverunt excelsa Topheth, quæ est in valle filii Ennom, ut incenderent filios suos et filias suas igni, quæ non præcepi, nec cogitavi in corde meo.</p> <p>32 Ideo ecce dies venient, dicit Dominus, et non dicetur amplius Topheth, et vallis filii Ennom, sed vallis interfectionis: et sepelient in Topheth, eo quod non sit locus.</p> <p>33 Et erit morticinum populi hujus in cibos volucris cæli et bestiis terræ, et non erit qui abigat.</p> <p>34 Et quiescere faciam de urbibus Juda, et de plateis Jerusalem, vocem gaudii et vocem lætitiæ, vocem sponsi et vocem sponsæ: in desolationem enim erit terra.]</p>
<p>8.1 ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγει κύριος ἐξοίσουσιν τὰ ὀστᾶ τῶν βασιλέων Ἰουδα καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν ἱερέων καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν προφητῶν καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν κατοικούντων Ἱερουσαλημ ἐκ τῶν τάφων αὐτῶν</p> <p>2 καὶ ψύξουσιν αὐτὰ πρὸς τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην καὶ πρὸς πάντας τοὺς ἀστέρας καὶ πρὸς πᾶσαν τὴν στρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ ἃ ἠγάπησαν καὶ οἷς ἐδούλευσαν καὶ ὧν ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτῶν καὶ</p>	<p>8.1 בְּעֵת הַהִיא נְאוּם־יְהוָה אֶת־עַצְמוֹת יוֹצֵאוּ וַיִּצְאוּ מִלְכֵי־יְהוּדָה וְאֶת־עַצְמוֹת־שָׂרָיו וְאֶת־עַצְמוֹת הַכֹּהֲנִים וְאֶת־עַצְמוֹת הַנְּבִיאִים וְאֶת־יוֹשְׁבֵי־יְרוּשָׁלַם מִקְבְּרֵיהֶם:</p> <p>2 וְלִיָּרַח וְשִׁטְחוּם לְשֶׁמֶשׁ וּלְכָלוּ צָבָא הַשָּׁמַיִם אֲשֶׁר עָבְדוּם וְאֲשֶׁר אָהְבוּם וְאֲשֶׁר הִלְכוּ אַחֲרֵיהֶם וְאֲשֶׁר דָּרְשׂוּם</p>	<p>8.1 [In illo tempore, ait Dominus, ejicient ossa regum Juda, et ossa principum ejus, et ossa sacerdotum, et ossa prophetarum, et ossa eorum qui habitaverunt Jerusalem, de sepulchris suis:</p> <p>2 et expandent ea ad solem, et lunam, et omnem militiam cæli, quæ dilexerunt, et quibus servierunt, et post quæ ambulaverunt, et quæ quæsierunt, et</p>

ὧν ἀντείχοντο καὶ οἷς
προσεκύνησαν αὐτοῖς οὐ
κοπήσονται καὶ οὐ ταφήσονται
καὶ ἔσονται εἰς παράδειγμα ἐπὶ
προσώπου τῆς γῆς

3 ὅτι εἶλοντο τὸν θάνατον ἢ τὴν
ζωὴν καὶ πᾶσιν τοῖς
καταλοιποῖς τοῖς
καταλειφθεῖσιν ἀπὸ τῆς γενεᾶς
ἐκείνης ἐν παντὶ τόπῳ οὐ ἔαν
ἐξώσω αὐτοὺς ἐκεῖ

4 ὅτι τάδε λέγει κύριος μὴ ὁ
πίπτων οὐκ ἀνίσταται ἢ ὁ
ἀποστρέφων οὐκ ἐπιστρέφει

5 διὰ τί ἀπέστρεψεν ὁ λαός μου
οὗτος ἀποστροφῆν ἀναιδῆ καὶ
κατεκρατήθησαν ἐν τῇ
προαιρέσει αὐτῶν καὶ οὐκ
ἠθέλησαν τοῦ ἐπιστρέφαι

6 ἐνωτίσασθε δὴ καὶ ἀκούσατε
οὐχ οὕτως λαλήσουσιν οὐκ
ἔστιν ἄνθρωπος μετανοῶν ἀπὸ
τῆς κακίας αὐτοῦ λέγων τί
ἐποίησα διέλιπεν ὁ τρέχων ἀπὸ
τοῦ δρόμου αὐτοῦ ὡς ἵππος
κάθιδρος ἐν χρεμετισμῷ αὐτοῦ

7 καὶ ἡ ἀσιδα ἐν τῷ οὐρανῷ
ἔγνω τὸν καιρὸν αὐτῆς τρυγῶν
καὶ χελιδὼν ἀγροῦ στρουθία
ἐφύλαξαν καιροὺς εἰσόδων
αὐτῶν ὁ δὲ λαός μου οὐκ ἔγνω
τὰ κρίματα κυρίου

8 πῶς ἐρεῖτε ὅτι σοφοὶ ἐσμεν
ἡμεῖς καὶ νόμος κυρίου ἐστὶν
μεθ' ἡμῶν εἰς μάτην ἐγενήθη
σχοῖνος ψευδῆς γραμματεῦσιν

9 ἠσχύνθησαν σοφοὶ καὶ
ἐπτοήθησαν καὶ ἐάλωσαν ὅτι
τὸν λόγον κυρίου
ἀπεδοκίμασαν σοφία τίς ἐστὶν
ἐν αὐτοῖς

10 διὰ τοῦτο δώσω τὰς
γυναῖκας αὐτῶν ἑτέροις καὶ
τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν τοῖς
κληρονόμοις

11

12

13 καὶ συνάξουσιν τὰ γενήματα
αὐτῶν λέγει κύριος οὐκ ἔστιν
σταφυλὴ ἐν ταῖς ἀμπέλοις καὶ
οὐκ ἔστιν σῦκα ἐν ταῖς συκαῖς
καὶ τὰ φύλλα κατερρήκεν

וְאֲשֶׁר הִשְׁתַּחֲוּוּ לָהֶם לֹא
לְדַמּוֹ יֵאָסְפוּ וְלֹא יִקְבְּרוּ
עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה יִהְיוּ:

לְכֹל וּנְבַחַר מוֹת מִחַיִּים 3
הַשְּׂאֵרִית הַנּוֹשְׂאִים
הַזֹּאת מִן־הַמְּשַׁפְּתָה הָרַעָה
בְּכֹל־הַמְּקוֹמֹת הַנּוֹשְׂאִים
נֹאם יְהוָה אֲשֶׁר הַדְּחַתִּים שְׂמִי
צְבָאוֹת: ס

וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר
יְהוָה הֲיִפְלוּ וְלֹא יָקוּמוּ
אִם־יָשׁוּב וְלֹא יָשׁוּב:

מִדּוּעַ שׁוֹבְבָה הָעַם הַזֶּה 5
יְרוּשָׁלַם מִשָּׁבָה נִצְחָה
הֲיִזְקִיּוּ בַמְרָמִית מֵאֲנִי לְשׁוּב:

הֲקִשְׁבֹתִי וְאֲשַׁמְעֵ לֹא־כֵן 6
יִדְבְּרוּ אֵין אִישׁ נִחַם
עַל־רַעְתּוֹ לֵאמֹר מָה עָשִׂיתִי
בַּמְרִצּוֹת כִּלְהֵ שָׁב
כָּסוּס שׁוֹטֵף בְּמַרְוֹצָתָם
בְּמַלְחָמָה:

גַּם־חִסְדָּה בַשָּׁמַיִם יִדְעָה 7
וְסִיס וְסוֹס מוֹעֲזִיָּה וְתָר
וְעִגּוֹר שְׁמָרוּ אֶת־עֵצַת בְּאֵנָה
וְעַמִּי לֹא יִדְעוּ אֵת מִשְׁפָּט
יְהוָה:

אֵיכָה תֹאמְרוּ חֲכָמִים 8
אֲנַחְנוּ וְתוֹרַת יְהוָה אֲתָנוּ אֲכֹן
עַט שֶׁקֶר הִגַּה לְשֶׁקֶר עָשָׂה
סִפְרִים:

הַבִּישׁוּ חֲכָמִים חֲתוּ וַיִּלְכְּדוּ 9
הִגַּה בְּדַבַּר־יְהוָה מֵאֲסוּ
וְחֲכָמַת־מָה לָּהֶם: ס

לְכֹן אֲתָנוּ אֶת־נְשֵׂיהֶם 10
לְאַחֲרִים שְׁדוּתֵיהֶם לְיוֹרְשֵׁים
כִּלְהֵ בַצַּע כִּי מִקְטוֹן וְעַד־גְּדוֹל
בַּצַּע מִנְּבִיא וְעַד־כֹּהֵן כִּלְהֵ
שֶׁקֶר: עָשָׂה

וַיִּרְאוּ אֶת־שֶׁבַר בַּת־עַמִּי 11

adoraverunt.

Non colligentur, et non
sepelientur:
in sterquilinum super faciem
terræ erunt.

3 Et eligent magis mortem quam
vitam,
omnes qui residui fuerint de
cognitione hac pessima,
in universis locis quæ derelicta
sunt,
ad quæ eieci eos, dicit Dominus
exercituum.]

4 Et dices ad eos: [Hæc dicit
Dominus:
Numquid qui cadit non resurget?
et qui aversus est non revertetur?

5 Quare ergo aversus est populus
iste in Jerusalem
aversione contentiosa?
Apprehenderunt mendacium,
et noluerunt reverti.

6 Attendi, et auscultavi:
nemo quod bonum est loquitur;
nullus est qui agat poenitentiam
super peccato suo,
dicens: Quid feci?
Omnes conversi sunt ad cursum
suum,
quasi equus impetu vadens ad
prælium.

7 Milvus in cælo cognovit tempus
suum:
turtur, et hirundo, et ciconia
custodierunt tempus adventus sui:
populus autem meus non cognovit
judicium Domini.

8 Quomodo dicitis: Sapientes nos
sumus,
et lex Domini nobiscum est?
vere mendacium operatus est
stylus mendax scribarum!

9 Confusi sunt sapientes;
perterriti et capti sunt:
verbum enim Domini projecerunt,
et sapientia nulla est in eis.

10 Propterea dabo mulieres eorum
exteris,
agros eorum hæredibus,
quia a minimo usque ad
maximum
omnes avaritiam sequuntur:
a propheta usque ad sacerdotem

14 ἐπὶ τί ἡμεῖς καθήμεθα
συνάχθητε καὶ εἰσέλθωμεν εἰς
τὰς πόλεις τὰς ὀχυράς καὶ
ἀπορριφώμεν ὅτι ὁ θεὸς
ἀπέρριψεν ἡμᾶς καὶ ἐπότισεν
ἡμᾶς ὕδωρ χολῆς ὅτι ἡμάρτομεν
ἐναντίον αὐτοῦ

15 συνήχθημεν εἰς εἰρήνην καὶ
οὐκ ἦν ἀγαθὰ εἰς καιρὸν ἰάσεως
καὶ ἰδοὺ σπουδὴ

16 ἐκ Δαν ἀκουσόμεθα φωνὴν
ὀξύτητος ἵππων αὐτοῦ ἀπὸ
φωνῆς χρεμετισμοῦ ἵππασίας
ἵππων αὐτοῦ ἐσειέσθη πᾶσα ἡ γῆ
καὶ ἦξει καὶ καταφάγεται τὴν
γῆν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς
πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν
αὐτῇ

17 διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω
εἰς ὑμᾶς ὄφεις θανατοῦντας οἷς
οὐκ ἔστιν ἐπᾶσαι καὶ δήξονται
ὑμᾶς

18 ἀνίατα μετ' ὀδύνης καρδίας
ὑμῶν ἀπορουμένης

19 ἰδοὺ φωνὴ κραυγῆς
θυγατρὸς λαοῦ μου ἀπὸ γῆς
μακρόθεν μὴ κύριος οὐκ ἔστιν
ἐν Σιων ἢ βασιλεὺς οὐκ ἔστιν
ἐκεῖ διὰ τί παρώρισάν με ἐν
τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν καὶ ἐν
ματαίοις ἀλλοτριῶς

20 διήλθεν θέρος παρήλθεν
ἄμητος καὶ ἡμεῖς οὐ
διεσώθημεν

21 ἐπὶ συντρίμματι θυγατρὸς
λαοῦ μου ἐσκοτώθη ἀπορία
κατίσχυσάν με ὠδῖνες ὡς
τικτούσης

22 μὴ ῥητίνη οὐκ ἔστιν ἐν
Γαλααδ ἢ ἱατρὸς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ
διὰ τί οὐκ ἀνέβη ἴασις θυγατρὸς
λαοῦ μου

על־נְקֻלָּה לְאִמֶּר שְׁלוֹם
שְׁלוֹם וְאִין שְׁלוֹם:

12 הִבְשׂוּ כִי תוֹעֵבָה עָשׂוּ
גַם־בְּיוֹשׁ לֹא־יִבְשׂוּ וְהַכֹּלֵם לֹא
בְּנִפְלִים בְּעֵת יְדַעוּ לָכֵן יִפְלוּ
פְּקַדְתֶּם יְכַשְׁלוּ אָמַר יְהוָה: ס

13 אָרְף אֶסִיפִם נְאֻם־יְהוָה
אִין עֲנָבִים בְּגִפְן וְאִין תְּאֵנִים
נָבֵל נֶאֱתַן בְּתֵאֵנָה וְהָעֵלָה
לָהֶם יַעֲבְרוּם:

14 עַל־מָה אֲגַחְנוּ יִשְׁבִּים
הָאֶסְפוּ וְנִבְּאוּ אֶל־עָרֵי
יְהוָה הַמְבַצֵּר וְנִדְמָה־שָׁם כִּי
אֶלְהֵינוּ הִדְמָנוּ וַיִּשְׁקְנוּ
קִטְאָנוּ לִיהוָה: מִי־רָאָשׁ כִּי

15 קִנְיָה לְשְׁלוֹם וְאִין טוֹב
לַעֲת מְרִפָּה וְהִגְהָ בְּעַתָּה:

16 סוֹסֵיו מִדָּן נִשְׁמַע נִחְרַת
מִקּוֹל מִצְהָלוֹת אֲבִירָיו רַעֲשָׁה
וַיִּבְּאוּ וַיִּאֲכְלוּ כָּל־הָאָרֶץ
אָרֶץ וּמְלוֹאָהָ עֵיר וַיִּשְׁבִּי בָּהּ: ס

17 כִּי הִנְנִי מְשַׁלַּח בְּכֶם
נְחָשִׁים צַפְעָנִים אֲשֶׁר
אֲתַכֶּם אִין־לָהֶם לָחֵשׁ וְנִשְׁכוּ
נְאֻם־יְהוָה: ס

18 מִבְּלִיגִיתִי עָלַי יִגְזוּ עָלַי
לִבִּי דוּגִי:

19 בַּת־עַמִּי הִנֵּה־לָקוּל שְׁוַעֲת
מֵאָרֶץ מְרַחֲקִים הִיְהוּהָ אִין
אִם־מִלְּבָה אִין בָּהּ בְּצִיּוֹן
מִדוּעַ הִכְעִסוּנִי בְּפִסְלֵיהֶם
בְּהַבְלֵי נָכָר:

20 עֶבֶר קָצִיר כְּלָה קִיץ
וְאֲנִחְנוּ לֹא נוֹשְׁעֵנוּ:

21 עַל־שֹׂכַר בַּת־עַמִּי
הַשֹּׂבְרֵתִי קִדְרֵתִי שָׁמָּה
הִחֲזַקְתִּנִּי:

cuncti faciunt mendacium.

11 Et sanabant contritionem filiae
populi mei ad ignominiam,
dicentes: Pax, pax!
cum non esset pax.

12 Confusi sunt, quia
abominationem fecerunt:
quinimmo confusione non sunt
confusi,
et erubescere nescierunt.
Idcirco cadent inter corruentes:
in tempore visitationis suae
corrurent, dicit Dominus.

13 Congregans congregabo eos, ait
Dominus.

Non est uva in vitibus, et non sunt
ficus in ficulnea:
folium defluxit,
et dedi eis quae praetergressa sunt.

14 Quare sedemus?
convenite, et ingrediamur
civitatem munitam,
et sileamus ibi:
quia Dominus Deus noster silere
nos fecit,
et potum dedit nobis aquam fellis:
peccavimus enim Domino.

15 Exspectavimus pacem, et non
erat bonum:
tempus medelae, et ecce formido.

16 A Dan auditus est fremitus
equorum ejus;
a voce hinnituum pugnatorum
ejus commota est omnis terra:
et venerunt, et devoraverunt
terram et plenitudinem ejus;
urbem et habitatores ejus.

17 Quia ecce ego mittam vobis
serpentes regulos,
quibus non est incantatio:
et mordebunt vos, ait Dominus.

18 Dolor meus super dolorem,
in me cor meum moerens.

19 Ecce vox clamoris filiae populi
mei de terra longinqua:
Numquid Dominus non est in
Sion?

aut rex ejus non est in ea?
Quare ergo me ad iracundiam
concitaverunt in sculptilibus suis,
et in vanitatibus alienis?

20 Transiit messis, finita est

	<p>הַצָּרִי אֵין בְּגִלְעָד 22 אִם-רָפָא אֵין שָׁם כִּי מְדוּעַ לֹא עָלְתָה אֲרֻכַּת בַּת-עַמִּי: מִי-יִתֵּן רֹאשִׁי מִיָּם וְעֵינַי 23 מִקּוֹר דְּמַעָּה וְאִבְכָּה יוֹמָם וְלַיְלָה אֵת חִלְלֵי בַת-עַמִּי:</p>	<p>æstas, et nos salvati non sumus. 21 Super contritione filiae populi mei contritus sum, et contristatus: stupor obtinuit me. 22 Numquid resina non est in Galaad? aut medicus non est ibi? quare igitur non est obducta cicatrix filiae populi mei?]</p>
<p>8.23 τίς δώσει κεφαλῆ μου ὔδωρ καὶ ὀφθαλμοῖς μου πηγὴν δακρῦν καὶ κλαύσομαι τὸν λαόν μου τοῦτον ἡμέρας καὶ νυκτός τοὺς τετραυματισμένους θυγατρὸς λαοῦ μου 9.1 τίς δώη μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ σταθμὸν ἔσχατον καὶ καταλείψω τὸν λαόν μου καὶ ἀπελεύσομαι ἀπ' αὐτῶν ὅτι πάντες μοιχῶνται σύννοδος ἀθετούντων 9.2 καὶ ἐνέτειναν τὴν γλῶσσαν αὐτῶν ὡς τόξον ψεῦδος καὶ οὐ πίστις ἐνίσχυσεν ἐπὶ τῆς γῆς ὅτι ἐκ κακῶν εἰς κακὰ ἐξήλθοσαν καὶ ἐμὲ οὐκ ἔγνωσαν 9.3 ἕκαστος ἀπὸ τοῦ πλησίον αὐτοῦ φυλάξασθε καὶ ἐπ' ἀδελφοῖς αὐτῶν μὴ πεποιθατε ὅτι πᾶς ἀδελφὸς πτέρνη πτερνιεῖ καὶ πᾶς φίλος δολίως πορεύσεται 9.4 ἕκαστος κατὰ τοῦ φίλου αὐτοῦ καταπαίξεται ἀλήθειαν οὐ μὴ λαλήσωσιν μεμάθηκεν ἢ γλῶσσα αὐτῶν λαλεῖν ψευδῆ ἠδίκησαν καὶ οὐ διέλιπον τοῦ ἐπιστρέψαι 9.5 τόκος ἐπὶ τόκῳ δόλος ἐπὶ δόλῳ οὐκ ἤθελον εἰδέναι με 9.6 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ πυρώσω αὐτοὺς καὶ δοκιμῶ αὐτούς ὅτι ποιήσω ἀπὸ προσώπου πονηρίας θυγατρὸς λαοῦ μου 9.7 βολὴς τιτρώσκουσα ἢ γλῶσσα αὐτῶν δόλια τὰ ῥήματα τοῦ στόματος αὐτῶν τῷ πλησίον αὐτοῦ λαλεῖ εἰρηνικὰ καὶ ἐν ἑαυτῷ ἔχει τὴν ἔχθραν</p>	<p>9.1 בְּמִדְבָּר מָלוֹן מִי-יִתְּנֵנִי 9.1 אֲרָחִים וְאֶעֱזֹבָה אֶת-עַמִּי מֵאַתָּם כִּי כָלֵם וְאַלְכָה מִנְאַפִּים עֲצָרַת בְּגָדִים: קִשְׁתָּם וַיִּדְרְכוּ אֶת-לְשׁוֹנָם 2 שִׁקְר וְלֹא לְאַמוּנָה גָּבְרוּ אֶל-רַעְוָהוּ בְּאַרְצָךְ כִּי מְרֻעָה יֵצְאוּ וְאֵתִי לֹא-יִדְעוּ נְאֻם-יְהוָה: ׀ אִישׁ מְרַעְוֵהוּ הִשְׁמֵרוּ 3 וְעַל-כֹּל-אֵחָא אֶל-תִּבְטְחוּ כִּי וְכָל-רַעַע כָּל-אֵחָא עֵקֹב יַעֲקֹב רַכִּיל יִהְיֶה: ׀ וְאִישׁ בְּרַעְוֵהוּ יִהְיֶה לְוֹאֵת 4 לֹא יִדְבְּרוּ לְמַדּוּ לְשׁוֹנָם דִּבְרֵ-שִׁקְר הֵעֲנָה נְלֹאוּ: שְׁבִתָּהּ בְּתוֹךְ מְרָמָה 5 בְּמְרָמָה מֵאַנּוּ דְעַת-אוֹתִי נְאֻם-יְהוָה: ׀ לְכֹן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת 6 הַנְּגִי צוֹרְפָם וּבְחִנְתֵּימִם כִּי-אֵיךְ אֶעֱשֶׂה מְפָנִי בַּת-עַמִּי: לְשׁוֹנָם שְׁחוֹט שׁוּחַט תִּי 7 מְרָמָה דִּבֵּר בְּפִי שְׁלוֹם אֶת-רַעְוֵהוּ יִדְבֵּר וּבְקִרְבּוֹ יַעֲשִׂים אֲרָבוּ: הַעַל-אַלְהָה לֹא-אֶפְקְדֵם 8 נְאֻם-יְהוָה אִם בְּנֹגִי אֶשְׁרֶ-כְּזֹה לֹא תִתְנַקֵּם נְפִשִׁי: ׀</p>	<p>9.1 [Quis dabit capiti meo aquam, et oculis meis fontem lacrimarum, et plorabo die ac nocte interfectos filiae populi mei? 2 Quis dabit me in solitudine diversorium viatorum, et derelinquam populum meum, et recedam ab eis? quia omnes adulteri sunt, coetus praevaricatorum. 3 Et extenderunt linguam suam quasi arcum mendacii et non veritatis: confortati sunt in terra, quia de malo ad malum egressi sunt, et me non cognoverunt, dicit Dominus. 4 Unusquisque se a proximo suo custodiat, et in omni fratre suo non habeat fiduciam: quia omnis frater supplantans supplantabit, et omnis amicus fraudulententer incedet. 5 Et vir fratrem suum deridebit, et veritatem non loquentur: docuerunt enim linguam suam loqui mendacium; ut inique agerent laboraverunt. 6 Habitatio tua in medio doli: in dolo renuerunt scire me, dicit Dominus. 7 Propterea haec dicit Dominus exercituum: Ecce ego conflabo, et probabo eos: quid enim aliud faciam a facie filiae populi mei? 8 Sagitta vulnerans lingua eorum, dolum locuta est. In ore suo pacem cum amico suo</p>

9.8 μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέβομαι λέγει κύριος ἢ ἐν λαῷ τῷ τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἡ ψυχὴ μου

9.9 ἐπὶ τὰ ὄρη λάβετε κοπετὸν καὶ ἐπὶ τὰς τρίβους τῆς ἐρήμου θρῆνον ὅτι ἐξέλιπον παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους οὐκ ἤκουσαν φωνὴν ὑπάρξεως ἀπὸ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἕως κτηνῶν ἐξέστησαν ὄχοντο

9.10 καὶ δώσω τὴν Ἱερουσαλημ εἰς μετοικίαν καὶ εἰς κατοικητήριον δρακόντων καὶ τὰς πόλεις Ἰουδα εἰς ἀφανισμόν θήσομαι παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι

9.11 τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ συνετός καὶ συνέτω τοῦτο καὶ ὅ ῥ' λόγος στόματος κυρίου πρὸς αὐτόν ἀναγγειλᾶτω ὑμῖν ἕνεκεν τίνος ἀπώλετο ἡ γῆ ἀνήφθη ὡς ἔρημος παρὰ τὸ μὴ διοδεύεσθαι αὐτήν

9.12 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με διὰ τὸ ἐγκαταλιπεῖν αὐτοὺς τὸν νόμον μου ὃν ἔδωκα πρὸ προσώπου αὐτῶν καὶ οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς μου

9.13 ἀλλ' ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ἀρεστῶν τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς κακῆς καὶ ὀπίσω τῶν εἰδώλων ἃ ἐδίδαξαν αὐτοὺς οἱ πατέρες αὐτῶν

14 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἰδοὺ ἐγὼ ψωμιῶ αὐτοὺς ἀνάγκας καὶ ποτιῶ αὐτοὺς ὕδωρ χολῆς

9.15 καὶ διασκορπιῶ αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν εἰς οὓς οὐκ ἐγίνωσκον αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν καὶ ἐπαποστελῶ ἐπ' αὐτοὺς τὴν μάχαιραν ἕως τοῦ ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς ἐν αὐτῇ

9.16 τάδε λέγει κύριος καλέσατε τὰς θρηνούσας καὶ ἐλθέτωσαν καὶ πρὸς τὰς σοφὰς ἀποστείλατε καὶ φθεγγάσθησαν

17 καὶ λαβέτωσαν ἐφ' ὑμᾶς θρῆνον καὶ καταγαγέτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα καὶ τὰ

וְנָהִי עַל-הַהָרִים אֲשֶׁר בְּכִי 9
וְעַל-נְאֻת מִדְּבַר קִינָה בְּי
עֵבֶר וְלֹא נִצַּתוּ מִבְּלִי-אֵי
שָׁמְעוּ קוֹל מִקְנֵה מַעוֹף
וְעַד-בְּהֵמָה נִדְדוּ הַשָּׂמַיִם
הֵלְכוּ:

10 וְנִתְתִּי אֶת-יְרוּשָׁלַם
לְגַלְמִים מַעוֹן תַּגִּים וְאֶת-עָרֵי
יְהוּדָה אֶתֵּן שְׂמָמָה מִבְּלִי
יֹושְׁבֵי: ס

11 מִי-הָאִישׁ הַחֲכָם וַיָּבֵן 11
אֶת-יְהוּדָה וְאֶת-יְרוּשָׁלַם
אֲבָקָה אֱלֹוֹ וַיַּגִּדָה עַל-מַלְאָכָה
הָאֲרָץ נִצַּתָה כַּמִּדְבָּר מִבְּלִי
עֵבֶר: ס

12 וַיֹּאמֶר יְהוָה עַל-עֲזוֹבָם 12
אֶת-תּוֹרָתִי אֲשֶׁר נָתַתִּי
לְפָנֵיהֶם וְלֹא-שָׁמְעוּ בְּקוֹלִי
וְלֹא-הִלְכוּ בְּהָ:

13 וַיֵּלְכוּ אַחֲרֵי שְׂרָרוֹת לִבָם 13
וְאַחֲרַי הִבְעֵלִים אֲשֶׁר לְמַדּוּם
אֲבוֹתָם: ס

14 לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה 14
צַבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי
לְעֵנָה מֵאֲכִילֵם אֶת-הָעֵם הַזֶּה
וְהַשְׁקִיתִים מִיַּרְשָׁא:

15 אֲשֶׁר וַהֲפִצוּתִים בַּגּוֹיִם 15
לֹא יָדְעוּ הַמָּה וְאֲבוֹתָם
אֶת-הַחֲרֹב וְשִׁלַּחְתִּי אַחֲרֵיהֶם
עַד כְּלוּתִי אוֹתָם: פ

16 כֹּה אָמַר יְהוָה צַבָאוֹת 16
הַתְּבוֹנְנֵי וְקִרְאוּ לְמִקְוֵי
וְאֶל-הַחֲכָמוֹת וְתִבּוֹאֵינָה
שְׁלֵחוּ וְתִבּוֹאֵנָה:

17 וְתַמְתְּרֵנָה וְתַשְׁנֵנָה עָלֵינוּ 17
נָהִי וְתַרְדְּנָה עֵינֵינוּ דְמָעָה
וְעַפְעַפֵּינוּ יְזִרוּ-מֵיָם:

18 מִצִּיּוֹן בְּי קוֹל נָהִי נִשְׁמָע 18
אֵיךְ שִׁדְדָנוּ בְּשָׁנוּ מֵאֵל

loquitur,
et occulte ponit ei insidias.

9 Numquid super his non visitabo, dicit Dominus, aut in gente hujusmodi non ulciscetur anima mea?

10 Super montes assumam fletum ac lamentum, et super speciosa deserti planctum, quoniam incensa sunt, eo quod non sit vir pertransiens, et non audierunt vocem possidentis: a volucre cæli usque ad pecora transmigraverunt et recesserunt.

11 Et dabo Jerusalem in acervos arenæ, et cubilia draconum: et civitates Juda dabo in desolationem, eo quod non sit habitator.

12 Quis est vir sapiens qui intelligat hoc, et ad quem verbum oris Domini fiat, ut annuntiet istud, quare perierit terra, et exusta sit quasi desertum, eo quod non sit qui pertranseat?

13 Et dixit Dominus: Quia dereliquerunt legem meam quam dedi eis, et non audierunt vocem meam, et non ambulaverunt in ea,

14 et abierunt post pravitatem cordis sui, et post Baalim, quod didicerunt a patribus suis:

15 idcirco hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israël: Ecce ego cibabo populum istum absinthio, et potum dabo eis aquam fellis.

16 Et dispergam eos in gentibus quas non noverunt ipsi et patres eorum, et mittam post eos gladium, donec consumantur.

17 Hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israël: Contemplamini, et vocate lamentatrices, et veniant: et ad eas quæ sapientes sunt

βλέφαρα ὑμῶν ρείτω ὕδωρ

9.18 ὅτι φωνὴ οἴκτου ἠκούσθη ἐν Σιών πῶς ἐταλαιπωρήσαμεν κατησχύνθημεν σφόδρα ὅτι ἐγκατελίπομεν τὴν γῆν καὶ ἀπερρίψαμεν τὰ σκηνώματα ἡμῶν

9.19 ἀκούσατε δὴ γυναῖκες λόγον θεοῦ καὶ δεξάσθω τὰ ὄτα ὑμῶν λόγους στόματος αὐτοῦ καὶ διδάξατε τὰς θυγατέρας ὑμῶν οἴκτον καὶ γυνὴ τὴν πλησίον αὐτῆς θρῆνον

9.20 ὅτι ἀνέβη θάνατος διὰ τῶν θυρίδων ὑμῶν εἰσηλθεν εἰς τὴν γῆν ὑμῶν τοῦ ἐκτρίψαι νήπια ἔξωθεν καὶ νεανίσκους ἀπὸ τῶν πλατειῶν

9.21 καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ τῶν ἀνθρώπων εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τῆς γῆς ὑμῶν καὶ ὡς χόρτος ὀπίσω θερίζοντος καὶ οὐκ ἔσται ὁ συνάγων

9.22 τάδε λέγει κύριος μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ καὶ μὴ καυχάσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ

9.23 ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος συνίειν καὶ γινώσκειν ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ποιῶν ἔλεος καὶ κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς ὅτι ἐν τούτοις τὸ θέλημά μου λέγει κύριος

9.24 ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ πάντας περιτετημένους ἀκροβυστίας αὐτῶν

9.25 ἐπ' Αἴγυπτον καὶ ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν καὶ ἐπὶ Ἐδωμ καὶ ἐπὶ υἱοὺς Ἀμμων καὶ ἐπὶ υἱοὺς Μωαβ καὶ ἐπὶ πάντα περικειρόμενον τὰ κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ ἐρήμῳ ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἀπερίτμητα σαρκί καὶ πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἀπερίτμητοι καρδίας αὐτῶν

אָרץ כִּי הִשְׁלִיכוּ כִּי־עֲזָבוּנוּ מִשְׁכְּנֹתֵינוּ: ס

כִּי־שָׁמַעְנָה נְשִׂים 19 דְּבַר־יְהוָה וְתִקַּח אָזְנוֹכֶם בְּנוֹתֵיכֶם דְּבַר־פִּי וְלִמְדַנָּה: נְהִי וְאַשָּׁה רְעוּתָה קִינָה:

כִּי־עָלָה מְנוּחַת בְּחַלּוֹנֵינוּ 20 בָּא בְּאַרְמְנוֹתֵינוּ לְהִכָּרִית עוֹלָל מִחוּץ בַּחוּרִים מְרַחְבוֹת:

וְנִפְלְאָה דְבַר כֹּה נֶאֱמַר־יְהוָה 21 נִבְלַת הָאָדָם כְּדָמֶן עַל־פְּנֵי וְכַעֲמִיר מֵאַתְרֵי הַקָּצֵר הַשָּׂדֶה וְאִין מְאַסָּף: ס

כֹּה אָמַר יְהוָה 22 אֲל־יִתְהַלֵּל חֶכְם בְּחַכְמָתוֹ בְּגִבּוֹרָתוֹ וְאֲל־יִתְהַלֵּל הַגִּבּוֹר אֲל־יִתְהַלֵּל עֶשֶׂיר בְּעֶשְׂרָיו:

כִּי אִם־בְּאֵאת יִתְהַלֵּל 23 הַמְתַּהַלֵּל הַשָּׂכָל וְיִדְעֵ אֹתוֹי תִּסַּד כִּי אֲנִי יְהוָה עֹשֶׂה מִשְׁפָּט וְצַדִּיקָה בְּאַרְץ נֶאֱמַר־יְהוָה: כִּי־בִאֵלָה תִּפְצָצָתִי: ס

הִנֵּה יָמִים בָּאִים 24 נֶאֱמַר־יְהוָה וּפְקֹדֹתַי עַל־כָּל־מוֹל בְּעָרְלָה:

עַל־מִצְרַיִם וְעַל־יְהוּדָה 25 וְעַל־אֲדוֹם וְעַל־בְּנֵי עַמּוֹן וְעַל־מוֹאָב וְעַל־כָּל־קְצוּצֵי כַּאֲשֶׁר הִישָׁבִים בְּמִדְבָּר כִּי וְכָל־בַּיִת כָּל־הַגּוֹיִם עָרְלִים יִשְׂרָאֵל עָרְלֵי־לֵב: ס

mittite, et properent:

18 festinent, et assumant super nos lamentum: deducant oculi nostri lacrimas, et palpebræ nostræ defluant aquis.

19 Quia vox lamentationis audita est de Sion: Quomodo vastati sumus, et confusi vehementer? quia dereliquimus terram; quoniam dejecta sunt tabernacula nostra.

20 Audite ergo, mulieres, verbum Domini, et assumant aures vestræ sermonem oris ejus, et docete filias vestras lamentum, et unaquæque proximam suam planctum:

21 quia ascendit mors per fenestras nostras; ingressa est domos nostras, disperdere parvulos deforis, juvenes de plateis.]

22 Loquere: [Hæc dicit Dominus: Et cadet morticinum hominis quasi stercus super faciem regionis, et quasi foenum post tergum metentis, et non est qui colligat.

23 Hæc dicit Dominus: Non gloriatur sapiens in sapientia sua, et non gloriatur fortis in fortitudine sua, et non gloriatur dives in divitiis suis:

24 sed in hoc gloriatur, qui gloriatur, scire et nosse me, quia ego sum Dominus qui facio misericordiam, et judicium, et justitiam in terra: hæc enim placent mihi, ait Dominus.

25 Ecce dies veniunt, dicit Dominus, et visitabo super omnem qui circumcisum habet præputium,

26 super Ægyptum, et super Juda, et super Edom, et super filios Ammon, et super

		<p>Moab; et super omnes qui attonsi sunt in comam, habitantes in deserto: quia omnes gentes habent præputium, omnis autem domus Israël incircumcisi sunt corde.]</p>
<p>10.1 ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου ὃν ἐλάλησεν ἐφ’ ὑμᾶς οἶκος Ἰσραηλ</p> <p>2 τάδε λέγει κύριος κατὰ τὰς ὁδοὺς τῶν ἐθνῶν μὴ μανθάνετε καὶ ἀπὸ τῶν σημείων τοῦ οὐρανοῦ μὴ φοβεῖσθε ὅτι φοβοῦνται αὐτὰ τοῖς προσώποις αὐτῶν</p> <p>3 ὅτι τὰ νόμιμα τῶν ἐθνῶν μάταια ξύλον ἐστὶν ἐκ τοῦ δρυμοῦ ἐκκεκομμένον ἔργον τέκτονος καὶ χώνευμα</p> <p>4 ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ κεκαλλωπισμένα ἐστὶν ἐν σφύραις καὶ ἥλοις ἐστερέωσαν αὐτά καὶ οὐ κινήθησονται</p> <p>5 [après v.9]</p> <p>6</p> <p>7</p> <p>8</p> <p>9 ἀργύριον τορευτόν ἐστὶν οὐ πορεύσονται ἀργύριον προσβλητόν ἀπὸ Θαρσις ἤξει χρυσίον Μωφαζ καὶ χεῖρ χρυσοχῶν ἔργα τεχνιτῶν πάντα ὑάκινθον καὶ πορφύραν ἐνδύσουσιν αὐτά</p> <p>5 αἰρόμενα ἀρθήσονται ὅτι οὐκ ἐπιβήσονται μὴ φοβηθῆτε αὐτά ὅτι οὐ μὴ κακοποιήσωσιν καὶ ἀγαθὸν οὐκ ἐστὶν ἐν αὐτοῖς</p> <p>10</p> <p>11 οὕτως ἐρεῖτε αὐτοῖς θεοὶ οἱ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν οὐκ ἐποίησαν ἀπολέσθωσαν ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ὑποκάτωθεν τοῦ οὐρανοῦ τούτου</p> <p>12 κύριος ὁ ποιήσας τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ ὁ ἀνορθώσας τὴν οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ καὶ τῇ φρονήσει αὐτοῦ</p>	<p>10.1 שְׁמְעוּ אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה עֲלֵיכֶם בְּיַד יִשְׂרָאֵל:</p> <p>2 כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי דָרֶךְ הַגּוֹיִם אֲל־תִּלְמְדוּ וּמֵאֲתוֹת כִּי־יִתְתּוּ הַשָּׁמַיִם אֲל־תִּתְחַתּוּ הַגּוֹיִם מִהֶמָּה:</p> <p>3 כִּי־תַחֲקוּת הָעַמִּים הַכֹּל הוּא כִּי־עֵץ מִיַּעַר כָּרְתוּ מֵעֵשֶׂה יְדֵי־תַרְשֵׁ בַמַּעֲצָד:</p> <p>4 בַּכֶּסֶף וּבַזָּהָב יִיפְהוּ בַמִּסְמְרוֹת וּבַמְקַבּוֹת יִתְחַקְּוּ וְלֹא יִדְבְּרוּ וְלֹא יִדְבְּרוּ וְשׂוֹא יִשְׂוֹא כִּי לֹא מִהֶם יִצְעֲדוּ אֲל־תִּירְאוּ כִּי־לֹא יִרְעוּ וְגַם־הֵיטִיב אֵין אוֹתָם:</p> <p>6 מֵאֵין כְּמֹדֵךְ יְהוָה גָּדוֹל אַתָּה וְגָדוֹל שְׁמֶךָ בְּגִבּוֹרָה:</p> <p>7 הַגּוֹיִם כִּי מִי לֹא יִרְאֶךָ מִלְּךָ לֵךְ יֵאָתֶךָ כִּי בְכָל־חַכְמֵי וּבְכָל־מַלְכוּתָם מֵאֵין הַגּוֹיִם כְּמֹדֵךְ:</p> <p>8 וּבְאַחַת יִבְעֲרוּ וְיִכְסְלוּ מוֹסֵר הַבָּלִים עֵץ הוּא:</p> <p>9 יוֹבָא כֶּסֶף מִרְקָע מִתַּרְשִׁישׁ וְזָהָב מֵאוֹפֶז מֵעֵשֶׂה תַרְשֵׁ וְיָדֵי וְאֶרְגָּמָן לְבוּשֵׁם צוּרָף תְּכֵלֶת מֵעֵשֶׂה חַכְמִים כָּלָם:</p> <p>10 וַיְהוָה אֱלֹהִים אֲמַת הוּא־אֱלֹהִים חַיִּים וּמְלֵךְ הָאָרֶץ עוֹלָם מִקְצֵפּוֹ תַרְעֵשׁ</p>	<p>10.1 [Audite verbum quod locutus est Dominus super vos, domus Israël.</p> <p>2 Hæc dicit Dominus: Juxta vias gentium nolite discere, et a signis cæli nolite metuere, quæ timent gentes,</p> <p>3 quia leges populorum vanæ sunt. Quia lignum de saltu præcidit opus manus artificis in ascia:</p> <p>4 argento et auro decoravit illud: clavis et malleis compegit, ut non dissolvatur:</p> <p>5 in similitudinem palmæ fabricata sunt, et non loquentur: portata tollentur, quia incedere non valent. Nolite ergo timere ea, quia nec male possunt facere, nec bene.</p> <p>6 Non est similis tui, Domine: magnus es tu, et magnum nomen tuum in fortitudine.</p> <p>7 Quis non timebit te, o Rex gentium? tuum est enim decus: inter cunctos sapientes gentium, et in universis regnis eorum, nullus est similis tui.</p> <p>8 Pariter insipientes et fatui probabuntur: doctrina vanitatis eorum lignum est.</p> <p>9 Argentum involutum de Tharsis affertur, et aurum de Ophaz: opus artificis et manus ærarii. Hyacinthus et purpura indumentum eorum: opus artificum universa hæc.</p> <p>10 Dominus autem Deus verus est,</p>

ἐξέτεινεν τὸν οὐρανὸν

13 καὶ πληθὸς ὕδατος ἐν οὐρανῷ καὶ ἀνήγαγεν νεφέλας ἐξ ἐσχάτου τῆς γῆς ἀστραπὰς εἰς ἕτερον ἐποίησεν καὶ ἐξήγαγεν φῶς ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ

14 ἐμωράνθη πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ γνώσεως κατησχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἐπὶ τοῖς γλυπτοῖς αὐτοῦ ὅτι ψευδῆ ἐχώνευσαν οὐκ ἔστιν πνεῦμα ἐν αὐτοῖς

15 μάταιά ἐστιν ἔργα ἐμπειαιγμένα ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀπολοῦνται

16 οὐκ ἔστιν τοιαύτη μερίς τῷ Ἰακωβ ὅτι ὁ πλάσας τὰ πάντα αὐτὸς κληρονομία αὐτοῦ κύριος ὄνομα αὐτῷ

17 συνήγαγεν ἔξωθεν τὴν ὑπόστασίν σου κατοικοῦσα ἐν ἐκλεκτοῖς

18 ὅτι τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ σκελίζω τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην ἐν θλίψει ὅπως εὐρεθῆ ἡ πληγὴ σου

19 οὐαὶ ἐπὶ συντρίμματί σου ἀλγηρὰ ἡ πληγὴ σου κἀγὼ εἶπα ὄντως τοῦτο τὸ τραῦμά μου καὶ κατέλαβέν με

20 ἡ σκηνὴ μου ἐταλαιπώρησεν ὦλετο καὶ πᾶσαι αἱ δέρρεις μου διεσπάσθησαν οἱ υἱοί μου καὶ τὰ πρόβατά μου οὐκ εἰσιν οὐκ ἔστιν ἔτι τόπος τῆς σκηνῆς μου τόπος τῶν δέρρεων μου

21 ὅτι οἱ ποιμένες ἠφρονεύσαντο καὶ τὸν κύριον οὐκ ἐξεζήτησαν διὰ τοῦτο οὐκ ἐνόησεν πᾶσα ἡ νομὴ καὶ διεσκορπίσθησαν

22 φωνὴ ἀκοῆς ἰδοὺ ἔρχεται καὶ σεισμὸς μέγας ἐκ γῆς βορρᾶ τοῦ τάξι τὰς πόλεις Ἰουδα εἰς ἀφανισμόν καὶ κοίτην στρουθῶν

23 οἶδα κύριε ὅτι οὐχὶ τοῦ ἀνθρώπου ἡ ὁδὸς αὐτοῦ οὐδὲ ἀνὴρ πορεύεται καὶ κατορθώσει πορείαν αὐτοῦ

24 παίδευσον ἡμᾶς κύριε πλὴν ἐν κρίσει καὶ μὴ ἐν θυμῷ ἵνα μὴ

וְלֹא-יִכָּלֹו גוֹיִם וַעֲמֹו: ס

כְּדָנָה תֵּאֲמָרוּן לַיהוָה 11 אֵלֶּהִיא דִּי-שְׁמִיָּא וְאַרְקָא לָא מְאַרְעָא עֲבָדוּ יֵאָבְדוּ וּמִן-תְּחִילֵּת שְׁמִיָּא אֵלֶּה: ס

עֲשֵׂה אֲרֵץ בְּכֹחַ מַכִּין 12 תִּבְּל בְּחִכְמָתוֹ וּבְתַבּוּנָתוֹ נִטָּה שְׁמַיִם:

לְקוֹל תַּחֲוֵי הַמּוֹן מַיִם 13 בְּשִׁמְיִים וַיַּעֲלֶה נְשָׂאִים מִקְצֵה בְּרָקִים לְמִטְרֵי הָאָרֶץ אֶרֶץ עֲשֵׂה נְיֻצָּא רֵיחַ מֵאֲצֻרָתָיו:

נִבְעַר כָּל-אֲדָמָה מִדַּעַת 14 הַבִּישׁ כָּל-צוּרֵי מַפְסָל כִּי יִשְׁקַר נִסְכּוֹ וְלֹא-רֵיחַ בָּם:

הַבָּל הָמָה מַעֲשֵׂה 15 תַּעֲתָעִים בָּעֵת פְּקֻדָּתָם יֵאָבְדוּ:

לֹא-כֵּאלֶּה תִּלְקַח יַעֲקֹב 16 קִי-יִוָּצֵר הַכֹּל הוּא וְיִשְׂרָאֵל שִׁבְטֵי נַחֲלָתוֹ יִהְיֶה צָבָאוֹת שְׁמוֹ: ס

אֶסְפִּי מֵאֲרֶץ כְּנָעַתָּה 17 בְּמִצְרָיִם: ס יִשְׁבֹּת יִשְׁבֹּתִי

כִּי-כֹּה אָמַר יְהוָה הַגְּנִי 18 קוֹלְעֵ אֶת-יִשׁוּשְׁבֵי הָאָרֶץ לָהֶם בַּפֶּעַם הַזֹּאת וְהִצְרֹתִי לָמַעַן יִמָּצְאוּ: ס

אֹי לִי עַל-שִׁבְרֵי נַחֲלָה 19 מִכְּתִי וְאֲנִי אֲמַרְתִּי אֲנִי אֶהְיֶה לְקִלִּי וְאֶשְׁאָנֹו:

אֶהְיֶה שִׁדָּד וְכָל-מִיתְרֵי 20 נִתְקָוּ בְּגִי יִצְאָנִי וְאֵינָם וּמִקִּים אֵין-נִטָּה עוֹד אֶהְיֶה יִרְיעוּתִי:

כִּי נִבְעָרוּ הָרָעִים 21 וְאֶת-יְהוָה לֹא דָרְשׁוּ עַל-כֵּן לֹא הִשְׁפִּילוּ וְכָל-מַרְעִיתָם

ipse Deus vivens, et rex sempiternus. Ab indignatione ejus commovebitur terra, et non sustinebunt gentes comminationem ejus.

11 Sic ergo dicetis eis: Dii qui caelos et terram non fecerunt, pereant de terra et de his quæ sub caelo sunt!

12 Qui facit terram in fortitudine sua, præparat orbem in sapientia sua, et prudentia sua extendit caelos:

13 ad vocem suam dat multitudinem aquarum in caelo, et elevat nebulas ab extremitatibus terræ: fulgura in pluviam facit, et educit ventum de thesauris suis.

14 Stultus factus est omnis homo a scientia: confusus est artifex omnis in sculptili, quoniam falsum est quod conflavit, et non est spiritus in eis.

15 Vana sunt, et opus risu dignum: in tempore visitationis suæ peribunt.

16 Non est his similis pars Jacob: qui enim formavit omnia, ipse est, et Israël virga hæreditatis ejus: Dominus exercituum nomen illi.

17 Congrega de terra confusionem tuam, quæ habitas in obsidione:

18 quia hæc dicit Dominus: Ecce ego longe projiciam habitatores terræ in hac vice, et tribulabo eos ita ut inveniantur.

19 Væ mihi super contritione mea: pessima plaga mea. Ego autem dixi: Plane hæc infirmitas mea est, et portabo illam.

20 Tabernaculum meum vastatum est; omnes funiculi mei dirupti sunt: filii mei exierunt a me, et non subsistunt.

<p>ὀλίγους ἡμᾶς ποιήσης</p> <p>25 ἔκχεον τὸν θυμόν σου ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα σε καὶ ἐπὶ γενεὰς αἱ τὸ ὄνομά σου οὐκ ἐπεκαλέσαντο ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακωβ καὶ ἐξανήλωσαν αὐτὸν καὶ τὴν νομὴν αὐτοῦ ἠρήμωσαν</p>	<p>נְפוּצָה: ס</p> <p>22 קוֹל שְׁמוּעָה הִנָּה בְּאֵהָ 22 וּבְרַעַשׁ גְּדוֹל מֵאַרְצֵי צִפּוֹן שְׁמִמָּה לְשׁוֹם אֶת־עַרְי יְהוּדָה מְעוֹן תְּנָיִם: ס</p> <p>23 יְדַעְתִּי יְהוָה כִּי לֹא לְאָדָם 23 דַּרְכּוֹ לֹא־לְאִישׁ הַלֵּךְ וְהָכִין אֶת־צִעְדּוֹ:</p> <p>24 יִסְרְנִי יְהוָה אֶדְבַּרְמִשְׁפָּט 24 אֶל־בְּאֶפְסֵי פֶן־תִּמְעַטְנִי:</p> <p>25 שְׂפָדַי חִמְתָּךְ עַל־הַגּוֹיִם 25 אֲשֶׁר לֹא־יִדְעוּךָ וְעַל מְשַׁפְּחוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ כִי־אֶכְלוּ אֶת־יַעֲקֹב וְאֶת־נֹהוּ וְאֶכְלָהוּ וְיִכְלָהוּ הַשָּׁמוּ: פ</p>	<p>Non est qui extendat ultra tentorium meum, et erigat pelles meas.</p> <p>21 Quia stulte egerunt pastores, et Dominum non quæsierunt: propterea non intellexerunt, et omnis grex eorum dispersus est.</p> <p>22 Vox auditionis ecce venit, et commotio magna de terra aquilonis: ut ponat civitates Juda solitudinem, et habitaculum draconum.</p> <p>23 Scio, Domine, quia non est hominis via ejus, nec viri est ut ambulet, et dirigit gressus suos.</p> <p>24 Corripe me, Domine, verumtamen in iudicio, et non in furore tuo, ne forte ad nihilum redigas me.</p> <p>25 Effunde indignationem tuam super gentes quæ non cognoverunt te, et super provincias quæ nomen tuum non invocaverunt: quia comederunt Jacob, et devoraverunt eum, et consumpserunt illum, et decus ejus dissipaverunt.]</p>
<p>11.1 ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ἰερεμیان λέγων</p> <p>2 ἀκούσατε τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης καὶ λαλήσεις πρὸς ἄνδρας Ἰουδα καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλημ</p> <p>3 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὃς οὐκ ἀκούσεται τῶν λόγων τῆς διαθήκης ταύτης</p> <p>4 ἥς ἐντετελάμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἐν ἡμέρᾳ ἣ ἀνήγαγον αὐτούς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐκ καμίνου τῆς σιδηρᾶς λέγων ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου καὶ ποιήσατε πάντα ὅσα ἐὰν ἐντείλωμαι ὑμῖν καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς θεόν</p> <p>5 ὅπως στήσω τὸν ὄρκον μου ὄν</p>	<p>11.1 הַדְּבָר אֲשֶׁר הִנָּה 11.1 אֶל־יְרֵמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר:</p> <p>2 שְׁמְעוּ אֶת־דְּבָרֵי הַבְּרִית 2 הַזֹּאת וְדַבַּרְתֶּם אֶל־אִישׁ יְהוּדָה וְעַל־יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַם:</p> <p>3 וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה־אָמַר 3 יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר לֹא יִשְׁמַע אֶת־דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת:</p> <p>4 אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם אֲשֶׁר צִוִּיתִי 4 בְּנוֹם הוֹצִיאִי־אוֹתְכֶם מִצֹּר הַבְּרִזָּל מֵאֶרֶץ־מִצְרַיִם לֵאמֹר שְׁמְעוּ בְּקוֹלִי וַעֲשִׂיתֶם כְּכֹל אֲשֶׁר־אֶצְוֶה אוֹתְכֶם אֶתְכֶם וְהִיתֶם לִי לְעָם וְאֲנִי</p>	<p>11.1 Verbum quod factum est a Domino ad Jeremiam, dicens:</p> <p>2 [Audite verba pacti hujus, et loquimini ad viros Juda, et ad habitatores Jerusalem,</p> <p>3 et dices ad eos: Hæc dicit Dominus Deus Israël: Maledictus vir qui non audierit verba pacti hujus</p> <p>4 quod præcepi patribus vestris, in die qua eduxi eos de terra Ægypti, de fornace ferrea, dicens: Audite vocem meam, et facite omnia quæ præcipio vobis, et eritis mihi in populum, et ego ero vobis in Deum:</p> <p>5 ut suscitem juramentum quod juravi patribus vestris, daturum me eis terram fluentem lacte et melle,</p>

ὧμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν τοῦ
δοῦναι αὐτοῖς γῆν ῥέουσαν
γάλα καὶ μέλι καθὼς ἡ ἡμέρα
αὕτη καὶ ἀπεκρίθην καὶ εἶπα
γένειτο κύριε

6 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με
ἀνάγνωθι τοὺς λόγους τούτους
ἐν πόλεσιν Ἰουδα καὶ ἔξωθεν
Ἱερουσαλημ λέγων ἀκούσατε
τοὺς λόγους τῆς διαθήκης
ταύτης καὶ ποιήσατε αὐτούς

7

8 καὶ οὐκ ἐποίησαν

9 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με
εὐρέθη σύνδεσμος ἐν ἀνδράσιν
Ἰουδα καὶ ἐν τοῖς κατοικοῦσιν
Ἱερουσαλημ

10 ἐπεστράφησαν ἐπὶ τὰς
ἀδικίας τῶν πατέρων αὐτῶν τῶν
πρότερον οἱ οὐκ ἤθελον
εἰσακοῦσαι τῶν λόγων μου καὶ
ἰδοὺ αὐτοὶ βαδίζουσιν ὀπίσω
θεῶν ἀλλοτρίων τοῦ δουλεύειν
αὐτοῖς καὶ διεσκέδασαν οἶκος
Ἰσραηλ καὶ οἶκος Ἰουδα τὴν
διαθήκην μου ἣν διεθέμην πρὸς
τοὺς πατέρας αὐτῶν

11 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος
ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν λαὸν
τοῦτον κακὰ ἐξ ὧν οὐ
δυνήσονται ἐξελθεῖν ἐξ αὐτῶν
καὶ κεκράξονται πρὸς με καὶ
οὐκ εἰσακούσομαι αὐτῶν

12 καὶ πορεύσονται πόλεις
Ἰουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες
Ἱερουσαλημ καὶ κεκράξονται
πρὸς τοὺς θεοὺς οἷς αὐτοὶ
θυμιῶσιν αὐτοῖς μὴ σώσουσιν
αὐτούς ἐν καιρῷ τῶν κακῶν
αὐτῶν

13 ὅτι κατ' ἀριθμὸν τῶν πόλεων
σου ἦσαν θεοὶ σου Ἰουδα καὶ
κατ' ἀριθμὸν ἐξόδων τῆς
Ἱερουσαλημ ἐτάξατε βωμοὺς
θυμιῶν τῇ Βααλ

14 καὶ σὺ μὴ προσεύχου περὶ
τοῦ λαοῦ τούτου καὶ μὴ ἀξίου
περὶ αὐτῶν ἐν δεήσει καὶ
προσευχῇ ὅτι οὐκ εἰσακούσομαι
ἐν τῷ καιρῷ ἐν ᾧ ἐπικαλοῦνται
με ἐν καιρῷ κακώσεως αὐτῶν

15 τί ἡ ἠγαπημένη ἐν τῷ οἴκῳ

אַהֲיָה לְכֶם לְאֱלֹהִים:

5 לְמַעַן הִקִּים אֶת־הַשְּׁבוּעָה
אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי לְאַבְוֹתֶיכֶם
חֲלָב לְתֵת לָהֶם אֶרֶץ זָבַת
וַדְּבַשׁ כִּי־וָה הַיּוֹם וְאַעַן וְאָמַר
אָמֵן וְיִהְיֶה: ס

6 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קְרָא
אֶת־כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּעָרֵי
יְרוּשָׁלַם וְהוֹדָה וּבְחַצְוֹת
לְאֶמְרֵי שְׂמֹעוּ אֶת־דְּבָרֵי
וַעֲשִׂיתֶם הַבְּרִית הַזֹּאת
אוֹתָם:

7 בְּאַבְוֹתֵיכֶם כִּי הָעַד הַעֲדֹתִי
בְּיוֹם הַעֲלוֹתִי אוֹתָם מֵאֶרֶץ
וְעַד־הַיּוֹם הַזֶּה הַשְּׁבָעַם מִצְרַיִם
וְהָעַד לְאֶמְרֵי שְׂמֹעוּ בְּקוֹלִי:

8 וְלֹא שְׂמֹעוּ וְלֹא־הִטּוּ
אֶת־אָזְנָם וַיִּלְכּוּ אֵיִשׁ
בְּשַׁרְרִיּוֹת לְכֶם הֲרַע וְאַבְיָא
עָלֵיהֶם אֶת־כָּל־דְּבָרֵי
הַבְּרִית־הַזֹּאת אֲשֶׁר־צִוִּיתִי
לַעֲשׂוֹת וְלֹא עָשׂוּ: ס

9 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי
נִמְצְאָה־קִשְׁרָה בְּאֵישׁ יְהוּדָה
וּבְיִשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם:

10 שָׁבוּ עַל־עֲוֹנוֹת אַבְוֹתָם
הֲרֵאשִׁימִים אֲשֶׁר מָאֵנוּ לְשִׂמְעָה
הֲלָכּוּ אֶתְרֵי אֶת־דְּבָרֵי וְהִמָּה
אֱלֹהִים אֲחֵרִים לַעֲבָדָם הַפְּרוּ
בֵּית־יִשְׂרָאֵל וּבֵית יְהוּדָה
אֶת־בְּרִיתִי אֲשֶׁר כָּרַתִּי
אֶת־אַבְוֹתָם: ס

11 הֲנִי לָכֵן זֶה אָמַר יְהוָה
מִבְּיָא אֲלֵיהֶם רָעָה אֲשֶׁר
מִמֶּנָּה וְזָעְקוּ לֹא־יִוָּכְלוּ לְצַאֵת
אֵלַי וְלֹא אֲשַׁמַּע אֲלֵיהֶם:

12 וַיִּשְׁבַּל וְהִלְכוּ עָרֵי יְהוּדָה
יְרוּשָׁלַם וְזָעְקוּ אֶל־הָאֱלֹהִים
מִקְטָרִים לָהֶם אֲשֶׁר הֵם
וְהוֹשַׁע לֹא־יִוָּשִׁיעוּ לָהֶם בְּעַת

sicut est dies hæc.] Et respondi, et
dixi: Amen, Domine.

6 Et dixit Dominus ad me:
[Vociferare omnia verba hæc in
civitatibus Juda,
et foris Jerusalem, dicens:
Audite verba pacti hujus, et facite
illa,

7 quia contestans contestatus sum
patres vestros,
in die qua eduxi eos de terra
Ægypti, usque ad diem hanc:
mane consurgens contestatus
sum,
et dixi: Audite vocem meam.

8 Et non audierunt, nec
inclinaverunt aurem suam,
sed abierunt, unusquisque in
pravitate cordis sui mali:
et induxi super eos omnia verba
pacti hujus
quod præcepi ut facerent,
et non fecerunt.]

9 Et dixit Dominus ad me:
[Inventa est conjuratio in viris
Juda et in habitatoribus
Jerusalem.

10 Reversi sunt ad iniquitates
patrum suorum priores,
qui noluerunt audire verba mea:
et hi ergo abierunt post deos
alienos, ut servirent eis:
irritum fecerunt domus Israëel et
domus Juda pactum meum
quod pepigi cum patribus eorum.

11 Quam ob rem hæc dicit
Dominus:
Ecce ego inducam super eos mala
de quibus exire non poterunt:
et clamabunt ad me, et non
exaudiam eos.

12 Et ibunt civitates Juda et
habitatores Jerusalem,
et clamabunt ad deos quibus
libant,
et non salvabunt eos in tempore
afflictionis eorum.

13 Secundum numerum enim
civitatum tuarum
erant dii tui, Juda:
et secundum numerum viarum
Jerusalem,
posuisti aras confusionis,

μου ἐποίησεν βδέλυγμα μὴ
εὐχαὶ καὶ κρέα ἅγια ἀφελούσιν
ἀπὸ σοῦ τὰς κακίας σου ἢ
τούτοις διαφεύξει

16 ἐλαίαν ὠραίαν εὐσκιον τῷ
εἶδει ἐκάλεσεν κύριος τὸ ὄνομα
σου εἰς φωνὴν περιτομῆς αὐτῆς
ἀνήφθη πῦρ ἐπ' αὐτήν μεγάλη ἢ
θλίψις ἐπὶ σέ ἠχρεώθησαν οἱ
κλάδοι αὐτῆς

17 καὶ κύριος ὁ καταφυτεύσας
σε ἐλάλησεν ἐπὶ σέ κακὰ ἀντι
τῆς κακίας οἴκου Ἰσραὴλ καὶ
οἴκου Ἰουδα ὅτι ἐποίησαν
ἑαυτοῖς τοῦ παροργίσει με ἐν
τῷ θυμῶν αὐτοῦ τῇ Βααλ

18 κύριε γνώρισόν μοι καὶ
γνώσομαι τότε εἶδον τὰ
ἐπιτηδεύματα αὐτῶν

19 ἐγὼ δὲ ὡς ἄρνιον ἄκακον
ἀγόμενον τοῦ θύεσθαι οὐκ
ἔγνων ἐπ' ἐμέ ἐλογίσαντο
λογισμὸν πονηρὸν λέγοντες
δεῦτε καὶ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς
τὸν ἄρτον αὐτοῦ καὶ
ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς
ζώντων καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ οὐ
μὴ μνησθῆ ἔτι

20 κύριε κρίνων δίκαια
δοκιμάζων νεφρούς καὶ
καρδίας ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ
ἐκδίκησιν ἐξ αὐτῶν ὅτι πρὸς σέ
ἀπεκάλυπα τὸ δικαίωμά μου

21 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος
ἐπὶ τοὺς ἄνδρας Αναθωθ τοὺς
ζητοῦντας τὴν ψυχὴν μου τοὺς
λέγοντας οὐ μὴ προφητεύσης
ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου εἰ δὲ μὴ
ἀποθανῆ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν

22 ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέβομαι ἐπ'
αὐτούς οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν
μαχαίρᾳ ἀποθάνουσι καὶ οἱ
υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες
αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ

23 καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσται
αὐτῶν ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τοὺς
κατοικοῦντας ἐν Αναθωθ ἐν
ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν

רַעְתָּם:

כִּי מִסִּפָּר עָרִיף הָיוּ 13
אֲלֵהֶיךָ יְהוָה וּמִסִּפָּר הַצֹּדוֹת
מִזְבְּחוֹת יְרוּשָׁלַם שְׁמַתָּם
לְבָשֶׁת מִזְבְּחוֹת לְקַטֵּר לְבַעַל:

○

וְאַתָּה אֵל־תִּתְפַּלֵּל 14
בְּעַד־הַעַם הַזֶּה וְאַל־תִּשָּׂא
אִיגָנִי בְעַד־מִרְיָה וּתְפַלֵּה כִּי
שָׁמַע בְּעַת קְרָאִים אֵלַי בְּעַד

רַעְתָּם: ○

עָשׂוּתָה מָה לִי־דִי־יִי בְּבֵיתִי 15
הַמְזַמְּתָה הַרְבֵּים וּבִשְׂרָר־קִדְשׁ
מִעֲלֵיךָ כִּי רַעְתָּכִי אֲזוּ יַעֲבְרוּ
תַעֲלִי־י:

כִּרְי־תָאֵר גִּזִּית רַעֲנֹן יָפָה 16
קָרָא יְהוָה שְׁמִי לְקוֹלִי
הַצִּית אֵשׁ עָלֶיךָ הַמוֹלָה גְּדִלָּה
וְרָעוּ דְלִי־וְתִי־ו:

וַיְהוֶה צְבָאוֹת הַנוֹטֵעַ 17
אוֹתָךְ דָּבַר עָלֶיךָ רָעָה בְּגִלְלִל
וּבֵית רָעַת בֵּית־יִשְׂרָאֵל
יְהוּדָה אֲשֶׁר עָשׂוּ לָהֶם
לְבַעַל: ○ לְהַכְעִסֵנִי לְקַטֵּר

וַיְהוֶה הוֹדִיעֵנִי וְאַדְעָה אֲזוּ 18
הַרְאִיתָנִי מַעַלְלֵיהֶם:

יִוְבֵל וְאֲנִי כִכְבֵּשׁ אֶלּוֹף 19
לְטָבוֹחַ וְלֹא־יִדְעַתִּי כִּי־עָלִין
מִחֲשָׁבוֹת נִשְׁחִיתָה עַץ חֶשֶׁבֶת
חַיִּים בְּלַחֲמוֹ וּנְכַרְתָּנוּ מֵאַרְצֵךְ
וּשְׁמוֹ לֹא־יִזְכָּר עוֹד:

וַיְהוֶה צְבָאוֹת שֹׁפֵט צֶדֶק 20
בְּתוֹ כְּלִיֹּת וְלֵב אֶרְאָה
גְּלִיתִי נִקְמַתְךָ מִיָּהֵם כִּי אֲלִיךָ
אֶת־רִיבִי: ○

לָכוֹ כֹּה־אָמַר יְהוָה 21
עַל־אֲנָשֵׁי עֲנֹתוֹת הַמְּבַקְשִׁים
תִּנְבְּאָ אֶת־נַפְשֶׁךָ לֹא־מָר לֹא
בָּשָׂם יְהוָה וְלֹא תָמוּת בְּיַדְנוּ:

aras ad libandum Baalim.

14 Tu ergo noli orare pro populo
hoc,
et ne assumas pro eis laudem et
orationem,
quia non exaudiam in tempore
clamoris eorum ad me,
in tempore afflictionis eorum.

15 Quid est, quod dilectus meus in
domo mea fecit scelera multa?
numquid carnes sanctæ auferent a
te malitias tuas,
in quibus gloriata es?

16 Olivam uberem, pulchram,
fructiferam, speciosam,
vocavit Dominus nomen tuum:
ad vocem loquelæ, grandis exarsit
ignis in ea,
et combusta sunt fruteta ejus.

17 Et Dominus exercituum, qui
plantavit te,
locutus est super te malum,
pro malis domus Israël, et domus
Juda,
quæ fecerunt sibi ad irritandum
me,
libantes Baalim.]

18 [Tu autem, Domine,
demonstrasti mihi, et cognovi:
tunc ostendisti mihi studia eorum.

19 Et ego quasi agnus mansuetus,
qui portatur ad victimam:
et non cognovi quia cogitaverunt
super me consilia, dicentes:
Mittamus lignum in panem ejus,
et eradamus eum de terra
viventium,
et nomen ejus non memoretur
amplius.

20 Tu autem, Domine Sabaoth,
qui judicas juste,
et probas renes et corda,
videam ultionem tuam ex eis:
tibi enim revelavi causam meam.

21 Propterea hæc dicit Dominus
ad viros Anathoth,
qui quærent animam tuam, et
dicunt:
Non prophetabis in nomine
Domini,
et non morieris in manibus
nostris:

22 propterea hæc dicit Dominus

	<p>ס לְכֹן כֹּה אָמַר יְהוָה 22 צְבָאוֹת הַגְּנִי פֶקֶד עָלֵיהֶם בְּנֵיהֶם הַבְּחוּרִים יָמָתוּ בְחֶרֶב וּבְנֹתֵיהֶם יָמָתוּ בְּרָעָב: 23 וְשֹׂאֲרֵית לֹא תִהְיֶה לָהֶם כִּי־אָבִיא רָעָה אֶל־אֲנָשֵׁי עָנְוֹת שְׂגַת פְּקֻדָתָם: ס</p>	<p>exercituum: Ecce ego visitabo super eos: juvenes morientur in gladio; filii eorum et filia eorum morientur in fame. 23 Et reliquiae non erunt ex eis: inducam enim malum super viros Anathoth, annum visitationis eorum.]</p>
<p>12.1 δίκαιος εἶ κύριε ὅτι ἀπολογίσομαι πρὸς σέ πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὐοδοῦται εὐθνήνησαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετήματα 2 ἐφύτευσας αὐτοὺς καὶ ἐρριζώθησαν ἐτεκνοποίησαν καὶ ἐποίησαν καρπὸν ἐγγὺς εἶ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν καὶ πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν 3 καὶ σὺ κύριε γινώσκεις με δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου ἐναντίον σου ἄγνισον αὐτοὺς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν 4 ἕως πότε πενήθει ἡ γῆ καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ ἠφανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινά ὅτι εἶπαν οὐκ ὄψεται ὁ θεὸς ὁδοὺς ἡμῶν 5 σοῦ οἱ πόδες τρέχουσιν καὶ ἐκλύουσίν σε πῶς παρασκευάσῃ ἐφ' ἵπποις καὶ ἐν γῆ εἰρήνης σὺ πέποιθας πῶς ποιήσεις ἐν φρυάγματι τοῦ Ἰορδάνου 6 ὅτι καὶ οἱ ἀδελφοί σου καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σου καὶ οὗτοι ἠθέτησάν σε καὶ αὐτοὶ ἐβόησαν ἐκ τῶν ὀπίσω σου ἐπισυνήχθησαν μὴ πιστεύσης ἐν αὐτοῖς ὅτι λαλήσουσιν πρὸς σέ καλά 7 ἐγκαταλέλοιπα τὸν οἶκόν μου ἀφῆκα τὴν κληρονομίαν μου ἔδωκα τὴν ἡγαπημένην ψυχὴν μου εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῆς 8 ἐγενήθη ἡ κληρονομία μου ἐμοὶ ὡς λέων ἐν δρυμῷ ἔδωκεν ἐπ' ἐμέ τὴν φωνὴν αὐτῆς διὰ</p>	<p>אָתָּה יְהוָה כִּי צַדִּיק 12.1 אָרִיב אֵלֶיךָ אֶף מִשְׁפָּטִים אוֹתָךְ מִדּוֹעַ יָרֵךְ אֲדַבֵּר רְשָׁעִים צִלְחָה שָׁלוּ כֹל־בְּגַדֵי בְּגָד: 2 נִטְעַתֶּם גַּם־שָׁרְשׁוּ יִלְכוּ 2 גַּם־עָשׂוּ פְּרִי קָרוֹב אָתָּה בְּפִיָּהֶם וְרִחוּק מִכְּלִיֹּתֵיהֶם: 3 תִּרְאֵנִי וְאָתָּה יְהוָה יִדְעָתֶנִּי 3 וּבְחִנְתָּ לִּבִּי אָתָּה הַתְּקַם כְּצֹאֵן וְהַקְדַּשְׁם לַיּוֹם לְטַבְחָה הַרְגָה: ס 4 עַד־מַתִּי תִאָּכַל הָאָרֶץ 4 וְעֵשֶׂב כֹּל־הַשָּׂדֶה יִיבֵשׁ מִרְעַת בְּהֵמוֹת וְעוֹף יִשְׁבִּי־בָּהּ סִפְתָּה כִּי אָמְרוּ לֹא יִרְאֶה אֶת־אֲחֵרֵיתָנוּ: 5 כִּי אֶת־רַגְלִים וְלִצְתָה 5 וַיִּלְאוּךָ וְאֵיךְ תִּמְחַרְחַר אֶת־הַסּוּסִים וּבְאָרֶץ שָׁלוֹם אָתָּה בּוֹטֵחַ וְאֵיךְ מַעֲשֶׂה בְּגֵאוֹן הַיַּרְדֵּן: 6 כִּי גַם־אֲחֵיךָ וּבֵית־אָבִיךָ 6 גַּם־הִלְמָה בְּגֵדוֹ כְּהֶמָּה אֶל־פְּאֵמוֹן קָרָאוּ אֲחֵיךָ מְלֹא כֶּסֶף כִּי־יִדְבְּרוּ אֵלֶיךָ טוֹבוֹת: ס 7 עֲזַבְתִּי אֶת־בֵּיתִי נִטְשָׁתִי 7 אֶת־נַחְלָתִי נָתַתִּי אֶת־יְדֹדוֹת נִפְשֵׁי בְּכַף אֵיבֵיךָ: 8 הִיָּתְה־לִּי נַחְלָתִי כְּאַרְיָה 8 כִּי־עָרַר נַחְתָּה עָלַי בְּקוֹלָהּ</p>	<p>12.1 [Justus quidem tu es, Domine, si disputem tecum: verumtamen justa loquar ad te: Quare via impiorum prosperatur; bene est omnibus qui prævaricantur et inique agunt? 2 Plantasti eos, et radicem miserunt: proficiunt, et faciunt fructum: prope es tu ori eorum, et longe a renibus eorum. 3 Et tu, Domine, nosti me, vidisti me, et probasti cor meum tecum. Congrega eos quasi gregem ad victimam, et sanctifica eos in die occisionis. 4 Usquequo lugebit terra, et herba omnis regionis siccabitur, propter malitiam habitantium in ea? Consumptum est animal, et volucre, quoniam dixerunt: Non videbit novissima nostra. 5 Si cum peditibus currens laborasti, quomodo contendere poteris cum equis? cum autem in terra pacis securus fueris, quid facies in superbia Jordanis? 6 Nam et fratres tui, et domus patris tui, etiam ipsi pugnaverunt adversum te, et clamaverunt post te plena voce: ne credas eis, cum locuti fuerint tibi bona.] 7 [Reliqui domum meam; dimisi hæreditatem meam: dedi dilectam animam meam in</p>

<p>τοῦτο ἐμίσησα αὐτήν</p> <p>9 μὴ σπήλαιον ὑαίνης ἢ κληρονομία μου ἐμοὶ ἢ σπήλαιον κύκλω αὐτῆς βαδίσατε συναγάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν</p> <p>10 ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνά μου ἐμόλυναν τὴν μερίδα μου ἔδωκαν μερίδα ἐπιθυμητὴν μου εἰς ἔρημον ἄβατον</p> <p>11 ἐτέθη εἰς ἀφανισμόν ἀπωλείας δι' ἐμὲ ἀφανισμῶ ἠφανίσθη πᾶσα ἡ γῆ ὅτι οὐκ ἔστιν ἀνὴρ τιθέμενος ἐν καρδίᾳ</p> <p>12 ἐπὶ πᾶσαν διεκβολὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἤλθον ταλαιπωροῦντες ὅτι μάχαιρα τοῦ κυρίου καταφάγεται ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς ἕως ἄκρου τῆς γῆς οὐκ ἔστιν εἰρήνη πάση σαρκί</p> <p>13 σπεύρατε πυροὺς καὶ ἀκάνθας θερίσατε οἱ κληροὶ αὐτῶν οὐκ ὠφελήσουσιν αὐτούς αἰσχύνθητε ἀπὸ καυχήσεως ὑμῶν ἀπὸ ὄνειδισμοῦ ἔναντι κυρίου</p> <p>14 ὅτι τάδε λέγει κύριος περὶ πάντων τῶν γειτόνων τῶν πονηρῶν τῶν ἀπτομένων τῆς κληρονομίας μου ἧς ἐμέρισα τῶ λαῶ μου Ἰσραὴλ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποσπῶ αὐτούς ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν καὶ τὸν Ἰουδαν ἐκβαλῶ ἐκ μέσου αὐτῶν</p> <p>15 καὶ ἔσται μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτούς ἐπιστρέψω καὶ ἐλεήσω αὐτούς καὶ κατοικιῶ αὐτούς ἕκαστον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ καὶ ἕκαστον εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ</p> <p>16 καὶ ἔσται ἐὰν μαθόντες μάθωσιν τὴν ὁδὸν τοῦ λαοῦ μου τοῦ ὀμνύειν τῶ ὀνόματί μου ζῆ κύριος καθὼς ἐδίδαξαν τὸν λαόν μου ὀμνύειν τῇ Βααλ καὶ οἰκοδομηθήσονται ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ μου</p> <p>17 ἐὰν δὲ μὴ ἐπιστρέψωσιν καὶ ἐξαρθῶ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἐξάρσει καὶ ἀπωλεία</p>	<p>על־כֵּן שְׂנֵאתִיהָ: 9 הַעֲיֵט צְבוּעַ נְחַלְתִּי לִי הַעֲיֵט סָבִיב עָלַיָּה לְכוּ אֶסְפוּ כָּל־תַּיִת הַשָּׂדֶה הַתִּיּוֹ לְאַכְלָהּ: 10 רָעִים רַבִּים שְׁחָתוּ כְרָמֵי בִסְסוּ אֶת־הַקִּלְתִּי גַתְנוּ אֶת־הַלֶּקֶת חֲמֻדְתִּי לְמַדְבָּר שְׂמָמָה: 11 שָׂמָה לְשִׂמְמָה אֶכְלָה עֲלֵי כִי שְׂמָמָה נִשְׂמָה כָּל־הָאָרֶץ כִּי אֵין אִישׁ עִם עַל־לֵב: 12 עַל־כָּל־שָׂפְנִים בַּמְדְּבָר בָּאוּ שְׂדָדִים כִּי חָרַב לִיהֵנָּה וְעַד־קֶצֶה אֶכְלָה מִקְצֵה־אָרֶץ הָאָרֶץ אֵין שְׁלֹם לְכָל־בָּשָׂר: ׀ 13 זָרְעוּ חֲטִיִּם וְקִצְצִים קִצְרוּ נְחַלְוּ לֹא יוֹעֵלוּ וּבִשׁוּ מִתְּבוּאֹתֵיכֶם מִחֲרוֹן אֶרֶץ־יְהוָה: ׀ 14 כֹּה אָמַר יְהוָה עַל־כָּל־שְׂכַנְי הַרְעִים הַגְּנָעִים אֶשְׂרֶה־הַנְּתַלְתִּי בְּנַחְלָה אֶת־עַמִּי אֶת־יִשְׂרָאֵל הַנְּגִי מֵעַל אֲדָמָתָם וְאֶת־בַּיִת נְתַשְׁמִי יְהוָה אֶתּוֹשׁ מִתּוֹכָם: 15 הִנֵּה אֶחְרִי נְתַשְׁי אוֹתָם אֲשׁוּב וְרַחֲמִתִּים וְהִשְׁבַּתִּים אִישׁ לְנַחְלָתוֹ וְאִישׁ לְאֶרְצוֹ: 16 הִנֵּה אִם־לִמְד יִלְמְדוּ אֶת־דַּרְכֵי עַמִּי לְהִשְׁבַּע בְּשִׁמִּי לְמַדוּ סִי־יְהוָה כְּאֲשֶׁר אֶת־עַמִּי לְהִשְׁבַּע בְּבָעַל וּנְבִנּוּ עַמִּי: בְּתוֹךְ 17 וְאִם לֹא יִשְׁמְעוּ וְנִתְשַׁתִּי אֶת־הַגּוֹי הַהוּא נְתוֹשׁ וְאַבְדַּ נְאֻם־יְהוָה: ׀</p>	<p>manu inimicorum ejus.</p> <p>8 Facta est mihi hæreditas mea quasi leo in silva: dedit contra me vocem, ideo odivi eam.</p> <p>9 Numquid avis discolor hæreditas mea mihi? numquid avis tinctorum? Venite, congregamini, omnes bestiaë terræ: properate ad devorandum.</p> <p>10 Pastores multi demoliti sunt vineam meam, conculcaverunt partem meam, dederunt portionem meam desiderabilem in desertum solitudinis.</p> <p>11 Posuerunt eam in dissipationem, luxitque super me: desolatione desolata est omnis terra, quia nullus est qui recogitet corde.</p> <p>12 Super omnes vias deserti venerunt vastatores, quia gladius Domini devorabit: ab extremo terræ usque ad extremum ejus, non est pax universæ carni.</p> <p>13 Seminaverunt triticum, et spinas messuerunt: hæreditatem acceperunt, et non eis proderit. Confundemini a fructibus vestris propter iram furoris Domini.</p> <p>14 Hæc dicit Dominus adversum omnes vicinos meos pessimos, qui tangunt hæreditatem quam distribui populo meo Israël: Ecce ego evellam eos de terra sua, et domum Juda evellam de medio eorum.</p> <p>15 Et cum evulsero eos, convertar, et miserebor eorum, et reducam eos: virum ad hæreditatem suam, et virum in terram suam.</p> <p>16 Et erit: si eruditi didicerint vias populi mei, ut jurent in nomine meo: Vivit Dominus! sicut docuerunt populum meum jurare in Baal,</p>
--	---	---

		<p>ædificabuntur in medio populi mei.</p> <p>17 Quod si non audierint, evellam gentem illam evulsione et perditione, ait Dominus.]</p>
<p>13.1 τάδε λέγει κύριος βάδισον και κτήσαι σεαυτῷ περιζῶμα λινοῦν και περιθου περι τὴν ὄσφυν σου και ἐν ὕδατι οὐ διελεύσεται</p> <p>2 και ἐκτησάμην τὸ περιζῶμα κατὰ τὸν λόγον κυρίου και περιέθηκα περι τὴν ὄσφυν μου</p> <p>3 και ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς με λέγων</p> <p>4 λαβὲ τὸ περιζῶμα τὸ περι τὴν ὄσφυν σου και ἀνάστηθι και βάδισον ἐπὶ τὸν Εὐφράτην και κατάκρυψον αὐτὸ ἐκεῖ ἐν τῇ τρυμαλιᾷ τῆς πέτρας</p> <p>5 και ἐπορεύθην και ἔκρυψα αὐτὸ ἐν τῷ Εὐφράτη καθὼς ἐνετείλατό μοι κύριος</p> <p>6 και ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πολλὰς και εἶπεν κύριος πρὸς με ἀνάστηθι βάδισον ἐπὶ τὸν Εὐφράτην και λαβὲ ἐκεῖθεν τὸ περιζῶμα ὃ ἐνετειλάμην σοι τοῦ κατακρύψαι ἐκεῖ</p> <p>7 και ἐπορεύθην ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ποταμὸν και ὠρυξα και ἔλαβον τὸ περιζῶμα ἐκ τοῦ τόπου οὗ κατώρυξα αὐτὸ ἐκεῖ και ἰδοὺ διεφθαρμένον ἦν ὃ οὐ μὴ χρησθῆ εἰς οὐθέν</p> <p>8 και ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς με λέγων</p> <p>9 τάδε λέγει κύριος οὕτω φθερῶ τὴν ὕβριν Ἰουδα και τὴν ὕβριν Ἱερουσαλημ</p> <p>10 τὴν πολλὴν ταύτην ὕβριν τοὺς μὴ βουλομένους ὑπακούειν τῶν λόγων μου και πορευθέντας ὀπίσω θεῶν ἄλλοτρίων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς και τοῦ προσκυνεῖν αὐτοῖς και ἔσονται ὡσπερ τὸ περιζῶμα τοῦτο ὃ οὐ χρησθήσεται εἰς οὐθέν</p> <p>11 ὅτι καθάπερ κολλᾶται τὸ περιζῶμα περι τὴν ὄσφυν τοῦ</p>	<p>13.1 יְהוָה אֵלֵי כֹה־אָמַר הָלוֹךְ וְקָנִיתָ לָךְ אֲזוֹר פְּשִׁתִּים וְשָׂמְתוּ עַל־מִתְנֶיךָ וּבַמַּיִם לֹא תִבְאֶהוּ:</p> <p>2 וְאָקַנְתָּ אֶת־הָאֲזוֹר כְּדָבָר יְהוָה וְאָשַׂם עַל־מִתְנַיִ: ס</p> <p>3 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי שְ�נִיַּת לֵאמֹר:</p> <p>4 קַח אֶת־הָאֲזוֹר אֲשֶׁר קָנִיתָ אֲשֶׁר עַל־מִתְנֶיךָ וְקוּם לָךְ פְּרֹתָה וְטַמְנָהּוּ שָׁם בְּגִקְיָה הַסֵּלַע:</p> <p>5 וְאָלַךְ וְאֶטְמַנְהוּ בַּפְּרָת כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אוֹתִי:</p> <p>6 וַיְהִי מִקֶּץ יָמִים רַבִּים וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי קוּם לָךְ אֶת־הָאֲזוֹר פְּרֹתָה וְקַח מִשָּׁם אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְטַמְנוֹ־שָׁם:</p> <p>7 וְאָבִי וְאָלַךְ פְּרֹתָה וְאֶחְפֹּר אֶת־הָאֲזוֹר מִן־הַמְּקוֹם וַהֲנִיֵּה אֲשֶׁר־טַמְנָתִי שָׁמָּה וְנִשְׁתַּת הָאֲזוֹר לֹא יִצְלַח לְפָלֵ: פ</p> <p>8 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:</p> <p>9 כֹּה אָמַר יְהוָה כֹּכַב אֲשֵׁרִית אֶת־גִּזְאוֹן יְהוָה וְאֶת־גִּזְאוֹן יְרוּשָׁלַם הַרְבִּב:</p> <p>10 הַמְּאֲנִיִּם הָעַם הַזֶּה הָרַע לִשְׂמֹעַ אֶת־דְּבָרֵי הַהֲלָכִים לָכֵם וַיֵּלְכוּ אַחֲרַי בְּשַׁרְרוֹת אֱלֹהִים אַחֲרַיִם לְעַבְדָּם וַיִּלְהַשְׁתַּחֲוּת לָהֶם וַיְהִי כַּאֲזוֹר לֹא־יִצְלַח לְפָלֵ: הָזֶה אֲשֶׁר</p>	<p>13.1 Hæc dicit Dominus ad me: Vade, et posside tibi lumbare lineum, et pones illud super lumbos tuos, et in aquam non inferes illud.</p> <p>2 Et possedi lumbare juxta verbum Domini, et posui circa lumbos meos.</p> <p>3 Et factus est sermo Domini ad me secundo, dicens:</p> <p>4 Tolle lumbare quod possedisti, quod est circa lumbos tuos: et surgens vade ad Euphraten, et absconde ibi illud in foramine petræ.</p> <p>5 Et abii, et abscondi illud in Euphrate, sicut præceperat mihi Dominus.</p> <p>6 Et factum est post dies plurimos, dixit Dominus ad me: Surge, vade ad Euphraten, et tolle inde lumbare quod præcepi tibi ut absconderes illud ibi.</p> <p>7 Et abii ad Euphraten, et fodi, et tuli lumbare de loco ubi absconderam illud: et ecce computruerat lumbare, ita ut nulli usui aptum esset.</p> <p>8 Et factum est verbum Domini ad me, dicens:</p> <p>9 [Hæc dicit Dominus: Sic putrescere faciam superbiam Juda, et superbiam Jerusalem multam:</p> <p>10 populum istum pessimum qui nolunt audire verba mea, et ambulant in pravitate cordis sui, abieruntque post deos alienos ut servirent eis et adorarent eos: et erunt sicut lumbare istud, quod nulli usui aptum est.</p> <p>11 Sicut enim adhæret lumbare ad lumbos viri, sic agglutinavi mihi omnem domum Israël,</p>

ἀνθρώπου οὕτως ἐκόλλησα
πρὸς ἑμαυτὸν τὸν οἶκον τοῦ
Ἰσραὴλ καὶ πᾶν οἶκον Ἰουδα τοῦ
γενέσθαι μοι εἰς λαὸν
ὄνομαστον καὶ εἰς καύχημα καὶ
εἰς δόξαν καὶ οὐκ εἰσήκουσάν
μου

12 καὶ ἔρεῖς πρὸς τὸν λαὸν
τοῦτον πᾶς ἄσκος
πληρωθήσεται οἴνου καὶ ἔσται
ἐὰν εἴπωσιν πρὸς σέ μὴ γνόντες
οὐ γνωσόμεθα ὅτι πᾶς ἄσκος
πληρωθήσεται οἴνου

13 καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε
λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ πληρῶ
τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν
ταύτην καὶ τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν
τοὺς καθημένους υἱοὺς Δαυὶδ
ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ καὶ τοὺς
ἱερεῖς καὶ τοὺς προφῆτας καὶ
τὸν Ἰουδαν καὶ πάντας τοὺς
κατοικοῦντας Ἱερουσαλημ
μεθύσματι

14 καὶ διασκορπιῶ αὐτούς
ἄνδρα καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ
καὶ τοὺς πατέρας αὐτῶν καὶ
τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν τῷ αὐτῷ
οὐκ ἐπιποθήσω λέγει κύριος καὶ
οὐ φείσομαι καὶ οὐκ οἰκτιρήσω
ἀπὸ διαφθορᾶς αὐτῶν

15 ἀκούσατε καὶ ἐνωτίσασθε
καὶ μὴ ἐπαίρεσθε ὅτι κύριος
ἐλάλησεν

16 δότε τῷ κυρίῳ θεῷ ὑμῶν
δόξαν πρὸ τοῦ συσκοτάσαι καὶ
πρὸς τοῦ προσκόψαι πόδας
ὑμῶν ἐπ' ὄρη σκοτεινὰ καὶ
ἀναμενεῖτε εἰς φῶς καὶ ἐκεῖ
σκιὰ θανάτου καὶ τεθήσονται
εἰς σκότος

17 ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσητε
κεκρυμμένως κλαύσεται ἡ ψυχὴ
ὑμῶν ἀπὸ προσώπου ὑβρεως
καὶ κατὰξουσιν οἱ ὀφθαλμοὶ
ὑμῶν δάκρυα ὅτι συνετρίβη τὸ
ποίμνιον κυρίου

18 εἶπατε τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς
δυναστεύουσιν ταπεινώθητε
καὶ καθίστατε ὅτι καθηρέθη ἀπὸ
κεφαλῆς ὑμῶν στέφανος δόξης
ὑμῶν

19 πόλεις αἰ πρὸς νότον
συνεκλείσθησαν καὶ οὐκ ἦν ὁ

הָאֲזִיז׃ כִּי כָאֲשֶׁר יְדַבֵּק
אֶל־מַתְנֵי־אִישׁ כֵּן הַדְּבַקְתִּי
יִשְׂרָאֵל אֵלַי אֶת־כָּל־בְּיַת
וְאֶת־כָּל־בַּיִת יְהוּדָה
לְעֵם נְאֻם־יְהוָה לְהִזּוֹת לִי
וְלִשְׂמֹעַ וְלִתְהַלֵּל וְלִתְפַאֲרָת
וְלֹא שָׁמְעוּ׃

12 אֶת־הַדְּבַר וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
הֲזֵה סִכְה־אֶמֶר יְהוָה אֲלֵהֶי
כָּל־גִּבּוֹל יִמְלֵא גֵיז׃ יִשְׂרָאֵל
כִּי וְאָמְרוּ אֵלֶיךָ הֲיִדְעֶלְעָ לֹא גִדַּע
כָּל־גִּבּוֹל יִמְלֵא גֵיז׃

13 כֹּה־אָמַר וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
יְהוָה הִנְנִי מְמַלֵּא
הַזֹּאת אֶת־כָּל־יְשִׁבֵי הָאָרֶץ
וְאֶת־הַמְּלָכִים הַיֹּשְׁבִים לְדָוִד
וְאֶת־הַכֹּהֲנִים עַל־כֹּסֵאֵי
וְאֶת־הַנְּבִיאִים וְאֶת כָּל־יְשִׁבֵי
יְרוּשָׁלַם שִׁפְרוּן׃

14 וְנִפְצַתֶימָם אִישׁ אֶל־אֶחָיו
וְהֶאֱבֹת וְהִכְנִים יַתְדוּ
נְאֻם־יְהוָה לֹא־אֶחְמוֹל
וְלֹא־אֶחְוֶם וְלֹא אֶרְחַם
מִהַשְׁחִיתָם׃ ס

15 שָׁמְעוּ וְהִאֲזִינוּ אֶל־תְּהִלָּתִי
כִּי יְהוָה דִּבֶּר׃

16 כְּבוֹד תִּנּוּ לִיהוָה אֱלֹהֵיכֶם
בְּטַרְם יִחַשְׁדוּ וּבְטַרְם יִתְנַגְּפוּ
עַל־הַרֵי גִשְׁף רְגְלֵיכֶם
וְקוֹיָתָם לְאוֹר וְשִׁמָּה לְצַלְמוֹת
לְעֶרְפָל׃ וְשִׁית יִשִׁית

וְאִם לֹא תִשְׁמְעוּהָ
בְּמִסְתָּרִים תִּבְכֶּה נַפְשִׁי מִפְּנֵי
תִדְמַע וְתִרְדַּע עֵינַי גְּגוּה וְדָמַע
דְּמָעָה כִּי נִשְׁכָּה עֶדְר יְהוָה׃ ס

18 אָמַר לְמַלְךָ וּלְגַבִּירָהּ
הַשְׁפִּילוּ שָׁבוּ כִּי יִרְדַּ
מִרְאֲשׁוֹתֵיכֶם עֲטֹרַת
תְּפֹאֲרַתְכֶם׃

et omnem domum Juda, dicit
Dominus,
ut essent mihi in populum,
et in nomen, et in laudem, et in
gloriam:
et non audierunt.]

12 Dices ergo ad eos sermonem
istum: [Hæc dicit Dominus Deus
Israël:
Omnis laguncula implebitur vino.]
Et dicent ad te: [Numquid
ignoramus quia omnis laguncula
implebitur vino?]

13 Et dices ad eos: [Hæc dicit
Dominus:
Ecce ego implebo omnes
habitatores terræ hujus,
et reges qui sedent de stirpe David
super thronum ejus,
et sacerdotes, et prophetas,
et omnes habitatores Jerusalem,
ebrietate.

14 Et dispergam eos virum a fratre
suo,
et patres et filios pariter, ait
Dominus.
Non parcam, et non concedam:
neque miserebor, ut non
disperdam eos.

15 Audite, et auribus percipite:
nolite elevari, quia Dominus
locutus est.

16 Date Domino Deo vestro
gloriam
antequam contenebrescat,
et antequam offendant pedes
vestri ad montes caliginosos:
expectabitis lucem,
et ponet eam in umbram mortis,
et in caliginem.

17 Quod si hoc non audieritis,
in abscondito plorabit anima mea
a facie superbiæ:
plorans plorabit,
et deducet oculus meus lacrimam,
quia captus est grex Domini.

18 Dic regi et dominatrici:
Humiliamini, sedete,
quoniam descendit de capite
vestro corona gloriæ vestræ.

19 Civitates austri clausæ sunt,
et non est qui aperiat:
translata est omnis Juda

<p>ἀνοίγων ἀπωκίσθη Ιουδας συνετέλεσεν ἀποικίαν τελείαν</p> <p>20 ἀνάλαβε ὀφθαλμούς σου Ιερουσαλημ καὶ ἰδὲ τοὺς ἐρχομένους ἀπὸ βορρᾶ ποῦ ἐστὶν τὸ ποίμνιον ὃ ἐδόθη σοι πρόβατα δόξης σου</p> <p>21 τί ἐρεῖς ὅταν ἐπισκέπτωνται σε καὶ σὺ ἐδίδαξας αὐτοὺς ἐπὶ σὲ μαθήματα εἰς ἀρχὴν οὐκ ὠδίνες καθέξουσίν σε καθὼς γυναῖκα τίκτουσαν</p> <p>22 καὶ ἐὰν εὔπης ἐν τῇ καρδίᾳ σου διὰ τί ἀπήνησέν μοι ταῦτα διὰ τὸ πλῆθος τῆς ἀδικίας σου ἀνεκαλύφθη τὰ ὀπίσθιά σου παραδειγματισθῆναι τὰς πτέρνας σου</p> <p>23 εἰ ἀλλάξεται Αἰθίοψ τὸ δέρμα αὐτοῦ καὶ ἀρδαλις τὰ ποικίλματα αὐτῆς καὶ ὑμεῖς δυνήσεσθε εὖ ποιῆσαι μεμαθηκότες τὰ κακά</p> <p>24 καὶ διέσπειρα αὐτοὺς ὡς φρύγανα φερόμενα ὑπὸ ἀνέμου εἰς ἔρημον</p> <p>25 οὗτος ὁ κληρὸς σου καὶ μερὶς τοῦ ἀπειθεῖν ὑμᾶς ἐμοὶ λέγει κύριος ὡς ἐπελάθου μου καὶ ἤλπισας ἐπὶ ψεύδεσιν</p> <p>26 κἀγὼ ἀποκαλύψω τὰ ὀπίσω σου ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σου καὶ ὀφθήσεται ἡ ἀτιμία σου</p> <p>27 καὶ ἡ μοιχεία σου καὶ ὁ χρεμετισμός σου καὶ ἡ ἀπαλλοτριώσις τῆς πορνείας σου ἐπὶ τῶν βουνῶν καὶ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἐώρακα τὰ βδελύγματά σου οὐαί σοι Ιερουσαλημ ὅτι οὐκ ἐκαθαρίσθης ὀπίσω μου ἕως τίνος ἔτι</p>	<p>19 עָרֵי הַנֶּגֶב סָגְרוּ וְאֵין פְּתַח הַגְּלִית יְהוּדָה כְּלָה הַגְּלִית שְׁלוֹמִים: ס</p> <p>20 וְרֵאֵי עֵינֵיכֶם שָׂאוּ שְׂאֵי הַבָּאִים מִצָּפוֹן אֵינָהּ וְרֵאוּ הַעֲדָר נִמְן-לָךְ צֹאן תִּפְאַרְתְּךָ:</p> <p>21 מִהֲתִאֲמַרְי כִּי-יִפְקֹד עָלַיךָ וְאִתָּךְ לַמְדַּת אֲתָם עָלַיךָ הַלֹּא תִבְלִים אֶלְפִים לְרֹאשׁ יֵאֱחָזוּךָ כְּמוֹ אִשָּׁת לְדָה:</p> <p>22 וְכִי תִאֲמַרְי בְּלִבְךָ מַדּוּעַ קָרָאֵנִי אֵלֶּה בְּרַב עֲגוּד נִגְלוּ שׁוֹלְיֵיךָ נִחְמָסוּ עַקְבֵיךָ:</p> <p>23 הֲיִהְיֶה כּוֹשֵׁי עוּרֹו וְנִמְרָ תִּבְרַבְרָתוּ גַם-אֲתָם תּוֹכְלוּ לְהִיטִיב לַמְדֵי תִרְעַ:</p> <p>24 וְאֶפְיָצֵם כְּכַשְׂ-עוֹבֵר לְרוּחַ מִדְבָּר:</p> <p>25 זֶה גּוֹרְלֵךְ מִנֶּת-מִדָּי מֵאֲתֵי נְאֻם-יְהוָה אֲשֶׁר שָׁכַחְתָּ אוֹתִי וְתִבְטָחִי בַשֶּׁקֶר:</p> <p>26 וְגַם-אֲנִי חֲשַׁפְתִּי שׁוֹלְיֵיךָ עַל-פְּגָנֵיךָ וְנִרְאָה קְלוֹנֵיךָ:</p> <p>27 זָמַת גְּאֻפֵיךָ וּמִצָּהֲלוֹתֵיךָ זָנוּתְךָ עַל-גִּבְעוֹת בְּשָׂדֶה אוֹי לֵךְ רֵאִיתִי שְׁקוּצָיִךָ יְרוּשָׁלָּם לֹא תִטְהָרִי אַחֲרַי מִתִּי עַד: פ</p>	<p>transmigratione perfecta.</p> <p>20 Levate oculos vestros et videte, qui venitis ab aquilone: ubi est grex qui datus est tibi, pecus inclytum tuum?</p> <p>21 Quid dices cum visitaverit te? tu enim docuisti eos adversum te, et erudisti in caput tuum. Numquid non dolores apprehendent te, quasi mulierem parturientem?</p> <p>22 Quod si dixeris in corde tuo: Quare venerunt mihi hæc? propter multitudinem iniquitatis tuæ revelata sunt verecundiora tua, pollutæ sunt plantæ tuæ.</p> <p>23 Si mutare potest Æthiops pellem suam, aut pardus varietates suas, et vos poteritis benefacere, cum didiceritis malum.</p> <p>24 Et disseminabo eos quasi stipulam quæ vento raptatur in deserto.</p> <p>25 Hæc sors tua, parsque mensuræ tuæ a me, dicit Dominus, quia oblita es mei, et confisa es in mendacio.</p> <p>26 Unde et ego nudavi femora tua contra faciem tuam, et apparuit ignominia tua:</p> <p>27 adulteria tua, et hinnitus tuus, scelus fornicationis tuæ: super colles in agro vidi abominationes tuas. Væ tibi, Jerusalem! non mundaberis post me: usquequo adhuc?]</p>
<p>14.1 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ιερεμῖαν περὶ τῆς ἀβροχίας</p> <p>2 ἐπένθησεν ἡ Ιουδαία καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς ἐκενώθησαν καὶ ἐσκοτώθησαν ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἡ κραυγὴ τῆς Ιερουσαλημ ἀνέβη</p> <p>3 καὶ οἱ μεγιστᾶνες αὐτῆς ἀπέστειλαν τοὺς νεωτέρους αὐτῶν ἐφ' ὕδωρ ἠλθοσαν ἐπὶ τὰ</p>	<p>14.1 אֲשֶׁר הָיָה דְבַר-יְהוָה אֶל-יְרֵמְיָהוּ עַל-דְּבַרֵי הַבְּצָרוֹת:</p> <p>2 אֲבָלָה יְהוּדָה וּשְׁעָרֶיהָ אֲמָלְלוּ קִדְרוּ לְאַרְצָהּ וְצוֹתַת יְרוּשָׁלָּם עָלְתָה:</p> <p>3 צְעוּרֵיהֶם וְאֲדָרֵיהֶם שָׁלְחוּ לַמַּיִם בָּאוּ צְעִירֵיהֶם</p>	<p>14.1 Quod factum est verbum Domini ad Jeremiam, de sermonibus siccitatis.</p> <p>2 [Luxit Judæa, et portæ ejus corruerunt, et obscuratæ sunt in terra, et clamor Jerusalem ascendit.</p> <p>3 Majores miserunt minores suos ad aquam: venerunt ad hauriendum.</p>

<p>φρέατα καὶ οὐχ εὐροσαν ὕδωρ καὶ ἀπέστρεψαν τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν κενά</p> <p>4 καὶ τὰ ἔργα τῆς γῆς ἐξέλιπεν ὅτι οὐκ ἦν ὑετός ἡσχύνθησαν γεωργοὶ ἐπεκάλυψαν τὴν κεφαλὴν αὐτῶν</p> <p>5 καὶ ἔλαφοι ἐν ἀγρῷ ἔτεκον καὶ ἐγκατέλιπον ὅτι οὐκ ἦν βοτάνη</p> <p>6 ὄνοι ἄγριοι ἔστησαν ἐπὶ νάπας εἰλκυσαν ἄνεμον ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ὅτι οὐκ ἦν χόρτος ἀπὸ λαοῦ ἀδικίας</p> <p>7 εἰ αἱ ἀμαρτίαι ἡμῶν ἀντέστησαν ἡμῖν κύριε ποιήσον ἡμῖν ἕνεκεν σοῦ ὅτι πολλαὶ αἱ ἀμαρτίαι ἡμῶν ἐναντίον σοῦ ὅτι σοὶ ἡμάρτομεν</p> <p>8 ὑπομονὴ Ἰσραὴλ κύριε καὶ σῶζεῖς ἐν καιρῷ κακῶν ἵνα τί ἐγενήθης ὡσεὶ πάροικος ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ὡς αὐτόχθων ἐκκλίνων εἰς κατάλυμα</p> <p>9 μὴ ἔση ὡσπερ ἄνθρωπος ὑπνῶν ἢ ὡς ἀνήρ οὐ δυνάμενος σῶζειν καὶ σὺ ἐν ἡμῖν εἶ κύριε καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐφ' ἡμᾶς μὴ ἐπιλάθῃ ἡμῶν</p> <p>10 οὕτως λέγει κύριος τῷ λαῷ τούτῳ ἠγάπησαν κινεῖν πόδας αὐτῶν καὶ οὐκ ἐφείσαντο καὶ ὁ θεὸς οὐκ εὐδόκησεν ἐν αὐτοῖς νῦν μνησθήσεται τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν</p> <p>11 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με μὴ προσεύχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου εἰς ἀγαθὰ</p> <p>12 ὅτι ἐὰν νηστεύσωσιν οὐκ εἰσακούσομαι τῆς δεήσεως αὐτῶν καὶ ἐὰν προσενέγκωσιν ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίας οὐκ εὐδοκήσω ἐν αὐτοῖς ὅτι ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ ἐγὼ συντελέσω αὐτούς</p> <p>13 καὶ εἶπα ὦ κύριε ἰδοὺ οἱ προφητῆται αὐτῶν προφητεύουσιν καὶ λέγουσιν οὐκ ὄψεσθε μάχαιραν οὐδὲ λιμὸς ἔσται ἐν ὑμῖν ὅτι ἀλήθειαν καὶ εἰρήνην δώσω ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ</p> <p>14 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με</p>	<p>על-גבַיִם לֹא-מָצְאוּ מַיִם שָׁבוּ כְּלֵיהֶם רִיחָם בְּשׁוֹ וְהִקְלִמוּ וְחָפוּ רִאשֵׁיהֶם:</p> <p>4 בְּעָבוֹר הַאֲדָמָה חֲתָה כִּי לֹא-הָיָה גֶשֶׁם בְּאֶרֶץ בְּשׁוֹ אֲפָרִים חָפוּ רִאשֵׁיהֶם:</p> <p>5 כִּי גַם-אֵילָלַת בְּשׂוּהָ יִלְקַח וְעָזוֹב כִּי לֹא-הָיָה דְּשָׂא:</p> <p>6 וּפְרָאִים עָמְדוּ עַל-שִׁפְפֵימָם וְשָׂאפוּ רוּחַ כַּתְּנִים כְּלוֹ עֵינֵיהֶם כִּי-אֵין עֵשֶׂב:</p> <p>7 אִם-עֲוֹנוֹנֵנוּ עָנוּ בָּנוּ יְהוָה עֲשֵׂה לָמַעַן שָׁמַח כִּי-רָבוּ מְשׁוֹבְתֵינוּ לָךְ חַטָּאוֹנוּ:</p> <p>8 מִקְוֵה יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעֵנו בְּעַת צָרָה לְמַה תִּהְיֶה כְּגַר בְּאֶרֶץ וּכְאֶרֶם נִטָּה לְלוֹנוּ:</p> <p>9 נִדְהָם לְמַה תִּהְיֶה כְּאִישׁ כְּגִבּוֹר לֹא-יִוָּכַל לְהוֹשִׁיעַ יְהוָה וְשָׁמַח וְאִתָּה בְּקִרְבֵנוּ עֲלֵינוּ נִקְרָא אֶל-תַּנְחֻנוּ: ס</p> <p>10 הֲיֵה כֹה-אָמַר יְהוָה לְעַם כִּן אֶהְיֶה לְנוֹעַ רִגְלֵיהֶם לֹא לֹא רָצָם עִתָּה חֲשָׁכוּ וַיְהוּהָ וַיִּזְכַּר עֲוֹנֵם וַיִּפְקֵד חַטָּאתָם: ס</p> <p>11 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי אֶל-תִּתְפַּלֵּל בְּעַד-הָעַם הַזֶּה לְטוֹבָה:</p> <p>12 שְׁמַע כִּי יִצְמוּ אֵינֵנִי אֶל-רַגְלֵיהֶם וְכִי יַעֲלוּ עֲלַי רָצָם כִּי בַחֲרֹב וּמִנְחָה אֵינֵנִי וּבְרָעַב וּבְלִדְרָךְ אֲנֹכִי מְכַלֶּה אוֹתָם: ס</p> <p>13 וַאֲמַר אֶהְיֶה אֲדֹנָי יְהוָה הֲנֵה הַנְּבִאִים אֲמָרִים לָהֶם לֹא-תִרְאוּ חֲרֹב וְרָעַב לֹא-יְהִינָה לָכֶם כִּי-שָׁלוֹם אֶמְצֵ הֵנָּה: ס אֶתְּנוּ לָכֶם בְּמִקְוֵם</p>	<p>Non invenerunt aquam: reportaverunt vasa sua vacua. Confusi sunt, et afflicti, et operuerunt capita sua.</p> <p>4 Propter terræ vastitatem, quia non venit pluvia in terram, confusi sunt agricolæ: operuerunt capita sua.</p> <p>5 Nam et cerva in agro peperit, et reliquit, quia non erat herba.</p> <p>6 Et onagri steterunt in rupibus; traxerunt ventum quasi dracones: defecerunt oculi eorum, quia non erat herba.</p> <p>7 Si iniquitates nostræ responderint nobis, Domine, fac propter nomen tuum: quoniam multæ sunt aversiones nostræ: tibi peccavimus.</p> <p>8 Exspectatio Israël, salvator ejus in tempore tribulationis, quare quasi colonus futurus es in terra, et quasi viator declinans ad manendum?</p> <p>9 quare futurus es velut vir vagus, ut fortis qui non potest salvare? Tu autem in nobis es, Domine, et nomen tuum invocatum est super nos: ne derelinquas nos.</p> <p>10 Hæc dicit Dominus populo huic, qui dilexit movere pedes suos, et non quievit, et Domino non placuit: Nunc recordabitur iniquitatum eorum, et visitabit peccata eorum.</p> <p>11 Et dixit Dominus ad me: Noli orare pro populo isto in bonum.</p> <p>12 Cum jejunaverint, non exaudiam preces eorum, et si obtulerint holocaustomata et victimas, non suscipiam ea: quoniam gladio, et fame, et peste consumam eos.]</p>
--	--	--

ψευδῆ οἱ προφηῆται
προφητεύουσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί
μου οὐκ ἀπέστειλα αὐτοὺς καὶ
οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς καὶ οὐκ
ἐλάλησα πρὸς αὐτοὺς ὅτι
ὀράσεις ψευδεῖς καὶ μαντείας
καὶ οἰωνίσματα καὶ
προαιρέσεις καρδίας αὐτῶν
αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν

15 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος
περὶ τῶν προφητῶν τῶν
προφητευόντων ἐπὶ τῷ ὀνόματί
μου ψευδῆ καὶ ἐγὼ οὐκ
ἀπέστειλα αὐτοὺς οἱ λέγουσιν
μάχαιρα καὶ λιμὸς οὐκ ἔσται ἐπὶ
τῆς γῆς ταύτης ἐν θανάτῳ
νοσερῶ ἀποθανοῦνται καὶ ἐν
λιμῷ συντελεσθήσονται οἱ
προφηῆται

16 καὶ ὁ λαὸς οἷς αὐτοὶ
προφητεύουσιν αὐτοῖς καὶ
ἔσονται ἐρριμμένοι ἐν ταῖς
διόδοις Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ
προσώπου μαχαίρας καὶ τοῦ
λιμοῦ καὶ οὐκ ἔσται ὁ θάπτων
αὐτοὺς καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν
καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ
θυγατέρες αὐτῶν καὶ ἐκχεῶ ἐπ'
αὐτοὺς τὰ κακὰ αὐτῶν

17 καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς τὸν
λόγον τοῦτον καταγάγετε ἐπ'
ὀφθαλμοὺς ὑμῶν δάκρυα
ἡμέρας καὶ νυκτός καὶ μὴ
διαλιπέτωσαν ὅτι συντρίμματι
συνετριβῆ θυγάτηρ λαοῦ μου
καὶ πληγῆ ὄδυνηρᾶ σφόδρα

18 ἐὰν ἐξέλθω εἰς τὸ πεδῖον καὶ
ἰδοὺ τραυματία μαχαίρας καὶ
ἐὰν εἰσέλθω εἰς τὴν πόλιν καὶ
ἰδοὺ πόνος λιμοῦ ὅτι ἱερεὺς καὶ
προφήτης ἐπορεύθησαν εἰς γῆν
ἣν οὐκ ἤδεισαν

19 μὴ ἀποδοκιμάζων
ἀπεδοκίμασας τὸν Ἰουδαν καὶ
ἀπὸ Σιών ἀπέστη ἡ ψυχὴ σου
ἵνα τί ἔπαισας ἡμᾶς καὶ οὐκ
ἔστιν ἡμῖν ἴασις ὑπεμείναμεν
εἰς εἰρήνην καὶ οὐκ ἦν ἀγαθὰ εἰς
καιρὸν ἰάσεως καὶ ἰδοὺ ταραχὴ

20 ἔγνωμεν κύριε ἀμαρτήματα
ἡμῶν ἀδικίας πατέρων ἡμῶν ὅτι
ἡμάρτομεν ἐναντίον σου

21 κόπασον διὰ τὸ ὄνομά σου
μὴ ἀπολέσης θρόνον δόξης σου

14 וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי שְׁקֹר
הַנְּבִאִים נְבִאִים בְּשֵׁמִי לֹא
וְלֹא שְׁלַחְתִּים וְלֹא צוִיִּיתִים
דְּבַרְתִּי אֲלֵיהֶם חֲזוֹן שְׁקֹר
וּתְרִמוֹת וְאֵלִיל וְאֵלֹל וְקִסֵּם
לְפָנַי הִמָּה מִתְנַבְּאִים וּמְרַמִּית
לָכֵם: ס

15 לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה
עַל-הַנְּבִאִים הַנְּבִאִים בְּשֵׁמִי
וְהִמָּה וְאֲנִי לֹא-שְׁלַחְתִּים
אֲמָרִים תָּרַב וּרְעָב לֹא יִהְיֶה
בְּחָרֵב וּבְרָעָב בְּאֶרֶץ הַגָּאֵת
יִתְמוּ הַנְּבִאִים הַהִמָּה:

16 וְהָעַם אֲשֶׁר-הִמָּה נְבִאִים
לָהֶם יִהְיוּ מְשַׁלְּכִים בְּחִצּוֹת
הַרְעָב וְהַחָרֵב יְרוּשָׁלַם מִפְּגִיל
וְאִין מִקְבֵּר לַהִמָּה הִמָּה
וּבְגִייהֶם וּבְגִמְתֵיהֶם נִשְׁיֵהֶם
וְשִׁפְכֵתִי עֲלֵיהֶם אֶת-רַעְתָּם:

17 אֶת-הַדְּבָר וְאֶמְרַת אֲלֵיהֶם
הִנֵּה תִרְדְּנָה עֵינַי דְּמַעָה לַיְלָה
וְאֶל-תִּדְמִינָה כִּי שֹׁבֵר וַיּוֹמֵם
בְּתַעֲמִי גְדוֹל נִשְׁבְּרָה בְּתוֹלַת
מַכָּה נַחֲלָה מְאֹד:

18 אִם-יִצְאֵתִי הַשֵּׁדָה וְהִנֵּה
חִלְלִי-חָרֵב וְאִם בָּאתִי הָעִיר
וְהִנֵּה תַחֲלוּאֵי רָעָב
כִּי-גַם-נְבִיאָה גַם-פֹּהֵן סַחְרוּ
אֶל-אֶרֶץ וְלֹא יָדָעוּ: ס

19 הִמָּאִם מְאֵסָת אֶת-יְהוּדָה
אִם-בְּצִיּוֹן גַּעְלָה נִפְשֶׁךָ מִדוֹעַ
לָנוּ מִרְפָּא קִנְיָה הַכִּיִּתְנוּ וְאִין
לְשָׁלוֹם וְאִין טוֹב וְלַעֲת
וְהִנֵּה בְעַתָּה: מִרְפָּא

20 יִדְעֵנוּ יְהוָה רְשָׁעֵנוּ עֲוֹן
אֲבוֹתֵינוּ כִּי חָטְאוּנוּ לָךְ:

21 אֶל-תִּנְאַץ לְמַעַן שְׁמִי
אֶל-תִּנְבֵּל כְּפֹא כְבוֹדְךָ וְזָר
אֶל-תִּפְרַר בְּרִיתְךָ אֲתָנוּ:

13 Et dixi: [A, a, a, Domine Deus:
prophetæ dicunt eis:
Non videbitis gladium,
et fames non erit in vobis:
sed pacem veram dabit vobis in
loco isto.]

14 Et dicit Dominus ad me: [Falso
prophetæ vaticinantur in nomine
meo:
non misi eos, et non præcepi eis,
neque locutus sum ad eos.
Visionem mendacem, et
divinationem,
et fraudulentiam, et seductionem
cordis sui,
prophetant vobis.

15 Idcirco hæc dicit Dominus
de prophetis qui prophetant in
nomine meo,
quos ego non misi, dicentes:
Gladius et fames non erit in terra
hac:
In gladio et fame consumentur
prophetæ illi.

16 Et populi quibus prophetant
erunt projecti in viis Jerusalem
præ fame et gladio,
et non erit qui sepeliat eos:
ipsi et uxores eorum,
filii et filia eorum:
et effundam super eos malum
suum.

17 Et dices ad eos verbum istud:
Deducant oculi mei lacrimam per
noctem et diem,
et non taceant,
quoniam contritione magna
contrita est virgo filia populi mei,
plaga pessima vehementer.

18 Si egressus fuero ad agros,
ecce occisi gladio:
et si introiero in civitatem,
ecce attenuati fame.
Propheta quoque et sacerdos
abierunt in terram quam
ignorabant.

19 Numquid projiciens abjecisti
Judam?
aut Sion abominata est anima tua?
quare ergo percussisti nos ita ut
nulla sit sanitas?
Exspectavimus pacem,
et non est bonum:
et tempus curationis,

<p>μνήσθητι μὴ διασκεδάσης τὴν διαθήκη σου τὴν μεθ' ἡμῶν</p> <p>22 μὴ ἔστιν ἐν εἰδώλοις τῶν ἔθνων ὑετίζων καὶ εἰ ὁ οὐρανὸς δώσει πλησμονὴν αὐτοῦ οὐχὶ σὺ εἶ αὐτός καὶ ὑπομενοῦμέν σε ὅτι σὺ ἐποίησας πάντα ταῦτα</p>	<p>הֲיֵשׁ בְּהַבְלֵי הַגּוֹיִם 22 מִגְשָׁמִים וְאִם-הַשְּׁמַיִם יִתְּנוּ יְהוָה רַב־כֵּיִם הֲלֹא אַתָּה-הוּא אֲלֵהֵינוּ וְנִקְוֶה-לָּךְ כִּי-אַתָּה אַת-כָּל-אַלֹהִים: פ עֲשֵׂיתָ</p>	<p>et ecce turbatio.</p> <p>20 Cognovimus, Domine, impietates nostras, iniquitates patrum nostrorum, quia peccavimus tibi.</p> <p>21 Ne des nos in opprobrium, propter nomen tuum, neque facias nobis contumeliam solii gloriae tuae: recordare, ne irritum facias foedus tuum nobiscum.</p> <p>22 Numquid sunt in sculptilibus gentium qui pluant? aut caeli possunt dare imbres? nonne tu es Dominus Deus noster, quem exspectavimus? tu enim fecisti omnia haec.]</p>
<p>15.1 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με ἐὰν στῆ Μωυσῆς καὶ Σαμουηλ πρὸ προσώπου μου οὐκ ἔστιν ἡ ψυχὴ μου πρὸς αὐτούς ἐξαπόστειλον τὸν λαὸν τοῦτον καὶ ἐξελεθέτωσαν</p> <p>2 καὶ ἔσται ἐὰν εἴπωσιν πρὸς σέ ποῦ ἐξελευσόμεθα καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτούς τάδε λέγει κύριος ὅσοι εἰς θάνατον εἰς θάνατον καὶ ὅσοι εἰς μάχαιραν εἰς μάχαιραν καὶ ὅσοι εἰς λιμόν εἰς λιμόν καὶ ὅσοι εἰς αἰχμαλωσίαν εἰς αἰχμαλωσίαν</p> <p>3 καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐτούς τέσσαρα εἶδη λέγει κύριος τὴν μάχαιραν εἰς σφαγὴν καὶ τοὺς κύνας εἰς διασπασμὸν καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ εἰς βρωσίν καὶ εἰς διαφθοράν</p> <p>4 καὶ παραδώσω αὐτούς εἰς ἀνάγκας πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς διὰ Μανασση υἱὸν Εζεκιου βασιλέα Ιουδα περὶ πάντων ὧν ἐποίησεν ἐν Ἱερουσαλημ</p> <p>5 τίς φεῖσεται ἐπὶ σοὶ Ἱερουσαλημ καὶ τίς δειλιάσει ἐπὶ σοὶ ἢ τίς ἀνακάμψει εἰς εἰρήνην σοὶ</p> <p>6 σὺ ἀπεστράφησ με λέγει κύριος ὀπίσω πορεύση καὶ ἐκτενώ τὴν χεῖρά μου καὶ διαφθερῶ σε καὶ οὐκέτι ἀνήσω</p>	<p>הֲיֵהוּ אֵלֵי וַיֹּאמֶר 15.1 אִם-יַעֲמִד מֹשֶׁה וְשַׁמוּאֵל לְפָנַי נִפְשֵׁי אֶל-הָעַם הַזֶּה שְׁלַח אֲנִי מֵעַל-פָּנָי וַיֵּצְאוּ:</p> <p>2 אָנֹכָה וְהִנֵּה כִּי-יֹאמְרוּ אֵלֶיךָ 2 נֵצֵא וְאָמַרְתָּ אֵלֵיהֶם כֹּה-אָמַר לְמָוֹת לְמָוֹת וְאֶשֶׁר יְהִי אֶשֶׁר לְחָרֹב לְחָרֹב וְאֶשֶׁר לְרָעֹב לְרָעֹב וְאֶשֶׁר לְשָׂבִי לְשָׂבִי:</p> <p>3 וּפְקֹדֹתַי עָלֵיהֶם אַרְבַּע 3 מִשְׁפָּחוֹת נְאֻם-יְהוָה אֶת-הַחֶרֶב לְהַרְגֹּ לְסֹחֵב וְאֶת-הַכְּלָבִים וְאֶת-עוֹף הַשָּׁמַיִם וְאֶת-בְּהֵמַת וְלִהֲשִׁיתָ: הָאֲרָץ לְאֹכְלֵ</p> <p>4 לְכֹל לְזַעֲזַע לְזוּעָה וְנִתְתִּים 4 מִמְלְכוֹת הָאָרֶץ בְּגִלְל מְנַשֶּׁה בְּוִיחָזְקֵהוּ מִלֶּדֶ הַוּוֹדָה עַל אֲשֶׁר-עָשָׂה בִירוּשָׁלַם:</p> <p>5 כִּי מִי-יִחַמֵּל עָלֶיךָ יְרוּשָׁלַם 5 וּמִי יִנּוּד לָךְ וּמִי יִסּוּר לְשָׂאֵל לְשָׂאֵל לָךְ:</p> <p>6 נְאֻם-יְהוָה אַתָּה נִטַּשְׁתָּ אֹתִי 6 אֶתְחֹר תִּלְכֵּי וְאַט אֶת-יְדַי וְאַשְׁחִיתֶךָ נְלֹאֲתִי עָלֶיךָ הַנְּהַם:</p>	<p>15.1 Et dixit Dominus ad me: [Si steterit Moyses et Samuel coram me, non est anima mea ad populum istum: ejice illos a facie mea, et egrediantur.</p> <p>2 Quod si dixerint ad te: Quo egrediemur? dices ad eos: Haec dicit Dominus: Qui ad mortem, ad mortem, et qui ad gladium, ad gladium, et qui ad famem, ad famem, et qui ad captivitatem, ad captivitatem.</p> <p>3 Et visitabo super eos quatuor species, dicit Dominus: gladium ad occisionem, et canes ad lacerandum, et volatilia caeli et bestias terrae ad devorandum et dissipandum.</p> <p>4 Et dabo eos in fervorem universis regnis terrae, propter Manassen filium Ezechiae regis Juda, super omnibus quae fecit in Jerusalem.</p> <p>5 Quis enim miserebitur tui, Jerusalem, aut quis contristabitur pro te? aut quis ibit ad rogandum pro pace tua?</p> <p>6 Tu reliquisti me, dicit Dominus; retrorsum abiisti: et extendam manum meam super</p>

<p>αυτούς 7 και διασπερῶ αυτούς ἐν διασπορᾷ ἐν πύλαις λαοῦ μου ἠτεκνώθησαν ἀπώλεσαν τὸν λαόν μου διὰ τὰς κακίας αὐτῶν 8 ἐπληθύνθησαν χῆραι αὐτῶν ὑπὲρ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης ἐπήγαγον ἐπὶ μητέρα νεανίσκου τάλαιπωριαν ἐν μεσημβρία ἐπέρριψα ἐπ' αὐτὴν ἐξαιφνης τρόμον καὶ σπουδὴν 9 ἐκενώθη ἡ τίκτουσα ἐπτά ἀπεκάκησεν ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἐπέδου ὁ ἥλιος αὐτῆ ἔτι μεσοῦσης τῆς ἡμέρας κατησχύνθη καὶ ὠνειδίσθη τοὺς καταλοίπους αὐτῶν εἰς μάχαιραν δώσω ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν 10 οἴμμοι ἐγὼ μήτερ ὡς τίνα με ἔτεκες ἄνδρα δικαζόμενον καὶ διακρινόμενον πάση τῇ γῆ οὔτε ὠφέλησα οὔτε ὠφέλησέν με οὐδεὶς ἡ ἰσχὺς μου ἐξέλιπεν ἐν τοῖς καταρωμένοις με 11 γένοιτο δέσποτα κατευθυνόντων αὐτῶν εἰ μὴ παρέστην σοι ἐν καιρῷ τῶν κακῶν αὐτῶν καὶ ἐν καιρῷ θλίψεως αὐτῶν εἰς ἀγαθὰ πρὸς τὸν ἐχθρόν 12 εἰ γνωσθήσεται σίδηρος καὶ περιβόλαιον χαλκοῦν 13 ἡ ἰσχὺς σου καὶ τοὺς θησαυρούς σου εἰς προνομήν δώσω ἀντάλλαγμα διὰ πάσας τὰς ἀμαρτίας σου καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις σου 14 καὶ καταδουλώσω σε κύκλω τοῖς ἐχθροῖς σου ἐν τῇ γῆ ἣ οὐκ ἤδεις ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τοῦ θυμοῦ μου ἐφ' ὑμᾶς καυθήσεται 15 κύριε μνήσθητί μου καὶ ἐπίσκεψαί με καὶ ἀθώωσόν με ἀπὸ τῶν καταδιωκόντων με μὴ εἰς μακροθυμίαν γνῶθι ὡς ἔλαβον περὶ σοῦ ὄνειδισμὸν 16 ὑπὸ τῶν ἀθετούντων τοὺς λόγους σου συντέλεσον αυτούς καὶ ἔσται ὁ λόγος σου ἐμοὶ εἰς εὐφροσύνην καὶ χαρὰν καρδίας μου ὅτι ἐπικέκληται τὸ ὄνομά</p>	<p>7 וְאַזְרַם בְּמִזְרָה בְּשַׁעֲרֵי הָאָרֶץ שְׂפַלְתִּי אֲבֹתַי אֶת־עַמִּי מִדְּרָכֵיהֶם לֹא־שָׁבוּ׃ 8 מְחֹל עֲצָמוֹתַי לִי אֲלַמְנֹתוּ׃ יָמִים הִבֵּאתִי לָהֶם עַל־אַם בְּצַהֲרֵים הַפְּלִתִי בְּחֹר שָׂדֶד עָלֶיהָ פְּתַאֵם עֵיר וּבְהָלוֹת׃ 9 אֲמַלְלָה יְלֻדָּת הַשְּׁבֻעָה שְׁמַשָּׁה בָּא באה נִפְתָּה נִפְתָּה׃ יוֹמָם בּוֹשָׁה וְחַפְּרָה וּשְׂאֲרֵיהֶם לַחֲרֹב אֲתָן לַפְּגִי אִבֵּיהֶם נֹאֵם־יְהוָה׃׃ 10 יִלְדֹתַי אֹיֵ־לִי אֲמִי כִי אִישׁ רִיב וְאִישׁ מְדוֹן לֹא־נִשְׁיִתִּי לְכָל־הָאָרֶץ וְלֹא־נִשְׁוֹר־כִּי כְּלָה מְקַלְלוֹנִי׃׃ 11 אָמַר יְהוָה אִם־לֹא לְטוֹב 3 שְׁרִיתִיךָ שְׂרוֹתְךָ אִם־לֹא הִפְגַּעְתִּי בְּךָ בְּעַת־רָעָה וּבְעַת צָרָה אֶת־הָאֵיב׃׃ 12 הִרְעַ בְּרִזְלוֹ בְּרִזְלוֹ מִצָּפוֹן וּנְחִשָׁת׃׃ 13 חִלְקֶךָ וְאוֹצְרוֹתֶיךָ לָבֹז אֲתָן לֹא בְּמַחֲרִיר וּבְכָל־חַטְאוֹתֶיךָ וּבְכָל־גְּבוּלֶיךָ׃׃ 14 וְהֵעַבְרְתִּי אֶת־אֵיבֶיךָ בְּאָרֶץ לֹא יִדְעֶתָ כִּי־אַשׁ׃ קְדַתָּה בְּאַפִּי עָלֶיכֶם תִּנְקַד׃׃ 15 וְכִרְנִי אֲתָה נִדְעַתָּ יְהוָה וּפְקֹדֹנַי וְהִנֵּקְתָּ לִי מִרְדְּפֵי אֲפָתָה תִּקְחֵנִי דָע אֶל־לְאָרְךָ שְׂאֲתִי עָלֶיךָ חֲרָפָה׃׃ 16 נִמְצָאוּ דְבָרֶיךָ וְאֶכְלָם לִי לְשִׁשׁוֹן דְּבָרְךָ דְּבָרִיד נִיְהִי וְלִשְׁמֹתָת לְכִבִּי כִּי־נִקְרָא שְׁמֶךָ עָלַי יְהוָה אֱלֹהֵי צְבָאוֹת׃׃</p>	<p>te, et interficiam te: laboravi rogans. 7 Et dispergam eos ventilabro in portis terræ: interfeci et disperdidi populum meum, et tamen a viis suis non sunt reversi. 8 Multiplicatæ sunt mihi viduæ ejus super arenam maris: induxi eis super matrem adolescentis vastatorem meridie: misi super civitates repente terrorem. 9 Infirmata est quæ peperit septem; defecit anima ejus: occidit ei sol cum adhuc esset dies: confusa est, et erubuit: et residuos ejus in gladium dabo in conspectu inimicorum eorum, ait Dominus.] 10 [Væ mihi, mater mea! quare genuisti me, virum rixæ, virum discordiæ in universa terra? Non foeneravi, nec foeneravit mihi quisquam: omnes maledicunt mihi. 11 Dicit Dominus: Si non reliquiæ tuæ in bonum, si non occurri tibi in tempore afflictionis, et in tempore tribulationis adversus inimicum. 12 Numquid foederabitur ferrum ferro ab aquilone, et æs? 13 Divitias tuas et thesauros tuos in direptionem dabo gratis, in omnibus peccatis tuis, et in omnibus terminis tuis. 14 Et adducam inimicos tuos de terra quam nescis, quia ignis succensus est in furore meo: super vos ardebit. 15 Tu scis, Domine: recordare mei, et visita me, et tuere me ab his qui persequuntur me. Noli in patientia tua suscipere me: scito quoniam sustinui propter te</p>
--	--	---

<p>σου ἐπ' ἔμοί κύριε παντοκράτωρ</p> <p>17 οὐκ ἐκάθισα ἐν συνεδρίῳ αὐτῶν παιζόντων ἀλλὰ εὐλαβούμενη ἀπὸ προσώπου χειρὸς σου κατὰ μόνας ἐκαθήμην ὅτι πικρίας ἐνεπλήσθην</p> <p>18 ἴνα τί οἱ λυποῦντές με κατισχύουσίν μου ἢ πληγή μου στερεὰ πόθεν ἰαθήσομαι γινόμενη ἐγενήθη μοι ὡς ὕδωρ ψευδές οὐκ ἔχον πίστιν</p> <p>19 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐὰν ἐπιστρέψης καὶ ἀποκαταστήσω σε καὶ πρὸ προσώπου μου στήση καὶ ἐὰν ἐξαγάγῃς τίμιον ἀπὸ ἀναξίου ὡς στόμα μου ἔση καὶ ἀναστρέψουσιν αὐτοὶ πρὸς σέ καὶ σὺ οὐκ ἀναστρέψεις πρὸς αὐτούς</p> <p>20 καὶ δώσω σε τῷ λαῷ τούτῳ ὡς τεῖχος ὄχυρόν χαλκοῦν καὶ πολεμήσουσιν πρὸς σέ καὶ οὐ μὴ δύνωνται πρὸς σέ διότι μετὰ σοῦ εἰμι τοῦ σῶζειν σε</p> <p>21 καὶ ἐξαιρεῖσθαί σε ἐκ χειρὸς πονηρῶν καὶ λυτρώσομαί σε ἐκ χειρὸς λοιμῶν</p>	<p>ס</p> <p>לֹא־יִשְׁבְּתִי 17 בְּסוּד־מְשֻׁקָּהִים וְאֶעֱלֶה מִפְּנֵי יָדְךָ בְּדָד יִשְׁבְּתִי כִּי־עַם מְלֹא־תִנִּי: ס</p> <p>לְמָה הִנֵּה כְּאֵבִי נִצַּח 18 וּמִכְתִּי אֲנוּשָׁה מֵאַנְהָה הֲרַפָּא כְּמוֹ אֲכֹזֵב מֵיַם הַיָּם תִּהְיֶה לִּי לֹא נֶאֱמַנּוּ: ס</p> <p>לָכוֹ כֹּה־אָמַר יְהוָה 19 אִם־תִּשְׁוֹב וְאֶשְׁיָבָה לְפָנַי תִּעֲמָד וְאִם־תּוֹצִיא יָקָר מִזֹּלָל כִּפִּי תִהְיֶה יִשְׁבּוּ הַלְמָה לֹא־תִשְׁוֹב אֵלָיךָ וְאַתָּה אֲלִיָּהֶם:</p> <p>לְחֹמַת וּנְתַתִּיךָ לְעַם הַזֶּה 20 נִחַשְׁתָּ בְּצוּרָה וְנִלְחַמּוּ אֵלָיךָ לָךְ כִּי־אֲתָתְךָ אֲנִי וְלֹא־יִוָּכְלוּ לְהוֹשִׁיעֶךָ וְלִהְצִילֶךָ נְאֻם־יְהוָה:</p> <p>וְהִצַּלְתִּיךָ מִיַּד רָעִים 21 וּפְדִיתִיךָ מִכַּף עֲרָצִים: פ</p>	<p>opprobrium.</p> <p>16 Inventi sunt sermones tui, et comedi eos: et factum est mihi verbum tuum in gaudium et in lætitiā cordis mei, quoniam invocatum est nomen tuum super me, Domine Deus exercituum.</p> <p>17 Non sedi in concilio ludentium, et gloriatus sum a facie manus tuæ: solus sedebam, quoniam comminatione replesti me.</p> <p>18 Quare factus est dolor meus perpetuus, et plaga mea desperabilis renuit curari? facta est mihi quasi mendacium aquarum infidelium.</p> <p>19 Propter hoc hæc dicit Dominus: Si converteris, convertam te, et ante faciem meam stabis: et si separaveris pretiosum a vili, quasi os meum eris: converterentur ipsi ad te, et tu non convertereris ad eos.</p> <p>20 Et dabo te populo huic in murum æreum fortem: et bellabunt adversum te, et non prævalebunt, quia ego tecum sum ut salvem te, et eruam te, dicit Dominus:</p> <p>21 et liberabo te de manu pessimorum, et redimam te de manu fortium.]</p>
<p>16.1 καὶ σὺ μὴ λάβῃς γυναῖκα λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ</p> <p>2 καὶ οὐ γεννηθήσεται σοι υἱὸς οὐδὲ θυγάτηρ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ</p> <p>3 ὅτι τάδε λέγει κύριος περὶ τῶν υἱῶν καὶ περὶ τῶν θυγατέρων τῶν γεννωμένων ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ περὶ τῶν μητέρων αὐτῶν τῶν τετοκυῶν αὐτούς καὶ περὶ τῶν πατέρων αὐτῶν τῶν γεγεννηκότων αὐτούς ἐν τῇ γῆ ταύτῃ</p> <p>4 ἐν θανάτῳ νοσερῶ ἀποθανοῦνται οὐ κοπήσονται καὶ οὐ ταφήσονται εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τῆς</p>	<p>16.1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:</p> <p>2 לֹא־תִקַּח לְךָ אִשָּׁה וְלֹא־יְהִי לְךָ בָּנִים וּבָנוֹת בְּמָקוֹם הַזֶּה:</p> <p>3 כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה עַל־הַבָּנִים וְעַל־הַבָּנוֹת הַיֹּלְדִים בְּמָקוֹם הַזֶּה וְעַל־אֲמֹתָם הַיֹּלְדוֹת אוֹתָם וְעַל־אֲבוֹתָם הַמּוֹלְדִים אוֹתָם בְּאֶרֶץ הַזֹּאת:</p> <p>4 מִמּוֹתֵי תַחֲלָאִים יָמָתוּ לֹא 4</p>	<p>16.1 Et factum est verbum Domini ad me, dicens:</p> <p>2 [Non accipies uxorem, et non erunt tibi filii et filiae in loco isto.</p> <p>3 Quia hæc dicit Dominus super filios et filias qui generantur in loco isto, et super matres eorum, quæ genuerunt eos, et super patres eorum, de quorum stirpe sunt nati in terra hac:</p> <p>4 Mortibus ægrotationum morientur: non plangentur, et non sepelientur:</p>

γῆς ἔσονται καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ ἐν μαχαίρα πεσοῦνται καὶ ἐν λιμῷ συντελεσθήσονται

5 τάδε λέγει κύριος μὴ εἰσέλθῃς εἰς θίασον αὐτῶν καὶ μὴ πορευθῆς τοῦ κόψασθαι καὶ μὴ πενθήσῃς αὐτούς ὅτι ἀφέστακα τὴν εἰρήνην μου ἀπὸ τοῦ λαοῦ τούτου

6 οὐ μὴ κόψωνται αὐτούς οὐδὲ ἐντομίδας οὐ μὴ ποιήσωσιν καὶ οὐ ξυρήσονται

7 καὶ οὐ μὴ κλασθῆ ἄρτος ἐν πένθει αὐτῶν εἰς παράκλησιν ἐπὶ τεθνηκότι οὐ ποτιοῦσιν αὐτὸν ποτήριον εἰς παράκλησιν ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ αὐτοῦ

8 εἰς οἰκίαν πότου οὐκ εἰσελεύσῃ συγκαθίσει μετ' αὐτῶν τοῦ φαγεῖν καὶ πιεῖν

9 διότι τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἰδοὺ ἐγὼ καταλύω ἐκ τοῦ τόπου τούτου ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῶν καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν φωνὴν χαρᾶς καὶ φωνὴν εὐφροσύνης φωνὴν νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφης

10 καὶ ἔσται ὅταν ἀναγγεῖλῃς τῷ λαῷ τούτῳ ἅπαντα τὰ ῥήματα ταῦτα καὶ εἴπωσιν πρὸς σέ διὰ τί ἐλάλησεν κύριος ἐφ' ἡμᾶς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα τίς ἡ ἀδικία ἡμῶν καὶ τίς ἡ ἁμαρτία ἡμῶν ἣν ἡμάρτομεν ἔναντι κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν

11 καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με οἱ πατέρες ὑμῶν λέγει κύριος καὶ ὄχοντο ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς καὶ ἐμὲ ἐγκατέλιπον καὶ τὸν νόμον μου οὐκ ἐφυλάξαντο

12 καὶ ὑμεῖς ἐπονηρεύσασθε ὑπὲρ τοὺς πατέρας ὑμῶν καὶ ἰδοὺ ὑμεῖς πορευέσθε ἕκαστος ὀπίσω τῶν ἀρεστῶν τῆς καρδίας ὑμῶν τῆς πονηρᾶς τοῦ μὴ ὑπακούειν μου

13 καὶ ἀπορρίψω ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ταύτης εἰς τὴν γῆν ἣν οὐκ ἤδατε ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες

יְסָפְדוּ וְלֹא יִקְבְּרוּ לְדָמָן
יִהְיוּ וּבְחָרֶב עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה
וּבְרָעֵב יִכְלוּ וְיִהְיֶה נִבְלָתָם
לְמַאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם
וּלְבְהֵמַת הָאָרֶץ: ס

כִּי־יֵהָא אָמַר יְהוָה
אֶל־תְּבוֹא בֵּית מְרוֹן
וְאֶל־תִּלְךָ לְסֹפֹד וְאֶל־תִּגַּד
לְהֵם כִּי־אֶסְפְּתִי אֶת־שָׁלוּמֵי
נְאֻם־יְהוָה מֵאֵת הָעַם־הַזֶּה
אֶת־הַחֲסֹד וְאֶת־הַרְחָמִים:

בְּאָרֶץ וּמְתוּ גְדֹלִים וּקְטַנִּים
הִנָּאֵת לֹא יִקְבְּרוּ וְלֹא־יִסְפְּדוּ
יִתְגַּדֵּד וְלֹא יִקְרַם לְהֵם וְלֹא
לְהֵם:

וְלֹא־יִפְרְסוּ לְהֵם עַל־אֲבָל
וְנִתְּמוּ עַל־מֵת וְלֹא־יִשְׁקוּ
עַל־אָבִיו אוֹתָם כֹּס תַּנְחֹמוּם
וְעַל־אִמּוֹ:

וּבֵית־מִשְׁתֶּה לֹא־תְבוֹא
לְשִׁבַת אוֹתָם לְאָכֹל וְלְשִׁתּוֹת:
ס

כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מְשַׁבֵּית
לְעֵינֵיכֶם מִן־הַמִּקּוֹם הַזֶּה
וּבְיָמֵיכֶם קוֹל שִׁשׁוֹן וְקוֹל
חַתּוּ וְקוֹל כְּלֵה: שְׁמֹחָה קוֹל

הַזֶּה וְהַזֶּה כִּי תִגִּיד לְעַם
אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
דָּבָר וְאָמְרוּ אֵלָיו עַל־מָה
יְהוָה עָלִינוּ אֵת כָּל־הַרְעָה
וּמָה עֹנֵנּוּ וּמָה הַגְּדוּלָּה הַזֹּאת
חֲטָאתָנוּ אֲשֶׁר חֲטָאתָנוּ לַיהוָה
אֱלֹהֵינוּ:

וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם עַל
אֲשֶׁר־עֲזָבוּ אֲבוֹתֵיכֶם אוֹתִי
נְאֻם־יְהוָה וַיִּלְכוּ אַחֲרַי
אֱלֹהִים אַחֲרֵים וַיַּעֲבְדוּם
עֲזָבוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לְהֵם וְאֵתִי
וְאֵת־תּוֹרָתִי לֹא שָׁמְרוּ:

in sterquilinum super faciem terræ erunt, et gladio et fame consumerunt: et erit cadaver eorum in escam volatilibus cæli et bestiis terræ.

5 Hæc enim dicit Dominus: Ne ingrediaris domum convivii, neque vadas ad plangendum, neque consoleris eos, quia abstuli pacem meam a populo isto, dicit Dominus, misericordiam et miseraciones.

6 Et morientur grandes et parvi in terra ista: non sepelientur, neque plangentur, et non se incident, neque calvitium fiet pro eis.

7 Et non frangent inter eos lugenti panem ad consolandum super mortuo, et non dabunt eis potum calicis ad consolandum super patre suo et matre.

8 Et domum convivii non ingrediaris, ut sedeas cum eis, et comedas, et bibas.

9 Quia hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israël: Ecce ego auferam de loco isto, in oculis vestris, et in diebus vestris, vocem gaudii et vocem lætitiæ, vocem sponsi et vocem sponsæ.

10 Et cum annuntiaveris populo huic omnia verba hæc, et dixerint tibi: Quare locutus est Dominus super nos omne malum grande istud? quæ iniquitas nostra, et quod peccatum nostrum, et quod peccavimus Domino Deo nostro?

11 dices ad eos: Quia dereliquerunt me patres vestri, ait Dominus, et abierunt post deos alienos, et servierunt eis, et adoraverunt eos, et me dereliquerunt, et legem meam non custodierunt.

12 Sed et vos pejus operati estis

ὕμῶν καὶ δουλεύσετε ἐκεῖ θεοῖς
ἐτέροις οἱ οὐ δώσουσιν ὑμῖν
ἔλεος

14 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι
ἔρχονται λέγει κύριος καὶ οὐκ
ἔροῦσιν ἔτι ζῆ κύριος ὁ
ἀναγαγὼν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ
γῆς Αἰγύπτου

15 ἀλλὰ ζῆ κύριος ὃς ἀνήγαγεν
τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἀπὸ γῆς
βορρᾶ καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν
χωρῶν οὗ ἐξώσθησαν ἐκεῖ καὶ
ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν
γῆν αὐτῶν ἣν ἔδωκα τοῖς
πατράσιν αὐτῶν

16 ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τοὺς
ἀλεεῖς τοὺς πολλοὺς λέγει
κύριος καὶ ἀλιεύσουσιν αὐτοὺς
καὶ μετὰ ταῦτα ἀποστελῶ τοὺς
πολλοὺς θηρευτὰς καὶ
θηρεύσουσιν αὐτοὺς ἐπάνω
παντὸς ὄρους καὶ ἐπάνω παντὸς
βουνοῦ καὶ ἐκ τῶν τρυμαλιῶν
τῶν πετρῶν

17 ὅτι οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ
πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτῶν καὶ οὐκ
ἐκρύβη τὰ ἀδικήματα αὐτῶν
ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου

18 καὶ ἀνταποδώσω διπλᾶς τὰς
ἀδικίας αὐτῶν καὶ τὰς ἀμαρτίας
αὐτῶν ἐφ' αἷς ἐβεβήλωσαν τὴν
γῆν μου ἐν τοῖς θνησιμαίοις τῶν
βδελυγμάτων αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς
ἀνομίαις αὐτῶν ἐν αἷς
ἐπλημμέλησαν τὴν
κληρονομίαν μου

19 κύριε ἰσχὺς μου καὶ βοήθειά
μου καὶ καταφυγή μου ἐν ἡμέρᾳ
κακῶν πρὸς σὲ ἔθνη ἤξουσιν
ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς καὶ ἔροῦσιν
ὡς ψευδῆ ἐκτήσαντο οἱ πατέρες
ἡμῶν εἰδῶλα καὶ οὐκ ἔστιν ἐν
αὐτοῖς ὠφέλημα

20 εἰ ποιήσει ἐαυτῷ ἄνθρωπος
θεοὺς καὶ οὗτοι οὐκ εἰσιν θεοί

21 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ δηλώσω
αὐτοῖς ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ τὴν
χειρᾶ μου καὶ γνωριῶ αὐτοῖς
τὴν δύναμίν μου καὶ γνώσονται
ὅτι ὄνομά μοι κύριος

12 וְאַתֶּם הֲרַעַתֶּם לַעֲשׂוֹת
מַאֲבֹתֵיכֶם וְהִנֵּכֶם הַלְזִים
לְבוֹהֲרֵי עַיִן אֲחֵרֵי שְׂרָרֹת
לְבַלְתִּי שְׂמַע אֵלַי:

13 וְהִטַּלְתִּי אֶתְכֶם מֵעַל
הָאָרֶץ הַזֹּאת עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
וְאַבֹּתֵיכֶם לֹא יִדְעֻם אֲתֶם
וְעַבְדְּתֶם־שָׁם אֶת־אֱלֹהִים
וְלִילָה אֲשֶׁר אֲחַרִים יוֹמָם
לֹא־אֶתְנוּ לְכֶם חַנּוּנִיָּה: ס

14 לָכֵן הִנֵּה־יָמַי בָּאִים
וְנֹאֲמִי־יִהְיֶה וְלֹא־יֵאמַר עוֹד
אֶת־בְּנֵי חַי־יְהוָה אֲשֶׁר הֵעֲלָה
יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם:

15 כִּי אִם־חַי־יְהוָה אֲשֶׁר
הֵעֲלָה אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ
אֲשֶׁר צָפוֹן וּמְכַל הָאָרְצוֹת
הַדִּיקִים שָׂמָה וְהַשְׁבַּתִּים
נָתַתִּי עַל־אֲדָמָתָם אֲשֶׁר
לְאַבֹּתָם: ס

16 לְדוֹגִים הִנְנִי שֹׁלֵחַ
רָבִים וְנֹאֲמִי־יִהְיֶה לְדֹגִים
וְדִיגוֹם וְאֲחַר־יָכוֹן אֲשַׁלַּח
צִיָּדִים וְצִדָּוִם מֵעַל לְרָבִים
כָּל־הָר וּמֵעַל כָּל־גְּבֻעָה
וּמִנְקִי־הַסְּלָעִים:

17 כִּי עֵינַי עַל־כָּל־דְּרָכֵיהֶם
לֹא נִסְתָּרוּ מִלְּפָנַי וְלֹא־נִצְפָּו
עֲוֹנָם מִגִּגְד עֵינָי:

18 מִשָּׂגָה וְשַׁלְמַתִּי רֵאשׁוּנָה
עֲוֹנָם וְחַטָּאתָם עַל חֲלָלָם
שְׁקִיּוּצֵיהֶם אֶת־אֶרֶץ בְּנִבְלַת
וְתוֹעֲבוֹתֵיהֶם מְלֹאוֹ
אֶת־נַחְלֹתַי: ס

19 וּמְנוּסֵי יְהוָה עָנִי וּמַעֲנֵי
בְּנוֹם צָרָה אֵלֶיךָ גּוֹיִם יָבֹאוּ
מֵאֶפְסֵי־אָרֶץ וַיֹּאמְרוּ
אֶדְ־שִׁקְרָה נִחְלוּ אַבֹּתֵינוּ הַקָּדֹשׁ
וְאִין־בָּם מוֹעִיל:

quam patres vestri:
ecce enim ambulat unusquisque
post pravitatem cordis sui mali,
ut me non audiat.

13 Et ejectionem vos de terra hac
in terram quam ignoratis,
vos et patres vestri:
et servietis ibi diis alienis, die ac
nocte,
qui non dabunt vobis requiem.

14 Propterea ecce dies veniunt,
dicit Dominus,
et non dicetur ultra:
Vivit Dominus qui eduxit filios
Israël de terra Ægypti,

15 sed: Vivit Dominus qui eduxit
filios Israël de terra aquilonis,
et de universis terris ad quas eieci
eos:

et reducam eos in terram suam,
quam dedi patribus eorum.

16 Ecce ego mittam piscatores
multos, dicit Dominus,
et piscabuntur eos:
et post hæc mittam eis multos
venatores,
et venabuntur eos de omni monte,
et de omni colle, et de cavernis
petrarum.

17 Quia oculi mei super omnes
vias eorum:
non sunt absconditæ a facie mea,
et non fuit occultata iniquitas
eorum ab oculis meis.

18 Et reddam primum duplices
iniquitates et peccata eorum,
quia contaminaverunt terram
meam in morticinis idolorum
suorum,
et abominationibus suis
impleverunt hæreditatem meam.

19 Domine, fortitudo mea, et
robur meum,
et refugium meum in die
tribulationis,
ad te gentes venient ab extremis
terræ, et dicent:

Vere mendacium possederunt
patres nostri,
vanitatem quæ eis non profuit.

20 Numquid faciet sibi homo
deos,
et ipsi non sunt dii?

	<p>20 הַיַּעֲשֶׂה-לוֹ אֲדָם אֱלֹהִים וְהָמָּה לֹא אֱלֹהִים:</p> <p>21 בַּפֶּעַם לְכֹן הִנְגִּי מוֹדִיעֵם הַזֹּאת אוֹדִיעֵם אֶת-יְיָ כִּי-שִׁמִּי וְאֶת-גְּבוּרָתִי וַיִּדְעוּ יְהוָה: ס</p>	<p>21 Idcirco ecce ego ostendam eis per vicem hanc, ostendam eis manum meam, et virtutem meam, et scient quia nomen mihi Dominus.]</p>
<p>1</p> <p>2</p> <p>3</p> <p>4</p> <p>17.5 ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὅς τὴν ἐλπίδα ἔχει ἐπ' ἄνθρωπον καὶ στηρίσει σάρκα βραχίονος αὐτοῦ ἐπ' αὐτόν καὶ ἀπὸ κυρίου ἀποσπῆ ἡ καρδία αὐτοῦ</p> <p>6 καὶ ἔσται ὡς ἡ ἀγριομυρική ἢ ἐν τῇ ἐρήμῳ οὐκ ὄψεται ὅταν ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ καὶ κατασκηνώσει ἐν ἀλίμοις καὶ ἐν ἐρήμῳ ἐν γῆ ἀλμυρᾷ ἣτις οὐ κατοικεῖται</p> <p>7 καὶ εὐλογημένος ὁ ἄνθρωπος ὅς πέποιθεν ἐπὶ τῷ κυρίῳ καὶ ἔσται κύριος ἐλπίς αὐτοῦ</p> <p>8 καὶ ἔσται ὡς ξύλον εὐθηνούν παρ' ὕδατα καὶ ἐπὶ ἰκμάδα βαλεῖ ρίζας αὐτοῦ καὶ οὐ φοβηθήσεται ὅταν ἔλθῃ καῦμα καὶ ἔσται ἐπ' αὐτῷ στελέχη ἀλσώδη ἐν ἐνιαυτῷ ἀβροχίας οὐ φοβηθήσεται καὶ οὐ διαλείψει ποιῶν καρπὸν</p> <p>9 βαθεῖα ἢ καρδία παρὰ πάντα καὶ ἄνθρωπός ἐστιν καὶ τίς γνώσεται αὐτόν</p> <p>10 ἐγὼ κύριος ἐτάζων καρδίας καὶ δοκιμάζων νεφρούς τοῦ δοῦναι ἐκάστῳ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ κατὰ τοὺς καρποὺς τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτοῦ</p> <p>11 ἐφώνησεν πέρδιξ συνήγαγεν ἃ οὐκ ἔτεκεν ποιῶν πλοῦτον αὐτοῦ οὐ μετὰ κρίσεως ἐν ἡμίσει ἡμερῶν αὐτοῦ ἐγκαταλείψουσιν αὐτόν καὶ ἐπ' ἐσχάτων αὐτοῦ ἔσται ἄφρων</p> <p>12 θρόνος δόξης ὑψωμένος</p>	<p>17.1 יְהוָה כְּתוּבָה חֲטָאת בְּעֵט בְּרֹזֶל בְּצַפְרֹן שִׁמְרִי עַל-לִוּי לִפְנֵי הַרְוֵהָ וּלְקַרְנֹת מִזְבְּחוֹתֵיכֶם:</p> <p>2 כְּזָכַר בְּנֵיהֶם מִזְבְּחוֹתָם וְאֲשַׁרְיָהֶם עַל-עֵץ רַעֲנָן עַל גְּבֻעוֹת הַגְּבוּהוֹת:</p> <p>3 הָרַרְי בִּשְׂדֵה חִילָּה כָּל-אֲצִרְוֹתֶיהָ לְבֹז אֲתָן בְּמַתִּיף בְּחֲטָאת בְּכָל-גְּבוּלֶיהָ:</p> <p>4 מִנְחַלְתָּהּ וְשִׁמְטָתָהּ וּבָהּ אֲשֶׁר נָתַתִּי לָהּ וְהַעֲבַדְתִּיהָ אֶת-אֲרָצָהּ בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר קִדַּחְתָּם לֹא-יִדְעֶתָ כִּי-אֲשֶׁ בְּאֶפְסֵי עַד-עוֹלָם תִּנְקַד: ס</p> <p>5 כֹּה אָמַר יְהוָה אֱרֹר הַגְּבֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּאֲדָם וְשָׁם וּמִן-יְהוָה יִסּוּר בְּשֶׁר זֶרְעוֹ לְבוֹ:</p> <p>6 וְלֹא וְהִנֵּה פְעָרָעַר בְּעֶרְבָה יִרְאֶה כִּי-יָבֹא טוֹב וְשָׁכַן אֶרֶץ מְלַחָה חֲרָרִים בְּמִדְבָּר וְלֹא תִשָּׁב: ס</p> <p>7 בְּרוּף הַגְּבֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בְּיְהוָה וְהִנֵּה יְהוָה מְבַטְחוֹ:</p> <p>8 וְהִנֵּה פְעָרָן שָׂתוּל עַל-מַיִם וְעַל-יַיִבֵּל יִשְׁלַח שָׁרְשָׁיו וְלֹא כִּי-יָבֹא חֵם וְהִנֵּה יִרְאֶה יִרָא עָלָהוּ רַעֲנָן וּבִשְׁבֹת בְּצִרְתָּ לֹא יִדְאָג וְלֹא יִמִּישׁ מַעֲשׂוֹת פְּרִי:</p> <p>9 עֵקֶב הַלֵּב מָלַל וְאֲנָשׁ הוּא מִי יִדְעֵנוּ:</p>	<p>17.1 [Peccatum Juda scriptum est stylo ferreo in ungue adamantino, exaratum super latitudinem cordis eorum, et in cornibus ararum eorum.</p> <p>2 Cum recordati fuerint filii eorum ararum suarum, et lucorum suorum, lignorumque frondentium, in montibus excelsis,</p> <p>3 sacrificantes in agro: fortitudinem tuam, et omnes thesauros tuos in direptionem dabo; excelsa tua propter peccata in universis finibus tuis.</p> <p>4 Et relinqueris sola ab hæreditate tua, quam dedi tibi, et servire te faciam inimicis tuis in terra quam ignoras: quoniam ignem succendisti in furore meo: usque in æternum ardebit.]</p> <p>5 [Hæc dicit Dominus: Maledictus homo qui confidit in homine, et ponit carnem brachium suum, et a Domino recedit cor ejus.</p> <p>6 Erit enim quasi myricæ in deserto, et non videbit cum venerit bonum: sed habitabit in siccitate in deserto, in terra salsuginis et inhabitabili.</p> <p>7 Benedictus vir qui confidit in Domino, et erit Dominus fiducia ejus.</p> <p>8 Et erit quasi lignum quod transplantatur super aquas, quod ad humorem mittit radices suas, et non timebit cum venerit æstus: et erit folium ejus viride,</p>

<p>ἀγίασμα ἡμῶν</p> <p>13 ὑπομονὴ Ἰσραὴλ κύριε πάντες οἱ καταλιπόντες σε καταισχυνήτωσαν ἀφροσθηκότες ἐπὶ τῆς γῆς γραφήτωσαν ὅτι ἐγκατέλιπον πηγὴν ζωῆς τὸν κύριον</p> <p>14 ἴασαί με κύριε καὶ ἰαθήσομαι σωθὼν με καὶ σωθήσομαι ὅτι καύχημά μου σὺ εἶ</p> <p>15 ἰδοὺ αὐτοὶ λέγουσι πρὸς με ποῦ ἐστὶν ὁ λόγος κυρίου ἐλθάτω</p> <p>16 ἐγὼ δὲ οὐκ ἐκοπίασα κατακολουθῶν ὀπίσω σου καὶ ἡμέραν ἀνθρώπου οὐκ ἐπεθύμησα σὺ ἐπίστη τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου πρὸ προσώπου σου ἐστὶν</p> <p>17 μὴ γεννηθῆς μοι εἰς ἀλλοτριώσιν φειδόμενός μου ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾶ</p> <p>18 καταισχυνήτωσαν οἱ διώκοντές με καὶ μὴ καταισχυθεῖν ἐγὼ πτοηθεῖσαν αὐτοὶ καὶ μὴ πτοηθεῖν ἐγὼ ἐπάγαγε ἐπ' αὐτούς ἡμέραν πονηρὰν δισσοὺν σύντριμμα σύντριπον αὐτούς</p> <p>19 τάδε λέγει κύριος βάδισον καὶ στῆθι ἐν πύλαις υἰῶν λαοῦ σου ἐν αἷς εἰσπορεύονται ἐν αὐταῖς βασιλεῖς Ἰουδα καὶ ἐν αἷς ἐκπορεύονται ἐν αὐταῖς καὶ ἐν πάσαις ταῖς πύλαις Ἱερουσαλημ</p> <p>20 καὶ ἔρεῖς πρὸς αὐτούς ἀκούσατε λόγον κυρίου βασιλεῖς Ἰουδα καὶ πᾶσα Ἰουδαία καὶ πᾶσα Ἱερουσαλημ οἱ εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις</p> <p>21 τάδε λέγει κύριος φυλάσσεσθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ μὴ αἵρετε βαστάγματα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων καὶ μὴ ἐκπορεύεσθε ταῖς πύλαις Ἱερουσαλημ</p> <p>22 καὶ μὴ ἐκφέρετε βαστάγματα ἐξ οἰκιῶν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε ἀγιάσατε τὴν</p>	<p>10 אָנִי יְהוָה חָקֵר לֵב בְּחֵן כִּדְרֹכּוֹ כְּלִיּוֹת וְלִתְּת לְאִישׁ כְּפָרִי מֵעֲלֵלָיו: ס כְּדָרְכָיו</p> <p>11 קָרָא דָגֵר וְלֹא יֵלֵד עֲשֵׂה יְמוֹ עֲשֵׂר וְלֹא בְּמִשְׁפַּט בְּחַצֵּי יַעֲזֹבֵנוּ וּבְאַחֲרֵיתוֹ יְהוָה יִמְיוֹ נִבְּלָה:</p> <p>12 כִּפְסָא כְּבוֹד מְרוֹם מְרֵאשׁוֹן מְקוֹם מְקַדְשָׁנוּ:</p> <p>13 מְקוּהַ יִשְׂרָאֵל יְהוָה יְסוּרֵי יִסּוּרֵי כָּל־עֲזוֹבָיָה יִבְשׁוּ בְּאַרְצָךְ יִכְתְּבוּ כִּי עֲזָבוּ מְקוֹר מַיִם־חַיִּים אֶת־יְהוָה: ס</p> <p>14 רָפְאַנִי יְהוָה וְאַרְפֵּא הוֹשִׁיעֵנִי וְאַוִּשְׁעָה כִּי תִהְלֵתִי אֲתָה:</p> <p>15 הִנֵּה־הִמָּה אֲמָרִים אֵלַי אֵינָה דְבַר־יְהוָה יְבוֹא נָא:</p> <p>16 וְאַנִּי לֹא־אַצְטִיּוֹ מְרַעָה אֲחֲרָיָה וְיִזֶּם אֲנֹשׁ לֹא מוֹצֵא הַתְּאַנִּיתִי אֲתָה יְדַעַתְּ שְׂפִתַי נֹכַח פְּגִיף הִיא:</p> <p>17 אֲלֹת־הֵי־הֵלִי לְמַחֲתָה מִחֲסִי־אֲתָה בְּיִזֶּם רַעָה:</p> <p>18 יִבְשׁוּ רֹדְפֵי וְאֲל־אַבְשָׁה אָנִי יִתְּתוּ הִמָּה וְאֲל־אַחֲתָה רַעָה אָנִי הִבִּיא עֲלֵיהֶם יוֹם וּמִשְׁנָה שְׂבָרוֹן שְׂבָרָם: ס</p> <p>19 כֹּה־אָמַר יְהוָה אֵלֵי הֲלֹךְ הָעָם וְעָמְדָתָּ בְּשַׁעַר בְּגִי־עַם אֲשֶׁר יָבֹאוּ בּוֹ מִלְּכֵי יְהוּדָה וְאֲשֶׁר יֵצְאוּ בּוֹ וּבְכָל שַׁעֲרֵי יְרוּשָׁלָּם:</p> <p>20 וְאַמְרַתְּ אֲלֵיהֶם שְׂמְעוּ דְבַר־יְהוָה מִלְּכֵי יְהוּדָה וְכָל־יְהוּדָה וְכָל יְרוּשָׁלָּם הִבְּאִים בְּשַׁעֲרֵים הָאֵלֶּה: ס</p>	<p>et in tempore siccitatis non erit sollicitum, nec aliquando desinet facere fructum.</p> <p>9 Pravum est cor omnium, et inscrutabile: quis cognoscet illud?</p> <p>10 Ego Dominus scrutans cor, et probans renes: qui do unicuique juxta viam suam, et juxta fructum adinventionum suarum.</p> <p>11 Perdix fovit quæ non peperit: fecit divitias, et non in judicio: in dimidio dierum suorum derelinquet eas, et in novissimo suo erit insipiens.</p> <p>12 Solium gloriæ altitudinis a principio, locus sanctificationis nostræ.</p> <p>13 Exspectatio Israël, Domine, omnes qui te derelinquunt confundentur: recedentes a te, in terra scribentur, quoniam dereliquerunt venam aquarum viventium Dominum.</p> <p>14 Sana me, Domine, et sanabor: salvum me fac, et salvus ero: quoniam laus mea tu es.</p> <p>15 Ecce ipsi dicunt ad me: Ubi est verbum Domini? veniat:</p> <p>16 et ego non sum turbatus, te pastorem sequens: et diem hominis non desideravi, tu scis: quod egressum est de labiis meis, rectum in conspectu tuo fuit.</p> <p>17 Non sis tu mihi formidini: spes mea tu in die afflictionis.</p> <p>18 Confundantur qui me persequuntur, et non confundar ego: paveant illi, et non paveam ego: induc super eos diem afflictionis, et duplici contritione conterere eos.]</p> <p>19 Hæc dicit Dominus ad me: Vade, et sta in porta filiorum populi, per quam ingrediuntur reges Juda, et egrediuntur, et in cunctis portis Jerusalem:</p>
--	--	--

ἡμέραν τῶν σαββάτων καθὼς ἐνετειλάμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν καὶ οὐκ ἤκουσαν καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν

23 καὶ ἐσκήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν τοῦ μὴ ἀκοῦσαί μου καὶ τοῦ μὴ δέξασθαι παιδείαν

24 καὶ ἔσται ἐὰν ἀκοῇ ἀκούσητέ μου λέγει κύριος τοῦ μὴ εἰσφέρειν βαστάγματα διὰ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως ταύτης ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων καὶ ἀγιάζειν τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων τοῦ μὴ ποιεῖν πᾶν ἔργον

25 καὶ εἰσελεύσονται διὰ τῶν πυλῶν τῆς πόλεως ταύτης βασιλεῖς καὶ ἄρχοντες καθήμενοι ἐπὶ θρόνου Δαυιδ καὶ ἐπιβεβηκότες ἐφ' ἄρμασιν καὶ ἵπλοις αὐτῶν αὐτοὶ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἄνδρες Ἰουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλημ καὶ κατοικισθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς τὸν αἰῶνα

26 καὶ ἤξουσιν ἐκ τῶν πόλεων Ἰουδα καὶ κυκλόθεν Ἱερουσαλημ καὶ ἐκ γῆς Βενιαμιν καὶ ἐκ τῆς πεδινῆς καὶ ἐκ τοῦ ὄρους καὶ ἐκ τῆς πρὸς νότον φέροντες ὀλοκαυτώματα καὶ θυσίαν καὶ θυμιάματα καὶ μαννα καὶ λίβανον φέροντες αἴνεσιν εἰς οἶκον κυρίου

27 καὶ ἔσται ἐὰν μὴ εἰσακούσητέ μου τοῦ ἀγιάζειν τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων τοῦ μὴ αἰρεῖν βαστάγματα καὶ μὴ εἰσπορεύεσθαι ταῖς πύλαις Ἱερουσαλημ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν ταῖς πύλαις αὐτῆς καὶ καταφάγεται ἄμφοδα Ἱερουσαλημ καὶ οὐ σβεσθήσεται

כֹּה אָמַר יְהוָה הַשְׁמְרוּ 21
בְּנִפְשׁוֹתֵיכֶם וְאַל-תִּשְׂאוּ מִשָּׂא
וְהִבֵּאתֶם בְּשַׁעְרֵי בְּיָוִם הַשַּׁבָּת
יְרוּשָׁלָּם:

וְלֹא-תוֹצִיאוּ מִשָּׂא 22
מִבְּתֵיכֶם בְּיָוִם הַשַּׁבָּת
וְכָל-מְלָאכָה לֹא תַעֲשׂוּ
וְקִדְשַׁתֶּם אֶת-יְוִם הַשַּׁבָּת
אֶת-אַבֹּתֵיכֶם: כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי

וְלֹא תִשְׁמְעוּ וְלֹא הִטּוּ 23
אֶת-אָזְנוֹם וַיִּקְשׁוּ אֶת-עַרְפְּסָם
וּלְבַלְתִּי שְׁמוֹעַ שׁוֹמַע לְבַלְתִּי
קָחַת מוֹסֵר:

תִּשְׁמְעוּן וְהִנֵּה אִם-שָׁמַעַת 24
אֲלֵי נְאֻם-יְהוָה לְבַלְתִּי הִבֵּיא
בְּשַׁעְרֵי הָעִיר הַזֹּאת מִשָּׂא
אֶת-יְוִם בְּיָוִם הַשַּׁבָּת וּלְקַדְשׁ
בֹּו הַשַּׁבָּת לְבַלְתִּי עֲשׂוֹת-בָּהּ
כָּל-מְלָאכָה:

הִזָּאת וּבָאוּ בְּשַׁעְרֵי הָעִיר 25
מְלָכִים וְשָׂרִים יִשְׁבִּימ
בְּרֶכֶב עַל-כֶּסֶף דָּוָד רֶכָבִים
וּבְסוּסִים הֶמָּה וְשָׂרֵיהֶם אִישׁ
וַיִּשְׁבִּי יְרוּשָׁלַם וַיִּשְׁבָּה יְהוֹנָדָה
הָעִיר-הַזֹּאת לְעוֹלָם:

וּבָאוּ מֵעַרְיֵי-הַיְהוּדָה 26
וּמִסְבִּיבוֹת יְרוּשָׁלַם וּמֵאֶרֶץ
וּמִן-הַהָרַ בְּנִימִן וּמִן-הַשְּׁפֵלָה
וּמִן-הַגִּבְעוֹת מִבְּאֵים עוֹלָה וְזָבַח
וּלְבוֹנָה וּמִבְּאֵי תוֹדָה וּמִנְתָּה
בֵּית יְהוָה:

וְאִם-לֹא תִשְׁמְעוּ אֲלֵי 27
לְקַדְשׁ אֶת-יְוִם הַשַּׁבָּת
וּלְבַלְתִּי שָׂאתֶם מִשָּׂא וּבָא
בְּשַׁעְרֵי יְרוּשָׁלַם בְּיָוִם הַשַּׁבָּת
בְּשַׁעְרֵיהָ וְאֶקְלָה וְהִצַּתִּי אֶשׁ
אֶרְמֹנֹת יְרוּשָׁלַם וְלֹא תִכָּבֵה:

פ

20 et dices ad eos: [Audite verbum Domini, reges Juda, et omnis Juda, cunctique habitatores Jerusalem, qui ingredimini per portas istas.

21 Hæc dicit Dominus: Custodite animas vestras, et nolite portare pondera in die sabbati, nec inferatis per portas Jerusalem:

22 et nolite ejicere onera de domibus vestris in die sabbati, et omne opus non facietis: sanctificate diem sabbati, sicut præcepi patribus vestris.

23 Et non audierunt, nec inclinaverunt aurem suam: sed induraverunt cervicem suam, ne audirent me, et ne acciperent disciplinam.

24 Et erit: si audieritis me, dicit Dominus, ut non inferatis onera per portas civitatis hujus in die sabbati: et si sanctificaveritis diem sabbati, ne faciatis in eo omne opus:

25 ingredientur per portas civitatis hujus reges et principes, sedentes super solium David, et ascendentes in curribus et equis, ipsi et principes eorum, viri Juda, et habitatores Jerusalem: et habitabitur civitas hæc in sempiternum.

26 Et venient de civitatibus Juda, et de circuitu Jerusalem, et de terra Benjamin, et de campestribus, et de montuosis, et ab austro, portantes holocaustum, et victimam, et sacrificium, et thus, et inferent oblationem in domum Domini.

27 Si autem non audieritis me ut sanctificetis diem sabbati, et ne portetis onus, et ne inferatis per portas Jerusalem in die sabbati, succendam ignem in portis ejus,

		et devorabit domos Jerusalem, et non extinguetur.]
<p>18.1 ὁ λόγος ὁ γινόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ἱερεμیان λέγων</p> <p>2 ἀνάστηθι καὶ κατέβηθι εἰς οἶκον τοῦ κεραμέως καὶ ἐκεῖ ἀκούσῃ τοὺς λόγους μου</p> <p>3 καὶ κατέβην εἰς τὸν οἶκον τοῦ κεραμέως καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐποίει ἔργον ἐπὶ τῶν λίθων</p> <p>4 καὶ διέπεσεν τὸ ἀγγεῖον ὃ αὐτὸς ἐποίει ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ καὶ πάλιν αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὸ ἀγγεῖον ἕτερον καθὼς ἤρρεσεν ἐνώπιον αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι</p> <p>5 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων</p> <p>6 εἰ καθὼς ὁ κεραμεὺς οὗτος οὐ δυνήσομαι τοῦ ποιῆσαι ὑμᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἰδοὺ ὡς ὁ πηλὸς τοῦ κεραμέως ὑμεῖς ἐστε ἐν ταῖς χερσίν μου</p> <p>7 πέρασ λαλήσω ἐπὶ ἔθνος ἢ ἐπὶ βασιλείαν τοῦ ἐξᾶραι αὐτοὺς καὶ τοῦ ἀπολλύειν</p> <p>8 καὶ ἐπιστραφῆ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἀπὸ πάντων τῶν κακῶν αὐτῶν καὶ μετανοήσω περὶ τῶν κακῶν ὧν ἐλογισάμην τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς</p> <p>9 καὶ πέρασ λαλήσω ἐπὶ ἔθνος καὶ ἐπὶ βασιλείαν τοῦ ἀνοικοδομεῖσθαι καὶ τοῦ καταφυτεῦσθαι</p> <p>10 καὶ ποιήσωσιν τὰ πονηρὰ ἐναντίον μου τοῦ μὴ ἀκούειν τῆς φωνῆς μου καὶ μετανοήσω περὶ τῶν ἀγαθῶν ὧν ἐλάλησα τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς</p> <p>11 καὶ νῦν εἶπὸν πρὸς ἄνδρας Ἰουδα καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλημ ἰδοὺ ἐγὼ πλάσσω ἐφ' ὑμᾶς κακὰ καὶ λογιζομαι ἐφ' ὑμᾶς λογισμόν ἀποστραφήτω δὴ ἕκαστος ἀπὸ ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ καλλίονα ποιήσετε τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν</p> <p>12 καὶ εἶπαν ἀνδριούμεθα ὅτι ὀπίσω τῶν ἀποστροφῶν ἡμῶν</p>	<p>18.1 הַדְּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֵלַי־יְרֵמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר:</p> <p>2 קוּם וְיַרְדֹּת בַּיַּת הַיּוֹצֵר וְשָׁמָּה אֲשַׁמְיַעַךְ אֶת־דְּבָרַי:</p> <p>3 וְהִנְהוּ וְאָרַךְ בַּיַּת הַיּוֹצֵר וְהָיָה עֲשָׂה מְלֶאכֶה אֲהִיָּה וְהָיָה עַל־הָאֲבָנִים:</p> <p>4 וְנִשְׁתַּח כְּכֹלִי אֲשֶׁר הוּא וְעָשָׂה בְחֶמֶר בְּיַד הַיּוֹצֵר וְשָׁב אַחֲרַי כַּאֲשֶׁר יִצְעֶשְׂהוּ כְּלִי יֵשֶׁר בְּעֵינַי הַיּוֹצֵר לַעֲשׂוֹת: פ</p> <p>5 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:</p> <p>6 הַכִּיּוֹצֵר הַזֶּה לֹא־אוּכַל לַעֲשׂוֹת לָכֶם בַּיַּת יִשְׂרָאֵל בְּיַד נְאֻם־יְהוָה הַגָּד כַּחֲמֹר הַיּוֹצֵר כִּן־אַתֶּם בְּיַדִּי בַּיַּת יִשְׂרָאֵל: ס</p> <p>7 רַגַע אֲדַבֵּר עַל־גּוֹי וְעַל־מַמְלָכָה לְנִתְּוֹשׁ וּלְנִתְּוֹץ וְלִהְאָבִיד:</p> <p>8 מִרְעַתוֹ וְשָׁב הַגּוֹי הַהוּא אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי עָלָיו וְנִחַמְתִּי אֲשֶׁר חִשַּׁבְתִּי עַל־הָרָעָה לַעֲשׂוֹת לוֹ: ס</p> <p>9 וְרַגַע אֲדַבֵּר עַל־גּוֹי וְעַל־מַמְלָכָה לְבָנֹת וּלְנִטְע:</p> <p>10 בְּעֵינַי הָרַע הָרַעַה וְעָשָׂה לְבַלְתִּי שָׁמַע בְּקוֹלִי וְנִחַמְתִּי עַל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר אָמַרְתִּי לְהִטִּיב אוֹתוֹ: ס</p> <p>11 וְעַתָּה אֲמַר־נָא אֶל־אִישׁ־יְהוּדָה וְעַל־יְוֹשְׁבֵי יְהוּדָה יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר כֹּה אָמַר הָיָה אֲנֹכִי יוֹצֵר עֲלֵיכֶם רָעָה מִחֲשַׁבְּתָה שׁוּבוּ וְחִשְׁבִּי עֲלֵיכֶם</p>	<p>18.1 Verbum quod factum est ad Jeremiam a Domino, dicens:</p> <p>2 Surge, et descende in domum figuli, et ibi audies verba mea.</p> <p>3 Et descendi in domum figuli, et ecce ipse faciebat opus super rotam.</p> <p>4 Et dissipatum est vas quod ipse faciebat e luto manibus suis: conversusque fecit illud vas alterum, sicut placuerat in oculis ejus ut faceret.</p> <p>5 Et factum est verbum Domini ad me, dicens:</p> <p>6 [Numquid sicut figulus iste, non potero vobis facere, domus Israël? ait Dominus: ecce sicut lutum in manu figuli, sic vos in manu mea, domus Israël.</p> <p>7 Repente loquar adversum gentem et adversum regnum, ut eradicem, et destruam, et disperdam illud:</p> <p>8 si pœnitentiam egerit gens illa a malo suo quod locutus sum adversus eam, agam et ego pœnitentiam super malo quod cogitavi ut facerem ei.</p> <p>9 Et subito loquar de gente et de regno, ut ædificem et plantem illud.</p> <p>10 Si fecerit malum in oculis meis, ut non audiat vocem meam, pœnitentiam agam super bono quod locutus sum ut facerem ei.</p> <p>11 Nunc ergo dic viro Juda, et habitatoribus Jerusalem, dicens: Hæc dicit Dominus: Ecce ego fingo contra vos malum, et cogito contra vos cogitationem: revertatur unusquisque a via sua mala, et dirigite vias vestras et studia vestra.</p> <p>12 Qui dixerunt: Desperavimus: post cogitationes enim nostras ibimus,</p>

<p>πορευσόμεθα και ἕκαστος τὰ ἀρεστά τῆς καρδίας αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς ποιήσομεν</p> <p>13 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐρωτήσατε δὴ ἐν ἔθνεσιν τίς ἤκουσεν τοιαῦτα φρικτά ἃ ἐποίησεν σφόδρα παρθένος Ἰσραηλ</p> <p>14 μὴ ἐκλείψουσιν ἀπὸ πέτρας μαστοὶ ἢ χιῶν ἀπὸ τοῦ Λιβάνου μὴ ἐκκλινεῖ ὕδωρ βιαίως ἀνέμῳ φερόμενον</p> <p>15 ὅτι ἐπελάθοντό μου ὁ λαός μου εἰς κενὸν ἐθυμίασαν και ἀσθενήσουσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν σχοίνους αἰωνίους τοῦ ἐπιβῆναι τρίβους οὐκ ἔχοντας ὁδὸν εἰς πορείαν</p> <p>16 τοῦ τάξει τὴν γῆν αὐτῶν εἰς ἀφανισμόν και σύριγμα αἰώνιον πάντες οἱ διαπορευόμενοι δι' αὐτῆς ἐκστήσονται και κινήσουσιν τὴν κεφαλὴν αὐτῶν</p> <p>17 ὡς ἄνεμον καύσωνα διασπερῶ αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον ἐχθρῶν αὐτῶν δεῖξω αὐτοῖς ἡμέραν ἀπωλείας αὐτῶν</p> <p>18 και εἶπαν δεῦτε λογισώμεθα ἐπὶ Ἰερεμῖαν λογισμόν ὅτι οὐκ ἀπολεῖται νόμος ἀπὸ ἱερέως και βουλή ἀπὸ συνετοῦ και λόγος ἀπὸ προφήτου δεῦτε και πατάξωμεν αὐτὸν ἐν γλώσση και ἀκουσώμεθα πάντα τοὺς λόγους αὐτοῦ</p> <p>19 εἰσάκουσόν μου κύριε και εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τοῦ δικαιοματός μου</p> <p>20 εἰ ἀνταποδίδονται ἀντι ἀγαθῶν κακά ὅτι συνελάλησαν ῥήματα κατὰ τῆς ψυχῆς μου και τὴν κόλασιν αὐτῶν ἔκρυψάν μοι μνήσθητι ἐστηκότος μου κατὰ πρόσωπόν σου τοῦ λαλήσαι ὑπὲρ αὐτῶν ἀγαθὰ τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμόν σου ἀπ' αὐτῶν</p> <p>21 διὰ τοῦτο δὸς τοὺς υἱοὺς αὐτῶν εἰς λιμὸν και ἄθροισον αὐτοὺς εἰς χεῖρας μαχαίρας γενέσθωσαν αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἄτεκνοι και χῆραι και οἱ ἄνδρες αὐτῶν γενέσθωσαν ἀνηρημένοι</p>	<p>נָא אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הָרַעַה דְרַכְיָכֶם וּמַעַלְלֵיכֶם: וְהִטְיִבו</p> <p>12 וְאָמְרוּ נוֹאֲשׁ כִּי־אֶתְרִי מִחֻשְׁבוֹתַיִנִי גַלְיָה וְאִישׁ שְׂרָרוֹת לְכוּ־הָרַע נַעֲשֶׂה: ס</p> <p>13 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה הַשְׂאֵלוּ־נָא בְּגוֹיִם מִי שְׁמַע עֲשֵׂתָהּ מֵאֵד כִּפְאֵלָה שְׁעַרְתָּה בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל:</p> <p>14 הֲיַעֲזֹב מַצִּוֹר שְׂדֵי שְׁלַג לְכַנּוֹן אִם־יִנְתְּשׁוּ מַיִם זָרִים קָרִים נוֹזְלִים:</p> <p>15 לִשְׂוֹא כִּי־שִׁכַחְנִי עַמִּי הִקְטִירוּ וַיִּכְשְׁלוּם בְּדַרְכֵיהֶם לְלַכֵּת גְּתִיבוֹת שְׁבִילֵי עוֹלָם דְרָדָה לֹא סְלוּלָה:</p> <p>16 לְשׁוּם אֲרַצָּם לְשִׁמָּה עוֹלָם כָּל־שְׂרִיקוֹת שְׂרוֹקַת עוֹבֵר עָלֶיהָ יִשֶׁם וַיִּגִּיד בְּרֹאשׁוֹ:</p> <p>17 כְּרוּ־חַטְקָדִים אֲפִיצֶם לְפָנַי אוֹיֵב עָרַף וְלֹא־פָנִים אֲרַאם בָּיּוֹם אֵיָדָם: ס</p> <p>18 וַיֹּאמְרוּ לָכֵן וַנְּחַשְׁבָה עַל־יְרֵמְיָהוּ מִחֻשְׁבוֹתָי כִּי וְעַצָּה לֹא־תֵאבֵד תּוֹרָה מִכָּהֵן מִחֻכְם וְדָבָר מִנְּבִיא לָכֵן וְאַל־נִקְשִׁיבָה וַנִּכְהוּ בְּלִשׁוֹן אֶל־כָּל־דְּבָרָיו:</p> <p>19 הֲקִשְׁיבָה יְהוָה אֵלַי וְשָׁמַע לְקוֹל יְרֵבִי:</p> <p>20 רַעַה הֲיִשְׁלַם תַּחַת־טוֹבָה כִּי־כָרוּ שׁוֹתָה לְנַפְשִׁי זָכְרוּ לְדָבָר עָלֶיהֶם עֲמָדֵי לְפָנָי טוֹבָה לְהִשְׁיֵב אֶת־חַמָּתְךָ מֵהֶם:</p> <p>21 לְרַעֵב לָכֵן תֵּן אֶת־בְּנֵיהֶם וְהִגְרֵם עַל־יְדֵי־חֶרֶב וְהִלְיָנָה שְׂכָלוֹת וְאַל־מָנוֹת נְשִׂיהֶם</p>	<p>et unusquisque pravitatem cordis sui mali faciemus.</p> <p>13 Ideo hæc dicit Dominus: Interrogate gentes: Quis audivit talia horribilia, quæ fecit nimis virgo Israël?</p> <p>14 Numquid deficiet de petra agri nix Libani? aut evelli possunt aquæ erumpentes frigidæ, et defluentēs?</p> <p>15 Quia oblitus est mei populus meus, frustra libantes, et impingentes in viis suis, in semitis sæculi, ut ambularent per eas in itinere non trito,</p> <p>16 ut fieret terra eorum in desolationem, et in sibilum sempiternum: omnis qui præterierit per eam obstupescet, et movebit caput suum.</p> <p>17 Sicut ventus urens dispergam eos coram inimico: dorsum, et non faciem, ostendam eis in die perditionis eorum.]</p> <p>18 Et dixerunt: [Venite, et cogitemus contra Jeremiam cogitationes: non enim peribit lex a sacerdote, neque consilium a sapiente, nec sermo a propheta: venite, et percutiamus eum lingua, et non attendamus ad universos sermones ejus.]</p> <p>19 [Attende, Domine, ad me, et audi vocem adversariorum meorum.</p> <p>20 Numquid redditur pro bono malum, quia foderunt foveam animæ meæ? Recordare quod steterim in conspectu tuo ut loquerer pro eis bonum, et averterem indignationem tuam ab eis.</p> <p>21 Propterea da filios eorum in famem, et deduc eos in manus gladii: fiant uxores eorum absque liberis, et viduæ:</p>
--	--	---

<p>θανάτω και οί νεανίσκοι αὐτῶν πεπτωκότες μαχαίρα ἐν πολέμῳ</p> <p>22 γενηθήτω κραυγή ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν ἐπάξεις ἐπ’ αὐτούς ληστὰς ἄφνω ὅτι ἐνεχείρησαν λόγον εἰς σύλλημψίν μου και παγίδας ἔκρυψαν ἐπ’ ἐμέ</p> <p>23 και σύ κύριε ἔγνωσ ἄπασαν τὴν βουλὴν αὐτῶν ἐπ’ ἐμέ εἰς θάνατον μὴ ἀθώωσης τὰς ἀδικίας αὐτῶν και τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν ἀπὸ προσώπου σου μὴ ἐξαλείψης γενέσθω ἡ ἀσθένεια αὐτῶν ἐναντίον σου ἐν καιρῷ θυμοῦ σου ποιήσον ἐν αὐτοῖς</p>	<p>וְאֲנִישֵׁיהֶם יִהְיוּ הַרְגֵי מוֹת בְּחֹרֵיהֶם מִכַּיִתְרָב בַּמִּלְחָמָה:</p> <p>22 תִּשְׁמַע זַעֲקָה מִבֵּיתֵיהֶם כִּי־תָבִיא עֲלֵיהֶם גְּדוּד פִּתְאֹם לְלַכְדָּנִי שׁוֹחֵה שִׁיחָה כִּי־כָרוּ וּפְתִיחַ טַמְנֵנוּ לְרַגְלֵי:</p> <p>23 וְאַתָּה יְהוָה יָדַעְתָּ אֶת־כָּל־עֲצָתָם עַל־י לְמוֹת וַחֲטֹאתָם אֶל־תִּכַּפֵּר עַל־עוֹנֵיהֶם וַיִּהְיוּ וְהָיוּ מִלִּפְנֵיךָ אֶל־תִּמְחֵי מִכְשָׁלִים לְפָנֶיךָ בְּעַת אַפְּךָ עֲשֵׂה בָהֶם: ס</p>	<p>et viri earum interficiantur morte: juvenes eorum confodiuntur gladio in praelio:</p> <p>22 audiat clamor de domibus eorum: adduces enim super eos latronem repente, quia foderunt foveam ut caperent me, et laqueos absconderunt pedibus meis.</p> <p>23 Tu autem, Domine, scis omne consilium eorum adversum me in mortem: ne propitietis iniquitati eorum, et peccatum eorum a facie tua non deleatur: fiant corruentes in conspectu tuo; in tempore furoris tui abutere eis.]</p>
<p>19.1 τότε εἶπεν κύριος πρὸς με βάδισον και κτῆσαι βῖκον πεπλασμένον ὄστράκινον και ἄξεις ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ και ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἱερέων</p> <p>2 και ἐξελεύσῃ εἰς τὸ πολυάνδριον υἱῶν τῶν τέκνων αὐτῶν ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῶν προθύρων πύλης τῆς χαρσιθ και ἀνάγνωθι ἐκεῖ πάντας τοὺς λόγους οὓς ἂν λαλήσω πρὸς σέ</p> <p>3 και ἐρεῖς αὐτοῖς ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου βασιλεῖς Ιουδα και ἄνδρες Ιουδα και οἱ κατοικοῦντες Ιερουσαλημ και οἱ εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ισραηλ ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον κακὰ ὥστε παντὸς ἀκούοντος αὐτὰ ἠχήσει ἀμφοτέρα τὰ ὦτα αὐτοῦ</p> <p>4 ἀνθ’ ὧν ἐγκατέλιπόν με και ἀπληροτρίωσαν τὸν τόπον τοῦτον και ἐθυμίασαν ἐν αὐτῷ θεοῖς ἄλλοτρίοις οἷς οὐκ ἤδεισαν αὐτοὶ και οἱ πατέρες αὐτῶν και οἱ βασιλεῖς Ιουδα ἔπλησαν τὸν τόπον τοῦτον αἱμάτων ἀθῶων</p> <p>5 και ὠκοδόμησαν ὑψηλὰ τῆ Βααλ τοῦ κατακαίειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πυρὶ ἃ οὐκ</p>	<p>19.1 כָּה אָמַר יְהוָה הַלֹּךְ וְקָנִיתָ בַּקֶּבֶק יוֹצֵר חֲרָשׁ וּמְזַקְנֵי הָעָם וּמְזַקְנֵי הַכֹּהֲנִים:</p> <p>2 וַיֵּצֵאתָ אֶל־גִּיא בֶן־הַנָּם הַחֲרוֹסוֹת אֲשֶׁר פָּתַח שְׁעַר וְקָרָאתָ שָׁם הַחֲרוֹסִית אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר־אָדַבְרָ אֵלֶיךָ:</p> <p>3 דַּבֵּר־יְהוָה וְאַמְרַתְּ שְׁמֵעוּ מַלְכֵי יְהוּדָה וַיִּשְׁבִּי יְרוּשָׁלַם יְהוָה צָבָאוֹת אֱלֹהֵי כָּה־אָמַרְךָ יִשְׂרָאֵל הַנְּנִי מִבְּיַא רַעַה עַל־הַמָּקוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר כָּל־שְׁמֵעָה תִצְלַנָּה אָזְנוֹי:</p> <p>4 וַיִּנְכְּרוּ יַעוֹן אֲשֶׁר עָזְבוּנִי אֶת־הַמָּקוֹם הַזֶּה וַיִּקְטְרוּ־בּוֹ אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא־הָיִים לֹא־יַדְעוּם הַמָּה וְאַבּוֹתֵיהֶם יְהוּדָה וּמְלָאוּ וּמְלָכֵי אֶת־הַמָּקוֹם הַזֶּה גַם נִקְמִים:</p> <p>5 וּבְנוּ אֶת־בְּמוֹת הַבָּעַל לְשָׂרָף אֶת־בְּנֵיהֶם בְּאֵשׁ עֲלוֹת לֹא־צִוִּיתִי וְלֹא לִבְעַל אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי וְלֹא עָלְתָה עַל־לִבִּי: פ</p> <p>6 לָכֵן הִנֵּה־יָמִים בָּאִים</p>	<p>19.1 Hæc dicit Dominus: Vade, et accipe lagunculam figuli testeam a senioribus populi et a senioribus sacerdotum,</p> <p>2 et egredere ad vallem filii Ennom, quæ est juxta introitum portæ fictilis: et prædicabis ibi verba quæ ego loquar ad te.</p> <p>3 Et dices: [Audite verbum Domini, reges Juda, et habitatores Jerusalem. Hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israël: Ecce ego inducam afflictionem super locum istum, ita ut omnis qui audierit illam, tinniant aures ejus,</p> <p>4 eo quod dereliquerint me, et alienum fecerint locum istum, et libaverunt in eo diis alienis quos nescierunt, ipsi et patres eorum, et reges Juda: et repleverunt locum istum sanguine innocentum,</p> <p>5 et ædificaverunt excelsa Baalim, ad comburendos filios suos igni in holocaustum Baalim: quæ non præcepi, nec locutus sum, nec ascenderunt in cor meum.</p> <p>6 Propterea ecce dies veniunt, dicit Dominus,</p>

ἐνετειλάμην οὐδὲ ἐλάλησα οὐδὲ διενοήθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου

6 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ οὐ κληθήσεται τῷ τόπῳ τούτῳ ἔτι διάπτωσις καὶ πολυάνδριον υἱοῦ Ἐννομὸ ἀλλ' ἢ πολυάνδριον τῆς σφαγῆς

7 καὶ σφάξω τὴν βουλήν Ιουδα καὶ τὴν βουλήν Ιερουσαλημ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ καταβαλῶ αὐτούς ἐν μαχαίρᾳ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ ἐν χερσίν τῶν ζητούντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ δώσω τοὺς νεκροὺς αὐτῶν εἰς βρῶσιν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς

8 καὶ τάξω τὴν πόλιν ταύτην εἰς ἀφανισμόν καὶ εἰς συριγμόν πᾶς ὁ παραπορευόμενος ἐπ' αὐτῆς σκυθρωπάσει καὶ συριεῖ ὑπὲρ πάσης τῆς πληγῆς αὐτῆς

9 καὶ ἔδονται τὰς σάρκας τῶν υἱῶν αὐτῶν καὶ τὰς σάρκας τῶν θυγατέρων αὐτῶν καὶ ἕκαστος τὰς σάρκας τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἔδονται ἐν τῇ περιοχῇ καὶ ἐν τῇ πολιορκίᾳ ἢ πολιορκήσουσιν αὐτούς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν

10 καὶ συντρίψεις τὸν βῆκον κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκπορευομένων μετὰ σοῦ

11 καὶ ἐρεῖς τάδε λέγει κύριος οὕτως συντρίψω τὸν λαὸν τοῦτον καὶ τὴν πόλιν ταύτην καθὼς συντρίβεται ἄγγος ὀστράκινον ὃ οὐ δυνήσεται ἰαθῆναι ἔτι

12 οὕτως ποιήσω λέγει κύριος τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν αὐτῷ τοῦ δοθῆναι τὴν πόλιν ταύτην ὡς τὴν διαπίπτουσαν

13 καὶ οἱ οἴκοι Ιερουσαλημ καὶ οἱ οἴκοι βασιλέων Ιουδα ἔσονται καθὼς ὁ τόπος ὁ διαπίπτων τῶν ἀκαθαρσιῶν ἐν πάσαις ταῖς οἰκίαις ἐν αἷς ἐθυμίασαν ἐπὶ τῶν δωματίων αὐτῶν πάση τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἔσπεισαν σπονδὰς θεοῖς ἄλλοτριῖς

נְאֻם־יְהוָה וְלֹא־יְקָרָא לְמָקוֹם בְּרֹהֶגְם הַזֶּה עוֹד הַתְּפֹת וְגַיִא כִּי אִם־גַּיִא הַהַרְגָּה:

7 וְבִקְתִי אֶת־עֲצַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם בְּמָקוֹם הַזֶּה וְהִפְלֵתִים בַּחֶרֶב לִפְנֵי אִיבִיָהֶם וּבִיָד מְבַקְשֵׁי נַפְשָׁם לְמֵאֲכָל וְנִתְתִי אֶת־נַבְלָתָם לְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּלְבְהֵמַת הָאָרֶץ:

8 וְשַׂמְתִּי אֶת־הָעִיר הַזֹּאת לְשִׁמָּה וְלִשְׂרָקָה כָּל עַבְרָ עָלֶיהָ יִשָּׁם וְיִשְׂרָק עַל־כָּל־מִכְתָּהָ:

9 וְהֶאֱכַלְתִּים אֶת־בָּשָׂר וּבְנֵיהֶם וְאֶת בָּשָׂר בְּנֵיהֶם יֹאכְלוּ וְאִישׁ בָּשָׂר־רֵעֵהוּ בְּמַצוֹר וּבְמַצוֹק אֲשֶׁר יִצְיָקוּ וּמְבַקְשֵׁי לָהֶם אִיבֵיהֶם נַפְשָׁם:

10 וְשִׁבַרְתָּ הַבֶּקְבֵקָה לְעֵינַי וְהָאֲנָשִׁים הַהֵלֵכִים אוֹתָךְ:

11 כֹּה־אָמַר וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם הִנֵּה צָבָאוֹת כָּכָה אֲשַׁבֵּר וְאֶת־הָעִיר אֶת־הָעָם הַזֶּה הַזֹּאת כַּאֲשֶׁר יִשְׁבֹּר אֶת־כְּלֵי אֲשֶׁר לֹא־יִוָּכַל לְהַרְפֶּה הַיּוֹצֵר עוֹד וּבַתְּפֹת יִקְבְּרוּ מֵאֵין מָקוֹם לְקַבֹּר:

12 כֹּה־אָעֲשֶׂה לְמָקוֹם הַזֶּה נְאֻם־יְהוָה וּלְיוֹשְׁבָיו וְלַתַּת אֶת־הָעִיר הַזֹּאת כְּתְּפֹת:

13 וּבְתֵל וְהָיוּ בְתֵי יְרוּשָׁלַם מְלֻכֵי יְהוּדָה כְּמָקוֹם הַתְּפֹת הַבְּתִים אֲשֶׁר הִטְמֵאִים לְכָל קִטְרוֹ עַל־גַּגְתֵיהֶם לְכָל צָבָא הַשָּׁמַיִם וְהַסָּף נִסְכִים לְאֱלֹהִים אֲחֵרִים: פ

14 וְיָבֵא יֵרֵמְיָהוּ מִתְּפֹת וְיִבְאֵ אֲשֶׁר שְׁלָחוּ יְהוָה שָׁם לְהַנְבִּיאַ

et non vocabitur amplius locus iste Topheth, et vallis filii Ennom, sed vallis occisionis.

7 Et dissipabo consilium Juda et Jerusalem in loco isto, et subvertam eos gladio in conspectu inimicorum suorum, et in manu quærentium animas eorum: et dabo cadavera eorum escam volatilibus cæli et bestiis terræ.

8 Et ponam civitatem hanc in stuporem, et in sibilum: omnis qui præterierit per eam obstupescet, et sibilabit super universa plaga ejus.

9 Et cibabo eos carnibus filiorum suorum et carnibus filiarum suarum: et unusquisque carnem amici sui comedet in obsidione, et in angustia in qua concludent eos inimici eorum, et qui quærent animas eorum.]

10 Et conteres lagunculam in oculis virorum qui ibunt tecum,

11 et dices ad eos: [Hæc dicit Dominus exercituum: Sic conteram populum istum, et civitatem istam, sicut conteritur vas figuli, quod non potest ultra instaurari: et in Topheth sepelientur, eo quod non sit alius locus ad sepeliendum.

12 Sic faciam loco huic, ait Dominus, et habitatoribus ejus, et ponam civitatem istam sicut Topheth.

13 Et erunt domus Jerusalem, et domus regum Juda, sicut locus Topheth, immundæ, omnes domus in quarum domatibus sacrificaverunt omni militiae cæli, et libaverunt libamina diis alienis.]

14 Venit autem Jeremias de Topheth, quo miserat eum Dominus ad prophetandum, et

<p>14 και ἦλθεν Ιερεμίας ἀπὸ τῆς διαπτώσεως οὗ ἀπέστειλεν αὐτὸν κύριος ἐκεῖ τοῦ προφητεῦσαι καὶ ἔστη ἐν τῇ αὐλῇ οἴκου κυρίου καὶ εἶπε πρὸς πάντα τὸν λαόν</p> <p>15 τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῆς καὶ ἐπὶ τὰς κώμας αὐτῆς ἅπαντα τὰ κακά ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτήν ὅτι ἐσκήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν τοῦ μὴ εἰσακούειν τῶν λόγων μου</p>	<p>בְּחֶצֶר בֵּית־יְהוָה וַיַּעֲמֵד וַיֹּאמֶר אֶל־כָּל־הָעָם: ס</p> <p>כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת מְבִיא מְבִיא מִבֵּי אֶלְהֵי יִשְׂרָאֵל הַנְּגִיד אֶל־הָעִיר הַזֹּאת וְעַל־כָּל־עַרְוֵיהָ אֶת כָּל־הַרְעָה דְבַרְתִּי עָלֶיהָ כִּי הִקְשׁוּ אֲשֶׁר שָׁמָע אֶת־עַרְפָּם לְבַלְתִּי אֶת־דְּבָרִי:</p>	<p>stetit in atrio domus Domini, et dixit ad omnem populum:</p> <p>15 Hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israël: Ecce ego inducam super civitatem hanc, et super omnes urbes ejus, universa mala quæ locutus sum adversum eam, quoniam induraverunt cervicem suam ut non audirent sermones meos.</p>
<p>20.1 και ἤκουσεν Πασχωρ υἱὸς Ἐμμηρ ὁ ἱερεὺς καὶ οὗτος ἦν καθεσταμένος ἡγούμενος οἴκου κυρίου τοῦ Ιερεμίου προφητεύοντος τοὺς λόγους τούτους</p> <p>2 και ἐπάταξεν αὐτὸν καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὸν καταρράκτην ὃς ἦν ἐν πύλῃ οἴκου ἀποτεταγμένου τοῦ ὑπερῶου ὃς ἦν ἐν οἴκῳ κυρίου</p> <p>3 και ἐξήγαγεν Πασχωρ τὸν Ιερεμίαν ἐκ τοῦ καταρράκτου καὶ εἶπεν αὐτῷ Ιερεμίας οὐχὶ Πασχωρ ἐκάλεσεν κύριος τὸ ὄνομά σου ἀλλ' ἦ μέτοικον</p> <p>4 διότι τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμί σε εἰς μετοικίαν σὺν πᾶσι τοῖς φίλοις σου καὶ πεσοῦνται ἐν μαχαίρᾳ ἐχθρῶν αὐτῶν καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ὄψονται καὶ σὲ καὶ πάντα Ἰουδαν δώσω εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ μετοικιοῦσιν αὐτοὺς καὶ κατακόψουσιν αὐτοὺς ἐν μαχαίραις</p> <p>5 και δώσω τὴν πᾶσαν ἰσχὺν τῆς πόλεως ταύτης καὶ πάντας τοὺς πόνους αὐτῆς καὶ πάντας τοὺς θησαυροὺς τοῦ βασιλέως Ἰουδα εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ καὶ ἄξουσιν αὐτοὺς εἰς Βαβυλῶνα</p> <p>6 και σὺ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου πορευέσεσθε ἐν αἰχμαλωσίᾳ καὶ ἐν Βαβυλῶνι ἀποθανῆ καὶ ἐκεῖ ταφήσῃ σὺ καὶ πάντες οἱ φίλοι σου οἵς ἐπροφήτευσας αὐτοῖς</p>	<p>פֶּשַׁחֹר וַיִּשְׁמָע 20.1 בְּנוֹ־אֲמָר הַכֹּהֵן וְהוּא־פְקִיד יְהוָה אֶת־יְרֵמְיָהוּ נְגִיד בְּבֵית נִבְּא אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:</p> <p>2 יְרֵמְיָהוּ וַיַּגִּיד אֵת הַנְּבִיא וַיִּתֵּן אֹתוֹ בְּשַׁעַר עַל־הַמַּהְפָּכֶת אֲשֶׁר בְּנִימֹן הָעֶלְיוֹן אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה:</p> <p>3 פֶּשַׁחֹר וַיְהִי מִמְּחֶרֶת וַיֵּצֵא אֶת־יְרֵמְיָהוּ מִן־הַמַּהְפָּכֶת יְרֵמְיָהוּ לֹא וַיֹּאמֶר אֵלָיו פֶּשַׁחֹר קְרָא יְהוָה שְׁמֶךָ כִּי מִסְקִיב: פ אִם־מִגֹּר</p> <p>4 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה הַנְּגִיד זַמְנָה לְמִגֹּר לְךָ וּלְכָל־אֶחָיֶךָ אִי־בִיָּהֶם וְעֵינֶיךָ וַנִּפְלוּ בְּתַרְב רְאֹוֹת וְאֶת־כָּל־יְהוּדָה אֲתָן מְלָךְ־בָּבֶל וְהִגַּלְם בְּבָלָה בְּיַד וְהָכֶם בְּתַרְב:</p> <p>5 הָעִיר וְנִתְמִי אֶת־כָּל־חֶסֶן הַזֹּאת וְאֶת־כָּל־יְגִיעָה וְאֶת־כָּל־יִקְרָה וְאֶת כָּל־אוֹצְרוֹת מַלְכֵי יְהוּדָה אֲתָן וּבְזֹזִים וּלְקַחוּם בְּיַד אִי־בִיָּהֶם וְהִבִּיאוּם בְּבָלָה:</p> <p>6 וְשָׁבִי וְאֲתָה פֶשַׁחֹר וְכָל־בֵּיתְךָ תִּלְכוּ בְּשָׁבִי וּבְבָל תָּמוּת וְשָׁם תִּקְבָּר תָּבוֹא וְשָׁם</p>	<p>20.1 Et audivit Phassur filius Emmer, sacerdos, qui constitutus erat princeps in domo Domini, Jeremiam prophetantem sermones istos.</p> <p>2 Et percussit Phassur Jeremiam prophetam, et misit eum in nervum quod erat in porta Benjamin superiori, in domo Domini.</p> <p>3 Cumque illuxisset in crastinum, eduxit Phassur Jeremiam de nervo, et dixit ad eum Jeremias: Non Phassur vocavit Dominus nomen tuum, sed Pavorem undique.</p> <p>4 Quia hæc dicit Dominus: [Ecce ego dabo te in pavorem, te et omnes amicos tuos: et corruent gladio inimicorum suorum, et oculi tui videbunt: et omnem Judam dabo in manum regis Babylonis, et traducet eos in Babylonem, et percutiet eos gladio.</p> <p>5 Et dabo universam substantiam civitatis hujus, et omnem laborem ejus, omneque pretium, et cunctos thesauros regum Juda dabo in manu inimicorum eorum: et diripient eos, et tollent, et ducent in Babylonem.</p> <p>6 Tu autem, Phassur, et omnes habitatores domus tuæ, ibitis in captivitatem: et in Babylonem venies, et ibi morieris, ibique sepelieris</p>

<p>ψευδῆ 7 ἠπάτησάς με κύριε καὶ ἠπατήθην ἐκράτησας καὶ ἠδυνασθήσῃς ἐγενόμην εἰς γέλωτα πᾶσαν ἡμέραν διετέλεσα μυκτηριζόμενος</p> <p>8 ὅτι πικρῶ λόγῳ μου γελάσομαι ἀθεσίαν καὶ τάλαιπωρίαν ἐπικαλέσομαι ὅτι ἐγενήθη λόγος κυρίου εἰς ὄνειδισμόν ἐμοὶ καὶ εἰς χλευασμόν πᾶσαν ἡμέραν μου</p> <p>9 καὶ εἶπα οὐ μὴ ὀνομάσω τὸ ὄνομα κυρίου καὶ οὐ μὴ λαλήσω ἔτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ καὶ ἐγένετο ὡς πῦρ καιόμενον φλέγον ἐν τοῖς ὀστέοις μου καὶ παρεῖμαι πάντοθεν καὶ οὐ δύναμαι φέρειν</p> <p>10 ὅτι ἤκουσα φόγον πολλῶν συναθροισμένων κυκλόθεν ἐπισύστητε καὶ ἐπισυστῶμεν αὐτῷ πάντες ἄνδρες φίλοι αὐτοῦ τηρήσατε τὴν ἐπίνοιαν αὐτοῦ εἰ ἀπατηθήσεται καὶ δυνησόμεθα αὐτῷ καὶ λημπόμεθα τὴν ἐκδίκησιν ἡμῶν ἐξ αὐτοῦ</p> <p>11 καὶ κύριος μετ' ἐμοῦ καθὼς μαχητῆς ἰσχύων διὰ τοῦτο ἐδίωξαν καὶ νοῆσαι οὐκ ἠδύναντο ἠσχύνθησαν σφόδρα ὅτι οὐκ ἐνόησαν ἀτιμίας αὐτῶν αἱ δι' αἰῶνος οὐκ ἐπιλησθήσονται</p> <p>12 κύριε δοκιμάζων δίκαια συνίων νεφροῦς καὶ καρδίας ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυπα τὰ ἀπολογήματά μου</p> <p>13 ἄσατε τῷ κυρίῳ αἰνέσατε αὐτῷ ὅτι ἐξείλατο ψυχὴν πένητος ἐκ χειρὸς πονηρευομένων</p> <p>14 ἐπικατάρατος ἡ ἡμέρα ἐν ἣ ἐτέχθη ἐν αὐτῇ ἡ ἡμέρα ἐν ἣ ἔτεκέν με ἡ μήτηρ μου μὴ ἔστω ἐπευκτὴ</p> <p>15 ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὁ εὐαγγελισάμενος τῷ πατρί μου λέγων ἐτέχθη σοι ἄρσεν εὐφραϊνόμενος</p>	<p>אָמַתְּ וְכָל־אֶהְיֶיךָ אֲשֶׁר־נִבְּאַתָּ לָהֶם בְּשִׁפְרוֹ: ס</p> <p>7 פְּתִיתַנִּי יְהוָה וְאַפָּתַתַּתְּנִי וְתוֹכַל הֵייתִי לְשִׁחֻקַּי כָּל־הַיּוֹם כְּלָה לַעֲגוֹ לִי:</p> <p>8 חָמַס כִּי־מַדִּי אֲדַבַּר אֲזַעֲקֶךָ וְשִׁד אֶקְרָא כִּי־הִיָּה וְלִקְלִס דַּבַּר־יְהוָה לִי לְחִרְפָּה כָּל־הַיּוֹם:</p> <p>9 וְאָמַרְתִּי לֹא־אֲזַכְּרֶנּוּ וְלֹא־אֲדַבֵּר עוֹד בְּשֵׁמוֹ וְהִיא עָצָר בְּלִבִּי כְּאֵשׁ בַּעֲרַת כְּעֶצְמֹתַי וְנִלְאַתִּי כְּלִבְלִי וְלֹא אוֹכֵל:</p> <p>10 רַבִּים כִּי שָׁמַעְתִּי דַבַּת מְגוֹר מִסְבִּיבֵי הַגִּידוֹ וְנִגְיָדוֹ וְשְׁלוֹמֵי שְׁמַרִי צַלְעֵי כָּל אֲנָשִׁי וְנִקְתָּה אוֹלֵי יַפְתָּה וְנִוְכַלָּה לֹא נִקְמְתָנוּ מִמֶּנּוּ:</p> <p>11 עָרִיץ וְיְהוָה אוֹתִי כַגְּבוּר עַל־כֵּן רָדַפְנִי יִפְשְׁלוּ וְלֹא יִכְלוּ כִּי־לֹא הִשְׁכִּילוּ בְּשׁוֹ מְאֹד כְּלַמַּת עוֹלָם לֹא תִשְׁכַּח:</p> <p>12 צַדִּיק וְיְהוָה צָבָאוֹת בְּתוֹן רָצָה כְּלִזּוֹת וְלֵב אָרָא אֲלֵיךָ גְּלִיתִי נִקְמַתְךָ מֵהֶם כִּי אֶת־רִיבִי: ס</p> <p>13 שִׁירוּ לַיהוָה הַלְלוּ אֶת־יְהוָה כִּי הִצִּיל אֶת־נַפְשִׁי אֲבִיוֹן מִיַּד מְרַעִים: ס</p> <p>14 אָרוּר הַיּוֹם אֲשֶׁר יִלְדַתִּי כִּי בֹוֹם אֲשֶׁר־יִלְדַתַּנִּי אֲמִי אֶל־יְהִי כְרוֹךְ:</p> <p>15 אָרוּר הָאִישׁ אֲשֶׁר בִּשְׂרָ אֶת־אָבִי לֹא־מָר יִלְדֵה־לִּי כִּן זָכַר שִׁמְחַ שְׂמֵחָהוּ:</p> <p>16 כְּעַרְיָם וְהִיא הָאִישׁ הַהוּא אֲשֶׁר־הִפְדָּה יְהוָה וְלֹא נָחַם בְּבִקְרָה וּתְרוּעָה וְשִׂמְעַ זַעֲקָה</p>	<p>tu, et omnes amici tui, quibus prophetasti mendacium.] 7 [Seduxisti me, Domine, et seductus sum: fortior me fuisti, et invaluisti: factus sum in derisum tota die; omnes subsannant me. 8 Quia jam olim loquor, vociferans iniquitatem, et vastitatem clamito: et factus est mihi sermo Domini in opprobrium, et in derisum tota die. 9 Et dixi: Non recordabor ejus, neque loquar ultra in nomine illius: et factus est in corde meo quasi ignis exæstuens, claususque in ossibus meis, et defeci, ferre non sustinens. 10 Audivi enim contumelias multorum, et terrorem in circuitu: Persequimini, et persequamur eum, ab omnibus viris qui erant pacifici mei, et custodientes latus meum: si quomodo decipiatur, et prævaleamus adversus eum, et consequamur ultionem ex eo. 11 Dominus autem mecum est, quasi bellator fortis: idcirco qui persequuntur me cadent, et infirmi erunt: confundentur vehementer, quia non intellexerunt opprobrium sempiternum, quod numquam delebitur. 12 Et tu, Domine exercituum, probator justi, qui vides renes et cor, videam, quæso, ultionem tuam ex eis: tibi enim revelavi causam meam. 13 Cantate Domino, laudate Dominum, quia liberavit animam pauperis de manu malorum. 14 Maledicta dies in qua natus sum! dies in qua peperit me mater mea</p>
--	---	---

<p>16 ἔστω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὡς αἱ πόλεις ἃς κατέστρεψεν κύριος ἐν θυμῷ καὶ οὐ μετεμελήθη ἀκουσάτω κραυγῆς τὸ πρῶν καὶ ἀλαλαγμοῦ μεσημβρίας</p> <p>17 ὅτι οὐκ ἀπέκτεινέν με ἐν μήτρα μητρὸς καὶ ἐγένετό μοι ἡ μήτηρ μου τάφος μου καὶ ἡ μήτρα συλλήμψεως αἰωνίας</p> <p>18 ἵνα τί τοῦτο ἐξηλθον ἐκ μήτρας τοῦ βλέπειν κόπους καὶ πόνους καὶ διετέλεσαν ἐν αἰσχύνῃ αἱ ἡμέραι μου</p>	<p>בְּעַת צְהַרְיִם: 17 אֲשֶׁר לֹא־מוֹתִינִי מִרְחֶם וְתַהֲיֶי-לִי אִמִּי קִבְרִי וְרַחֲמָה הִרְתָּ עוֹלָם: 18 לָמָּה זֶה מִרְחֶם יִצְאָתִי לְרֵאוֹת עָמַל וְיָגוֹן וַיִּכְלוּ בְּבִשְׂתַּי יָמַי: פ</p>	<p>non sit benedicta! 15 Maledictus vir qui annuntiavit patri meo, dicens: Natus est tibi puer masculus, et quasi gaudio lætificavit eum! 16 Sit homo ille ut sunt civitates quæ subvertit Dominus, et non pœnituit eum: audiat clamorem mane, et ululatum in tempore meridiano, 17 qui non me interfecit a vulva, ut fieret mihi mater mea sepulchrum, et vulva ejus conceptus æternus! 18 Quare de vulva egressus sum, ut viderem laborem et dolorem, et consumerentur in confusione dies mei?]</p>
<p>21.1 ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ἱερεμیان ὅτε ἀπέστειλεν πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας τὸν Πασχωρ υἱὸν Μελχίου καὶ Σοφονίαν υἱὸν Μασαίου τὸν ἱερέα λέγων</p> <p>2 ἐπερώτησον περὶ ἡμῶν τὸν κύριον ὅτι βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐφέστηκεν ἐφ’ ἡμᾶς εἰ ποιήσει κύριος κατὰ πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ καὶ ἀπελεύσεται ἀφ’ ἡμῶν</p> <p>3 καὶ εἶπεν πρὸς αὐτοὺς Ἱερεμίας οὕτως ἐρεῖτε πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰουδα</p> <p>4 τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ μεταστρέφω τὰ ὄπλα τὰ πολεμικά ἐν οἷς ὑμεῖς πολεμεῖτε ἐν αὐτοῖς πρὸς τοὺς Χαλδαίους τοὺς συγκεκλεικότας ὑμᾶς ἔξωθεν τοῦ τείχους εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως ταύτης</p> <p>5 καὶ πολεμήσω ἐγὼ ὑμᾶς ἐν χειρὶ ἐκτεταμένῃ καὶ ἐν βραχίονι κραταιῷ μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς καὶ παροργισμοῦ μεγάλου</p> <p>6 καὶ πατάξω πάντας τοὺς κατοικοῦντας ἐν τῇ πόλει ταύτῃ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη ἐν θανάτῳ μεγάλῳ καὶ ἀποθανοῦνται</p>	<p>21.1 אֲשֶׁר־הָיָה הַדְּבָר אֲלֵי־יְרֵמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה בְּשִׁלְחֹ הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ אֵלָיו אֶת־פַּשְׁחוֹר בֶּן־מֶלְכִיָּהוּ וְאֶת־צִפְנְיָה בֶן־מַעֲשֵׂיָהוּ הַכֹּהֵן לֵאמֹר: 2 אֶת־יְהוָה דַּרְשׁוּנָא בְּעַדְנוּ כִּי נְבוּכַדְרֶאֱצַר מֶלֶךְ־בָּבֶל אוֹלִי יַעֲשֶׂה יְהוָה גְּלָחַם עָלֵינוּ אוֹתָנוּ כְּכֹל־נִפְלְאוֹתָיו וַיַּעֲלֶה מֵעָלֵינוּ: 3 וַיֹּאמֶר יְרֵמְיָהוּ אֲלֵיהֶם כֹּה תֹאמְרוּ אֶל־צִדְקִיָּהוּ: כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי מִסִּבֹּת אֶת־כְּלֵי בְּיַדְכֶם אֲשֶׁר הִמְלַחְתֶּם אֲשֶׁר אַתֶּם גְּלַחְמִים בְּמִן אֶת־מֶלֶךְ וְאֶת־הַכַּפְשָׁדִים הַצָּרִים בְּכָל־וְאֶסְפְּתֵי עָלֵיכֶם מִחוּץ לַחוֹמָה אוֹתָם אֶל־תִּתְּאוּ הָעִיר הַזֹּאת: 5 וַנִּלְחַמְתִּי אֲנִי אִתְּכֶם בְּיַד נְטוּיָה וּבְזָרוּעַ חֲזָקָה וּבְצָרַף וּבְחֲמָה וּבְקֶצֶף גָּדוֹל: 6 וְהַכִּיתִי אֶת־יְוֹשְׁבֵי הָעִיר א</p>	<p>21.1 Verbum quod factum est ad Jeremiam a Domino, quando misit ad eum rex Sedecias Phassur filium Melchiæ, et Sophoniam filium Maasiæ sacerdotem, dicens: 2 Interroga pro nobis Dominum, quia Nabuchodonosor, rex Babylonis, præliatur adversum nos: si forte faciat Dominus nobiscum secundum omnia mirabilia sua, et recedat a nobis. 3 Et dixit Jeremias ad eos: Sic dicetis Sedeciæ: 4 Hæc dicit Dominus Deus Israël: Ecce ego convertam vasa belli quæ in manibus vestris sunt, et quibus vos pugnatis adversum regem Babylonis et Chaldæos qui obsident vos in circuitu murorum: et congregabo ea in medio civitatis hujus. 5 Et debellabo ego vos in manu extenta, et in brachio forti, et in furore, et in indignatione, et in ira grandi. 6 Et percutiam habitatores civitatis hujus: homines et bestię pestilentia magna morientur. 7 Et post hæc, ait Dominus, dabo Sedeciam regem Juda, et servos ejus, et populum ejus, et qui derelicti sunt in civitate hac a</p>

7 και μετὰ ταῦτα οὕτως λέγει κύριος δώσω τὸν Σεδεκιαν βασιλέα Ιουδα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ τὸν λαὸν τὸν καταλειφθέντα ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀπὸ τοῦ θανάτου καὶ ἀπὸ τοῦ λιμοῦ καὶ ἀπὸ τῆς μαχαίρας εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν τῶν ζητούντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ κατακόψουσιν αὐτοὺς ἐν στόματι μαχαίρας οὐ φείσομαι ἐπ' αὐτοῖς καὶ οὐ μὴ οἰκτιρήσω αὐτούς

8 καὶ πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον ἐρεῖς τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα πρὸ προσώπου ὑμῶν τὴν ὁδὸν τῆς ζωῆς καὶ τὴν ὁδὸν τοῦ θανάτου

9 ὁ καθήμενος ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ἀποθάνεται ἐν μαχαίρα καὶ ἐν λιμῷ καὶ ὁ ἐκπορευόμενος προσχωρήσει πρὸς τοὺς Χαλδαίους τοὺς συγκεκλεικότας ὑμᾶς ζήσεται καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς σκῦλα καὶ ζήσεται

10 διότι ἐστήρικα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην εἰς κακὰ καὶ οὐκ εἰς ἀγαθὰ εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος παραδοθήσεται καὶ κατακαύσει αὐτὴν ἐν πυρὶ

11 ὁ οἶκος βασιλέως Ιουδα ἀκούσατε λόγον κυρίου

12 οἶκος Δαυὶδ τάδε λέγει κύριος κρίνατε τὸ πρῶν κρίμα καὶ κατευθύνετε καὶ ἐξέλεσθε διηρπασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικοῦντος αὐτόν ὅπως μὴ ἀναφθῆ ὡς πῦρ ἡ ὀργή μου καὶ καυθήσεται καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων

13 ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σὲ τὸν κατοικοῦντα τὴν κοιλάδα Σορ τὴν πεδινὴν τοὺς λέγοντας τίς πτοήσει ἡμᾶς ἢ τίς εἰσελεύσεται πρὸς τὸ κατοικητήριον ἡμῶν

14 καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ δρυμῷ αὐτῆς καὶ ἔδεται πάντα τὰ κύκλω αὐτῆς

הֲאֵת וְאֶת־הָאֲדָמָה
וְאֶת־הַבְּהֵמָה בְּדַבַּר גָּדוֹל
יָמָתוּ:

אָתוּ וְאֶת־רֵיכּוֹן נְאֻם־יְהוָה 7
אֶת־צַדִּיקִיהוּ מִלְּחַי־הַיּוֹנָה
וְאֶת־הַעֵלֶם וְאֶת־עַבְדָּיו
וְאֶת־הַנְּשָׂאֲרִים בְּעִיר הַזֹּאת
מִן־הַחַרֵב מִן־הַדְּבָרָא

וּמִן־הַרְעֵב בֵּינִי וּבִיכְרֵאֲצָר
וּבֵינִי אֵיבִיָּהֶם וּבֵינִי מִלְּחַי־בְּכֹל
מִבְּקָשֵׁי נַפְשָׁם וְהֵכֵם
לְפִי־חָרֵב לֹא־יָחֹס עָלֵיהֶם
וְלֹא יִחְמַל וְלֹא יִרְחָם:

וְאֶל־הָעַם הַזֶּה תֹּאמַר כֹּה 8
אָמַר יְהוָה הִנְנִי גֹתוֹ לְפָנֶיכֶם
וְאֶת־הַדָּרָךְ אֶת־הַדָּרָךְ הַסֵּתִים
הַמֵּוֹת:

יָמוֹת הַיֵּשֵׁב בְּעִיר הַזֹּאת 9
בְּחָרֵב וּבְרָעֵב וּבְדַבַּר וְהַיּוֹצֵא
עַל־הַפְּשָׁדִים הַצָּרִים וְנִפְלֵ
וְהִתְהַלְּכוּ וְחָזְהוּ יַחִיהַ עָלֵיכֶם
נַפְשׁוֹ לְשַׁלֵּל:

הַזֹּאת כִּי שָׁמַתִּי פָנַי בְּעִיר 10
לְרַעַה וְלֹא לְטוֹבָה נְאֻם־יְהוָה
תִּנְתְּנוּ וּשְׂרַפְהָ בֵּינִי־מִלְּחָד בְּכֹל
בְּאֶשׁ: ס

וּלְבֵית מִלְּחָד יְהוּדָה שְׁמַעֲנוּ 11
דַּבְּרִי־יְהוָה:

יְהוּדָה בֵּית דָּוִד כֹּה אָמַר 12
דִּינוּ לְבַקֵּר מִשְׁפָּט וְהַצִּילוּ
עוֹשֵׂק פֶּן־תִּצָּא גְזוֹל מִיַּד
כָּאֵשׁ חֲמָתִי וּבְעָרָה וְאִין
מַעֲלֵלֵיהֶם מִפָּנַי רַע מַכְבֵּה
מַעֲלֵלֵיכֶם:

הַעֲמֵק הִנְנִי אֲלֵיךְ יִשְׁבֵת 13
צוֹר הַמַּיִשָּׁר נְאֻם־יְהוָה
עָלִינוּ וּמִי הָאֲמָרִים מִי־יַתַּח
יָבוֹא בְּמַעוֹנוֹתֵינוּ:

וּפְקֹדֹתַי עָלֵיכֶם כִּפְרִי 14
מַעֲלֵלֵיכֶם נְאֻם־יְהוָה וְהַצִּתִּי

peste, et gladio, et fame, in manu Nabuchodonosor regis Babylonis, et in manu inimicorum eorum, et in manu quærentium animam eorum: et percutiet eos in ore gladii, et non flectetur, neque parcet, nec miserebitur.

8 Et ad populum hunc dices: Hæc dicit Dominus: Ecce ego do coram vobis viam vitæ, et viam mortis.

9 Qui habitaverit in urbe hac morietur gladio, et fame, et peste: qui autem egressus fuerit, et transfugerit ad Chaldæos qui obsident vos, vivet, et erit ei anima sua quasi spoliium.

10 Posui enim faciem meam super civitatem hanc in malum, et non in bonum, ait Dominus: in manu regis Babylonis dabitur, et exuret eam igni.

11 Et domui regis Juda: [Audite verba Domini,

12 domus David. Hæc dicit Dominus: Judicate mane iudicium, et eruite vi oppressum de manu calumniantis, ne forte egrediatur ut ignis indignatio mea, et succendatur, et non sit qui extinguat, propter malitiam studiorum vestrorum.

13 Ecce ego ad te, habitatricem vallis solidæ atque campestris, ait Dominus:

qui dicitis: Quis percutiet nos? et quis ingredietur domos nostras?

14 Et visitabo super vos juxta fructum studiorum vestrorum, dicit Dominus: et succendam ignem in saltu ejus, et devorabit omnia in circuitu ejus.]

	<p>אֵל בְּיַעֲרָה וְאֶכְלָה כָּל־סִבְיָיִה: ס</p>	
<p>22.1 τάδε λέγει κύριος πορεύου και κατάβηθι εις τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως Ιουδα και λαλήσεις ἐκεῖ τὸν λόγον τοῦτον</p> <p>2 και ἐρεῖς ἄκουε λόγον κυρίου βασιλεῦ Ιουδα ὁ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυιδ σὺ και ὁ οἶκός σου και ὁ λαός σου και οἱ εισπορευόμενοι ταῖς πύλαις ταύταις</p> <p>3 τάδε λέγει κύριος ποιεῖτε κρίσιν και δικαιοσύνην και ἐξαίρεισθε διηρπασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικούντος αὐτὸν και προσήλυτον και ὀρφανὸν και χήραν μὴ καταδυναστεύετε και μὴ ἀσεβεῖτε και αἷμα ἀθῶον μὴ ἐκχέητε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ</p> <p>4 διότι ἐὰν ποιοῦντες ποιήσητε τὸν λόγον τοῦτον και εἰσελεύσονται ἐν ταῖς πύλαις τοῦ οἴκου τούτου βασιλεῖς καθήμενοι ἐπὶ θρόνου Δαυιδ και ἐπιβεβηκότες ἐφ' ἄρμάτων και ἵππων αὐτοὶ και οἱ παῖδες αὐτῶν και ὁ λαός αὐτῶν</p> <p>5 ἐὰν δὲ μὴ ποιήσητε τοὺς λόγους τούτους κατ' ἐμαυτοῦ ὧμοσα λέγει κύριος ὅτι εις ἐρήμωσιν ἔσται ὁ οἶκος οὗτος</p> <p>6 ὅτι τάδε λέγει κύριος κατὰ τοῦ οἴκου βασιλέως Ιουδα Γαλααδ σὺ μοι ἀρχὴ τοῦ Λιβάνου ἐὰν μὴ θῶ σε εις ἔρημον πόλεις μὴ κατοικηθησομένας</p> <p>7 και ἐπάξω ἐπὶ σὲ ἄνδρα ὀλεθρεύοντα και τὸν πέλεκυν αὐτοῦ και ἐκκόψουσιν τὰς ἐκλεκτὰς κέδρους σου και ἐμβαλοῦσιν εις τὸ πῦρ</p> <p>8 και διελεύσονται ἔθνη διὰ τῆς πόλεως ταύτης και ἐροῦσιν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ διὰ τί ἐποίησεν κύριος οὕτως τῇ πόλει τῇ μεγάλῃ ταύτῃ</p> <p>9 και ἐροῦσιν ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην κυρίου θεοῦ αὐτῶν και προσεκύνησαν θεοῖς ἀλλοτρίοις και ἐδούλευσαν αὐτοῖς</p>	<p>22.1 כֹּה אָמַר יְהוָה רַד בְּיַת־מַלְךְ יְהוּדָה וּדְבַרְתָּ שָׁם אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה:</p> <p>2 דַּבֵּר־יְהוָה וְאָמַרְתָּ שְׂמַע מֶלֶךְ יְהוּדָה הַיֹּשֵׁב עַל־כִּסֵּא וְעַבְדָּיָה וְעַמִּי דַּרְדְּ אֵתָּה הַבָּאִים בְּשַׁעְרֵים הָאֵלֶּה: ס</p> <p>3 מִשְׁפָּט כֹּה אָמַר יְהוָה עֲשׂוּ וַיִּצְדַּקְהָ וְהִצִּילוּ גִזְוֹל מִיַּד יָתוֹם וְאֶלְמָנָה עֲשׂוּק וְגֵר אֶל־תִּנּוּ אֶל־תִּחַמְּסוּ וְגַם נָקִי אֶל־תִּשְׁפְּכוּ בַמָּקוֹם הַזֶּה:</p> <p>4 כִּי אִם־עֲשׂוּ תַעֲשׂוּ אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה וּבָאוּ בְשַׁעְרֵי יְשָׁבִים הַבְּיַת הַזֶּה מְלָכִים לְדָוָד עַל־כִּסְאוֹ רְכָבִים בְּרֶכֶב וְעַבְדָּיו וְעַבְדוֹ הוּא וּבְסוּסִים וְעַמּוֹ:</p> <p>5 וְאִם לֹא תִשְׁמָעוּ אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כִּי נִשְׁבַּעְתִּי נְאֻם־יְהוָה כִּי־לִי־לְחַרְבָּה יִהְיֶה הַבְּיַת הַזֶּה: ס</p> <p>6 עַל־בֵּית כִּי־יָכֹה אָמַר יְהוָה מֶלֶךְ יְהוּדָה גִּלְעָד אֵתָּה לִי אִם־לֹא אֲשִׁיחָה רֹאשׁ הַלְּבָנוֹן נוֹשְׁבָה מְדַבֵּר עָרִים לֹא נוֹשְׁבוּ:</p> <p>7 וְקִדַּשְׁתִּי עָלֶיךָ מִשְׁחַתִּים אִישׁ וְכַלְיוֹ וְכִרְתוּ מִבְּתֵר אֲרָזֶיךָ וְהִפִּילוּ עַל־הָאֵשׁ:</p> <p>8 וְעָבְרוּ גּוֹיִם רַבִּים עַל הָעִיר הַזֹּאת וְאָמְרוּ אִישׁ יְהוָה אֵל־רַעְוָהוּ עַל־מָה עָשָׂה כֹּכָה לְעִיר הַגְּדוֹלָה הַזֹּאת:</p> <p>9 וְאָמְרוּ עַל אֲשֶׁר עָזְבוּ אֶת־בְּרִית יְהוָה אֶל־הַיְהוָה</p>	<p>22.1 Hæc dicit Dominus: Descende in domum regis Juda, et loqueris ibi verbum hoc,</p> <p>2 et dices: [Audi verbum Domini, rex Juda, qui sedes super solium David: tu et servi tui, et populus tuus, qui ingredimini per portas istas.</p> <p>3 Hæc dicit Dominus: Facite iudicium et justitiam, et liberate vi oppressum de manu calumniatoris: et advenam, et pupillum, et viduam nolite contristare, neque opprimatis inique, et sanguinem innocentem ne effundatis in loco isto.</p> <p>4 Si enim facientes feceritis verbum istud, ingredientur per portas domus hujus reges sedentes de genere David super thronum ejus, et ascendentes currus et equos, ipsi, et servi, et populus eorum.</p> <p>5 Quod si non audieritis verba hæc: in memetipso juravi, dicit Dominus, quia in solitudinem erit domus hæc.</p> <p>6 Quia hæc dicit Dominus super domum regis Juda: Galaad, tu mihi caput Libani, si non posuero te solitudinem, urbes inhabitabiles!</p> <p>7 Et sanctificabo super te, interficientem virum et arma ejus: et succident electas cedros tuas, et præcipitabunt in ignem.</p> <p>8 Et pertransibunt gentes multæ per civitatem hanc, et dicet unusquisque proximo suo: Quare fecit Dominus sic civitati huic grandi?</p> <p>9 Et respondebunt: Eo quod dereliquerint pactum Domini Dei sui, et adoraverint deos alienos, et</p>

10 μὴ κλαίετε τὸν τεθνηκότα
μηδὲ θρηνεῖτε αὐτὸν κλαύσατε
κλαυθμῷ τὸν ἐκπορευόμενον
ὅτι οὐκ ἐπιστρέψει ἔτι καὶ οὐ μὴ
ἴδῃ τὴν γῆν πατρίδος αὐτοῦ

11 διότι τάδε λέγει κύριος ἐπὶ
Σελλῆμ υἱὸν Ἰωσία τὸν
βασιλεύοντα ἀντὶ Ἰωσία τοῦ
πατρὸς αὐτοῦ ὃς ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ
τόπου τούτου οὐκ ἀναστρέψει
ἐκεῖ οὐκέτι

12 ἀλλ' ἢ ἐν τῷ τόπῳ οὗ
μετώκισα αὐτὸν ἐκεῖ
ἀποθανεῖται καὶ τὴν γῆν ταύτην
οὐκ ὄψεται ἔτι

13 ὧ ὁ οἰκοδομῶν οἰκίαν αὐτοῦ
οὐ μετὰ δικαιοσύνης καὶ τὰ
ὑπερῶα αὐτοῦ οὐκ ἐν κρίματι
παρὰ τῷ πλησίον αὐτοῦ ἐργᾶται
δωρεὰν καὶ τὸν μισθὸν αὐτοῦ
οὐ μὴ ἀποδώσει αὐτῷ

14 ὠκοδόμησας σεαυτῷ οἶκον
σύμμετρον ὑπερῶα ῥιπιστὰ
διεσταλμένα θυρίσιν καὶ
ἐξυλωμένα ἐν κέδρῳ καὶ
κεχρισμένα ἐν μίλτῳ

15 μὴ βασιλεύσεις ὅτι σὺ
παροξύνῃ ἐν Αχαζ τῷ πατρί σου
οὐ φάγονται καὶ οὐ πίνονται
βέλτιον ἢ σε ποιεῖν κρίμα καὶ
δικαιοσύνην καλήν

16 οὐκ ἔγνωσαν οὐκ ἔκριναν
κρίσιν ταπεινῶ οὐδὲ κρίσιν
πένητος οὐ τοῦτό ἐστιν τὸ μὴ
γνῶναί σε ἐμέ λέγει κύριος

17 ἰδοὺ οὐκ εἰσιν οἱ ὀφθαλμοί
σου οὐδὲ ἡ καρδία σου καλή
ἀλλ' εἰς τὴν πλεονεξίαν σου καὶ
εἰς τὸ αἷμα τὸ ἀθῶον τοῦ
ἐκχέειν αὐτὸ καὶ εἰς ἀδίκημα
καὶ εἰς φόνον τοῦ ποιεῖν

18 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος
ἐπὶ Ἰωακὶμ υἱὸν Ἰωσία βασιλέα
Ἰουδα οὐαὶ ἐπὶ τὸν ἄνδρα
τοῦτον οὐ μὴ κόψωνται αὐτὸν ὧ
ἀδελφέ οὐδὲ μὴ κλαύσονται
αὐτὸν οἴμμοι κύριε

19 ταφὴν ὄνου ταφήσεται
συμψησθεῖς ῥιφήσεται
ἐπέκεινα τῆς πύλης Ἱερουσαλημ

20 ἀνάβηθι εἰς τὸν Λίβανον καὶ
κέκραξον καὶ εἰς τὴν Βασαν δὸς

אַחַרְיִם וַיִּשְׁמְחוּ לְאַלְהֵיִם
וַיַּעֲבְדוּם: ס

10 וְאַל־תִּגְדּוּ אֶל־תִּבְכוּ לְמַת
לוֹ בְּכוּ בְּכוּ לְהֵלֵךְ כִּי לֹא
וְרָאָה אֶת־אֶרֶץ יִשׁוּב עוֹד
מוֹלְדָתוֹ: ס

11 כִּי כֹה אָמַר־יְהוָה
אֶל־שִׁלְמֵ בֶן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל יְהוֹדָה הַמֶּלֶךְ חָסַת
אֲבִיו אֲשֶׁר יָצָא מִן־הַמְּקוֹם
לֹא־יָשׁוּב שָׁם עוֹד: הִנֵּה

12 כִּי בַמְּקוֹם אֲשֶׁר־הִגְלוּ
אֹתוֹ שָׁם יָמוּת וְאֶת־הָאָרֶץ
הַזֹּאת לֹא־יִרְאָה עוֹד: ס

13 בְּלֹא־צָדֵק הוּא בִּנְהוּ בֵּיתוֹ
וַעֲלִיּוֹתָיו בְּלֹא מִשְׁפָּט בְּרַעְיָהוּ
חָנֹם וּפְעָלוֹ לֹא יִסְוֶלּוּ: יַעֲבֹד

14 הָאֵמַר אֲבָנָה לִי בַּיִת
מְדוֹת וַעֲלִיּוֹת מְרֻנְחִים וְקָרַע
בְּאָרְזוֹ וּמִשׁוֹם לוֹ חִלּוּנֵי וְסָפּוּן
בְּשִׁשָּׁר:

15 מִתְחַרְהָ הַתְּמַלִּיךְ כִּי אָתָּה
בְּאָרְזוֹ אֲבִיךָ הָלוֹא אֲכַל וְשָׁתָה
מִשְׁפָּט וּצְדָקָה אִז טוֹב וְעָשָׂה
לוֹ:

16 הֲוֹ דִּי־עֲגִי וְאֲבִיוֹן אִז טוֹב
הָלוֹא־הִיא הַנְּדָעַת אֹתִי
נְאֻם־יְהוָה:

17 כִּי אִין עֵינֶיךָ וְלִבְךָ
אִם־עַל־בְּצִיעָה וְעַל דָּם־הַנְּקִי
וְעַל־הַעֲשָׂק לְשִׁפּוֹן
וְעַל־הַמְּרוֹצָה לְעֵשׂוֹת: ס

18 לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה
אֶל־יְהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ
לוֹ הוּא אֹתִי יְהוֹדָה לֹא־יִסְפְּדוּ
וְהוּא אֶתְּחִיל לֹא־יִסְפְּדוּ לוֹ הוּא
וְהוּא הִלְחָה: אָדוֹן

19 קְבוּרַת תְּמוֹר יִקְבֹּר סָתוּב
וְהִשְׁלָךְ מִהִלָּה לְשַׁעֲרֵי

servierint eis.

10 Nolite flere mortuum,
neque lugeatis super eum fletu:
plangite eum qui egreditur,
quia non revertetur ultra,
nec videbit terram nativitatis suae.

11 Quia hæc dicit Dominus ad
Sellum,
filium Josiæ, regem Juda,
qui regnavit pro Josia patre suo,
qui egressus est de loco isto:
Non revertetur huc amplius,

12 sed in loco ad quem transtuli
eum, ibi morietur,
et terram istam non videbit
amplius.

13 Væ qui ædificat domum suam
in injustitia,
et coenacula sua non in iudicio:
amicum suum opprimet frustra,
et mercedem ejus non reddet ei:

14 qui dicit: Ædificabo mihi
domum latam,
et coenacula spatiosa:
qui aperit sibi fenestras et facit
laquearia cedrina,
pingitque sinopide.

15 Numquid regnabis quoniam
confers te cedro?
pater tuus numquid non comedit
et bibit,
et fecit iudicium et justitiam tunc
cum bene erat ei?

16 Judicavit causam pauperis et
egeni in bonum suum:
numquid non ideo quia cognovit
me? dicit Dominus.

17 Tui vero oculi et cor ad
avaritiam,
et ad sanguinem innocentem
fundendum,
et ad calumniam, et ad cursum
mali operis.

18 Propterea hæc dicit Dominus
ad Joakim,
filium Josiæ, regem Juda:
Non plangent eum: Væ frater! et
væ soror!
non concrepabunt ei: Væ domine!
et væ inclyle!

19 Sepultura asini sepelietur,
putrefactus et projectus extra

τὴν φωνὴν σου καὶ βόησον εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης ὅτι συνετρίβησαν πάντες οἱ ἔρασταί σου

21 ἐλάλησα πρὸς σὲ ἐν τῇ παραπτώσει σου καὶ εἶπας οὐκ ἀκούσομαι αὐτῆ ἢ ὁδός σου ἐκ νεότητός σου οὐκ ἤκουσας τῆς φωνῆς μου

22 πάντας τοὺς ποιμένας σου ποιμανεῖ ἄνεμος καὶ οἱ ἔρασταί σου ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐξελεύσονται ὅτι τότε αἰσχυνθήσῃ καὶ ἀτιμωθήσῃ ἀπὸ πάντων τῶν φιλοῦντων σε

23 κατοικοῦσα ἐν τῷ Λιβάνῳ ἐννοσσεύουσα ἐν ταῖς κέδροις καταστενάξεις ἐν τῷ ἐλθεῖν σοι ὠδίνῃ ὡς τικτούσης

24 ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος ἐὰν γενόμενος γένηται Ιεχονίας υἱὸς Ἰωακὶμ βασιλεὺς Ἰουδα ἀποσφράγισμα ἐπὶ τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου ἐκείθεν ἐκσπάσω σε

25 καὶ παραδώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ζητούντων τὴν ψυχὴν σου ὧν σὺ εὐλαβῆ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων

26 καὶ ἀπορρίψω σὲ καὶ τὴν μητέρα σου τὴν τεκοῦσάν σε εἰς γῆν οὗ οὐκ ἐτέχθης ἐκεῖ καὶ ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε

27 εἰς δὲ τὴν γῆν ἣν αὐτοὶ εὐχονται ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν οὐ μὴ ἀποστρέψωσιν

28 ἠτιμώθη Ιεχονίας ὡς σκεῦος οὗ οὐκ ἔστιν χρεια αὐτοῦ ὅτι ἐξερρίφη καὶ ἐξεβλήθη εἰς γῆν ἣν οὐκ ἤδει

29 γῆ γῆ ἄκουε λόγον κυρίου

30 γράψον τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐκκήρυκτον ἄνθρωπον ὅτι οὐ μὴ αὐξηθῆ ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ ἄνθρωπος καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ ἄρχων ἐπὶ ἐν τῷ Ἰουδα

יְרוּשָׁלַם: ם
עָלִי הַלְבַנוֹן וְצַעֲקִי 20
וּבְכַשׁוֹ תִגִּי קוֹלְךָ וְצַעֲקִי
וְנִשְׁבְּרוּ מֵעֲבָרִים כִּי
כָל־מְאַהֲבֶיךָ:
כִּשְׁלוֹתֶיךָ דִּבַּרְתִּי אֲלֶיךָ 21
אָמַרְתָּ לֹא אֶשְׁמַע זֶה דְרַכְךָ
מִנְעוּרֶיךָ כִּי לֹא־שָׁמַעְתָּ
בְּקוֹלִי:
כָּל־רֹעֵיךָ תִרְעֶה־רֹיחַ 22
וּמְאַהֲבֶיךָ בְּשִׁבְי גִלְכוּ כִּי אֲזַ
וְנִכְלַמְתָּ מִכָּל רַעְתָּךְ: תִּבְשִׁי
בְּלִבְנוֹן יִשְׁבְּתָהּ יִשְׁבֹּתִי 23
בְּאֲרָזִים מְקַנְנֹת מִקְנֹנֹתִי
מִה־נִּצְחָנְתָּ בְּבִאֲלֶךָ דְּחַבְלִים
כִּי לִלְדָה:
חִי־אֲנִי נְאֻם־יְהוָה כִּי 24
אִם־יִהְיֶה כְּנִיחֹו בְּיְהוֹיָקִים
עַל־יָדְךָ מִלְּךָ יְהוֹיָדָה חֹתֶם
יְמִינִי כִּי מִשְׁמֵ אֶתְקַנְךָ:
וְנִתַּתִּיךָ בְּיַד מְבַקְשֵׁי 25
נַפְשֶׁךָ וּבְיַד אֲשֶׁר־אֲתַתָּה נְגוֹר
נְבוּכַדְרֶאֱצַר מְפַנֵּיָהֶם וּבְיַד
מִלְּךָ־בְּבָל וּבְיַד הַכַּשְׁדִּים:
וְאֶת־אִמְךָ וְהַטְלַתִּי אֶתְךָ 26
אֲשֶׁר יִלְדְתָךְ עַל הָאָרֶץ
לֹא־יִלְדְתֶם שָׁם אֶחְתָּר אֲשֶׁר
וְשָׁם תִּמּוּתוּ:
וְעַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־הֵם 27
מִנְשָׂאִים אֶת־נַפְשָׁם לָשׁוּב
שָׁם שָׁמָּה לֹא יָשׁוּבוּ: ם
הַעֲצָב נִבְּזָה נְפוּץ הָאִישׁ 28
הַזֶּה כְּנִיחֹו אִם־כְּלִי אִין חַפְצֵן
הַיּוֹטֵלֹו הוּא וְנִרְעוּ בּוֹ מְדוּעַ
וְהִשְׁלָכוּ עַל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר
לֹא־יִדְעוּ:
אָרֶץ אָרֶץ אָרֶץ שְׁמַעִי 29
דְּבַר־יְהוָה: ם

portas Jerusalem.]

20 [Ascende Libanum, et clama, et in Basan da vocem tuam: et clama ad transeuntes, quia contriti sunt omnes amatores tui.

21 Locutus sum ad te in abundantia tua, et dixisti: Non audiam: hæc est via tua ab adolescentia tua, quia non audisti vocem meam.

22 Omnes pastores tuos pascet ventus, et amatores tui in captivitatem ibunt: et tunc confunderis, et erubesces ab omni malitia tua.

23 Quæ sedes in Libano, et nidificas in cedris, quomodo congemuisti cum venissent tibi dolores, quasi dolores parturientis?

24 Vivo ego, dicit Dominus, quia si fuerit Jechonias filius Joakim regis Juda annulus in manu dextera mea, inde evellam eum,

25 et dabo te in manu quærentium animam tuam, et in manu quorum tu formidas faciem, et in manu Nabuchodonosor regis Babylonis, et in manu Chaldæorum:

26 et mittam te, et matrem tuam quæ genuit te, in terram alienam, in qua nati non estis, ibique moriemini.

27 Et in terram ad quam ipsi levant animam suam ut revertantur illuc, non revertentur.

28 Numquid vas fictile atque contritum vir iste Jechonias? numquid vas absque omni voluptate? quare abjecti sunt ipse et semen ejus, et projecti in terram quam ignoraverunt?

	<p>כֹּה אָמַר יְהוָה כִּתְבוּ 30 אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה עֲרִירִי גֹבֵר לֹא יִצְלַח לֹא יִצְלַח בְּיָמָיו כִּי מִזְרְעוֹ אִישׁ יֵשֵׁב עַל־כִּסֵּא עוֹד בִּיהוּדָה: דָּוִד וּמִשְׁלַל</p>	<p>29 Terra, terra, terra, audi sermonem Domini. 30 Hæc dicit Dominus: Scribe virum istum sterilem, virum qui in diebus suis non prosperabitur: nec enim erit de semine ejus vir qui sedeat super solium David, et potestatem habeat ultra in Juda.]</p>
<p>23.1 ὧ οἱ ποιμένες οἱ διασκορπίζοντες καὶ ἀπολλύοντες τὰ πρόβατα τῆς νομῆς μου</p> <p>2 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἐπὶ τοὺς ποιμαίνοντας τὸν λαόν μου ὑμεῖς διεσκορπίσατε τὰ πρόβατά μου καὶ ἐξώσατε αὐτὰ καὶ οὐκ ἐπεσκεύασθε αὐτὰ ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ ἐφ' ὑμᾶς κατὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν</p> <p>3 καὶ ἐγὼ εἰσδέξομαι τοὺς καταλοιπούς τοῦ λαοῦ μου ἀπὸ πάσης τῆς γῆς οὗ ἐξῶσα αὐτούς ἐκεῖ καὶ καταστήσω αὐτούς εἰς τὴν νομὴν αὐτῶν καὶ αὐξηθήσονται καὶ πληθυνθήσονται</p> <p>4 καὶ ἀναστήσω αὐτοῖς ποιμένας οἱ ποιμανοῦσιν αὐτούς καὶ οὐ φοβηθήσονται ἔτι οὐδὲ πτοηθήσονται λέγει κύριος</p> <p>5 ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ ἀναστήσω τῷ Δαυὶδ ἀνατολὴν δικαίαν καὶ βασιλεύσει βασιλεὺς καὶ συνήσει καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς</p> <p>6 ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ σωθήσεται Ἰουδας καὶ Ἰσραὴλ κατασκηνώσει πεποιθῶς καὶ τοῦτο τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὃ καλέσει αὐτὸν κύριος Ἰωσεδεκ</p> <p>9 ἐν τοῖς προφήταις συνετρίβη ἡ καρδία μου ἐν ἐμοὶ ἐσαλεύθη πάντα τὰ ὀστέα μου ἐγενήθη ὡς ἀνὴρ συντετριμμένος καὶ ὡς ἄνθρωπος συνεχόμενος ἀπὸ οἴνου ἀπὸ προσώπου κυρίου καὶ ἀπὸ προσώπου εὐπρεπείας δόξης αὐτοῦ</p>	<p>23.1 הוֹי רֹעִים מְאַבְדִּים וּמְפַצְצִים אֶת־צֹאן מִרְעֵיתִי נְאֻם־יְהוָה:</p> <p>2 אֲלֹהֵי לְכֹן כֹּה־אָמַר יְהוָה יִשְׂרָאֵל עַל־הָרְעִים הָרְעִים הַפְּצַתֶם אֶת־עַמִּי אֲתָם וְלֹא אֶת־צֹאנִי וַתַּדְחִוּם וְלֹא פָקַד פְּקֻדָתְכֶם אֲתָם הַנְּגִי עָלֵיכֶם אֶת־רַע מַעַלְלֵיכֶם נְאֻם־יְהוָה:</p> <p>3 וְאֲנִי אֶקְבֹּץ אֶת־שְׂאֵרֵי־תֵי אֲנִי מִכָּל הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר־הִדְחַתִּי אֲתָם שָׁם וְהִשְׁבַּתִּי אֶתְהֵן עַל־נְהֹתָן וּפְרוּ וְרָבוּ:</p> <p>4 וְהִקְמַתִּי עֲלֵיהֶם רֹעִים וְרָעוּם וְלֹא־יִירָאוּ עוֹד וְלֹא־יִתְתּוּ וְלֹא יִפְקְדוּ נְאֻם־יְהוָה: ס</p> <p>5 נְאֻם־יְהוָה הִנֵּה יָמַי בָּאִים וְהִקְמַתִּי לְדָוִד צֶמַח צְדָקָה וְהִשְׁכִּיל וְעָשָׂה וּמָלַךְ מְלֶכֶךְ מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בְּאֶרֶץ:</p> <p>6 בְּיָמָיו תִּשְׁעַע יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכֹּן לְבֶטֶח וְיִזְהַרְשְׁמוּ אֲשֶׁר־יִקְרְאוּ יְהוָה צְדָקְנוּ: ס</p> <p>7 לְכֹן הִנֵּה־יָמַי בָּאִים נְאֻם־יְהוָה וְלֹא־יִאָמְרוּ עוֹד אֶת־בְּנֵי חַי־יְהוָה אֲשֶׁר הִעֲלָה יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם:</p>	<p>23.1 [Væ pastoribus qui disperdunt et dilacerant gregem pascuæ meæ! dicit Dominus. 2 Ideo hæc dicit Dominus Deus Israël ad pastores qui pascunt populum meum: Vos dispersistis gregem meum, et ejecistis eos, et non visitastis eos: ecce ego visitabo super vos malitiam studiorum vestrorum, ait Dominus. 3 Et ego congregabo reliquias gregis mei de omnibus terris ad quas ejecero eos illuc: et convertam eos ad rura sua, et crescent et multiplicabuntur. 4 Et suscitabo super eos pastores, et pascent eos: non formidabunt ultra, et non pavebunt, et nullus quæretur ex numero, dicit Dominus.] 5 [Ecce dies veniunt, dicit Dominus, et suscitabo David germen justum: et regnabit rex, et sapiens erit, et faciet iudicium et justitiam in terra. 6 In diebus illis salvabitur Juda, et Israël habitabit confidenter: et hoc est nomen quod vocabunt eum: Dominus justus noster. 7 Propter hoc ecce dies veniunt, dicit Dominus, et non dicent ultra: Vivit Dominus,</p>

10 ὅτι ἀπὸ προσώπου τούτων ἐπένησεν ἡ γῆ ἐξηράνησεν αἰ νομαὶ τῆς ἐρήμου καὶ ἐγένετο ὁ δρόμος αὐτῶν πονηρὸς καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν οὐχ οὕτως

11 ὅτι ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐμολύνθησαν καὶ ἐν τῷ οἴκῳ μου εἶδον πονηρίας αὐτῶν

12 διὰ τοῦτο γενέσθω ἡ ὁδὸς αὐτῶν αὐτοῖς εἰς ὀλίσημα ἐν γνόφῳ καὶ ὑποσκελισθήσονται καὶ πεσοῦνται ἐν αὐτῇ διότι ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς κακὰ ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν φησὶν κύριος

13 καὶ ἐν τοῖς προφήταις Σαμαρείας εἶδον ἀνομήματα ἐπροφήτευσαν διὰ τῆς Βααλ καὶ ἐπλάνησαν τὸν λαὸν μου Ἰσραηλ

14 καὶ ἐν τοῖς προφήταις Ἱερουσαλημ ἐώρακα φρικτὰ μοιχωμένους καὶ πορευομένους ἐν ψεύδεσι καὶ ἀντιλαμβανομένους χειρῶν πονηρῶν τοῦ μὴ ἀποστραφῆναι ἕκαστον ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς ἐγενήθησάν μοι πάντες ὡς Σοδομα καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτήν ὡσπερ Γομορρα

15 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ψωμιῶ αὐτοὺς ὀδύνην καὶ ποτιῶ αὐτοὺς ὕδωρ πικρὸν ὅτι ἀπὸ τῶν προφητῶν Ἱερουσαλημ ἐξῆλθεν μολυσμὸς πάση τῇ γῇ

16 οὕτως λέγει κύριος παντοκράτωρ μὴ ἀκούετε τοὺς λόγους τῶν προφητῶν ὅτι ματαιοῦσιν ἑαυτοῖς ὄρασιν ἀπὸ καρδίας αὐτῶν λαλοῦσιν καὶ οὐκ ἀπὸ στόματος κυρίου

17 λέγουσιν τοῖς ἀπωθουμένοις τὸν λόγον κυρίου εἰρήνη ἔσται ὑμῖν καὶ πᾶσιν τοῖς πορευομένοις τοῖς θελήμασιν αὐτῶν παντὶ τῷ πορευομένῳ πλάνη καρδίας αὐτοῦ εἶπαν οὐχ ἦξει ἐπὶ σὲ κακὰ

18 ὅτι τίς ἔσται ἐν ὑποστήματι κυρίου καὶ εἶδεν τὸν λόγον αὐτοῦ τίς ἐνώπισατο καὶ

8 כִּי אִם-חִי-יְהוָה אֲשֶׁר הֶעֱלָה וְאֲשֶׁר הֵבִיא אֶת-זָרַע צְפוֹנָה בֵּית יִשְׂרָאֵל מֵאֲרָץ וּמְכַל הָאָרְצוֹת אֲשֶׁר הִדְחִיתִים עַל-אֲדָמָתָם: ס וַיָּשָׁבוּ

9 בְּקִרְבִּי לְנִבְאִים נִשְׁבַּר לִבִּי רָחַפוּ כָּל-עֲצָמוֹתַי הִיִּיתִי וַיִּכְגְּבוּ עֲבָרוֹ יַיִן כְּאִישׁ שׂוֹר מִפְּנֵי יְהוָה וּמִפְּנֵי דְבַר־י קָדְשׁוֹ:

10 הָאֲרָץ כִּי מְנַאֲפִים מְלֶאכֶה כִּי-מִפְּנֵי אֵלֶּה אֲבָלָה הָאֲרָץ מִדְּבַר וַתְּהִי יִבְשׁוּ נְאוֹת מְרוֹצְתָם רָעָה וּגְבוּרָתָם לֹא-כֹן:

11 כִּי-גַם-נִבְיָא גַם-כֹּהֵן חֲנָפוּ גַם-בְּבֵיתִי מִצְּאֵתִי רָעָתָם נָאֵם-יְהוָה:

12 לָכוּ יְהוָה דְּרָכָם לֵהֵם כַּחֲלַקְלַקוֹת בְּאֶפְלֶה יִדְחוּ עֲלֵיהֶם וַיִּפְּלוּ בָּהֶּ כִּי-אֲבִיא רָעָה שְׁנַת פְּקֻדָּתָם נָאֵם-יְהוָה:

13 וּבְנִבְיָאֵי שְׁמֵרוֹן רָאִיתִי וּתְפִלָּה הִנְבְּאוּ בַּעַל וַיִּתְעוּ אֶת-עַמִּי אֶת-יִשְׂרָאֵל: ס

14 רָאִיתִי וּבְנִבְאֵי יְרוּשָׁלַם שְׁעָרוֹתָ נִאֲוָה וְהִלְדוּ בְשֹׁקֵל מְרָעִים וַחֲזָקוּ יָדַי לְבַלְתִּי-שָׁבוּ אִישׁ מִרְעָתוֹ כִּסְדָם וַיִּשְׁבִּיָהּ הַיּוֹלֵל כָּלֵם כַּעֲמָרָה: ס

15 לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת עַל-הַנְּבִאִים הַנְּנִי מֵאֲכִיל אוֹתָם לְעֵנָה וְהִשְׁקִיתִים מִי-רָאשׁ כִּי מֵאֵת חֲנָפָה נִבְיָאֵי יְרוּשָׁלַם יִצְאָה לְכֹל-הָאֲרָץ: פ

16 כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת 16

qui eduxit filios Israël de terra Ægypti,

8 sed: Vivit Dominus, qui eduxit et adduxit semen domus Israël de terra aquilonis, et de cunctis terris ad quas ejeceram eos illuc, et habitabunt in terra sua.]

9 Ad prophetas: [Contritum est cor meum in medio mei; contremuerunt omnia ossa mea: factus sum quasi vir ebrius, et quasi homo madidus a vino, a facie Domini, et a facie verborum sanctorum ejus.

10 Quia adulteris repleta est terra, quia a facie maledictionis luxit terra, arefacta sunt arva deserti: factus est cursus eorum malus, et fortitudo eorum dissimilis.

11 Propheta namque et sacerdos polluti sunt, et in domo mea inveni malum eorum, ait Dominus.

12 Idcirco via eorum erit quasi lubricum in tenebris: impellentur enim, et corruent in ea: afferam enim super eos mala, annum visitationis eorum, ait Dominus.

13 Et in prophetis Samariæ vidi fatuitatem: prophetabant in Baal, et decipiebant populum meum Israël.

14 Et in prophetis Jerusalem vidi similitudinem adulterantium, et iter mendacii: et confortaverunt manus pessimorum, ut non converteretur unusquisque a malitia sua: facti sunt mihi omnes ut Sodoma, et habitatores ejus quasi Gomorrhæa.

15 Propterea hæc dicit Dominus exercituum ad prophetas: Ecce ego cibabo eos absinthio, et potabo eos felle: a prophetis enim Jerusalem

<p>ἤκουσεν</p> <p>19 ἰδοὺ σεισμός παρὰ κυρίου καὶ ὄργη ἐκπορεύεται εἰς συσσεισμόν συστρεφομένη ἐπὶ τοὺς ἀσεβεῖς ἤξει</p> <p>20 καὶ οὐκέτι ἀποστρέψει ὁ θυμὸς κυρίου ἕως ἂν ποιήσῃ αὐτὸ καὶ ἕως ἂν ἀναστήσῃ αὐτὸ ἀπὸ ἐγχειρήματος καρδίας αὐτοῦ ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν νοήσουσιν αὐτά</p> <p>21 οὐκ ἀπέστελλον τοὺς προφήτας καὶ αὐτοὶ ἔτρεχον οὐκ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς καὶ αὐτοὶ ἐπροφήτευσον</p> <p>22 καὶ εἰ ἔστησαν ἐν τῇ ὑποστάσει μου καὶ εἰσήκουσαν τῶν λόγων μου καὶ τὸν λαόν μου ἂν ἀπέστρεφον αὐτούς ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν</p> <p>23 θεὸς ἐγγίζων ἐγὼ εἰμι λέγει κύριος καὶ οὐχὶ θεὸς πόρρωθεν</p> <p>24 εἰ κρυβήσεται ἄνθρωπος ἐν κρυφαίοις καὶ ἐγὼ οὐκ ὄψομαι αὐτόν μὴ οὐχὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἐγὼ πληρῶ λέγει κύριος</p> <p>25 ἤκουσα ἃ λαλοῦσιν οἱ προφήται ἃ προφητεύουσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ψευδῆ λέγοντες ἠνυπνιασάμην ἐνύπνιον</p> <p>26 ἕως πότε ἔσται ἐν καρδίᾳ τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων ψευδῆ καὶ ἐν τῷ προφητεύειν αὐτούς τὰ θελήματα καρδίας αὐτῶν</p> <p>27 τῶν λογιζομένων τοῦ ἐπιλαθέσθαι τοῦ νόμου μου ἐν τοῖς ἐνυπνίοις αὐτῶν ἃ διηγοῦντο ἕκαστος τῷ πλησίον αὐτοῦ καθάπερ ἐπελάθοντο οἱ πατέρες αὐτῶν τοῦ ὀνοματός μου ἐν τῇ Βααλ</p> <p>28 ὁ προφήτης ἐν ᾧ τὸ ἐνύπνιον ἐστὶν διηγησάσθω τὸ ἐνύπνιον αὐτοῦ καὶ ἐν ᾧ ὁ λόγος μου πρὸς αὐτόν διηγησάσθω τὸν λόγον μου ἐπ' ἀληθείας τί τὸ ἄχυρον πρὸς τὸν σίτον οὕτως οἱ λόγοι μου λέγει κύριος</p> <p>29 οὐχὶ οἱ λόγοι μου ὥσπερ πῦρ φλέγον λέγει κύριος καὶ ὡς</p>	<p>אֶל-תְּשַׁמְעוּ עַל-דְּבָרֵי הַנְּבִיאִים הַנְּבִיאִים לְכֶם מִהַבְּלִים הַמָּה אֶתְכֶם חֲזוֹן יְהוָה: לְכֶם יִדְבְּרוּ לֹא מִפִּי אֲמָרִים אֲמֹר לְמַנְאֲצֵי 17 דְּבַר יְהוָה שָׁלוֹם יְהוָה לְכֶם לְבוֹ אֲמָרוּ וְכָל הַלֵּךְ בְּשִׁרְרוֹת לֹא-תִכְזָבוּ עָלֵיכֶם רַעָה: כִּי מִי עָמַל בְּסוֹד יְהוָה 18 וַיֵּרָא וַיִּשְׁמַע אֶת-דְּבָרוֹ דְּבָרוֹ דְּבָרֵי מִי-הַקְּשִׁיב וַיִּשְׁמַע: ׀</p> <p>הִנֵּהוּ סַעֲרַת יְהוָה חֲמָה 19 יִצְאָה וְסַעַר מִתְחַוֵּל לְעַל רֹאשׁ רִשְׁעִים יְהוָה: לֹא יִשׁוּב אֶף-יְהוָה 20 עַד-עֲשֹׂתוֹ וְעַד-הַקִּימוֹ מִזְמוֹת הַיָּמִים תִּתְבַּוְּנֶנּוּ לְבוֹ בְּאֶקְרִית כֶּה בִינָה: לֹא-שָׁלַחְתִּי אֶת-הַנְּבִיאִים 21 וְהֵם רָצוּ לֹא-דְבַרְתִּי אֲלֵיהֶם וְהֵם נִבְּאוּ: וְאִם-עָמְדוּ בְּסוֹדֵי 22 וַיִּשְׁמְעוּ דְּבָרֵי אֶת-עַמִּי וַיִּשְׁבוּם מִדְּרָכָם הֲרַע וּמְרַע מַעֲלָלֵיהֶם: ׀</p> <p>הֲאֵלֵהִי מִקְרָב אֲנִי 23 נְאֻם-יְהוָה וְלֹא אֵלֵהִי מִרְחֹק: אִם-יִסְתָּר אִישׁ 24 בְּמִסְתָּרִים וַאֲנִי לֹא-אֶרְאֶנּוּ אֶת-הַשָּׁמַיִם נְאֻם-יְהוָה הֲלוֹא וְאֶת-הָאָרֶץ אֲנִי מְלֵא נְאֻם-יְהוָה: שָׁמַעְתִּי אֶת אֲשֶׁר-אָמְרוּ 25 הַנְּבִיאִים הַנְּבִיאִים בְּשִׁמְיִ שְׁקַר לֵאמֹר חֲלַמְתִּי חֲלַמְתִּי: עַד-מָתַי הֲיִשׁ בְּלִב 26 הַנְּבִיאִים נִבְּאֵי הַשְּׁקָר וַנְּבִיאֵי תְרַמַּת לְכֶם:</p>	<p>egressa est pollutio super omnem terram. 16 Hæc dicit Dominus exercituum: Nolite audire verba prophetarum qui prophetant vobis, et decipiunt vos: visionem cordis sui loquuntur, non de ore Domini. 17 Dicunt his qui blasphemant me: Locutus est Dominus: Pax erit vobis: et omni qui ambulat in pravitate cordis sui dixerunt: Non veniet super vos malum. 18 Quis enim affuit in consilio Domini, et vidit, et audivit sermonem ejus? quis consideravit verbum illius, et audivit? 19 Ecce turbo Dominicæ indignationis egredietur, et tempestas erumpens super caput impiorum veniet. 20 Non revertetur furor Domini, usque dum faciat et usque dum compleat cogitationem cordis sui: in novissimis diebus intelligetis consilium ejus. 21 Non mittebam prophetas, et ipsi currebant: non loquebar ad eos, et ipsi prophetabant. 22 Si stetissent in consilio meo, et nota fecissent verba mea populo meo, avertissem utique eos a via sua mala, et a cogitationibus suis pessimis. 23 Putasne Deus e vicino ego sum, dicit Dominus, et non Deus de longe? 24 Si occultabitur vir in absconditis, et ego non videbo eum? dicit Dominus. Numquid non cælum et terram ego impleo? dicit Dominus. 25 Audivi quæ dixerunt propheta prophetantes in nomine meo mendacium,</p>
--	--	---

πέλυξ κόπτων πέτραν

30 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς τοὺς προφήτας λέγει κύριος ὁ θεὸς τοὺς κλέπτοντας τοὺς λόγους μου ἕκαστος παρὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ

31 ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς τοὺς προφήτας τοὺς ἐκβάλλοντας προφητείας γλώσσης καὶ νυστάζοντας νυσταγμὸν ἑαυτῶν

32 ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς τοὺς προφήτας τοὺς προφητεύοντας ἐνύπνια ψευδῆ καὶ διηγοῦντο αὐτὰ καὶ ἐπλάνησαν τὸν λαὸν μου ἐν τοῖς ψεύδεσιν αὐτῶν καὶ ἐν τοῖς πλάνοις αὐτῶν καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς καὶ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς καὶ ὠφέλειαν οὐκ ὠφελήσουσιν τὸν λαὸν τοῦτον

33 καὶ ἐὰν ἐρωτήσωσί σε ὁ λαὸς οὗτος ἢ ἱερεὺς ἢ προφήτης λέγων τί τὸ λῆμμα κυρίου καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς ὑμεῖς ἐστε τὸ λῆμμα καὶ ῥάξω ὑμᾶς λέγει κύριος

34 καὶ ὁ προφήτης καὶ ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ λαός οἱ ἂν εἴπωσιν λῆμμα κυρίου καὶ ἐκδικήσω τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ

35 ὅτι οὕτως ἐρεῖτε ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ τί ἀπεκριθὴ κύριος καὶ τί ἐλάλησεν κύριος

36 καὶ λῆμμα κυρίου μὴ ὀνομάζετε ἐπι ὅτι τὸ λῆμμα τῷ ἀνθρώπῳ ἔσται ὁ λόγος αὐτοῦ

37 καὶ διὰ τί ἐλάλησεν κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν

38 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς ἀνθ' ὧν εἶπατε τὸν λόγον τοῦτον λῆμμα κυρίου καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς λέγων οὐκ ἐρεῖτε λῆμμα κυρίου

39 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ λαμβάνω καὶ ῥάσσω ὑμᾶς καὶ τὴν πόλιν ἣν ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν

40 καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς ὄνειδισμὸν αἰώνιον καὶ ἀτιμίαν

27 הַחֹשְׁבִים לְהַשְׁכִּיחַ אֶת-עַמִּי שְׁמִי בְּחִלּוֹמֹתַי לְרַעְהוּ אֲשֶׁר יִסְפְּרוּ אֵישׁ כְּאִשֶּׁר שִׁכְחוּ אַבּוֹתָם אֶת-שְׁמִי בְּבַעַל:

28 הַנְּבִיאֵי אֲשֶׁר-אָתוּ חִלּוֹם יִסְפְּרוּ חִלּוֹם וְאֲשֶׁר דִּבְרֵי אֱתוֹ מִהַלְתָּבוּ וְדַבַּר דִּבְרֵי אֱמֶת אֶת-הַבַּר נְאֻם-יְהוָה:

29 הֲלוֹא כֹה דִבְרֵי כְּפֹאֵשׁ נְאֻם-יְהוָה וְכַפְטִישׁ יִפְצֹץ קֹלֶעַ: ס

30 לָכוֹ הִנְנִי עַל-הַנְּבִיאִים 30 נְאֻם-יְהוָה מַגְנְבֵי דִבְרֵי אֵישׁ מֵאֵת רַעְהוּ:

31 הִנְנִי עַל-הַנְּבִיאִים 31 נְאֻם-יְהוָה הַלְקַתִּים לְשׁוֹנֵם וְיִנְאָמוּ נְאֻם:

32 הִנְנִי עַל-נְבִאֵי חִלּוֹמוֹת וְשֶׁקֶר נְאֻם-יְהוָה וְיִסְפְּרוּם בְּשֶׁקֶר יִתְעַזּוּ אֶת-עַמִּי וְכַפְתּוּתָם וְאִנְכִי צוֹיִתִּים לֹא-שִׁלַּחְתִּים וְלֹא יְהוֹעִיל לֹא-יִוְעִילוּ לְעַם-יְהוָה נְאֻם-יְהוָה:

33 וְכִי-יִשְׁאַלְךָ הָעָם הַזֶּה 33 אֹ-הַנְּבִיאֵי אֹ-כַהֵן לֵאמֹר מִה-מִשָּׂא יְהוָה וְאִמְרָתָ אֲלֵיהֶם אֶת-מִה-מִשָּׂא וְנִשְׁטִיתִי אֶתְכֶם נְאֻם-יְהוָה:

34 וְהַנְּבִיאֵי וְהַכֹּהֵן וְהָעָם 34 אֲשֶׁר יֵאמְרוּ מִשָּׂא יְהוָה וְכִפְדֻתִי עַל-הָאֵשׁ הַזֹּאת וְעַל-בֵּיתוֹ:

35 כֹּה תֹאמְרוּ אֵישׁ 35 עַל-רַעְהוּ וְאֵישׁ אֶל-אֶחָיו מִה-עָנָה יְהוָה וּמִה-דִּבַּר יְהוָה:

36 וּמִשָּׂא יְהוָה לֹא 36

atque dicentes: Somniavi, somniavi.

26 Usquequo istud est in corde prophetarum vaticinantium mendacium, et prophetantium seductiones cordis sui?

27 Qui volunt facere ut obliviscatur populus meus nominis mei, propter somnia eorum quæ narrat unusquisque ad proximum suum, sicut obliti sunt patres eorum nominis mei propter Baal?

28 Propheta qui habet somnium, narret somnium: et qui habet sermonem meum, loquatur sermonem meum vere. Quid paleis ad triticum? dicit Dominus.

29 Numquid non verba mea sunt quasi ignis, dicit Dominus, et quasi malleus conterens petram?

30 Propterea ecce ego ad prophetas, ait Dominus, qui furantur verba mea unusquisque a proximo suo.

31 Ecce ego ad prophetas, ait Dominus, qui assumunt linguas suas, et aiunt: Dicit Dominus.

32 Ecce ego ad prophetas somniantes mendacium, ait Dominus, qui narraverunt ea, et seduxerunt populum meum in mendacio suo et in miraculis suis, cum ego non misissem eos, nec mandassem eis: qui nihil profuerunt populo huic, dicit Dominus.

33 Si igitur interrogaverit te populus iste, vel propheta, aut sacerdos, dicens: Quod est onus Domini? dices ad eos: Vos estis onus: projiciam quippe vos, dicit Dominus.

34 Et propheta, et sacerdos, et populus qui dicit: Onus Domini:

<p>αἰώνιον ἣτις οὐκ ἐπιλησθήσεται</p> <p>7 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται λέγει κύριος καὶ οὐκ ἔροῦσιν ἐπὶ ζῆ κύριος ὁς ἀνήγαγεν τὸν οἶκον Ἰσραηλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου</p> <p>8 ἀλλὰ ζῆ κύριος ὁς συνήγαγεν ἅπαν τὸ σπέρμα Ἰσραηλ ἀπὸ γῆς βορρᾶ καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν οὗ ἐξῴσεν αὐτοὺς ἐκεῖ καὶ ἀπεκατέστησεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν</p>	<p>תִּזְכְּרוּ־עוֹד כִּי הַמַּשָּׂא יְהוָה וְהַפְּתָח לְאִישׁ דְּבָרוֹ אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהִים חַיִּים יְהוָה אֲלֵהֶינוּ: צָבָאוֹת</p> <p>37 כֹּה תֹאמַר אֶל־הַנְּבִיאִי מִה־עַגְוָה יְהוָה וּמִה־דְבָר יְהוָה:</p> <p>38 וְאִם־מַשָּׂא יְהוָה תֹּאמְרוּ לֵכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה יְעֹז מַשָּׂא אֲמַרְכֶם אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה יְהוָה וְאֶשְׁלַח אֲלֵיכֶם לְאֹמֶר יְהוָה: לֹא תֹאמְרוּ מַשָּׂא</p> <p>39 אַתְּכֶם לֵכֵן הִנְי וְנִשְׂתִּי נִשָּׂא וְנִשְׁתִּי אַתְּכֶם לְכֶם וְאֶת־הָעִיר אֲשֶׁר נָתַתִּי וְלֹאֲבוֹתֵיכֶם מֵעַל פְּנֵי:</p> <p>40 וְנָתַתִּי עָלֵיכֶם חֲרָפַת עוֹלָם וּכְלָמוֹת עוֹלָם אֲשֶׁר לֹא תִשְׁכַּח: ס</p>	<p>visitabo super virum illum et super domum ejus.</p> <p>35 Hæc dicetis unusquisque ad proximum, et ad fratrem suum: Quid respondit Dominus? et quid locutus est Dominus?</p> <p>36 Et onus Domini ultra non memorabitur: quia onus erit unicuique sermo suus, et pervertistis verba Dei viventis, Domini exercituum, Dei nostri.</p> <p>37 Hæc dices ad prophetam: Quid respondit tibi Dominus? et quid locutus est Dominus?</p> <p>38 Si autem onus Domini dixeritis, propter hoc hæc dicit Dominus: Quia dixistis sermonem istum: Onus Domini, et misi ad vos dicens: Nolite dicere: Onus Domini:</p> <p>39 propterea ecce ego tollam vos portans, et derelinquam vos, et civitatem quam dedi vobis et patribus vestris, a facie mea:</p> <p>40 et dabo vos in opprobrium sempiternum, et in ignominiam æternam, quæ numquam oblivione delebitur.]</p>
<p>24.1 ἔδειξέν μοι κύριος δύο καλάθους σύκων κειμένους κατὰ πρόσωπον ναοῦ κυρίου μετὰ τὸ ἀποικίσει</p> <p>Ναβουχοδοноσορ βασιλέα Βαβυλῶνος τὸν Ἰεχονίαν υἱὸν Ἰωακίμ βασιλέα Ἰουδα καὶ τοὺς ἄρχοντας καὶ τοὺς τεχνίτας καὶ τοὺς δεσμώτας καὶ τοὺς πλουσίους ἐξ Ἱερουσαλήμ καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς Βαβυλῶνα</p> <p>2 ὁ κάλαθος ὁ εἷς σύκων χρηστῶν σφόδρα ὡς τὰ σῦκα τὰ πρόιμα καὶ ὁ κάλαθος ὁ ἕτερος σύκων πονηρῶν σφόδρα ἃ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν</p> <p>3 καὶ εἶπεν κύριος πρὸς με τί σὺ</p>	<p>24.1 יְהוָה יְהוָה שְׁנַי הָרְאֵנִי דוֹדָאֵי תְּאֵנִים מוֹעֲדָיִם לְפָנַי הֵיכַל יְהוָה אַחֲרֵי הַגְּלוּת נְבוּכַדְרֶאֱצַר מֶלֶךְ־בָּבֶל אֶת־יְכֹנְיָהוּ בֶן־יְהוֹיָקִים יְהוּדָה מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְאֶת־שָׂרֵי וְאֶת־הַחֲרָשׁ וְאֶת־הַמְּסַגֵּר בָּבֶל: מִירוּשָׁלַם וַיָּבֵאֵם</p> <p>2 הַדָּוִד אֶחָד תְּאֵנִים טָבוֹת מֵאֵד כְּתֵאֵנִי הַבְּפָרוֹת וְהַדָּוִד מֵאֵד אֲשֶׁר אֶחָד תְּאֵנִים רָעוֹת לֹא־תֹאכְלֶנָּה מֵרַע: ס</p> <p>3 מִה־אַתָּה וַיֹּאמֶר יְהוָה אֵלַי רָאֵה יְרֻמָּהוּ וַיֹּאמֶר תְּאֵנִים</p>	<p>24.1 Ostendit mihi Dominus: et ecce duo calathi pleni ficis, positi ante templum Domini, postquam transtulit Nabuchodonosor rex Babylonis Jechoniam filium Joakim, regem Juda, et principes ejus, et fabrum, et inclusorem, de Jerusalem, et adduxit eos in Babylonem.</p> <p>2 Calathus unus ficus bonas habebat nimis, ut solent ficus esse primi temporis: et calathus unus ficus habebat malas nimis, quæ comedi non poterant eo quod essent malæ.</p> <p>3 Et dixit Dominus ad me: Quid tu vides, Jeremia? Et dixi: Ficus, ficus bonas, bonas valde: et malas,</p>

<p>ὄρᾳς Ἰερεμῖα καὶ εἴπα σῦκα τὰ χρηστὰ χρηστὰ λίαν καὶ τὰ πονηρὰ πονηρὰ λίαν ἃ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν</p> <p>4 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων</p> <p>5 τάδε λέγει κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ὡς τὰ σῦκα τὰ χρηστὰ ταῦτα οὕτως ἐπιγνώσομαι τοὺς ἀποικισθέντας Ἰουδα οὓς ἐξαπέσταλκα ἐκ τοῦ τόπου τούτου εἰς γῆν Χαλδαίων εἰς ἀγαθὰ</p> <p>6 καὶ στηριῶ τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπ’ αὐτοὺς εἰς ἀγαθὰ καὶ ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἀγαθὰ καὶ ἀνοικοδομήσω αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ καθελῶ καὶ καταφυτεύσω αὐτοὺς καὶ οὐ μὴ ἐκτίλω</p> <p>7 καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν τοῦ εἰδέναί αὐτοὺς ἐμὲ ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν ὅτι ἐπιστραφήσονται ἐπ’ ἐμὲ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῶν</p> <p>8 καὶ ὡς τὰ σῦκα τὰ πονηρὰ ἃ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν τάδε λέγει κύριος οὕτως παραδώσω τὸν Σεδεκίαν βασιλέα Ἰουδα καὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ καὶ τὸ κατάλοιπον Ἰερουσαλήμ τοὺς ὑπολελειμμένους ἐν τῇ γῇ ταύτῃ καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Αἰγύπτῳ</p> <p>9 καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς διασκορπισμὸν εἰς πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς καὶ ἔσονται εἰς ὄνειδισμὸν καὶ εἰς παραβολὴν καὶ εἰς μῖσος καὶ εἰς κατάραν ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἐξῶσα αὐτοὺς ἐκεῖ</p> <p>10 καὶ ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς τὸν λιμὸν καὶ τὸν θάνατον καὶ τὴν μάχαιραν ἕως ἂν ἐκλίπωσιν ἀπὸ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα αὐτοῖς</p>	<p>הַטְּבוֹת טְבוֹת מְאֹד הַתְּאֲנִים וְהַרְעוֹת רְעוֹת מְאֹד אֲשֶׁר לֹא־תִאֲכַלְנָה מֵרֵעַ: פ</p> <p>4 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:</p> <p>5 כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כִּתְּאֲנִים הַטְּבוֹת אֶת־גְּלוֹת הָאֵלֶּה בְּיֹאֲכָר יְהוָה אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּי אֲרָץ כַּשְׂדִּים מִן־הַמְּקוֹם הַזֶּה לְטוֹבָה:</p> <p>6 לְטוֹבָה וְשִׁמְתִּי עֵינַי עֲלֵיהֶם וְהִשְׁבַּחְתִּים עַל־הָאֲרֶץ הַזֹּאת אֶהְיֶה וְנִשְׁעַתִּים וּבְנִיתִם וְלֹא אֶתּוֹשׁ:</p> <p>7 אֲתִי וְנִתְמִי לִהְיוֹת לִבִּי לְדַעַת כִּי אֲנִי יְהוָה וְהָיוּ־לִי לְעַם לְהֵם לֹא־לֵהֵם וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה כִּי־יָשׁוּבוּ אֵלַי בְּכָל־לֵבָם: ס</p> <p>8 וְכִתְּאֲנִים הַרְעוֹת אֲשֶׁר לֹא־תִאֲכַלְנָה מֵרֵעַ כִּי־כָהָה אָמַר יְהוָה בְּיָמֵינוּ אֶת־צְדָקְתָּהּוּ מִלֶּדֶד־יְהוָה וְאֶת־שָׁרִיו וְאֶת־שְׂאֵרֵי יְרוּשָׁלַם הַנְּשָׂאֲרִים בְּאֲרֶץ בְּאֲרֶץ הַזֹּאת וְהִשְׁבַּחְתִּים מִצָּרִים:</p> <p>9 לְזַעֲנָה לְזוּעָה וְנִתְמִים לְרַעָה לְכָל מְמַלְכוֹת הָאֲרֶץ לְשִׁנְיָנָה לְחַרְפָּה וּלְמַשָּׁל וּלְקַלְלָה בְּכָל־הַמְּקוֹמֹת אֲשֶׁר־אֲדִיתֶם שָׁם:</p> <p>10 וְשִׁלַּחְתִּי כֶּם אֶת־הַחֶרֶב אֶת־הָרָעָב וְאֶת־הַדָּבָר עַד־תִּמָּם מֵעַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר־נָתַתִּי לָהֶם וְלֹא־בִוְתִיָּהֶם: פ</p>	<p>malas valde, quæ comedi non possunt eo quod sint malæ.</p> <p>4 Et factum est verbum Domini ad me, dicens:</p> <p>5 [Hæc dicit Dominus Deus Israël: Sicut ficus hæ bonæ, sic cognoscam transmigrationem Juda, quam emisi de loco isto in terram Chaldæorum, in bonum.</p> <p>6 Et ponam oculos meos super eos ad placandum, et reducam eos in terram hanc: et ædificabo eos, et non destruiam: et plantabo eos, et non evellam.</p> <p>7 Et dabo eis cor ut sciant me, quia ego sum Dominus: et erunt mihi in populum, et ego ero eis in Deum, quia revertentur ad me in toto corde suo.</p> <p>8 Et sicut ficus pessimæ quæ comedi non possunt eo quod sint malæ, hæc dicit Dominus: Sic dabo Sedeciam regem Juda, et principes ejus, et reliquos de Jerusalem, qui remanserunt in urbe hac, et qui habitant in terra Ægypti.</p> <p>9 Et dabo eos in vexationem, afflictionemque omnibus regnis terræ, in opprobrium, et in parabolam, et in proverbium, et in maledictionem in universis locis ad quæ ejeci eos.</p> <p>10 Et mittam in eis gladium, et famem, et pestem, donec consumantur de terra quam dedi eis et patribus eorum.]</p>
<p>25.1 ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἰερεμίαν ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν Ἰουδα ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τοῦ</p>	<p>25.1 אֲשֶׁר־הָיָה הַדְּבָרִי עַל־יְרֵמְיָהוּ עַל־כָּל־עַמִּים</p>	<p>25.1 Verbum quod factum est ad Jeremiam, de omni populo Juda, in anno quarto Joakim filii Josiæ</p>

Ιωακίμ υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως
 Ιουδα
 2 ὃν ἐλάλησεν πρὸς πάντα τὸν
 λαὸν Ιουδα καὶ πρὸς τοὺς
 κατοικοῦντας Ἱερουσαλημ
 λέγων
 3 ἐν τρισκαιδεκάτῳ ἔτει Ἰωσία
 υἱοῦ Ἀμώς βασιλέως Ιουδα καὶ
 ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης εἴκοσι
 καὶ τρία ἔτη καὶ ἐλάλησα πρὸς
 ὑμᾶς ὀρθρίζων καὶ λέγων
 4 καὶ ἀπέστελλον πρὸς ὑμᾶς
 τοὺς δούλους μου τοὺς
 προφήτας ὀρθρου ἀποστέλλων
 καὶ οὐκ εἰσηκούσατε καὶ οὐ
 προσέσχετε τοῖς ὧσιν ὑμῶν
 5 λέγων ἀποστράφητε ἕκαστος
 ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς
 πονηρᾶς καὶ ἀπὸ τῶν πονηρῶν
 ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν καὶ
 κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς
 ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν
 ὑμῶν ἀπ' αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος
 6 μὴ πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν
 ἀλλοτρίων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς
 καὶ τοῦ προσκυνεῖν αὐτοῖς
 ὅπως μὴ παροργίζητέ με ἐν τοῖς
 ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν τοῦ
 κακῶσαι ὑμᾶς
 7 καὶ οὐκ ἠκούσατέ μου
 8 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος
 ἐπειδὴ οὐκ ἐπιστεύσατε τοῖς
 λόγοις μου
 9 ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω καὶ
 λήμψομαι τὴν πατριὰν ἀπὸ
 βορρᾶ καὶ ἄξω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν
 γῆν ταύτην καὶ ἐπὶ τοὺς
 κατοικοῦντας αὐτήν καὶ ἐπὶ
 πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ αὐτῆς
 καὶ ἐξερημώσω αὐτοὺς καὶ
 δώσω αὐτοὺς εἰς ἀφανισμόν καὶ
 εἰς συριγμόν καὶ εἰς ὄνειδισμόν
 αἰώνιον
 10 καὶ ἀπολωῶ ἀπ' αὐτῶν φωνὴν
 χαρᾶς καὶ φωνὴν εὐφροσύνης
 φωνὴν νυμφίου καὶ φωνὴν
 νύμφης ὁσμὴν μύρου καὶ φῶς
 λύχνου
 11 καὶ ἔσται πᾶσα ἡ γῆ εἰς
 ἀφανισμόν καὶ δουλεύουσιν ἐν
 τοῖς ἔθνεσιν ἑβδομήκοντα ἔτη
 12 καὶ ἐν τῷ πληρωθῆναι τὰ

הַרְבַּעִית יְהוֹלָה בַּשָּׁנָה
 לַיהוֹנָקִים בְּוִיאָשָׁיָהוּ מֶלֶךְ
 הַשָּׁנָה הַרְאֵשׁוּיָת יְהוֹנָה הָיָא
 לְנְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל׃
 2 אֲשֶׁר דִּבֶּר יְרֻמְיָהוּ הַנָּבִיא
 עַל־כָּל־עַם יְהוּדָה וְאֵל
 כָּל־יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַם לֵאמֹר׃
 3 מִז־שָׁלַשׁ עָשְׂרֵה שָׁנָה
 לַיִאֲשָׁיָהוּ בְוִאֲמוֹן מֶלֶךְ
 יְהוּדָה יְהוֹלָה וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה
 שָׁלַשׁ וְעֶשְׂרִים שָׁנָה הִנֵּה
 וְאֲדַבֵּר דְבַר־יְהוָה אֵלַי
 אֲלֵיכֶם אֲשַׁגְּמִים וְדַבַּר וְלֹא
 שָׁמַעְתֶּם׃
 4 וְשָׁלַח יְהוָה אֲלֵיכֶם
 אֶת־כָּל־עֹבְדֵי הַנְּבִאִים
 שָׁמַעְתֶּם הַשָּׁגְמִים וְשָׁלַח וְלֹא
 וְלֹא־הִשְׁתַּתְּם אֶת־אָזְנוֹכֶם
 לִשְׁמֹעַ׃
 5 לֵאמֹר שׁוּבוּ־נָא אֵינִי
 מִדְּרָכְכֶם הֲרַעְתֶּה וּמָרַעַ
 מִעַלְלֵיכֶם וּשְׁבוּ עַל־הַאֲדָמָה
 אֲשֶׁר נָתַן יְהוָה לְכֶם
 וְלֹא־תִיַּגְּמוּ לְמַן־עוֹלָם
 וְעַד־עוֹלָם׃
 6 וְאֶל־תִּלְכוּ אַחֲרַי אֲלֵהֶם
 אַחֲרַיִם לְעַבְדָּם וְלַהֲשַׁתְּתֵנּוּ
 אוֹתַי לְהֶם וְלֹא־תִכְעִסוּ
 בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם וְלֹא אֲרַע
 לְכֶם׃
 7 וְלֹא־שָׁמַעְתֶּם אֵלַי
 הַכַּעֲסוֹנִי נֹאֵם־יְהוָה לְמַעַן
 בְּמַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם לְרַע הַכְּעִיסְנִי
 לְכֶם׃
 8 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
 לְעוֹן אֲשֶׁר לֹא־שָׁמַעְתֶּם
 אֶת־דְּבָרַי׃
 9 הִנְנִי שֹׁלֵחַ וְלִקְחָתִי
 אֶת־כָּל־מְשֻׁפְּחוֹת צָפוֹן
 נֹאֵם־יְהוָה וְאֶל־נְבוּכַדְרֶאצַּר

regis Juda (ipse est annus primus
 Nabuchodonosor regis Babylonis),
 2 quod locutus est Jeremias
 propheta ad omnem populum
 Juda, et ad universos habitatores
 Jerusalem, dicens:
 3 A tertio decimo anno Josiæ filii
 Amon regis Juda, usque ad diem
 hanc, iste tertius et vigesimus
 annus, factum est verbum Domini
 ad me, et locutus sum ad vos, de
 nocte consurgens et loquens, et
 non audistis.
 4 Et misit Dominus ad vos omnes
 servos suos prophetas, consurgens
 diluculo, mittensque: et non
 audistis, neque inclinastis aures
 vestras ut audiretis,
 5 cum diceret: Revertimini
 unusquisque a via sua mala, et a
 pessimis cogitationibus vestris, et
 habitabitis in terra quam dedit
 Dominus vobis et patribus vestris,
 a sæculo et usque in sæculum:
 6 et nolite ire post deos alienos, ut
 serviatis eis, adoretisque eos:
 neque me ad iracundiam
 provocetis in operibus manuum
 vestrarum, et non affligam vos.
 7 Et non audistis me, dicit
 Dominus, ut me ad iracundiam
 provocaretis in operibus manuum
 vestrarum, in malum vestrum.
 8 Propterea hæc dicit Dominus
 exercituum: Pro eo quod non
 audistis verba mea,
 9 ecce ego mittam et assumam
 universas cognationes aquilonis,
 ait Dominus, et Nabuchodonosor
 regem Babylonis servum meum, et
 adducam eos super terram istam,
 et super habitatores ejus, et super
 omnes nationes quæ in circuitu
 illius sunt: et interficiam eos, et
 ponam eos in stuporem et in
 sibilum, et in solitudines
 sempiternas.
 10 Perdamque ex eis vocem gaudii
 et vocem lætitiæ, vocem sponsi et
 vocem sponsæ, vocem molæ et
 lumen lucernæ.
 11 Et erit universa terra hæc in

ἑβδομήκοντα ἔτη ἐκδικήσω τὸ ἔθνος ἐκεῖνο φησὶν κύριος καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς ἀφανισμόν αἰώνιον

13 καὶ ἐπάξω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην πάντας τοὺς λόγους μου οὓς ἐλάλησα κατ' αὐτῆς πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ

14

15 **32.13** ὅσα ἐπροφήτευσεν Ἱερεμίας ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη **32.15** οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ λαβὲ τὸ ποτήριον τοῦ οἴνου τοῦ ἀκράτου τούτου ἐκ χειρὸς μου καὶ ποτιεῖς πάντα τὰ ἔθνη πρὸς ἃ ἐγὼ ἀποστέλλω σε πρὸς αὐτούς

32.16 καὶ πίνονται καὶ ἐξεμοῦνται καὶ μανήσονται ἀπὸ προσώπου τῆς μαχαίρας ἧς ἐγὼ ἀποστέλλω ἀνὰ μέσον αὐτῶν

32.17 καὶ ἔλαβον τὸ ποτήριον ἐκ χειρὸς κυρίου καὶ ἐπότισα τὰ ἔθνη πρὸς ἃ ἀπέστειλὲν με κύριος ἐπ' αὐτά

32.18 τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ τὰς πόλεις Ἰουδα καὶ βασιλεῖς Ἰουδα καὶ ἄρχοντας αὐτοῦ τοῦ θείναι αὐτὰς εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς ἄβατον καὶ εἰς συριγμόν

32.19 καὶ τὸν Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτου καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ καὶ πάντα τὸν λαὸν αὐτοῦ

32.20 καὶ πάντας τοὺς συμμίκτους αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς βασιλεῖς ἀλλοφύλων τὴν Ἀσκαλῶνα καὶ τὴν Γάζαν καὶ τὴν Ἀκκαρων καὶ τὸ ἐπίλοιπον Ἀζώτου

32.21 καὶ τὴν Ἰδουμαίαν καὶ τὴν Μωαβίτιν καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμων

32.22 καὶ πάντας βασιλεῖς Τύρου καὶ βασιλεῖς Σιδῶνος καὶ βασιλεῖς τοὺς ἐν τῷ πέραν τῆς θαλάσσης

32.23 καὶ τὴν Δαιδαν καὶ τὴν Θαιμαν καὶ τὴν Ρως καὶ πᾶν περικεκαρμένον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ

מְלֻךְ-בְּבַלְעֲבָדִי וְהַבְּאֲתִים
וְעַל-יִשְׂרָאֵל עַל-הָאָרֶץ הַזֹּאת
וְעַל כָּל-הַגּוֹיִם הָאֵלֶּה סָבִיב
וְהַתְּרַמְתִּים וְשִׁמְתִים לְשִׁמָּה
עוֹלָם: וְלִשְׂרָקָה וְלִתְרַבּוֹת

10 וְהֵאֲבֹדְתִי מֵהֶם קוֹל
שִׁשׁוֹן וְקוֹל שִׁמְתָה קוֹל תְּתוּ
וְקוֹל כְּלָה קוֹל רַחֲתִים וְאוֹר
גָּר:

11 וְהִיתָה כָּל-הָאָרֶץ הַזֹּאת
לְתַרְבָּה לְשִׁמָּה וְלַעֲבָדוֹ הַגּוֹיִם
בְּבַל שְׂבָעִים הָאֵלֶּה אֶת-מְלֻךְ
שִׁנָּה:

12 וְהָיָה כְּמַלְאוֹת שְׂבָעִים
שִׁנָּה אֶפְקֹד עַל-מְלֻךְ-בְּבַל
נְאֻם-יְהוָה וְעַל-הַגּוֹי הַהוּא
אֶת-עֲוֹנָם וְעַל-אָרֶץ כְּשִׁדְּמִים
לְשִׁמְמוֹת עוֹלָם: וְשִׁמְתִי אֹתוֹ

13 וְהַבְּאֲתִי וְהַבְּאֲתִי
עַל-הָאָרֶץ הַהִיא

אֶת-כָּל-דְּבַרִּי אֲשֶׁר-דִּבַּרְתִּי
אֵת כָּל-הַכְּתוּבִים בְּסֵפֶר עֲלֵיָהּ
הַזֶּה אֲשֶׁר-נִבְּאָ יְרֻמְיָהוּ
עַל-כָּל-הַגּוֹיִם:

14 כִּי עָבְדוּ-בָם גַּם-הֵמָּה
גּוֹיִם רַבִּים וּמְלָכִים גְּדוֹלִים
כְּפָעֻלָם וְשִׁלְמַתִּי לָהֶם
וְכַמְעֵשָׂה יְדִיהֶם: ס

15 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אֲלֵי קַח אֶת-פֶּזֶז תִּינִן
מִיָּדִי וְהִשְׁקִיתָהּ הַחֲמָה הַזֹּאת
אֹתוֹ אֶת-כָּל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר
שָׁלַח אֹתָהּ אֲלֵיהֶם: אֲנֹכִי

16 וְשָׁתוּ וְהִתְגַּעְשׂוּ וְהִתְהַלְּלוּ
מִפְּנֵי הַחֲרֹב אֲשֶׁר אֲנֹכִי שָׁלַח
בֵּינָתָם:

17 וְאָקַח אֶת-הַכּוֹס מִיַּד יְהוָה
וְאֲשַׁקָּה אֶת-כָּל-הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר-שָׁלַחְתִּי יְהוָה אֲלֵיהֶם:

solitudinem, et in stuporem: et servient omnes gentes istæ regi Babylonis septuaginta annis.

12 Cumque impleti fuerint septuaginta anni, visitabo super regem Babylonis et super gentem illam, dicit Dominus, iniquitatem eorum, et super terram Chaldæorum, et ponam illam in solitudines sempiternas.

13 Et adducam super terram illam omnia verba mea, quæ locutus sum contra eam, omne quod scriptum est in libro isto, quæcumque prophetavit Jeremias adversum omnes gentes:

14 quia servierunt eis, cum essent gentes multæ, et reges magni: et reddam eis secundum opera eorum, et secundum facta manuum suarum.

15 Quia sic dicit Dominus exercituum, Deus Israël: Sume calicem vini furoris hujus de manu mea, et propinabis de illo cunctis gentibus ad quas ego mittam te.

16 Et bibent, et turbabuntur et insanient a facie gladii quem ego mittam inter eos.

17 Et accepi calicem de manu Domini, et propinavi cunctis gentibus ad quas misit me Dominus,

18 Jerusalem, et civitatibus Juda, et regibus ejus, et principibus ejus, ut darem eos in solitudinem, et in stuporem, et in sibilum, et in maledictionem, sicut est dies ista:

19 Pharaoni regi Ægypti, et servis ejus, et principibus ejus, et omni populo ejus:

20 et universis generaliter: cunctis regibus terræ Ausitidis, et cunctis regibus terræ Philisthiim, et Ascaloni, et Gazæ, et Accaron, et reliquiis Azoti:

21 et Idumææ, et Moab, et filiis Ammon:

22 et cunctis regibus Tyri, et universis regibus Sidonis, et regibus terræ insularum qui sunt trans mare:

32.24 και πάντας τοὺς
συμμίκτους τοὺς καταλύοντας
ἐν τῇ ἐρήμῳ

32.25 και πάντας βασιλεῖς
Αἰλαμ και πάντας βασιλεῖς
Περσῶν

32.26 και πάντας βασιλεῖς ἀπὸ
ἀπληλιώτου τοὺς πόρρω και τοὺς
ἐγγύς ἕκαστον πρὸς τὸν
ἀδελφὸν αὐτοῦ και πάσας τὰς
βασιλείας τὰς ἐπὶ προσώπου
τῆς γῆς

32.27 και ἐρεῖς αὐτοῖς οὕτως
εἶπεν κύριος παντοκράτωρ
πίετε και μεθύσθητε και
ἐξεμέσατε και πεσεῖσθε και οὐ
μὴ ἀναστήτε ἀπὸ προσώπου τῆς
μαχαίρας ἧς ἐγὼ ἀποστέλλω
ἀνὰ μέσον ὑμῶν

32.28 και ἔσται ὅταν μὴ
βούλωνται δεξασθαι τὸ
ποτήριον ἐκ τῆς χειρός σου
ὥστε πιεῖν και ἐρεῖς οὕτως
εἶπεν κύριος πίνοντες πίεσθε

32.29 ὅτι ἐν πόλει ἐν ἣ
ὠνομάσθη τὸ ὄνομά μου ἐπ'
αὐτήν ἐγὼ ἄρχομαι κακῶσαι και
ὑμεῖς καθάρσει οὐ μὴ
καθαρισθῆτε ὅτι μάχαιραν ἐγὼ
καλῶ ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐπὶ
τῆς γῆς

32.30 και σὺ προφητεύσεις ἐπ'
αὐτοὺς τοὺς λόγους τούτους και
ἐρεῖς κύριος ἀφ' ὑψηλοῦ
χρηματιεῖ ἀπὸ τοῦ ἁγίου αὐτοῦ
δώσει φωνὴν αὐτοῦ λόγον
χρηματιεῖ ἐπὶ τοῦ τόπου αὐτοῦ
και αἰδαδ ὥσπερ τρυγῶντες
ἀποκριθήσονται και ἐπὶ τοὺς
καθημένους ἐπὶ τὴν γῆν

32.31 ἦκει ὄλεθρος ἐπὶ μέρος
τῆς γῆς ὅτι κρίσις τῷ κυρίῳ ἐν
τοῖς ἔθνεσιν κρίνεται αὐτὸς
πρὸς πᾶσαν σάρκα οἱ δὲ
ἀσεβεῖς ἐδόθησαν εἰς μάχαιραν
λέγει κύριος

32.32 οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ
κακὰ ἔρχεται ἀπὸ ἔθνους ἐπὶ
ἔθνος και λαίλαψ μεγάλη
ἐκπορεύεται ἀπ' ἐσχάτου τῆς
γῆς

32.33 και ἔσονται τραυματίαι

18 אֶת־יְרוּשָׁלַם וְאֶת־עָרֵי
הַיְהוּדָה וְאֶת־מְלֻכֵיהָ אֶת־שָׂרֵיהָ
לְשִׁמָּה לְתַת אֹתָם לְחַרְבָּה
לְשָׂרְקָה וְלִקְלָלָה כְּיוֹם הַזֶּה:

19 אֶת־פְּרָעָה מְלֶךְ־מִצְרַיִם
וְאֶת־עַבְדָּיו וְאֶת־שָׂרָיו
וְאֶת־כָּל־עַמּוֹ:

20 וְאֵת כָּל־הָעָרִב וְאֵת
כָּל־מְלֻכֵי אֲרָץ הָעֻז וְאֵת
כָּל־מְלֻכֵי אֲרָץ פְּלִשְׁתִּים
וְאֶת־אֲשַׁקְלוֹן וְאֶת־עֵזֶה
וְאֶת־עַקְרוֹן וְאֵת שְׂאֵרֵית
אֲשָׁדוּד:

21 אֶת־אֲדוֹם וְאֶת־מוֹאָב
וְאֶת־בְּנֵי עַמּוֹן:

22 וְאֵת כָּל־מְלֻכֵי־צָר וְאֵת
כָּל־מְלֻכֵי צִדּוֹן וְאֵת מְלֻכֵי
הָאֵי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיָּם:

23 וְאֶת־דָּדָן וְאֶת־תִּימָא
וְאֶת־בּוֹז וְאֵת כָּל־קְצוּצַי
פְּאָה:

24 וְאֵת כָּל־מְלֻכֵי עַרְב וְאֵת
כָּל־מְלֻכֵי הָעָרִב הַשְּׂכָנִים
בְּמִדְבָּר:

25 וְאֵת כָּל־מְלֻכֵי זְמָרִי וְאֵת
כָּל־מְלֻכֵי עֵילָם וְאֵת
כָּל־מְלֻכֵי מִדְיָ:

26 וְאֵת כָּל־מְלֻכֵי הַצָּפוֹן
הַקְּרָבִים וְהַרְחִיקִים אִישׁ
כָּל־הַמַּמְלָכוֹת אֶל־אֹחִיו וְאֵת
הָאֲרָץ אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה
שִׁשָׁף וְשִׁתָּה אֶתְרֵיהֶם: וּמִלָּד:

27 וְאֶמְרָת אֱלֹהִים
סִפְּה־אֲמַר הֲנִה צָבָאוֹת אֱלֹהֵי
וְקִיּוֹ וְשָׂרָאֵל שְׁתוּ וְשַׁכְרוּ
וְנִפְּלוּ וְלֹא תִקְוִמוּ מִפְּנֵי
אֲנֹכִי שֶׁלֹּם הַחֶרֶב אֲשֶׁר
בֵּינֵינוּם:

23 et Dedan, et Thema, et Buz, et
universis qui attonsi sunt in
comam:

24 et cunctis regibus Arabiae, et
cunctis regibus occidentis, qui
habitant in deserto:

25 et cunctis regibus Zambri, et
cunctis regibus Elam, et cunctis
regibus Medorum:

26 cunctis quoque regibus
aquilonis, de prope et de longe,
unicuique contra fratrem suum: et
omnibus regnis terrae quae super
faciem ejus sunt: et rex Sesach
bibet post eos.

27 Et dices ad eos: Haec dicit
Dominus exercituum, Deus Israel:
Bibite, et inebriamini, et vomite:
et cadite, neque surgatis a facie
gladii quem ego mittam inter vos.

28 Cumque noluerint accipere
calicem de manu tua ut bibant,
dices ad eos: Haec dicit Dominus
exercituum: Bibentes bibetis:

29 quia ecce in civitate in qua
invocatum est nomen meum ego
incipiam affligere, et vos quasi
innocentes et immunes eritis? non
eritis immunes: gladium enim ego
voco super omnes habitatores
terrae, dicit Dominus exercituum.

30 Et tu prophetabis ad eos omnia
verba haec, et dices ad illos:
[Dominus de excelso rugiet,
et de habitaculo sancto suo dabit
vocem suam:
rugiens rugiet super decorem
suum:
celeuma quasi calcantium
concinetur
adversus omnes habitatores terrae.

31 Pervenit sonitus usque ad
extrema terrae,
quia iudicium Domino cum
gentibus:
judicatur ipse cum omni carne.
Impios tradidi gladio, dicit
Dominus.

32 Haec dicit Dominus
exercituum:
Ecce afflictio egredietur de gente
in gentem,

ὕπὸ κυρίου ἐν ἡμέρᾳ κυρίου ἐκ
μέρους τῆς γῆς καὶ ἕως εἰς
μέρος τῆς γῆς οὐ μὴ
κατορυγῶσιν εἰς κόπρια ἐπὶ
προσώπου τῆς γῆς ἔσσονται

32.34 ἀλαλάξατε ποιμένες καὶ
κεκράξατε καὶ κόπτεσθε οἱ
κριοὶ τῶν προβάτων ὅτι
ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ὑμῶν
εἰς σφαγὴν καὶ πεσεῖσθε ὡσπερ
οἱ κριοὶ οἱ ἐκλεκτοί

32.35 καὶ ἀπολείται φυγὴ ἀπὸ
τῶν ποιμένων καὶ σωτηρία ἀπὸ
τῶν κριῶν τῶν προβάτων

32.36 φωνὴ κραυγῆς τῶν
ποιμένων καὶ ἀλαλαγμὸς τῶν
προβάτων καὶ τῶν κριῶν ὅτι
ὠλέθρευσεν κύριος τὰ
βοσκήματα αὐτῶν

32.37 καὶ παύσεται τὰ
κατάλοιπα τῆς εἰρήνης ἀπὸ
προσώπου ὀργῆς θυμοῦ μου

32.38 ἐγκατέλιπεν ὡσπερ λέων
κατάλυμα αὐτοῦ ὅτι ἐγενήθη ἡ
γῆ αὐτῶν εἰς ἄβατον ἀπὸ
προσώπου τῆς μαχαίρας τῆς
μεγάλης

וְהָיָה כִּי יִמְאָנוּ 28
לְקַחְתָּהֶם מִיַּד יְיָ לְשָׂתוֹת
אָמַר יְהוָה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה
צָבָאוֹת שָׁתוּ תִשְׁתּוּ:

כִּי הִנֵּה בָעִיר אֲשֶׁר 29
נִקְרְאוּ שְׁמִי עָלֶיהָ אֲנֹכִי מִחַל
תִּנְקְוּ לֹא לְהִרְעֹ וְאַתֶּם הַנְּקָה
תִּנְקְוּ כִּי חָרַב אָנִי קָרָא
הָאָרֶץ נְאֻם עַל־כָּל־יִשְׁבֵי
יְהוָה צָבָאוֹת:

אֵת וְאַתֶּה תִּנְבֵּא אֲלֵיהֶם 30
כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְאָמַרְתָּ
מִמָּרוֹם יִשְׂאֵל אֲלֵיהֶם יְהוָה
וּמִמְעוֹן קְדוֹשׁ יִתֵּן קוֹלוֹ שְׂאֵל
יִשְׂאֵל עַל־נְוָהוּ הַיָּדָל כְּדַרְכֵי
כָּל־יִשְׁבֵי הָאָרֶץ: יַעֲנֶה אֵל

כָּא שְׂאוֹן עַד־קֶצֶה הָאָרֶץ 31
כִּי רִיב לִיהוָה בְּגוֹיִם נִשְׁפָּט
הָרִשְׁעִים הוּא לְכָל־בְּשָׂר
נִתְּנָם לְחָרַב נְאֻם־יְהוָה: ס
כֹּה אָמַר יְהוָה צָבָאוֹת 32
הַנֵּה רָעָה יֵצֵאת מִגּוֹי אֶל־גּוֹי
וְסָעַר גְּדוֹל יַעֲזוֹר
מִיַּרְכְּתֵי־אָרֶץ:

בַּיּוֹם וְהָיוּ תִלְלֵי יְהוָה 33
הֵהוּא מִקֶּצֶה הָאָרֶץ וְעַד־קֶצֶה
יִסְפְּדוּ וְלֹא יֵאָסְפוּ הָאָרֶץ לֹא
וְלֹא יִקְבְּרוּ לְדָמָן עַל־פְּנֵי
הָאֲדָמָה יְהוּ:

הִילִילוּ הָרָעִים וְנִעְקְוּ 34
וְהִתְפַּלְשׁוּ אַדְיָרֵי הַצֹּאֵן
לְטִבּוֹת כִּי־מִלְאוּ יְמִיכֶם
וַתִּפּוּצוּתֵיכֶם וּנְפַלְתֶּם כְּכִלֵי
חֲמָדָה:

וְאָבַד מְנוֹס מוֹ־הָרָעִים 35
וּפְלִיטָה מֵאַדְיָרֵי הַצֹּאֵן:

קוֹל צַעֲקַת הָרָעִים וַיִּלְלֵת 36
אַדְיָרֵי הַצֹּאֵן כִּי־שָׁעַד יְהוָה
אֶת־מְרַעֲיָתָם:

et turbo magnus egredietur a
summitatibus terræ.

33 Et erunt interfecti Domini in
die illa,
a summo terræ usque ad
summum ejus:
non plangentur, et non
colligentur, neque sepelientur:
in sterquilinum super faciem
terræ jacebunt.

34 Ululate, pastores, et clamate,
et aspergite vos cinere, optimates
gregis:
quia completi sunt dies vestri ut
interficiamini,
et dissipationes vestræ:
et cadetis quasi vasa pretiosa.

35 Et peribit fuga a pastoribus,
et salvatio ab optimatibus gregis.

36 Vox clamoris pastorum, et
ululatus optimatum gregis,
quia vastavit Dominus pascua
eorum:

37 et conticuerunt arva pacis a
facie iræ furoris Domini.

38 Dereliquit quasi leo
umbraculum suum,
quia facta est terra eorum in
desolationem
a facie iræ columbæ,
et a facie iræ furoris Domini.]

	<p>וַיִּקְרָאוּ נְאֻמֹת הַשְּׁלוֹם מִפְּנֵי 37 תְּרוֹן אֶרֶץ-יְהוּדָה: עֲזַב כַּכְּפִיר סֶכֶו 38 כִּי-הִיטָה אֶרְצָם לְשֹׁמֵה מִפְּנֵי תְּרוֹן הַיּוֹנָה וּמִפְּנֵי תְּרוֹן אֶפְו: פ</p>	
<p>33.1 ἐν ἀρχῇ βασιλεύως Ἰωακίμ υἱοῦ Ἰωσία ἐγενήθη ὁ λόγος οὗτος παρὰ κυρίου</p> <p>33.2 οὕτως εἶπεν κύριος στήθι ἐν αὐλῇ οἴκου κυρίου καὶ χρηματιεῖς ἅπανσι τοῖς Ἰουδαίοις καὶ πᾶσι τοῖς ἐρχομένοις προσκυνεῖν ἐν οἴκῳ κυρίου ἅπαντας τοὺς λόγους οὓς συνέταξά σοι αὐτοῖς χρηματίσαι μὴ ἀφέλης ῥῆμα</p> <p>33.3 ἴσως ἀκούσονται καὶ ἀποστραφήσονται ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ παύσομαι ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐγὼ λογίζομαι τοῦ ποιῆσαι αὐτοῖς ἕνεκεν τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν</p> <p>33.4 καὶ ἐρεῖς οὕτως εἶπεν κύριος ἐὰν μὴ ἀκούσητέ μου τοῦ πορευέσθαι ἐν τοῖς νομίμοις μου οἷς ἔδωκα κατὰ πρόσωπον ὑμῶν</p> <p>33.5 εἰσακούειν τῶν λόγων τῶν παίδων μου τῶν προφητῶν οὓς ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς ὀρθρου καὶ ἀπέστειλα καὶ οὐκ εἰσηκούσατέ μου</p> <p>33.6 καὶ δώσω τὸν οἶκον τοῦτον ὡσπερ Σηλωμ καὶ τὴν πόλιν δώσω εἰς κατάραν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν πάσης τῆς γῆς</p> <p>33.7 καὶ ἤκουσαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται καὶ πᾶς ὁ λαὸς τοῦ Ἰερεμίου λαλοῦντος τοὺς λόγους τούτους ἐν οἴκῳ κυρίου</p> <p>33.8 καὶ ἐγένετο Ἰερεμίου παυσαμένου λαλοῦντος πάντα ἅ συνέταξεν αὐτῷ κύριος λαλήσαι παντὶ τῷ λαῷ καὶ συνελάβοσαν αὐτὸν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται καὶ πᾶς ὁ λαὸς λέγων θανάτῳ ἀποθανῆ</p>	<p>26.1 בְּרֵאשִׁית מַמְלְכוֹת יְהוֹיָקִים בֶּן-יֹאשָׁיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה הָיָה הַדְּבָר הַזֶּה מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר: בַּחֲצַר פְּהוֹ אָמַר יְהוָה עֲמֹד 2 בֵּית-יְהוָה וְדַבַּרְתָּ הַבָּאִים עַל-כָּל-עָרֵי יְהוּדָה לְהַשְׁתַּחֲוֹת בֵּית-יְהוָה אֵת צוּרֵיךָ כָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר לִדְבַר אֱלֹהֵם אֶל-תִּגְרַע דְּבָר: אִישׁ אוֹלֵי יִשְׁמְעוּ וַיִּשְׁבוּ 3 מִדְּרָכֹו הַרְעָה וּנְחַמְתִּי חִשָּׁב אֶל-הַרְעָה אֲשֶׁר אָנֹכִי לַעֲשׂוֹת לָהֶם מִפְּנֵי רָע מַעַלְלֵיהֶם: וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר יְהוָה אֱמֵן לֹא תִשְׁמְעוּ אֵלַי נִתְתִּי לְלַכְתָּ בְּתוֹרָתִי אֲשֶׁר לִפְנֵיהֶם: לְשִׁמְעַ עַל-דְּבָרֵי עַבְדִּי 5 הַנְּבִאִים אֲשֶׁר אָנֹכִי שֹׁלֵחַ וְלֹא אֲלֵיהֶם וְהִשְׁבַּח וְשִׁלַּח שְׁמַעְתֶּם: וְנִתְתִי אֶת-הַבַּיִת הַזֶּה 6 הַזֹּאתָה כְּשִׁלָּה וְאֶת-הָעִיר אֲתוֹן לְקַלְלָהּ לְכָל גּוֹי הַזֹּאתָ הָאָרֶץ: 8 וְהַנְּבִאִים וַיִּשְׁמְעוּ הַכֹּהֲנִים 7 וְכָל-הָעָם אֶת-יְרֵמְיָהוּ מִדְּבַר הָאֵלָה בְּבַיִת אֶת-הַדְּבָרִים יְהוָה: לִדְבַר וַיְקִי כִכְלוֹת יְרֵמְיָהוּ 8</p>	<p>26.1 In principio regni Joakim filii Josiæ regis Juda, factum est verbum istud a Domino, dicens: 2 Hæc dicit Dominus: Sta in atrio domus Domini, et loqueris ad omnes civitates Juda, de quibus veniunt ut adorent in domo Domini universos sermones quos ego mandavi tibi ut loquaris ad eos: noli subtrahere verbum, 3 si forte audiant, et convertantur unusquisque a via sua mala, et pœniteat me mali quod cogito facere eis propter malitiam studiorum eorum. 4 Et dices ad eos: Hæc dicit Dominus: Si non audieritis me, ut ambuletis in lege mea quam dedi vobis, 5 ut audiatis sermones servorum meorum prophetarum quos ego misi ad vos, de nocte consurgens, et dirigens, et non audistis: 6 dabo domum istam sicut Silo, et urbem hanc dabo in maledictionem cunctis gentibus terræ. 7 Et audierunt sacerdotes, et prophetæ, et omnis populus, Jeremiam loquentem verba hæc in domo Domini. 8 Cumque complisset Jeremias, loquens omnia quæ præceperat ei Dominus ut loqueretur ad universum populum, apprehenderunt eum sacerdotes, et prophetæ, et omnis populus, dicens: Morte moriatur. 9 Quare prophetavit in nomine Domini, dicens: Sicut Silo erit domus hæc, et urbs ista desolabitur eo quod non sit habitator? Et congregatus est</p>

33.9 ὅτι ἐπροφήτευσας τῷ ὀνόματι κυρίου λέγων ὡσπερ Σηλωμ ἔσται ὁ οἶκος οὗτος καὶ ἡ πόλις αὕτη ἐρημωθήσεται ἀπὸ κατοικούντων καὶ ἐξεκκλησιάσθη πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Ἱερεμیان ἐν οἴκῳ κυρίου

33.10 καὶ ἤκουσαν οἱ ἄρχοντες Ἰουδα τὸν λόγον τοῦτον καὶ ἀνέβησαν ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως εἰς οἶκον κυρίου καὶ ἐκάθισαν ἐν προθύροις πύλης κυρίου τῆς καινῆς

33.11 καὶ εἶπαν οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψευδοπροφῆται πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ παντὶ τῷ λαῷ κρίσις θανάτου τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ ὅτι ἐπροφήτευσεν κατὰ τῆς πόλεως ταύτης καθὼς ἠκούσατε ἐν τοῖς ὡσὶν ὑμῶν

33.12 καὶ εἶπεν Ἱερεμίας πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ παντὶ τῷ λαῷ λέγων κύριος ἀπέστειλén με προφητεῦσαι ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦτον καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην πάντας τοὺς λόγους τούτους οὓς ἠκούσατε

33.13 καὶ νῦν βελτίους ποιήσατε τὰς ὁδοὺς ὑμῶν καὶ τὰ ἔργα ὑμῶν καὶ ἀκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου καὶ παύσεται κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς

33.14 καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐν χερσὶν ὑμῶν ποιήσατέ μοι ὡς συμφέρει καὶ ὡς βέλτιον ὑμῖν

33.15 ἀλλ' ἢ γνόντες γνώσεσθε ὅτι εἰ ἀναιρεῖτέ με αἷμα ἀθῶον διδοτε ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ ὅτι ἐν ἀληθείᾳ ἀπέσταλκέν με κύριος πρὸς ὑμᾶς λαλῆσαι εἰς τὰ ὧτα ὑμῶν πάντας τοὺς λόγους τούτους

33.16 καὶ εἶπαν οἱ ἄρχοντες καὶ πᾶς ὁ λαὸς πρὸς τοὺς ἱερεῖς καὶ πρὸς τοὺς ψευδοπροφῆτας οὐκ ἔστιν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ κρίσις θανάτου ὅτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἐλάλησεν πρὸς ἡμᾶς

33.17 καὶ ἀνέστησαν ἄνδρες

אֶת כָּל־אֲשֶׁר־צָוָה יְהוָה וַיִּתְפָּשׂוּ לְדַבָּר אֶל־כָּל־הָעָם אֹתוֹ הַכֹּהֲנִים וְהַנְּבִיאִים מִוֹת תְּמוּת: וְכָל־הָעָם לֹאֲמַר

מְדוּעַ נְבִיֵּית בְּשֵׁם־יְהוָה 9 לֹאֲמַר כְּשֵׁלֹו יְהוָה הַבַּיִת הַזֶּה תִּחְרַב מֵאִין וְהָעִיר הַזֹּאת יוֹשָׁב וַיִּקְהַל כָּל־הָעָם בְּבַיִת יְהוָה: אֶל־יְרֵמְיָהוּ

אֵת וַיִּשְׁמְעוּוּ שָׂרֵי יְהוּדָה 10 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיַּעֲלוּ יְהוָה וַיִּשְׁכְּבוּ מִבַּיִת־הַמֶּלֶךְ בַּיִת בְּפֶתַח שַׁעַר־יְהוָה הַתְּחָדָשׁ: 11

וְהַנְּבִיאִים וַיֹּאמְרוּ הַכֹּהֲנִים 11 אֶל־הַשָּׂרִים וְאֶל־כָּל־הָעָם מִשְׁפַּט־מָוֶת לְאִישׁ הַזֶּה לֹאֲמַר כִּי נִבְאָ אֶל־הָעִיר הַזֹּאת כִּי־אֲשֶׁר שָׁמַעְתֶּם בְּאָזְנֵיכֶם: וַיֹּאמְר יְרֵמְיָהוּ 12

אֶל־כָּל־הַשָּׂרִים וְאֶל־כָּל־הָעָם לְהַנְּבִיא לֹאֲמַר יְהוָה שְׁלֹמֹנִי אֶל־הַבַּיִת הַזֶּה וְאֶל־הָעִיר כָּל־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הִזְאת אֵת שָׁמַעְתֶּם:

וְעַתָּה הִיטִיבוּ דַרְכֵיכֶם 13 וּמַעַלְלֵיכֶם וּשְׁמַעְוּ בְּקוֹל יְהוָה יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וַיִּנְחֶם אֶל־הַרְעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר עֲלֵיכֶם:

וְאֲנִי הִנְנִי בִּדְכָם עֲשׂוּ־לִי 14 כְּטוֹב וְכִישָׁר בְּעֵינֵיכֶם:

אָדָּא יָדַע תְּדַעוּ כִּי 15 אִם־מִמְתִּים אַתֶּם אֹתִי כִי־דַם עֲלֵיכֶם נָקִי אַתֶּם נִתְּנִים וְאֶל־הָעִיר הַזֹּאת וְאֶל־יִשְׂרָאֵל שְׁלַחְנִי יְהוָה עֲלֵיכֶם כִּי בִאֲמַת לְדַבָּר בְּאָזְנֵיכֶם אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: 16

וְכָל־הָעָם וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂרִים 16 אֶל־הַכֹּהֲנִים וְאֶל־הַנְּבִיאִים מִשְׁפַּט־מָוֶת אִין־לְאִישׁ הַזֶּה

omnis populus adversus Jeremiam in domo Domini.

10 Et audierunt principes Juda verba hæc, et ascenderunt de domo regis in domum Domini, et sederunt in introitu portæ domus Domini novæ.

11 Et locuti sunt sacerdotes et prophetæ ad principes, et ad omnem populum, dicentes: Judicium mortis est viro huic, quia prophetavit adversus civitatem istam, sicut audistis auribus vestris.

12 Et ait Jeremias ad omnes principes, et ad universum populum, dicens: Dominus misit me ut prophetarem ad domum istam, et ad civitatem hanc, omnia verba quæ audistis.

13 Nunc ergo bonas facite vias vestras et studia vestra, et audite vocem Domini Dei vestri, et pœnitebit Dominum mali quod locutus est adversus vos.

14 Ego autem ecce in manibus vestris sum: facite mihi quod bonum et rectum est in oculis vestris.

15 Verumtamen scitote et cognoscite quod, si occideritis me, sanguinem innocentem tradetis contra vosmetipsos, et contra civitatem istam, et habitatores ejus: in veritate enim misit me Dominus ad vos, ut loquerer in auribus vestris omnia verba hæc.

16 Et dixerunt principes et omnis populus ad sacerdotes et ad prophetas: Non est viro huic judicium mortis, quia in nomine Domini Dei nostri locutus est ad nos.

17 Surrexerunt ergo viri de senioribus terræ, et dixerunt ad omnem coetum populi, loquentes:

18 Michæas de Morasthi fuit propheta in diebus Ezechiaë regis Juda, et ait ad omnem populum Juda, dicens: [Hæc dicit Dominus exercituum:

Sion quasi ager arabitur, et Jerusalem in acervum lapidum

των πρεσβυτέρων τῆς γῆς και εἶπαν πάση τῇ συναγωγῇ τοῦ λαοῦ

33.18 Μιχαιας ὁ Μωραθίτης ἦν ἐν ταῖς ἡμέραις Εζεκιου βασιλέως Ιουδα και εἶπεν παντὶ τῷ λαῷ Ιουδα οὕτως εἶπεν κύριος Σιων ὡς ἀγρὸς ἀροτριαθήσεται και Ιερουσαλημ εἰς ἄβατον ἔσται και τὸ ὄρος τοῦ οἴκου εἰς ἄλσος δρυμοῦ

33.19 μὴ ἀνελῶν ἀνεῖλεν αὐτὸν Εζεκιας και πᾶς Ιουδα οὐχὶ ὅτι ἐφοβήθησαν τὸν κύριον και ὅτι ἐδειήθησαν τοῦ προσώπου κυρίου και ἐπαύσατο κύριος ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐλάλησεν ἐπ' αὐτούς και ἡμεῖς ἐποιήσαμεν κακὰ μεγάλα ἐπὶ ψυχὰς ἡμῶν

33.20 και ἄνθρωπος ἦν προφητεύων τῷ ὀνόματι κυρίου Ουριας υἱὸς Σαμαίου ἐκ Καριαθιαρὶμ και ἐπροφήτευσεν περὶ τῆς γῆς ταύτης κατὰ πάντας τοὺς λόγους Ιερεμίου

33.21 και ἤκουσεν ὁ βασιλεὺς Ιωακὶμ και πάντες οἱ ἄρχοντες πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ και ἐζήτησαν ἀποκτεῖναι αὐτὸν και ἤκουσεν Ουριας και εἰσηλθεν εἰς Αἴγυπτον

33.22 και ἐξαπέστειλεν ὁ βασιλεὺς ἄνδρας εἰς Αἴγυπτον

33.23 και ἐξηγάγασαν αὐτὸν ἐκεῖθεν και εἰσηγάγασαν αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα και ἐπάταξεν αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ και ἔρριψεν αὐτὸν εἰς τὸ μνήμα υἱῶν λαοῦ αὐτοῦ

33.24 πλὴν χεὶρ Αχικαμ υἱοῦ Σαφαν ἦν μετὰ Ιερεμίου τοῦ μὴ παραδοῦναι αὐτὸν εἰς χεῖρας τοῦ λαοῦ τοῦ μὴ ἀνελεῖν αὐτόν

כִּי בָשָׂם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ דְבַר אֱלֵינוּ:

17 וַיִּקְמוּ אַנְשֵׁים מִזְקְנֵי הָאָרֶץ וַיִּאמְרוּ אֶל-כָּל-קְהָל הָעָם לֵאמֹר:

18 הַמְּוֹרְשֵׁי מִיְכָה מִיְכָה הֲיֵנָה נֹכַח בְּיַמֵּי חִזְקִיָּהוּ מִלֶּדְ-יְהוּדָה וַיִּאמְרוּ אֶל-כָּל-עַם יְהוּדָה לֵאמֹר:

כֹּה-אָמְרוּ יְהוָה צְבָאוֹת צִוּוּ וַיְרוּשָׁלַיִם עַיִים שָׂדֵה תַחֲרָשׁ תַּהְיֶה וְהָר הַבַּיִת לְבָמוֹת יַעַר:

19 הַקִּמַּת הִמְתַּהוּ חִזְקִיָּהוּ מִלֶּדְ-יְהוּדָה וְכָל-יְהוּדָה הֲלֹא אֶת-פְּגִי יָרָא אֶת-יְהוָה וַיִּחַל יְהוָה וַיִּגְחַם יְהוָה אֶל-הָרָעָה עֲלֵיהֶם וַאֲנַחְנוּ אֲשֶׁר-דְּבַר עֲשִׂים רָעָה גְדוֹלָה עַל-נַפְשׁוֹתֵינוּ:

20 וְגַם-אִישׁ הָיָה מִתְּנַבְּא בָשָׂם יְהוָה אֹרְרָהוּ הַיְעָרִים בְּוֶשְׁמַעְיָהוּ מִקְרִית וַיִּנְבֵּא עַל-הָעִיר הַזֹּאת כָּכָל דְּבָרֵי וְעַל-הָאָרֶץ הַזֹּאת יָרְמִיָּהוּ:

21 הַמֶּלֶךְ-יְהוֹיָקִים וַיִּשְׁמַע וְכָל-גְּבוּרָיו וְכָל-הַשָּׂרִים אֶת-דְּבָרָיו וַיִּבְקַשׁ הַמֶּלֶךְ אֹרְרָהוּ וַיִּרְא הַמִּיתוֹ וַיִּשְׁמַע וַיִּבְרַח וַיָּבֵא מִצְרַיִם:

22 יְהוֹיָקִים וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ אַנְשִׁים מִצְרַיִם אֶת אֶלְנָתָן וְאַנְשֵׁים אֲתָו בְּוֶעֶכְבֹּר אֶל-מִצְרַיִם:

23 וַיּוֹצִיאוּ אֶת-אֹרְרָהוּ מִמִּצְרַיִם וַיִּבְאֵהוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ בְּחָרֶב וַיִּשְׁלַח יְהוֹיָקִים וַיַּכֶּהוּ אֶת-נַבְלָתוֹ אֶל-קַבְרֵי בְנֵי הָעָם:

24 אֶדְ אַחֲזִיקָם בְּוֶשְׁפֹּן

erit, et mons domus in excelsa silvarum.]

19 Numquid morte condemnavit eum Ezechias rex Juda, et omnis Juda? numquid non timuerunt Dominum, et deprecati sunt faciem Domini, et poenituit Dominum mali quod locutus fuerat adversum eos? Itaque nos facimus malum grande contra animas nostras.

20 Fuit quoque vir prophetans in nomine Domini, Urias filius Semei de Cariathiarim, et prophetavit adversus civitatem istam, et adversus terram hanc, juxta omnia verba Jeremiae.

21 Et audivit rex Joakim, et omnes potentes et principes ejus, verba haec, et quaesivit rex interficere eum: et audivit Urias, et timuit, fugitque, et ingressus est Aegyptum.

22 Et misit rex Joakim viros in Aegyptum, Elnathan filium Achobor, et viros cum eo, in Aegyptum,

23 et eduxerunt Uriam de Aegypto, et adduxerunt eum ad regem Joakim, et percussit eum gladio, et projecit cadaver ejus in sepulchris vulgi ignobilis.

24 Igitur manus Ahicam filii Saphan fuit cum Jeremia, ut non traderetur in manus populi, et interficerent eum.

	<p>הַיְתָה אֶת־יְרֻמָּהּ לְבַלְתִּי תַת־אֲתוֹ בְּיַד־הַעַם לְהַמִּיתוֹ: פ</p>	
<p>1 34.2 οὕτως εἶπεν κύριος ποιήσον δεσμούς και κλοιούς και περίθου περι τὸν τράχηλό σου 34.3 και ἀποστελεῖς αὐτούς πρὸς βασιλέα Ἰδουμαίας και πρὸς βασιλέα Μωαβ και πρὸς βασιλέα υἱῶν Ἀμμων και πρὸς βασιλέα Τύρου και πρὸς βασιλέα Σιδῶνος ἐν χερσὶν ἀγγέλων αὐτῶν τῶν ἐρχομένων εἰς ἀπάντησιν αὐτῶν εἰς Ἱερουσαλημ πρὸς Σεδεκιαν βασιλέα Ἰουδα 34.4 και συντάξεις αὐτοῖς πρὸς τοὺς κυρίους αὐτῶν εἰπεῖν οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τοὺς κυρίους ὑμῶν 34.5 ὅτι ἐγὼ ἐποίησα τὴν γῆν ἐν τῇ ἰσχύι μου τῇ μεγάλῃ και ἐν τῷ ἐπιχειρῶ μου τῷ ὑψηλῷ και δώσω αὐτὴν ᾧ ἐὰν δόξῃ ἐν ὀφθαλμοῖς μου 34.6 ἔδωκα τὴν γῆν τῷ Ναβουχοδονοσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος δουλεύειν αὐτῷ και τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ ἐργάζεσθαι αὐτῷ 7 34.8 και τὸ ἔθνος και ἡ βασιλεία ὅσοι ἐὰν μὴ ἐμβάλωσιν τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὸ τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος ἐν μαχαίρᾳ και ἐν λιμῷ ἐπισκέψομαι αὐτούς εἶπεν κύριος ἕως ἐκλίπωσιν ἐν χειρὶ αὐτοῦ 34.9 και ὑμεῖς μὴ ἀκούετε τῶν ψευδοπροφητῶν ὑμῶν και τῶν μαντευομένων ὑμῖν και τῶν ἐνυπνιαζομένων ὑμῖν και τῶν οἰωνισμάτων ὑμῶν και τῶν φαρμακῶν ὑμῶν τῶν λεγόντων οὐ μὴ ἐργάσησθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος</p>	<p>27.1 מִמְּלַכֶּת בְּרֵאשִׁית 27.1 יְהוֹיָקִים בֶּן־יְאֹשָׁיָהוּ מֶלֶךְ הַדְּבָר הַזֶּה יְהוָה הָיָה אֶל־יְרֻמָּה מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר: 2 כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי עֲשֵׂה 2 לְךָ מוֹסְרוֹת וּמְטוֹת וּנְתַתֶּם עַל־צְוֹנָרְךָ: 3 וְשַׁלַּחְתֶּם אֶל־מֶלֶךְ אֲדוֹם 3 וְאֶל־מֶלֶךְ מוֹאָב וְאֶל־מֶלֶךְ צָר בְּנֵי עַמּוֹן וְאֶל־מֶלֶךְ וְאֶל־מֶלֶךְ צִידוֹן בְּיַד מְלָאכִים אֶל־צְדָקְיָהוּ הַכֹּהֵן יְרוּשָׁלַם מֶלֶךְ יְהוּדָה: 4 וְצוֹיֵת אַתֶּם אֶל־אֲדוֹנֵיכֶם 4 לֵאמֹר כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת תְּאָמְרוּ אֵלָהֵי יִשְׂרָאֵל כֹּה אֶל־אֲדוֹנֵיכֶם: 5 אֲנֹכִי עָשִׂיתִי אֶת־הָאָרֶץ 5 אֶת־הָאֲדָמָה וְאֶת־הַבְּהֵמָה אֲשֶׁר הִגְדֹּל עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ בְּכַחִי וּבְזִרְעֵי הַנְּטוּיָה וּנְתַתִּיהָ בְּעֵינַי: לֵאשֶׁר יִשָּׂר וְעַתָּה אֲנֹכִי נֹתֵתִי 6 אֶת־כָּל־הָאֲרָצוֹת הָאֵלֶּה בְּיַד עַבְדִּי נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וְגַם אֶת־תַּיִת הַשָּׂדֶה נֹתַתִּי לוֹ לְעַבְדִּי: 7 וְעַבְדוֹ אֲתוֹ כָּל־הַגּוֹיִם 7 וְאֶת־בָּנוּ וְאֶת־בְּנוֹ בְּגוֹ עַד וְעַבְדוֹ בְּאֶעֱת אֲרָצוֹ גַם־הוּא בֹּ גוֹיִם רַבִּים וּמְלָכִים גְּדֹלִים: 8 אֲשֶׁר וְהָיָה הַגּוֹי וְהַמְּלָכָה 8 לֹא־יַעֲבְדוּ אֹתוֹ אֶת־נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל וְאֵת אֲשֶׁר לֹא־יִתֵּן אֶת־צְוֹנָרוֹ</p>	<p>27.1 In principio regni Joakim filii Josiæ regis Juda, factum est verbum istud ad Jeremiam a Domino, dicens: 2 Hæc dicit Dominus ad me: Fac tibi vincula et catenas, et pones eas in collo tuo, 3 et mittes eas ad regem Edom, et ad regem Moab, et ad regem filiorum Ammon, et ad regem Tyri, et ad regem Sidonis, in manu nuntiorum qui venerunt Jerusalem ad Sedeciam regem Juda. 4 Et præcipies eis ut ad dominos suos loquantur: Hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israël: Hæc dicetis ad dominos vestros: 5 Ego feci terram, et homines, et jumenta quæ sunt super faciem terræ, in fortitudine mea magna, et in brachio meo extento, et dedi eam ei qui placuit in oculis meis. 6 Et nunc itaque ego dedi omnes terras istas in manu Nabuchodonosor regis Babylonis servi mei: insuper et bestias agri dedi ei, ut serviant illi: 7 et servient ei omnes gentes, et filio ejus, et filio filii ejus, donec veniat tempus terræ ejus et ipsius: et servient ei gentes multæ et reges magni. 8 Gens autem et regnum quod non servierit Nabuchodonosor regi Babylonis, et quicumque non curvaverit collum suum sub jugo regis Babylonis, in gladio, et in fame, et in peste visitabo super gentem illam, ait Dominus, donec consumam eos in manu ejus. 9 Vos ergo nolite audire prophetas vestros, et divinos, et somniatores, et augures, et maleficos, qui dicunt vobis: Non servietis regi Babylonis: 10 quia mendacium prophetant vobis, ut longe vos faciant de terra</p>

34.10 ὅτι ψευδῆ αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν πρὸς τὸ μακρῶναι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς γῆς ὑμῶν

34.11 καὶ τὸ ἔθνος ὃ ἐὰν εἰσαγάγῃ τὸν τράχηλον αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ ἐργάσῃται αὐτῷ καὶ καταλείψῃ αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτοῦ καὶ ἐργάσῃται αὐτῷ καὶ ἐνοικήσῃ ἐν αὐτῇ

34.12 καὶ πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰουδα ἐλάλησα κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους λέγων εἰσαγάγετε τὸν τράχηλον ὑμῶν

13

34.14 καὶ ἐργάσασθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν

34.15 ὅτι οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς φησὶν κύριος καὶ προφητεύουσιν τῷ ὀνόματί μου ἐπ' ἀδίκῳ πρὸς τὸ ἀπολέσαι ὑμᾶς καὶ ἀπολεισθε ὑμεῖς καὶ οἱ προφητῆται ὑμῶν οἱ προφητεύοντες ὑμῖν ἐπ' ἀδίκῳ ψευδῆ

34.16 ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ τούτῳ καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἐλάλησα λέγων οὕτως εἶπεν κύριος μὴ ἀκούετε τῶν λόγων τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων ὑμῖν λεγόντων ἰδοὺ σκευὴ οἴκου κυρίου ἐπιστρέψει ἐκ Βαβυλῶνος ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν

34.17 οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς

34.18 εἰ προφητῆται εἰσιν καὶ εἰ ἔστιν λόγος κυρίου ἐν αὐτοῖς ἀπαντησάτωσάν μοι

34.19 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος καὶ τῶν ἐπιλοιπίων σκευῶν

34.20 ὧν οὐκ ἔλαβεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ὅτε ἀπόκισεν τὸν Ἰεχονίαν ἐξ Ἱερουσαλήμ

21

34.22 εἰς Βαβυλῶνα εἰσελεύσεται λέγει κύριος

בְּחָרָב וּבְרָעַב בָּעַל מַלְאָךְ בָּבֶל
וּבְדָבָר אֶפְקֹד עַל־הַגּוֹי הַהוּא
נְאֻם־יְהוָה עַד־תִּמְּוִי אֶתְּךָ
:בְּיָדוֹ

9 וְאַתֶּם אֶל־תִּשְׁמְעוּ
אֶל־נְבִיאֵיכֶם וְאֶל־קוֹסְמֵיכֶם
וְאֶל־עֲנֻנֵיכֶם וְאֶל־חֲלֻמֹתֵיכֶם
וְאֶל־כַּשְׁפֵּיכֶם אֲשֶׁר־הִיא
לְאַמֹּר לֹא אִמְרִים אֲלֵיכֶם
תַּעֲבֹדוּ אֶת־מַלְאָךְ בָּבֶל:

10 לָכֶם כִּי שִׁקָּר הֵם נְבִיאִים
לְמַעַן הִרְחִיק אֶתְכֶם מֵעַל
אֶתְכֶם אֲדַמְתְּכֶם וְהִדְחִיתִי
וְאַבְדְּתֶם:

11 וְהִגּוֹי אֲשֶׁר יִבְיֵא
אֶת־צִנּוּאוֹ בָּבֶל
עַל־אֲדָמְתוֹ וְעַבְדּוֹ וְהִנְחִיתוֹ
נְאֻם־יְהוָה וְעַבְדָּהּ וְיִשָּׁב בָּהּ:

12 מַלְאָךְ־יְהוּדָה וְאֶל־צְדָקְיָהּ
דַּבְּרָתִי כְּכֹל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
הֵבִיאוּ אֶת־צִנּוּאֵיכֶם לְאַמֹּר
בָּעַל מַלְאָךְ־בָּבֶל וְעַבְדּוֹ אֲתוֹ
וְעָמְוֹ וְחָיו:

13 וְעָמְוֹ לָמָּה תָמוּתוּ אַתֶּם
בְּחָרָב וּבְרָעַב וּבְדָבָר כַּאֲשֶׁר
אֶל־הִגּוֹי אֲשֶׁר דָּבַר יְהוָה
לְאִי־עַבְדֹתֵי אֶת־מַלְאָךְ בָּבֶל:

14 וְאֶל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־דְּבָרֵי
הַנְּבִיאִים הָאִמְרִים אֲלֵיכֶם
לְאַמֹּר לֹא תַעֲבֹדוּ אֶת־מַלְאָךְ
בָּבֶל כִּי שִׁקָּר הֵם נְבִיאִים
:לָכֶם

15 כִּי לֹא שָׁלַחְתִּים
נְאֻם־יְהוָה וְהֵם נְבִיאִים בְּשִׁמְי
הַדִּיחִי אֶתְכֶם לְשִׁקָּר לְמַעַן
וְאַבְדְּתֶם אִתְּם וְהַנְּבִיאִים
:לָכֶם הַנְּבִיאִים

16 וְאֶל־הַכְּהֻנִים
וְאֶל־כָּל־הָעָם הַזֶּה דַּבְּרָתִי
לְאַמֹּר כֹּה אָמַר יְהוָה

vestra, et ejiciant vos, et pereatis.

11 Porro gens quæ subjecerit cervicem suam sub jugo regis Babylonis, et servierit ei, dimittam eam in terra sua, dicit Dominus, et colet eam, et habitabit in ea.

12 Et ad Sedeciam regem Juda locutus sum secundum omnia verba hæc, dicens: Subjicite colla vestra sub jugo regis Babylonis, et servite ei et populo ejus, et vivetis.

13 Quare moriemini, tu et populus tuus, gladio, et fame, et peste, sicut locutus est Dominus ad gentem quæ servire noluerit regi Babylonis?

14 Nolite audire verba prophetarum dicentium vobis: Non servietis regi Babylonis: quia mendacium ipsi loquuntur vobis:

15 quia non misi eos, ait Dominus, et ipsi prophetant in nomine meo mendaciter, ut ejiciant vos, et pereatis, tam vos quam prophetæ qui vaticinantur vobis.

16 Et ad sacerdotes, et ad populum istum, locutus sum, dicens: Hæc dicit Dominus: Nolite audire verba prophetarum vestrorum, qui prophetant vobis, dicentes: Ecce vasa Domini revertentur de Babylone nunc cito: mendacium enim prophetant vobis.

17 Nolite ergo audire eos: sed servite regi Babylonis, ut vivatis: quare datur hæc civitas in solitudinem?

18 Et si prophetæ sunt, et est verbum Domini in eis, occurrant Domino exercituum, ut non veniant vasa quæ derelicta fuerant in domo Domini, et in domo regis Juda, et in Jerusalem, in Babylonem.

19 Quia hæc dicit Dominus exercituum ad columnas, et ad mare, et ad bases, et ad reliqua vasorum quæ remanserunt in civitate hac,

20 quæ non tulit Nabuchodonosor rex Babylonis cum transferret

	<p>אֶל־תִּשְׁמְעוּ אֶל־דְּבַר־יְהוָה לְאָמֹר נְבִיאֵיכֶם הַנִּבְּאִים לְכֶם הִנֵּה כָּלִי בֵּית־יְהוָה מוֹשָׁבִים מִהֶרֶה כִּי שִׁקֵּר מִבְּבִלְיָה עֲתָה הִמָּה נְבִאִים לְכֶם:</p> <p>17 אֶל־תִּשְׁמְעוּ אֲלֵיהֶם עַבְדּוֹ אֶת־מֶלֶךְ־בָּבֶל וְחָיו לְמָה תִּהְיֶה הָעִיר הַזֹּאת חֲרָבָה:</p> <p>18 וְאִם־נִבְּאִים הֵם וְאִם־יֵשׁ דְּבַר־יְהוָה אַתֶּם? פִּגְעוּ־נָא לְבַלְתִּי־בָאוּ בֵּיהֶנּוּ צְבָאוֹת הַכְּלִים הַנּוֹתְרִים בְּבֵית־יְהוָה מֶלֶךְ יְהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם וּבֵית בְּבִלְיָה: פ</p> <p>19 צְבָאוֹת כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֶל־הָעַמִּים וְעַל־הַיָּם יִתֵּר הַכְּלִים וְעַל־הַמְּכַנּוֹת וְעַל־ הַנּוֹתְרִים בְּעִיר הַזֹּאת:</p> <p>20 אֲשֶׁר לֹא־לִקְחָם נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל מִיְכַנְיָה בְּגִלוֹתוֹ אֶת־יִכּוֹנִיָּה כֹּה־יְהוֹיָקִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה מִירוּשָׁלַם בְּבִלְיָה וְאֵת כָּל־חֲרֵי יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם: ס</p> <p>21 צְבָאוֹת כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֶלְהֵי יִשְׂרָאֵל עַל־הַכְּלִים יְהוָה וּבֵית הַנּוֹתְרִים בְּבֵית מֶלֶךְ־יְהוּדָה וִירוּשָׁלַם:</p> <p>22 יִהְיוּ בְּבִלְיָה יוֹבָאוּ וְשָׁמָּה עַד יוֹם פְּקוּדֵי אַתֶּם נְאֻם־יְהוָה וְהַשִּׁיבֹתִים וְהַעֲלִיתִים אֶל־הַמָּקוֹם הַזֶּה: פ</p>	<p>Jechoniam filium Joakim regem Juda de Jerusalem in Babylonem, et omnes optimates Juda et Jerusalem:</p> <p>21 quia hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israël, ad vasa quæ derelicta sunt in domo Domini, et in domo regis Juda et Jerusalem:</p> <p>22 In Babylonem transferentur, et ibi erunt usque ad diem visitationis suæ, dicit Dominus, et afferri faciam ea, et restitui in loco isto.</p>
<p>35.1 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει Σεδεκία βασιλέως Ἰουδα ἐν μηνὶ τῷ πέμπτῳ εἶπέν μοι Ανανίας υἱὸς Ἀζωρ ὁ ψευδοπροφήτης ὁ ἀπὸ Γαβαων ἐν οἴκῳ κυρίου κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἱερέων καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ λέγων</p> <p>35.2 οὕτως εἶπεν κύριος συνέτριψα τὸν ζυγὸν τοῦ</p>	<p>28.1 וַיְהִי בִּשְׁנֵה הַיָּא בְּרֵאשִׁית מַמְלַכְתְּ צְדַקְיָה בִּשְׁנֵה בִּשְׁנַת מֶלֶךְ־יְהוּדָה הָרְבִיעִית בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי כֹּה־עָזָר אָמַר אֲלֵי חַנְיָיָה הַנְּבִיאָ אֲשֶׁר מְגַבְעוֹן בְּבֵית הַכְּהֻנִּים יְהוָה לְעִינַי וְכָל־הָעַם לְאָמֹר:</p>	<p>28.1 Et factum est in anno illo, in principio regni Sedeciae regis Juda, in anno quarto, in mense quinto, dixit ad me Hananias filius Azur, propheta de Gabaon, in domo Domini, coram sacerdotibus et omni populo, dicens:</p> <p>2 Hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israël: Contrivi jugum regis Babylonis.</p>

βασιλέως Βαβυλῶνος

35.3 ἔτι δύο ἔτη ἡμερῶν ἐγὼ ἀποστρέψω εἰς τὸν τόπον τοῦτον τὰ σκεύη οἴκου κυρίου

35.4 καὶ Ιεχονιαν καὶ τὴν ἀποικίαν Ιουδα ὅτι συντρίψω τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος

35.5 καὶ εἶπεν Ιερεμίας πρὸς Ανανιαν κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἱερέων τῶν ἐστηκότων ἐν οἴκῳ κυρίου

35.6 καὶ εἶπεν Ιερεμίας ἀληθῶς οὕτω ποιήσαι κύριος στήσαι τὸν λόγον σου ὃν σὺ προφητεύεις τοῦ ἐπιστρέψαι τὰ σκεύη οἴκου κυρίου καὶ παῖσαν τὴν ἀποικίαν ἐκ Βαβυλῶνος εἰς τὸν τόπον τοῦτον

35.7 πλὴν ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου ὃν ἐγὼ λέγω εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν καὶ εἰς τὰ ὦτα παντὸς τοῦ λαοῦ

35.8 οἱ προφήται οἱ γεγονότες πρότεροί μου καὶ πρότεροι ὑμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἐπροφήτευσαν ἐπὶ γῆς πολλῆς καὶ ἐπὶ βασιλείας μεγάλας εἰς πόλεμον

35.9 ὁ προφήτης ὁ προφητεύσας εἰς εἰρήνην ἐλθόντος τοῦ λόγου γνώσκονται τὸν προφήτην ὃν ἀπέστειλεν αὐτοῖς κύριος ἐν πίστει

35.10 καὶ ἔλαβεν Ανανίας ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς τοῦ λαοῦ τοὺς κλοιοὺς ἀπὸ τοῦ τραχήλου Ιερεμίου καὶ συνέτριψεν αὐτούς

35.11 καὶ εἶπεν Ανανίας κατ' ὀφθαλμοὺς παντὸς τοῦ λαοῦ λέγων οὕτως εἶπεν κύριος οὕτως συντρίψω τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος ἀπὸ τραχήλων πάντων τῶν ἐθνῶν καὶ ὄχητο Ιερεμίας εἰς τὴν ὁδὸν αὐτοῦ

35.12 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ιερεμیان μετὰ τὸ συντρίψαι Ανανιαν τοὺς κλοιοὺς ἀπὸ τοῦ τραχήλου αὐτοῦ λέγων

כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת 2
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר שְׁבִרְתִּי
אֶת-עֵל מִלְּךָ בָּבֶל:

אֲנִי בְעוֹדוֹ שְׁנַתִּים יָמִים 3
מִשִּׁיב אֶל-הַמְּקוֹם הַזֶּה
אֲשֶׁר אֶת-כָּל-כְּלֵי בֵּית יְהוָה
מִלְּךָ-בָּבֶל 1 לְקַח נְבוּכַדְנֶאֱצַר
מִן-הַמְּקוֹם הַזֶּה וַיְבִיאֵם בָּבֶל:

וְאֶת-יְכֻנְיָה בֶן-יְהוֹיָקִים 4
מִלְּךָ-יְהוּדָה וְאֶת-כָּל-גְּלוֹת
אֲנִי יְהוּדָה הַבָּאִים בְּכֶלֶה
מִשִּׁיב אֶל-הַמְּקוֹם הַזֶּה
אֶת-עֵל נְאֻם-יְהוָה כִּי אֲשַׁבֵּר
מִלְּךָ בָּבֶל:

וַיֹּאמֶר יְרֵמְיָה הַנְּבִיא 5
אֶל-חַנְּנְיָה הַנְּבִיא לְעֵינָי
הַכְּהֻנִּים וְלְעֵינָי כָּל-הָעָם
הַעֹמְדִים בְּבַיִת יְהוָה:

אָמֵן וַיֹּאמֶר יְרֵמְיָה הַנְּבִיא 6
כִּן יַעֲשֶׂה יְהוָה יְקָם יְהוָה
נִבְאָת אֶת-דְּבָרֶיךָ אֲשֶׁר
לְהַשִּׁיב כְּלֵי בֵּית-יְהוָה
אֶל-הַמְּקוֹם וְכָל-הַגּוֹלָה מִבָּבֶל
הַזֶּה:

אֶדְ-שָׁמַע-נָא הַדְּבָר הַזֶּה 7
אֲשֶׁר אָנֹכִי דֹבֵר בְּאַזְנוֹתֶיךָ
וּבְאָזְנֵי כָּל-הָעָם:

לִפְנֵי הַנְּבִיאִים אֲשֶׁר הָיוּ 8
וּלְפָנַי מִן-הָעוֹלָם וַיִּנְבְּאוּ
רַבּוֹת אֶל-אַרְצוֹת
וְעַל-מַמְלְכוֹת גְּדֹלוֹת
וּלְדַבֵּר: לְמַלְחָמָה וּלְרָעָה

הַנְּבִיא אֲשֶׁר יִנְבֵּא לְשָׁלוֹם 9
כִּבְּאֵ דְבַר הַנְּבִיא יִנְדַע הַנְּבִיא
אֲשֶׁר-שָׁלְחוּ יְהוָה בְּאַמְתּוֹ:

וַיִּקָּח חַנְּנְיָה הַנְּבִיא 10
אֶת-הַמוֹטָה מֵעַל צַוָּאר יְרֵמְיָה
הַנְּבִיא וַיִּשְׁבְּרֶהוּ:

וַיֹּאמֶר חַנְּנְיָה לְעֵינָי 11

3 Adhuc duo anni dierum, et ego referri faciam ad locum istum omnia vasa domus Domini, quae tulit Nabuchodonosor rex Babylonis de loco isto, et transtulit ea in Babylonem.

4 Et Jechoniam filium Joakim regem Juda, et omnem transmigrationem Juda, qui ingressi sunt in Babylonem, ego convertam ad locum istum, ait Dominus: conteram enim jugum regis Babylonis.

5 Et dixit Jeremias propheta ad Hananiam prophetam, in oculis sacerdotum, et in oculis omnis populi qui stabat in domo Domini:

6 et ait Jeremias propheta: Amen! sic faciat Dominus: suscitet Dominus verba tua quae prophetasti, ut referantur vasa in domum Domini, et omnis transmigrationis de Babylone ad locum istum.

7 Verumtamen audi verbum hoc quod ego loquor in auribus tuis, et in auribus universi populi:

8 prophetæ qui fuerunt ante me et ante te, ab initio, et prophetaverunt super terras multas et super regna magna de prælio, et de afflictione, et de fame:

9 propheta qui vaticinatus est pacem, cum venerit verbum ejus, scietur propheta quem misit Dominus in veritate.

10 Et tulit Hananias propheta catenam de collo Jeremiae prophetae, et confregit eam.

11 Et ait Hananias in conspectu omnis populi, dicens: Hæc dicit Dominus: Sic confringam jugum Nabuchodonosor regis Babylonis, post duos annos dierum de collo omnium gentium.

12 Et abiit Jeremias propheta in viam suam. Et factum est verbum Domini ad Jeremiam, postquam confregit Hananias propheta catenam de collo Jeremiae, dicens:

13 Vade, et dices Hananiae: Hæc

<p>35.13 βάδιζε και ειπον προς Ανανιαν λεγων ουτως ειπεν κυριος κλοιους ξυλινους συντριψας και ποιησω αντ' αυτων κλοιους σιδηρους</p> <p>35.14 οτι ουτως ειπεν κυριος ζυγον σιδηρουν εθηκα επι τον τραχηλον παντων των εθνων εργαζεσθαι τω βασιλει Βαβυλωνος</p> <p>35.15 και ειπεν Ιερεμιας τω Ανανια ουκ απεσταλκεν σε κυριος και πεποιθεναι εποιησας τον λαον τουτον επ' αδικω</p> <p>35.16 δια τουτο ουτως ειπεν κυριος ιδου εγω εξαποστελλω σε απο προσωπου της γης τουτω τω ενιαυτω αποθανη</p> <p>35.17 και απεθανεν εν τω μηνι τω εβδόμεω</p>	<p>כל־העץ לאמר זה אמר יהוה ככה אשבר את־עלך ויבכדנאצר מלך־בבל בעוד צואר צננתיים ומים מעל כל־הגוים ונלך ירמיה הנביא לדרכו: פ</p> <p>ויהי דבר־יהוה 12 אל־ירמיה אחרי שבור חנניה הנביא את־המוטה מעל צואר ירמיה הנביא לאמר:</p> <p>אל־חנניה הלוי ואמר 13 לאמר זה אמר יהוה מוטת ועשית מחתיקו עץ שברת מוטות ברזל:</p> <p>צבאות פי כה־אמר יהוה 14 אלהי ישראל על ברזל נתתי כל־הגוים האלה על־צוארו לעבד את־נבכדנאצר ועבדו וגם מלך־בבל את־חית השדה נתתי לו:</p> <p>ויאמר ירמיה הנביא 15 אל־חנניה הנביא שמע־נא יהוה ואתה חנניה לא־שלתם הבטחת את־העם הזה על־שקר:</p> <p>הנני לכן זה אמר יהוה 16 משלחך מעל פני האדמה מת כייסרה השנה אתה דברת אל־יהוה:</p> <p>נימת חנניה הנביא בשנה 17 הקיאה בחדש השביעי: פ</p>	<p>dicit Dominus: Catenas ligneas contrivisti, et facies pro eis catenas ferreas.</p> <p>14 Quia hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israël: Jugum ferreum posui super collum cunctarum gentium istarum, ut serviant Nabuchodonosor regi Babylonis, et servient ei: insuper et bestias terræ dedi ei.</p> <p>15 Et dixit Jeremias propheta ad Hananiam prophetam: Audi, Hanania: non misit te Dominus, et tu confidere fecisti populum istum in mendacio.</p> <p>16 Idcirco hæc dicit Dominus: Ecce ego mittam te a facie terræ: hoc anno morieris: adversum enim Dominum locutus es.</p> <p>17 Et mortuus est Hananias propheta in anno illo, mense septimo.</p>
<p>36.1 και ουτοι οι λογοι της βιβλου ους απεστειλεν Ιερεμιας εξ Ιερουσαλημ προς τους πρεσβυτερους της αποικιας και προς τους ιερείς και προς τους ψευδοπροφήτας επιστολην εις Βαβυλωνα τη αποικια και προς απαντα τον λαον</p> <p>36.2 υστερον εξελθόντος Ιεχονιου του βασιλέως και της</p>	<p>דברי הספר ואלה 29.1 אשר שלח ירמיה הנביא מירושלם אל־יתר זקני הגולה ואל־הכהנים ואל־הנביאים ואל־כל־העם ונבוכדנאצר אשר הגלה מירושלם בבלה:</p>	<p>29.1 Et hæc sunt verba libri quem misit Jeremias propheta de Jerusalem ad reliquias seniorum transmigrationis, et ad sacerdotes, et ad prophetas, et ad omnem populum quem traduxerat Nabuchodonosor de Jerusalem in Babylonem,</p> <p>2 postquam egressus est Jechonias rex, et domina, et</p>

βασιλίσσης καὶ τῶν εὐνούχων
 καὶ παντὸς ἐλευθέρου καὶ
 δεσμώτου καὶ τεχνίτου ἐξ
 Ἱερουσαλημ
36.3 ἐν χειρὶ Ἐλεασα υἱοῦ
 Σαφαν καὶ Γαμαριου υἱοῦ
 Χελκιου ὃν ἀπέστειλεν
 Σεδεκίας βασιλεὺς Ἰουδα πρὸς
 βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς
 Βαβυλῶνα λέγων
36.4 οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς
 Ἰσραηλ ἐπὶ τὴν ἀποικίαν ἣν
 ἀπόκισα ἀπὸ Ἱερουσαλημ
36.5 οἰκοδομήσατε οἴκους καὶ
 κατοικήσατε καὶ φυτεύσατε
 παραδείσους καὶ φάγετε τοὺς
 καρπούς αὐτῶν
36.6 καὶ λάβετε γυναῖκας καὶ
 τεκνοποιήσατε υἱοὺς καὶ
 θυγατέρας καὶ λάβετε τοῖς υἱοῖς
 ὑμῶν γυναῖκας καὶ τὰς
 θυγατέρας ὑμῶν ἀνδράσιν δότε
 καὶ πληθύνεσθε καὶ μὴ
 σμικρυνθῆτε
36.7 καὶ ζητήσατε εἰς εἰρήνην
 τῆς γῆς εἰς ἣν ἀπόκισα ὑμᾶς
 ἐκεῖ καὶ προσεύξασθε περὶ
 αὐτῶν πρὸς κύριον ὅτι ἐν εἰρήνῃ
 αὐτῆς ἔσται εἰρήνη ὑμῖν
36.8 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος μὴ
 ἀναπειθέτωσαν ὑμᾶς οἱ
 ψευδοπροφῆται οἱ ἐν ὑμῖν καὶ
 μὴ ἀναπειθέτωσαν ὑμᾶς οἱ
 μάντιες ὑμῶν καὶ μὴ ἀκούετε εἰς
 τὰ ἐνύπνια ὑμῶν ἃ ὑμεῖς
 ἐνυπνιάζεσθε
36.9 ὅτι ἄδικα αὐτοὶ
 προφητεύουσιν ὑμῖν ἐπὶ τῷ
 ὀνόματί μου καὶ οὐκ ἀπέστειλα
 αὐτούς
36.10 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος
 ὅταν μέλλῃ πληροῦσθαι
 Βαβυλῶνι ἑβδομήκοντα ἔτη
 ἐπισκέψομαι ὑμᾶς καὶ ἐπιστήσω
 τοὺς λόγους μου ἐφ' ὑμᾶς τοῦ
 τὸν λαὸν ὑμῶν ἀποστρέψαι εἰς
 τὸν τόπον τοῦτον
36.11 καὶ λογιῶμαι ἐφ' ὑμᾶς
 λογισμὸν εἰρήνης καὶ οὐ κακὰ
 τοῦ δοῦναι ὑμῖν ταῦτα
36.12 καὶ προσεύξασθε πρὸς με
 καὶ εἰσακούσομαι ὑμῶν

2 כְּנִיָּה־הַמְּלֶךְ אַחְרֵי צֶאֱת
 וְהַגְּבִירָה וְהַסְּרִיסִים שְׂרֵי
 וִירוּשָׁלַם וְהַחֲרָשׁ יְהוּדָה
 וְהַמְסַגֵּר מִירוּשָׁלַם׃
3 בְּיַד אֶלְעָזָר בֶּן־שָׁפָן
 וּגְמַרְיָה בֶן־חֶלְקִיָּה אֲשֶׁר
 מְלֶךְ־יְהוּדָה שְׁלַח צְדָקְיָה
 אֶל־נְבוּכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל
 לֵאמֹר׃ ס בְּבִלְהָ
4 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְכֹל־הַגּוֹלְיָה
 אֲשֶׁר־הִגְלִיתִי מִירוּשָׁלַם׃
5 בָּנוּ בָתִּים וְשָׁבוּ וְנָטְעוּ
 גִּבּוֹת וְאָכְלוּ אֶת־פְּרִיָן׃
6 בְּנִים קָחוּ נָשִׁים וְהוֹלִידוּ
 וּבָנוֹת וְקָחוּ לְבָנֵיכֶם נָשִׁים
 תְּנוּ לְאִנָּשִׁים וְאֶת־בָּנוֹתֵיכֶם
 וְתִלְדְנָה בְנִים וּבָנוֹת
 וְאַל־תִּמְעָטוּ׃ וְרַבּו־שָׁם
7 וְדַרְשׁוּ אֶת־שָׂלוֹם הָעִיר
 אֲשֶׁר הִגְלִיתִי אֶתְכֶם שָׁמָּה
 אֶל־יְהוָה כִּי וְהִתְפַּלְלוּ בְעַדָּהּ
 בְּשָׁלוֹמָהּ יִהְיֶה לְכֶם שָׁלוֹם׃ פ
8 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־יְשִׁיאוּ לְכֶם
 אֲשֶׁר־בָּקַרְתֶּם נְבִיאֵיכֶם
 וְקִסְמֵיכֶם וְאַל־תִּשְׁמְעוּ
 אֶל־חַלְמֹתֵיכֶם אֲשֶׁר אַתֶּם
 מַחְלָמִים׃
9 כִּי בְשִׁקָּר הֵם נְבִיאִים לְכֶם
 בְּשִׁמִּי לֹא שְׁלַחְתִּים
 נְאֻם־יְהוָה׃ ס
10 לֵכִי כִי־כֹה אָמַר יְהוָה כִּי
 מְלֹאֵת לְבַבְךָ שְׂבָעִים שָׁנָה
 וְהִקְמַתִי עֲלֵיכֶם אֶפְקֹד אֶתְכֶם
 אֶת־דְּבָרֵי הַטּוֹב לְהָשִׁיב
 אֶל־הַמְּקוֹם הַזֶּה׃ אֶתְכֶם
11 כִּי אֲנֹכִי יִדְעֶתִי 11

eunuchi, et principes Juda et
 Jerusalem, et faber et inclusor, de
 Jerusalem,
 3 in manu Elasa filii Saphan, et
 Gamariæ filii Helciæ, quos misit
 Sedecias rex Juda ad
 Nabuchodonosor regem Babylonis
 in Babylonem, dicens:
 4 Hæc dicit Dominus exercituum,
 Deus Israël, omni transmigracioni
 quam transtuli de Jerusalem in
 Babylonem:
 5 Ædificate domos, et habitate: et
 plantate hortos, et comedite
 fructum eorum.
 6 Accipite uxores, et generate
 filios et filias: et date filiis vestris
 uxores, et filias vestras date viris,
 et pariant filios et filias: et
 multiplicamini ibi, et nolite esse
 pauci numero.
 7 Et quærite pacem civitatis ad
 quam transmigrare vos feci, et
 orate pro ea ad Dominum, quia in
 pace illius erit pax vobis.
 8 Hæc enim dicit Dominus
 exercituum, Deus Israël: Non vos
 seducant prophetæ vestri qui sunt
 in medio vestrum, et divini vestri,
 et ne attendatis ad somnia vestra
 quæ vos somniatis:
 9 quia falso ipsi prophetant vobis
 in nomine meo, et non misi eos,
 dicit Dominus.
 10 Quia hæc dicit Dominus: Cum
 cœperint impleri in Babylone
 septuaginta anni, visitabo vos, et
 suscitabo super vos verbum meum
 bonum, ut reducam vos ad locum
 istum.
 11 Ego enim scio cogitationes quas
 ego cogito super vos, ait Dominus,
 cogitationes pacis et non
 afflictionis, ut dem vobis finem et
 patientiam.
 12 Et invocabitis me, et ibitis: et
 orabitis me, et ego exaudiam vos.
 13 Quæretis me, et invenietis, cum
 quæsieritis me in toto corde
 vestro.
 14 Et inveniar a vobis, ait

36.13 και ἐκζητήσατέ με και εὐρήσατέ με ὅτι ζητήσατέ με ἐν ὄλῃ καρδία ὑμῶν

36.14 και ἐπιφανοῦμαι ὑμῖν

36.15 ὅτι εἶπατε κατέστησεν ἡμῖν κύριος προφῆτας ἐν Βαβυλῶνι

16

17

18

19

20

36.21 οὕτως εἶπεν κύριος ἐπὶ Αχιαβ και ἐπὶ Σεδεκιαν ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτοὺς εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος και πατάξει αὐτοὺς κατ' ὀφθαλμοὺς ὑμῶν

36.22 και λήμψονται ἀπ' αὐτῶν κατάραν ἐν πάσῃ τῇ ἀποικίᾳ Ιουδα ἐν Βαβυλῶνι λέγοντες ποιήσαι σε κύριος ὡς Σεδεκιαν ἐποίησεν και ὡς Αχιαβ οὖς ἀπετηγάνισεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν πυρὶ

36.23 δι' ἣν ἐποίησαν ἀνομίαν ἐν Ἰσραὴλ και ἐμοιχῶντο τὰς γυναῖκας τῶν πολιτῶν αὐτῶν και λόγον ἐχρημάτισαν ἐν τῷ ὀνόματί μου ὃν οὐ συνέταξα αὐτοῖς και ἐγὼ μάρτυς φησὶν κύριος

36.24 και πρὸς Σαμαιοὺς τὸν Νελαμίτην ἐρεῖς

36.25 οὐκ ἀπέστειλά σε ἐν τῷ ὀνόματί μου και πρὸς Σοφονίαν υἱὸν Μασαίου τὸν ἱερέα εἶπέ

36.26 κύριος ἔδωκέν σε εἰς ἱερέα ἀντὶ Ἰωδαε τοῦ ἱερέως γενέσθαι ἐπιστάτην ἐν τῷ οἴκῳ κυρίου παντὶ ἀνθρώπῳ προφητεύοντι και παντὶ ἀνθρώπῳ μαινομένῳ και δώσεις αὐτὸν εἰς τὸ ἀπόκλεισμα και εἰς τὸν καταρράκτην

36.27 και νῦν διὰ τί συνελθοῦσατε Ἰερεμῖαν τὸν ἐξ Αναθωθ τὸν προφητεύσαντα ὑμῖν

אֶת־הַמְּשֻׁבָּת אֲשֶׁר אָנֹכִי
חָשַׁב עֲלֵיכֶם נְאֻם־יְהוָה
מִחֻשְׁבוֹת שְׁלֹם וְלֹא לְרָעָה
וּתְקִנָּה: לָתֵת לָכֶם אֶת־רֵיחַ

12 וַיִּקְרָאתֶם אֹתִי וְהִלַּכְתֶּם
וְהִתְפַּלַּלְתֶּם אֵלָי וְשָׁמַעְתִּי
אֲלֵיכֶם:

13 וּבִקְשַׁתֶּם אֹתִי וּמָצָאתֶם
כִּי תִדְרָשְׁנִי בְּכָל־לְבַבְכֶם:

14 וְנִמְצָאתִי לָכֶם נְאֻם־יְהוָה
וְשִׁבְתִּי אִתְּשִׁבִיתְכֶם
וְקִבְצָתִי אֶתְכֶם שְׁבוּתְכֶם

מִכָּל־הַגּוֹיִם וּמִכָּל־הַמְּקוֹמוֹת
אֲשֶׁר הִדְחִיתִי אֶתְכֶם שָׁם
נְאֻם־יְהוָה וְהִשְׁבֵּתִי אֶתְכֶם
אֶל־הַמְּקוֹם אֲשֶׁר־הִגַּלְתִּי
אֶתְכֶם מִשָּׁם:

15 כִּי אֲמַרְתֶּם הַקִּים לָנוּ
יְהוָה נְבִאִים בְּבָלָה: ס

16 כִּי־יִהְיֶה אֲמַר יְהוָה
אֶל־הַמְּלָךְ הַיּוֹשֵׁב אֶל־כְּפָא
הַיּוֹשֵׁב זָוָד וְאֶל־כָּל־הָעָם
בְּעִיר הַזֹּאת אֲחִיכֶם אֲשֶׁר
בְּגוֹלָה: לֹא־יֵצְאוּ אֶתְכֶם

17 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
הַגְּבִי מִשְׁלַח כֶּם אֶת־הַחֶרֶב
וְנָתַתִּי אֶת־הַרְעָב וְאֶת־הַדָּבָר
אוֹתָם פְּתָאנִים הַשְּׁעָרִים
לֹא־תִאָּכְלָנָה מֵרַע: אֲשֶׁר

18 וְרַדְּפָתִי אַחֲרֵיהֶם בַּחֶרֶב
לְזוּעָה בְּרָעָב וּבַדָּבָר וּנְתַתִּים
לְכָל מַמְלָכוֹת הָאָרֶץ לְזוּעָה
לְאֵלָה וּלְשִׁמָּה וּלְשִׁרְקָה
וּלְחֶרֶף בְּכָל־הַגּוֹיִם
אֲשֶׁר־הִדְחִיתִים שָׁם:

19 תַּחַת אֲשֶׁר־לֹא־שָׁמְעוּ
אֶל־דְּבָרֵי נְאֻם־יְהוָה אֲשֶׁר
שָׁלַחְתִּי אֵלֵיהֶם אֶת־עֲבָדַי
הַנְּבִאִים הַשְּׂכֵם וְשָׁלַח וְלֹא
שָׁמַעְתֶּם נְאֻם־יְהוָה:

Dominus: et reducam captivitatem vestram, et congregabo vos de universis gentibus et de cunctis locis ad quæ expuli vos, dicit Dominus, et reverti vos faciam de loco ad quem transmigraire vos feci.

15 Quia dixistis: Suscitavit nobis Dominus prophetas in Babylone:

16 quia hæc dicit Dominus ad regem qui sedet super solium David, et ad omnem populum habitatorem urbis hujus, ad fratres vestros qui non sunt egressi vobiscum in transmigrationem:

17 hæc dicit Dominus exercituum: Ecce mittam in eos gladium, et famem, et pestem: et ponam eos quasi ficus malas, quæ comedi non possunt eo quod pessimæ sint:

18 et persequar eos in gladio, et in fame, et in pestilentia: et dabo eos in vexationem universis regnis terræ: in maledictionem, et in stuporem, et in sibilum, et in opprobrium cunctis gentibus ad quas ego eieci eos,

19 eo quod non audierint verba mea, dicit Dominus, quæ misit ad eos per servos meos prophetas, de nocte consurgens et mittens: et non audistis, dicit Dominus.

20 Vos ergo audite verbum Domini, omnis transmigratio quam emisi de Jerusalem in Babylonem.

21 Hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israël, ad Achab filium Coliæ, et ad Sedeciam filium Maasiæ, qui prophetant vobis in nomine meo mendaciter: Ecce ego tradam eos in manus Nabuchodonosor regis Babylonis, et percutiet eos in oculis vestris:

22 et assumetur ex eis maledictio omni transmigrationi Juda quæ est in Babylone, dicentium: Ponat te Dominus sicut Sedeciam et sicut Achab, quos frixit rex Babylonis in igne:

23 pro eo quod fecerint stultitiam

36.28 οὐ διὰ τοῦτο ἀπέστειλεν πρὸς ὑμᾶς εἰς Βαβυλῶνα λέγων μακράν ἐστὶν οἰκοδομήσατε οἰκίας καὶ κατοικήσατε καὶ φυτεύσατε κήπους καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν

36.29 καὶ ἀνέγνω Σοφονίας τὸ βιβλίον εἰς τὰ ὦτα Ἱερεμίου

36.30 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἱερεμیان λέγων

36.31 ἀπόστειλον πρὸς τὴν ἀποικίαν λέγων οὕτως εἶπεν κύριος ἐπὶ Σαμαίαν τὸν Νελαμίτην ἐπειδὴ ἐπροφήτευσεν ὑμῖν Σαμαίαις καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτόν καὶ πεποιθῆναι ἐποίησεν ὑμᾶς ἐπ' ἀδίκους

36.32 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπὶ Σαμαίαν καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔσται αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν μέσῳ ὑμῶν τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐγὼ ποιήσω ὑμῖν οὐκ ὄφονται

20 וְאַתֶּם שָׁמְעוּ דְבַר-יְהוָה כָּל-הַגּוֹלָה אֲשֶׁר-שָׁלַחְתִּי מִירוּשָׁלַם בְּבִלְהָ: ׀

21 כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶל-אַחָב בֶּן-קוֹלָיָה וְאֶל-צִדְקִיָּהוּ בֶן-מַעֲשִׂיָּה הַנְּבָאִים לָכֶם נָתַן אֲתֶם בְּשֵׁמִי שֶׁקֶר הַנְּגִיאוּ בְּיַד נְבוּכַדְרֶאֶצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל לְעֵינֵיכֶם: וְהִנֵּה

22 וְלָקַח מֵהֶם קָלְלָה לְכָל זָלוֹת יְהוּדָה אֲשֶׁר בְּבָבֶל כְּצִדְקִיָּהוּ לְאֹמֶר יִשְׁמַחַּ יְהוָה וְכִאֲחָב אֲשֶׁר-קָלַם מֶלֶךְ-בָּבֶל בְּאֵשׁ:

23 לָעַן אֲשֶׁר עָשׂוּ נְבִלָה 23 בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּנְאַפוּ אֶת-נְשֵׁי בְּשֵׁמִי רַעֲיָהֶם וַיִּזְבְּרוּ דָבָר שֶׁקֶר אֲשֶׁר לוֹא צוּיַתֶּם וְאַנְכִי וְעַד נְאֻם-יְהוָה: הַיּוֹדֵעַ הוֹיָדַע ׀

24 וְאֶל-שֹׁמְעֵיהֶוּ הַנְּחַלְמֵי תֹאמַר לְאֹמֶר:

25 כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְאֹמֶר לָעַן בְּשֵׁמְכָה אֲשֶׁר אַתָּה שָׁלַחְתָּ סֹפְרִים אֶל-כָּל-הָעַם אֲשֶׁר וְאֶל-צְפַנְיָה בִירוּשָׁלַם בֶּן-מַעֲשִׂיָּה הַפֹּהֵן וְאֵל לְאֹמֶר: כָּל-הַפְּהֻגִים

26 יְהוּדָה נְתַנְּךָ כֹהֵן תַּחַת יְהוּדָה הַפֹּהֵן לְהָיוֹת פְּקוּדִים מְשַׁגֵּעַ בַּיִת יְהוָה לְכָל-אִישׁ וּמִתְנַבֵּא וְנִתְּתָה אִתּוֹ וְאֶל-הַצִּיִּנְק: אֶל-הַמְהַפְּכֵת

27 וְעָתָה לָמָּה לֹא גִעַרְתָּ בְּיַרְמְיָהוּ הַעֲצֻנְתִּי הַמִּתְנַבֵּא לָכֶם:

28 כִּי עַל-כֵּן שָׁלַח אֶלְיָנוּ

in Israël, et mœchati sunt in uxores amicorum suorum, et locuti sunt verbum in nomine meo mendaciter, quod non mandavi eis. Ego sum iudex et testis, dicit Dominus.

24 Et ad Semeiam Nehelamiten dices:

25 Hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israël: Pro eo quod misisti in nomine tuo libros ad omnem populum qui est in Jerusalem, et ad Sophoniam filium Maasiæ sacerdotem, et ad universos sacerdotes, dicens:

26 Dominus dedit te sacerdotem pro Jojade sacerdote, ut sis dux in domo Domini, super omnem virum arreptitium et prophetantem, ut mittas eum in nervum et in carcerem:

27 et nunc quare non increpasti Jeremiam Anathothiten, qui prophetat vobis?

28 Quia super hoc misit in Babylonem ad nos, dicens: Longum est: ædificate domos, et habitate: et plantate hortos, et comedite fructus eorum.

29 Legit ergo Sophonias sacerdos librum istum in auribus Jeremiæ prophetæ.

30 Et factum est verbum Domini ad Jeremiam, dicens:

31 Mitte ad omnem transmigrationem, dicens: Hæc dicit Dominus ad Semeiam Nehelamiten: Pro eo quod prophetavit vobis Semeias, et ego non misi eum, et fecit vos confidere in mendacio,

32 idcirco hæc dicit Dominus: Ecce ego visitabo super Semeiam Nehelamiten, et super semen ejus: non erit ei vir sedens in medio populi hujus, et non videbit bonum quod ego faciam populo meo, ait Dominus, quia prævaricationem locutus est adversus Dominum.

	<p>בָּבֶל לֵאמֹר אֲרַכָּה הִיא בְּנֵי גִזְוֹת בְּתִים וְשָׁבוּ וְנִטְעוּ וְאָכְלוּ אֶת־פְּרִיָהֶן:</p> <p>וַיִּקְרָא צְפַנְיָה הַכֹּהֵן 29 אֶת־הַסֵּפֶר הַזֶּה בְּאָזְנוֹ יְרֵמְיָהוּ הַנָּבִיא: פ</p> <p>וַיְהִי דְבַר־יְהוָה 30 אֶל־יְרֵמְיָהוּ לֵאמֹר:</p> <p>שְׁלַח עַל־כָּל־הַגּוֹלָה 31 לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה אֱשֶׁר אֶל־שָׁמַעְיָה הַנָּחֲלָמִי לֵעַן נָבִיא לְכֶם שָׁמַעְיָה וְאַנִּי לֹא וַיִּבְטַח אֶתְכֶם שְׁלַחְתִּיו עַל־שָׁקֶר:</p> <p>הַנְּבִיא לֵכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה 32 פִּקֹּד עַל־שָׁמַעְיָה הַנָּחֲלָמִי לֹא־יְהִי לֹו אִישׁוֹ וְעַל־יִרְעוֹ יִושְׁבוֹ בְּתוֹךְ־הָעָם הַזֶּה וְלֹא־יִרְאֶה כְּטוֹב אֲשֶׁר־אָנִי עֹשֶׂה־לְעַמִּי נְאֻם־יְהוָה כִּי־סָרָה דְבַר עַל־יְהוָה: ס</p>	
<p>37.1 ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ιερεμιαν παρὰ κυρίου εἰπεῖν</p> <p>37.2 οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ λέγων γράφον πάντα τοὺς λόγους οὓς ἐχρημάτισα πρὸς σέ ἐπὶ βιβλίου</p> <p>37.3 ὅτι ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται φησὶν κύριος καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν λαοῦ μου Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδα εἶπεν κύριος καὶ ἀποστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ἣν ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν καὶ κυριεύσουσιν αὐτῆς</p> <p>37.4 καὶ οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησεν κύριος ἐπὶ Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδα</p> <p>37.5 οὕτως εἶπεν κύριος φωνὴν φόβου ἀκούσεσθε φόβος καὶ οὐκ ἔστιν εἰρήνη</p> <p>37.6 ἐρωτήσατε καὶ ἴδετε εἰ ἔτεκεν ἄρσεν καὶ περὶ φόβου ἐν ᾧ καθέξουσιν ὀσφὸν καὶ σωτηρίαν διότι ἐώρακα πάντα ἄνθρωπον καὶ αἱ χεῖρες αὐτοῦ</p>	<p>30.1 הַדְּבָר אֲשֶׁר הָיָה אֶל־יְרֵמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר:</p> <p>כֹּה־אָמַר יְהוָה אֵלָי 2 יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר כְּתַב־לִי אֵת אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי כָּל־הַדְּבָרִים אֵלָי אֶל־סֵפֶר:</p> <p>כִּי הִנֵּה יָמַי בָּאִים 3 נְאֻם־יְהוָה וְשָׁבַתִּי אֶת־שְׁבוֹת אָמַר עַמִּי יִשְׂרָאֵל וַיְהוּדָה יְהוָה וְהַשְׁבָּתִים אֶל־הָאָרֶץ וַיִּרְשׁוּהָ: אֲשֶׁר־נָתַתִּי לְאַבְרָם פ</p> <p>וְאֵלֶּה הַדְּבָרִים אֲשֶׁר דִּבַּר 4 יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל וְאֶל־יְהוּדָה:</p> <p>כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה קוֹל 5 תִּרְדָּה שְׁמַעְנוּ פֶּתַח וְאִין שְׁלוֹם:</p>	<p>30.1 Hoc verbum quod factum est ad Jeremiam a Domino, dicens: 2 Hæc dicit Dominus Deus Israël, dicens: Scribe tibi omnia verba quæ locutus sum ad te, in libro. 3 Ecce enim dies veniunt, dicit Dominus, et convertam conversionem populi mei Israël et Juda, ait Dominus: et convertam eos ad terram quam dedi patribus eorum, et possidebunt eam. 4 Et hæc verba quæ locutus est Dominus ad Israël et ad Judam: 5 [Quoniam hæc dicit Dominus: Vocem terroris audivimus: formido, et non est pax. 6 Interrogate, et videte si generat masculus: quare ergo vidi omnis viri manum super lumbum suum, quasi parturientis, et conversæ sunt universæ facies in auruginem?</p>

ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτοῦ
ἐστράφησαν πρόσωπα εἰς
ἴκτερον

37.7 ἐγενήθη ὅτι μεγάλη ἡ
ἡμέρα ἐκείνη καὶ οὐκ ἔστιν
τοιαύτη καὶ χρόνος στενός
ἐστὶν τῷ Ἰακώβ καὶ ἀπὸ τούτου
σωθήσεται

37.8 ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἶπεν
κύριος συντρίψω τὸν ζυγὸν ἀπὸ
τοῦ τραχήλου αὐτῶν καὶ τοὺς
δεσμοὺς αὐτῶν διαρρήξω καὶ
οὐκ ἐργῶνται αὐτοὶ ἐπὶ
ἄλλοτρίοις

37.9 καὶ ἐργῶνται τῷ κυρίῳ θεῷ
αὐτῶν καὶ τὸν Δαυὶδ βασιλέα
αὐτῶν ἀναστήσω αὐτοῖς

10

11

37.12 οὕτως εἶπεν κύριος
ἀνέστησα σύντριμμα ἀλγηρὰ ἢ
πληγὴ σου

13 οὐκ ἔστιν κρίνων κρίσιν σου
εἰς ἀλγηρὸν ἰατρεύθης ὠφέλεια
οὐκ ἔστιν σοι

37.14 πάντες οἱ φίλοι σου
ἐπελάθοντό σου οὐ μὴ
ἐπερωτήσουσιν ὅτι πληγὴν
ἐχθροῦ ἔπαισά σε παιδείαν
στερεάν ἐπὶ πᾶσαν ἀδικίαν σου
ἐπλήθυναν αἱ ἁμαρτίαι σου

15

37.16a διὰ τοῦτο πάντες οἱ
ἔσθοντές σε βρωθήσονται καὶ
πάντες οἱ ἐχθροὶ σου κρέας
αὐτῶν πᾶν ἔδονται ἐπὶ πληθὸς
ἀδικιῶν σου ἐπληθύνθησαν **15**
αἱ ἁμαρτίαι σου ἐποίησαν ταῦτά
σοι καὶ ἔσονται οἱ
διαφοροῦντές σε **16b** εἰς
διαφόρημα καὶ πάντας τοὺς
προνομεύοντάς σε δώσω εἰς
προνομήν

37.17 ὅτι ἀνάξω τὸ ἴαμά σου ἀπὸ
πληγῆς ὀδυνηρᾶς ἰατρεύσω σε
φησὶν κύριος ὅτι ἐσπαρμένη
ἐκλήθης θήρευμα ὕμων ἐστὶν
ὅτι ζητῶν οὐκ ἔστιν αὐτήν

37.18 οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ
ἐγὼ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν

שְׁאֵלו־גָּא וְרָאוּ אִם-יִלְד
זָכַר מְדוּעַ רְאִיתִי כָּל-גָּבַר
כִּי־לִדָּה יָדְיוֹ עַל-חַלְצָיו
וְנִהְפְּכוּ כָּל-פָּנִים לִירְקוֹן:

הוּי כִּי גְדוֹל הַיּוֹם הַהוּא
מֵאִין כְּמָהוּ וְעַת-צָרָה הִיא
לִיעֲקֹב וּמִמְנָה יוֹשָׁע:

וְהִיָּה בַיּוֹם הַהוּא נֶאֱמַר
יְהִי צָבָאוֹת אֲשֶׁר עָלָיו מֵעַל
אֲנַתְק צוֹאֲרָהּ וּמוֹרֹרֹתֶיהָ
וְלֹא-יַעֲבֹדוּ-כּוֹ עוֹד זָרִים:

וְעַבְדוּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם
וְאֵת דָּוִד מֶלֶכָם אֲשֶׁר אָקִים
לָהֶם: ס

וְאֵתָה אֶל-תִּירָא עַבְדִּי
יַעֲקֹב נֶאֱמַר-יְהוָה וְאֶל-תַּחַת
מוֹשִׁיעֶיךָ יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי
מְרַחֵק וְאֵת-זֶרְעֶךָ מֵאֶרֶץ
יַעֲקֹב וְשָׂקֵט שְׂבָיִם וְשָׁב
וְשָׁאַנּוּ וְאִין מִתְרִיד:

נֶאֱמַר יְהוָה כִּי-אֵתָה אֲנִי
לְהוֹשִׁיעֶיךָ כִּי אֲעַשֶׂה כָּלֵךְ
אֲשֶׁר הִפְצוֹתֶיךָ בְּכָל-הַגּוֹיִם
שָׁם אַךְ אֵתָה לֹא-אֲעַשֶׂה כָּלֵךְ
וְיִסְרַתֶּיךָ לְמִשְׁפָּט וְנִקְהָ לֹא
אֲנַקֶּךָ: פ

כִּי כֹה אָמַר יְהוָה אֲנֹשׁ
לְשִׁבְרֶךָ נִחְלָה מִכְתָּד:

אִין-גָּו דִּינָךְ לְמִזּוֹר
רַפְּאוֹת תַּעֲלָה אִין לָךְ:

כָּל-מֵאֲהָבֶיךָ שְׂכַחִיךָ
אוֹתָךְ לֹא יִדְרָשׁוּ כִּי מִכַּת
אֲכַזְרִי אוֹיֵב הַכִּיתֶיךָ מוֹסֵר
עַל רֵב עוֹנֶיךָ עֲצָמוֹ חֲטֹאתֶיךָ:

מֵה-תִזְעַק עַל-שִׁבְרֶיךָ
אֲנֹשׁ מִכְּאֲבֶךָ עָלָו רֵב עוֹנֶיךָ
עֲצָמוֹ חֲטֹאתֶיךָ עֲשִׂיתִי אֵלֶיךָ
לָךְ:

7 Vae! quia magna dies illa,
nec est similis ejus:
tempusque tribulationis est Jacob,
et ex ipso salvabitur.

8 Et erit in die illa, ait Dominus
exercituum:
conteram jugum ejus de collo tuo,
et vincula ejus dirumpam,
et non dominabuntur ei amplius
alieni:

9 sed servient Domino Deo suo,
et David regi suo,
quem suscitabo eis.

10 Tu ergo ne timeas, serve meus
Jacob, ait Dominus,
neque paveas, Israël:
quia ecce ego salvabo te de terra
longinqua,
et semen tuum de terra
captivitatis eorum:
et revertetur Jacob, et quiescet,
et cunctis affluet bonis, et non erit
quem formidet:

11 quoniam tecum ego sum, ait
Dominus, ut salvem te.
Faciam enim consummationem in
cunctis gentibus
in quibus dispersi te:
te autem non faciam in
consummationem:
sed castigabo te in iudicio,
ut non videaris tibi innoxius.

12 Quia hæc dicit Dominus:
Insanabilis fractura tua;
pessima plaga tua:

13 non est qui iudicet iudicium
tuum ad alligandum:
curationum utilitas non est tibi.

14 Omnes amatores tui obliti sunt
tui,
teque non quærent:
plaga enim inimici percussi te
castigatione crudeli:
propter multitudinem iniquitatis
tuæ dura facta sunt peccata tua.

15 Quid clamas super contritione
tua?
insanabilis est dolor tuus:
propter multitudinem iniquitatis
tuæ,
et propter dura peccata tua,
feci hæc tibi.

Ἰακωβ καὶ αἰχμαλωσίαν αὐτοῦ
ἐλεήσω καὶ οἰκοδομηθήσεται
πόλις ἐπὶ τὸ ὕψος αὐτῆς καὶ ὁ
ναὸς κατὰ τὸ κρίμα αὐτοῦ
καθεδεῖται

37.19 καὶ ἐξελεύσονται ἀπ’
αὐτῶν ἄδοντες καὶ φωνὴ
παιζόντων καὶ πλεονάσω
αὐτοῦς καὶ οὐ μὴ ἐλαττωθῶσιν

37.20 καὶ εἰσελεύσονται οἱ υἱοὶ
αὐτῶν ὡς τὸ πρότερον καὶ τὰ
μαρτύρια αὐτῶν κατὰ
πρόσωπόν μου ὀρθωθήσεται
καὶ ἐπισκέβομαι τοὺς
θλίβοντας αὐτοῦς

37.21 καὶ ἔσονται ἰσχυρότεροι
αὐτοῦ ἐπ’ αὐτοῦς καὶ ὁ ἄρχων
αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται καὶ
συνάξω αὐτοῦς καὶ
ἀποστρέψουσιν πρὸς με ὅτι τίς
ἐστὶν οὗτος ὃς ἔδωκεν τὴν
καρδίαν αὐτοῦ ἀποστρέψαι
πρὸς με φησὶν κύριος

22

37.23 ὅτι ὀργὴ κυρίου ἐξῆλθεν
θυμῶδης ἐξῆλθεν ὀργὴ
στρεφομένη ἐπ’ ἀσεβεῖς ἥξει

37.24 οὐ μὴ ἀποστραφῆ ὀργὴ
θυμοῦ κυρίου ἕως ποιήσῃ καὶ
ἕως καταστήσῃ ἐγχείρημα
καρδίας αὐτοῦ ἐπ’ ἐσχάτων τῶν
ἡμερῶν γνώσεσθε αὐτά

יֵאָכְלוּ לָכֵן כָּל־אֲכָלֶיךָ 16
וְכָל־צָרֶיךָ כָּלֵם בְּשָׂבִי יִלְכוּ
שְׂאֵסֶיךָ לְמִשְׁפָּה וְהָיוּ
וְכָל־בְּנֵיךָ אֶתְנוּ לְבוֹז׃

כִּי אֶעֱלֶה אֲרַכְּהָ לָךְ 17
וּמִמְכוֹתֶיךָ אֲרַפְּאֶךָ נְאֻם־יְהוָה
לָךְ צִיּוֹן הִיא כִּי נִדְחָה קָרְאוּ
דְרָשׁ אִין לָהּ׃ ס

הַנְּגִי־שָׁבַל כָּהֵן אָמַר יְהוָה 18
שְׁבוּת אֶהְיֶי יַעֲקֹב
וְנִבְנְתָה וּמִשְׁכַּנְתִּיו אֲרַחֵם
עִיר עַל־תֵּלָה וְאַרְמֹן
עַל־מִשְׁפָּטוֹ יֵשֵׁב׃

וַיֵּצֵא מֵהֶם תּוֹדָה וְקוֹל 19
מִשְׁחָקִים וְהִרְבִּיתִים וְלֹא
יִמְעָטוּ וְהִכְבַּדְתִּים וְלֹא
יִצְעָרוּ׃

וְהָיוּ בְנֵי כְלָדִים וַעֲדָתוֹ 20
לְפָנַי תִּכְוֹן וּפְקַדְתִּי עַל
כָּל־לִחְצָיו׃

וּמִשְׁלוֹ וְהָיָה אֲדִירוֹ מִמֶּנּוּ 21
מִקִּרְבּוֹ יֵצֵא וְהִקְרַבְתִּיו וְנִגַּשׁ
כִּי מִי הוּא־זֶה עָרַב אֵלַי
אֶת־לִבּוֹ לְגַשֵּׁת אֵלַי
נְאֻם־יְהוָה׃

וְהָיְתָם לִי לְעַם וְאֶנְכִּי 22
אֶהְיֶה לָכֶם לְאֱלֹהִים׃ ס

הֲנֵהוּ סַעֲרַת יְהוָה חֲמָה 23
יֵצֵאָה סַעַר מִתְּגוּרָר עַל רֹאשׁ
רְשָׁעִים יְהוּל׃

לֹא יֵשׁוּב חֲרוֹךְ אַף־יְהוָה 24
עַד־עֲשׂוֹתוֹ וְעַד־הִקְיָמוֹ מִזְמוֹת
תַּתְּבוּנָו לְבוֹ בְּאַתְרֵי תִימָיִם
כָּה׃

16 Propterea omnes qui comedunt
te devorabuntur,
et universi hostes tui in
captivitatem ducentur:
et qui te vastant vastabuntur,
cunctosque prædatores tuos dabo
in prædam.

17 Obducam enim cicatricem tibi,
et a vulneribus tuis sanabo te,
dicit Dominus.
Quia ejectam vocaverunt te, Sion:
hæc est, quæ non habebat
requirentem.

18 Hæc dicit Dominus:
Ecce ego convertam conversionem
tabernaculorum Jacob,
et tectis ejus miserebor:
et ædificabitur civitas in excelsio
suo,
et templum juxta ordinem suum
fundabitur:

19 et egredietur de eis laus,
voxque ludentium.

Et multiplicabo eos, et non
minuentur:

et glorificabo eos, et non
attenuabuntur.

20 Et erunt filii ejus sicut a
principio,
et coetus ejus coram me
permanebit,
et visitabo adversum omnes qui
tribulant eum.

21 Et erit dux ejus ex eo,
et princeps de medio ejus
producentur:
et applicabo eum, et accedet ad
me.

Quis enim iste est qui applicet cor
suum
ut appropinquet mihi? ait
Dominus:

22 et eritis mihi in populum, et
ego ero vobis in Deum.

23 Ecce turbo Domini, furor
egrediens, procella ruens:
in capite impiorum conquiescet.

24 Non avertet iram indignationis
Dominus,
donec faciat et compleat
cogitationem cordis sui:
in novissimo dierum intelligetis
ea.]

38.1 ἐν τῷ χρόνῳ ἐκεῖνῳ εἶπεν κύριος ἔσομαι εἰς θεὸν τῷ γένει Ἰσραὴλ καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν

38.2 οὕτως εἶπεν κύριος εὔρον θερμὸν ἐν ἐρήμῳ μετὰ ὀλωλότων ἐν μαχαίρᾳ βαδίσατε καὶ μὴ ὀλέσητε τὸν Ἰσραὴλ

38.3 κύριος πόρρωθεν ὤφθη αὐτῷ ἀγάπησιν αἰώνιαν ἠγάπησά σε διὰ τοῦτο εἴλκυσά σε εἰς οἰκτίρημα

38.4 ἔτι οἰκοδομήσω σε καὶ οἰκοδομηθήσῃ παρθένος Ἰσραὴλ ἔτι λήμψῃ τύμπανόν σου καὶ ἐξελεύσῃ μετὰ συναγωγῆς παιζόντων

38.5 ἔτι φυτεύσατε ἀμπελώνας ἐν ὄρεσιν Σαμαρείας φυτεύσατε καὶ αἰνέσατε

38.6 ὅτι ἔστιν ἡμέρα κλήσεως ἀπολογουμένων ἐν ὄρεσιν Ἐφραϊμ ἀνάστητε καὶ ἀνάβητε εἰς Σιών πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν

38.7 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος τῷ Ἰακώβ εὐφράνθητε καὶ χρεμετίσατε ἐπὶ κεφαλῆν ἔθνῶν ἀκουστὰ ποιήσατε καὶ αἰνέσατε εἶπατε ἔσωσεν κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ τὸ κατάλοιπον τοῦ Ἰσραὴλ

38.8 ἰδοὺ ἐγὼ ἄγω αὐτοὺς ἀπὸ βορρᾶ καὶ συνάξω αὐτοὺς ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς ἐν ἑορτῇ φασεκ καὶ τεκνοποίησιν ὄχλον πολὺν καὶ ἀποστρέψουσιν ὧδε

38.9 ἐν κλαυθμῷ ἐξήλθον καὶ ἐν παρακλήσει ἀνάξω αὐτοὺς ἀυλίζων ἐπὶ διώρυγας ὑδάτων ἐν ὁδῷ ὀρθῇ καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσιν ἐν αὐτῇ ὅτι ἐγενόμην τῷ Ἰσραὴλ εἰς πατέρα καὶ Ἐφραϊμ πρωτότοκός μου ἐστίν

38.10 ἀκούσατε λόγον κυρίου ἔθνη καὶ ἀναγγείλατε εἰς νήσους τὰς μακρότερον εἶπατε ὁ λικμήσας τὸν Ἰσραὴλ συνάξει αὐτὸν καὶ φυλάξει αὐτὸν ὡς ὁ βόσκων τὸ ποίμνιον αὐτοῦ

38.11 ὅτι ἐλυτρώσατο κύριος

31.1 בָּעֵת הַהִיא נֹאֵם יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם לְכָל מְשֻׁפְּתוֹת יִשְׂרָאֵל וְהִמָּה יְהִי־לִי לְעָם׃
ס

2 כֹּה אָמַר יְהוָה מִצָּא חֵן בְּמִדְבָּר עִם שְׂרֵידֵי חַרֵּב הַלְוִיָּהּ לְהַרְגִיעוּ יִשְׂרָאֵל׃

3 מֵרַחֵק יִהְיֶה נִרְאָה לִּי 3 וְאַהֲבַת עוֹלָם אֶהְבְּתֶיךָ עַל־כֵּן מְשַׁכְּתֶיךָ חֶסֶד׃

4 עוֹד אֲבַנֶּה וְנִבְנִית בְּתוֹלַת יִשְׂרָאֵל עוֹד תַּעֲדִי תִפְיָךְ וַיֵּצֵאת בְּמַחֹל מְשַׁחֲקִים׃

5 עוֹד תִּטְעִי כְרָמַימ בְּהָרֵי 5 שְׁמֶרֶן נִטְעוּ נִטְעִים וְחִלְלוּ׃

6 כִּי יִשְׁׂוֹם קִרְאוּ נִצְרִים 6 בְּהָר אֶפְרַיִם קוֹמוּ וַנְעֲלֶה צִיּוֹן אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ׃ פ

7 כִּי־כֹה אָמַר יְהוָה רְגֹו לִיעֲקֹב שְׂמִחָה וְצַהֲלוּ בְּרֵאשׁ הַלְלוּ וְאִמְרוּ הַגּוֹיִם הַשְׂמִיעוּ הוֹשִׁעַ יְהוָה אֶת־עַמּוֹ אֶת יִשְׂרָאֵל׃ שְׂאֲרִית

8 הִנְנִי מְבִיא אוֹתָם מֵאַרְץ 8 צִפּוֹן וּמִבְּצֻמִּים מִיַּרְבֵּית־אַרְיָה הָרָה וְיִלְדֹת בָּם עֹר וּפֶסֶס יַחֲדוּ קָהָל גָּדוֹל יֵשׁוּבוּ הֵנָּה׃

9 וְבַת־חַנּוּכִים בְּבִכְי יָבֹאוּ 9 אוֹבִילִם אוֹלִיכִם אֶל־גִּחְלִי יִשָּׁר לֹא יִפְשְׁלוּ מִים בְּדַרְךָ בָּהּ כִּי־הִיִּיתִי לְיִשְׂרָאֵל לְאָב וְאַפְרַיִם בְּכָרִי הוּא׃ ס

10 שְׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה גּוֹיִם 10 וְהִגִּידוּ בְּאֵיִם מִמֶּרְחֶק וְאִמְרוּ יִקְבְּצֵנוּ וְשִׁמְרוּ מִזְרַח יִשְׂרָאֵל כְּרִיעַ עֲדָרוֹ׃

11 כִּי־פָדָה יְהוָה אֶת־יַעֲקֹב 11 וַיִּגְאֹלוּ מִיַּד חֲזַק מִמֶּנּוּ׃

31.1 [In tempore illo, dicit Dominus, ero Deus universis cognationibus Israël, et ipsi erunt mihi in populum.

2 Hæc dicit Dominus: Invenit gratiam in deserto populus qui remanserat a gladio: vadet ad requiem suam Israël.

3 Longe Dominus apparuit mihi. Et in caritate perpetua dilexi te: ideo attraxi te, miserans.

4 Rursumque ædificabo te, et ædificaberis, virgo Israël: adhuc ornaberis tympanis tuis, et egredieris in choro ludentium.

5 Adhuc plantabis vineas in montibus Samariæ: plantabunt plantantes, et donec tempus veniat, non vindemiabunt.

6 Quia erit dies in qua clamabunt custodes in monte Ephraim: Surgite, et ascendamus in Sion ad Dominum Deum nostrum.

7 Quia hæc dicit Dominus: Exsultate in lætitia, Jacob, et hinnite contra caput gentium: personate, et canite, et dicite: Salva, Domine, populum tuum, reliquias Israël.

8 Ecce ego adducam eos de terra aquilonis, et congregabo eos ab extremis terræ: inter quos erunt cæcus et claudus, prægnans et pariens simul, coetus magnus revertentium huc.

9 In fletu venient, et in misericordia reducam eos: et adducam eos per torrentes aquarum in via recta, et non impingent in ea, quia factus sum Israëli pater, et Ephraim primogenitus meus est.

10 Audite verbum Domini, gentes, et annuntiate in insulis quæ procul sunt, et dicite: Qui dispersit Israël congregabit eum, et custodiet eum sicut pastor

τὸν Ἰακωβ ἐξείλατο αὐτὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ

38.12 καὶ ἤξουσιν καὶ εὐφρανθήσονται ἐν τῷ ὄρει Σιών καὶ ἤξουσιν ἐπ' ἀγαθὰ κυρίου ἐπὶ γῆν σίτου καὶ οἴνου καὶ καρπῶν καὶ κτηνῶν καὶ προβάτων καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτῶν ὡσπερ ξύλον ἔγκαρπον καὶ οὐ πεινάσουσιν ἔτι

38.13 τότε χαρήσονται παρθένοι ἐν συναγωγῇ νεανίσκων καὶ πρεσβῦται χαρήσονται καὶ στρέψω τὸ πένθος αὐτῶν εἰς χαρμονὴν καὶ ποιήσω αὐτοὺς εὐφραινομένους

38.14 μεγαλυνῶ καὶ μεθύσω τὴν ψυχὴν τῶν ἱερέων υἱὸν Δευὶ καὶ ὁ λαός μου τῶν ἀγαθῶν μου ἐμπλησθήσεται

38.15 οὕτως εἶπεν κύριος φωνῇ ἐν Ραμα ἠκούσθη θρήνου καὶ κλαυθμοῦ καὶ ὄδυρμου Ραχηλ ἀποκλειομένη οὐκ ἤθελεν παύσασθαι ἐπὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῆς ὅτι οὐκ εἰσὶν

38.16 οὕτως εἶπεν κύριος διαλιπέτω ἡ φωνὴ σου ἀπὸ κλαυθμοῦ καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀπὸ δακρύων σου ὅτι ἔστιν μισθὸς τοῖς σοῖς ἔργοις καὶ ἐπιστρέψουσιν ἐκ γῆς ἐχθρῶν

38.17 μόνιμον τοῖς σοῖς τέκνοις

38.18 ἀκοὴν ἤκουσα Εφραιμ ὄδυρομένου ἐπαίδευσάς με καὶ ἐπαιδεύθην ἐγὼ ὡσπερ μόσχος οὐκ ἐδιδάχθην ἐπιστρέψόν με καὶ ἐπιστρέψω ὅτι σὺ κύριος ὁ θεός μου

38.19 ὅτι ὕστερον αἰχμαλωσίας μου μετενόησα καὶ ὕστερον τοῦ γνῶναί με ἐστέναξα ἐφ' ἡμέρας αἰσχύνης καὶ ὑπέδειξά σοι ὅτι ἔλαβον ὄνειδισμὸν ἐκ νεότητός μου

38.20 υἱὸς ἀγαπητὸς Εφραιμ ἐμοὶ παιδίον ἐντρυφῶν ὅτι ἀνθ' ὧν οἱ λόγοι μου ἐν αὐτῷ μνεῖα μνησθήσομαι αὐτοῦ διὰ τοῦτο ἔσπευσα ἐπ' αὐτῷ ἔλεῶν ἐλεήσω αὐτὸν φησὶν κύριος

38.21 στήσον σεαυτὴν Σιών

בְּמָרוֹם-צִיּוֹן וּבְאֵז וְרִנָּנוּ 12
וְנִהְרֹו אֶל-טוֹב יְהוָה עַל-דָּגְלָן
וְעַל-תִּירֹשׁ וְעַל-צִדְקָה
וְעַל-בְּנֵי-צֶאֱן וּבְקָר וְהִיתָה
נִפְשָׁם כְּגֵן רְוָה וְלֹא-יִוָּסְפוּ
לְדַאֲבָה עוֹד:

בְּמַחֹל אֲז תִשְׂמַח בְּתוֹלָהּ 13
וּבְחָרִים וּזְמָנִים יִחַדּוּ וְהִפְכִיתִי
לְשִׁשׁוֹן וְנִחְמָתִים אֲבָלָם
וְשִׂמְחָתִים מִיגוֹנָם:

וְרוּחִי גִפְשׁ הַכֹּהֲנִים דָּשֶׁן 14
וְעַמִּי אֶת-טוֹבֵי יִשְׂבָּעוּ
נְאֻם-יְהוָה: ס

כֹּה אָמַר יְהוָה קוֹל 15
בְּרָמָה נִשְׁמָע נְהַל בְּכִי
תִמְרוּרִים רָחֵל מִבְּקָה
עַל-בְּנֵיהָ מֵאֲנָה לְהַנְחֵם
עַל-בְּנֵיהָ כִּי אֵינָנּוּ: ס

כֹּה אָמַר יְהוָה מִנְעִי 16
קוֹלֵךְ מִכִּי וְעֵינֶיךָ מִדְּמָעָה
לִפְעֻלְתֶּךָ כִּי יֵשׁ שֶׁכֶר
נְאֻם-יְהוָה וְשָׁבוּ מֵאַרְץ אוֹיֵב:

וַיִּשְׁתַּקֵּנָה לְאַחֲרִיתָהּ 17
נְאֻם-יְהוָה וְשָׁבוּ בָנִים
ס לְגִבּוֹלָם:

שְׁמוֹעַ שְׁמַעְתִּי אֶפְרַיִם 18
מִתְנוּדָד יִסְרַתְנִלִּי וְאַחֲרָיִךְ כְּעַגְלָה
הַשִּׁיבֵנִי וְאַשׁוּבָה כִּי לֹא לְמַד
אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵי:

נִחְמָתִי כִּי-אַחֲרִי שׁוּבִי 19
וְאַחֲרַי הִנְדַּעְתִּי סְפַקְתִּי עַל-יָגְדֶךָ
וְגַם-נִכְלַמְתִּי כִּי בִשְׁתִּי
נִשְׂאָתִי חֲרַפְתִּי נְעוּרָי:

אִם הִבֹּו יָקִיר לִי אֶפְרַיִם 20
יִלְדֵי שַׁעֲשָׁעִים כִּי-מָדִי וְדָבְרִי
אֲזַכְרֶנּוּ עוֹד עַל-כֵּן בּוֹ זָכַר
הָמוּ מְעַל לֹו רַחֵם אֲרַחֲמֶנּוּ
נְאֻם-יְהוָה: ס

הַצִּיבִי לָךְ צִינִים שְׁמִי לָךְ 21

gregem suum.

11 Redemit enim Dominus Jacob, et liberavit eum de manu potentioris.

12 Et venient, et laudabunt in monte Sion: et confluent ad bona Domini, super frumento, et vino, et oleo, et foetu pecorum et armentorum: eritque anima eorum quasi hortus irriguus, et ultra non esurient.

13 Tunc lætabitur virgo in choro, juvenes et senes simul: et convertam luctum eorum in gaudium, et consolabor eos, et lætificabo a dolore suo.

14 Et inebriabo animam sacerdotum pinguedine, et populus meus bonis meis adimplebitur, ait Dominus.

15 Hæc dicit Dominus: Vox in excelso audita est lamentationis: luctus, et fletus Rachel plorantis filios suos, et nolentis consolari super eis, quia non sunt.

16 Hæc dicit Dominus: Quiescat vox tua a ploratu, et oculi tui a lacrimis, quia est merces operi tuo, ait Dominus, et revertentur de terra inimici:

17 et est spes novissimis tuis, ait Dominus, et revertentur filii ad terminos suos.

18 Audiens audiavi Ephraim transmigrantem: Castigasti me, et eruditus sum, quasi juvenculus indomitus: converte me, et convertar, quia tu Dominus Deus meus.

19 Postquam enim convertisti me, egi poenitentiam: et postquam ostendisti mihi, percussi femur meum. Confusus sum, et erubui, quoniam sustinui opprobrium adolescentiæ meæ.

ποίησον τιμωρίαν δὸς καρδίαν σου εἰς τοὺς ὄμους ὁδὸν ἣν ἐπορεύθησ ἄποστράφητι παρθένος Ἰσραὴλ ἄποστράφητι εἰς τὰς πόλεις σου πενθοῦσα

38.22 ἕως πότε ἀποστρέψεις θυγάτηρ ἠτιμωμένη ὅτι ἔκτισεν κύριος σωτηρίαν εἰς καταφύτευσιν καινὴν ἐν σωτηρία περιελεύσονται ἄνθρωποι

38.23 οὕτως εἶπεν κύριος ἔτι ἐροῦσιν τὸν λόγον τοῦτον ἐν γῆ Ἰουδα καὶ ἐν πόλεσιν αὐτοῦ ὅταν ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτοῦ εὐλογημένος κύριος ἐπὶ δίκαιον ὅρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ

38.24 καὶ ἐνοικοῦντες ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰουδα καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῆ αὐτοῦ ἅμα γεωργῶ καὶ ἀρθήσεται ἐν ποιμνίῳ

38.25 ὅτι ἐμέθυσα πᾶσαν ψυχὴν διψῶσαν καὶ πᾶσαν ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησα

38.26 διὰ τοῦτο ἐξηγέρθη καὶ εἶδον καὶ ὁ ὕπνος μου ἦδύς μοι ἐγενήθη

38.27 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται φησὶν κύριος καὶ σπερῶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὸν Ἰουδαν σπέρμα ἀνθρώπου καὶ σπέρμα κτήνους

38.28 καὶ ἔσται ὥσπερ ἐγρηγόρουν ἐπ' αὐτοὺς καθαιρεῖν καὶ κακοῦν οὕτως γρηγορήσω ἐπ' αὐτοὺς τοῦ οικοδομεῖν καὶ καταφυτεύειν φησὶν κύριος

38.29 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐ μὴ εἴπωσιν οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακα καὶ οἱ ὀδόντες τῶν τέκνων ἠμωδίασαν

38.30 ἀλλ' ἡ ἕκαστος ἐν τῇ ἐαυτοῦ ἀμαρτία ἀποθανεῖται καὶ τοῦ φαγόντος τὸν ὄμφακα αἰμωδιάσουσιν οἱ ὀδόντες αὐτοῦ

38.31 ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται φησὶν κύριος καὶ διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ καὶ τῷ οἴκῳ Ἰουδα διαθήκη καινὴν

תַּמְרוּרִים שְׁתִּי לִבִּי לְמַסְלָה
שׁוּבִי הִלַּכְתְּ הַלַּכְתִּי דְרָךְ
בְּתוֹלֵת יִשְׂרָאֵל שׁבִי
אֶל-עַרְבֵי אֱלֹהִים:

22 עַד-מָתַי תַּתְּחַמְּקִין הַבַּת
הַשׁוֹבֵבָה כִּי-בָרָא יְהוָה
הַדָּשָׁה בְּאַרְצְךָ נִקְבָּה תִּסְוָב
גָּבֶר: ס

23 כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד יֵאמְרוּ
הַיּוֹדֵה אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה בְּאַרְצְךָ
וּבְעָרָיו בְּשׁוּבֵי אֶת-שְׁבוּתָם
נֹהֵאֲדָק הָרַ יְבָרְכֶךָ יְהוָה
הַקָּדֹשׁ:

24 וַיָּשׁוּבוּ בָּהּ הַיּוֹדֵה
וְכָל-עָרָיו יַחְדָּו אֶפְרָיִם וְנַסְעוּ
בְּעֵדֶר:

25 כִּי הִרְוִיתִי גִפְשׁ עֵינֶיךָ
וְכָל-גִּפְשׁ דָּאָבָה מִלְּאִתִּי:

26 עַל-זֹאת הִקְיַצְתִּי וְאַרְאֶה
וּשְׁנֵתִי עָרְבָה לִי: ס

27 הִנֵּה יָמִים בָּאִים
נְאֻם-יְהוָה וְנִרְעַתִּי אֶת-בַּיִת
הַיּוֹדֵה גֵרַע יִשְׂרָאֵל וְאֶת-בַּיִת
אָדָם וְגֵרַע בְּהֵמָה:

28 וְהָיָה כַּאֲשֶׁר שָׁקַדְתִּי
עָלֵיהֶם לְנִתּוֹשׁ וּלְנִתּוּץ
כִּן וְלַהֲרֹס וְלַהֲאָבִיד וְלַהֲרַע
אֲשָׁקֵד עָלֵיהֶם לְבָנוֹת וּלְנִטּוֹעַ
נְאֻם-יְהוָה:

29 בְּיָמִים הֵהֵם לֹא-יֵאמְרוּ
עוֹד אֲבוֹת אֲכָלוּ בָּסֶר וְשִׁנֵּי
בָּנִים תִּקְהֶינָה:

30 כִּי אִם-אִישׁ בְּעוֹנוֹ יָמוֹת
כָּל-הָאָדָם הָאֲכָל הַבָּסֶר
תִּקְהֶינָה שִׁנָּיו: ס

31 הִנֵּה יָמִים בָּאִים
נְאֻם-יְהוָה וְכִרְתִּי אֶת-בַּיִת
יִשְׂרָאֵל וְאֶת-בַּיִת יְהוּדָה

20 Si filius honorabilis mihi Ephraim, si puer delicatus! quia ex quo locutus sum de eo, adhuc recordabor ejus. Idcirco conturbata sunt viscera mea super eum: miserans miserebor ejus, ait Dominus.

21 Statue tibi speculam; pone tibi amaritudines; dirige cor tuum in viam rectam in qua ambulasti: revertere, virgo Israël, revertere ad civitates tuas istas.

22 Usquequo deliciis dissolveris, filia vaga? quia creavit Dominus novum super terram: femina circumdabit virum.

23 Hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israël: Adhuc dicent verbum istud in terra Juda et in urbibus ejus, cum convertero captivitatem eorum: Benedicat tibi Dominus, pulchritudo justitiæ, mons sanctus:

24 et habitabunt in eo Judas et omnes civitates ejus simul, agricolæ et minantes greges.

25 Quia inebriavi animam lassam, et omnem animam esurientem saturavi.

26 Ideo quasi de somno suscitatus sum: et vidi, et somnus meus dulcis mihi.

27 Ecce dies veniunt, dicit Dominus, et seminabo domum Israël et domum Juda semine hominum et semine jumentorum.

28 Et sicut vigilavi super eos ut evellerem, et demolirer, et dissiparem, et disperderem, et affligerem, sic vigilabo super eos ut ædificem et plantem, ait Dominus.

38.32 οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἦν διεθέμην τοῖς πατράσιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου καὶ ἐγὼ ἠμέλησα αὐτῶν φησὶν κύριος

38.33 ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη ἦν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας φησὶν κύριος διδοὺς δώσω νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν γράψω αὐτούς καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν

38.34 καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ λέγων γνῶθι τὸν κύριον ὅτι πάντες εἰδῆσουσίν με ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν καὶ ἕως μεγάλου αὐτῶν ὅτι ἴλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι

38.35 ἐὰν ὑψωθῆ ὁ οὐρανὸς εἰς τὸ μετέωρον φησὶν κύριος καὶ ἐὰν ταπεινωθῆ τὸ ἔδαφος τῆς γῆς κάτω καὶ ἐγὼ οὐκ ἀποδοκιμῶ τὸ γένος Ἰσραὴλ φησὶν κύριος περὶ πάντων ὧν ἐποίησαν

38.36 οὕτως εἶπεν κύριος ὁ δοὺς τὸν ἥλιον εἰς φῶς τῆς ἡμέρας σελήνην καὶ ἀστέρας εἰς φῶς τῆς νυκτός καὶ κραυγὴν ἐν θαλάσῃ καὶ ἐβόμβησεν τὰ κύματα αὐτῆς κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ

38.37 ἐὰν παύσωνται οἱ νόμοι οὗτοι ἀπὸ προσώπου μου φησὶν κύριος καὶ τὸ γένος Ἰσραὴλ παύσεται γενέσθαι ἔθνος κατὰ πρόσωπόν μου πάσας τὰς ἡμέρας

38.38 ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται φησὶν κύριος καὶ οἰκοδομηθήσεται πόλις τῷ κυρίῳ ἀπὸ πύργου Ἀναμεῆλ ἕως πύλης τῆς γωνίας

38.39 καὶ ἐξελεύσεται ἡ διαμέτρησις αὐτῆς ἀπέναντι

בְּרִית חֲדָשָׁה:

כָּרְתִי לָא כְּבְרִית אֲשֶׁר
אֶת־אֲבוֹתֵם בְּיוֹם הַחַזְקִי
מֵאַרְצֵי בְיָדָם לְהוֹצִיאָם
מֵצִרַיִם אֲשֶׁר־הִמָּה הַפָּרו
בְּעֵלְתֵי בָם אֶת־בְּרִיתִי וְאֲנֹכִי
נֹאֵם־יְהוָה:

כִּי זֹאת הַבְּרִית אֲשֶׁר
אֶכְרֹת אֶת־בְּרִית יִשְׂרָאֵל אֶחָדִי
נִתְּתִי הַיָּמִים הֵהֵם נֹאֵם־יְהוָה
אֶת־תְּוֹרַתִי בְּקִרְבָּם וְעַל־לִבָּם
וְהִנֵּיתִי לָהֶם אֶכְתָּבָנָה
לְאַלְהֵים וְהִמָּה יְהִי־לִי לְעָם:

וְלֹא יִלְמְדוּ עוֹד אִישׁ
אֶת־רִיעָהוּ וְאִישׁ אֶת־אֶחָיו
כִּי־כֹלֵם לְאַמֵּר דַּעַו אֶת־יְהוָה
יְדַעוּ אֹתִי לְמִקְטָנָם
נֹאֵם־יְהוָה כִּי וְעַד־גְּדוּלָם
אֶסְלַח לְעֹוֹנָם וְלִחְטָאתָם לֹא
אֶזְכֹּר־עוֹד: ס

שְׁמַשׁ כָּהֵן אָמַר יְהוָה נִתְּנוּ
לְאֹר יוֹמָם חֲקַת גֵּרָם
רַגַע וְכוֹכְבִים לְאֹר לְלֵילָה
הַיָּם וַיִּהְיֶה גִלְיוֹ יְהוָה צָבָאוֹת
שְׁמוֹ:

אִם־יִשְׁוּ הַחֲקִים הָאֵלֶּה
מִלְּפָנַי נֹאֵם־יְהוָה גַּם זָרַע
מִהַיּוֹת צוּי יִשְׂרָאֵל יִשְׁבְּתוּ
לְפָנַי כָּל־הַיָּמִים: ס

אִם־יִמְדוּ כָּהֵן אָמַר יְהוָה
שָׁמַיִם מִלְּמַעְלָה וַיַּחַקְרוּ
לְמַטָּה גַם־אֲנִי מוֹסְדֵי־אֲרָץ
אֶמְאָס בְּכָל־זָרַע יִשְׂרָאֵל
עַל־כָּל־אֲשֶׁר עָשׂוּ נֹאֵם־יְהוָה:
ס

אֲבָאִים הִגַּה יָמִים
נֹאֵם־יְהוָה וְנִבְנְתָה הָעִיר
לִיהוָה מִמְּגִדָּל חֲנַנְאֵל שְׁעַר
הַפְּנָה:

הַמִּדָּה קָו קוּה וַיִּצָּא עוֹד
39

29 In diebus illis non dicent ultra: Patres comederunt uvam acerbam, et dentes filiorum obstupuerunt.

30 Sed unusquisque in iniquitate sua morietur: omnis homo qui comederit uvam acerbam, obstupescant dentes ejus.

31 Ecce dies venient, dicit Dominus, et feriam domui Israël et domui Juda foedus novum,

32 non secundum pactum quod pepigi cum patribus eorum in die qua apprehendi manum eorum ut educerem eos de terra Ægypti, pactum quod irritum fecerunt: et ego dominatus sum eorum, dicit Dominus.

33 Sed hoc erit pactum quod feriam cum domo Israël post dies illos, dicit Dominus: dabo legem meam in visceribus eorum, et in corde eorum scribam eam, et ero eis in Deum, et ipsi erunt mihi in populum:

34 et non docebit ultra vir proximum suum et vir fratrem suum, dicens: Cognosce Dominum: omnes enim cognoscent me, a minimo eorum usque ad maximum, ait Dominus: quia propitiabor iniquitati eorum, et peccati eorum non memorabor amplius.

35 Hæc dicit Dominus qui dat solem in lumine diei, ordinem lunæ et stellarum in lumine noctis: qui turbat mare, et sonant fluctus ejus: Dominus exercituum nomen illi:

36 Si defecerint leges istæ coram me, dicit Dominus, tunc et semen Israël deficiet, ut non sit gens coram me cunctis diebus.

37 Hæc dicit Dominus: Si mensurari potuerint cæli

<p>αὐτῶν ἕως βουνῶν Γαρηβ καὶ περικυκλωθήσεται κύκλω ἐξ ἐκλεκτῶν λίθων</p> <p>38.40 καὶ πάντες ασαρημῶθ ἕως ναχαλ Κεδρων ἕως γωνίας πύλης ἵππων ἀνατολῆς ἀγίασμα τῷ κυρίῳ καὶ οὐκέτι οὐ μὴ ἐκλίπη καὶ οὐ μὴ καθαιρεθῆ ἕως τοῦ αἰῶνος</p>	<p>נָגְדוּ עַל גְּבַעַת גָּרֵב וְנָסַב אֶתְּהָ:</p> <p>40 וְכָל־הָעֵמֶק הַפְּגָרִים וְהַדְּשָׁן וְכָל־הַשְּׂרָמוֹת עַד־נַחַל קְדְרוֹן הַשְּׂדֵמוֹת עַד־פְּנֵת שַׁעַר הַסּוּסִים קָדַשׁ לַיהוָה מִזְרְחָהּ לֹא־יִנְתָּשׁ וְלֹא־יִהְרָס עוֹד לְעוֹלָם: ס</p>	<p>sursum, et investigari fundamenta terræ deorsum, et ego abjiciam universum semen Israël, propter omnia quæ fecerunt, dicit Dominus.</p> <p>38 Ecce dies veniunt, dicit Dominus, et ædificabitur civitas Domino, a turre Hananeel usque ad portam anguli.</p> <p>39 Et exhibit ultra norma mensuræ in conspectu ejus super collem Gareb, et circuibit Goatha,</p> <p>40 et omnem vallem cadaverum, et cineris, et universam regionem mortis usque ad torrentem Cedron, et usque ad angulum portæ equorum orientalis, Sanctum Domini: non evelletur, et non destruetur ultra in perpetuum.]</p>
<p>39.1 ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ιερεμیان ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ δεκάτῳ τῷ βασιλεῖ Σεδεκία οὗτος ἐνιαυτὸς ὀκτώκαιδέκατος τῷ βασιλεῖ Ναβουχοδονοσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος</p> <p>39.2 καὶ δύνამις βασιλέως Βαβυλῶνος ἐχαράκωσεν ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ Ιερεμίας ἐφυλάσσετο ἐν αὐλῇ τῆς φυλακῆς ἣ ἐστιν ἐν οἴκῳ τοῦ βασιλέως</p> <p>39.3 ἐν ἣ κατέκλεισεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας λέγων διὰ τί σὺ προφητεύεις λέγων οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὴν πόλιν ταύτην ἐν χερσὶν βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ λήμψεται αὐτήν</p> <p>39.4 καὶ Σεδεκίας οὐ μὴ σωθῆ ἐκ χειρὸς τῶν Χαλδαίων ὅτι παραδόσει παραδοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ λαλήσει στόμα αὐτοῦ πρὸς στόμα αὐτοῦ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὄψονται</p>	<p>32.1 הַדְּבָר אֲשֶׁר־הָיָה בְּשַׁנַּת אֶל־יְרֵמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה הָעֵשְׂרִית לְצִדְקִיָּהוּ בַשָּׁנָה מֵלֶךְ יְהוּדָה הָיָה הַשָּׁנָה שְׁמֹנֶה־עֶשְׂרֵה שָׁנָה לְנְבוּכַדְרֶאֱצַר:</p> <p>2 צָרִים וְאֵז חֵיל מֶלֶךְ בָּבֶל עַל־יְרוּשָׁלַם וַיִּרְמְיָהוּ הַנְּבִיא בְּחֶצֶר הַמִּטְרָה הָיָה כְּלוֹא אֲשֶׁר בֵּית־מֶלֶךְ יְהוּדָה:</p> <p>אֲשֶׁר כָּלְאוּ צִדְקִיָּהוּ 3 מֶלֶךְ־יְהוּדָה לֹא־מָר מִדְּוַעַ אֲתָה נָכָא לֹא־מָר כָּה אָמַר יְהוָה הַנְּבִי גִתָּן אֶת־הָעִיר וּלְכַדְדָּה: הִנָּהּ אֵת בֵּית מֶלֶךְ־בָּבֶל</p> <p>לֹא וְצִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה 4 יִמְלֹט מִיַּד הַכַּשְׂדִּים כִּי הִנָּתַן מֶלֶךְ־בָּבֶל וְדָבַר־קִיּוֹ יִנְתָּן בֵּית עֵינָיו עִם־פִּי וְעֵינָיו אֶת־עֵינָיו תִּרְאִינָה:</p> <p>אֶת־צִדְקִיָּהוּ וּבָבֶל יוֹלֶךְ 5</p>	<p>32.1 Verbum quod factum est ad Jeremiam a Domino, in anno decimo Sedeciae regis Juda, ipse est annus decimusoctavus Nabuchodonosor.</p> <p>2 Tunc exercitus regis Babylonis obsidebat Jerusalem, et Jeremias propheta erat clausus in atrio carceris qui erat in domo regis Juda.</p> <p>3 Clauserat enim eum Sedecias rex Juda, dicens: Quare vaticinarius, dicens: Hæc dicit Dominus: Ecce ego dabo civitatem istam in manus regis Babylonis, et capiet eam:</p> <p>4 et Sedecias rex Juda non effugiet de manu Chaldæorum, sed tradetur in manus regis Babylonis: et loquetur os ejus cum ore illius, et oculi ejus oculos illius videbunt:</p> <p>5 et in Babylonem ducet Sedeciam, et ibi erit donec visitem eum, ait Dominus: si autem dimicaveritis adversum Chaldæos, nihil prosperum habebitis?</p> <p>6 Et dixit Jeremias: Factum est</p>

39.5 και εισελεύσεται Σεδεκίας εις Βαβυλῶνα και ἐκεῖ καθιεῖται

39.6 και λόγος κυρίου ἐγενήθη πρὸς Ιερεμιαν λέγων

39.7 ἰδοὺ Αναμεηλ υἱὸς Σαλωμ ἀδελφοῦ πατρὸς σου ἔρχεται πρὸς σὲ λέγων κτῆσαι σεαυτῷ τὸν ἀγρὸν μου τὸν ἐν Αναθωθ ὅτι σοὶ κρίμα παραλαβεῖν εἰς κτῆσιν

39.8 και ἦλθεν πρὸς με Αναμεηλ υἱὸς Σαλωμ ἀδελφοῦ πατρὸς μου εἰς τὴν αὐλὴν τῆς φυλακῆς και εἶπέν μοι κτῆσαι τὸν ἀγρὸν μου τὸν ἐν γῆ Βενιαμιν τὸν ἐν Αναθωθ ὅτι σοὶ κρίμα κτήσασθαι και σὺ πρεσβύτερος και ἔγνω ὅτι λόγος κυρίου ἐστίν

39.9 και ἐκτησάμην τὸν ἀγρὸν Αναμεηλ υἱοῦ ἀδελφοῦ πατρὸς μου και ἔστησα αὐτῷ ἑπτὰ σίκλους και δέκα ἀργυρίου

10 και ἔγραψα εἰς βιβλίον και ἐσφραγισάμην και διεμαρτυράμην μάρτυρας και ἔστησα τὸ ἀργύριον ἐν ζυγῷ

39.11 και ἔλαβον τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως τὸ ἐσφραγισμένον και τὸ ἀνεγνωσμένον

39.12 και ἔδωκα αὐτὸ τῷ Βαρουχ υἱῷ Νηριου υἱοῦ Μαασαιου κατ' ὀφθαλμοὺς Αναμεηλ υἱοῦ ἀδελφοῦ πατρὸς μου και κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἐστηκότων και γραφόντων ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς κτήσεως και κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν Ιουδαίων τῶν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς

39.13 και συνέταξα τῷ Βαρουχ κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῶν λέγων

39.14 οὕτως εἶπεν κύριος παντοκράτωρ λαβὲ τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως τοῦτο και τὸ βιβλίον τὸ ἀνεγνωσμένον και θήσεις αὐτὸ εἰς ἀγγεῖον ὀστράκινον ἵνα διαμείνη ἡμέρας πλείους

39.15 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος ἔτι κτηθήσονται ἀγροὶ και οἰκίαι και ἀμπελῶνες ἐν τῇ γῆ ταύτῃ

וַיָּבֹאוּ יְהוָה עַד-פִּקְדֵי אֶתוֹ
כִּי תִלְחַמוּ נְאֻם-יְהוָה
אֶת-הַכַּפְזִים לֹא תִצְלַחוּ: פ

וַיֵּאמֶר יְרֵמְיָהוּ הֲיֵה 6
דְּבַר-יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:

דָּדָךְ הִנֵּה חָנַמְאֵל בְּן-שַׁלּוּם 7
בָּא אֵלַיךְ לֵאמֹר קְנֵה לִּי
בַעֲנֹתוֹת כִּי לֹךְ אֶת-שְׂדֵי אֲשֶׁר
מִשְׁפַּט הַגְּאֻלָּה לְקָנֹת:

בְּן-דָּדָי וַיֵּבֵא אֵלַי חָנַמְאֵל 8
כְּדַבֵּר יְהוָה אֶל-חֲצַר הַמִּטְרָה
קְנֵה נָא אֶת-שְׂדֵי וַיֵּאמֶר אֵלַי
אֲשֶׁר-בַּעֲנֹתוֹת אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ
בְּנֵימִן כִּי-לִּי מִשְׁפַּט הַרְשָׁה
קְנֵה-לִּי וְאִדְעָ כִּי וְלֹךְ הַגְּאֻלָּה
דְּבַר-יְהוָה הוּא:

וְאֶקְנֶה אֶת-הַשְּׂדֵה מֵאֵת 9
חָנַמְאֵל בְּן-דָּדָי אֲשֶׁר בַּעֲנֹתוֹת
אֶת-הַכֶּסֶף וְאֶשְׁקֶלֶה-לוֹ
שִׁבְעָה שֶׁקֶלִים וְעֶשְׂרֵה
הַכֶּסֶף:

וְאֶכְתֹּב בְּסֵפֶר וְאֶחֱתֶם 10
וְאֶעַד עֵדִים וְאֶשְׁקֶל הַכֶּסֶף
כְּמֵאזְנַיִם:

וְאֶקַּח אֶת-סֵפֶר הַמִּקְנָה 11
אֶת-הַחֲתוּמִים הַמְצִיגָה וְהַחֲקִים
וְאֶת-הַגְּלוּיִם:

הַמִּקְנָה וְאֶתֹן אֶת-סֵפֶר 12
אֶל-בְּרוּךְ בְּן-נְרִיָּה בְּן-מַחֲסֵיָה
חָנַמְאֵל דָּדָי וְלַעֲיִנִי לַעֲיִנִי
הָעֵדִים הַכְּתוּבִים בְּסֵפֶר
הַמִּקְנָה לַעֲיִנִי כֹל-הַיְהוּדִים
הַמִּטְרָה: הַיְשָׁבִים בַּחֲצַר

כְּרוּךְ וַיֵּאָצְנֶה אֵת 13
לַעֲיִנֵיהֶם לֵאמֹר:

כֹּה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת 14
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְקוֹם
אֶת-הַסְּפָרִים הָאֵלֶּה אֵת סֵפֶר
הַמִּקְנָה הַזֶּה וְאֵת הַחֲתוּמִים וְאֵת

verbum Domini ad me, dicens:

7 Ecce Hanameel filius Sellum, patruelis tuus, veniet ad te, dicens: Eme tibi agrum meum qui est in Anathoth, tibi enim competit ex propinquitate ut emas.

8 Et venit ad me Hanameel filius patru mei, secundum verbum Domini, ad vestibulum carceris, et ait ad me: Posside agrum meum qui est in Anathoth, in terra Benjamin, quia tibi competit hæreditas, et tu propinquus es ut possideas. Intellexi autem quod verbum Domini esset:

9 et emi agrum ab Hanameel filio patru mei, qui est in Anathoth, et appendi ei argentum: septem stateres, et decem argenteos.

10 Et scripsi in libro, et signavi, et adhibui testes, et appendi argentum in statera.

11 Et accepi librum possessionis signatum, et stipulationes, et rata, et signa forinsecus:

12 et dedi librum possessionis Baruch filio Neri filii Maasiæ, in oculis Hanameel patruelis mei, in oculis testium qui scripti erant in libro emptionis, et in oculis omnium Judæorum qui sedebant in atrio carceris.

13 Et præcepi Baruch coram eis, dicens:

14 Hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israël: Sume libros istos, librum emptionis hunc signatum, et librum hunc qui apertus est, et pone illos in vase fictili, ut permanere possint diebus multis:

15 hæc enim dicit Dominus exercituum, Deus Israël: Adhuc possidebuntur domus, et agri, et vineæ in terra ista.

16 Et oravi ad Dominum, postquam tradidi librum possessionis Baruch filio Neri, dicens:

17 [Heu! heu! heu! Domine Deus, ecce tu fecisti cælum et terram in fortitudine tua magna, et in

39.16 και προσευξάμην πρὸς κύριον μετὰ τὸ δοῦναί με τὸ βιβλίον τῆς κτήσεως πρὸς Βαρουχ υἱὸν Νηριου λέγων

39.17 ὦ κύριε σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν τῇ ἰσχύι σου τῇ μεγάλῃ καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ καὶ τῷ μετεώρῳ οὐ μὴ ἀποκρυβῆ ἀπὸ σοῦ οὐθέν

39.18 ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας καὶ ἀποδιδοὺς ἀμαρτίας πατέρων εἰς κόλπους τέκνων αὐτῶν μετ' αὐτούς ὁ θεὸς ὁ μέγας καὶ ἰσχυρὸς

39.19 κύριος μεγάλης βουλήs καὶ δυνατὸς τοῖς ἔργοις ὁ θεὸς ὁ μέγας ὁ παντοκράτωρ καὶ μεγαλώνυμος κύριος οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων δοῦναι ἐκάστῳ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ

39.20 ὃς ἐποίησας σημεῖα καὶ τέρατα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ ἐν Ἰσραὴλ καὶ ἐν τοῖς γηγενέσιν καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη

21 καὶ ἐξήγαγες τὸν λαὸν σου Ἰσραὴλ ἐκ γῆs Αἰγύπτου ἐν σημείοις καὶ ἐν τέρασιν καὶ ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν ὀράμασιν μεγάλοις

39.22 καὶ ἔδωκας αὐτοῖς τὴν γῆν ταύτην ἣν ὤμοσας τοῖς πατράσιν αὐτῶν γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι

39.23 καὶ εἰσήλθοσαν καὶ ἐλάβοσαν αὐτήν καὶ οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆs σου καὶ ἐν τοῖς προστάγμασιν σου οὐκ ἐπορεύθησαν ἅπαντα ἃ ἐνετείλω αὐτοῖς οὐκ ἐποίησαν καὶ ἐποίησας συμβῆναι αὐτοῖς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα

39.24 ἰδοὺ ὄχλος ἤκει εἰς τὴν πόλιν ταύτην συλλαβεῖν αὐτήν καὶ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας Χαλδαίων τῶν πολεμούντων αὐτήν ἀπὸ προσώπου μαχαίρας καὶ τοῦ λιμοῦ ὡς ἐλάλησας οὕτως ἐγένετο

וַנִּתְּתָם סֶפֶר הַגְּלוֹי הַזֶּה
בְּכַל־קָרָשׁ לְמַעַן יַעֲמִדוּ
יָמַי רַבִּים: ס

15 צְבָאוֹת כִּי כֹה אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד יִקְנֶוּ בָתַיִם
וַיִּכְרְמוּ בְּאֶרֶץ הַזֹּאת: וְשָׂדוֹת
פ

16 וְאֵתפִּלֵּל אֶל־יְהוָה אֱתָרִי
תַּתִּי אֶת־סֶפֶר הַמִּקְנָה
אֶל־כְּרוֹךְ בְּוַגְרִי לֹאמֹר:

17 אֱהֵה אֲדֹנָי יְהוִה הַגָּדוֹל
אֲתָה עָשִׂיתָ אֶת־הַשְּׂמַיִם
הַגְּדוֹל וְאֶת־הָאָרֶץ בְּכַתְּבֶךָ
וּבְוַדְעֶךָ הַנְּטוּנָה לֹא־יִפְלֵא
כָל־דָּבָר: מִמֶּךָ

18 עָשִׂיתָ חֶסֶד לְאֲלֹפִים
וּמַשְׁלַם עֲוֹן אֲבוֹת אֶל־חֵיק
הַגְּדוֹל בְּנִיחָם אֲחֵרֵיהֶם הָאֵל
הַגְּבוֹר יְהוָה צְבָאוֹת שְׁמוֹ:

19 הָעֲלִילִיָּה גְדוֹל הָעֲצָה וְרַב
אֲשֶׁר־עֵינֶיךָ פְּקָחוֹת
אֲדָם לָתֵת עַל־כָּל־דַּרְכֵי בְּנֵי
לְאִישׁ כְּדַרְכֵּיו וּכְפָרִי
מִעֲלָיו:

20 אֲשֶׁר־שָׁמַתְּ אֵתוֹת
וּמִפְתֵּיִם בְּאֶרֶץ־מִצְרַיִם
עַד־הַיּוֹם הַזֶּה וּבִישְׂרָאֵל
וּבְאֲדָם וּמַעֲשֵׂה־לֶּךָ שָׁם כְּיוֹם
הַזֶּה:

21 וַתֵּצֵא אֶת־עַמֶּךָ
אֶת־יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם
תִּזְקֶה בְּאֵתוֹת וּבְמוֹפְתֵיִם וּבִיד
וּבְאֲזוּרֵי־נְטוּיָה וּבְמוֹרָא
גְּדוֹל:

22 וַתִּתֵּן לָהֶם אֶת־הָאֶרֶץ
הַזֹּאת אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָם
לָתֵת לָהֶם אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב
וּדְבַשׁ:

23 וַיִּבְאוּ וַיִּרְשׁוּ אֶתָּה

brachio tuo extento:
non erit tibi difficile omne
verbum:

18 qui facis misericordiam in
millibus,
et reddis iniquitatem patrum in
sinum filiorum eorum post eos:
fortissime, magne, et potens,
Dominus exercituum nomen tibi.

19 Magnus consilio, et
incomprehensibilis cogitatu:
cujus oculi aperti sunt super
omnes vias filiorum Adam,
ut reddas unicuique secundum
vias suas,
et secundum fructum
adinventionum ejus.

20 Qui posuisti signa et portenta
in terra Ægypti usque ad diem
hanc,
et in Israël, et in hominibus,
et fecisti tibi nomen sicut est dies
hæc.

21 Et eduxisti populum tuum
Israël de terra Ægypti,
in signis et in portentis,
et in manu robusta et in brachio
extento,
et in terrore magno:

22 et dedisti eis terram hanc,
quam jurasti patribus eorum ut
dares eis,
terram fluentem lacte et melle.

23 Et ingressi sunt, et possederunt
eam,
et non obedierunt voci tuæ,
et in lege tua non ambulaverunt:
omnia quæ mandasti eis ut
facerent non fecerunt,
et evenerunt eis omnia mala hæc.

24 Ecce munitiones exstructæ
sunt adversum civitatem ut
capiatur,
et urbs data est in manus
Chaldæorum
qui præliantur adversus eam,
a facie gladii, et famis, et
pestilentia: et quæcumque locutus es,
acciderunt,
ut tu ipse cernis.

25 Et tu dicis mihi, Domine Deus:
Eme agrum argento, et adhibe

39.25 καὶ σὺ λέγεις πρὸς με κτῆσαι σεαυτῷ ἀργὸν ἀργυρίου καὶ ἔγραψα βιβλίον καὶ ἐσφραγισάμην καὶ ἐπεμαρτυράμην μάρτυρας καὶ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας Χαλδαίων

39.26 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων

39.27 ἐγὼ κύριος ὁ θεὸς πάσης σαρκός μὴ ἀπ' ἐμοῦ κρυβήσεται τι

39.28 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ δοθεῖσα παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλώνος καὶ λήμψεται αὕτην

39.29 καὶ ἤξουσιν οἱ Χαλδαῖοι πολεμοῦντες ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην καὶ καύσουσιν τὴν πόλιν ταύτην ἐν πυρὶ καὶ κατακαύσουσιν τὰς οἰκίας ἐν αἷς ἐθυμῶσαν ἐπὶ τῶν δωματίων αὐτῶν τῆ βααλ καὶ ἔσπενδον σπονδὰς θεοῖς ἐτέροις πρὸς τὸ παραπικρᾶναι με

39.30 ὅτι ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰουδα μόνοι ποιοῦντες τὸ πονηρὸν κατ' ὀφθαλμούς μου ἐκ νεότητος αὐτῶν

39.31 ὅτι ἐπὶ τὴν ὀργὴν μου καὶ ἐπὶ τὸν θυμὸν μου ἦν ἡ πόλις αὕτη ἀφ' ἧς ἡμέρας ὤκοδόμησαν αὕτην καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἀπαλλάξαι αὕτην ἀπὸ προσώπου μου

39.32 διὰ πάσας τὰς πονηρίας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδα ὧν ἐποίησαν πικρᾶναι με αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν ἄνδρες Ἰουδα καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλημ

39.33 καὶ ἐπέστρεψαν πρὸς με νῶτον καὶ οὐ πρόσωπον καὶ ἐδίδαξα αὐτοὺς ὀρθροῦ καὶ ἐδίδαξα καὶ οὐκ ἤκουσαν ἐπιλαβεῖν παιδείαν

39.34 καὶ ἔθηκαν τὰ μιάσματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ οὗ ἐπεκλήθη

ובתרותך ולא־שָׁמְעוּ בְקוֹלִי לֹא־הֵלְכוּ אִתְּךָ וּבְתוֹרָתְךָ כָּל־אֲשֶׁר צִוִּיתָה לָקֵם לַעֲשׂוֹת לֹא עָשׂוּ וּמִקְרָא אֲתָם אַתְּ כָּל־הַרְעָה הַזֹּאת:

24 הָעִיר הַגָּה הַסְּלִיֹּת בָּאוּ לְלַכְדָּהּ וְהָעִיר נִתְּנָה בְיַד הַנְּלָחְמִים עָלֶיהָ הַכַּשְׂדִּים מִפְּנֵי הַתְּרָב וְהָרָעַב וְהַדָּבָר וְאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ הִנֵּה וְהִנֵּה רָאָה:

25 אֲדַגְּי וְאַתָּה אֲמַרְתָּ אֵלַי הֲיִהְיֶה קִנְיָה לְךָ הַשָּׂדֵה בְּבָרְסָר וְהָעִיר נִתְּנָה בְיַד וְהָעֵד עָלֶים הַכַּשְׂדִּים:

26 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֶל־יְרֵמְיָהוּ לֵאמֹר:

27 הִנֵּה אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵי כָּל־בָּשָׂר הַמְּמַנִּי יִפְלֵא כָּל־דָּבָר:

28 הִנְנִי לָכֵן כְּאִם יְהוָה נִתְּנָה אֶת־הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד נְבוּכַדְרֶאֱצַר הַכַּשְׂדִּים וּבְיַד מְלָךְ־בָּבֶל וּלְכַדָּה:

29 הַנְּלָחְמִים וּבָאוּ הַכַּשְׂדִּים עַל־הָעִיר הַזֹּאת וְהִצִּיתוּ בָאֵשׁ אֶת־הָעִיר הַזֹּאת וְשָׂרְפוּהָ וְאֵת הַבָּתִּים אֲשֶׁר עַל־גְּגוֹתֶיהֶם לְבַעַל קְטָרוֹ וְהִסְכוּ וְסָכִים לְאֵלֵהֶם לְמַעַן הַכְּעִסְנִי: אַחֲרַיִם

30 וּבְנֵי בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל וּבְנֵי יְהוּדָה אֲדָה עֲשִׂים הָרַע בְּעֵינַי כִּי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִנְעִרְתֵּיהֶם אֲדָה מְכַעֲסִים אֹתִי בְּמַעֲשֵׂה נַאֲם־יְהוָה: יְדִיָּהִם

31 כִּי עַל־אִפִּי וְעַל־חֲמֹתִי הִיָּתָה לִי הָעִיר הַזֹּאת לְמִן־הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּנוּ אוֹתָהּ וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה לְהִסְרָהּ מֵעַל פְּנֵי:

testes, cum urbs data sit in manus Chaldæorum?]

26 Et factum est verbum Domini ad Jeremiam, dicens:

27 [Ecce ego Dominus Deus universæ carnis: numquid mihi difficile erit omne verbum?

28 Propterea hæc dicit Dominus: Ecce ego tradam civitatem istam in manus Chaldæorum, et in manus regis Babylonis, et capient eam.

29 Et venient Chaldæi præliantes adversum urbem hanc, et succendent eam igni, et comburent eam, et domos in quarum domatibus sacrificabant Baal, et libabant diis alienis libamina ad irritandum me.

30 Erant enim filii Israël et filii Juda jugiter facientes malum in oculis meis ab adolescentia sua: filii Israël, qui usque nunc exacerbant me in opere manuum suarum, dicit Dominus.

31 Quia in furore et in indignatione mea facta est mihi civitas hæc, a die qua ædificaverunt eam usque ad diem istam qua auferetur de conspectu meo,

32 propter malitiam filiorum Israël et filiorum Juda, quam fecerunt ad iracundiam me provocantes, ipsi et reges eorum, principes eorum, et sacerdotes eorum, et prophetæ eorum, viri Juda et habitatores Jerusalem.

33 Et verterunt ad me terga, et non facies, cum docerem eos diluculo et erudirem, et nollent audire, ut acciperent disciplinam.

34 Et posuerunt idola sua in domo in qua invocatum est nomen

τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῶ ἐν ἀκαθαρσίαις αὐτῶν

39.35 καὶ ὠκοδόμησαν τοὺς βωμοὺς τῆ Βααλ τοὺς ἐν φάραγγι υἱοῦ Ἐννομ τοῦ ἀναφέρειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τῷ Μολοχ βασιλεῖ ἃ οὐ συνέταξα αὐτοῖς καὶ οὐκ ἀνέβη ἐπὶ καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὸ βδέλυγμα τοῦτο πρὸς τὸ ἐφαρμαρτεῖν τὸν Ἰουδαν

39.36 καὶ νῦν οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ ἐπὶ τὴν πόλιν ἣν σὺ λέγεις παραδοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλωνος ἐν μαχαίρα καὶ ἐν λιμῶ καὶ ἐν ἀποστολῇ

39.37 ἰδοὺ ἐγὼ συνάγω αὐτοὺς ἐκ πάσης τῆς γῆς οὗ διεσπειρα αὐτοὺς ἐκεῖ ἐν ὄργῃ μου καὶ τῷ θυμῶ μου καὶ παροξυσμῶ μεγάλῳ καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τοῦτον καὶ καθιῶ αὐτοὺς πεποιθότας

39.38 καὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεόν

39.39 καὶ δώσω αὐτοῖς ὁδὸν ἑτέραν καὶ καρδίαν ἑτέραν φοβηθῆναι με πάσας τὰς ἡμέρας εἰς ἀγαθὸν αὐτοῖς καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν μετ' αὐτούς

39.40 καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην αἰωνίαν ἣν οὐ μὴ ἀποστρέψω ὀπισθεν αὐτῶν καὶ τὸν φόβον μου δώσω εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν πρὸς τὸ μὴ ἀποστήναι αὐτοὺς ἀπ' ἐμοῦ

39.41 καὶ ἐπισκέβομαι τοῦ ἀγαθῶσαι αὐτοὺς καὶ φυτεῦσω αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ ἐν πίστει καὶ ἐν πάσῃ καρδίᾳ καὶ ἐν πάσῃ ψυχῇ

39.42 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος καθὰ ἐπήγαγον ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον πάντα τὰ κακὰ τὰ μεγάλα ταῦτα οὕτως ἐγὼ ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς πάντα τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτοῦς

39.43 καὶ κτηθήσονται ἔτι ἀγροὶ ἐν τῇ γῇ ἣ σὺ λέγεις ἄβατός ἐστιν ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ κτήνους καὶ παρεδόθησαν εἰς

בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל עַל כָּל־רַעַת 32
וּבְנֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר עָשׂוּ
הָמָּה מַלְכֵיהֶם לְהַכְעֹסֵנִי
וְשָׂרֵיהֶם כְּהַגִּיהֶם וּבְנֵי־אֵיהֶם
יְהוּדָה וַיִּשְׁבְּי יְרוּשָׁלַם׃ וְאִישׁ

וַיִּפְנֵנִי אֲלֵי עָרָף וְלֹא פָגַים 33
וְלִמַּד אֶתֶם הַשָּׂבָם וְלִמַּד
וְאִיגַם שְׂמָעִים לְקַחַת מוֹסֵר׃

וַיִּשְׂימוּ שְׂקוֹצֵיהֶם בְּבַיִת 34
אֲשֶׁר־נִקְרָא־שְׁמִי עָלָיו
לְטִמְאָו׃

וַיִּבְנֵוּ אֶת־בַּמֹּת הַבַּעַל 35
אֲשֶׁרוּ בְנִיא כּוֹהֲנֵם לְהַעֲבִיר
וְאֶת־בְּנוֹתֵיהֶם אֶת־בְּנֵיהֶם
לְמַלְךְ אֲשֶׁר לֹא־צוִי־תִים וְלֹא
עַל־לִבִּי לַעֲשׂוֹת עֲלֵתָהּ
הַחֲטִי הַתּוֹעֵבָה הַזֹּאת לַמַּעַן
אֶת־יְהוּדָה׃ ס הַחֲטִיא

יְהוָה וְעַתָּה לָכֵן כֹּה־אָמַר 36
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־הָעִיר
אֲמַרִים הַזֹּאת אֲשֶׁרוּ אֶתֶם
נִתְנָה בְיַד מַלְךְ־בָּבֶל בְּחֶרֶב
וּבְדָבָר׃ וּבְרַעַב

הַגָּנִי מְקַבְּצֵם 37
מִכָּל־הָאֲרָצוֹת אֲשֶׁר הַדְּחִיתִים
וּבְקֶצֶף אֲשֶׁם בְּאֵפִי וּבְחַמְתִּי
גָּדוֹל וְהִשְׁבַּתִים אֶל־הַמְּקוֹם
וְהִשְׁבַּתִים לְבַטָח׃ הִנֵּה

וְהָיוּ לִי לְעָם וְאֲנִי אֶהְיֶה 38
לָהֶם לְאֱלֹהִים׃

וְנִתְתִי לָהֶם לֵב אֶחָד 39
וְדַרְךְ אֶחָד לִירְאָה אוֹתִי
כָּל־הַיָּמִים לְטוֹב לָהֶם
וּלְבְנֵיהֶם אֶחְרִיהֶם׃

עוֹלָם וְכִרְתִּי לָהֶם בְּרִית 40
אֲשֶׁר לֹא־אֲשׁוּב מֵאֶחְרֵיהֶם
וְאֶת־יְרֵאָתִי לְהִיטִיבִי אוֹתָם
אֶתֵּן בְּלִבְכֶם לְבִלְתִּי סוּר
מֵעָלָי׃

meum,
ut polluerent eam.

35 Et ædificaverunt excelsa Baal quæ sunt in valle filii Ennom, ut initiarent filios suos et filias suas Moloch, quod non mandavi eis, nec ascendit in cor meum ut facerent abominationem hanc: et in peccatum deducerent Judam.

36 Et nunc propter ista, hæc dicit Dominus Deus Israël ad civitatem hanc, de qua vos dicitis quod tradetur in manus regis Babylonis, in gladio, et in fame, et in peste:

37 Ecce ego congregabo eos de universis terris ad quas ejeci eos in furore meo, et in ira mea, et in indignatione grandi: et reducam eos ad locum istum, et habitare eos faciam confidenter:

38 et erunt mihi in populum, et ego ero eis in Deum.

39 Et dabo eis cor unum, et viam unam, ut timeant me universis diebus, et bene sit eis, et filiis eorum post eos.

40 Et feriam eis pactum sempiternum, et non desinam eis benefacere: et timorem meum dabo in corde eorum, ut non recedant a me.

41 Et lætabor super eis, cum bene eis fecero: et plantabo eos in terra ista in veritate, in toto corde meo et in tota anima mea.

42 Quia hæc dicit Dominus: Sicut adduxi super populum istum omne malum hoc grande, sic adducam super eos omne bonum quod ego loquor ad eos.

43 Et possidebuntur agri in terra ista, de qua vos dicitis quod deserta sit, eo quod non remanserit homo et jumentum,

<p>χεῖρας Χαλδαίων</p> <p>39.44 καὶ κτήσονται ἀγρούς ἐν ἀργυρίῳ καὶ γράψεις βιβλίον καὶ σφραγιῇ καὶ διαμαρτυρῇ μάρτυρας ἐν γῆ Βενιαμιν καὶ κύκλῳ Ἱερουσαλημ καὶ ἐν πόλεσιν Ἰουδα καὶ ἐν πόλεσιν τοῦ ὄρους καὶ ἐν πόλεσιν τῆς Σεφηλα καὶ ἐν πόλεσιν τῆς Ναγεβ ὅτι ἀποστρέψω τὰς ἀποικίας αὐτῶν</p>	<p>41 וְשִׁתִּי עֲלֵיהֶם לְהַטִּיב אוֹתָם וְנִטְעַתִּים בְּאַרְץ הַזֹּאת בְּאַמֶּת בְּכָל־לִבִּי וּבְכָל־נַפְשִׁי: ס</p> <p>42 כְּאֲשֶׁר כִּי־כֹחַ אָמַר יְהוָה הַבֵּאתִי אֶל־הָעַם הַזֶּה אֶת הַזֹּאת כִּן כָּל־הָרְעָה הַגְּדוּלָה אֲנֹכִי מְבִיא עֲלֵיהֶם אֲנֹכִי אֶת־כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר דִּבַּר עֲלֵיהֶם:</p> <p>43 וְנִקְנָה הַשָּׂדֶה בְּאַרְץ יְהוּדָה אֲתָם אֲמָרִים שְׂמֵמָה הִיא מֵאִין אָדָם וּבְהֵמָּה נִתְּנָה בְּיַד הַכַּשְׂדִּים:</p> <p>44 וְכָתוּב שְׁדוֹת בְּכַסְף יִקְנוּ בְּכַסְף וְחֶתוּם וְהָעֵד עֲדִים וּבִסְבִיבֵי בְּאַרְץ בְּנִימָן יְרוּשָׁלַם וּבְעָרֵי יְהוּדָה וּבְעָרֵי וּבְעָרֵי הַשְּׂפֵלָה וּבְעָרֵי הַהָר אֶת־שְׁבוּתָם הַגָּב כִּי־אֲשִׁיב נְאֻם־יְהוָה: פ</p>	<p>et data sit in manus Chaldæorum.</p> <p>44 Agri ementur pecunia, et scribentur in libro, et imprimetur signum, et testis adhibebitur, in terra Benjamin et in circuitu Jerusalem, in civitatibus Juda, et in civitatibus montanis, et in civitatibus campestribus, et in civitatibus quæ ad austrum sunt, quia convertam captivitatem eorum, ait Dominus.]</p>
<p>40.1 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἱερεμیان δεῦτερον καὶ αὐτὸς ἦν ἔτι δεδεμένος ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς λέγων</p> <p>40.2 οὕτως εἶπεν κύριος ποιῶν γῆν καὶ πλάσσων αὐτὴν τοῦ ἀνορθῶσαι αὐτὴν κύριος ὄνομα αὐτοῦ</p> <p>40.3 κέκραξον πρὸς με καὶ ἀποκριθήσομαι σοι καὶ ἀπαγγελῶ σοι μεγάλα καὶ ἰσχυρά ἃ οὐκ ἔγνωσ αὐτά</p> <p>40.4 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραηλ περὶ οἰκῶν τῆς πόλεως ταύτης καὶ περὶ οἰκῶν βασιλέως Ἰουδα τῶν καθηρημένων εἰς χάρακας καὶ προμαχῶνας</p> <p>40.5 τοῦ μάχεσθαι πρὸς τοὺς Χαλδαίους καὶ πληρῶσαι αὐτὴν τῶν νεκρῶν τῶν ἀνθρώπων οὓς ἐπάταξα ἐν ὀργῇ μου καὶ ἐν θυμῷ μου καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν περὶ</p>	<p>33.1 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי יְרֵמְיָהוּ שְׁגִיט וְהוּא עוֹדֵנּוּ עֲצוּר בַּחֲצַר הַמְּטָרָה לְאֶמֶר:</p> <p>2 כֹּה־אָמַר יְהוָה עֲשֵׂה יְהוָה יוֹצֵר אוֹתָהּ לְהַכִּינָה יְהוָה שְׂמוֹ:</p> <p>3 קְרָא אֵלַי וְאֶעֱנֶךָ וְאֶגִּידָה לְךָ גְּדוּלוֹת וּבְצִרּוֹת לֹא יִדְעֶתָם: ס</p> <p>4 כִּי כֹחַ אָמַר יְהוָה אֶלְהִי יִשְׂרָאֵל עַל־בְּתֵל הָעִיר הַזֹּאת יְהוּדָה וְעַל־בְּתֵי מַלְכֵי הַנְּתֻצִים אֶל־הַסְּלָלוֹת וְאֶל־הַחֲרָב:</p> <p>5 בָּאִים לְהִלָּחֵם אֶת־הַכַּשְׂדִּים וּלְמַלְאֵם אֶת־פְּגָרֵי הָאָדָם אֶת־שַׁרְרֵי־הַבְּיָתִי כַּאֲפִי וּבְחַמְתִּי וְאֲשֶׁר</p>	<p>33.1 Et factum est verbum Domini ad Jeremiam secundo, cum adhuc clausus esset in atrio carceris, dicens:</p> <p>2 [Hæc dicit Dominus, qui facturus est, et formaturus illud, et paraturus: Dominus nomen ejus:</p> <p>3 Clama ad me, et exaudiam te, et annuntiabo tibi grandia et firma quæ nescis.</p> <p>4 Quia hæc dicit Dominus Deus Israël ad domos urbis hujus, et ad domos regis Juda, quæ destructæ sunt, et ad munitiones, et ad gladium venientium ut dimicent cum Chaldæis, et impleant eas cadaveribus hominum quos percussi in furore meo et in indignatione mea, abscondens faciem meam a</p>

πασῶν τῶν πονηριῶν αὐτῶν

40.6 ἰδοὺ ἐγὼ ἀνάγω αὐτῆ
συνουλίωσιν καὶ ἴαμα καὶ
φανερῶσω αὐτοῖς εἰσακούειν
καὶ ἰατρεύσω αὐτὴν καὶ ποιήσω
αὐτοῖς εἰρήνην καὶ πίστιν

40.7 καὶ ἐπιστρέψω τὴν
ἀποικίαν Ἰουδα καὶ τὴν
ἀποικίαν Ἰσραὴλ καὶ
οἰκοδομήσω αὐτοὺς καθὼς τὸ
πρότερον

40.8 καὶ καθαριῶ αὐτοὺς ἀπὸ
πασῶν τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν ὧν
ἡμάρτοσάν μοι καὶ οὐ μὴ
μνησθήσομαι ἀμαρτιῶν αὐτῶν
ὧν ἡμαρτόν μοι καὶ ἀλέστησαν
ἀπ' ἐμοῦ

40.9 καὶ ἔσται εἰς εὐφροσύνην
καὶ εἰς αἴνεσιν καὶ εἰς
μεγαλειότητα παντὶ τῷ λαῷ τῆς
γῆς οἵτινες ἀκούσονται πάντα
τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐγὼ ποιήσω καὶ
φοβηθήσονται καὶ
πικρανθήσονται περὶ πάντων
τῶν ἀγαθῶν καὶ περὶ πάσης τῆς
εἰρήνης ἧς ἐγὼ ποιήσω αὐτοῖς

40.10 οὕτως εἶπεν κύριος ἔτι
ἀκουσθήσεται ἐν τῷ τόπῳ
τούτῳ ᾧ ὑμεῖς λέγετε ἔρημός
ἐστὶν ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ
κτηνῶν ἐν πόλεσιν Ἰουδα καὶ
ἔξωθεν Ἱερουσαλὴμ ταῖς
ἡρημωμέναις παρὰ τὸ μὴ εἶναι
ἀνθρώπων καὶ κτήνη

40.11 φωνὴ εὐφροσύνης καὶ
φωνὴ χαρμοσύνης φωνὴ
νυμφίου καὶ φωνὴ νύμφης
φωνὴ λεγόντων ἐξομολογεῖσθε
κυρίῳ παντοκράτορι ὅτι
χρηστὸς κύριος ὅτι εἰς τὸν
αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ
εἰσοίσουσιν δῶρα εἰς οἶκον
κυρίου ὅτι ἀποστρέψω πᾶσαν
τὴν ἀποικίαν τῆς γῆς ἐκείνης
κατὰ τὸ πρότερον εἶπεν κύριος

40.12 οὕτως εἶπεν κύριος τῶν
δυνάμεων ἔτι ἔσται ἐν τῷ τόπῳ
τούτῳ τῷ ἐρήμῳ παρὰ τὸ μὴ
εἶναι ἀνθρώπων καὶ κτήνος καὶ
ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτοῦ
καταλύματα ποιμένων
κοιταζόντων πρόβατα

40.13 ἐν πόλεσιν τῆς ὄρεινης

הִזְאֵת הַסְתַּרְתִּי פְּנֵי מְהַעִיר
עַל כָּל־רַעְתָּם:

הִנְנִי מַעֲלֶה־לָּהּ אֲרֻכָּה
וּמְרַפָּא וּרְפֹאתִים וְגַלִּיתִי
לָהֶם עֲתַרְתַּת שְׁלוֹם וְאִמָּת:

וְהִשְׁבַּתִּי אֶת־שְׁבוֹת יְהוּדָה
וְאֶת שְׁבוֹת יִשְׂרָאֵל וּבְנִתִים
כְּבָרָאשְׁנָה:

וְטַהַרְתִּים מִכָּל־עֲוֹנָם אֲשֶׁר
לְכוֹל־הֶטְאוּ־לִי וְסַלַּחְתִּי
עֲוֹנוֹתֵיהֶם אֲשֶׁר לְכָל־
הֶטְאוּ־לִי וְאֲשֶׁר פָּשְׁעוּ בִּי:

וְהָיִתָה לִי לְשֵׁם שְׂשׂוֹן
לְתִהְלֶה וּלְתִפְאֵרֶת לְכָל גּוֹיֵי
הָאָרֶץ אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּ
אֶת־כָּל־הַטּוֹבָה אֲשֶׁר אֲנֹכִי
וְרַגְזוּ עָלַי עֲשֵׂה אִתָּם וּפְתֹדוּ
כָּל־הַטּוֹבָה וְעַל כָּל־הַשְּׁלוֹם
אֲנֹכִי עֲשֵׂה לָּהּ: ס אֲשֶׁר

כֹּה אָמַר יְהוָה עוֹד
יִשְׁמַע בְּמִקּוֹם־הַזֶּה אֲשֶׁר
מֵאֵין אַתֶּם אֹמְרִים תִּרְבַּה הוּא
אֲדָם וּמֵאֵין בְּהֵמָה בְּעָרֵי
יְרוּשָׁלַם יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת
הַנְּשֹׂמוֹת מֵאֵין אֲדָם וּמֵאֵין
בְּהֵמָה: יוֹשֵׁב וּמֵאֵין

קוֹל שְׂשׂוֹן וְקוֹל שְׂמִחָה
קוֹל חַתָּן וְקוֹל כַּלָּה קוֹל
אֹמְרִים הוֹדוּ אֶת־יְהוָה
צְבָאוֹת כִּי־טוֹב יְהוָה
כִּי־לְעוֹלָם חֶסֶדוֹ מִבְּאֵים
תוֹדָה בֵּית יְהוָה כִּי־אֲשִׁיב
כְּבָרָאשְׁנָה אֶת־שְׁבוֹת־הָאָרֶץ
אָמַר יְהוָה: ס

כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
עוֹד יִהְיֶה בְּמִקּוֹם הַזֶּה הַחֲרָב
וְעַד־בְּהֵמָה מֵאֵין־אָדָם
וּבְכָל־עָרָיו נֹהַר רְעִים
מִרְבָּצִים צָאן:

הַשְּׁפֵלָה בְּעָרֵי הַחָרָב בְּעָרֵי

civitate hac,
propter omnem malitiam eorum:

6 Ecce ego obducam eis cicatricem
et sanitatem,
et curabo eos, et revelabo illis
deprecationem pacis et veritatis.

7 Et convertam conversionem
Juda et conversionem Jerusalem,
et ædificabo eos sicut a principio.

8 Et emundabo illos ab omni
iniquitate sua
in qua peccaverunt mihi,
et propitius ero cunctis
iniquitatibus eorum,
in quibus dereliquerunt mihi et
spreverunt me.

9 Et erit mihi in nomen, et in
gaudium,
et in laudem, et in exultationem
cunctis gentibus terræ,
quæ audierint omnia bona quæ
ego facturus sum eis:
et pavebunt et turbabuntur in
universis bonis,
et in omni pace quam ego faciam
eis.

10 Hæc dicit Dominus:
Adhuc audietur in loco isto
quem vos dicitis esse desertum,
eo quod non sit homo nec
jumentum
in civitatibus Juda, et foris
Jerusalem,
quæ desolatæ sunt, absque
homine,
et absque habitatore, et absque
pecore,

11 vox gaudii et vox lætitiæ,
vox sponsi et vox sponsæ,
vox dicentium: Confitemini
Domino exercituum,
quoniam bonus Dominus,
quoniam in æternum misericordia
ejus:
et portantium vota in domum
Domini:

reducam enim conversionem
terræ
sicut a principio, dicit Dominus.

12 Hæc dicit Dominus
exercituum:
Adhuc erit in loco isto deserto,
absque homine et absque
jumento,

<p>καὶ ἐν πόλεσιν τῆς Σεφηλα καὶ ἐν πόλεσιν τῆς Ναγεβ καὶ ἐν γῆ Βενιαμιν καὶ ἐν ταῖς κύκλω Ιερουσαλημ καὶ ἐν πόλεσιν Ιουδα ἔτι παρελεύσεται πρόβατα ἐπὶ χεῖρα ἀριθμοῦντος εἶπεν κύριος</p>	<p>וּבְעָרֵי הַגִּבּוֹר וּבְאֶרֶץ בְּנֵימִן וּרְיֹשְׁלָם וּבְעָרֵי וּבְסִבְיָי יְהוּדָה עַד תַּעֲבֹרְנָה הַצֹּאן עַל־יַדֵּי מוֹנֶה אָמַר יְהוָה: ס</p>	<p>et in cunctis civitatibus ejus, habitaculum pastorum accubantium gregum.</p>
14	<p>הִנֵּה יָמִים בָּאִים 14 נֹאֲמַם יְהוָה וְהִקְמַתִּי אֶת־הַדָּבָר אֲל־בַּיִת הַטּוֹב אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי יִשְׂרָאֵל וְעַל־בַּיִת יְהוּדָה:</p>	<p>13 In civitatibus montuosis, et in civitatibus campestribus, et in civitatibus quæ ad austrum sunt, et in terra Benjamin, et in circuitu Jerusalem, et in civitatibus Juda, adhuc transibunt greges ad manum numerantis, ait Dominus.]</p>
15	<p>בְּיָמִים הֵהֵם וּבָעֵת הַהִיא 15 אֲצַמֵּחַ לְדָוִד צֶמַח צְדָקָה וְעֵשָׂה מִשְׁפָּט וּצְדָקָה בְּאֶרֶץ:</p>	<p>14 [Ecce dies veniunt, dicit Dominus, et suscitabo verbum bonum quod locutus sum ad domum Israël et ad domum Juda.</p>
16	<p>יְהוּדָה בְּיָמִים הֵהֵם תִּנְשָׂע 16 וּרְיֹשְׁלָם תִּשְׁכֹּן לְבֵטַח וְגַה אֲשֶׁר־יִקְרָא־לָהּ יְהוּדָה צְדָקָנוּ: ס</p>	<p>15 In diebus illis et in tempore illo germinare faciam David germen justitiæ, et faciet judicium et justitiam in terra:</p>
17	<p>כִּי־כֵן אָמַר יְהוָה 17 לֹא־יִפְרֹת לְדָוִד אִישׁ יֹשֵׁב עַל־כִּסֵּא בַּיִת־יִשְׂרָאֵל:</p>	<p>16 in diebus illis salvabitur Juda, et Jerusalem habitabit confidenter: et hoc est nomen quod vocabunt eum: Dominus justus noster.</p>
18	<p>וּלְפָהֲגִים הַלְוִיִּם 18 לֹא־יִפְרֹת אִישׁ מִלִּפְנֵי מַעֲלָה עוֹלָה וּמִקְטִיר מִנְתָּה כָּל־הַיָּמִים: ס 19 וְעֵשָׂה־זָבַח</p>	<p>17 Quia hæc dicit Dominus: Non interibit de David vir qui sedeat super thronum domus Israël:</p>
19	<p>וַיְהִי דְבַר־יְהוָה 19 אֲל־יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר:</p>	<p>18 et de sacerdotibus et de Levitis non interibit vir a facie mea, qui offerat holocaustomata, et incendat sacrificum, et cædat victimas omnibus diebus.]</p>
20	<p>אִם־תִּפְרֹו כֵּן אָמַר יְהוָה 20 אֶת־בְּרִיתִי הַיּוֹם וְאֶת־בְּרִיתִי וּלְבַלְתִּי הַיּוֹת הַלְלִילָה יוֹמָם־וְלַיְלָה בְּעַתָּם:</p>	<p>19 Et factum est verbum Domini ad Jeremiam, dicens:</p>
21	<p>גַּם־בְּרִיתִי תִפְרֹ אֶת־דָּוִד 21 עַבְדִּי מִהַיּוֹת־לֹ בֶן מִלְדָּה עַל־כִּסְאוֹ וְאֶת־הַלְוִיִּם הַכֹּהֲנִים מִשְׁרָתִי:</p>	<p>20 [Hæc dicit Dominus: Si irritum potest fieri pactum meum cum die, et pactum meum cum nocte, ut non sit dies et nox in tempore suo,</p>
22	<p>אֲשֶׁר לֹא־יִסְפָּר צָבָא 22 הַשָּׁמַיִם וְלֹא יִמַּד חוֹל הַיָּם כִּן דָּוִד עַבְדִּי אַרְבָּה אֶת־זֶרַע וְאֶת־הַלְוִיִּם מִשְׁרָתִי אִתִּי: ס</p>	<p>21 et pactum meum irritum esse poterit cum David servo meo, ut non sit ex eo filius qui regnet in throno ejus, et Levitæ et sacerdotes ministri</p>
23	<p>וַיְהִי דְבַר־יְהוָה 23 אֲל־יִרְמְיָהוּ לֵאמֹר:</p>	
24		
25		
26		

	<p>הָלוֹא רָאִיתָ מִה־הָעַם 24 הַזֶּה דִּבְרוּ לְאֹמֶר שְׂתִי יִהְיֶה הַמִּשְׁפָּחוֹת אֲשֶׁר בְּתַר בָּהֶם וַיִּמְאַסֶם וְאֶת-עַמִּי גֹי וַיִּנְאַצּוּן מִהַיּוֹת עוֹד לִפְנֵיהֶם: 5</p> <p>כֹּה אָמַר יְהוָה אֱס-לֹא 25 בְּרִיתִי יוֹמָם וּלְלַיְלָה חֻקוֹת שָׁמַיִם וָאָרֶץ לֹא-שָׁמַתִּי: גַּם-יָרַע יַעֲקֹב וְדָוִד 26 עַבְדֵי אֱמָאֵס מִקִּסְתָּ מִזֹּרְעוֹ אֲבָרָהֶם מִשְׁלֵיִם אֶל-יָרַע אֲשִׁיב יִשְׁחַק וַיַּעֲקֹב כִּי-אֲשׁוּב אֶת-שְׁבוּתָם וְרַחֲמֵתִים: 5</p>	<p>mei. 22 Sicuti enumerari non possunt stellæ cæli, et metiri arena maris, sic multiplicabo semen David servi mei, et Levitas ministros meos.] 23 Et factum est verbum Domini ad Jeremiam, dicens: 24 [Numquid non vidisti quid populus hic locutus sit, dicens: Duæ cognationes quas elegerat Dominus abjectæ sunt? et populum meum despexerunt, eo quod non sit ultra gens coram eis. 25 Hæc dicit Dominus: Si pactum meum inter diem et noctem, et leges cælo et terræ non posui, 26 equidem et semen Jacob et David servi mei projiciam, ut non assumam de semine ejus principes seminis Abraham, Isaac, et Jacob: reducam enim conversionem eorum, et miserebor eis.]</p>
<p>41.1 ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ιερεμیان παρὰ κυρίου καὶ Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ πάν τὸ στρατόπεδον αὐτοῦ καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἀρχῆς αὐτοῦ ἐπολέμουν ἐπὶ Ιερουσαλημ καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Ιουδα λέγων</p> <p>41.2 οὕτως εἶπεν κύριος βάδισον πρὸς Σεδεκιαν βασιλέα Ιουδα καὶ ἐρεῖς αὐτῷ οὕτως εἶπεν κύριος παραδόσει παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ συλλήμψεται αὐτήν καὶ καύσει αὐτήν ἐν πυρί</p> <p>41.3 καὶ σὺ οὐ μὴ σωθῆς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ καὶ συλλήμψει συλλημψήσῃ καὶ εἰς χεῖρας αὐτοῦ δοθήσῃ καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ὄψονται καὶ τὸ στόμα αὐτοῦ μετὰ τοῦ στόματός σου λαλήσει καὶ εἰς Βαβυλῶνα εἰσελεύσῃ</p> <p>41.4 ἀλλὰ ἄκουσον τὸν λόγον</p>	<p>34.1 אֲשֶׁר-הִנֵּה הַדְּבָר יְהוָה אֶל-יְרֵמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה מִלְּךָ-בָּבֶל וַיְנַבֵּוּכַדְרֶאֱצַר וְכָל-חֵילוֹ וְכָל-מַמְלַכּוֹת אֶרֶץ יָדוּ וְכָל-הָעַמִּים מִמְּשָׁלַת נְלַחֲמִים עַל-יְרוּשָׁלַם וְעַל-כָּל-עָרֶיהָ לְאֹמֶר: כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי 2 יִשְׂרָאֵל הֵלֶךְ וְאָמַרְתָּ אֶל-צִדְקִיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה וְאָמַרְתָּ אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה הַזֶּאת הַנְּגִי נָתַן אֶת-הָעֵיר בְּיַד מֶלֶךְ-בָּבֶל וּשְׂרָפָהּ בָּאֵשׁ: כִּי וְאִתָּה לֹא תִמְלֹט מִיָּדוֹ 3 תִּפְּשׂ תִּפְּשׂ וּבִידוֹ תִנְתָּן אֶת-עֵינֵי מֶלֶךְ-בָּבֶל וְעֵינֶיךָ תִּרְאִינָה וּפְיָהוּ אֶת-פִּיךָ יִדְבַר וּבִגְדְךָ תִּבּוֹא: אֵךְ שָׁמַע דְּבַר-יְהוָה 4</p>	<p>34.1 Verbum quod factum est ad Jeremiam a Domino quando Nabuchodonosor rex Babylonis, et omnis exercitus ejus, universaque regna terræ quæ erant sub potestate manus ejus, et omnes populi, bellabant contra Jerusalem, et contra omnes urbes ejus, dicens: 2 Hæc dicit Dominus Deus Israël: Vade, et loquere ad Sedeciam regem Juda, et dices ad eum: Hæc dicit Dominus: Ecce ego tradam civitatem hanc in manus regis Babylonis, et succendet eam igni: 3 et tu non effugies de manu ejus, sed comprehensione capieris, et in manu ejus traderis: et oculi tui oculos regis Babylonis videbunt, et os ejus cum ore tuo loquetur, et Babylonem introibis. 4 Attamen audi verbum Domini, Sedecia, rex Juda: Hæc dicit Dominus ad te: Non morieris in gladio,</p>

κυρίου Σεδεκία βασιλεῦ Ιουδα οὕτως λέγει κύριος

41.5 ἐν εἰρήνῃ ἀποθανῆ καὶ ὡς ἔκλαυσαν τοὺς πατέρας σου τοὺς βασιλεύσαντας πρότερόν σου κλαύσονται καὶ σὲ καὶ ὧ ἀδῶν κόψονται σε ὅτι λόγον ἐγὼ ἐλάλησα εἶπεν κύριος

41.6 καὶ ἐλάλησεν Ιερεμίας πρὸς τὸν βασιλέα Σεδεκίαν πάντας τοὺς λόγους τούτους ἐν Ἱερουσαλῆμ

41.7 καὶ ἡ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος ἐπολέμει ἐπὶ Ἱερουσαλῆμ καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις Ιουδα ἐπὶ Λαχίς καὶ ἐπὶ Ἀζήκα ὅτι αὗται κατελείφθησαν ἐν πόλεσιν Ιουδα πόλεις ὄχυραί

41.8 ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ιερεμίαν παρὰ κυρίου μετὰ τὸ συντελεῖσαι τὸν βασιλέα Σεδεκίαν διαθήκην πρὸς τὸν λαὸν τοῦ καλέσαι ἄφεσιν

41.9 τοῦ ἐξαποστεῖλαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ τὸν Εβραῖον καὶ τὴν Εβραίαν ἐλευθέρους πρὸς τὸ μὴ δουλεύειν ἄνδρα ἐξ Ιουδα

41.10 καὶ ἐπεστράφησαν πάντες οἱ μεγιστᾶνες καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ εἰσελθόντες ἐν τῇ διαθήκῃ τοῦ ἀποστεῖλαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ

41.11 καὶ ἔωσαν αὐτοὺς εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας

41.12 καὶ ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς Ιερεμίαν λέγων

41.13 οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ἐγὼ ἐθέμην διαθήκην πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἐξείλαμην αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας λέγων

41.14 ὅταν πληρωθῆ ἕξ ἔτη ἀποστελεῖς τὸν ἀδελφόν σου τὸν Εβραῖον ὃς πραθήσεται σοι καὶ ἐργᾶται σοι ἕξ ἔτη καὶ ἐξαποστελεῖς αὐτὸν ἐλεύθερον καὶ οὐκ ἤκουσάν μου καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν

צְדָקָתָהּ מִלֶּדֶד יְהוּדָה כְּהֶאֱמַר
:הִנֵּה עֲלִיךָ לֹא תָמוּת בְּקָרָב:

5 וְכַמְשָׁרְפוֹת בְּשָׁלוֹם תָּמוּת
אָבוֹתֶיךָ הַמְלָכִים הָרֵאשִׁוֹנִים
לְפָנַי כִּן אֲשַׁר־הֵיוּ
יִשְׂרָאֵל וְהוּא אֶדְוֹן
כִּי־דָבָר יִסְפְּדוּ־לָךְ
אֲנִי־דַבַּרְתִּי נְאֻם־יְהוָה: ס

6 וַיִּדְבֹר יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא
אֶל־צְדָקְיָהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה אֵת
כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
בִּירוּשָׁלַם:

7 וְהָיִל מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּלַחְמִים
עַל־יְרוּשָׁלַם וְעַל כָּל־עָרֵי
אֶל־לְכִישׁ יְהוּדָה הַנְּגוֹתָרוֹת
וְאֶל־עֲזֹקָה כִּי הִנֵּה נִשְׂאָרוֹ
יְהוּדָה עָרֵי מִבְּצָר: פ בְּעָרֵי

8 הַדְּבָר אֲשֶׁר־הִנֵּה
אֶל־יְרֵמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה אֶחָדִי
צְדָקְיָהוּ בְרִית כָּרַת הַמֶּלֶךְ
אֶת־כָּל־הָעַם אֲשֶׁר בִּירוּשָׁלַם
לָהֶם דְּרוֹר: לְקָרָא

9 לְשַׁלַּח אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ
וְאִישׁ אֶת־שִׁפְתּוֹ הַעֲבָרִי
לְבִלְתִּי וְהַעֲבָרָה חֲפָשִׁים
עֲבָד־בָּם בִּיהוּדָי אֶחָיָהוּ אִישׁ:
וַיִּשְׁמְעוּ כָל־הַשָּׂרִים
וְכָל־הָעָם אֲשֶׁר־בָּאוּ בְּרִית
וְאִישׁ לְשַׁלַּח אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ
אֶת־שִׁפְתּוֹ חֲפָשִׁים לְבִלְתִּי
וַיִּשְׁמְעוּ עֲבָד־בָּם עוֹד
וַיִּשְׁלַחוּ:

10 וַיִּשְׁבּוּ אַחֲרֵי־כֵן וַיָּשׁוּבוּ
אֶת־הָעֲבָדִים וְאֶת־הַשִּׁפּוֹת
אֲשֶׁר שְׁלַחוּ חֲפָשִׁים
לְעֲבָדִים וַיִּכְבְּשׁוּם וַיִּכְבְּשׁוּם
וְלִשְׁפָחוֹת: ס

11 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה
אֶל־יְרֵמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה
לֵאמֹר:

12 וַיְהִי דְבַר־יְהוָה
אֶל־יְרֵמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה
לֵאמֹר:

12 Cum completi fuerint septem
anni, dimittat unusquisque
fratrem suum Hebræum, qui
venditus est ei: et serviet tibi sex

5 sed in pace morieris: et
secundum combustiones patrum
tuorum, regum priorum qui
fuerunt ante te, sic comburent te:
et: Væ domine, plangent te: quia
verbum ego locutus sum, dicit
Dominus.

6 Et locutus est Jeremias propheta
ad Sedeciam regem Juda universa
verba hæc in Jerusalem.

7 Et exercitus regis Babylonis
pugnabat contra Jerusalem, et
contra omnes civitates Juda quæ
reliquæ erant, contra Lachis et
contra Azecha: hæ enim
supererant de civitatibus Juda,
urbes munitæ.

8 Verbum quod factum est ad
Jeremiam a Domino, postquam
percussit rex Sedecias fœdus cum
omni populo in Jerusalem,
prædicans

9 ut dimitteret unusquisque
servum suum et unusquisque
ancillam suam, Hebræum et
Hebræam, liberos, et nequaquam
dominarentur eis, id est, in Judæo
et fratre suo.

10 Audierunt ergo omnes
principes et universus populus qui
inierant pactum ut dimitteret
unusquisque servum suum et
unusquisque ancillam suam
liberos, et ultra non dominarentur
eis: audierunt igitur, et
dimiserunt.

11 Et conversi sunt deinceps: et
retraxerunt servos et ancillas suas
quos dimiserant liberos, et
subjugaverunt in famulos et
famulas.

12 Et factum est verbum Domini
ad Jeremiam a Domino, dicens:

13 Hæc dicit Dominus Deus Israël:
Ego percussi fœdus cum patribus
vestris in die qua eduxi eos de
terra Ægypti, de domo servitutis,
dicens:

14 Cum completi fuerint septem
anni, dimittat unusquisque
fratrem suum Hebræum, qui
venditus est ei: et serviet tibi sex

41.15 και ἐπέστρεψαν σήμερον ποιῆσαι τὸ εὐθὲς πρὸ ὀφθαλμῶν μου τοῦ καλέσαι ἄφεςιν ἕκαστον τοῦ πλησίον αὐτοῦ και συνετέλεσαν διαθήκην κατὰ πρόσωπόν μου ἐν τῷ οἴκῳ οὗ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ

41.16 και ἐπεστρέψατε και ἐβεβηλώσατε τὸ ὄνομά μου τοῦ ἐπιστρέψαι ἕκαστον τὸν παῖδα αὐτοῦ και ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ οὗς ἐξαπεστείλατε ἐλευθέρους τῆ ψυχῆ αὐτῶν ὑμῖν εἰς παῖδας και παιδίσκας

41.17 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ὑμεῖς οὐκ ἠκούσατέ μου τοῦ καλέσαι ἄφεςιν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἰδοῦ ἐγὼ καλῶ ἄφεςιν ὑμῖν εἰς μάχαιραν και εἰς τὸν θάνατον και εἰς τὸν λιμὸν και δώσω ὑμᾶς εἰς διασπορὰν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς

41.18 και δώσω τοὺς ἄνδρας τοὺς παρεληλυθότας τὴν διαθήκην μου τοὺς μὴ στήσαντας τὴν διαθήκην μου ἦν ἐποίησαν κατὰ πρόσωπόν μου τὸν μόσχον ὃν ἐποίησαν ἐργάζεσθαι αὐτῷ

41.19 τοὺς ἄρχοντας Ιουδα και τοὺς δυνάστας και τοὺς ἱερεῖς και τὸν λαόν

41.20 και δώσω αὐτοὺς τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν και ἔσται τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν βρῶσις τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ και τοῖς θηρίοις τῆς γῆς

41.21 και τὸν Σεδεκιαν βασιλέα τῆς Ιουδαίας και τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν δώσω εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν και δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος τοῖς ἀποτρέχουσιν ἀπ' αὐτῶν

41.22 ἰδοῦ ἐγὼ συντάσσω φησὶν κύριος και ἐπιστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ταύτην και πολεμήσουσιν ἐπ' αὐτὴν και λήμψονται αὐτὴν και κατακάουσιν αὐτὴν ἐν πυρὶ και τὰς πόλεις Ιουδα και δώσω

כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי 13
יִשְׂרָאֵל אֲנֹכִי כִרְתִי בְרִית
הוֹצֵא אֶת־אֲבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם
אוֹתָם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם מִבְּרִית
עֲבָדִים לְאֹמֵר:

תִּשְׁלַחוּ מִקֶּץ שָׁבַע שָׁנִים 14
אִישׁ אֶת־אֲחִיו הָעֶבְרָי
וְעַבְדָּהּ שֵׁשׁ אֲשֶׁר־יִמְכַר לָהּ
שָׁנִים וְשִׁלַּחְתּוּ חֲפָשִׁי מֵעַמִּי
וְלֹא־שָׁמְעוּ אֲבוֹתֵיכֶם אֵלַי
וְלֹא הָטוּ אֶת־אָזְנָם:

וּתְעַשׂוּ וּתְשַׁבּוּ אִתָּם הַיּוֹם 15
אֶת־הַיְשָׁר בְּעֵינַי לְקַרְא דָּרוֹר
לְרַעְוָה וּתְכַרְתּוּ בְרִית אִישׁ
שָׁמִי לְפָנַי בְּבֵית אֲשֶׁר־נִקְרָא
עָלָיו:

אֶת־שָׁמִי וּתְשַׁבּוּ וְתַחֲלִלוּ 16
וּתְשַׁבּוּ אִישׁ אֶת־עַבְדּוֹ וְאִישׁ
אֲשֶׁר־שִׁלַּחְתֶּם אֶת־שִׁפְחָתוֹ
חֲפָשִׁים לְנַפְשָׁם וּתְכַבְּשׁוּ
לְהַנִּית לָכֶם לְעַבְדִּים אִתָּם
וְלִשְׁפָחוֹת: ׀

לְכֹן כֹּה־אָמַר יְהוָה אִתָּם 17
לֹא־שָׁמְעֶתֶם אֵלַי לְקַרְא דָּרוֹר
לְרַעְוָה אִישׁ לְאֲחִיו וְאִישׁ
הִגְנִי קִרְא לְכֶם דָּרוֹר
נְאֻם־יְהוָה אֱלֹהֵי־הַחַרֵב
אֱלֹהֵי־הַדְּבָר וְאֱלֹהֵי־הָרֶעֶב וְנִתְמַי
לְכֹל לְזַעֲזָה לְזוּעָה אֶתְכֶם
מִמְּלַכּוֹת הָאָרֶץ:

וְנִתְמִי אֶת־הָאֲנָשִׁים 18
הָעֶבְרִים אֶת־בְּרִתִי אֲשֶׁר
הִבְרִית לֹא־הִקְיִמוּ אֶת־דְּבָרִי
אֲשֶׁר כָּרַתוּ לְפָנַי הָעֵגְלֵ־אֲשֶׁר
לְשָׁנִים וַיַּעֲבְרוּ בֵּין כָּרְתוּ
כְּתָרָיו:

שָׂרֵי יְהוּדָה וְשָׂרֵי 19
יְרוּשָׁלַם הִסְרִסִים וְהַכְּהֵנִים
הָעֶבְרִים בֵּין וְכָל עַם הָאָרֶץ
בְּתַרְי הָעֵגְלֵ:

annis, et dimittes eum a te liberum: et non audierunt patres vestri me, nec inclinaverunt aurem suam.

15 Et conversi estis vos hodie, et fecistis quod rectum est in oculis meis, ut prædicaretis libertatem unusquisque ad amicum suum: et inistis pactum in conspectu meo, in domo in qua invocatum est nomen meum super eam:

16 et reversi estis, et commaculastis nomen meum, et reduxistis unusquisque servum suum et unusquisque ancillam suam quos dimiseratis ut essent liberi et suæ potestatis, et subjugastis eos ut sint vobis servi et ancillæ.

17 Propterea hæc dicit Dominus: Vos non audistis me, ut prædicaretis libertatem unusquisque fratri suo et unusquisque amico suo: ecce ego prædico vobis libertatem, ait Dominus, ad gladium, ad pestem, et ad famem, et dabo vos in commotionem cunctis regnis terræ.

18 Et dabo viros qui prævaricantur foedus meum, et non observaverunt verba foederis quibus assensi sunt in conspectu meo, vitulum quem conciderunt in duas partes, et transierunt inter divisiones ejus,

19 principes Juda et principes Jerusalem, eunuchi et sacerdotes, et omnis populus terræ, qui transierunt inter divisiones vituli:

20 et dabo eos in manus inimicorum suorum, et in manus quærentium animam eorum, et erit morticinum eorum in escam volatilibus cæli et bestiis terræ.

21 Et Sedeciam regem Juda, et principes ejus, dabo in manus inimicorum suorum, et in manus quærentium animas eorum, et in manus exercituum regis Babylonis, qui recesserunt a vobis.

22 Ecce ego præcipio, dicit Dominus, et reducam eos in

<p>αὐτὰς ἐρήμους ἀπὸ κατοικοῦντων</p>	<p>וַנִּתְּתִי אוֹתָם בְּיַד 20 אֲבִיבֵיהֶם וּבְיַד מִבְּקָשָׁי נִפְשָׁם לְמַאֲכָל לְעוֹף וְהִיָּתָה נִבְלָתָם הַשָּׁמַיִם וּלְבַהֲמַת הָאָרֶץ:</p> <p>מִלֶּדְיָהוּדָה וְאֶת־צִדְקִיָּהוּ 21 וְאֶת־שָׁרֵי אֶתֶן בְּיַד אֲבִיבֵיהֶם מִבְּקָשָׁי נִפְשָׁם וּבְיַד חֵיל וּבְיַד מַעְלִיכֶם: מִלֶּדְ בָּכָל הָעָלִים</p> <p>הַנְּגִי מִצִּוְיָה נְאֻם־יְהוָה 22 וְהִשְׁבַּתִּים אֶל־הָעִיר הַזֹּאת וּשְׂרָפָהּ וְנִלְחַמוּ עָלֶיהָ וּלְכַדּוּהָ בְּאֵשׁ וְאֶת־עָרֵי יְהוּדָה אֶתֶן לְיָשָׁב: פ שְׂמִמָּה מֵאֵין</p>	<p>civitatem hanc, et praeliabuntur adversus eam, et capient eam, et incendent igni: et civitates Juda dabo in solitudinem, eo quod non sit habitator.</p>
<p>42.1 ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμیان παρὰ κυρίου ἐν ἡμέραις Ἰωακίμ βασιλέως Ἰουδα λέγων</p> <p>42.2 βάδισον εἰς οἶκον Ἀρχαβὶν καὶ ἄξεις αὐτοὺς εἰς οἶκον κυρίου εἰς μίαν τῶν αὐλῶν καὶ ποτιεῖς αὐτοὺς οἶνον</p> <p>42.3 καὶ ἐξήγαγον τὸν Ἰεζονίαν υἱὸν Ἱερεμίου υἱοῦ Χαβασὶν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ καὶ πᾶσαν τὴν οἰκίαν Ἀρχαβὶν</p> <p>42.4 καὶ εἰσήγαγον αὐτοὺς εἰς οἶκον κυρίου εἰς τὸ παστοφόριον υἱῶν Ἀνανίου υἱοῦ Γοδολιου ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ ὃ ἐστὶν ἐγγὺς τοῦ οἴκου τῶν ἀρχόντων τῶν ἐπάνω τοῦ οἴκου Μασαίου υἱοῦ Σελωμ τοῦ φυλάσσοντος τὴν αὐλήν</p> <p>42.5 καὶ ἔδωκα κατὰ πρόσωπον αὐτῶν κεράμιον οἴνου καὶ ποτήρια καὶ εἶπα πίετε οἶνον</p> <p>42.6 καὶ εἶπαν οὐ μὴ πῖωμεν οἶνον ὅτι Ἰωναδαβ υἱὸς Ρηχαβ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἐνετείλατο ἡμῖν λέγων οὐ μὴ πίητε οἶνον ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἕως αἰῶνος</p> <p>42.7 καὶ οἰκίαν οὐ μὴ οικοδομήσητε καὶ σπέρμα οὐ μὴ σπεύρητε καὶ ἀμπελῶν οὐκ ἔσται ὑμῖν ὅτι ἐν σκηναῖς οἰκήσετε πάσας τὰς ἡμέρας ὑμῶν ὅπως ἂν ζήσητε ἡμέρας πολλὰς ἐπὶ τῆς γῆς ἐφ' ἧς διατρίβετε ὑμεῖς ἐπ' αὐτῆς</p>	<p>אֲשֶׁר־הָיָה הַדְּבָר 35.1 אֶל־יְרֵמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה בְּיַמֵּי בְּנֵי־יֹאשִׁיָּהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה יְהוֹיָקִים יְהוֹזָקָה לֵאמֹר:</p> <p>הֲלוֹךְ אֶל־בֵּית הַרְּכָבִים 2 וּדְבַרְתָּ אוֹתָם וְהִבְאַתָּם בֵּית הַלְּשָׁכוֹת יְהוָה אֶל־אֶחָת וְהִשְׁקִיתָ אוֹתָם יַיִן:</p> <p>וְאָקַח אֶת־יֶזְזַנְיָה 3 בֶּן־יִרְמְיָהוּ בֶן־חַבְצַנְיָה וְאֶת וְאֶת־אֶחָיו וְאֶת־כָּל־בְּנָיו כָּל־בֵּית הַרְּכָבִים:</p> <p>וְאָבָא אֹתָם בֵּית יְהוָה 4 אֶל־לְשַׁפֹּת בְּנֵי חָנָן בְּנֵי־יְגִדְלִיָּהוּ אִישׁ הָאֵלֶּהֶם אֲשֶׁר־אָצֵל לְשַׁבֵּת הַשָּׂרִים מִעֲשִׂיהֶם אֲשֶׁר מִמְּעַל לְלְשַׁבֵּת בְּנֵי־שִׁלְמֵי שֹׁמֵר הַסֶּף:</p> <p>וְאָתֶּן לַפְּגִי בְנֵי 5 בֵּית־הַרְּכָבִים גְּבַעִים מְלֵאִים יַיִן וְכִסּוֹת וְאָמַר אֲלֵיהֶם שְׁתוּ־יַיִן:</p> <p>כִּי וַיֹּאמְרוּ לֹא נִשְׁתַּהֲיִין 6 יּוֹנָדָב בֶּן־רְכָב אָבִינוּ צִוָּה תְּשַׁתּוּ־יַיִן עָלֵינוּ לֵאמֹר לֹא אֹתָם וּבְנֵיהֶם עַד־עוֹלָם:</p>	<p>35.1 Verbum quod factum est ad Jeremiam a Domino in diebus Joakim filii Josiæ regis Juda, dicens:</p> <p>2 Vade ad domum Rechabitarum, et loquere eis, et introduces eos in domum Domini, in unam exedram thesaurorum, et dabis eis bibere vinum.</p> <p>3 Et assumpsi Jezoniam filium Jeremiæ filii Habsaniæ, et fratres ejus, et omnes filios ejus, et universam domum Rechabitarum,</p> <p>4 et introduxi eos in domum Domini, ad gazophylacium filiorum Hanan filii Jegedelix hominis Dei, quod erat juxta gazophylacium principum, super thesaurum Maasiæ filii Sellum, qui erat custos vestibuli:</p> <p>5 et posui coram filiis domus Rechabitarum scyphos plenos vino, et calices, et dixi ad eos: Bibite vinum.</p> <p>6 Qui responderunt Non bibemus vinum, quia Jonadab filius Rechab, pater noster, præcepit nobis, dicens: Non bibetis vinum, vos et filii vestri, usque in sempiternum:</p> <p>7 et domum non ædificabitis, et sementem non seretis, et vineas non plantabitis, nec habebitis: sed in tabernaculis habitabitis cunctis diebus vestris, ut vivatis diebus</p>

42.8 και ἠκούσαμεν τῆς φωνῆς Ἰωναδαβ τοῦ πατρὸς ἡμῶν πρὸς τὸ μὴ πιεῖν οἶνον πάσας τὰς ἡμέρας ἡμῶν ἡμεῖς καὶ αἱ γυναῖκες ἡμῶν καὶ οἱ υἱοὶ ἡμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ἡμῶν

42.9 καὶ πρὸς τὸ μὴ οἰκοδομεῖν οἰκίας τοῦ κατοικεῖν ἐκεῖ καὶ ἀμπελῶν καὶ ἀγρὸς καὶ σπέρμα οὐκ ἐγένετο ἡμῖν

42.10 καὶ ὤκησαμεν ἐν σκηναῖς καὶ ἠκούσαμεν καὶ ἐποιήσαμεν κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλατο ἡμῖν Ἰωναδαβ ὁ πατὴρ ἡμῶν

42.11 καὶ ἐγενήθη ὅτε ἀνέβη Ναβουχοδονοσορ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ εἶπαμεν εἰσέλθατε καὶ εἰσέλθωμεν εἰς Ἱερουσαλημ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως τῶν Χαλδαίων καὶ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως τῶν Ἀσσυρίων καὶ ὤκουμέν ἐκεῖ

42.12 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς με λέγων

42.13 οὕτως λέγει κύριος πορευέου καὶ εἰπὸν ἀνθρώπῳ Ἰουδα καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλημ οὐ μὴ λάβητε παιδείαν τοῦ ἀκούειν τοὺς λόγους μου

42.14 ἔστησαν ῥῆμα υἱοὶ Ἰωναδαβ υἱοῦ Ρηχαβ ὁ ἐνετείλατο τοῖς τέκνοις αὐτοῦ πρὸς τὸ μὴ πιεῖν οἶνον καὶ οὐκ ἐπίοσαν καὶ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὀρθρου καὶ ἐλάλησα καὶ οὐκ ἠκούσατε

42.15 καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς τοὺς παιδᾶς μου τοὺς προφῆτας λέγων ἀποστράφητε ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς καὶ βελτίω ποιήσατε τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν καὶ οὐ πορευέσεσθε ὀπίσω θεῶν ἐτέρων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς καὶ οἰκήσετε ἐπὶ τῆς γῆς ἧς ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν καὶ οὐκ ἐκλίνατε τὰ ὦτα ὑμῶν καὶ οὐκ ἠκούσατε

42.16 καὶ ἔστησαν υἱοὶ Ἰωναδαβ υἱοῦ Ρηχαβ τὴν ἐντολήν τοῦ πατρὸς αὐτῶν ὁ δὲ λαὸς οὗτος οὐκ ἠκουσάν μου

42.17 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ ἐγὼ φέρω ἐπὶ Ἰουδαν καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλημ

וּבַיִת לֹא־תִבְנוּ וְזָרַע 7
לֹא־תִזְרְעוּ וְכַרְם לֹא־תִטְעוּ
בְּכָהָלִים וְלֹא יִהְיֶה לְכֶם כִּי
תִשְׁבּוּ כְּלִי־מִיָּמֶיכֶם לְמַעַן תִּהְיוּ
רַבִּים עַל־פְּנֵי הָאֲדָמָה יְמֵים
אֲשֶׁר אֲתֵם גָּרִים שָׁם:

וּבְנִשְׁמָע בְּקוֹל יְהוָה 8
בְּרֹכֵב אֲבִינוּ לְכֹל אֲשֶׁר
שָׁתוּת־יִין צָנְנוּ לְבַלְתִּי
כְּלִי־מִיָּנוּ אֲנַחְנוּ נְשִׁינוּ בְּנִינוּ
וּבְנִתֵינוּ:

וּלְבַלְתִּי בְּנוֹת בְּתִים 9
לְשַׁבְּתֵנוּ וְכַרְם וְשָׂדֶה וְזָרַע
לֹא יִהְיֶה־לָּנוּ:

וּנְשָׁב בְּכָהָלִים וּבְנִשְׁמָע 10
וְנָעַשׂ כְּכֹל אֲשֶׁר־צָנְנוּ יוֹנָדָב
אֲבִינוּ:

נְבוּכַדְרֶאֱצַר וַיְהִי בַעֲלוֹת 11
מְלֶכֶת־בָּבֶל אֶל־הָאָרֶץ וְנָאֲמָר
וְנָבֹא יְרוּשָׁלַם מִפְּנֵי תֵיל בְּאֵר
אֲרָם הַכַּשְׂדִים וּמִפְּנֵי תֵיל
וּנְשָׁב בִּירוּשָׁלַם: פ

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה 12
אֶל־יְרֵמְיָהוּ לֵאמֹר:

כֹּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת 13
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַלֹּדֶ וְאֲמַרְתָּ
וּלְיוֹשְׁבֵי לְאִישׁ יְהוּדָה
יְרוּשָׁלַם הַלֹּא תִקְחוּ מִסְּרָר
אֶל־דְּבָרֵי נְאֻם־יְהוָה: לְשִׁמָּע

הוֹלֵם אֶת־דְּבָרֵי יְהוָה 14
בְּרֹכֵב אֲשֶׁר־צָנָה אֶת־בְּנֵי
וְלֹא שָׁתוּ לְבַלְתִּי שָׁתוּת־יִין
עַד־הַיּוֹם הַזֶּה כִּי שָׁמְעוּ אֶת
אֲבִיהֶם וְאֲנֹכִי דְבַרְתִּי מִצְּנוֹת
וְלֹא אֲלִיכֶם הַשְׂכֵם וְדָבָר
שִׁמְעֵתֶם אֵלַי:

וְאֲשַׁלַח אֲלֵיכֶם 15
אֶת־כָּל־עַבְדֵי הַנְּבִאִים
הַשְׂכֵם וְשַׁלַּח לְאֹמֶר

multis super faciem terræ in qua vos peregrinamini.

8 Obedivimus ergo voci Jonadab filii Rechab, patris nostri, in omnibus quæ præcepit nobis, ita ut non biberemus vinum cunctis diebus nostris, nos, et mulieres nostræ, filii, et filiaë nostræ,

9 et non ædificaremus domos ad habitandum: et vineam, et agrum, et sementem non habuimus:

10 sed habitavimus in tabernaculis, et obedientes fuimus juxta omnia quæ præcepit nobis Jonadab pater noster.

11 Cum autem ascendisset Nabuchodonosor rex Babylonis ad terram nostram, diximus: Venite, et ingrediamur Jerusalem a facie exercitus Chaldæorum, et a facie exercitus Syriæ: et mansimus in Jerusalem.

12 Et factum est verbum Domini ad Jeremiam, dicens:

13 Hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israël: Vade, et dic viris Juda et habitatoribus Jerusalem: Numquid non recipietis disciplinam, ut obediatitis verbis meis? dicit Dominus.

14 Prævaluerunt sermones Jonadab filii Rechab quos præcepit filiis suis ut non biberent vinum, et non biberunt usque ad diem hanc, quia obedierunt præcepto patris sui: ego autem locutus sum ad vos, de mane consurgens et loquens, et non obedistis mihi.

15 Misique ad vos omnes servos meos prophetas, consurgens diluculo mittensque, et dicens: Convertimini unusquisque a via sua pessima, et bona facite studia vestra: et nolite sequi deos alienos, neque colatis eos, et habitabitis in terra quam dedi vobis et patribus vestris: et non inclinastis aurem vestram, neque audistis me.

16 Firmaverunt igitur filii Jonadab filii Rechab præceptum patris sui quod præceperat eis: populus

<p>πάντα τὰ κακά ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτούς</p> <p>42.18 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ἐπειδὴ ἤκουσαν υἱοὶ Ἰωναδαβ υἱοῦ Ρηχαβ τὴν ἐντολὴν τοῦ πατρὸς αὐτῶν ποιεῖν καθότι ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν</p> <p>42.19 οὐ μὴ ἐκλίπῃ ἀνὴρ τῶν υἱῶν Ἰωναδαβ υἱοῦ Ρηχαβ παρεστηκὸς κατὰ πρόσωπόν μου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς γῆς</p>	<p>שְׁבוּ-נָא אִישׁ מִדַּרְצֹו הַרְעָה וְאַל-תֵּלְכוּ וְהִיטִיבוּ מַעַלְלֵיכֶם אַחֲרַי אֱלֹהִים אַחֲרֵיהֶם לְעַבְדָּם אַל-הִיאָדְמָה אֲשֶׁר-נָתַתִּי וּשְׁבוּ הִטִּיתֶם לְכֶם וְלְאַבְתֵּיכֶם וְלֹא אֶת-אֲזַנְכֶם וְלֹא שְׁמַעְתֶּם אֵלַי:</p> <p>16 הַיּוֹנָדָב בֶּן־יְהוֹנָדָב אֶת-מִצְוֹת אֲבִיהֶם הַזֶּה לֹא אָשֵׁר צִוּם וְהַעֲם שְׁמָעוּ אֵלַי: ס</p> <p>17 אֱלֹהֵי לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה 17 צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי וְאֵל מְבִיא אֶל-יְהוּדָה כָּל-יְוֹשְׁבֵי יְרוּשָׁלַם אֶת דְּבַרְתִּי כָל-הַרְעָה אֲשֶׁר עָלִיהֶם יַעַן דְּבַרְתִּי אֲלֵיהֶם וְאֶקְרָא לָהֶם וְלֹא וְלֹא שְׁמָעוּ עָנִי:</p> <p>18 וּלְבֵית הַרְכָּבִים אָמַר 18 יְרֵמְיָהוּ כֹה-אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יַעַן אֲשֶׁר שְׁמַעְתֶּם עַל-מִצְוֹת הַיּוֹנָדָב אֲבִיכֶם וְתִשְׁמְרוּ אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְתַעֲשׂוּ כְּכֹל אֲשֶׁר-צִוָּה אֶתְכֶם: ס</p> <p>19 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה 19 צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֹא-יִפְרֹת אִישׁ לִיּוֹנָדָב בֶּן־רַכָּב עַמִּד לִפְנֵי כָל־הַיָּמִים: פ</p>	<p>autem iste non obedivit mihi.</p> <p>17 Idcirco hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israël: Ecce ego adducam super Judam et super omnes habitatores Jerusalem universam afflictionem quam locutus sum adversum illos, eo quod locutus sum ad illos, et non audierunt; vocavi illos, et non responderunt mihi.</p> <p>18 Domui autem Rechabitarum dixit Jeremias: Hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israël: Pro eo quod obedistis præcepto Jonadab patris vestri, et custodistis omnia mandata ejus, et fecistis universa quæ præcepit vobis,</p> <p>19 propterea hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israël: Non deficiet vir de stirpe Jonadab filii Rechab, stans in conspectu meo cunctis diebus.</p>
<p>43.1 καὶ ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τετάρτῳ Ἰωακίμ υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰουδα ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς με λέγων</p> <p>43.2 λαβὲ σεαυτῷ χαρτίον βιβλίου καὶ γράψον ἐπ' αὐτοῦ πάντας τοὺς λόγους οὓς ἐχρημάτισα πρὸς σὲ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπὶ Ἰουδαν καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ἀφ' ἧς ἡμέρας λαλήσαντός μου πρὸς σε ἀφ' ἡμερῶν Ἰωσία βασιλέως</p>	<p>36.1 בַּשָּׁנָה הָרִבְעִית וַיְהִי לִיהוֹיָקִים בֶּן־יֹאשָׁיָהוּ מְלֶכֶד יְהוּדָה הָיָה הַדָּבָר הַזֶּה אֶל־יְרֵמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה לֵאמֹר:</p> <p>2 וְכַתְּבָתָּ קַח־לְךָ מִגַּלְת־סֵפֶר 2 אֲלֵיהָ אֶת כָּל־הַדְּבָרִים אֲלֵיךָ אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי עַל־יִשְׂרָאֵל וְעַל־יְהוּדָה</p>	<p>36.1 Et factum est in anno quarto Joakim filii Josiæ regis Juda, factum est verbum hoc ad Jeremiam a Domino, dicens:</p> <p>2 Tolle volumen libri, et scribes in eo omnia verba quæ locutus sum tibi adversum Israël et Judam, et adversum omnes gentes, a die qua locutus sum ad te ex diebus Josiæ usque ad diem hanc:</p> <p>3 si forte, audiente domo Juda universa mala quæ ego cogito</p>

Ιουδα και ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης

43.3 ἴσως ἀκούσεται ὁ οἶκος Ιουδα πάντα τὰ κακά ἃ ἐγὼ λογιζομαι ποιῆσαι αὐτοῖς ἵνα ἀποστρέψωσιν ἀπὸ ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς και ἰλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν και ταῖς ἀμαρτίαις αὐτῶν

43.4 και ἐκάλεσεν Ιερεμιας τὸν Βαρουχ υἱὸν Νηριου και ἔγραψεν ἀπὸ στόματος Ιερεμιου πάντας τοὺς λόγους κυρίου οὗς ἐχρημάτισεν πρὸς αὐτόν εἰς χαρτίον βιβλίου

43.5 και ἐνετείλατο Ιερεμιας τῷ Βαρουχ λέγων ἐγὼ φυλάσσομαι οὐ μὴ δύνωμαι εἰσελθεῖν εἰς οἶκον κυρίου

43.6 και ἀναγνώση ἐν τῷ χαρτίῳ τούτῳ εἰς τὰ ὄτα τοῦ λαοῦ ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν ἡμέρᾳ νηστείας και ἐν ὧσι παντὸς Ιουδα τῶν ἐρχομένων ἐκ πόλεως αὐτῶν ἀναγνώση αὐτοῖς

43.7 ἴσως πεσεῖται ἔλεος αὐτῶν κατὰ πρόσωπον κυρίου και ἀποστρέψουσιν ἐκ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς ὅτι μέγας ὁ θυμὸς και ἡ ὀργὴ κυρίου ἦν ἐλάλησεν ἐπὶ τὸν λαὸν τούτον

43.8 και ἐποίησεν Βαρουχ κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ Ιερεμιας τοῦ ἀναγῶναι ἐν τῷ βιβλίῳ λόγους κυρίου ἐν οἴκῳ κυρίου

43.9 και ἐγενήθη ἐν τῷ ἔτει τῷ ὀγδόῳ βασιλεῖ Ἰωακίμ τῷ μηνὶ τῷ ἐνάτῳ ἐξεκκλησίασαν νηστείαν κατὰ πρόσωπον κυρίου πᾶς ὁ λαὸς ἐν Ιερουσαλημ και οἶκος Ιουδα

43.10 και ἀνεγίνωσκε Βαρουχ ἐν τῷ βιβλίῳ τοὺς λόγους Ιερεμιου ἐν οἴκῳ κυρίου ἐν οἴκῳ Γαμαριου υἱοῦ Σαφαν τοῦ γραμματέως ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐπάνω ἐν προθύροις πύλης τοῦ οἴκου κυρίου τῆς καινῆς ἐν ὧσι παντὸς τοῦ λαοῦ

43.11 και ἤκουσεν Μιχαιας υἱὸς Γαμαριου υἱοῦ Σαφαν ἅπαντας τοὺς λόγους κυρίου ἐκ τοῦ

דְּבַרְתִּי וְעַל-כָּל-הַגּוֹיִם מִיּוֹם אֲלֵיךָ מִימִי יֵאשְׁוּהוּ וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה:

3 יְהוֹדָה אוֹלֵי יִשְׁמְעוּ בַּיִת 3 אֶת כָּל-הָרֵעָה אֲשֶׁר אָנֹכִי לְמַעַן חֹשֵׁב לַעֲשׂוֹת לָהֶם יִשְׁוּבוּ אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הָרֵעָה לְעוֹנָם וּלְחַטָּאתָם: ס וְסִלַּחְתִּי

4 אֶת-בְּרוּךְ וַיִּקְרָא יְרֵמְיָהוּ 4 בְּוַגְדֵיךָ וַיִּכְתֹּב בְּרוּךְ מִפִּי יְרֵמְיָהוּ אֶת כָּל-דְּבָרֵי יְהוָה אֲשֶׁר-דִּבֶּר אֵלָיו עַל-מַגְלַת-סֵפֶר:

5 וַיִּצְוֶה יְרֵמְיָהוּ אֶת-בְּרוּךְ 5 לֵאמֹר אָנִי עֲצוּר לֹא אוֹכֵל לְבוֹא בַּיִת יְהוָה:

6 בְּמַגְלָה וּבִאֵת אֲתָה וַקְרָאתָ 6 אֲשֶׁר-כָּתַבְתָּ מִפִּי אֶת-דְּבָרֵי בְּאָזְנֵי הָעָם בַּיִת יְהוָה יְהוָה בְּיוֹם צוֹם וְגַם בְּאָזְנֵי כָל-יְהוּדָה הַבָּאִים מִעָרֵיהֶם תִּקְרְאוּם:

7 לִפְנֵי אוֹלֵי תִפְּל תַחֲנֹתֶם 7 יְהוָה וַיִּשְׁבוּ אִישׁ מִדַּרְכּוֹ הָאֵף וְהַחֲמָה הָרֵעָה כִּי-גָדוֹל אֲשֶׁר-דִּבֶּר יְהוָה אֶל-הָעָם הַזֶּה:

8 בְּוַגְדֵיךָ כָּכֵל וַיַּעַשׂ בְּרוּךְ 8 אֲשֶׁר-צִוָּהוּ יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא לִקְרֹא בַסֵּפֶר דְּבָרֵי יְהוָה בַּיִת יְהוָה: ס

9 וַיְהִי בַשָּׁנָה הַחֲמִישִׁית 9 לַיהוֹיָקִים בְּוַיֵּאשְׁוּהוּ הַתְּשֻׁעִי מִלְּוִי-יְהוּדָה בְּהַדָּשׁ קְרָאוּ צוֹם לִפְנֵי יְהוָה בִּירוּשָׁלַם וְכָל-הָעָם כָּל-הָעָם הַבָּאִים מִעָרֵי יְהוּדָה בִּירוּשָׁלַם:

10 וַיִּקְרָא בְרוּךְ בַסֵּפֶר 10 אֶת-דְּבָרֵי יְרֵמְיָהוּ בַּיִת יְהוָה

facere eis, revertatur unusquisque a via sua pessima, et propitius ero iniquitati et peccato eorum.

4 Vocavit ergo Jeremias Baruch filium Neriae: et scripsit Baruch ex ore Jeremiae omnes sermones Domini quos locutus est ad eum, in volumine libri:

5 et praecipit Jeremias Baruch, dicens: Ego clausus sum, nec valeo ingredi domum Domini.

6 Ingredere ergo tu, et lege de volumine in quo scripsisti ex ore meo verba Domini, audiente populo in domo Domini, in die jejunii: insuper et audiente universo Juda qui veniunt de civitatibus suis, leges eis,

7 si forte cadat oratio eorum in conspectu Domini, et revertatur unusquisque a via sua pessima: quoniam magnus furor et indignatio est quam locutus est Dominus adversus populum hunc.

8 Et fecit Baruch filius Neriae juxta omnia quae praeeperat ei Jeremias propheta, legens ex volumine sermones Domini in domo Domini.

9 Factum est autem in anno quinto Joakim filii Josiae regis Juda, in mense nono: praedicaverunt jejunium in conspectu Domini omni populo in Jerusalem, et universae multitudini quae confluerat de civitatibus Juda in Jerusalem.

10 Legitque Baruch ex volumine sermones Jeremiae in domo Domini, in gazophylacio Gamariae filii Saphan scribae, in vestibulo superiori, in introitu portae novae domus Domini, audiente omni populo.

11 Cumque audisset Michaeas filius Gamariae filii Saphan omnes sermones Domini ex libro,

12 descendit in domum regis, ad gazophylacium scribae, et ecce ibi omnes principes sedebant: Elisama scriba, et Dalaias filius Semeiae, et Elnathan filius Achobor, et Gamarias filius

βιβλίου

43.12 καὶ κατέβη εἰς οἶκον τοῦ βασιλέως εἰς τὸν οἶκον τοῦ γραμματέως καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ πάντες οἱ ἄρχοντες ἐκάθηντο Ελισαμα ὁ γραμματεὺς καὶ Δαλαιας υἱὸς Σελεμιου καὶ Ελναθαν υἱὸς Ακχοβωρ καὶ Γαμαριας υἱὸς Σαφαν καὶ Σεδεκίας υἱὸς Ανανιου καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες

43.13 καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς Μιχαιας πάντας τοὺς λόγους οὓς ἤκουσεν ἀναγινώσκοντας τοῦ Βαρουχ εἰς τὰ ὄτα τοῦ λαοῦ

43.14 καὶ ἀπέστειλαν πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς Βαρουχ υἱὸν Νηριου τὸν Ἰουδιν υἱὸν Ναθανιου υἱοῦ Σελεμιου υἱοῦ Χουσι λέγοντες τὸ χαρτίον ἐν ᾧ σὺ ἀναγινώσκεις ἐν αὐτῷ ἐν ὧσι τοῦ λαοῦ λαβὲ αὐτὸ εἰς τὴν χειρὰ σου καὶ ἦκε καὶ ἔλαβεν Βαρουχ τὸ χαρτίον καὶ κατέβη πρὸς αὐτούς

43.15 καὶ εἶπαν αὐτῷ πάλιν ἀνάγνωθι εἰς τὰ ὄτα ἡμῶν καὶ ἀνέγνω Βαρουχ

43.16 καὶ ἐγενήθη ὡς ἤκουσαν πάντας τοὺς λόγους συνεβουλεύσαντο ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ καὶ εἶπαν ἀναγγέλλοντες ἀναγγεῖλωμεν τῷ βασιλεῖ ἅπαντας τοὺς λόγους τούτους

43.17 καὶ τὸν Βαρουχ ἠρώτησαν λέγοντες πόθεν ἔγραψας πάντας τοὺς λόγους τούτους

43.18 καὶ εἶπεν Βαρουχ ἀπὸ στόματος αὐτοῦ ἀνήγγειλέν μοι Ἰερεμίας πάντας τοὺς λόγους τούτους καὶ ἔγραφον ἐν βιβλίῳ

43.19 καὶ εἶπαν τῷ Βαρουχ βάδισον κατακρύβηθι σὺ καὶ Ἰερεμίας ἄνθρωπος μὴ γνώτω ποῦ ὑμεῖς

43.20 καὶ εἰσῆλθον πρὸς τὸν βασιλεῖα εἰς τὴν αὐλὴν καὶ τὸ χαρτίον ἔδωκαν φυλάσσειν ἐν οἴκῳ Ελισαμα καὶ ἀνήγγειλαν τῷ βασιλεῖ πάντας τοὺς λόγους

43.21 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς

בְּ-שִׁפְן בְּלִשְׁכַּת גְּמַרְיָהוּ
הַסֹּפֵר בְּחֶצְרָה הָעֵלְיוֹן פָּתַח
בֵּית-יְהוָה הַהַדְּרָשׁ בְּאַזְנֵי שְׁעָרָה
כָּל-הָעָם:

וַיִּשְׁמַע מְכִיָּהוּ בֶן-גְּמַרְיָהוּ
וַיִּשְׁפֹּן אֶת-כָּל-דְּבָרֵי יְהוָה
מֵעַל הַסֹּפֵר:

וַיֵּרֵד בֵּית-הַמֶּלֶךְ
עַל-לִשְׁכַּת הַסֹּפֵר וְהִגִּיהֶם
אֶל-יְשֻׁמֶע כָּל-הַשְּׂרָיִם וְיֹשְׁבֵי
הַסֹּפֵר וּדְלִיָּהוּ בֶן-שְׁמַעְיָהוּ
בֶן-עַכְבֹּר וְגַמְרִיָּהוּ וְאַלְנָתָן
בֶן-חֲנַנְיָהוּ בֶן-שִׁפְן וְצַדִּיקְיָהוּ
וְכָל-הַשְּׂרָיִם:

וַיִּגַּד לָהֶם מְכִיָּהוּ אֵת
כָּל-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר שָׁמַע
בְּקִרְאָ בָרוּךְ בַּסֶּפֶר בְּאַזְנֵי
הָעָם:

וַיִּשְׁלְחוּ כָל-הַשְּׂרָיִם
אֶל-בָּרוּךְ אֶת-יְהוָה
בֶן-נְתַנְיָהוּ בֶן-שְׁלֹמֹמַיָּהוּ
בֶן-כּוּשִׁי לְאֹמֶר לַמֶּלֶךְ הַמְּגֵלָה אֲשֶׁר
הָעָם קָתְוָה קָרְאתָ בָּהּ בְּאַזְנֵי
בְּנֵדָה וְגַלְיָה וַיִּקַּח בָּרוּךְ
אֶת-הַמְּגֵלָה בְּיָדוֹ בֶן-גְּרִיָּהוּ
וַיָּבֵא אֶל-יְהוָה:

וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו שָׁב נָא
וַיִּקְרָאנָה בְּאַזְנֵינוּ וַיִּקְרָא בָרוּךְ
בְּאַזְנֵיהֶם:

וַיְהִי כְשִׁמְעָם
אֶת-כָּל-הַדְּבָרִים פָּחְדוּ אֵיֶשׁ
אֶל-בָּרוּךְ אֶל-רַעְיָהוּ וַיֹּאמְרוּ
הַגִּיד נָגִיד לְמֶלֶךְ אֵת
הָאֵלָה: כָּל-הַדְּבָרִים

וְאֶת-בָּרוּךְ שֶׁאֵלּוֹ לְאֹמֶר
הַגְּדִנָּה לָנוּ אֵיךְ פָּתַחְתָּ
אֶת-כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלָה מִפִּי:

מִפִּי וַיֹּאמֶר לָהֶם בָּרוּךְ
וַיִּקְרָא אֵלָי אֵת כָּל-הַדְּבָרִים
כְּתוּב עַל-הַסֶּפֶר הָאֵלָה וְאַזְנֵי

Saphan, et Sedecias filius Hananiae, et universi principes:

13 et nuntiavit eis Michæas omnia verba quæ audivit, legente Baruch ex volumine in auribus populi.

14 Miserunt itaque omnes principes ad Baruch Judi filium Nathaniae filii Selemiae filii Chusi, dicentes: Volumen ex quo legisti, audiente populo, sume in manu tua, et veni. Tulit ergo Baruch filius Neriae volumen in manu sua, et venit ad eos:

15 et dixerunt ad eum: Sede, et lege hæc in auribus nostris. Et legit Baruch in auribus eorum.

16 Igitur cum audissent omnia verba, obstupuerunt unusquisque ad proximum suum, et dixerunt ad Baruch: Nuntiare debemus regi omnes sermones istos.

17 Et interrogaverunt eum, dicentes: Indica nobis quomodo scripsisti omnes sermones istos ex ore ejus.

18 Dixit autem eis Baruch: Ex ore suo loquebatur quasi legens ad me omnes sermones istos, et ego scribebam in volumine atramento.

19 Et dixerunt principes ad Baruch: Vade, et abscondere, tu et Jeremias, et nemo sciat ubi sitis.

20 Et ingressi sunt ad regem in atrium: porro volumen commendaverunt in gazophylacio Elisamæ scribæ, et nuntiaverunt, audiente rege, omnes sermones.

21 Misitque rex Judi ut sumeret volumen: qui tollens illud de gazophylacio Elisamæ scribæ, legit, audiente rege et universis principibus qui stabant circa regem.

22 Rex autem sedebat in domo hiemali, in mense nono, et posita erat arula coram eo plena prunis.

23 Cumque legisset Judi tres pagellas vel quatuor, scidit illud scalpello scribæ, et projecit in ignem qui erat super arulam, donec consumeretur omne volumen igni qui erat in arula.

τὸν Ἰουδιν λαβεῖν τὸ χαρτίον
καὶ ἔλαβεν αὐτὸ ἐξ οἴκου
Ελισαμα καὶ ἀνέγνω Ἰουδιν εἰς
τὰ ὄτα τοῦ βασιλέως καὶ εἰς τὰ
ὄτα πάντων τῶν ἀρχόντων τῶν
ἐστηκότων περὶ τὸν βασιλέα

43.22 καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκάθητο
ἐν οἴκῳ χειμερινῷ καὶ ἐσχάρα
πυρὸς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ

43.23 καὶ ἐγενήθη
ἀναγινώσκοντος Ἰουδιν τρεῖς
σελίδας καὶ τέσσαρας
ἀπέτεμνεν αὐτὰς τῷ ξυρῷ τοῦ
γραμματέως καὶ ἔρριπτεν εἰς τὸ
πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας ἕως
ἐξέλιπεν πᾶς ὁ χάρτης εἰς τὸ
πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας

43.24 καὶ οὐκ ἐζήτησαν καὶ οὐ
διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν ὁ
βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ
ἀκούοντες πάντας τοὺς λόγους
τούτους

43.25 καὶ Ελναθαν καὶ
Γοδολιας καὶ Γαμαρίας
ὑπέθεντο τῷ βασιλεῖ πρὸς τὸ μὴ
κατακαῦσαι τὸ χαρτίον

43.26 καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς
τῷ Ἰερεμειῇ υἱῷ τοῦ βασιλέως
καὶ τῷ Σαραία υἱῷ Εσορηλ
συλλαβεῖν τὸν Βαρουχ καὶ τὸν
Ἰερεμίαν καὶ κατεκρύβησαν

43.27 καὶ ἐγένετο λόγος κυρίου
πρὸς Ἰερεμίαν μετὰ τὸ
κατακαῦσαι τὸν βασιλέα τὸ
χαρτίον πάντας τοὺς λόγους οὓς
ἔγραψεν Βαρουχ ἀπὸ στόματος
Ἰερεμίου λέγων

43.28 πάλιν λαβὲ σὺ χαρτίον
ἕτερον καὶ γράψον πάντας τοὺς
λόγους τοὺς ὄντας ἐπὶ τοῦ
χαρτίου οὓς κατέκαυσεν ὁ
βασιλεὺς Ἰωακίμ

43.29 καὶ ἐρεῖς οὕτως εἶπεν
κύριος σὺ κατέκαυσας τὸ
χαρτίον τοῦτο λέγων διὰ τί
ἔγραψας ἐπ' αὐτῷ λέγων
εἰσπορευόμενος εἰσπορεύεται
ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ
ἐξολεθρεύσει τὴν γῆν ταύτην
καὶ ἐκλείψει ἀπ' αὐτῆς
ἄνθρωπος καὶ κτήνη

43.30 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν
κύριος ἐπὶ Ἰωακίμ βασιλέα

בְּדָוִד: פ

19 וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂרִים אֶל-בָּרוּךְ
לֵךְ הַסֵּתֶר אַתָּה וַיִּרְמְיָהוּ
וַאִישׁ אֶל-לֵבָב אִיפֹה אַתָּם:

20 הַצָּרָה וַיָּבֵאוּ אֶל-הַמֶּלֶךְ
וְאֵת-הַמְּגִלָּה הַפְּקֻדוֹ בְּלִשְׁכַּת
הַסֵּפֶר וַיִּגִּידוּ בְּאָזְנֵי אֱלִישָׁמַע
כָּל-הַדְּבָרִים: הַמֶּלֶךְ אֵת

21 אֶת-יְהוֹדִי וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ
לְקַחֵת אֶת-הַמְּגִלָּה וַיִּקְחֶהָ
אֱלִישָׁמַע הַסֵּפֶר מִלִּשְׁכַּת
וַיִּקְרָאָהּ יְהוֹדִי בְּאָזְנֵי הַמֶּלֶךְ
וּבְאָזְנֵי כָּל-הַשָּׂרִים הָעֹמְדִים
מֵעַל הַמֶּלֶךְ:

22 וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב בֵּית הַחֵרֶף
בְּהֻדָּשׁ הַתְּשִׁיעִי וְאֶת-הָאֵץ
לִפְנָיו מִבְּעֵרַת:

23 שָׁלַח וַיְהִי כַּקְּרוֹא יְהוֹדִי
דְּלַחֹת וְאָרְבָּעָה יִקְרָעֶהָ
וְהַשֵּׁלֶךְ בְּתֵעַר הַסֵּפֶר
אֶל-הָאֵשׁ אֲשֶׁר אֶל-הָאֵץ
עַל-הָאֵשׁ עַד-חֵם כָּל-הַמְּגִלָּה
אֲשֶׁר עַל-הָאֵץ:

24 וְלֹא פָּחַדוּ וְלֹא קָרְעוּ
אֶת-בְּגָדֵיהֶם הַמֶּלֶךְ
וְכָל-עַבְדָּיו הַשְּׂמָעִים אֵת
כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה:

25 וְגַם אֶלְנָתָן וְדַלְיָהוּ
וַיִּמְרְיָהוּ הַפְּגָעוּ בַּמֶּלֶךְ לְבַלְתִּי
אֶת-הַמְּגִלָּה וְלֹא שָׁמַע שָׂרָף
אֱלִיָּהִם:

26 וַיִּצְוֶה הַמֶּלֶךְ
אֶת-יְרֵחֵמְאֵל בֶּן-הַמֶּלֶךְ
וְאֶת-שָׂרְיָהוּ בֶן-עֲזַרְיָאֵל
וְאֶת-שָׁלְמִיָּהוּ בֶן-עֲבַדְיָאֵל
הַסֵּפֶר וְאֵת לְקַחֵת אֶת-בָּרוּךְ
וַיִּרְמְיָהוּ הַנְּבִיא וַיִּסְתַּרְם יְהוָה:
ס

וַיְהִי דְבַר-יְהוָה 27

24 Et non timuerunt, neque
sciderunt vestimenta sua, rex et
omnes servi ejus qui audierunt
universos sermones istos.

25 Verumtamen Elnathan, et
Dalaïas, et Gamarias,
contradixerunt regi, ne
combureret librum: et non audivit
eos.

26 Et præcepit rex Jeremiel filio
Amelech, et Saraïæ filio Ezriel, et
Selemiæ filio Abdeel, ut
comprehenderent Baruch
scribam, et Jeremiam prophetam:
abscondit autem eos Dominus.

27 Et factum est verbum Domini
ad Jeremiam prophetam,
postquam combusserat rex
volumen et sermones quos
scripserat Baruch ex ore Jeremiæ,
dicens:

28 Rursum tolle volumen aliud, et
scribe in eo omnes sermones
prios qui erant in primo
volumine, quod combussit Joakim
rex Juda.

29 Et ad Joakim regem Juda
dices: Hæc dicit Dominus: Tu
combussisti volumen illud, dicens:
Quare scripsisti in eo annuntians:
Festinus veniet rex Babylonis, et
vastabit terram hanc, et cessare
faciet ex illa hominem et
jumentum?

30 Propterea hæc dicit Dominus
contra Joakim regem Juda: Non
erit ex eo qui sedeat super solium
David: et cadaver ejus projicietur
ad æstum per diem, et ad gelu per
noctem.

31 Et visitabo contra eum, et
contra semen ejus, et contra
servos ejus, iniquitates suas: et
adducam super eos, et super
habitatores Jerusalem, et super
viros Juda, omne malum quod
locutus sum ad eos, et non
audierunt.

32 Jeremias autem tulit volumen
aliud, et dedit illud Baruch filio
Neriæ scribæ: qui scripsit in eo ex
ore Jeremiæ omnes sermones libri
quem combusserat Joakim rex

<p>Ιουδα οὐκ ἔσται αὐτῷ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυιδ καὶ τὸ θνησιμαῖον αὐτοῦ ἔσται ἐρριμμένον ἐν τῷ καύματι τῆς ἡμέρας καὶ ἐν τῷ παγετῷ τῆς νυκτός</p> <p>43.31 καὶ ἐπισκέψομαι ἐπ’ αὐτὸν καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ καὶ ἐπάξω ἐπ’ αὐτούς καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλημ καὶ ἐπὶ γῆν Ἰουδα πάντα τὰ κακά ἃ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς καὶ οὐκ ἤκουσαν</p> <p>43.32 καὶ ἔλαβεν Βαρουχ χαρτίον ἕτερον καὶ ἔγραψεν ἐπ’ αὐτῷ ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου ἅπαντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου οὗ κατέκαυσεν Ἰωακίμ καὶ ἔτι προσετέθησαν αὐτῷ λόγοι πλείονες ὡς οὗτοι</p>	<p>אֶל־יְרֻמָּיָהוּ אַחֲרָיו שְׁרָף הַמֶּלֶךְ אֶת־הַמְּגִלָּה וְאֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר כָּתַב לְאֶמֶר: בְּרוּךְ מִפִּי יְרֻמָּיָהוּ</p> <p>שׁוּב כַחֲלֵף מְגִלָּה 28 אֶחָרָת וּכְתַב עָלֶיהָ אֵת כָּל־הַדְּבָרִים הַרְאֵשׁוּנִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַמְּגִלָּה הַרְאֵשׁוּנָה אֲשֶׁר שָׂרַף יְהוֹנָדָּאִים מֶלֶךְ־יְהוּדָה:</p> <p>מֶלֶךְ־יְהוּדָה וְעַל־יְהוֹנָדָּאִים 29 תֹּאמֶר כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי אֶת־הַמְּגִלָּה הַזֹּאת שָׂרַף־תָּךְ לְאֶמֶר מִדּוּעַ כָּתַבְתָּ עָלֶיהָ בְּאֵי־יָבוֹא מֶלֶךְ־בָּבֶל לְאֶמֶר וְהִשְׁחִית אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת וְהִשְׁבִּית מִמֶּנָּה אָדָם וּבַהֲמָה: ס</p> <p>לָכֵן כֹּה־אָמַר יְהוָה 30 עַל־יְהוֹנָדָּאִים מֶלֶךְ יְהוּדָה עַל־כִּפְסָא לֹא־יִהְיֶה־לּוֹ יוֹשֵׁב דָּגַד וְנִבְלָתוֹ תִּהְיֶה מִשְׁלֶכֶת בַּיּוֹם וְלִקְרַח בְּלִילָה: לְתַרְב</p> <p>וְעַל־זִרְעוֹ וּפְקֻדָּתִי עָלָיו 31 וְעַל־עַבְדָּיו אֶת־עֲוֹנָם וְהִבֵּאתִי וְעַל־יִשְׁבֵּי יְרוּשָׁלַם עָלֵיהֶם וְאֶל־אִישׁ יְהוּדָה אֵת אֲשֶׁר־דִּבַּרְתִּי כָל־הָרַעָה אֲלֵיהֶם וְלֹא שָׁמְעוּ: ס</p> <p>וְיְרַמָּיָהוּ לָקַח מְגִלָּה 32 אֶחָרָת וַיִּתְּנָהּ אֶל־בְּרוּךְ וַיִּכְתֹּב עָלֶיהָ בֶן־נְרִיָּהוּ הַסֹּפֵר מִפִּי יְרֻמָּיָהוּ אֵת כָּל־דְּבָרֵי הַסֹּפֵר אֲשֶׁר שָׂרַף יְהוֹנָדָּאִים וְעוֹד נוֹסֵף מֶלֶךְ־יְהוּדָה בְּאֵשׁ עָלֵיהֶם דְּבָרִים רַבִּים כְּהִמָּה: ס</p>	<p>Juda igni: et insuper additi sunt sermones multo plures quam antea fuerant.</p>
<p>44.1 καὶ ἐβασίλευσεν Σεδεκίας υἱὸς Ἰωσία ἀντὶ Ἰωακίμ ὃν ἐβασίλευσεν Ναβουχοδονοσορ βασιλεύειν τοῦ Ἰουδα</p>	<p>37.1 צִדְקִיָּהוּ וַיִּמְלֹךְ־מֶלֶךְ בֶּן־יֹאשִׁיָּהוּ תַּחַת כְּנָיָהוּ בֶן־יְהוֹנָדָּאִים אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ</p>	<p>37.1 Et regnavit rex Sedecias filius Josiaë pro Jechonia filio Joakim, quem constituit regem Nabuchodonosor rex Babylonis in</p>

44.2 και οὐκ ἤκουσεν αὐτὸς και οἱ παῖδες αὐτοῦ και ὁ λαὸς τῆς γῆς τοὺς λόγους κυρίου οὖς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἰερεμίου

44.3 και ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας τὸν Ἰωαχαλ υἱὸν Σελεμίου και τὸν Σοφονίαν υἱὸν Μαασαίου τὸν ἱερέα πρὸς Ἰερεμίαν λέγων πρόσευξαι διη περὶ ἡμῶν πρὸς κύριον

44.4 και Ἰερεμίας ἦλθεν και διῆλθεν διὰ μέσου τῆς πόλεως και οὐκ ἔδωκαν αὐτὸν εἰς οἶκον τῆς φυλακῆς

44.5 και δύναμις Φαραὼ ἐξῆλθεν ἐξ Αἰγύπτου και ἤκουσαν οἱ Χαλδαῖοι τὴν ἀκοὴν αὐτῶν και ἀνέβησαν ἀπὸ Ἰερουσαλήμ

44.6 και ἐγένετο λόγος κυρίου πρὸς Ἰερεμίαν λέγων

44.7 οὕτως εἶπεν κύριος οὕτως ἐρεῖς πρὸς βασιλέα Ἰουδα τὸν ἀποστειλάντα πρὸς σὲ τοῦ ἐκζητῆσαί με ἰδοὺ δύναμις Φαραὼ ἢ ἐξελθοῦσα ὑμῖν εἰς βοήθειαν ἀποστρέψουσιν εἰς γῆν Αἰγύπτου

44.8 και ἀναστρέψουσιν αὐτοὶ οἱ Χαλδαῖοι και πολεμήσουσιν ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην και συλλήμψονται αὐτὴν και καύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρὶ

44.9 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος μὴ ὑπολάβητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν λέγοντες ἀποτρέχοντες ἀπελεύσονται ἀφ' ἡμῶν οἱ Χαλδαῖοι ὅτι οὐ μὴ ἀπέλθωσιν

44.10 και ἐὰν πατάξητε πᾶσαν δύναμιν τῶν Χαλδαίων τοὺς πολεμοῦντας ὑμᾶς και καταλειφθῶσιν τινες ἐκκεκεντημένοι ἕκαστος ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ οὗτοι ἀναστήσονται και καύσουσιν τὴν πόλιν ταύτην ἐν πυρὶ

44.11 και ἐγένετο ὅτε ἀνέβη ἢ δύναμις τῶν Χαλδαίων ἀπὸ Ἰερουσαλήμ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως Φαραὼ

44.12 ἐξῆλθεν Ἰερεμίας ἀπὸ Ἰερουσαλήμ τοῦ πορευθῆναι εἰς

בְּאֶרֶץ יְבוּכַדְרֶאֱצַר מֶלֶךְ-בָּבֶל
יְהוָה:

2 וְלֹא שָׁמַע הוּא וְעַבְדָּיו וְעַם
הָאֶרֶץ אֶל-דְּבַר־יְהוָה אֲשֶׁר
דִּבֶּר בְּיַד יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא:

3 וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ
אֶת-יְהוֹכָן בֶּן-שָׁלֻמְיָהוּ
בֶן-מַעֲשִׂיָהוּ וְאֶת-צִפְנְיָהוּ
הַכֹּהֵן אֶל-יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא
הַתְּפִלְל־גָּא בְעֵדְנוּ לֵאמֹר
אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

4 וַיְרַמֶּהוּ בָּא וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ
הָעַם וְלֹא-נִתְּנוּ אֹתוֹ בַּיִת
הַכְּלוּא: הַכְּלוּא:

5 מִמִּצְרַיִם וְחִיל פִּרְעֹה יֵצֵא
וַיִּשְׁמְעוּ הַכַּשְׂדִּים הַצָּרִים
עַל-יְרוּשָׁלַם אֶת-שִׁמְעֹן
וַיַּעֲלוּ מֵעַל יְרוּשָׁלַם: פ

6 וַיְהִי דְבַר-יְהוָה
אֶל-יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא לֵאמֹר:

7 כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל כֹּה תֹאמְרוּ אֶל-מֶלֶךְ
אֲלֵי יְהוָה הַשְׁלַח אֶתְכֶם
לְדַרְשָׁנֵי הַגִּיהוֹ חִיל פִּרְעֹה
לְעִזְרָה שָׁב הַיֵּצֵא לְכֶם
לְאַרְצוֹ מִצְרַיִם:

8 וְשָׁבוּ הַכַּשְׂדִּים וְנִלְחְמוּ
עַל-הָעִיר הַזֹּאת וְלָכְדָהּ
וְשָׂרְפָהּ בָּאֵשׁ: ס

9 אֶל-תִּשְׂאוּ כֹה אָמַר יְהוָה
נִפְשָׁתֵיכֶם לֵאמֹר הֲלֹךְ יִלְכוּ
הַכַּשְׂדִּים כִּי-לֹא מֵעַלְיָנוּ
יִלְכוּ:

10 כִּי אִם-הִכִּיתֶם כָּל-חֵיל
כַּשְׂדִּים הַנִּלְחָמִים אִתְּכֶם
מִדְּקָרַיִם וְנִשְׂאָרוֹ כִּם אֲנָשִׁים
אִישׁ בְּאַהֲלֹו יִקְוָמוּ וְשָׂרְפוּ
הַזֹּאת בָּאֵשׁ: אֶת-הָעִיר

11 וַיְהִי בְהַעֲלוֹת חֵיל

terra Juda:

2 et non obedivit ipse, et servi ejus, et populus terræ, verbis Domini, quæ locutus est in manu Jeremiæ prophetæ.

3 Et misit rex Sedecias Juchal filium Selemiæ, et Sophoniam filium Maasiæ, sacerdotem, ad Jeremiam prophetam, dicens: Ora pro nobis Dominum Deum nostrum.

4 Jeremias autem libere ambulabat in medio populi: non enim miserant eum in custodiam carceris. Igitur exercitus Pharaonis egressus est de Ægypto, et audientes Chaldæi qui obsidebant Jerusalem, hujusmodi nuntium, recesserunt ab Jerusalem.

5 Et factum est verbum Domini ad Jeremiam prophetam, dicens:

6 Hæc dicit Dominus Deus Israël: Sic dicetis regi Juda, qui misit vos ad me interrogandum: Ecce exercitus Pharaonis, qui egressus est vobis in auxilium, revertetur in terram suam in Ægyptum:

7 et redient Chaldæi, et bellabunt contra civitatem hanc, et capient eam, et succendent eam igni.

8 Hæc dicit Dominus: Nolite decipere animas vestras, dicentes: Euntes abibunt, et recedent a nobis Chaldæi: quia non abibunt.

9 Sed etsi percusseritis omnem exercitum Chaldæorum qui præliantur adversum vos, et derelicti fuerint ex eis aliqui vulnerati, singuli de tentorio suo consurgent, et incendunt civitatem hanc igni.

10 Ergo cum recessisset exercitus Chaldæorum ab Jerusalem, propter exercitum Pharaonis,

11 egressus est Jeremias de Jerusalem ut iret in terram Benjamin, et divideret ibi possessionem in conspectu civium.

12 Cumque pervenisset ad portam Benjamin, erat ibi custos portæ

γῆν Βενιαμιν τοῦ ἀγοράσαι
ἐκεῖθεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ

44.13 καὶ ἐγένετο αὐτὸς ἐν πύλῃ
Βενιαμιν καὶ ἐκεῖ ἄνθρωπος
παρ' ᾧ κατέλυεν Σαρουίας υἱὸς
Σελεμίου υἱοῦ Ανανίου καὶ
συνέλαβεν τὸν Ιερεμیان λέγων
πρὸς τοὺς Χαλδαίους σὺ
φεύγεις

44.14 καὶ εἶπεν ψεῦδος οὐκ εἰς
τοὺς Χαλδαίους ἐγὼ φεύγω καὶ
οὐκ ἤκουσεν αὐτοῦ καὶ
συνέλαβεν Σαρουίας τὸν
Ιερεμیان καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν
πρὸς τοὺς ἄρχοντας

44.15 καὶ ἐπικράνθησαν οἱ
ἄρχοντες ἐπὶ Ιερεμیان καὶ
ἐπάταξαν αὐτὸν καὶ ἀπέστειλαν
αὐτὸν εἰς τὴν οἰκίαν Ἰωναθαν
τοῦ γραμματέως ὅτι ταύτην
ἐποίησαν εἰς οἰκίαν φυλακῆς

44.16 καὶ ἦλθεν Ιερεμίας εἰς
οἰκίαν τοῦ λάκκου καὶ εἰς τὴν
χερεθ καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ ἡμέρας
πολλὰς

44.17 καὶ ἀπέστειλεν Σεδεκίας
καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν καὶ ἠρώτα
αὐτὸν ὁ βασιλεὺς κρυφαίως
εἰπεῖν εἰ ἔστιν λόγος παρὰ
κυρίου καὶ εἶπεν ἔστιν εἰς
χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος
παραδοθήσῃ

44.18 καὶ εἶπεν Ιερεμίας τῷ
βασιλεῖ τί ἠδίκησά σε καὶ τοὺς
παιδάς σου καὶ τὸν λαὸν τοῦτον
ὅτι σὺ δίδως με εἰς οἰκίαν
φυλακῆς

44.19 καὶ ποῦ εἰσιν οἱ προφῆται
ὑμῶν οἱ προφητεύσαντες ὑμῖν
λέγοντες ὅτι σὺ μὴ ἔλθῃ
βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τὴν
γῆν ταύτην

44.20 καὶ νῦν κύριε βασιλεῦ
πεσέτω τὸ ἔλεός μου κατὰ
πρόσωπόν σου καὶ τί
ἀποστρέφεις με εἰς οἰκίαν
Ἰωναθαν τοῦ γραμματέως καὶ
οὐ μὴ ἀποθάνω ἐκεῖ

44.21 καὶ συνέταξεν ὁ βασιλεὺς
καὶ ἐνεβάλλοσαν αὐτὸν εἰς
οἰκίαν τῆς φυλακῆς καὶ
ἐδίδοσαν αὐτῷ ἄρτον ἓνα τῆς
ἡμέρας ἕξωθεν οὐ πέσσουσιν

הַכְשָׁדִים מֵעַל יְרוּשָׁלַם מִפְּנֵי
תֵּיל פְּרָעָה: ס

12 וַיֵּצֵא יְרֵמְיָהוּ מִירוּשָׁלַם
לְלֶכֶת אֶרֶץ בְּנֵימִן לְחֶלֶק
מִשָּׁם בְּתוֹךְ הָעָם:

13 בְּנֵימִן וַיְהִי־הוּא בְשַׁעַר
וְשָׁם בְּעַל פִּקְדֹת וַיִּשְׂמוּ
בְּ־שְׁלֹמֹה בֶן־חַנְּנִיָּה יְרֵמְיָהוּ
הַנְּבִיא וַיִּתְפָּשׂ אֶת־יְרֵמְיָהוּ
לְאֹמֶר אֶל־הַכְּשָׁדִים אַתָּה
נִכְל:

14 וַיֹּאמֶר יְרֵמְיָהוּ שְׂקָר
אֵינְנִי נֹכַח עַל־הַכְּשָׁדִים וְלֹא
וַיִּתְפָּשׂ יְרֵמְיָהוּ שְׂמַע אֲלֵיו
בְּיְרֵמְיָהוּ וַיִּבְאֵהוּ אֶל־הַשָּׂרִים:

15 וַיִּקְצְפוּ הַשָּׂרִים
עַל־יְרֵמְיָהוּ וְהָפוּ אֹתוֹ וַנִּתְּנוּ
בַּיִת יְהוֹנָתָן אֹתוֹ בַּיִת הָאֲסוּר
הַסֶּפֶר כִּי־אָתוּ עָשׂוּ לְבַיִת
הַכְּלֹא:

16 כִּי בָא יְרֵמְיָהוּ אֶל־בַּיִת
הַבּוֹר וְאֶל־הַחֲנִיּוֹת וַיִּשְׁבַּח־שָׁם
יְרֵמְיָהוּ יָמִים רַבִּים: פ

17 צִדְקָיָהוּ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ
וַיִּקְרָאֵהוּ וַיִּשְׁאַלְהוּ הַמֶּלֶךְ
בְּסֹתֵר וַיֹּאמֶר הֲגַשׁ בְּבֵיתוֹ
דָּבָר מֵאַתְּ יְהוָה וַיֹּאמֶר
יְרֵמְיָהוּ וַיֹּשֶׁבֶת יְרֵמְיָהוּ
מֶלֶךְ־בָּבֶל תִּנְתֶּן: ס

18 אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמֶר יְרֵמְיָהוּ
צִדְקָיָהוּ מָה חָטָאתִי לָךְ
וְלָעָם הַזֶּה כִּי־נִתְּתָם וְלַעֲבָדֶיךָ
אוֹתִי אֶל־בַּיִת הַכְּלֹא:

19 נְבִיאֵיכֶם וְאִיהֶם וְאִיו
אֲשֶׁר־נִבְּאוּ לָכֶם לֵאמֹר
לֹא־יָבֹא מֶלֶךְ־בָּבֶל עָלֵיכֶם
וְעַל הָאָרֶץ הַזֹּאת:

20 וְעַתָּה שְׂמַע־נָא אֲדֹנָי
הַמֶּלֶךְ תִּפְלֶ־נָא תַחֲנֹתַי לְפָנֶיךָ

per vices, nomine Jerias filii
Selemiæ filii Hananiæ: et
apprehendit Jeremiam
prophetam, dicens: Ad Chaldæos
profugis.

13 Et respondit Jeremias: Falsum
est: non fugio ad Chaldæos. Et
non audivit eum, sed
comprehendit Jerias Jeremiam, et
adduxit eum ad principes:

14 quam ob rem irati principes
contra Jeremiam, cæsum eum
miserunt in carcerem qui erat in
domo Jonathan scribæ: ipse enim
præpositus erat super carcerem.

15 Itaque ingressus est Jeremias
in domum laci et in ergastulum: et
sedit ibi Jeremias diebus multis.

16 Mittens autem Sedecias rex,
tulit eum: et interrogavit eum in
domo sua abscondite, et dixit:
Putasne est sermo a Domino? Et
dixit Jeremias: Est: et ait: In
manus regis Babylonis traderis.

17 Et dixit Jeremias ad regem
Sedeciam: Quid peccavi tibi, et
servis tuis, et populo tuo, quia
misisti me in domum carceris?

18 ubi sunt prophetae vestri, qui
prophetabant vobis, et dicebant:
Non veniet rex Babylonis super
vos, et super terram hanc?

19 Nunc ergo audi, obsecro,
domine mi rex: valeat deprecatio
mea in conspectu tuo, et ne me
remittas in domum Jonathan
scribæ, ne moriar ibi.

20 Præcepit ergo rex Sedecias ut
traderetur Jeremias in vestibulo
carceris, et daretur ei torta panis
quotidie, excepto pulmento, donec
consumerentur omnes panes de
civitate: et mansit Jeremias in
vestibulo carceris.

<p>ἕως ἐξέλιπον οἱ ἄρτοι ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἐκάθισεν Ἰερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς</p>	<p>יְהוֹנָתָן וְאַלְתָּשַׁבְנִי בֵּית הַסֵּפֶר וְלֹא אָמוּת שָׁם:</p> <p>צִדְקִיָּהוּ וַיִּצְוֶה הַמֶּלֶךְ 21 וַיִּפְקְדוּ אֶת־יְרֵמְיָהוּ בַּחֲצָר וַנִּתֵּן לוֹ כַּפְר־לֶחֶם הַמִּטְרָה לַיּוֹם מִחֻוּץ הָאֲפִים עַד־תָּם כָּל־הַלֶּחֶם מִן־הָעִיר וַיֵּשֶׁב הַמִּטְרָה: יְרֵמְיָהוּ בַּחֲצָר</p>	
<p>45.1 καὶ ἤκουσεν Σαφατίας υἱὸς Μαθαν καὶ Γοδολίας υἱὸς Πασχωρ καὶ Ἰωαχαλ υἱὸς Σελεμίου τοὺς λόγους οὓς ἐλάλει Ἰερεμίας ἐπὶ τὸν λαὸν λέγων</p> <p>45.2 οὕτως εἶπεν κύριος ὁ κατοικῶν ἐν τῇ πόλει ταύτη ἀποθανεῖται ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ὁ ἐκπορευόμενος πρὸς τοὺς Χαλδαίους ζήσεται καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς εὐρεμα καὶ ζήσεται</p> <p>45.3 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος παραδιδομένη παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας δυνάμεως βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ συλλημψεται αὐτή</p> <p>45.4 καὶ εἶπαν τῷ βασιλεῖ ἀναιρεθήτω δὴ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅτι αὐτὸς ἐκλύει τὰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων τῶν πολεμούντων τῶν καταλειπομένων ἐν τῇ πόλει καὶ τὰς χεῖρας παντὸς τοῦ λαοῦ λαλῶν πρὸς αὐτοὺς κατὰ τοὺς λόγους τούτους ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος οὐ χρησιμολογεῖ εἰρήνην τῷ λαῷ τούτῳ ἀλλ' ἢ πονηρὰ</p> <p>45.5 καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἰδοὺ αὐτὸς ἐν χερσὶν ὑμῶν ὅτι οὐκ ἠδύνατο ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτοῦς</p> <p>45.6 καὶ ἔρριψαν αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον Μελχιου υἱοῦ τοῦ βασιλέως ὃς ἦν ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς καὶ ἐχάλασαν αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον καὶ ἐν τῷ λάκκῳ οὐκ ἦν ὕδωρ ἀλλ' ἢ βόρβορος καὶ ἦν ἐν τῷ βορβόρῳ</p> <p>45.7 καὶ ἤκουσεν Αβδεμελεχ ὁ Αἰθίοψ καὶ αὐτὸς ἐν οἰκίᾳ τοῦ</p>	<p>38.1 שְׁפֹטִיָּה וַיִּשְׁמָע בֶּן־מִתְּוִן וַיְגַדְלִיָּהוּ בֶן־פִּשְׁחוֹר בֶּן־שִׁלְמִיָּהוּ וּפִשְׁחוֹר וַיִּוְכַל אֲשֶׁר בֶּן־מִלְכִיָּהוּ אֶת־הַדְּבָרִים יְרֵמְיָהוּ מִדְּבַר אֱלֹהֵי־הָעָם לֵאמֹר: ׀</p> <p>כֹּה אָמַר יְהוָה הַיֵּשֶׁב בְּעִיר 2 הַזֹּאת יָמוּת בַּחֶרֶב בְּרַעֲב וּבַדְּבַר וְהִיָּצָא אֶל־הַכְּשָׁדִים וְהִיָּתְהֶלְו נַפְשׁוֹ וְחַיָּה יִחִיה לְשָׁלָל וְחַי: ׀</p> <p>כֹּה אָמַר יְהוָה הַנִּתֵּן תַּנְתָּן 3 הָעִיר הַזֹּאת בְּיַד חַיִל מֶלֶךְ־בָּבֶל וּלְכַדָּה:</p> <p>אֶל־הַמֶּלֶךְ וַיֹּאמְרוּ הַשָּׂרִים 4 יוֹמַת נָא אֶת־הָאִישׁ הַזֶּה הוּא־מֶרְפָּא אֶת־יְדֵי־כִי־עַל־כֵּן אֲנִישִׁי הַמְּלַחְמָה הַנְּשֹׂאֲרִים בְּעִיר הַזֹּאת וְאֵת יְדֵי כָל־הָעָם כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְדַבֵּר אֲלֵיהֶם כִּי הָאִישׁ הַזֶּה אֵינּוּ דָרֵשׁ לְשָׁלוֹם לְעַם הַזֶּה כִּי אִם־לְרָעָה:</p> <p>וַיֹּאמְרוּ הַמֶּלֶךְ צִדְקִיָּהוּ 5 הַנֶּהֱוָה הוּא בְּיַדְכֶם כִּי־אֵין הַמֶּלֶךְ יִוְכַל אֶתְכֶם דְּבַר:</p> <p>וַיִּשְׁלַכוּ וַיִּקְחוּ אֶת־יְרֵמְיָהוּ 6 אֹתוֹ אֶל־הַבּוֹר מִלְכִיָּהוּ אֲשֶׁר בַּחֲצָר בֶּן־הַמֶּלֶךְ הַמִּטְרָה וַיִּשְׁלַחוּ אֶת־יְרֵמְיָהוּ בַּחֲבָלִים וּבַבּוֹר אֵין־מַיִם כִּי יְרֵמְיָהוּ אִם־טָיִט וַיִּטְבַּע</p>	<p>38.1 Audivit autem Saphatias filius Mathan, et Gedelias filius Phassur, et Juchal filius Selemiæ, et Phassur filius Melchiæ, sermones quos Jeremias loquebatur ad omnem populum, dicens:</p> <p>2 Hæc dicit Dominus: Quicumque manserit in civitate hac, morietur gladio, et fame, et peste: qui autem profugerit ad Chaldæos, vivet, et erit anima ejus sospes et vivens.</p> <p>3 Hæc dicit Dominus: Tradendo tradetur civitas hæc in manu exercitus regis Babylonis, et capiet eam.</p> <p>4 Et dixerunt principes regi: Rogamus ut occidatur homo iste: de industria enim dissolvit manus virorum bellantium qui remanserunt in civitate hac, et manus universi populi, loquens ad eos juxta verba hæc: siquidem homo iste non quærit pacem populo huic, sed malum.</p> <p>5 Et dixit rex Sedecias: Ecce ipse in manibus vestris est: nec enim fas est regem vobis quidquam negare.</p> <p>6 Tulerunt ergo Jeremiam, et projecerunt eum in lacum Melchiæ filii Amelech, qui erat in vestibulo carceris: et submiserunt Jeremiam funibus in lacum, in quo non erat aqua, sed lutum: descendit itaque Jeremias in cœnum.</p> <p>7 Audivit autem Abdemelech Æthiops, vir eunuchus, qui erat in domo regis, quod misissent Jeremiam in lacum. Porro rex</p>

βασιλέως ὅτι ἔδωκαν Ιερεμιαν εἰς τὸν λάκκον καὶ ὁ βασιλεὺς ἦν ἐν τῇ πύλῃ Βενιαμιν

45.8 καὶ ἐξήλθεν πρὸς αὐτὸν καὶ ἐλάλησεν πρὸς τὸν βασιλέα καὶ εἶπεν

45.9 ἐπονηρεύσω ἃ ἐποίησας τοῦ ἀποκτεῖναι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ἀπὸ προσώπου τοῦ λιμοῦ ὅτι οὐκ εἰσὶν ἔτι ἄρτοι ἐν τῇ πόλει

45.10 καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Αβδεμελεχ λέγων λαβὲ εἰς τὰς χεῖράς σου ἐντεῦθεν τριάκοντα ἄνθρώπους καὶ ἀνάγαγε αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου ἵνα μὴ ἀποθάνῃ

45.11 καὶ ἔλαβεν Αβδεμελεχ τοὺς ἄνθρώπους καὶ εἰσηλθεν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ βασιλέως τὴν ὑπόγειον καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν παλαιὰ ῥάκη καὶ παλαιὰ σχοινία καὶ ἔρριπεν αὐτὰ πρὸς Ιερεμιαν εἰς τὸν λάκκον

45.12 καὶ εἶπεν ταῦτα θὲς ὑποκάτω τῶν σχοινίων καὶ ἐποίησεν Ιερεμίας οὕτως

45.13 καὶ εἴλκυσαν αὐτὸν τοῖς σχοινίοις καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου καὶ ἐκάθισεν Ιερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς

45.14 καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν πρὸς ἑαυτὸν εἰς οἰκίαν ἀσελισί τὴν ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς ἐρωτήσω σε λόγον καὶ μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμοῦ ῥῆμα

45.15 καὶ εἶπεν Ιερεμίας τῷ βασιλεῖ ἐὰν ἀναγγείλω σοι οὐχὶ θανάτῳ με θανατώσεις καὶ ἐὰν συμβουλευσώ σοι οὐ μὴ ἀκούσῃς μου

45.16 καὶ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς λέγων ζῆ κύριος ὁς ἐποίησεν ἡμῖν τὴν ψυχὴν ταύτην εἰ ἀποκτενῶ σε καὶ εἰ δώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων τούτων

45.17 καὶ εἶπεν αὐτῷ Ιερεμίας οὕτως εἶπεν κύριος ἐὰν ἐξελθὼν ἐξέλθῃς πρὸς ἡγεμόνας

בְּטִיט: ס

הַכּוֹשֵׁי וַיִּשְׁמַע עַבְד־מֶלֶךְ 7
אִישׁ סָרִיס וְהוּא בְּבַיִת הַמֶּלֶךְ
אֶת־יְרֵמְיָהוּ כִּי־נָתַנּוּ
אֶל־הַבּוֹר וְהַמֶּלֶךְ יוֹשֵׁב
בְּנִמְן: בְּשַׁעַר

וַיֵּצֵא עַבְד־מֶלֶךְ מִבַּיִת 8
הַמֶּלֶךְ וַיִּדְבֵּר אֶל־הַמֶּלֶךְ
לֵאמֹר:

9 הָאֲנָשִׁים אֲדֹנָי הַמֶּלֶךְ הֲרָעוּ
הָאֵלֶּה אֶת כָּל־אֲשֶׁר עָשָׂה
הַנְּבִיא אֶת לִיְרֵמְיָהוּ
אֶל־הַבּוֹר אֲשֶׁר־הִשְׁלִיכוּ
מִפְּנֵי הַרְעָב כִּי נִימַת תַּחְתּוֹ
אִין הַלְחָם עוֹד בְּעִיר:

10 וַיֵּצֵא הַמֶּלֶךְ אֶת
עַבְד־מֶלֶךְ הַכּוֹשֵׁי לֵאמֹר קח
אֲנָשִׁים בְּיָדְךָ מִזֵּה שְׂלִישִׁים
וְהַעֲלִית אֶת־יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא
בְּטַרְס יָמוֹת: מִן־הַבּוֹר

11 וַיִּקַּח עַבְד־מֶלֶךְ
אֶת־הָאֲנָשִׁים בְּיָדוֹ וַיָּבֵא
הָאוֹזֵר בֵּית־הַמֶּלֶךְ אֶל־תַּחַת
הַסַּחְבוֹת וַיִּקַּח מִשָּׁם בָּלוֹג
וַיִּבְלוֹג מִלְחָמִים סַחְבוֹת
וַיִּשְׁלַח אֶל־יְרֵמְיָהוּ
אֶל־הַבּוֹר בַּחֲבָלִים:

12 הַכּוֹשֵׁי וַיֹּאמֶר עַבְד־מֶלֶךְ 12
אֶל־יְרֵמְיָהוּ שִׁים נָא בְּלוֹאֵי
וְהַמְלָחִים תַּחַת הַסַּחְבוֹת
אֲצַלֹּת יָדֶיךָ מִתַּחַת לַחֲבָלִים
וַיַּעַשׂ יְרֵמְיָהוּ כֵן:

13 וַיִּמְשְׁכוּ אֶת־יְרֵמְיָהוּ
בַּחֲבָלִים וַיַּעֲלוּ אֹתוֹ מִן־הַבּוֹר
בַּחֲצָר הַמַּטְטָרָה: וַיֵּשֶׁב יְרֵמְיָהוּ
ס

14 צְדָקָהוּ וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ
וַיִּלְחַ אֶת־יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא אֲלֵיו
אֶל־מְבוֹא הַשְּׂלִישִׁי אֲשֶׁר
הַמֶּלֶךְ בְּבַיִת יְהוָה וַיֹּאמֶר

sedebat in porta Benjamin:

8 et egressus est Abdemelech de domo regis, et locutus est ad regem, dicens:

9 Domine mi rex, male fecerunt viri isti omnia quaecumque perpetrarunt contra Jeremiam prophetam, mittentes eum in lacum, ut moriatur ibi fame: non sunt enim panes ultra in civitate.

10 Præcepit itaque rex Abdemelech Æthiopi, dicens: Tolle tecum hinc triginta viros, et leva Jeremiam prophetam de lacu, antequam moriatur.

11 Assumptis ergo Abdemelech secum viris, ingressus est domum regis, quæ erat sub cellario, et tulit inde veteres pannos, et antiqua quæ computruerant, et submisit ea ad Jeremiam in lacum per funiculos.

12 Dixitque Abdemelech Æthiops ad Jeremiam: Pone veteres pannos, et hæc scissa et putrida, sub cubito manuum tuarum, et super funes. Fecit ergo Jeremias sic,

13 et extraxerunt Jeremiam funibus, et eduxerunt eum de lacu: mansit autem Jeremias in vestibulo carceris.

14 Et misit rex Sedecias, et tulit ad se Jeremiam prophetam ad ostium tertium quod erat in domo Domini: et dixit rex ad Jeremiam: Interrogo ego te sermonem, ne abscondas a me aliquid.

15 Dixit autem Jeremias ad Sedeciam: Si annuntiavero tibi, numquid non interficies me? et si consilium dederō tibi, non me audies.

16 Juravit ergo rex Sedecias Jeremiæ clam, dicens: Vivit Dominus, qui fecit nobis animam hanc, si occidero te, et si tradidero te in manus virorum istorum qui quærunt animam tuam.

17 Et dixit Jeremias ad Sedeciam: Hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israël: Si profectus exieris ad

βασιλέως Βαβυλῶνος και
ζήσεται ἡ ψυχὴ σου και ἡ πόλις
αὕτη οὐ μὴ κατακαυθῆ ἐν πυρὶ
και ζήση σὺ και ἡ οἰκία σου

45.18 και ἐὰν μὴ ἐξέλθῃς
δοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς
χειρας τῶν Χαλδαίων και
καύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρὶ και σὺ
οὐ μὴ σωθῆς

45.19 και εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ
Ιερεμια ἐγὼ λόγον ἔχω τῶν
Ιουδαίων τῶν πεφευγόντων
πρὸς τοὺς Χαλδαίους μὴ δώσειν
με εἰς χειρας αὐτῶν και
καταμωκήσουσίν μου

45.20 και εἶπεν Ιερεμιας οὐ μὴ
παραδώσιν σε ἄκουσον τὸν
λόγον κυρίου ὃν ἐγὼ λέγω πρὸς
σέ και βέλτιον ἔσται σοι και
ζήσεται ἡ ψυχὴ σου

45.21 και εἰ μὴ θέλεις σὺ
ἐξελεθεῖν οὗτος ὁ λόγος ὃν
ἔδειξέν μοι κύριος

45.22 και ἰδοὺ πᾶσαι αἱ
γυναῖκες αἱ καταλειφθεῖσαι ἐν
οἰκίᾳ βασιλέως Ιουδα ἐξήγοντο
πρὸς ἄρχοντας βασιλέως
Βαβυλῶνος και αὐταὶ ἔλεγον
ἠπάτησάν σε και δυνήσουσίν
σοι ἄνδρες εἰρηνικοὶ σου και
καταλύσουσιν ἐν ὀλισθήμασιν
πόδας σου ἀπέστρεψαν ἀπὸ σοῦ

45.23 και τὰς γυναῖκάς σου και
τὰ τέκνα σου ἐξόξουσιν πρὸς
τοὺς Χαλδαίους και σὺ οὐ μὴ
σωθῆς ὅτι ἐν χειρὶ βασιλέως
Βαβυλῶνος συλλημφθήσῃ και ἡ
πόλις αὕτη κατακαυθήσεται

45.24 και εἶπεν αὐτῷ ὁ
βασιλεὺς ἄνθρωπος μὴ γνώτω
ἐκ τῶν λόγων τούτων και σὺ οὐ
μὴ ἀποθάνῃς

45.25 και ἐὰν ἀκούσωσιν οἱ
ἄρχοντες ὅτι ἐλάλησάν σοι και
ἔλθουσιν πρὸς σέ και εἰπωσίν
σοι ἀνάγγελον ἡμῖν τί ἐλάλησέν
σοι ὁ βασιλεὺς μὴ κρύψῃς ἀφ'
ἡμῶν και οὐ μὴ ἀνέλωμέν σε και
τί ἐλάλησεν πρὸς σέ ὁ βασιλεὺς

45.26 και ἐρεῖς αὐτοῖς ῥίπτω
ἐγὼ τὸ ἔλεός μου κατ'
ὀφθαλμοὺς τοῦ βασιλέως πρὸς
τὸ μὴ ἀποστρέψαι με εἰς οἰκίαν

אֶל-יְרֵמְיָהוּ שָׁאֵל אֲנִי אֶתְּךָ
אֶל-תְּכַתֵּד מִמֶּנִּי דְבָרֶיךָ דְבָרֶיךָ

וַיֹּאמֶר יְרֵמְיָהוּ 15

אֶל-צְדָקְיָהוּ בִּי אֲגִיד לְךָ
וְכִי הָלֹא הִמַּת תְּמִיתָנִי
אֵי-עָצָף לֹא תִשְׁמַע אֵלַי:

וַיִּשְׁבַּע הַמֶּלֶךְ צְדָקְיָהוּ 16

אֶל-יְרֵמְיָהוּ בְּסֶתֶר לֹא-אֶמֶר
אֲשֶׁר עָשִׂה-לָּנוּ אֵת חֵי-יְהוָה
אֶת-הַנְּפֹשׁ הַזֹּאת אִם-אֶמְתָּהּ
וְאִם-אֶתְּנֶנָּה בְּיַד הָאֲנָשִׁים
הָאֵלֶּה אֲשֶׁר מְבַקְשִׁים
אֶת-נַפְשִׁי: ס

וַיֹּאמֶר יְרֵמְיָהוּ 17

אֶל-צְדָקְיָהוּ כֹה-אָמַר יְהוָה
יִשְׂרָאֵל אֱלֹהֵי צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
אִם-יֵצֵא תֵצֵא אֶל-שָׂרֵי
נַפְשֵׁךָ מִלְּךָ-בְּבֹל וְחִיתָה
וְהָעִיר הַזֹּאת לֹא תִשְׁרָף בְּאֵשׁ
אֶתָּה וּבֵיתְךָ: וְחִתָּה

וְאִם לֹא-תֵצֵא אֶל-שָׂרֵי 18

מִלְּךָ בְּבֹל וְנִתְּנָה הָעִיר הַזֹּאת
וְיִשְׂרָפוּהָ בְּאֵשׁ בְּיַד הַכַּשְׂדִּים
וְאַתָּה לֹא-תִמְלַט מֵיָדָם: ס

צְדָקְיָהוּ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ 19

אֶל-יְרֵמְיָהוּ אֲנִי דֹאג
בְּכֹל אֶת-הַיְהוּדִים אֲשֶׁר
אֶל-הַכַּשְׂדִּים כִּי-יִתְּנֻנִי אֹתִי
וְהִתְעַלְלוּ-בִּי: פ בְּיָדָם

וַיִּתְּנוּ וַיֹּאמֶר יְרֵמְיָהוּ לֹא 20

שָׁמַע-נָא בְּקוֹל יְהוָה לְאֲשֶׁר
אָלַיךָ וְנִיטב לְךָ אֲנִי דְבָר
וַיִּתְּחִי נַפְשִׁי:

וְאִם-מָאן אֶתָּה לְצִאת זֶה 21

הַדְּבָר אֲשֶׁר הִרְאֵנִי יְהוָה:

וְהִנֵּה כָל-הַנְּשִׂים אֲשֶׁר 22

נִשְׂאָרוּ בְּבֵית מֶלֶךְ-יְהוּדָה
בְּבֹל מוֹצְאוֹת אֶל-שָׂרֵי מֶלֶךְ
וְהִנֵּה אִמְרוֹת הַסִּיתוּךָ וַיִּכְלוּ
שְׁלֹמֹה הִטְבְּעוּ בְּכִץ לְךָ אֲנָשִׁי

principes regis Babylonis, vivet
anima tua, et civitas haec non
succendetur igni: et salvus eris tu,
et domus tua.

18 Si autem non exieris ad
principes regis Babylonis, tradetur
civitas haec in manus
Chaldæorum, et succendent eam
igni: et tu non effugies de manu
eorum.

19 Et dixit rex Sedecias ad
Jeremiam: Sollicitus sum propter
Judæos qui transfugerunt ad
Chaldæos, ne forte tradar in
manus eorum, et illudant mihi.

20 Respondit autem Jeremias:
Non te tradent. Audi, quæso,
vocem Domini, quam ego loquor
ad te, et bene tibi erit, et vivet
anima tua.

21 Quod si nolueris egredi, iste est
sermo quem ostendit mihi
Dominus:

22 ecce omnes mulieres quæ
remanserunt in domo regis Juda
educentur ad principes regis
Babylonis, et ipsæ dicent:
Seduxerunt te, et prævaluerunt
adversum te, viri pacifici tui:
demerserunt in coeno et in lubrico
pedes tuos, et recesserunt a te.

23 Et omnes uxores tuæ et filii tui
educentur ad Chaldæos: et non
effugies manus eorum, sed in
manu regis Babylonis capieris, et
civitatem hanc comburet igni.

24 Dixit ergo Sedecias ad
Jeremiam: Nullus sciat verba hæc,
et non morieris.

25 Si autem audierint principes
quia locutus sum tecum, et
venerint ad te, et dixerint tibi:
Indica nobis quid locutus sis cum
rege: ne celes nos, et non te
interficiemus: et quid locutus est
tecum rex:

26 dices ad eos: Prostravi ego
preces meas coram rege, ne me
reduci juberet in domum
Jonathan, et ibi morerer.

27 Venerunt ergo omnes principes
ad Jeremiam, et interrogaverunt

<p>Ιωναθαν ἀποθανεῖν ἐκεῖ</p> <p>45.27 καὶ ἤλθοσαν πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς Ἱερεμῖαν καὶ ἠρώτησαν αὐτόν καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς κατὰ πάντα τοὺς λόγους τούτους οὓς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ βασιλεὺς καὶ ἀπεσιώπησαν ὅτι οὐκ ἠκούσθη λόγος κυρίου</p> <p>45.28 καὶ ἐκάθισεν Ἱερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς ἕως χρόνου οὗ συνελήμφθη Ἱερουσαλημ</p>	<p>רַגְלֵךְ נִגְּו אֶחָדָר׃</p> <p>23 וְאֶת־בְּנֵיךָ וְאֶת־כָּל־נַשְׂיֶיךָ מוֹצֵאִים אֶל־הַכַּפְּדִים וְאֵתָה מִיָּדָם כִּי בֵּיד לֹא־תִמְלֹט מִלְּךָ־בְּכָל־תְּתַפֵּשׁ וְאֶת־הַעִיר הַזֹּאת תִּשְׂרֹף בְּאֵשׁ׃ פ</p> <p>24 וַיֹּאמֶר צְדָקְיָהוּ אֶל־יְרֵמְיָהוּ אִישׁ אֶל־יַגְדֵּעַ בְּדַבְרִים־הָאֵלֶּה וְלֹא תָמוּת׃</p> <p>25 וְכִי־יִשְׁמְעוּ הַשָּׂרִים כִּי־דִבַּרְתִּי אֵתָהּ וּבָאוּ אֵלַיךָ הַגִּידָה־נָא לָנוּ וְנֹאמְרוּ אֵלֶיךָ מִה־דִבַּרְתָּ אֶל־הַמֶּלֶךְ מִמֶּנּוּ וְלֹא נִמְיָתָה אֶל־תִּכְתַּד וּמִה־דִבַּר אֵלַיךָ הַמֶּלֶךְ׃</p> <p>26 מִפִּיל־אֲגִי וְאִמְרַת אֲלֵיהֶם תִּחַנְּתִי לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ לִבְלֹתִי בַּיִת יְהוָה לְמוֹת הַשִּׁיבְנִי שָׁם׃ פ</p> <p>27 וַיָּבֹאוּ כָל־הַשָּׂרִים אֶל־יְרֵמְיָהוּ וַיִּשְׁאֲלוּ אֹתוֹ וַיִּגַּד בְּכָל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לָהֶם אֲשֶׁר צִוָּה הַמֶּלֶךְ וַיִּתְּרָשׁוּ מִמֶּנּוּ כִּי לֹא־נִשְׁמַע הַדָּבָר׃ פ</p> <p>28 וַיֵּשֶׁב יְרֵמְיָהוּ בְּחֶצֶר הַמִּטְרָה עַד־זֶוּם אֲשֶׁר־נִלְכְּדָה בְּאֲשֶׁר יְרוּשָׁלַם סוּהָיָה נִלְכְּדָה יְרוּשָׁלַם׃ פ</p>	<p>eum, et locutus est eis juxta omnia verba quæ præceperat ei rex: et cessaverunt ab eo: nihil enim fuerat auditum.</p> <p>28 Mansit vero Jeremias in vestibulo carceris usque ad diem quo capta est Jerusalem: et factum est ut caperetur Jerusalem.</p>
<p>46.1 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ τοῦ Σεδεκία βασιλέως Ἰουδα ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ παρεγένετο Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ ἐπολιόρκουν αὐτήν</p> <p>46.2 καὶ ἐν τῷ ἐνδεκάτῳ ἔτει τοῦ Σεδεκία ἐν τῷ μηνὶ τῷ τετάρτῳ ἐνάτῃ τοῦ μηνὸς ἐρράγη ἡ πόλις</p> <p>46.3 καὶ εἰσηλθον πάντες οἱ ἡγεμόνες βασιλέως Βαβυλῶνος καὶ ἐκάθισαν ἐν πύλῃ τῇ μέσῃ</p>	<p>39.1 הַתְּשׁוּעִית בַּשָּׁנָה לְצִדְקָיָהוּ מִלְּךָ־יְהוּדָה בְּחֹדֶשׁ כָּא נְבוּכַדְרֶאצַּר הָעַשְׂרִי מִלְּךָ־בָבֶל וְכָל־חֵילוֹ וַיִּצְרוּ עָלֶיהָ׃ ס אֶל־יְרוּשָׁלַם</p> <p>2 בַּעֲשֻׂתִי־עֲשָׂרָה שָׁנָה לְצִדְקָיָהוּ בְּחֹדֶשׁ הַרְבִּיעִי בְּתִשְׁעָה לַחֹדֶשׁ הַבְּקֻצָּה הָעִיר׃</p> <p>3 מִלְּךָ־בָבֶל וּבָאוּ כָּל־שָׂרֵי וַיִּשְׁבּוּ בְּשַׁעַר הַתְּוֹף נִרְגְּלֵי</p>	<p>39.1 Anno nono Sedeciae regis Juda, mense decimo, venit Nabuchodonosor rex Babylonis, et omnis exercitus ejus, ad Jerusalem, et obsidebant eam.</p> <p>2 Undecimo autem anno Sedeciae, mense quarto, quinta mensis, aperta est civitas:</p> <p>3 et ingressi sunt omnes principes regis Babylonis, et sederunt in porta media: Neregel, Sereser, Semegarnabu, Sarsachim, Rabsares, Neregel, Sereser, Rebmag, et omnes reliqui principes regis Babylonis.</p>

Ναργαλασαρ και Σαμαγωθ και
Ναβουσαχαρ και Ναβουσαρις
και Ναγαργασασερ Ραβαμαγ
και οι καταλοιποι ηγεμονες
βασιλεως Βαβυλωνος

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

46.14 και απεστειλαν και
ελαβον τον Ιερεμιαν εξ αυλης
της φυλακης και εδωκαν αυτον
προς τον Γοδολιαν υιον Αχικαμ
υιου Σαφαν και εξηγαγον αυτον
και εκαθισεν εν μεσω του λαου

46.15 και προς Ιερεμιαν
εγενετο λογος κυριου εν τη
αυλη της φυλακης λεγων

46.16 πορευου και ειπον προς
Αβδεμελεχ τον Αιθιοπα ουτως
ειπεν κυριος ο θεος Ισραηλ ιδου
εγω φερω τους λογους μου επι
την πολιν ταυτην εις κακα και
ουκ εις αγαθα

46.17 και σωσω σε εν τη ημερα
εκεινη και ου μη δωσω σε εις
χειρας των ανθρωπων ων συ
φοβησθ απο προσωπου αυτων

46.18 οτι σφωζων σωσω σε και εν
ρομφαια ου μη πεσης και εσται
η ψυχη σου εις ευρεμα οτι
επεποιθεις επ' εμοι φησιν
κυριος

סמגרינבו שראצור
שרסקים רבסרים נרגל
וכלשאריית שראצור רבמג
שרי מלך בבל:

צדקיהו ויהי כאשר ראם 4
מלך יהודה וכל אנשי
ויברחו ויצאו לילה המלחמה
המלך מוהעיר דרו גו
בשער בין החמטים ויצא
דרו הערבה:

וירדפו חילכשדים 5
אחריהם וישגו את צדקיהו
ויקחו אתו בערכות ירחו
ויעלהו אל נבוכדנאצר
רבלתה בארץ מלך בבל:
חמת נידבר אתו משפטם:

את בני וישחט מלך בבל 6
צדקיהו ברבלה לעיניו ואת
יהודה שחט מלך בבל
כלתרי:

ואת עיני צדקיהו ענר 7
ויאסרהו בנחשמים לבאי
אתו בבלה:

ואת בית המלך ואת בית 8
העם שרפו הכשדים באש
ואת חמות ירושלם נחצו:

הנשארים ואת יתר העם 9
בעיר ואת הנפלים אשר
ואת יתר העם נפלו עליו
1 הנשארים הגלה נבוזראדן
רב טבחים בבל:

ומן העם הדלים אשר 10
אינלהם מאומה השאיר
בארץ נבוזראדן רב טבחים
יהודה ויתן להם פרמים
הוא: ויגבים ביום

ויצו נבוכדנאצר 11
מלך בבל על ירמיהו בנד
נבוזראדן רב טבחים לאמר:

4 Cumque vidisset eos Sedecias
rex Juda, et omnes viri bellatores,
fugerunt: et egressi sunt nocte de
civitate per viam horti regis, et per
portam quæ erat inter duos
muros, et egressi sunt ad viam
deserti.

5 Persecutus est autem eos
exercitus Chaldæorum, et
comprehenderunt Sedeciam in
campo solitudinis Jerichontinæ, et
captum adduxerunt ad
Nabuchodonosor regem
Babylonis, in Reblatha, quæ est in
terra Emath: et locutus est ad eum
judicia.

6 Et occidit rex Babylonis filios
Sedeciae in Reblatha, in oculis
ejus: et omnes nobiles Juda
occidit rex Babylonis.

7 Oculos quoque Sedeciae eruit, et
vinxit eum compedibus ut
duceretur in Babylonem.

8 Domum quoque regis et domum
vulgi succenderunt Chaldæi igni,
et murum Jerusalem
subverterunt.

9 Et reliquias populi qui
remanserant in civitate, et
perfugas qui transfugerant ad
eum, et superfluos vulgi qui
remanserant, transtulit
Nabuzardan, magister militum, in
Babylonem.

10 Et de plebe pauperum, qui nihil
penitus habebant, dimisit
Nabuzardan magister militum in
terra Juda, et dedit eis vineas et
cisternas in die illa.

11 Præceperat autem
Nabuchodonosor rex Babylonis de
Jeremia Nabuzardan magistro
militum, dicens:

12 Tolle illum, et pone super eum
oculos tuos, nihilque ei mali
facias: sed ut voluerit, sic facias ei.

13 Misit ergo Nabuzardan
princeps militiæ, et Nabusezban,
et Rabsares, et Neregel, et Sereser,
et Rebmag, et omnes optimates
regis Babylonis,

14 miserunt, et tulerunt Jeremiam

	<p>קָחֵנוּ וְעִינֵינוּ שְׁמִים עָלֵינוּ 12 וְאַל־תַּעַשׂ לָנוּ מְאוּמָה רַע כִּי בְּאֶשֶׁר יִדְבַר אֱלֹהֵינוּ בְּן אָם עָשָׂה עִמּוֹ:</p> <p>וַיִּשְׁלַח נְבוּזַרְאֲדָן 13 רַב־טַבָּחִים וּנְבוּשַׁזְבָּן רַב־סָרִיס וְנִגְגַל שַׁר־אַצָּר רַב־מַג וְכָל רַבֵּי מִלְּוֵה־בְּבַל: וַיִּשְׁלְחוּ וַיִּקְחוּ 14 אֶת־יִרְמְיָהוּ מִחֶצְרַת הַמְּטָרָה אֶל־גְּדַלְיָהוּ וַיִּתְּנוּ אֹתוֹ בְּיַד־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן לְהוֹצֵאֵהוּ אֶל־הַבַּיִת וַיִּשָּׁב בְּתוֹךְ הָעָם: ס</p> <p>וְאַל־יִרְמְיָהוּ הֵנָּה 15 דְּבַר־יְהוָה בְּהִיתוֹ עֲצוֹר בְּחֶצְרַת הַמְּטָרָה לֵאמֹר: הַלֹּוֹף וְאַמְרָתְךָ 16 הַכּוֹשֵׁי לֵאמֹר 3 לְעַבְד־מִלְּוֵה כִּה־אֲמַר יְהוָה צָבָאוֹת אֱלֹהֵינוּ מִכִּיָּא מִבֵּי יִשְׂרָאֵל הַנְּנִי אֶת־דְּבָרֵי אֱלֹהֵינוּ הַנְּזָאֵת לְרַעַה וְלֹא לְטוֹבָה וְהֵנוּ לְפָנֶיךָ בַּיּוֹם הַהוּא: וְהַצִּלְתִּיךָ בַּיּוֹם־הַהוּא 17 נְאֻם־יְהוָה וְלֹא תִנָּתֵן בְּיָד הַאֲנָשִׁים אֲשֶׁר־אַתָּה יָגוּר מִפְּנֵיהֶם: וּבְחֶרֶב כִּי מִלֵּט אֲמַלְטֶךָ 18 לֹא תִפֹּל וְהִיָּתָה לְךָ נִפְשָׁךָ כִּי־בִטְחָתְךָ כִּי לְשָׁלֵל נְאֻם־יְהוָה: ס</p>	<p>de vestibulo carceris, et tradiderunt eum Godoliae filio Ahicam filii Saphan, ut intraret in domum, et habitaret in populo.</p> <p>15 Ad Jeremiam autem factus fuerat sermo Domini, cum clausus esset in vestibulo carceris, dicens:</p> <p>16 Vade, et dic Abdemelech Æthiopi, dicens: Hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israël: Ecce ego inducam sermones meos super civitatem hanc in malum, et non in bonum, et erunt in conspectu tuo in die illa.</p> <p>17 Et liberabo te in die illa, ait Dominus, et non traderis in manus virorum quos tu formidas:</p> <p>18 sed eruens liberabo te, et gladio non cades, sed erit tibi anima tua in salutem, quia in me habuisti fiduciam, ait Dominus.</p>
<p>47.1 ὁ λόγος ὁ γενόμενος παρὰ κυρίου πρὸς Ἱερεμیان ὕστερον μετὰ τὸ ἀποστεῖλαι αὐτὸν Ναβουζαρδαν τὸν ἀρχιμάγειρον τὸν ἐκ Δαμαν ἐν τῷ λαβεῖν αὐτὸν ἐν χειροπέδαις ἐν μέσῳ ἀποικίας Ἰουδα τῶν ἡγμένων εἰς Βαβυλῶνα</p> <p>47.2 καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ὁ ἀρχιμάγειρος καὶ εἶπεν αὐτῷ</p>	<p>40.1 אֲשֶׁר־הֵנָּה הַדְּבָרִי אֶל־יִרְמְיָהוּ מֵאֵת יְהוָה אֲחֵרָא נְבוּזַרְאֲדָן שְׁלַח אֹתוֹ רַב־טַבָּחִים מִן־הַרְמָה בְּקִתְּמוֹ וְהוּא־אֲסוּר בְּאֲזָקִים אֹתוֹ בְּתוֹךְ פְּלִגְלוֹת יְרוּשָׁלַם וַיְהִי־וְהָיָה הַמַּגְלִים בְּבַלְיָה:</p>	<p>40.1 Sermo qui factus est ad Jeremiam a Domino, postquam dimissus est a Nabuzardan magistro militiæ de Rama, quando tulit eum vinctum catenis in medio omnium qui migrabant de Jerusalem et Juda, et ducebantur in Babylonem.</p> <p>2 Tollens ergo princeps militiæ Jeremiam, dixit ad eum: Dominus</p>

κύριος ὁ θεός σου ἐλάλησεν τὰ κακὰ ταῦτα ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον

47.3 καὶ ἐποίησεν κύριος ὅτι ἠμάρτετε αὐτῷ καὶ οὐκ ἠκούσατε αὐτοῦ τῆς φωνῆς

47.4 ἰδοὺ ἔλυσά σε ἀπὸ τῶν χειροπέδων τῶν ἐπὶ τὰς χεῖράς σου εἰ καλὸν ἐναντίον σου ἐλθεῖν μετ' ἐμοῦ εἰς Βαβυλῶνα ἦκε καὶ θήσω τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπὶ σέ

47.5 εἰ δὲ μὴ ἀπώτρεχε καὶ ἀνάστρεφον πρὸς Γοδολιαν υἱὸν Αχικαμ υἱοῦ Σαφαν ὃν κατέστησεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν γῆ Ἰουδα καὶ οἴκησον μετ' αὐτοῦ ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ ἐν γῆ Ἰουδα εἰς ἅπαντα τὰ ἀγαθὰ ἐν ὀφθαλμοῖς σου τοῦ πορευθῆναι πορεύου καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ ἀρχιμάγειρος δῶρα καὶ ἀπέστειλεν αὐτόν

47.6 καὶ ἦλθεν πρὸς Γοδολιαν εἰς Μασσηφα καὶ ἐκάθισεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ τοῦ καταλειφθέντος ἐν τῇ γῆ

47.7 καὶ ἠκούσαν πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως τῆς ἐν ἀγρῷ αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν ὅτι κατέστησεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν Γοδολιαν ἐν τῇ γῆ καὶ παρεκατέθετο αὐτῷ ἄνδρας καὶ γυναῖκας αὐτῶν οὓς οὐκ ἀπώκισεν εἰς Βαβυλῶνα

47.8 καὶ ἦλθεν πρὸς Γοδολιαν εἰς Μασσηφα Ἰσμαηλ υἱὸς Ναθανιου καὶ Ἰωαναν υἱὸς Καρθε καὶ Σαραίας υἱὸς Θαναεμεθ καὶ υἱοὶ Ὡφε τοῦ Νετωφατι καὶ Ἰεζονίας υἱὸς τοῦ Μοχατι αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν

47.9 καὶ ὤμοσεν αὐτοῖς Γοδολιας καὶ τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν λέγων μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου τῶν παίδων τῶν Χαλδαίων κατοικήσατε ἐν τῇ γῆ καὶ ἐργάσασθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος καὶ βέλτιον ἔσται ὑμῖν

47.10 καὶ ἰδοὺ ἐγὼ κάθημαι ἐναντίον ὑμῶν εἰς Μασσηφα

לִירְמִיָּהוּ וַיִּקַּח רַב־טַבָּחִים 2
וַיֹּאמֶר אֵלָיו יְהוָה אֱלֹהֵיךָ
אֶת־הַרְעָה הַזֹּאת דְּבַר
אֶל־הַמֶּלֶךְ הַזֶּה:

וַיָּבֵא נִיעַשׁ יְהוָה כְּאֲשֶׁר 3
דְּבַר כִּי־חָטְאתֶם לַיהוָה
וְלֹא־שָׂמַעְתֶּם בְּקוֹלוֹ וַהֲיֵה
הַזֶּה: הַדְּבַר דַּבֵּר לְכֶם

הַיּוֹם וְעַתָּה הִנֵּה פָתַחְתִּיךָ 4
מִן־הָאֲזִקִּים אֲשֶׁר עַל־יְדֶיךָ
לָבוֹא אֵתִי אִם־טוֹב בְּעֵינֶיךָ
כָּבֹל בֹּא וְאָשִׁים אֶת־עֵינַי
בְּעֵינֶיךָ עָלֶיךָ וְאִם־רַע
לָבוֹא־אֵתִי כָּבֹל חֲדַל רֹאֵה
לְפָנֶיךָ אֶל־טוֹב כֹּל־הָאָרֶץ
וְאֶל־הַיֶּשֶׁר בְּעֵינֶיךָ לְלַכֵּת
לָךְ: שָׁמָּה

וַיָּשָׁבָה וַעֲזָבוּ לֹא־יָשׁוּב 5
אֶל־גְּדַלְיָה בֶן־אַחִיקָם
בֶּן־שָׁפָן אֲשֶׁר הַפְּקִיד
מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּעָרֵי יְהוּדָה וְשָׁב
אִו אִתּוֹ בְּתוֹךְ הָעָם
אֶל־כָּל־הַיֶּשֶׁר בְּעֵינֶיךָ לְלַכֵּת
רַב־טַבָּחִים לָךְ וַיִּתְּנוּ־לְךָ
אֲרָתָה וּמִשְׁאֵת וַיִּשְׁלַחְהוּ:

אֶל־גְּדַלְיָה וַיָּבֵא יִרְמְיָהוּ 6
בֶּן־אַחִיקָם הַמִּצְפָּתָה וַיִּשָּׁב
בְּתוֹךְ הָעָם הַנְּשָׂאָרִים אִתּוֹ
בְּאֶרֶץ: ס

הַחֲזִילִים וַיִּשְׁמְעוּ כָל־שָׂרֵי 7
אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה הַמָּה וְאֲנָשֵׁיהֶם
מֶלֶךְ־בָּבֶל כִּי־הַפְּקִיד
אֶת־גְּדַלְיָהוּ בֶן־אַחִיקָם בְּאֶרֶץ
הַפְּקִיד אִתּוֹ אֲנָשִׁים וְכִנֹּי
וְנָשִׁים וְטָף וּמִדַּלַּת הָאָרֶץ
מֵאֲשֶׁר לֹא־הִגְלוּ בְּבִלְהָ:

הַמִּצְפָּתָה וַיָּבֵאוּ אֶל־גְּדַלְיָה 8
וַיִּשְׁמַעְאֵל בֶּן־נַתַנְיָהוּ וַיֹּחֲזִנוּ
בְּגִי־קָרְס וּשְׂרָיָה וַיֹּונְתוּ
עִפְי עוֹפֵי בֶן־תַּנְחֻמֶת וּבְגִנִּי

Deus tuus locutus est malum hoc super locum istum:

3 et adduxit, et fecit Dominus sicut locutus est, quia peccastis Domino, et non audistis vocem ejus: et factus est vobis sermo hic.

4 Nunc ergo ecce solvi te hodie de catenis quæ sunt in manibus tuis: si placet tibi ut venias mecum in Babylonem, veni, et ponam oculos meos super te: si autem displicet tibi venire mecum in Babylonem, reside: ecce omnis terra in conspectu tuo est: quod elegeris, et quo placuerit tibi ut vadas, illuc perge:

5 et mecum noli venire, sed habita apud Godoliam filium Ahicam filii Saphan, quem præposuit rex Babylonis civitatibus Juda: habita ergo cum eo in medio populi: vel quocumque placuerit tibi ut vadas, vade. Dedit quoque ei magister militiæ cibaria et munuscula, et dimisit eum.

6 Venit autem Jeremias ad Godoliam filium Ahicam in Masphath, et habitavit cum eo in medio populi qui relictus fuerat in terra.

7 Cumque audissent omnes principes exercitus, qui dispersi fuerant per regiones, ipsi et socii eorum, quod præfecisset rex Babylonis Godoliam filium Ahicam terræ, et quod commendasset ei viros, et mulieres, et parvulos, et de pauperibus terræ, qui non fuerant translati in Babylonem,

8 venerunt ad Godoliam in Masphath, et Ismahel filius Nathaniæ, et Johanan et Jonathan filii Caree, et Sareas filius Thanehumeth, et filii Ophi, qui erant de Netophathi, et Jezonias filius Maachathi, ipsi et viri eorum.

9 Et juravit eis Godolias filius Ahicam filii Saphan, et comitibus eorum, dicens: Nolite timere servire Chaldæis: habitate in terra, et servite regi Babylonis, et bene erit vobis.

στῆναι κατὰ πρόσωπον τῶν Χαλδαίων οἱ ἄν ἔλθωσιν ἐφ' ὑμᾶς καὶ ὑμεῖς συναγάγετε οἶνον καὶ ὀπώραν καὶ συναγάγετε ἔλαιον καὶ βάλετε εἰς τὰ ἀγγεῖα ὑμῶν καὶ οἰκήσατε ἐν ταῖς πόλεσιν αἷς κατεκρατήσατε

47.11 καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ἐν γῆ Μωαβ καὶ ἐν υἱοῖς Ἀμμων καὶ οἱ ἐν τῇ Ἰδουμαία καὶ οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῆ ἤκουσαν ὅτι ἔδωκεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατάλειμμα τῷ Ἰουδα καὶ ὅτι κατέστησεν ἐπ' αὐτοὺς τὸν Γοδολιαν υἱὸν Ἀχικαμ

47.12 καὶ ἦλθον πρὸς Γοδολιαν εἰς γῆν Ἰουδα εἰς Μασσηφα καὶ συνήγαγον οἶνον καὶ ὀπώραν πολλὴν σφόδρα καὶ ἔλαιον

47.13 καὶ Ἰωαναν υἱὸς Καρηε καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἦλθον πρὸς Γοδολιαν εἰς Μασσηφα

47.14 καὶ εἶπαν αὐτῷ εἰ γνώσει γινώσκεις ὅτι Βελισα βασιλεὺς υἱῶν Ἀμμων ἀπέστειλεν πρὸς σέ τὸν Ἰσμαηλ πατάξαι σου ψυχὴν καὶ οὐκ ἐπίστευσεν αὐτοῖς Γοδολιας

47.15 καὶ Ἰωαναν εἶπεν τῷ Γοδολια κρυφαίως ἐν Μασσηφα πορεύσομαι διῆ καὶ πατάξω τὸν Ἰσμαηλ καὶ μηθεὶς γνώτω μὴ πατάξῃ σου ψυχὴν καὶ διασπαρῆ πᾶς Ἰουδα οἱ συνηγμένοι πρὸς σέ καὶ ἀπολοῦνται οἱ κατάλοιποι Ἰουδα

47.16 καὶ εἶπεν Γοδολιας πρὸς Ἰωαναν μὴ ποιήσης τὸ πρᾶγμα τοῦτο ὅτι ψευδὴ σὺ λέγεις περὶ Ἰσμαηλ

הַנְּטוּתִי וַיִּוְנְלִיהוּ בְּן־הַמַּעֲכָתִי
הָמָה וְאַנְשֵׁיהֶם:

9 וַיִּשְׁבְּעוּ לָהֶם גְּדוּלְיָהוּ 9
בְּן־אַחִיקָם בְּן־שָׁפָן
וְלֹאֲנִישֵׁיהֶם לְאִמֹר אַל־תִּירְאוּ
מֵעֲבוֹד הַכְּשָׁדִים שָׁבוּ בְּאַרְצָךְ
וַיִּיטֹב וַעֲבַדְוּ אֶת־מֶלֶךְ בָּבֶל
לָכֶם:

10 בַּמַּצְפָּה וְאַנְי הַנְּגִי יֵשֶׁב 10
לְעַמְד לִפְנֵי הַכְּשָׁדִים אֲשֶׁר
אֵלֵינוּ וְאַתָּם אֶסְפוּ יַיִן יִבְאוּ
בְכָל־יְכָם וְקִיץ וְשָׁמֶן וְשִׁמֹּן
וְשָׁבוּ בְּעָרֵיכֶם
אֲשֶׁר־תִּפְשָׁתֶם:

11 וְגַם כָּל־הַיְהוּדִים 11
אֲשֶׁר־בְּמוֹאָב וּבְגִי־עַמּוֹן
בְּכָל־הָאָרְצוֹת וּבְאֵזוֹם וְאֲשֶׁר
שָׁמְעוּ כִּי־נָתַן מֶלֶךְ־בָּבֶל
לַיהוָה וְכִי הִפְקִיד שְׂאֵרֵי
עַלְיָהֶם אֶת־גְּדוּלְיָהוּ
בְּן־אַחִיקָם:

12 וַיִּשְׁבוּ כָל־הַיְהוּדִים 12
מִכָּל־הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר
נִדְחוּ־שָׁם וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ־יְהוּדָה
אֶל־גְּדוּלְיָהוּ הַמַּצְפָּתָה וַיֹּאסְפוּ
מֵאֵד: פ יַיִן וְקִיץ הַרְבֵּה

13 וַיּוֹחֲנוּ בְּן־קָרֵם וְכָל־שָׂרֵי 13
הַחַיִּים אֲשֶׁר בְּשָׂדֵה בָּאֹ
אֶל־גְּדוּלְיָהוּ הַמַּצְפָּתָה:

14 תִּדַע 14 וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הִיָּדַע
כִּי בְעַלְיָסוּ מֶלֶךְ בְּגִי־עַמּוֹן
אֶת־יְשִׁמְעָאֵל בְּן־נְתַנְיָה שְׁלַח
לְהַכְתֹּתָ גִּבּוֹשׁ וְלֹא־הָאֲמִין
לָהֶם גְּדוּלְיָהוּ בְּן־אַחִיקָם:

15 וַיּוֹחֲנוּ בְּן־קָרֵם אָמַר 15
אֶל־גְּדוּלְיָהוּ בְּסֹתֵר בַּמַּצְפָּה
וְאָפָה לְאִמֹר אֵלְכָה נָא
אֶת־יְשִׁמְעָאֵל בְּן־נְתַנְיָה וְאִישׁ
יִכְבֶּה נֹפֶשׁ לֹא יִדַע לְמָה
וַנִּפְצוּ כָל־יְהוּדָה הַנִּקְבָּצִים

10 Ecce ego habito in Masphath, ut respondeam præcepto Chaldæorum qui mittuntur ad nos: vos autem colligite vindemiam, et messem, et oleum, et condite in vasis vestris, et manete in urbibus vestris quas tenetis.

11 Sed et omnes Judæi qui erant in Moab, et in filiis Ammon, et in Idumæa, et in universis regionibus, audito quod dedisset rex Babylonis reliquias in Judæa, et quod præposuisset super eos Godoliam filium Ahicam filii Saphan,

12 reversi sunt, inquam, omnes Judæi de universis locis ad quæ profugerant, et venerunt in terram Juda ad Godoliam in Masphath, et collegerunt vinum et messem multam nimis.

13 Johanan autem filius Caree, et omnes principes exercitus qui dispersi fuerant in regionibus, venerunt ad Godoliam in Masphath,

14 et dixerunt ei: Scito quod Baalis, rex filiorum Ammon, misit Ismahel filium Nathaniæ percutere animam tuam. Et non credidit eis Godolias filius Ahicam.

15 Johanan autem filius Caree dixit ad Godoliam seorsum in Masphath, loquens: Ibo, et percutiam Ismahel filium Nathaniæ, nullo sciente, ne interficiat animam tuam, et dissipentur omnes Judæi qui congregati sunt ad te, et peribunt reliquiæ Juda.

16 Et ait Godolias filius Ahicam ad Johanan filium Caree: Noli facere verbum hoc: falsum enim tu loqueris de Ismahel.

	<p>וְאֶבְדָּה שְׂאֲרֵית יְהוּדָה: אֲלֵיךָ וַיֵּאמֶר גְּדֹלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם 16 אֶל־יֹחָנָן בֶּן־קָרֵם אֶל־תַּעַשׂ אֶת־הַדְּבָר הַזֶּה תַּעֲשֵׂה כִּי־יִשְׁקֶר אֶתָּה דָּבָר אֶל־יְשָׁמְעָאֵל: 15</p>	
<p>48.1 και ἐγένετο τῷ μηνὶ τῷ ἐβδόμῳ ἦλθεν Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανίου υἱοῦ Ἐλῶσα ἀπὸ γένους τοῦ βασιλέως καὶ δέκα ἄνδρες μετ’ αὐτοῦ πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσηφα καὶ ἔφαγον ἐκεῖ ἄρτον ἅμα</p> <p>48.2 καὶ ἀνέστη Ἰσμαὴλ καὶ οἱ δέκα ἄνδρες οἱ ἦσαν μετ’ αὐτοῦ καὶ ἐπάταξαν τὸν Γοδολίαν ὃν κατέστησεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τῆς γῆς</p> <p>48.3 καὶ πάντας τοὺς Ἰουδαίους τοὺς ὄντας μετ’ αὐτοῦ ἐν Μασσηφα καὶ πάντας τοὺς Χαλδαίους τοὺς εὑρεθέντας ἐκεῖ</p> <p>48.4 καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ πατάξαντος αὐτοῦ τὸν Γοδολίαν καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἔγνω</p> <p>48.5 καὶ ἦλθοσαν ἄνδρες ἀπὸ Συχεμ καὶ ἀπὸ Σαλημ καὶ ἀπὸ Σαμαρείας ὀγδοήκοντα ἄνδρες ἐξυρημένοι πώγωνας καὶ διερρηγμένοι τὰ ἱμάτια καὶ κοιλτομένοι καὶ μαναὰ καὶ λίβανος ἐν χερσίν αὐτῶν τοῦ εἰσενεγκεῖν εἰς οἶκον κυρίου</p> <p>48.6 καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς Ἰσμαὴλ αὐτοὶ ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον καὶ εἶπεν αὐτοῖς εἰσελθετε πρὸς Γοδολίαν</p> <p>48.7 καὶ ἐγένετο εἰσελθόντων αὐτῶν εἰς τὸ μέσον τῆς πόλεως ἔσφαξεν αὐτοὺς εἰς τὸ φρέαρ</p> <p>48.8 καὶ δέκα ἄνδρες εὑρέθησαν ἐκεῖ καὶ εἶπαν τῷ Ἰσμαὴλ μὴ ἀνέλῃς ἡμᾶς ὅτι εἰσὶν ἡμῖν θησαυροὶ ἐν ἀγρῷ πυροὶ καὶ κριθαὶ μέλι καὶ ἔλαιον καὶ παρῆλθεν καὶ οὐκ ἀνεῖλεν αὐτοὺς ἐν μέσῳ τῶν ἀδελφῶν</p>	<p>41.1 בְּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי וַיְהִי 41.1 בָּא יִשְׁמַעְאֵל בֶּן־נַתְנָנְיָה בֶּן־אֲחִיקָם מִזְרַע הַמְּלוּכָה וְרֵבִי הַמְּלִיךָ וְעֶשְׂרֵה אָנָּשִׁים אִתּוֹ אֶל־גְּדֹלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם וַיֵּאכְלוּ שָׁם לֶחֶם הַמַּצֹּתָה יַחְדָּו בַּמַּצֹּתָה: בֶּן־נַתְנָנְיָה וְיָקָם יִשְׁמַעְאֵל 2 וְעֶשְׂרֵת הָאָנָּשִׁים אֲשֶׁר־הָיוּ אִתּוֹ וַיַּכּוּ אֶת־גְּדֹלְיָהוּ אִתּוֹ בֶּן־אֲחִיקָם בֶּן־שָׁפָן בְּחָרֶב וַיָּמָת אִתּוֹ אֲשֶׁר־הִפְקִיד מֶלֶךְ־בָּבֶל בְּאַרְצָא: וַאֲתָת־הֵיהוּדִים 3 וְאֲשֶׁר־הָיוּ אִתּוֹ אֶת־גְּדֹלְיָהוּ וְאֶת־הַכַּשְׂדִּים אֲשֶׁר בַּמַּצֹּתָה נִמְצְאוּ־שָׁם אֶת אֲנָשֵׁי הַמֶּלֶךְ הַזֶּה יִשְׁמַעְאֵל: וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁנִי לְהַמִּית אֶת־גְּדֹלְיָהוּ וְאִישׁ לֹא יָדַע: מִשְׁלוֹ וַיָּבֹאוּ אָנָּשִׁים מִשְׁכֹּם 5 וּמִשְׁמֶרוֹן שְׁמָנִים אִישׁ מִגְּלַחֵי וּקְרָעֵי בְּגָדִים וּמִתְגַּדְּדִים זָקָן לְהַבִּיא וּמִנְחָה וּלְבוֹנָה בְּיָדָם בְּיַת יְהוָה: בֶּן־נַתְנָנְיָה וַיֵּצֵא יִשְׁמַעְאֵל 6 לְקִרְאָתָם מִן־הַמַּצֹּתָה הַלְזָה וַיְהִי כַּכֵּן אֶתָּם הִלְזָה וּבִבְכָה וַיֵּאמֶר אֲלֵיהֶם בָּאוּ אֶל־גְּדֹלְיָהוּ בֶן־אֲחִיקָם: 15 הָעִיר וַיְהִי כְּבוֹאָם אֶל־תּוֹךָ 7 וַיִּשְׁחָטֵם יִשְׁמַעְאֵל בֶּן־נַתְנָנְיָה הוּא וְהָאָנָּשִׁים אֶל־תּוֹךָ הַבּוֹר</p>	<p>41.1 Et factum est in mense septimo, venit Ismahel filius Nathaniae filii Elisama, de semine regali, et optimates regis, et decem viri cum eo, ad Godoliam filium Ahicam, in Maspeth, et comederunt ibi panes simul in Maspeth.</p> <p>2 Surrexit autem Ismahel filius Nathaniae, et decem viri qui cum eo erant, et percusserunt Godoliam filium Ahicam filii Saphan gladio, et interfecerunt eum quem praefecerat rex Babylonis terrae.</p> <p>3 Omnes quoque Judaeos qui erant cum Godolia in Maspeth, et Chaldaeos qui reperti sunt ibi, et viros bellatores, percussit Ismahel.</p> <p>4 Secundo autem die postquam occiderat Godoliam, nullo adhuc sciente,</p> <p>5 venerunt viri de Sichem, et de Silo, et de Samaria, octoginta viri, rasi barba, et scissis vestibus, et squallentes: et munera et thus habebant in manu, ut offerrent in domo Domini.</p> <p>6 Egressus ergo Ismahel filius Nathaniae in occursum eorum de Maspeth, incedens et plorans ibat: cum autem occurrisset eis, dixit ad eos: Venite ad Godoliam filium Ahicam.</p> <p>7 Qui cum venissent ad medium civitatis, interfecit eos Ismahel filius Nathaniae circa medium lacus, ipse et viri qui erant cum eo.</p> <p>8 Decem autem viri reperti sunt inter eos, qui dixerunt ad Ismahel: Noli occidere nos, quia habemus thesauros in agro, frumenti, et hordei, et olei, et mellis: et</p>

αὐτῶν

48.9 καὶ τὸ φρέαρ εἰς ὃ ἔρριπεν ἐκεῖ Ἰσμαηλ πάντα οὓς ἐπάταξεν φρέαρ μέγα τοῦτό ἐστιν ὃ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Ἀσα ἀπὸ προσώπου Βαασα βασιλέως Ἰσραηλ τοῦτο ἐνέπλησεν Ἰσμαηλ τραυματιῶν

48.10 καὶ ἀπέστρεψεν Ἰσμαηλ πάντα τὸν λαὸν τὸν καταλειφθέντα εἰς Μασσηφα καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλέως ἃς παρεκατέθετο ὁ ἀρχιμάγειρος τῷ Γοδολια υἱῷ Ἀχικαμ καὶ ὄχετο εἰς τὸ πέραν υἱῶν Ἀμμων

48.11 καὶ ἤκουσεν Ἰωαναν υἱὸς Καρηε καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐποίησεν Ἰσμαηλ

48.12 καὶ ἤγαγον ἅπαν τὸ στρατόπεδον αὐτῶν καὶ ὄχοντο πολεμεῖν αὐτὸν καὶ εὗρον αὐτὸν ἐπὶ ὕδατος πολλοῦ ἐν Γαβαων

48.13 καὶ ἐγένετο ὅτε εἶδον πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετὰ Ἰσμαηλ τὸν Ἰωαναν καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως τῆς μετ' αὐτοῦ

48.14 καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς Ἰωαναν

48.15 καὶ Ἰσμαηλ ἐσώθη σὺν ὀκτῶ ἀνθρώποις καὶ ὄχετο πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἀμμων

48.16 καὶ ἔλαβεν Ἰωαναν καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως οἱ μετ' αὐτοῦ πάντας τοὺς καταλοιπούς τοῦ λαοῦ οὓς ἀπέστρεψεν ἀπὸ Ἰσμαηλ δυνατοὺς ἄνδρας ἐν πολέμῳ καὶ τὰς γυναῖκας καὶ τὰ λοιπὰ καὶ τοὺς εὐνούχους οὓς ἀπέστρεψεν ἀπὸ Γαβαων

48.17 καὶ ὄχοντο καὶ ἐκάθισαν ἐν Γαβηρωθ-χάμααμ τὴν πρὸς Βηθλεεμ τοῦ πορευθῆναι εἰσελθεῖν εἰς Αἴγυπτον

48.18 ἀπὸ προσώπου τῶν Χαλδαίων ὅτι ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπου αὐτῶν ὅτι ἐπάταξεν Ἰσμαηλ τὸν Γοδολιαν ὃν κατέστησεν βασιλεὺς

אַשְׁר־אַתָּוּ:

8 נִמְצְאוּ-בָכֶם וְעִשְׂרָה אַנְשֵׁי־יִשְׂרָאֵל וַיִּאֲמְרוּ אֶל-יִשְׁמָעֵאל כִּי-יִשְׁלַחְנוּ אֶל-תַּמְתָּנוּ מְטַמְּנִים בְּשִׂדְהַ הַטָּיִם וְשָׁמֹן וְדָבָשׁ וַיַּחֲזִיל וַיַּשְׁעֲרֵם וְלֹא הָמִיתָם בְּתוֹךְ אַחֲיָהֶם:

9 שָׁם וַהֲבוֹר אֲשֶׁר הִשְׁלִיךְ יִשְׁמָעֵאל אֶת-כָּל-פְּגָרֵי הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר הִכָּה בְּיַד-גְּדִלְיָהוּ הוּא אֲשֶׁר עָשָׂה בְּעֵשָׂא הַמְּלִיךְ אֶסָּא מִפְּנֵי מְלִיךְ-יִשְׂרָאֵל אֹתוֹ מִלָּא בְּ-נִתְנָהוּ חֲלָלִים: יִשְׁמָעֵאל

10 וַיִּשְׁבֹּא יִשְׁמָעֵאל 10 אֶת-כָּל-שְׂאֲרֵי־הַעַם אֲשֶׁר הִמְלִיךְ בְּמִצְפָּה אֶת-בְּנוֹת וְאֶת-כָּל-הָעַם הַנִּשְׁאָרִים הַפְּקִיד בְּמִצְפָּה אֲשֶׁר נָבוֹזְרָאדֹן רַב-טַבָּחִים בְּ-אֲחִיקָם אֶת-גְּדִלְיָהוּ וַיִּשְׁבֹּם יִשְׁמָעֵאל בְּ-נִתְנָהוּ לַעֲבָר אֶל-בְּנֵי עַמּוֹן: ס וַיִּלְךְ

11 בְּ-קָרְסָם וַיִּשְׁמַע יוֹחָנָן 11 וְכָל-שְׂרָיֵי הַחַיִּלִּים אֲשֶׁר אָתוּ פְּלִ-הֲרַעַה אֲשֶׁר עָשָׂה אֶת יִשְׁמָעֵאל בְּ-נִתְנָהוּ:

12 וַיִּקְחוּ אֶת-כָּל-הָאֲנָשִׁים 12 וַיִּלְכוּ לְהַלְחֵם עִם-יִשְׁמָעֵאל אֹתוֹ בְּ-נִתְנָהוּ וַיִּמְצְאוּ אֶל-מַיִם רַבִּים אֲשֶׁר בְּגַבְעוֹן:

13 וַיְהִי כִּרְאוֹת כָּל-הָעַם 13 אֲשֶׁר אֶת-יִשְׁמָעֵאל אֶת-יוֹחָנָן בְּ-קָרְסָם וְאֶת כָּל-שְׂרָיֵי הַחַיִּלִּים אֲשֶׁר אָתוּ וַיִּשְׁמְחוּ:

14 וַיִּסְבּוּ כָּל-הָעַם 14 אֲשֶׁר-שָׁבָה יִשְׁמָעֵאל מִן-הַמִּצְפָּה וַיִּשְׁבּוּ נִילְכוּ אֶל-יוֹחָנָן בְּ-קָרְסָם:

15 וַיִּשְׁמָעֵאל בְּ-נִתְנָהוּ 15

cessavit, et non interfecit eos cum fratribus suis.

9 Lacus autem in quem projecerat Ismahel omnia cadavera virorum quos percussit propter Godoliam, ipse est quem fecit rex Asa propter Baasa regem Israëel: ipsum replevit Ismahel filius Nathaniæ occisis.

10 Et captivas duxit Ismahel omnes reliquias populi qui erant in Masphath, filias regis, et universum populum qui remanserat in Masphath, quos commendaverat Nabuzardan princeps militiæ, Godoliæ filio Ahicam: et cepit eos Ismahel filius Nathaniæ, et abiit ut transiret ad filios Ammon.

11 Audivit autem Johanan filius Caree, et omnes principes bellatorum qui erant cum eo, omne malum quod fecerat Ismahel filius Nathaniæ,

12 et assumptis universis viris, profecti sunt ut bellarent adversum Ismahel filium Nathaniæ: et invenerunt eum ad aquas multas quæ sunt in Gabaon.

13 Cumque vidisset omnis populus qui erat cum Ismahel Johanan filium Caree, et universos principes bellatorum qui erant cum eo, lætati sunt:

14 et reversus est omnis populus quem ceperat Ismahel, in Masphath, reversusque abiit ad Johanan filium Caree.

15 Ismahel autem filius Nathaniæ fugit cum octo viris a facie Johanan, et abiit ad filios Ammon.

16 Tulit ergo Johanan filius Caree, et omnes principes bellatorum qui erant cum eo, universas reliquias vulgi quas reduserat ab Ismahel filio Nathaniæ de Masphath, postquam percussit Godoliam filium Ahicam: fortes viros ad prælium, et mulieres, et pueros, et eunuchos, quos reduserat de Gabaon.

17 Et abierunt, et sederunt peregrinantes in Chamaam, quæ est juxta Bethlehem, ut pergerent,

<p>Βαβυλῶνος ἐν τῇ γῆ</p>	<p>וַיִּמְלֹט בְּשִׂמְנֵה אַנְשֵׁים מִפְּנֵי יֹחָנָן וַיִּלְךָ אֶל־בְּנֵי עֲמוּן: ס וַיִּקְחֵהּ יֹחָנָן בֶּן־קָרַח 16 וְכָל־שָׂרֵי הַחַיִּלִּים אֲשֶׁר־אָתוּ אֲשָׁר אֶת־כָּל־שְׂאֵרֵי־הָעָם הַשִּׁיב מֵאֵת יִשְׁמַעְאֵל אֲחֵר בֶּן־נְתַנְיָה מִן־הַמַּצְפָּה הַזֶּה אֶת־גְּדִלְיָה בֶן־אֲחִיקָם הַמְּלַחֲמָה וְנָשִׁים גְּבָרִים אַנְשֵׁי וְטָר וְסַרְסִים אֲשֶׁר הַשִּׁיב מִגְּבָעוֹן: וַיֵּלְכוּ וַיִּשְׁבוּ בְּגֵרֹת 17 אֲשֶׁר־אַצֵּל כְּמֹהֶם כְּמוֹהֶם בֵּית לָחֶם לְלֶכֶת לְבוֹא מִצָּרִים: יָרְאוּ מִפְּנֵי הַכַּשְׂדִּים כִּי 18 מִפְּנֵיהֶם כִּי־הָיָה יִשְׁמַעְאֵל אֶת־גְּדִלְיָהוּ בֶן־נְתַנְיָה בֶּן־אֲחִיקָם אֲשֶׁר־הִפְקִיד מֶלֶךְ בְּאַרְצָ: ס בְּבָל</p>	<p>et introirent Ægyptum, 18 a facie Chaldæorum: timebant enim eos, quia percusserat Ismahel filius Nathaniæ Godoliam filium Ahicam, quem præposuerat rex Babylonis in terra Juda.</p>
<p>49.1 καὶ προσῆλθον πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως καὶ Ἰωανναν καὶ Ἀζαριας υἱὸς Μασσαίου καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου 49.2 πρὸς Ἰερεμیان τὸν προφήτην καὶ εἶπαν αὐτῷ πεσέτω δὴ τὸ ἔλεος ἡμῶν κατὰ πρόσωπόν σου καὶ πρόσευξαι πρὸς κύριον τὸν θεὸν σου περὶ τῶν καταλοίπων τούτων ὅτι κατελείφθημεν ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν καθὼς οἱ ὀφθαλμοί σου βλέπουσιν 49.3 καὶ ἀναγγελάτω ἡμῖν κύριος ὁ θεὸς σου τὴν ὁδὸν ἣ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ καὶ λόγον ὃν ποιήσομεν 49.4 καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἰερεμίας ἦκουσα ἰδοὺ ἐγὼ προσεύξομαι πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν κατὰ τοὺς λόγους ὑμῶν καὶ ἔσται ὁ λόγος ὃν ἂν ἀποκριθῆσεται κύριος ἀναγγελῶ ὑμῖν οὐ μὴ κρύψω ἀφ' ὑμῶν ῥῆμα</p>	<p>וַיָּגִשׁוּ כָּל־שָׂרֵי 49.11 הַחַיִּלִּים וַיֹּחָנָן בֶּן־קָרַח וַיִּזְנִיָּה בֶן־הוֹשַׁעְיָה וְכָל־הָעָם מִקָּטָן וְעַד־גָּדוֹל: וַיֹּאמְרוּ אֶל־יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא 2 תִּפְּלֶגָא תַחֲנַתְנֹנוּ לְפָנֶיךָ וְהַתְּפַלֵּל בְּעַדְנוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּעַד כָּל־הַשְּׂאֵרִית הַזֹּאת כִּי־נִשְׁאַרְנוּ מֵעַט מִהַרְבֵּה כַּאֲשֶׁר עֵינֶיךָ רְאוּ אֲתָנוּ: וַיַּגְדֵּלְנוּ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ 3 אֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר גִּלְּדָבָה וְאֶת־הַדְּבָר אֲשֶׁר נִעְשָׂה: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יְרֵמְיָהוּ 4 הַנְּבִיא שְׁמַעְתִּי הֲנִי מְתַפְּלֵל אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם כַּדְּבָרֵיכֶם וְהָיָה כָּל־הַדְּבָר אֲשֶׁר־יַעֲנֶה יְהוָה אֲתָכֶם אֲגִיד לָכֶם לֹא־אֶמְנַע מִכֶּם דְּבָר:</p>	<p>1 Et accesserunt omnes principes bellatorum, et Johanan filius Caree, et Jezonias filius Osaiaë, et reliquum vulgus, a parvo usque ad magnum, 2 dixeruntque ad Jeremiam prophetam: Cadat oratio nostra in conspectu tuo, et ora pro nobis ad Dominum Deum tuum, pro universis reliquiis istis, quia derelicti sumus pauci de pluribus, sicut oculi tui non intuentur: 3 et annuntiet nobis Dominus Deus tuus viam per quam pergamus, et verbum quod faciamus. 4 Dixit autem ad eos Jeremias propheta: Audivi. Ecce ego oro ad Dominum Deum vestrum secundum verba vestra: omne verbum quodcumque responderit mihi indicabo vobis, nec celabo vos quidquam. 5 Et illi dixerunt ad Jeremiam: Sit Dominus inter nos testis veritatis et fidei, si non juxta omne verbum in quo miserit te Dominus Deus tuus ad nos, sic faciemus:</p>

49.5 και αὐτοὶ εἶπαν τῷ Ἱερεμῖα ἔστω κύριος ἐν ἡμῖν εἰς μάρτυρα δίκαιον καὶ πιστόν εἰ μὴ κατὰ πάντα τὸν λόγον ὃν ἂν ἀποστείλῃ σε κύριος πρὸς ἡμᾶς οὕτως ποιήσομεν

49.6 καὶ ἐὰν ἀγαθὸν καὶ ἐὰν κακὸν τὴν φωνὴν κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν οὐ ἡμεῖς ἀποστελλομένε σε πρὸς αὐτόν ἀκουσόμεθα ἵνα βέλτιον ἡμῖν γένηται ὅτι ἀκουσόμεθα τῆς φωνῆς κυρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν

49.7 καὶ ἐγενήθη μετὰ δέκα ἡμέρας ἐγενήθη λόγος κυρίου πρὸς Ἱερεμῖαν

49.8 καὶ ἐκάλεσεν τὸν Ἰωαννὰν καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς δυνάμεως καὶ πάντα τὸν λαὸν ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου

49.9 καὶ εἶπεν αὐτοῖς οὕτως εἶπεν κύριος

49.10 ἐὰν καθίσαντες καθίσητε ἐν τῇ γῆ ταύτῃ οἰκοδομήσω ὑμᾶς καὶ οὐ μὴ καθέλω καὶ φυτεύσω ὑμᾶς καὶ οὐ μὴ ἐκτίλω ὅτι ἀναπέπνυμαι ἐπὶ τοῖς κακοῖς οἷς ἐποίησα ὑμῖν

49.11 μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου βασιλέως Βαβυλῶνος οὐ ὑμεῖς φοβεῖσθε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ μὴ φοβηθῆτε φησὶν κύριος ὅτι μεθ' ὑμῶν ἐγὼ εἰμι τοῦ ἐξαιρεῖσθαι ὑμᾶς καὶ σῶζειν ὑμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ

49.12 καὶ δώσω ὑμῖν ἔλεος καὶ ἐλεήσω ὑμᾶς καὶ ἐπιστρέψω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν

49.13 καὶ εἰ λέγετε ὑμεῖς οὐ μὴ καθίσωμεν ἐν τῇ γῆ ταύτῃ πρὸς τὸ μὴ ἀκοῦσαι φωνῆς κυρίου

49.14 ὅτι εἰς γῆν Αἰγύπτου εἰσελευσόμεθα καὶ οὐ μὴ ἴδωμεν πόλεμον καὶ φωνὴν σάλπιγγος οὐ μὴ ἀκούσωμεν καὶ ἐν ἄρτοις οὐ μὴ πεινάσωμεν καὶ ἐκεῖ οἰκήσομεν

49.15 διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγον κυρίου οὕτως εἶπεν κύριος ἐὰν ὑμεῖς δώτε τὸ πρόσωπον ὑμῶν εἰς Αἴγυπτον καὶ εἰσέλθητε ἐκεῖ

וְהָיָה אֲמָרוֹ אֶל-יְרֵמְיָהוּ 5
יְהִי יְהוָה בְּנוֹ לְעַד אֲמַת
וְנִאֲמָנוּ אִם-לֹא כְכָל-הַדְּבָר
אֲשֶׁר יִשְׁלַח יְהוָה אֵלֵינוּ
אֵלֵינוּ כִּן נַעֲשֶׂה:

אִם-טוֹב וְאִם-רָע בְּקוֹלִי 6
יְהוָה אֵלֵינוּ אֲשֶׁר אֲנוּ אֲנַחְנוּ
שְׁלֹתִים אֲתָנוּ אֵלָיו נִשְׁמַע
לְמַעַן אֲשֶׁר יִיטַב-לָנוּ כִּי
נִשְׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֵלֵינוּ: ס

וַיְהִי מִקֵּץ עֲשָׂרַת יָמִים 7
וַיְהִי דְבַר-יְהוָה אֶל-יְרֵמְיָהוּ:

וַיִּקְרָא אֶל-יְוֹסֵבִי בֶן-קָרֵם 8
וְאֶל כָּל-שָׂרֵי הַחַיִּלִּים אֲשֶׁר
אִתּוֹ וְלִכְלֵ-הַעָם לְמִקְטָן
וְעַד-גָּדוֹל:

וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם כֹּה-אָמַר 9
יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר
שְׁלַחְתֶּם אֵתִי אֵלָיו לְהַפִּיל
תְּחַנְתְּכֶם לְפָנָיו:

אִם-שׁוֹב תִּשְׁבוּ בְּאַרְץ 10
הַזֹּאת וּבְגִיתִי אֲתֶכֶם וְלֹא
אֶהְרֵם וְנִטְעַתִּי אֲתֶכֶם וְלֹא
אֶתּוֹשׁ כִּי נַחֲמַתִּי אֶל-הַרְרָה
אֲשֶׁר עָשִׂיתִי לָכֶם:

אֶל-תִּירְאוּ מִפְּנֵי מִלְחָה 11
בְּכֹל אֲשֶׁר-אַתֶּם יֹרְאִים מִפְּנֵי
אֶל-תִּירְאוּ מִמֶּנּוּ נְאֻם-יְהוָה
כִּי-אַתֶּכֶם אֲנִי לְהוֹשִׁיעַ אֲתֶכֶם
וְלְהַצִּיל אֲתֶכֶם מִיָּד:

וְאַתֶּן לָכֶם רַחֲמִים וְרַחֵם 12
אֲתֶכֶם וְהִשִּׁיב אֲתֶכֶם
אֶל-אֲדַמְתְּכֶם:

וְאִם-אֲמָרִים אַתֶּם לֹא 13
נִשֵּׁב בְּאַרְץ הַזֹּאת לְבַלְתִּי
שָׁמַע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:

לֹא-מָר לֹא כִּי אַרְץ 14
מִצְרַיִם נְבוֹאָה אֲשֶׁר לֹא-נִרְאָה
מִלְחָמָה וְקוֹל שׁוֹפָר לֹא

6 sive bonum est, sive malum, voci Domini Dei nostri, ad quem mittimus te, obediemus, ut bene sit nobis cum audierimus vocem Domini Dei nostri.

7 Cum autem completi essent decem dies, factum est verbum Domini ad Jeremiam,

8 vocavitque Johanan filium Caree, et omnes principes bellatorum qui erant cum eo, et universum populum, a minimo usque ad magnum.

9 Et dixit ad eos: Hæc dicit Dominus Deus Israël, ad quem misistis me ut prosternerem preces vestras in conspectu ejus:

10 Si quiescentes manseritis in terra hac, ædificabo vos, et non destruam: plantabo, et non evellam: jam enim placatus sum super malo quod feci vobis.

11 Nolite timere a facie regis Babylonis, quem vos pavidi formidatis: nolite metuere eum, dicit Dominus, quia vobiscum sum ego ut salvos vos faciam, et eruam de manu ejus:

12 et dabo vobis misericordias, et miserebor vestri, et habitare vos faciam in terra vestra.

13 Si autem dixeritis vos: Non habitabimus in terra ista, nec audiemus vocem Domini Dei nostri,

14 dicentes: Nequaquam, sed ad terram Ægypti pergemus, ubi non videbimus bellum, et clangorem tubæ non audiemus, et famem non sustinebimus, et ibi habitabimus:

15 propter hoc nunc audite verbum Domini, reliquiæ Juda: Hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israël: Si posueritis faciem vestram ut ingrediamini Ægyptum, et intraveritis ut ibi habitetis,

16 gladius quem vos formidatis ibi comprehendet vos in terra Ægypti: et fames, pro qua estis solliciti, adhærebit vobis in Ægypto, et ibi moriemini.

17 Omnesque viri qui posuerunt faciem suam ut ingrediantur Ægyptum, ut habitent ibi,

κατοικεῖν

49.16 καὶ ἔσται ἡ ῥομφαία ἣν ὑμεῖς φοβεῖσθε ἀπὸ προσώπου αὐτῆς εὐρήσει ὑμᾶς ἐν γῆ Αἰγύπτου καὶ ὁ λιμός οὐ ὑμεῖς λόγον ἔχετε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ καταλήμψεται ὑμᾶς ὀπίσω ὑμῶν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε

49.17 καὶ ἔσονται πάντες οἱ ἄνθρωποι καὶ πάντες οἱ ἄλλογενεῖς οἱ θέντες τὸ πρόσωπον αὐτῶν εἰς γῆν Αἰγύπτου ἐνοικεῖν ἐκεῖ ἐκλείψουσιν ἐν τῇ ῥομφαία καὶ ἐν τῷ λιμῷ καὶ οὐκ ἔσται αὐτῶν οὐθεὶς σφζόμενος ἀπὸ τῶν κακῶν ὧν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐτούς

49.18 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος καθὼς ἔσταξεν ὁ θυμός μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἱερουσαλημ οὕτως στάξει ὁ θυμός μου ἐφ' ὑμᾶς εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς Αἴγυπτον καὶ ἔσεσθε εἰς ἄβατον καὶ ὑποχείριοι καὶ εἰς ἄραν καὶ εἰς ὄνειδισμόν καὶ οὐ μὴ ἴδητε οὐκέτι τὸν τόπον τοῦτον

49.19 ἃ ἐλάλησεν κύριος ἐφ' ὑμᾶς τοὺς καταλοίπους Ἰουδα μὴ εἰσέλθητε εἰς Αἴγυπτον καὶ νῦν γνόντες γνώσεσθε

49.20 ὅτι ἐπονηρεύσασθε ἐν ψυχαῖς ὑμῶν ἀποστείλαντές με λέγοντες πρόσευξαι περὶ ἡμῶν πρὸς κύριον καὶ κατὰ πάντα ἃ ἐὰν λαλήσῃ σοι κύριος ποιήσομεν

49.21 καὶ οὐκ ἤκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου ἧς ἀπέστειλέν με πρὸς ὑμᾶς

49.22 καὶ νῦν ἐν ῥομφαία καὶ ἐν λιμῷ ἐκλείψετε ἐν τῷ τόπῳ οὗ ὑμεῖς βούλεσθε εἰσελθεῖν κατοικεῖν ἐκεῖ

נִשְׁמַע וְלֹלְקָהֶם לֹא־נִרְעַב וְשָׁם
נִשָּׁב:

15 וְעַתָּה לָכֵן שָׁמְעוּ 15
דְּבַר־יְהוָה שְׂאֲרִית יְהוּדָה
כִּי־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל אִם־אַתֶּם שׁוֹם
תִּשְׁמְוּן פְּנֵיכֶם לְבֹא מִצְרָיִם
וּבְאַתֶּם לְגִוּר שָׁם:

16 וְהִיִּתָּה הַחֲרֹב אֲשֶׁר אַתֶּם 16
יִרְאִים מִמֶּנָּה שָׁם תִּשְׁיִג
אֶתְכֶם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם וְהָרַעַב
אֲשֶׁר־אַתֶּם דֹּאֲגִים מִמֶּנּוּ שָׁם
יִדְבֹק אַחֲרֵיכֶם מִצְרָיִם וְשָׁם
תִּמְתּוּ:

17 וַיְהִי כֹל־הָאֲנֻשִׁים 17
אֲשֶׁר־שָׁמְעוּ אֶת־פְּנֵיהֶם לְבֹא
מִצְרָיִם לְגִוּר שָׁם יְמֹותוֹ
בְּחֲרֹב בָּרַעַב וּבְדָבָר
וְלֹא־יְהִיָּה לָהֶם שְׂרִיד וּפְלִיט
מִפְּנֵי הָרָעָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מֵבִיא
עֲלֵיהֶם: ׀

18 כִּי כֹה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת 18
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל כֹּאֲשֶׁר גִּתְּוּ
אִפִּי וַחֲמֹתִי עַל־יִשְׂרָאֵל
יִרְוִשְׁלָם כִּן תִּתְּוּ חֲמֹתִי
עֲלֵיכֶם בְּבֹאְכֶם מִצְרָיִם
וְהִיִּתְּם לְאֵלָה וּלְשִׁמָּה
וְלִקְלָלָה וּלְחֲרָפָה וְלֹא־תִרְאוּ
עוֹד אֶת־הַמִּקְוֹם הַזֶּה:

19 דְּבַר יְהוָה עֲלֵיכֶם שְׂאֲרִית 19
יְהוּדָה אֶל־תִּבְאוּ מִצְרָיִם יְדַע
תִּדְעוּ כִּי־הִעֵילְתִּי בְכֶם הַיּוֹם:

20 ³כִּי הַתַּעֲתִים הַתַּעֲתֶם 20
בְּנִפְשׁוֹתֵיכֶם כִּי־אַתֶּם
שָׁלַחְתֶּם אֹתִי אֶל־יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם לֵאמֹר הַתְּפַלֵּל
בְּעֲדָנוּ אֶל־יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְכֹלֵךְ
אֲשֶׁר יֹאמַר יְהוָה אֱלֹהֵינוּ כִּן
הִגַּדְלָנוּ וְעָשִׂינוּ:

21 וְאֵגֵד לְכֶם הַיּוֹם וְלֹא

morientur gladio, et fame, et peste: nullus de eis remanebit, nec effugiet a facie mali quod ego afferam super eos.

18 Quia hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israël: Sicut conflatus est furor meus et indignatio mea super habitatores Jerusalem, sic conflabitur indignatio mea super vos cum ingressi fueritis Ægyptum: et eritis in jusjurandum, et in stuporem, et in maledictum, et in opprobrium, et nequaquam ultra videbitis locum istum.

19 Verbum Domini super vos, reliquæ Juda: Nolite intrare Ægyptum: scientes scietis, quia obtestatus sum vos hodie,

20 quia decepistis animas vestras. Vos enim misistis me ad Dominum Deum nostrum, dicentes: Ora pro nobis ad Dominum Deum nostrum, et juxta omnia quæcumque dixerit tibi Dominus Deus noster, sic annuntia nobis, et faciemus.

21 Et annuntiavi vobis hodie, et non audistis vocem Domini Dei vestri super universis pro quibus misit me ad vos.

22 Nunc ergo scientes scietis quia gladio, et fame, et peste moriemini in loco ad quem voluistis intrare ut habitaretis ibi.

	<p>שְׁמַעְתֶּם בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְכֹל אֲשֶׁר-שָׁלַחְנִי אֵלֵיכֶם:</p> <p>וַעֲמָה יָדַע תְּדַעוּ כִּי 22 בְּתָרֵב בְּרָעַב וּבְדַבַּר תְּמוֹתוֹ בְּמָקוֹם אֲשֶׁר חִפְצֹתֶם לְבוֹא לְגוֹר שָׁם: 22</p>	
<p>50.1 και ἐγενήθη ὡς ἐπαύσατο Ἱερεμίας λέγων πρὸς τὸν λαὸν πάντας τοὺς λόγους κυρίου οὗς ἀπέστειλεν αὐτὸν κύριος πρὸς αὐτοὺς πάντας τοὺς λόγους τούτους</p> <p>50.2 και εἶπεν Ἀζαρίας υἱὸς Μασαίου και Ἰωαναν υἱὸς Καρηε και πάντες οἱ ἄνδρες οἱ εἶπαντες τῷ Ἱερεμια λέγοντες ψεῦδη οὐκ ἀπέστειλὲν σε κύριος πρὸς ἡμᾶς λέγων μὴ εἰσέλθητε εἰς Αἴγυπτον οἰκεῖν ἐκεῖ</p> <p>50.3 ἀλλ' ἦ Βαρουχ υἱὸς Νηριου συμβάλλει σε πρὸς ἡμᾶς ἵνα δῶς ἡμᾶς εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων τοῦ θανατώσαι ἡμᾶς και ἀποικισθῆναι ἡμᾶς εἰς Βαβυλῶνα</p> <p>50.4 και οὐκ ἤκουσεν Ἰωαναν και πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως και πᾶς ὁ λαὸς τῆς φωνῆς κυρίου κατοικῆσαι ἐν γῆ Ἰουδα</p> <p>50.5 και ἔλαβεν Ἰωαναν και πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως πάντας τοὺς καταλοίπους Ἰουδα τοὺς ἀποστρέψαντας κατοικεῖν ἐν τῇ γῆ</p> <p>50.6 τοὺς δυνατοὺς ἄνδρας και τὰς γυναῖκας και τὰ νήπια και τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλέως και τὰς ψυχὰς ἃς κατέλιπεν Ναβουζαρδαν μετὰ Γοδολιου υἱοῦ Ἀχικαμ και Ἱερεμian τὸν προφήτην και Βαρουχ υἱὸν Νηριου</p> <p>50.7 και εἰσηλθον εἰς Αἴγυπτον ὅτι οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς κυρίου και εἰσηλθον εἰς Ταφνας</p> <p>50.8 και ἐγένετο λόγος κυρίου</p>	<p>43.1 כְּכֹלֹת יְרֵמְיָהוּ וַיְהִי 43.1 לְדַבֵּר אֶל-כָּל-הָעָם יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם אֶת-כָּל-דְּבָרֵי אֲשֶׁר שָׁלַחַו יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם כָּל-הַדְּבָרִים אֲלֵיהֶם אֵת הָאָלֶה: 22</p> <p>כִּן-הוֹשַׁעְיָהוּ וַיֹּאמֶר עֲזַרְיָה 2 וַיֹּחַזְקוּ בְּיָדֵיהֶם וְכָל-הָאֲנָשִׁים אֲמָרִים אֶל-יְרֵמְיָהוּ הַגִּזְמִים שָׁקֵר אַתָּה מְדַבֵּר לֹא שְׁלַחְךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לֵאמֹר לֹא-תִכְאוּ מִצָּרִים לְגוֹר שָׁם: מִסִּית כִּי בְרוּךְ בֶּן-נְרִיָּה 3 אֲתָה בָנוּ לְמַעַן מֵת אֲתָנוּ לְהָמִית אֲתָנוּ בְּיַד-הַכַּשְׂדִּים וּלְהַגְלוֹת אֲתָנוּ בְּבָל: כִּן-קָרַם וְלֹא-שָׁמַעַו יוֹחָנָן 4 וְכָל-שָׂרֵי הַחַיִּלִּים וְכָל-הָעָם לְשֹׁבֵת בְּאֶרֶץ בְּקוֹל יְהוָה יְהוּדָה: וַיֵּלֶךְ יוֹחָנָן בֶּן-קָרֶם 5 וְכָל-שָׂרֵי הַחַיִּלִּים אֵת כָּל-שְׂאֵרֵי יְהוּדָה אֲשֶׁר-שָׁבוּ מִכָּל-הַגּוֹיִם אֲשֶׁר נִדְּחוּ-שָׁם לְגוֹר בְּאֶרֶץ יְהוּדָה: אֶת-הַגְּבָרִים וְאֶת-הַנְּשִׂים 6 וְאֶת-הַטָּף וְאֶת-בְּנוֹת הַמֶּלֶךְ הַנְּיָיִם וְאֵת כָּל-הַנְּפֹשׁ אֲשֶׁר נָבוֹזוּרָאָדָן רַב-טַפְחִים כִּן-אֲחִיקָם אֶת-גְּדֻלְיָהוּ כִּן-שָׁפַן וְאֵת יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא וְאֶת-בְּרוּךְ בֶּן-נְרִיָּהוּ:</p>	<p>43.1 Factum est autem, cum compleret Jeremias loquens ad populum universos sermones Domini Dei eorum, pro quibus miserat eum Dominus Deus eorum ad illos, omnia verba hæc,</p> <p>2 dixit Azarias filius Osaiaæ, et Johanan filius Caree, et omnes viri superbi, dicentes ad Jeremiam: Mendacium tu loqueris: non misit te Dominus Deus noster, dicens: Ne ingrediamini Ægyptum ut habitetis illuc.</p> <p>3 Sed Baruch filius Neriaë incitat te adversum nos, ut tradat nos in manus Chaldæorum, ut interficiat nos, et traduci faciat in Babylonem.</p> <p>4 Et non audivit Johanan filius Caree, et omnes principes bellatorum, et universus populus, vocem Domini, ut manerent in terra Juda.</p> <p>5 Sed tollens Johanan filius Caree, et universi principes bellatorum, universos reliquiarum Juda, qui reversi fuerant de cunctis gentibus ad quas fuerant ante dispersi, ut habitarent in terra Juda,</p> <p>6 viros, et mulieres, et parvulos, et filias regis, et omnem animam quam reliquerat Nabuzardan princeps militiæ cum Godolia filio Ahicam filii Saphan, et Jeremiam prophetam, et Baruch filium Neriaë:</p> <p>7 et ingressi sunt terram Ægypti, quia non obedierunt voci Domini, et venerunt usque ad Taphnis.</p> <p>8 Et factus est sermo Domini ad Jeremiam in Taphnis, dicens:</p> <p>9 Sume lapides grandes in manu</p>

πρὸς Ἱερεμیان ἐν Ταφνας λέγων

50.9 λαβὲ σεαυτῶ λίθους
μεγάλους καὶ κατάκρυψον
αὐτοὺς ἐν προθύροις ἐν πύλῃ
τῆς οἰκίας Φαραῶ ἐν Ταφνας
κατ' ὀφθαλμοὺς ἀνδρῶν Ἰουδα

50.10 καὶ ἐρεῖς οὕτως εἶπεν
κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω καὶ
ἄξω Ναβουχοδοноσορ βασιλέα
Βαβυλῶνος καὶ θήσει αὐτοῦ τὸν
θρόνον ἐπάνω τῶν λίθων
τούτων ὧν κατέκρυψας καὶ ἀρεῖ
τὰ ὄπλα αὐτοῦ ἐπ' αὐτοὺς

50.11 καὶ εἰσελεύσεται καὶ
πατάξει γῆν Αἰγύπτου οὓς εἰς
θάνατον εἰς θάνατον καὶ οὓς εἰς
ἀποικισμόν εἰς ἀποικισμόν καὶ
οὓς εἰς ῥομφαίαν εἰς ῥομφαίαν

50.12 καὶ καύσει πῦρ ἐν οἰκίαις
θεῶν αὐτῶν καὶ ἐμπυριεῖ αὐτὰς
καὶ ἀποικιεῖ αὐτοὺς καὶ φθειριεῖ
γῆν Αἰγύπτου ὡσπερ φθειρίζει
ποιμῆν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ καὶ
ἐξελεύσεται ἐν εἰρήνῃ

50.13 καὶ συντρίψει τοὺς
στύλους ἡλίου πόλεως τοὺς ἐν
Ὠν καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν
κατακαύσει ἐν πυρί

51.1 ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς
Ἱερεμیان ἅπασιν τοῖς Ἰουδαίοις
τοῖς κατοικοῦσιν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ
καὶ τοῖς καθημένοις ἐν
Μαγδώλῳ καὶ ἐν Ταφνας καὶ ἐν
γῇ Παθουρης λέγων

51.2 οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς
Ἰσραὴλ ὑμεῖς ἐωράκατε πάντα
τὰ κακὰ ἃ ἐπῆγαγον ἐπὶ
Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις
Ἰουδα καὶ ἰδοὺ εἰσιν ἔρημοι ἅπλῃ
ἐνοίκων

וַיְבֹאוּ אֶרְצָן מִצְרַיִם כִּי לֹא
שָׁמְעוּ בְקוֹל יְהוָה וַיָּבֹאוּ
עַד-תַּחֲפֹנְקֵס׃

וַיְהִי דְבַר-יְהוָה
אֶל-יְרֵמְיָהוּ בְּתַחֲפֹנְקֵס לֵאמֹר׃

גְּדֹלוֹת קַח בְּיָדְךָ אֲבָנִים
וּטְמִנְתָּם בְּמַלְטָה בְּמַלְכוֹן אֲשֶׁר
בֵּית-פַּרְעֹה בְּתַחֲפֹנְקֵס בַּפְתָּח
לְעֵינַי אֲנָשִׁים יְהוּדָיִם׃

כֹּה-אָמַר יְהוָה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם
יְהוָה צָבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
יְלַקְחֵנִי הַנְּגִי שֶׁלַח

אֶת-נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ-בָּבֶל
וְשַׁמְתִּי כֶסֶף מִמֶּעַל עֲבָדָי
טְמִנְתִּי לְאֲבָנִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר
שָׁפְרִירוּ וְנָטָה אֶת-שַׁפְרוּרוֹ
עָלֵיהֶם׃

וְהִכָּה אֶת-אֶרְצָן וְכָא וּבֹאָה
מִצְרַיִם אֲשֶׁר לַמִּנּוֹת לַמִּנּוֹת
וְאֲשֶׁר לַשָּׂבִי לַשָּׂבִי וְאֲשֶׁר
לַחֶרֶב לַחֶרֶב׃

אֱלֹהֵי וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּבֵתִי
מִצְרַיִם וּשְׂרָפָם וְשַׁבָּם וְעָטָה
אֶת-אֶרְצָן מִצְרַיִם
כְּאֲשֶׁר-יַעֲטָה הָרְעָה אֶת-בְּגָדוֹ
בְּשָׁלוֹם׃ וַיֵּצֵא מִשָּׁם

וְשָׁפַר אֶת-מִצְבֹּחַת בֵּית
שָׁמַשׁ אֲשֶׁר בְּאֶרְצָן מִצְרַיִם
וְאֶת-בֵּיתִי אֱלֹהֵי-מִצְרַיִם
יִשְׂרָף בָּאֵשׁ׃

אֲשֶׁר הָיָה הַדְּבָר
אֶל-יְרֵמְיָהוּ אֶל כָּל-הַיְהוּדָיִם
בְּאֶרְצָן מִצְרַיִם הַיִּשְׁבִּים
הַיִּשְׁבִּים בְּמַגְדֹּל וּבְתַחֲפֹנְקֵס
וּבְנֶגֶף וּבְאֶרְצָן פְּתָרוֹס לֵאמֹר׃

כֹּה-אָמַר יְהוָה צָבָאוֹת
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אַתֶּם רְאִיתֶם
הַבְּאֵתִי אֶת כָּל-הָרְעָה אֲשֶׁר

tua, et abscondes eos in crypta
quæ est sub muto latericio in
porta domus Pharaonis in
Taphnis, cernentibus viris Judæis:

10 et dices ad eos: Hæc dicit
Dominus exercituum, Deus Israël:
Ecce ego mittam et assumam
Nabuchodonosor regem
Babylonis, servum meum: et
ponam thronum ejus super
lapides istos quos abscondi, et
statuet solium suum super eos:

11 veniensque percutiet terram
Ægypti, quos in mortem, in
mortem, et quos in captivitatem,
in captivitatem, et quos in
gladium, in gladium:

12 et succendet ignem in delubris
deorum Ægypti, et comburet ea, et
captivos ducet illos, et amicitur
terra Ægypti sicut amicitur pastor
pallio suo, et egredietur inde in
pace:

13 et conteret statuas domus solis
quæ sunt in terra Ægypti, et
delubra deorum Ægypti comburet
igni.

44.1 Verbum quod factum est per
Jeremiam ad omnes Judæos qui
habitabant in terra Ægypti,
habitantes in Magdalo, et in
Taphnis, et in Memphis, et in
terra Phatures, dicens:

2 Hæc dicit Dominus exercituum,
Deus Israël: Vos vidistis omne
malum istud quod adduxi super
Jerusalem, et super omnes urbes
Juda: et ecce desertæ sunt hodie,
et non est in eis habitator,

51.3 ἀπὸ προσώπου πονηρίας αὐτῶν ἧς ἐποίησαν παραπικρᾶναί με πορευθέντες θυμιᾶν θεοῖς ἑτέροις οἷς οὐκ ἔγνωτε

51.4 καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς τοὺς παιδάς μου τοὺς προφήτας ὀρθροῦ καὶ ἀπέστειλα λέγων μὴ ποιήσητε τὸ πρᾶγμα τῆς μολύνσεως ταύτης ἧς ἐμίσησα

51.5 καὶ οὐκ ἤκουσάν μου καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν ἀποστρέφαι ἀπὸ τῶν κακῶν αὐτῶν πρὸς τὸ μὴ θυμιᾶν θεοῖς ἑτέροις

51.6 καὶ ἔσταξεν ἡ ὀργή μου καὶ ὁ θυμός μου καὶ ἐξεκαύθη ἐν πόλεσιν Ιουδα καὶ ἐξώθεν Ιερουσαλημ καὶ ἐγενήθησαν εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς ἄβατον ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη

51.7 καὶ νῦν οὕτως εἶπεν κύριος παντοκράτωρ ἵνα τί ὑμεῖς ποιεῖτε κακὰ μεγάλα ἐπὶ ψυχαῖς ὑμῶν ἐκκόψαι ὑμῶν ἄνθρωπον καὶ γυναῖκα νήπιον καὶ θηλάζοντα ἐκ μέσου Ιουδα πρὸς τὸ μὴ καταλειφθῆναι ὑμῶν μηδένα

51.8 παραπικρᾶναί με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν θυμιᾶν θεοῖς ἑτέροις ἐν γῆ Αἰγύπτῳ εἰς ἣν εἰσήλατε ἐνοικεῖν ἐκεῖ ἵνα ἐκκοπήτε καὶ ἵνα γένησθε εἰς κατάραν καὶ εἰς ὀνειδισμόν ἐν πᾶσιν τοῖς ἔθνεσιν τῆς γῆς

51.9 μὴ ἐπιλέλησθε ὑμεῖς τῶν κακῶν τῶν πατέρων ὑμῶν καὶ τῶν κακῶν τῶν βασιλέων Ιουδα καὶ τῶν κακῶν τῶν ἀρχόντων ὑμῶν καὶ τῶν κακῶν τῶν γυναικῶν ὑμῶν ὧν ἐποίησαν ἐν γῆ Ιουδα καὶ ἐξώθεν Ιερουσαλημ

51.10 καὶ οὐκ ἐπαύσαντο ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης καὶ οὐκ ἀντείχοντο τῶν προσταγμάτων μου ὧν ἔδωκα κατὰ πρόσωπον τῶν πατέρων αὐτῶν

51.11 διὰ τοῦτο οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐφίστημι τὸ πρόσωπόν μου

עַל־יְרוּשָׁלַם וְעַל כָּל־עַרְבֵי קָרְבָה הַיּוֹם הַזֶּה? הַיּוֹדֵה וְהַגָּד וְאִיו בָּהֶם יוֹשֵׁב:

3 אֲשֶׁר עָשׂוּ 3 מִמֶּנִּי רַעְתָּם 3 לְהַכְעִסְנִי לְלַקֵּחַ לְעַבְדֵי אַחֲרַיִם אֲשֶׁר לֹא לֵאלֹהִים: יְדַעוּם הֵמָּה אַתֶּם וְאַבְתֵּיכֶם:

4 וְאֲשַׁלַח אֲלֵיכֶם 4 אֶת־כָּל־עַבְדֵי הַנְּבִיאִים הַשֹּׂפִים וְשִׁלַּח לְאָמַר אֶל־נְאֻמַתְעֲשׂוּ אֵת דְּבַר־הַתְּעָבָה הַזֹּאת אֲשֶׁר שָׁנְאַתִּי:

5 וְלֹא שָׁמְעוּ וְלֹא־הִטּוּ 5 אֶת־אָזְנוֹם לְשׁוֹב מִרַעְתָּם לְבַלְתִּי קַטֹּר לֵאלֹהִים אַחֲרַיִם:

6 וַתִּבְעַר וַתִּתְהַדַּק מִתְּמִילִי וְאֵפִי 6 בְּעַרְבֵי יְהוּדָה וּבְחַצּוֹת וַתִּהְיֶינָה לְחַרְבָה? יְרוּשָׁלַם לְשִׁמְמָה כַּיּוֹם הַזֶּה: ס

7 אֲלֹהֵי וְעַתָּה כֹּה־אָמַר יְהוָה 7 צְבֹאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לְמָה גְדוּלָה אַתֶּם עוֹשִׂים רַעַה אֶל־נַפְשֹׁתְכֶם לְהַכְרִית לְכֶם וַיּוֹגְדוּ מִתּוֹךְ אִישׁ־וְאִשָּׁה עוֹלָל יְהוּדָה לְבַלְתִּי הוֹתִיר לְכֶם שְׂאֲרֵית:

8 יְדִיכֶם לְהַכְעִסְנִי בְּמַעֲשֵׂי 8 לְקַטֹּר לֵאלֹהִים אַחֲרַיִם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר־אַתֶּם בָּאִים מִצְרַיִם לְגוֹר שָׁם לְמַעַן הַכְרִית לְכֶם וּלְמַעַן הִזְוִתְכֶם לְקַלְלָה הָאֶרֶץ: וְלַחֲרָפָה בְּכָל גּוֹיֵי

9 הַשְׂכַּחְתֶּם אֶת־רְעוּת 9 אַבְוֹתֵיכֶם וְאֶת־רְעוּתוֹ מִלְכֵי וְאֵת יְהוּדָה וְאֵת רְעוּת נְשִׂו רַעְתְּכֶם וְאֵת רַעַת נְשִׂיכֶם יְהוּדָה אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּאֶרֶץ וּבְחַצּוֹת יְרוּשָׁלַם:

10 הֲגָה לֹא דָבָאוּ עַד הַיּוֹם הַזֶּה

3 propter malitiam quam fecerunt ut me ad iracundiam provocarent, et irent ut sacrificarent, et colerent deos alienos quos nesciebant, et illi, et vos, et patres vestri.

4 Et misi ad vos omnes servos meos prophetas, de nocte consurgens, mittensque et dicens: Nolite facere verbum abominationis hujuscemodi, quam odivi.

5 Et non audierunt, nec inclinaverunt aurem suam, ut converterentur a malis suis, et non sacrificarent diis alienis.

6 Et conflata est indignatio mea et furor meus, et succensa est in civitatibus Juda, et in plateis Jerusalem: et versæ sunt in solitudinem et vastitatem secundum diem hanc.

7 Et nunc hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israël: Quare vos facitis malum grande hoc contra animas vestras, ut intereat ex vobis vir et mulier, parvulus et lactens, de medio Judæ, nec relinquatur vobis quidquam residuum:

8 provocantes me in operibus manuum vestrarum, sacrificando diis alienis in terra Ægypti, in quam ingressi estis ut habitetis ibi: et dispereatis, et sitis in maledictionem et in opprobrium cunctis gentibus terræ?

9 Numquid obliti estis mala patrum vestrorum, et mala regum Juda, et mala uxorum ejus, et mala vestra, et mala uxorum vestrarum, quæ fecerunt in terra Juda, et in regionibus Jerusalem?

10 Non sunt mundati usque ad diem hanc: et non timuerunt, et non ambulaverunt in lege Domini, et in præceptis meis quæ dedi coram vobis et coram patribus vestris.

11 Ideo hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israël: Ecce ego ponam faciem meam in vobis in malum: et disperdam omnem Judam.

51.12 τοῦ ἀπολέσαι πάντας τοὺς καταλοίπους τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ καὶ πεσοῦνται ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐκλείψουσιν ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου καὶ ἔσσονται εἰς ὄνειδισμόν καὶ εἰς ἀπώλειαν καὶ εἰς κατάραν

51.13 καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ὡς ἐπεσκεψάμην ἐπὶ Ἱερουσαλημ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ

51.14 καὶ οὐκ ἔσται σεσοφσμένος οὐθεὶς τῶν ἐπιλοιπίων Ἰουδα τῶν παροικούντων ἐν γῆ Αἰγύπτῳ τοῦ ἐπιστρέψαι εἰς γῆν Ἰουδα ἐφ' ἣν αὐτοὶ ἐλπίζουσιν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι ἐκεῖ οὐ μὴ ἐπιστρέψωσιν ἀλλ' ἢ ἀνασεσοφσμένοι

51.15 καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ Ἱερεμῖα πάντες οἱ ἄνδρες οἱ γνόντες ὅτι θυμιῶσιν αἱ γυναῖκες αὐτῶν θεοῖς ἐτέροις καὶ πᾶσαι αἱ γυναῖκες συναγωγή μεγάλη καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ καθήμενοι ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἐν Παθουρη λέγοντες

51.16 ὁ λόγος ὃν ἐλάλησας πρὸς ἡμᾶς τῷ ὀνόματι κυρίου οὐκ ἀκούσομέν σου

51.17 ὅτι ποιοῦντες ποιήσομεν πάντα τὸν λόγον ὃς ἐξελεύσεται ἐκ τοῦ στόματος ἡμῶν θυμιᾶν τῇ βασιλίῳσῃ τοῦ οὐρανοῦ καὶ σπένδειν αὐτῇ σπονδάς καθὰ ἐποιήσαμεν ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν ἐν πόλεσιν Ἰουδα καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλημ καὶ ἐπλήσθημεν ἄρτων καὶ ἐγενόμεθα χρηστοὶ καὶ κακὰ οὐκ εἶδομεν

51.18 καὶ ὡς διελίπομεν θυμιῶντες τῇ βασιλίῳσῃ τοῦ οὐρανοῦ ἠλαττώθημεν πάντες καὶ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐξελίπομεν

51.19 καὶ ὅτι ἡμεῖς θυμιῶμεν τῇ βασιλίῳσῃ τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἐσπείσαμεν αὐτῇ σπονδάς μὴ ἄνευ τῶν ἀνδρῶν ἡμῶν

וְלֹא יֵרָאוּ וְלֹא-הִלְכוּ בְּתוֹרַתִּי
אֲשֶׁר-נָתַתִּי לְפָנֶיכֶם וּבְחַקְתִּי
וּלְפָנַי אָבוֹתֵיכֶם: ס

לָכֵן כֹּה-אָמַר יְהוָה
צָבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הַנְּגִי
וְלִהְרִית שָׁם פָּנַי בְּכֶם לְרַעַה
אֶת-כָּל-יְהוּדָה:

וְלִקְחָתִּי אֶת-שְׂאֲרֵי תֵי
יְהוּדָה אֲשֶׁר-שָׁמוּ פָנֶיהֶם
שָׁם לְכוּ אֶרֶץ-מִצְרַיִם לְגוֹר
וְתָמוּ כָל בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם יָפְלוּ
וְתָמוּ מִקָּטָן בְּחָרָב בְּרָעַב
וְעַד-גָּדוֹל בְּחָרָב וּבְרָעַב יָמָתוּ
וְהָיוּ לְאֵלָה לְשִׁמָּה וּלְקִלְלָה
וְלִחְרָפָה:

וּפְקַדְתִּי עַל הַיּוֹשְׁבִים
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם כְּאֲשֶׁר פְּקַדְתִּי
בְּחָרָב בְּרָעַב עַל-יְרוּשָׁלַם
וּבְדָבָר:

וְשָׂרִיד וְלֹא יִהְיֶה פְּלִיט
לְשְׂאֲרֵי תֵי יְהוּדָה הַבָּאִים
מִצְרַיִם לְגוֹר-שָׁם בְּאֶרֶץ
וְלָשׁוּבוּ אֶרֶץ יְהוּדָה
אֲשֶׁר-הִמָּה מִנְּשָׂאִים
אֶת-נַפְשָׁם לָשׁוּב לְשִׁבְתָּ שָׁם
אִם-פְּלִטִים: כִּי לֹא-יָשׁוּבוּ כִּי
ס

וַיַּעֲנֵנִי אֶת-יְרֵמְיָהוּ
כָּל-הָאֲנָשִׁים הַיְדֻעִים
כִּי-מִמְּטָרוֹת גְּשִׁיהֶם לֹא-הָיָה
אֲחֵרִים וְכָל-הַנְּשִׂים הַעֲמֻדוֹת
הַיּוֹשְׁבִים קָהָל גָּדוֹל וְכָל-הָעָם
בְּאֶרֶץ-מִצְרַיִם בְּפִתְרוֹם
לְאֹמַר:

הַדְּבַר אֲשֶׁר-דִּבַּרְתָּ אֵלֵינוּ
בְּשֵׁם יְהוָה אֵינָנו שְׂמָעִים
אֵלֶיךָ:

כִּי עָשָׂה נַעֲשֶׂה
אֶת-כָּל-הַדְּבָרָוּ אֲשֶׁר-יֵצֵא
הַשְּׂמִים מִפִּינוּ לְקִטֹּר לְמַלְכָּת

12 Et assumam reliquias Judæ, qui posuerunt facies suas ut ingrederentur terram Ægypti, et habitarent ibi, et consumentur omnes in terra Ægypti: cadent in gladio, et in fame, et consumentur a minimo usque ad maximum: in gladio et in fame morientur, et erunt in jusjurandum, et in miraculum, et in maledictionem, et in opprobrium.

13 Et visitabo super habitatores terræ Ægypti sicut visitavi super Jerusalem, in gladio, et fame, et peste:

14 et non erit qui effugiat, et sit residuus de reliquiis Judæorum qui vadunt ut peregrinentur in terra Ægypti, et revertantur in terram Juda, ad quam ipsi elevant animas suas ut revertantur, et habitent ibi: non revertentur, nisi qui fugerint.

15 Responderunt autem Jeremiæ omnes viri scientes quod sacrificarent uxores eorum diis alienis, et universæ mulieres quarum stabat multitudo grandis, et omnis populus habitantium in terra Ægypti in Phatures, dicentes:

16 Sermonem quem locutus es ad nos in nomine Domini, non audiemus ex te:

17 sed facientes faciemus omne verbum quod egredietur de ore nostro, ut sacrificemus reginæ cæli, et libemus ei libamina, sicut fecimus nos et patres nostri, reges nostri et principes nostri, in urbibus Juda, et in plateis Jerusalem: et saturati sumus panibus, et bene nobis erat, malumque non vidimus.

18 Ex eo autem tempore quo cessavimus sacrificare reginæ cæli, et libare ei libamina, indigemus omnibus, et gladio et fame consumpti sumus.

19 Quod si nos sacrificamus reginæ cæli, et libamus ei libamina, numquid sine viris nostris fecimus ei placentas ad

ἐποιήσαμεν αὐτῇ χαυδνας καὶ ἐσπείσαμεν σπονδὰς αὐτῇ

51.20 καὶ εἶπεν Ἰερεμίας παντὶ τῷ λαῷ τοῖς δυνατοῖς καὶ ταῖς γυναῖξιν καὶ παντὶ τῷ λαῷ τοῖς ἀποκριθεῖσιν αὐτῷ λόγους λέγων

51.21 οὐχὶ τοῦ θυμιάματος οὗ ἐθυμιάσατε ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰουδα καὶ ἐξώθεν Ἱερουσαλημ ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν καὶ οἱ βασιλεῖς ὑμῶν καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς ἐμνήσθη κύριος καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ

51.22 καὶ οὐκ ἠδύνατο κύριος εἶπαι φέρειν ἀπὸ προσώπου πονηρίας πραγμάτων ὑμῶν ἀπὸ τῶν βδελυγμάτων ὧν ἐποιήσατε καὶ ἐγενήθη ἡ γῆ ὑμῶν εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς ἄβατον καὶ εἰς ἄραν ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ

51.23 ἀπὸ προσώπου ὧν ἐθυμιάσατε καὶ ὧν ἠμάρτετε τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς κυρίου καὶ ἐν τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς μαρτυρίοις αὐτοῦ οὐκ ἐπορεύθητε καὶ ἐπελάβετε ὑμῶν τὰ κακὰ ταῦτα

51.24 καὶ εἶπεν Ἰερεμίας τῷ λαῷ καὶ ταῖς γυναῖξιν ἀκούσατε τὸν λόγον κυρίου

51.25 οὕτως εἶπεν κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ ὑμεῖς γυναῖκες τῷ στόματι ὑμῶν ἐλάλησατε καὶ ταῖς χερσὶν ὑμῶν ἐπληρώσατε λέγουσαι ποιοῦσαι ποιήσομεν τὰς ὁμολογίας ἡμῶν ὡς ὁμολογήσαμεν θυμῶν τῇ βασιλίῳ τοῦ οὐρανοῦ καὶ σπένδειν αὐτῇ σπονδὰς ἐμμείνασαι ἐνεμείνατε ταῖς ὁμολογίαις ὑμῶν καὶ ποιοῦσαι ἐποιήσατε

51.26 διὰ τοῦτο ἀκούσατε λόγον κυρίου πᾶς Ἰουδα οἱ καθήμενοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἰδοὺ ὧμοσα τῷ ὀνόματί μου τῷ μεγάλῳ εἶπεν κύριος ἐὰν γένηται εἶπαι ὄνομά μου ἐν τῷ στόματι παντὸς Ἰουδα εἰπεῖν ζῆ κύριος κύριος ἐπὶ πάσῃ γῇ Αἰγύπτῳ

וְהִסִּיף-לָּהּ גְּסָכִים כְּאֲשֶׁר אֲנַחְנוּ וְאַבְתִּינוּ מִלְּכֵינוּ עֲשִׂינוּ וּבְחֻצוֹת יְשׁוּרֵינוּ בְּעָרֵי יְהוּדָה יְרוּשָׁלַם וּנְשָׁבַע-לְחַם וּנְהַיְהֶה וְרָעָה לָא רָאִינוּ: טוֹבִים

18 וּמִן-אִז חָדַלְנוּ לְקַטֹּר לְמַלְכֹת הַשָּׁמַיִם וְהִסִּיף-לָּהּ וּבַחֲרָב גְּסָכִים חֲסַרְנוּ כָּל וּבְרָעַב תָּמְנוּ:

19 וְכִי-אֲנַחְנוּ מִקְטָרִים לְמַלְכֹת הַשָּׁמַיִם וְהִסִּיף-לָּהּ אֲנִשְׁנוּ גְּסָכִים הַמְּבַלְעָדֵי עֲשִׂינוּ לָהּ כְּנֹגִים לְהַעֲצֹבָה גְּסָכִים: פ וְהִסִּיף-לָּהּ

20 וַיֹּאמֶר יְרֵמְיָהוּ אֶל-כָּל-הָעָם עַל-הַגְּבָרִים וְעַל-הַנְּשִׁים וְעַל-כָּל-הָעָם הָעֹנִים אֹתוֹ דָּבָר לֵאמֹר:

21 הֲלוֹא אֶת-הַקֹּטֶר אֲשֶׁר קִטְרַתְם בְּעָרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת וְאַבְוֹתֵיכֶם יְרוּשָׁלַם אַתֶּם מִלְּכֵיכֶם וּשְׂרֵיכֶם וְעַם הָאָרֶץ יְהוּה וְתַעֲלֶה אֹתָם זָכָר עַל-לִבִּי:

22 וְלֹא-יִוְכַל יְהוּה לְעֹד לְשֹׂאת מִפְּנֵי רַע מַעַלְלֵיכֶם עֲשִׂיתֶם מִפְּנֵי הַתּוֹעֲבֹת אֲשֶׁר וַתְּהִי אַרְצְכֶם לְחֶרֶבָה וּלְשִׁמְהָ מֵאֵין יוֹשֵׁב כְּהַיּוֹם וּלְקַלְלָהּ הַיּוֹה:

23 מִפְּנֵי אֲשֶׁר קִטְרַתְם וְאֲשֶׁר חֲטַאתֶם לַיהוּה וְלֹא וּבַתְּרֹתוֹ שְׂמַעְתֶּם בְּקוֹל יְהוּה וּבְחֻקֹּתָיו וּבְעֲדוּתָיו לֹא קָרַאת אֹתְכֶם הֲלַכְתֶּם עַל-כֵּן הָרָעָה הַזֹּאת כִּי־וָה הַיּוֹה: ס

24 וַיֹּאמֶר יְרֵמְיָהוּ אֶל-כָּל-הָעָם וְאֶל-כָּל-הַנְּשִׁים כָּל-יְהוּדָה שְׂמַעוּ דְבַר-יְהוּה אֲשֶׁר בְּאָרֶץ מִצְרָיִם: ס

colendum eam, et libandum ei libamina?

20 Et dixit Jeremias ad omnem populum, adversum viros, et adversum mulieres, et adversum universam plebem, qui responderant ei verbum, dicens:

21 Numquid non sacrificium quod sacrificastis in civitatibus Juda, et in plateis Jerusalem, vos et patres vestri, reges vestri, et principes vestri, et populus terræ, horum recordatus est Dominus, et ascendit super cor ejus?

22 Et non poterat Dominus ultra portare propter malitiam studiorum vestrorum, et propter abominationes quas fecistis: et facta est terra vestra in desolationem, et in stuporem, et in maledictum, eo quod non sit habitator, sicut est dies hæc.

23 Propterea quod sacrificaveritis idolis, et peccaveritis Domino, et non audieritis vocem Domini, et in lege, et in præceptis, et in testimoniis ejus non ambulaveritis, idcirco evenerunt vobis mala hæc, sicut est dies hæc.

24 Dixit autem Jeremias ad omnem populum, et ad universas mulieres: Audite verbum Domini, omnis Juda qui estis in terra Ægypti.

25 Hæc inquit Dominus exercituum, Deus Israël, dicens: Vos et uxores vestræ locuti estis ore vestro, et manibus vestris implestis, dicentes: Faciamus vota nostra quæ vovimus, ut sacrificemus reginæ cæli, et libemus ei libamina. Implestis vota vestra, et opere perpetrastis ea.

26 Ideo audite verbum Domini, omnis Juda qui habitatis in terra Ægypti: Ecce ego juravi in nomine meo magno, ait Dominus, quia nequaquam ultra vocabitur nomen meum ex ore omnis viri Judæi, dicentis: Vivit Dominus Deus, in omni terra Ægypti.

27 Ecce ego vigilabo super eos in

51.27 ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐγρήγορα ἐπ' αὐτοὺς τοῦ κακῶσαι αὐτοὺς καὶ οὐκ ἀγαθῶσαι καὶ ἐκλείψουσιν πᾶς Ἰουδα οἱ κατοικοῦντες ἐν γῆ Αἰγύπτῳ ἐν ῥομφαία καὶ ἐν λιμῷ ἕως ἂν ἐκλίπωσιν

51.28 καὶ οἱ σεσφωσμένοι ἀπὸ ῥομφαίας ἐπιστρέψουσιν εἰς γῆν Ἰουδα ὀλίγοι ἀριθμῷ καὶ γνώσονται οἱ κατάλοιποι Ἰουδα οἱ καταστάντες ἐν γῆ Αἰγύπτῳ κατοικῆσαι ἐκεῖ λόγος τίνος ἐμμενεῖ

51.29 καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον ὅτι ἐπισκέψομαι ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς εἰς πονηρά

51.30 οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὸν Ουαφρη βασιλέα Αἰγύπτου εἰς χεῖρας ἐχθροῦ αὐτοῦ καὶ εἰς χεῖρας ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καθὰ ἔδωκα τὸν Σεδεκιαν βασιλέα Ἰουδα εἰς χεῖρας Ναβουχοδονοσορ βασιλέως Βαβυλῶνος ἐχθροῦ αὐτοῦ καὶ ζητούντος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ

25 כֹּה־אָמַר יְהוָה־צְבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַתֶּם בְּפִיכֶם וּנְשִׂיכֶם וּמִדְּבַרְנֶהּ וּבִידֵיכֶם מְלֹאתֶם לֵאמֹר אֶת־נְדָרֵינוּ אֲשֶׁר עָשִׂה נַעֲשֶׂה נְדָרֵינוּ לְקַטֹּר לְמַלְכַת הַשָּׁמַיִם וְלַהֲסֹף לָהּ נְסֻכִים הַקִּים וְעָשִׂה תְקִימָנָה אֶת־נְדָרֵיכֶם תַּעֲשִׂינָה אֶת־נְדָרֵיכֶם: פ

26 לְכֵן שָׁמְעוּ דְבַר־יְהוָה כָּל־יְהוּדָה הַיֹּשְׁבִים בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשָׁמַי מִצְרַיִם הַנְּגִי הַגְּדוֹל אָמַר יְהוָה אֱ־מִי־יִהְיֶה שָׁמַי נְקָרָא בְּפִי עוֹד כָּל־אִישׁ יְהוּדָה אָמַר חִי־אֲדַנְי יְהוָה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם:

27 לְרַעַה הַנְּגִי שֶׁקֵּד עָלֶיהֶם וְלֹא לְטוֹבָה וְתַמּוּ כָל־אִישׁ בְּאֶרֶץ־מִצְרַיִם יְהוּדָה אֲשֶׁר בְּתֹרֵב וּבְרָעַב עַד־כָּלוּתֶם:

28 וּפְלִיטֵי תֹרֵב יִשְׁבּוּן מִן־אֶרֶץ מִצְרַיִם אֶרֶץ יְהוּדָה כָּל־שְׂאֲרֵי־תֵי מִתֵּי מִסְפָּר וַיִּדְעוּ יְהוּדָה הַבָּאִים לְאֶרֶץ־מִצְרַיִם דְּבַר־מִי יָקוּם מִמֶּנִּי לְגוֹר שָׁם וּמָהֶם:

29 וְזֹאת־לָכֶם הָאוֹת נְאֻם־יְהוָה כִּי־פָקֵד אֲנִי לְמַעַן עָלֶיכֶם בְּמָקוֹם הַזֶּה תִּדְעוּ כִּי קוֹם יָקוּמוּ דְבַרִי עָלֶיכֶם לְרַעַה: ס

30 גַּתּוֹן כֹּה־אָמַר יְהוָה הַנְּגִי אֶת־פְּרִעָה חֲפָרַע וּבְיַד מְלֹךְ־מִצְרַיִם בְּיַד אֲיָכָיו מְבַקְשֵׁי נַפְשׁוֹ כְּאֲשֶׁר נָתַתִּי מְלֹךְ־יְהוּדָה בְּיַד אֶת־צִדְקִיָּהוּ נְבוּכַדְרֶאצַּר מְלֹךְ־בָּבֶל אֲיָבוֹ וּמְבַקֵּשׁ נַפְשׁוֹ: ס

malum, et non in bonum: et consumentur omnes viri Juda qui sunt in terra Ægypti gladio et fame, donec penitus consumantur.

28 Et qui fugerint gladium, revertentur de terra Ægypti in terram Juda viri pauci: et scient omnes reliquix Juda, ingredientium terram Ægypti ut habitent ibi, cujus sermo compleatur, meus an illorum.

29 Et hoc vobis signum, ait Dominus, quod visitem ego super vos in loco isto, ut sciatis quia vere complebuntur sermones mei contra vos in malum:

30 hæc dicit Dominus: Ecce ego tradam Pharaonem Ephree regem Ægypti in manu inimicorum ejus, et in manu quærentium animam illius, sicut tradidi Sedeciam regem Juda in manu Nabuchodonosor regis Babylonis inimici sui, et quærentis animam ejus.

51.31 ὁ λόγος ὃν ἐλάλησεν Ἰερεμίας ὁ προφήτης πρὸς

45.1 אֲשֶׁר דִּבֶּר הַדְּבָר וְיַרְמְיָהוּ הַנְּבִיא אֶל־בְּרוּךְ

45.1 Verbum quod locutus est Jeremias propheta ad Baruch

<p>Barouch υῖὸν Νηριου ὅτε ἔγραφεν τοὺς λόγους τούτους ἐν τῷ βιβλίῳ ἀπὸ στόματος Ιερεμιου ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τετάρτῳ τῷ Ιωακίμ υῖῷ Ιωσια βασιλέως Ιουδα</p> <p>51.32 οὕτως εἶπεν κύριος ἐπὶ σοὶ Barouch</p> <p>51.33 ὅτι εἶπας οἴμμοι οἴμμοι ὅτι προσέθηκεν κύριος κόπον ἐπὶ πόνον μοι ἐκοιμήθην ἐν στεναγμοῖς ἀνάπαυσιν οὐχ εὖρον</p> <p>51.34 εἰπὸν αὐτῷ οὕτως εἶπεν κύριος ἰδοὺ οὗς ἐγὼ ὠκοδόμησα ἐγὼ καθαιρῶ καὶ οὗς ἐγὼ ἐφύτευσα ἐγὼ ἐκτίλλω</p> <p>51.35 καὶ σὺ ζητεῖς σεαυτῷ μεγάλα μὴ ζητήσης ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ πᾶσαν σάρκα λέγει κύριος καὶ δώσω τὴν ψυχὴν σου εἰς εὖρεμα ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἐὰν βαδίσης ἐκεῖ</p>	<p>בְּכַתְּבוֹ אֶת־הַדְּבָרִים בְּיַגְרֵהּ הָאֵלֶּה עַל־סֵפֶר מִפִּי יְרֵמְיָהוּ בַשָּׁנָה הַרְבֵּעִית לַיהוֹיָקִים יְהוּדָה בְּיַאֲשִׁיהוּ מֶלֶךְ לְאֶמְרָ: ׀</p> <p>כֹּה־אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עָלַיךָ בְּרֹדֶף:</p> <p>כִּי־יִסְרָף אֲמַרְתָּ אֹי־נָא לִי יְהוָה יָגוֹן עַל־מַכְאֲבֵי יַגְעַתִּי וּמְנוּחָה לֹא מָצָאתִי: בְּאַנְחָתִי ׀</p> <p>אָמַר כֹּה־אָמַר אֱלֹהֵי כֹה־יְהוָה הִנֵּה אֲשֶׁר־בְּנִיתִי אֲנִי אֲשֶׁר־נִטְעַתִּי אֲנִי הָרֵס וְאֵת נַתַּשׁ וְאֵת־כָּל־הָאָרֶץ הִיא:</p> <p>גְּדֻלוֹת וְאַתָּה תִּבְקַשׁ־לָךְ 5 אֶל־תִּבְקַשׁ כִּי הִנְנִי מְבִיא עַל־כָּל־בָּשָׂר נְאֻם־יְהוָה רַעְיָה לְשַׁלֵּל וְנִתַּתִּי לָךְ אֶת־נַפְשְׁךָ עַל כָּל־הַמְּקוֹמוֹת אֲשֶׁר תִּלְדֶּךָ־שָׁם: ׀</p>	<p>filium Neriae, cum scripsisset verba hæc in libro ex ore Jeremiæ, anno quarto Joakim filii Josiæ regis Juda, dicens:</p> <p>2 Hæc dicit Dominus Deus Israël ad te, Baruch:</p> <p>3 Dixisti: Væ misero mihi! quoniam addidit Dominus dolorem dolori meo: laboravi in gemitu meo, et requiem non inveni.</p> <p>4 Hæc dicit Dominus: Sic dices ad eum: Ecce quos ædificavi, ego destruo, et quos plantavi, ego evello, et universam terram hanc:</p> <p>5 et tu quæris tibi grandia? noli quærere, quia ecce ego adducam malum super omnem carnem, ait Dominus, et dabo tibi animam tuam in salutem in omnibus locis ad quæcumque perrexeris.</p>
<p>25.20 ἐν ἀρχῇ βασιλεύοντος Σεδεκιου τοῦ βασιλέως ἐγένετο ὁ λόγος οὗτος περὶ Αἴλαμ</p> <p>26.2 τῇ Αἰγύπτῳ ἐπὶ δύναμιν Φαραὼ Νεχάω βασιλέως Αἰγύπτου ὃς ἦν ἐπὶ τῷ ποταμῷ Εὐφράτῃ ἐν Χαρχαμῖς ὃν ἐπάταξε Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ Ιωακίμ βασιλέως Ιουδα</p> <p>26.3 ἀναλάβετε ὄπλα καὶ ἀσπίδας καὶ προσαγάγετε εἰς πόλεμον</p> <p>26.4 ἐπισάξατε τοὺς ἵππους ἐπίβητε οἱ ἵππεις καὶ κατάστητε ἐν ταῖς περικεφαλαίαις ὑμῶν προβάλετε τὰ δόρατα καὶ ἐνδύσασθε τοὺς θώρακας ὑμῶν</p> <p>26.5 τί ὅτι αὐτοὶ πτοοῦνται καὶ ἀποχωροῦσιν ὀπίσω διότι οἱ ἰσχυροὶ αὐτῶν κοπήσονται φυγῆ ἔφυγον καὶ οὐκ ἀνέστρεψαν περιεχόμενοι</p>	<p>46.1 אֲשֶׁר הָיָה דְּבַר־יְהוָה אֶל־יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא עַל־הַגּוֹיִם:</p> <p>לְמַצְרַיִם עַל־חֵייל פֶּרַעַה 2 נָכוֹ מֶלֶךְ מִצְרַיִם אֲשֶׁר־הִנִּיחָהּ בְּכַרְכַּמְשׁ אֲשֶׁר עַל־נְהַר־פַּרְתַּי הָכֵה נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל בַּשָּׁנָה הַרְבֵּעִית לַיהוֹיָקִים יְהוּדָה: בְּיַאֲשִׁיהוּ מֶלֶךְ יְהוּדָה:</p> <p>עֲרֹכוּ מִגֶּן וְצַנֵּה וּגִשּׁוּ 3 לְמַלְחָמָה:</p> <p>אֶסְרוּ הַסּוּסִים וְעִלּוּ 4 הַפָּרָשִׁים וְהִתְיַצְבוּ בְּכֹבְעֵים לְבָשׂוּ מַרְקוֹ הַרְמָתִים הַסַּרְיָנֹת:</p> <p>חַתִּים־ מְדוּעַ רָאִיתִי הֵמָּה 5 נִסְגִּים אַחֹרֶיךָ וּגְבוּרֵיכֶם יָכֹתוּ וְלֹא הִפְגּוּ מְגוֹר וּמְנוּס נָסוּ</p>	<p>46.1 Quod factum est verbum Domini ad Jeremiam prophetam contra gentes.</p> <p>2 Ad Ægyptum, adversum exercitum Pharaonis Nechao regis Ægypti, qui erat juxta fluvium Euphraten in Charcamis, quem percussit Nabuchodonosor rex Babylonis, in quarto anno Joakim filii Josiæ regis Juda.</p> <p>3 [Præparate scutum et clypeum, et procedite ad bellum.</p> <p>4 Jungite equos, et ascendite, equites: state in galeis, polite lanceas, induite vos loriceis.</p> <p>5 Quid igitur? vidi ipsos pavidos, et terga vertentes, fortes eorum cæsos: fugerunt conciti, nec respexerunt: terror undique, ait Dominus.</p> <p>6 Non fugiat velox, nec salvari se putet fortis: ad aquilonem juxta flumen</p>

κυκλόθεν λέγει κύριος

26.6 μη φευγέτω ὁ κοῦφος καὶ μη ἀνασφρέσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐπὶ βορράν τὰ παρὰ τὸν Εὐφράτην ἠσθένησαν πελτώκασιν

26.7 τίς οὗτος ὡς ποταμὸς ἀναβήσεται καὶ ὡς ποταμοὶ κυμαίνουσιν ὕδωρ

26.8 ὕδατα Αἰγύπτου ὡσεὶ ποταμὸς ἀναβήσεται καὶ εἶπεν ἀναβήσομαι καὶ κατακαλύψω γῆν καὶ ἀπολωὼ κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ

26.9 ἐπίβητε ἐπὶ τοὺς ἵππους παρασκευάσατε τὰ ἄρματα ἐξέλθατε οἱ μαχηταὶ Αἰθιοπῶν καὶ Λίβυες καθωπλισμένοι ὅπλοις καὶ Λυδοὶ ἀνάβητε ἐντείνατε τόξον

26.10 καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη κυρίῳ τῷ θεῷ ἡμῶν ἡμέρα ἐκδικήσεως τοῦ ἐκδικῆσαι τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ καὶ καταφάγεται ἡ μάχαιρα κυρίου καὶ ἐμπλησθήσεται καὶ μεθυσθήσεται ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν ὅτι θυσία τῷ κυρίῳ σαβαωθ ἀπὸ γῆς βορρά ἐπὶ ποταμῷ Εὐφράτῃ

26.11 ἀνάβηθι Γαλααδ καὶ λαβὲ ρητίνην τῇ παρθένῳ θυγατρὶ Αἰγύπτου εἰς κενὸν ἐπλήθυνας ἰάματά σου ὠφέλεια οὐκ ἔστιν σοί

26.12 ἤκουσαν ἔθνη φωνὴν σου καὶ τῆς κραυγῆς σου ἐπλήσθη ἡ γῆ ὅτι μαχητὴς πρὸς μαχητὴν ἠσθένησεν ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἔπρασεν ἀμφοτέρω

26.13 ἃ ἐλάλησεν κύριος ἐν χειρὶ Ἰερεμίου τοῦ ἐλθεῖν Ναβουχοδονοσορ τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος τοῦ κόψαι τὴν γῆν Αἰγύπτου

26.14 ἀναγγεῖλατε εἰς Μάγδωλον καὶ παραγγεῖλατε εἰς Μέμφιν εἶπατε ἐπίστηθι καὶ ἐτοίμασον ὅτι κατέφαγεν μάχαιρα τὴν σμίλακά σου

26.15 διὰ τί ἔφυγεν ὁ Ἄπις ὁ μύσχος ὁ ἐκλεκτός σου οὐκ ἔμεινεν ὅτι κύριος παρέλυσεν

מִסְקִיב נְאֻם־יְהוָה:

6 אֲל־יָנוּס הַקָּל וְאֲל־יִמָּלֵט הַגָּבוֹר צְפוּנָה עַל־יַד נְהַר־פְּרָת כְּשֶׁלו וְנַפְּלוּ:

7 מִי־זֶה כִּי־אָר יַעֲלֶה כְּנִהְרוֹת יִתְגַּעְשׂוּ מִמֵּיו:

8 מְצַרִּים כִּי־אָר יַעֲלֶה וְכְנִהְרוֹת יִתְגַּעְשׂוּ מֵיָם וַיֹּאמֶר אַכְסֶה־אֶרֶץ אֲבִידָה אֲעֲלֶה עִיר וְיִשְׁבִּי בָּהּ:

9 עֲלוּ הַסּוּסִים וְהִתְהַלְלוּ הֲלֹ כִּב וַיִּצְאוּ הַגָּבוּרִים כּוֹש וְלוֹיִים וּפּוֹטֵל תְּפִשִּׁי מִגֹּן תְּפִשִּׁי דְרָכֵי קָשָׁת:

10 יְהִנֶּה יְהִיֹּם הַהוּא לְאֲדֹנָי צָבָאוֹת יוֹם נִקְמָה לַהֲנַקֵּם הָרַב וְשִׁבְעָה מְצַרְיוֹ וְאֲכַלָּה יְרוּתָה מִדְּמָם כִּי זָבַח לְאֲדֹנָי צָבָאוֹת בְּאֶרֶץ צָפּוֹן יְהִנֶּה אֲל־נְהַר־פְּרָת:

11 עֲלֵי גִלְעָד וְקַחֵי צִרֵי אֶת־תּוֹלַת בַּת־מִצְרַיִם לְשׂוֹא רִפְאוֹת הַרְבִּיּוֹת תַּעֲלֶה אִין לָךְ:

12 שָׁמְעוּ גוֹיִם קְלוֹנֵךְ וְצוֹקְתֵךְ מְלֵאָה הָאֶרֶץ יִחַדְדוּ כִּי־גָבוֹר בְּגִבוֹר כְּשֶׁלו נִפְּלוּ שְׁנֵיהֶם: פ

13 הַדְּבַר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֲל־יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא לְבֹא נְבוּכַדְרֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל לְהַכּוֹת אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם:

14 וְהִשְׁמִיעוּ הַגִּידוֹ בְּמִצְרַיִם בְּמַגְדָּל וְהִשְׁמִיעוּ בְּנֶף אֲמָרוֹ הַתְּנַצֵּב וּבַת־תַּפְנִיחַ וְהִקְוֹ לָךְ כִּי־אֲכַלָּה תִּרְבֹּס בִּיבִיִּיךְ:

15 מְדוּעַ נִסְתַּף אֲבִירֶיךָ לָא עֲמַד כִּי יְהִי הַדְּפוֹ:

Euphraten victi sunt, et ruerunt.

7 Quis est iste, qui quasi flumen ascendit, et veluti fluviorum intumescunt gurgites ejus?

8 Ægyptus fluminis instar ascendit, et velut flumina movebuntur fluctus ejus, et dicit: Ascendens operiam terram: perdam civitatem, et habitatores ejus.

9 Ascendite equos, et exsultate in curribus, et procedant fortes, Æthiopia et Libyes tenentes scutum, et Lydii arripientes et jacentes sagittas.

10 Dies autem ille Domini Dei exercituum dies ultionis, ut sumat vindictam de inimicis suis: devorabit gladius, et saturabitur, et inebriabitur sanguine eorum: victima enim Domini Dei exercituum in terra aquilonis juxta flumen Euphraten.

11 Ascende in Galaad, et tolle resinam, virgo filia Ægypti: frustra multiplicas medicamina: sanitas non erit tibi.

12 Audierunt gentes ignominiam tuam, et ululatus tuus replevit terram: quia fortis impegit in fortem, et ambo pariter conciderunt.]

13 Verbum quod locutus est Dominus ad Jeremiam prophetam, super eo quod venturus esset Nabuchodonosor rex Babylonis, et percussurus terram Ægypti:

14 [Annuntiate Ægypto, et auditum facite in Magdalo, et resonet in Memphis, et in Taphnis: dicite: Sta, et præpara te, quia devorabit gladius ea quæ per circuitum tuum sunt.

<p>αυτόν</p> <p>26.16 και τὸ πλῆθος σου ἠσθένησεν και ἔπεσεν και ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ ἐλάλει ἀναστῶμεν και ἀναστρέψωμεν πρὸς τὸν λαὸν ἡμῶν εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν ἀπὸ προσώπου μαχαίρας Ἑλληνικῆς</p> <p>26.17 καλέσατε τὸ ὄνομα Φαραω Νεχω βασιλέως Αἰγύπτου Σαων-εσβι-εμωηδ</p> <p>26.18 ζῶ ἐγὼ λέγει κύριος ὁ θεός ὅτι ὡς τὸ Ἴταβύριον ἐν τοῖς ὄρεσιν και ὡς ὁ Κάρμηλος ἐν τῇ θαλάσῃ ἦξει</p> <p>26.19 σκευὴ ἀποικισμοῦ ποίησον σεαυτῇ κατοικοῦσα θυγάτηρ Αἰγύπτου ὅτι Μέμφις εἰς ἀφανισμόν ἔσται και κληθήσεται οὐαὶ διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ</p> <p>26.20 δάμαλις κεκαλλωπισμένη Αἴγυπτος ἀπόσπασμα ἀπὸ βορρᾶ ἦλθεν ἐπ' αὐτήν</p> <p>26.21 και οἱ μισθωτοὶ αὐτῆς ἐν αὐτῇ ὥσπερ μύσχοι σιτευτοὶ τρεφόμενοι ἐν αὐτῇ διότι και αὐτοὶ ἀπεστράφησαν και ἔφυγον ὀμοθυμαδὸν οὐκ ἔστησαν ὅτι ἡμέρα ἀπωλείας ἦλθεν ἐπ' αὐτοὺς και καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῶν</p> <p>26.22 φωνὴ ὡς ὄφεως συρίζοντος ὅτι ἐν ἄμμω πορεύονται ἐν ἀξίνοις ἦξουσιν ἐπ' αὐτήν ὡς κόπτοντες ξύλα</p> <p>26.23 ἐκκόψουσιν τὸν δρυμὸν αὐτῆς λέγει κύριος ὁ θεός ὅτι οὐ μὴ εἰκασθῇ ὅτι πληθύνει ὑπὲρ ἀκρίδα και οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἀριθμὸς</p> <p>26.24 κατησχύνθη θυγάτηρ Αἰγύπτου παρεδόθη εἰς χεῖρας λαοῦ ἀπὸ βορρᾶ</p> <p>26.25 ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ τὸν Ἀμὼν τὸν υἱὸν αὐτῆς ἐπὶ Φαραω και ἐπὶ τοὺς πεποιοτάς ἐπ' αὐτῶ</p> <p>26</p> <p>26.27 σὺ δὲ μὴ φοβηθῆς δοῦλός μου Ἰακωβ μηδὲ πτοηθῆς</p>	<p>15 הַרְבָּה כּוֹשֵׁל גַּם-נִלְכַּל 16 אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ וַיֹּאמְרוּ קוֹמָה! וַיִּשְׁכַּח אֶל-עֲמֹנֵי וְאֶל-אַרְצוֹ מוֹלְדָתָנוּ מִפְּנֵי תָרַב הַיּוֹגָה:</p> <p>17 קָרְאוּ שְׁמֵ פִרְעֹה 17 מִלֶּדְ-מִצְרַיִם שְׁאוֹן הַעֲבִיר הַמוֹעֵד:</p> <p>18 חִי-אַנִּי נְאֻם-הַמֶּלֶךְ יְהוָה 18 צָבָאוֹת שְׁמוֹ בִּי כְתוּבֹר בְּהָרִים וּכְכַרְמֶל בַּיָּם יְבוּא:</p> <p>19 כְּלִי גוֹלָה עָשִׂי לָךְ יוֹשֶׁבֶת 19 בְּתִמְצָרַיִם כִּי-נָהָה לְשִׁמָּה תְהִיָּה וְנִצְתָה מֵאֵין יוֹשֵׁב: ס</p> <p>20 עֲגֵלָה יִפְהֶ-פִּיָּה מִצְרַיִם 20 קָרַץ מִצְפּוֹן בָּא בָּא:</p> <p>21 גַּם-שְׁכַרְיָהּ בְּקַרְבָּהּ 21 כְּעֲגֵלִי מִרְבֵּק כִּי-גַם-הִמָּה עֲמָדוֹ כִּי הִפְנוּ גִסוֹ וַחֲדָיו לֹא יוֹם אֵיךָם בָּא עַלֵיהֶם עַת פִּקְדָתָם:</p> <p>22 קוֹלָה כְּנִחְשׁ יִלְךָ 22 כִּי-בְתִיל יִלְכוּ וּבְקַרְדָּמוֹת בָּאוּ לָהּ כַּחֲטָבֵי עֵצִים:</p> <p>23 כְּרָתוּ יַעֲרָה נְאֻם-יְהוָה כִּי 23 לֹא יִתְקַר כִּי רַבּוּ מֵאַרְבָּה וְאֵין לָהֶם מִסְפָּר:</p> <p>24 הַבִּישָׁה בְּתִמְצָרַיִם נִתְנָה 24 בְּיַד עַם-צִפּוֹן:</p> <p>25 אָמַר יְהוָה צָבָאוֹת אֱלֹהֵי 25 יִשְׂרָאֵל הִנְנִי פּוֹקֵד אֶל-אַמּוֹן וְעַל-מִצְרַיִם מִזֹּא וְעַל-פִּרְעֹה וְעַל-אֱלֹהֵיהֶּ וְעַל-מִלְכֵיהֶּ וְעַל הַבְּטָחִים בּוֹ: וְעַל-פִּרְעֹה</p> <p>26 וַנְתִּימִים בְּיַד מִבְקָשֵׁי 26 נִפְשָׁם וּבְיַד נְבוּכַדְרֶאֶצַּר מִלֶּדְ-בָּבֶל וּבִידֵ-עֲבָדָיו וְאֶתְרֵי-כּוֹן תִּשְׁפֹּן כִּי מִי-קָדָם</p>	<p>15 Quare computruit fortis tuus? non stetit, quoniam Dominus subvertit eum.</p> <p>16 Multiplicavit ruentes, ceciditque vir ad proximum suum, et dicent: Surge, et revertamur ad populum nostrum, et ad terram nativitatis nostræ, a facie gladii columbæ.</p> <p>17 Vocate nomen Pharaonis regis Ægypti: tumultum adduxit tempus.</p> <p>18 Vivo ego, inquit Rex (Dominus exercituum nomen ejus), quoniam sicut Thabor in montibus, et sicut Carmelus in mari, veniet.</p> <p>19 Vasa transmigrationis fac tibi, habitatrix filia Ægypti: quia Memphis in solitudinem erit, et deseretur, et inhabitabilis erit.</p> <p>20 Vitula elegans atque formosa Ægyptus, stimulator ab aquilone veniet ei.</p> <p>21 Mercenarii quoque ejus, qui versabantur in medio ejus quasi vituli saginati, versi sunt, et fugerunt simul, nec stare potuerunt: quia dies interfectionis eorum venit super eos, tempus visitationis eorum.</p> <p>22 Vox ejus quasi æris sonabit: quoniam cum exercitu properabunt, et cum securibus venient ei quasi cædentes ligna.</p> <p>23 Succiderunt saltum ejus, ait Dominus, qui supputari non potest: multiplicati sunt super locustas, et non est eis numerus.</p> <p>24 Confusa est filia Ægypti, et tradita in manu populo aquilonis.</p> <p>25 Dixit Dominus exercituum, Deus Israël: Ecce ego visitabo super tumultum Alexandriæ, et super Pharaonem, et super Ægyptum,</p>
---	---	--

<p>Ισραηλ διότι ιδού ἐγὼ σφάζων σε μακρόθεν καὶ τὸ σπέρμα σου ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῶν καὶ ἀναστρέφει Ιακωβ καὶ ἡσυχάσει καὶ ὑπνώσει καὶ οὐκ ἔσται ὁ παρενοχλῶν αὐτόν</p> <p>26.28 μὴ φοβοῦ παῖς μου Ιακωβ λέγει κύριος ὅτι μετὰ σοῦ ἐγὼ εἰμι ὅτι ποιήσω συντέλειαν ἐν παντὶ ἔθνει εἰς οὓς ἐξῴσά σε ἐκεῖ σὲ δὲ οὐ μὴ ποιήσω ἐκλιπεῖν καὶ παιδεύσω σε εἰς κρίμα καὶ ἀθῶον οὐκ ἀθώωσω σε</p>	<p>נְאֻם־יְהוָה: ס אָתָּה אֶל־תִּירָא עֲבָדַי 27 יַעֲקֹב וְאֶל־תַּחַת יִשְׂרָאֵל כִּי מִרְחֹק הִנְנִי מוֹשְׁעֶךָ וְאֶת־זַרְעֶךָ מֵאֶרֶץ שְׂבָיִים וְשָׁב וְשָׁקֵט וְשָׁאֲנוּ וְאִין יַעֲקֹב מִתְרִיד: ס אָתָּה אֶל־תִּירָא עֲבָדַי 28 יַעֲקֹב נְאֻם־יְהוָה כִּי אֶתְּךָ אֲנִי בְּכָל־הַגּוֹיִם כִּי אֶעֱשֶׂה כָלָה אֲשֶׁר הִדַּחְתִּיךָ שָׁמָּה וְאֶתְּךָ לֹא־אֶעֱשֶׂה כָלָה וְיִסְרַתִּיךָ אֲנַקֶּךָ: ס לְמִשְׁפָּט וְנִקְיָה לֹא</p>	<p>et super deos ejus, et super reges ejus, et super Pharaonem, et super eos qui confidunt in eo: 26 et dabo eos in manu quærentium animam eorum, et in manu Nabuchodonosor regis Babylonis, et in manu servorum ejus: et post hæc habitabitur sicut diebus pristinis, ait Dominus. 27 Et tu ne timeas, serve meus Jacob, et ne paveas, Israël: quia ecce ego salvum te faciam de longinquo, et semen tuum de terra captivitatis tuæ: et revertetur Jacob, et requiescet, et prosperabitur, et non erit qui exterreat eum. 28 Et tu noli timere, serve meus Jacob, ait Dominus, quia tecum ego sum: quia ego consumam cunctas gentes ad quas ejeci te, te vero non consumam: sed castigabo te in iudicio, nec quasi innocenti parcam tibi.]</p>
<p>29.1 ἐπὶ τοὺς ἀλλοφύλους 29.2 τάδε λέγει κύριος ιδοὺ ὕδατα ἀναβαίνει ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἔσται εἰς χεიმάρρουν κατακλύζοντα καὶ κατακλύσει γῆν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ καὶ κεκράξονται οἱ ἄνθρωποι καὶ ἀλαλάξουσιν ἅπαντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν 29.3 ἀπὸ φωνῆς ὀρμῆς αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ὀπλῶν τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ ἀπὸ σεισμοῦ τῶν ἀρμάτων αὐτοῦ ἤχου τροχῶν αὐτοῦ οὐκ ἐπέστρεψαν πατέρες ἐφ' υἱοὺς αὐτῶν ἀπὸ ἐκλύσεως χειρῶν αὐτῶν 29.4 ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐρχομένῃ τοῦ ἀπολέσαι πάντας τοὺς ἀλλοφύλους καὶ ἀφανιῶ τὴν Τύρον καὶ τὴν Σιδῶνα καὶ πάντας τοὺς καταλοίπους τῆς βοηθείας αὐτῶν ὅτι</p>	<p>אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה 47.1 אֶל־יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא אֶל־פְּלִשְׁתִּים בְּטָרַם יָבֵה פְּרֻעָה אֶת־עֵזָה: ס כֹּה אָמַר יְהוָה הַנְּהַמ־מַיִם 2 עֲלִים מִצְפוֹן וְהָיוּ לַנְּחַל וּמְלוֹאָהּ שׁוֹטֵף וְיִשְׁטְפוּ אֶרֶץ עִיר וְיִשְׁבֵי בָּהּ וְזָעְקוּ הָאָדָם כָּל יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ: וְהִילֵּל מִקוֹל שַׁעֲטַת פְּרָסוֹת 3 אֲבִירָיו מִרְעַשׁ לְרַכְבּוֹ הַמָּוֶן אָבוֹת גִּלְגָּלָיו לֹא־הִפְנוּ אֶל־בָּנִים מִרְפוּן יָדַיִם: עַל־הַיּוֹם הַבֹּא לְשָׂדֶה 4 אֶת־כָּל־פְּלִשְׁתִּים לְהַכְרִית עֵגָר לְצַר וּלְצִדוֹן כָּל שָׂרִיד כִּי־שָׂדֶה יְהוָה אֶת־פְּלִשְׁתִּים כַּפְתּוֹר: שְׂאֲרִית אֵי</p>	<p>47.1 Quod factum est verbum Domini ad Jeremiam prophetam contra Palæstinos, antequam percuteret Pharao Gazam. 2 [Hæc dicit Dominus: Ecce aquæ ascendunt ab aquilone, et erunt quasi torrens inundans, et operient terram et plenitudinem ejus, urbem et habitatores ejus. Clamabunt homines, et ululabunt omnes habitatores terræ, 3 a strepitu pompæ armorum, et bellatorum ejus, a commotione quadrigarum ejus, et multitudine rotarum illius. Non respexerunt patres filios manibus dissolutis, 4 pro adventu diei in quo vastabuntur omnes Philisthiim, et dissipabitur Tyrus et Sidon cum omnibus reliquis auxiliis suis: depopulatus est enim Dominus</p>

<p>ἐξολεθρεύσει κύριος τοὺς καταλοίπους τῶν νήσων</p> <p>29.5 ἦκει φαλάκρωμα ἐπὶ Γάζαν ἀπερρίφη Ἀσκαλῶν καὶ οἱ κατάλοιποι Ἐνακιμ ἕως τίνος κόψεις</p> <p>29.6 ἡ μάχαιρα τοῦ κυρίου ἕως τίνος οὐχ ἠσυχάσεις ἀποκατάστηθι εἰς τὸν κολεόν σου ἀνάπαυσαι καὶ ἐπάρθητι</p> <p>29.7 πῶς ἠσυχάσει καὶ κύριος ἐντειλάτο αὐτῇ ἐπὶ τὴν Ἀσκαλῶνα καὶ ἐπὶ τὰς παραθαλασσίους ἐπὶ τὰς καταλοίπους ἐπεγερθῆναι</p>	<p>5 בָּאָה קָרְחָה אֶל־עֵינֶיךָ נִדְמַתָּה אֲשַׁקְלוֹן שְׂאֲרֵית עַמְּקֶם עַד־מַתִּי תִתְגַּדְּדִי: 5 6 הֲוִי קָרַב לִיהִנֶּה עַד־אַנְה לֹא תִשְׁקָטִי הַאֲסָפִי אֶל־תַּעֲרֹף הַרְגֵעִי וְדַמִּי: 7 אֵיךְ תִּשְׁקָטִי וַיִּהְיֶה צִנְה־לָּהּ אֶל־אֲשַׁקְלוֹן וְאֶל־חֹרֵף הַיָּם שָׁם יַעֲדָה: 7</p>	<p>Palæstinos, reliquias insulæ Cappadociaë.</p> <p>5 Venit calvitium super Gazam; conticuit Ascalon, et reliquiae vallis earum: usquequo concideris?</p> <p>6 O mucro Domini, usquequo non quiesces? ingredere in vaginam tuam, refrigerare, et sile.</p> <p>7 Quomodo quiescet, cum Dominus præceperit ei adversus Ascalonem, et adversus maritimas ejus regiones, ibique condixerit illi?]</p>
<p>31.1 τῇ Μωαβ οὕτως εἶπεν κύριος οὐαὶ ἐπὶ Ναβαυ ὅτι ὤλετο ἐλήμφθη Καριαθαιμ ἠσχύνθη Αμαθ καὶ ἠττήθη</p> <p>31.2 οὐκ ἔστιν ἐτι ἰατρεία Μωαβ ἀγαυρίαμα ἐν Εσεβων ἐλογίσαντο ἐπ' αὐτὴν κακά ἐκόψαμεν αὐτὴν ἀπὸ ἔθνους καὶ παῦσιν παύσεται ὄπισθεν σου βαδιεῖται μάχαιρα</p> <p>31.3 ὅτι φωνὴ κεκραγόντων ἐξ Ὠρωναιμ ὄλεθρος καὶ σύντριμμα μέγα</p> <p>31.4 συνετρίβη Μωαβ ἀναγγείλατε εἰς Ζογορα</p> <p>31.5 ὅτι ἐπλήσθη Αλαωθ ἐν κλαυθμῷ ἀναβήσεται κλαίων ἐν ὁδῷ Ὠρωναιμ κραυγὴν συντρίμματος ἠκούσατε</p> <p>31.6 φεύγετε καὶ σώσατε τὰς ψυχὰς ὑμῶν καὶ ἔσεσθε ὥσπερ ὄνος ἄγριος ἐν ἐρήμῳ</p> <p>31.7 ἐπειδὴ ἐπεποίθεις ἐν ὀχυρώμασιν σου καὶ σὺ συλλημφθήσῃ καὶ ἐξελεύσεται Χαμῶς ἐν ἀποικία οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ἅμα</p> <p>31.8 καὶ ἦξει ὄλεθρος ἐπὶ πᾶσαν πόλιν καὶ πόλιν οὐ μὴ σωθῆ καὶ ἀπολεῖται ὁ αὐλὼν καὶ ἐξολεθρευθήσεται ἡ πεδινὴ καθὼς εἶπεν κύριος</p> <p>31.9 δότε σημεῖα τῇ Μωαβ ὅτι ἀφῆ ἀναφθήσεται καὶ πᾶσαι αἱ</p>	<p>48.1 כָּה־אָמַרׁ יְהוָה לְמוֹאָב לְמוֹאָב צָבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הֲוִי כִּי שָׁלְדָה הַכִּישָׁה אֶל־נָבו נִלְכְּדָה קַרְיַת־יָם הַכִּישָׁה הַמְשַׁגֵּב וְחָתָה: 2 אֵין עוֹד תִּהְלֵת מוֹאָבׁ בְּחֻשְׁבוֹן חָשְׁבוּ עָלֶיהָ רָעָה מִגֹּי גַם־מִדָּמֹן לָכוּ וְנִכְרִיתָנָה תִּדְמִי אֶת־רִיב תִּלְךָ קָרַב: 3 קוֹל צִעֲקָה מִחֶרוֹנַיִם שָׁד וְשֹׁכֵר גָּדוֹל: 4 נִשְׁבְּרָה מוֹאָב הַשְׁמִיעוּ צַעֲרֵיהָ: צַעוּרִיהָ וְצִעֲקָה 3 הִלּוּחֵית הַלְחוֹת כִּי מַעֲלָה בְּכִי יַעֲלֶה־כִּי כִּי בְמוֹרָד חֹרְזִים צָרִי צִעֲקַת־שֹׁכֵר שְׁמִיעוּ: 6 גָּסוּ מִלְטוֹ נִפְשֵׁיכֶם וְתִהְיֶינָה כַּעֲרוּעֵר בְּמִדְבָּר: 7 כִּי יַעַן בִּטְחַתְךָ בְּמַעֲשֵׂיךָ וּבְאֻצְרוֹתֶיךָ גַם־אֵת תִּלְכְּדִי בְּגוֹלָהּ כְּמוֹשׁ כְּמִישׁ וַיִּצָּא יַחַדְדִּי: יַחַד כְּהִנְיֹו וְשָׁרִיו 8 וַיָּבֹא שָׂדֵד אֶל־כָּל־עִיר וְעִיר לֹא תִמְלֹט וְאֶבֶד הָעַמְּקָ וְנִשְׁמַד הַמִּישָׁר אֲשֶׁר אָמַר</p>	<p>48.1 Ad Moab. [Hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israël: Væ super Nabo, quoniam vastata est, et confusa! capta est Cariathaim, confusa est fortis, et tremuit.</p> <p>2 Non est ultra exsultatio in Moab contra Hesebon: cogitaverunt malum: Venite, et disperdamus eam de gente. Ergo silens conticesces, sequeturque te gladius.</p> <p>3 Vox clamoris de Oronaim, vastitas et contritio magna.</p> <p>4 Contrita est Moab: annuntiate clamorem parvulis ejus.</p> <p>5 Per ascensum enim Luith plorans ascendet in fletu, quoniam in descensu Oronaim hostes ululatum contritionis audierunt.</p> <p>6 Fugite, salvate animas vestras, et eritis quasi myricæ in deserto:</p> <p>7 pro eo enim quod habuisti fiduciam in munitionibus tuis et in thesauris tuis, tu quoque capieris: et ibit Chamos in transmigrationem, sacerdotes ejus et principes ejus simul.</p> <p>8 Et veniet prædo ad omnem urbem, et urbs nulla salvabitur:</p>

πόλεις αὐτῆς εἰς ἄβατον
ἔσσονται πόθεν ἔνοικος αὐτῆ

31.10 ἐπικατάρατος ὁ ποιῶν τὰ
ἔργα κυρίου ἀμελῶς ἐξαίρων
μάχαιραν αὐτοῦ ἀφ' αἵματος

31.11 ἀνεπαύσατο Μωαβ ἐκ
παιδαρίου καὶ πεπορθῶς ἦν ἐπὶ
τῆ δόξῃ αὐτοῦ οὐκ ἐνέχεεν ἐξ
ἀγγείου εἰς ἀγγεῖον καὶ εἰς
ἀποικισμὸν οὐκ ὄχετο διὰ τοῦτο
ἔστη γεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ καὶ
ὁσμή αὐτοῦ οὐκ ἐξέλιπεν

31.12 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι
ἔρχονται φησὶν κύριος καὶ
ἀποστελῶ αὐτῷ κλίνοντας καὶ
κλινοῦσιν αὐτὸν καὶ τὰ σκεύη
αὐτοῦ λεπτυνοῦσιν καὶ τὰ
κέρατα αὐτοῦ συγκόψουσιν

31.13 καὶ κατασχυνθήσεται
Μωαβ ἀπὸ Χαμῶς ὡσπερ
κατησχύνθη οἶκος Ἰσραὴλ ἀπὸ
Βαιθηλ ἐλπίδος αὐτῶν
πεπορθότες ἐπ' αὐτοῖς

31.14 πῶς ἐρεῖτε ἰσχυροὶ ἐσμεν
καὶ ἄνθρωπος ἰσχύων εἰς τὰ
πολεμικά

31.15 ὤλετο Μωαβ πόλις αὐτοῦ
καὶ ἐκλεκτοὶ νεανίσκοι αὐτοῦ
κατέβησαν εἰς σφαγὴν

31.16 ἐγγὺς ἡμέρα Μωαβ ἐλθεῖν
καὶ πονηρία αὐτοῦ ταχεῖα
σφόδρα

31.17 κινήσατε αὐτῷ πάντες
κυκλόθεν αὐτοῦ πάντες εἰδότες
ὄνομα αὐτοῦ εἶπατε πῶς
συνετρίβη βακτηρία εὐκλεῆς
ράβδος μεγαλώματος

31.18 κατὰβηθι ἀπὸ δόξης καὶ
κάθισον ἐν ὑγρασίᾳ καθημένη
Δαιβων ἐκτρίβητε ὅτι ὤλετο
Μωαβ ἀνέβη εἰς σὲ
λυμαινόμενος ὀχύρωμά σου

31.19 ἐφ' ὁδοῦ στηθι καὶ ἐπιδε
καθημένη ἐν Αροηρ καὶ
ἐρώτησον φεύγοντα καὶ
σφζόμενον καὶ εἰπὸν τί ἐγένετο

31.20 κατησχύνθη Μωαβ ὅτι
συνετρίβη ὀλόλυξον καὶ
κέκραξον ἀνάγγελον ἐν Αρῶν
ὅτι ὤλετο Μωαβ

31.21 καὶ κρίσις ἔρχεται εἰς γῆν

יהוה:

תנו-צייץ למואב כי נצא
תצא ועריה לשמה תהינה
מאין יושב בהן:

10 ארור עשה מלאכת יהוה
רמיה וארור מגע חרבו מדם:

11 שאנו מואב מנעוריו
ושקט הוא אל-שקריו
ולא-הורק מפלי אל-פלי
ובגולה לא הלך על-כן עמד
נמר: ס טעמו בו וריחו לא

12 לכן הגה-ימים באים
נאם-יהוה ושלחתי-לו צעים
ונבליהם וצעהו וכליו יריקו
נפצו:

13 וכש מואב מקמוש
כאשר-בשו בית ישאל
מבית אל מבטחם:

14 איה תאמרו גבורים
אנחנו ואנשי-חיל למלחמה:

15 שדד מואב ועריה עלה
ומבחר בחוריו ירדו לטבח
נאם-המלך יהוה צבאות
שמו:

16 קרוב איד-מואב לבוא
ורעתו מהרה מאד:

17 גדו לו כל-סביביו וכל
ידעי שמו אמרו איה נשבר
מטה-עז מקל תפארה:

18 ושבי ישבי רדי מכבוד
בצמא ישבת בת-דיבון
כי-שדד מואב עלה כה שחת
מבצרותי:

19 אל-תדר עמדי וצפי
יושבת ערוער שאלי-נס
ונמלטה אמרי מה-גהיתה:

20 הביש מואב כי-תמה
ויעקו וזעקי הילילו הילילי

et peribunt valles,
et dissipabuntur campestria,
quoniam dixit Dominus:

9 Date florem Moab, quia florens
egredietur:
et civitates ejus desertæ erunt, et
inhabitabiles.

10 Maledictus qui facit opus
Domini fraudulenter,
et maledictus qui prohibet gladium
suum a sanguine.

11 Fertilis fuit Moab ab
adolescentia sua,
et requievit in fœcibus suis:
nec transfusus est de vase in vas,
et in transmigrationem non abiit:
idcirco permansit gustus ejus in
eo,
et odor ejus non est immutatus.

12 Propterea ecce dies veniunt,
dicit Dominus,
et mittam ei ordinatores et
stratores laguncularum:
et sternerent eum, et vasa ejus
exhaurient,
et lagunculas eorum collident.

13 Et confundetur Moab a Chamos
sicut confusa est domus Israël a
Bethel,
in qua habebat fiduciam.

14 Quomodo dicitis: Fortes sumus,
et viri robusti ad præliandum?

15 Vastata est Moab, et civitates
illius succiderunt,
et electi juvenes ejus descenderunt
in occisionem, ait Rex:
Dominus exercituum nomen ejus.

16 Prope est interitus Moab ut
veniat,
et malum ejus velociter accurret
nimis.

17 Consolamini eum, omnes qui
estis in circuitu ejus:
et universi qui scitis nomen ejus,
dicite:

Quomodo confracta est virga
fortis,
baculus gloriosus?

18 Descende de gloria, et sede in
siti,
habitatio filiæ Dibon,
quoniam vastator Moab ascendit

<p>τοῦ Μισωρ ἐπὶ Χαιλων καὶ ἐπὶ Ιασσα καὶ ἐπὶ Μωφαθ</p> <p>31.22 καὶ ἐπὶ Δαιβων καὶ ἐπὶ Ναβου καὶ ἐπ' οἶκον Δεβλαθαίμ</p> <p>31.23 καὶ ἐπὶ Καριαθαίμ καὶ ἐπ' οἶκον Γαμωλ καὶ ἐπ' οἶκον Μαων</p> <p>31.24 καὶ ἐπὶ Καριωθ καὶ ἐπὶ Βοσορ καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Μωαβ τὰς πόρρω καὶ τὰς ἐγγύς</p> <p>31.25 κατεάχθη κέρασ Μωαβ καὶ τὸ ἐπίχειρον αὐτοῦ συνετρίβη</p> <p>31.26 μεθύσατε αὐτόν ὅτι ἐπὶ κύριον ἐμεγαλύνθη καὶ ἐπικρούσει Μωαβ ἐν χειρὶ αὐτοῦ καὶ ἔσται εἰς γέλωτα καὶ αὐτός</p> <p>31.27 καὶ εἰ μὴ εἰς γελοιασμόν ἦν σοι Ἰσραὴλ εἰ ἐν κλοπαῖς σου εὐρέθη ὅτι ἐπολέμεις αὐτόν</p> <p>31.28 κατέλιπον τὰς πόλεις καὶ ᾤκησαν ἐν πέτραις οἱ κατοικοῦντες Μωαβ ἐγενήθησαν ὡς περιστεραι νοσσεύουσαι ἐν πέτραις στόματι βοθύνου</p> <p>31.29 ἤκουσα ὕβριν Μωαβ ὕβρισεν λίαν ὕβριν αὐτοῦ καὶ ὑπερηφανίαν αὐτοῦ καὶ ὑψώθη ἡ καρδιά αὐτοῦ</p> <p>31.30 ἐγὼ δὲ ἔγνων ἔργα αὐτοῦ οὐχὶ τὸ ἱκανὸν αὐτοῦ οὐχ οὕτως ἐποίησεν</p> <p>31.31 διὰ τοῦτο ἐπὶ Μωαβ ὀλολύζετε πάντοθεν βοήσατε ἐπ' ἄνδρας Κιραδας ἀύχμοῦ</p> <p>31.32 ὡς κλαυθμὸν Ἰαζηρ ἀποκλαύσομαί σοι ἄμπελος Σεβημα κλήματά σου διηλθεν θάλασσαν Ἰαζηρ ἦσαντο ἐπὶ ὀπώραν σου ἐπὶ τρυγηταῖς σου ὄλεθρος ἐπέπεσεν</p> <p>31.33 συνεψήσθη χαρμοσύνη καὶ εὐφροσύνη ἐκ τῆς Μωαβίτιδος καὶ οἶνος ἦν ἐπὶ ληνοῖς σου πρῶτὶ οὐκ ἐπάτησαν οὐδὲ δειλῆς οὐκ ἐποίησαν αἰδαδ</p> <p>31.34 ἀπὸ κραυγῆς Ἐσεβων ἕως Ἐλεαλη αἱ πόλεις αὐτῶν ἔδωκαν</p>	<p>הִגִּידוּ בְּאַרְנוֹן כִּי שָׂדֵד מוֹאֵב׃</p> <p>21 וּמִשְׁפֹּט בָּא אֶל־אַרְרָץ הַמִּישֹׁר אֶל־חֵלּוֹן וְאֶל־יְהֻצָּה מִיַּפְעֹת׃ וְעַל־מוֹפֶעֶת</p> <p>22 וְעַל־דִּיבּוֹן וְעַל־נָבוֹ וְעַל־בֵּית דְּבַלְתַּיִם׃</p> <p>23 וְעַל קַרְיָתַיִם וְעַל־בֵּית גָּמּוּל וְעַל־בֵּית מְעֹן׃</p> <p>24 וְעַל־קַרְיֹת וְעַל־בְּצֻרָה וְעַל כָּל־עָרֵי אַרְרָץ מוֹאֵב הַרְחֹקוֹת וְהַקְּרֹבוֹת׃</p> <p>25 נִגְדַעְהָ קָרָן מוֹאֵב וְזָרְעוּ נִשְׁבְּרָה נַאֲם יְהוָה׃</p> <p>26 הַשְׁפִּירָהּ כִּי עַל־יְהוּהָ הִגְדִּיל וְסָפַק מוֹאֵב בְּקִיָּאוֹ וְהִיָּה לְשִׁחַק גַּם־הוּא׃</p> <p>27 וְאָם לֹא הִשְׁחֹק הָיָה לָּהּ נִמְצְאָה יִשְׂרָאֵל אִם־בְּגַנְגָבִים כִּי־מָדִי דְבַרְיָהּ בּוֹ נִמְצָא תְּתַנַּחֵד׃</p> <p>28 עֲזָבוּ עָרִים וְשָׁכְנוּ בְּסֻלְעַ יִשְׁבִּי מוֹאֵב וְהָיוּ כִּיזְנֵה תִּמְנֶנּוּ בְּעֵבְרֵי פִי־פִתְחֹת׃</p> <p>29 שָׁמַעְנוּ גְאוֹן־מוֹאֵב גָּאָה מֵאֵד גְּבָהּ וּגְאוֹנוֹ וְגִאֲוָתוֹ וְרָם לָבוֹ׃</p> <p>30 אֲנִי יִדְעֹתִי נַאֲם־יְהוָה עֵבְרָתוֹ וְלֹא־כֹן בְּדָוִי לֹא־כֹן עָשָׂו׃</p> <p>31 עַל־כֵּן עַל־מוֹאֵב אֲנִילִל וְלִמּוֹאֵב כָּל־הָאָזְעַק אֶל־אֲנָשֵׁי קִיר־חֲרָשׁ יְהִיגָה׃</p> <p>32 מִכְּבִי יַעֲזֹר אֲבֹכָהּ־לָּהּ הִגְפֹן שִׁבְמָה נְטִישְׁתִּיהָ עֵבְרוּ נִגְעוּ יָם עַד יָם יַעֲזֹר עַל־קִיָּצָהּ וְעַל־בְּצֻרָהּ שָׂדֵד נִכְּל׃</p> <p>33 וְנִאֲדָפָה שְׂמֹתָהּ וְנִגִּיל</p>	<p>ad te: dissipavit munitiones tuas.</p> <p>19 In via sta, et prospice, habitatio Aroër: interroga fugientem, et ei qui evasit dic: Quid accidit?</p> <p>20 Confusus est Moab, quoniam victus est. Ululate, et clamate: annuntiate in Arnon, quoniam vastata est Moab,</p> <p>21 et iudicium venit ad terram campestem, super Helon, et super Jasa, et super Mephaath,</p> <p>22 et super Dibon, et super Nabo, et super domum Deblathaim,</p> <p>23 et super Cariathaim, et super Bethgamul, et super Bethmaon,</p> <p>24 et super Carioth, et super Bosra, et super omnes civitates terræ Moab, quæ longe et quæ prope sunt.</p> <p>25 Abscissum est cornu Moab, et brachium ejus contritum est, ait Dominus.</p> <p>26 Inebriate eum, quoniam contra Dominum erectus est: et allidet manum Moab in vomitu suo, et erit in derisum etiam ipse.</p> <p>27 Fuit enim in derisum tibi Israël: quasi inter fures reperisses eum: propter verba ergo tua quæ adversum illum locutus es, captivus duceris.</p> <p>28 Relinquitte civitates, et habitate in petra, habitatores Moab: et estote quasi columba nidificans in summo ore foraminis.</p> <p>29 Audivimus superbiam Moab: superbus est valde: sublimitatem ejus, et arrogantiam, et superbiam, et altitudinem cordis ejus.</p> <p>30 Ego scio, ait Dominus, jactantiam ejus, et quod non sit juxta eam virtus ejus,</p>
--	---	---

φωνήν αὐτῶν ἀπὸ Ζογορ ἕως
Ὡρωναιμ καὶ Ἀγλαθ-σαλισα
ὅτι καὶ τὸ ὕδωρ Νεβριμ εἰς
κατάκαυμα ἔσται

31.35 καὶ ἀπολῶ τὸν Μωαβ
φησὶν κύριος ἀναβαίνοντα ἐπὶ
βωμὸν καὶ θυμιῶντα θεοῖς
αὐτοῦ

31.36 διὰ τοῦτο καρδία μου
Μωαβ ὡσπερ αὐλοὶ
βομβήσουσιν καρδία μου ἐπὶ
ἀνθρώπους Κιραδας ὡσπερ
αὐλὸς βομβήσει διὰ τοῦτο ἃ
περιεποιήσατο ἀπώλετο ἀπὸ
ἀνθρώπου

31.37 πᾶσαν κεφαλὴν ἐν παντὶ
τόπῳ ξυρήσονται καὶ πᾶς
πώγων ξυρηθήσεται καὶ πᾶσαι
χεῖρες κόπονται καὶ ἐπὶ πάσης
ὁσφύος σάκκος

31.38 καὶ ἐπὶ πάντων τῶν
δωμάτων Μωαβ καὶ ἐπὶ
πλατεῖαις αὐτῆς ὅτι συνέτριψα
τὸν Μωαβ φησὶν κύριος ὡς
ἀγγεῖον οὐ οὐκ ἔστιν χρεῖα
αὐτοῦ

31.39 πῶς κατήλλαξεν πῶς
ἔστρεψεν νῶτον Μωαβ
ἠσχύνθη καὶ ἐγένετο Μωαβ εἰς
γέλωτα καὶ ἐγκότῃμα πᾶσιν τοῖς
κύκλῳ αὐτῆς

31.40 ὅτι οὕτως εἶπεν κύριος

31.41 ἐλήμφθη Ἀκκαριωθ καὶ τὰ
ὀχυρώματα συνελήμφθη

31.42 καὶ ἀπολεῖται Μωαβ ἀπὸ
ὄχλου ὅτι ἐπὶ τὸν κύριον
ἐμεγαλύνθη

31.43 παγὶς καὶ φόβος καὶ
βόθυνος ἐπὶ σοὶ καθημένος
Μωαβ

31.44 ὁ φεύγων ἀπὸ προσώπου
τοῦ φόβου ἐμπεσεῖται εἰς τὸν
βόθυνον καὶ ὁ ἀναβαίνων ἐκ
τοῦ βοθύνου συλλημφθήσεται
ἐν τῇ παγίδι ὅτι ἐπάξω ταῦτα
ἐπὶ Μωαβ ἐν ἐνιαυτῷ
ἐπισκέψεως αὐτῆς

45

46

47

מכרמל ומארגז מואב ויין
לא ידורו מיקבים השבת
היךד היךד לא היךד:

34 מזעלת חשבון
עד אלה עד ינה נתנו
עגלת קולם מצער עד הרנ
שלישיה כי גם מי נמרים
יהיו: למשמות

35 והשבת לי מואב
נאם יהוה מעלה במה
ומקטיר לאלהיו:

36 על כן לבי למואב
כחלים יהמה ולבי
אל אנשי קיר-חרש
כחלים יהמה על כן יתרת
עשה אבדו:

37 כי כל-ראש קרחה
וכל-גזן גרעה על כל-ידי
גדת ועל-מתנים שק:

38 על כל-גגות מואב
וברחבתיה בלה מספד
ככלי כי-שברתי את-מואב
איו-תפץ בו נאם-יהוה:

39 אף חמה הילילו אף
הפנה-ערה מואב בוש והיה
מואב לשחק ולמתח
לכל-סביביו: ס

40 כי-זה אמר יהוה הנה
כנשר ידאה ופרש כנפיו
אל-מואב:

41 והמצדות נלכדה הקריות
נתפשה והיה לב גבורי מואב
הוא כלב אנשה מצרה: ביום

42 ונשמד מואב מעם כי
על-יהוה הגדיל:

43 פחד ופחד ופחד עליך
יושב מואב נאם-יהוה:

44 מפני הפחד הנס הנס

nec juxta quod poterat conata sit
facere.

31 Ideo super Moab ejulabo,
et ad Moab universam clamabo,
ad viros muri fictilis lamentantes:

32 de planctu Jazer plorabo tibi,
vinea Sabama.
Propagines tuæ transierunt mare;
usque ad mare Jazer pervenerunt:
super messem tuam et vindemiam
tuam prædo irruit.

33 Ablata est lætitia et exultatio
de Carmelo et de terra Moab,
et vinum de torcularibus sustuli:
nequaquam calcator uvæ solitum
celeuma cantabit.

34 De clamore Hesebon usque
Eleale et Jasa, dederunt vocem
suam;
a Segor usque ad Oronaim, vitula
conternante:
aquæ quoque Nemrim pessimæ
erunt.

35 Et auferam de Moab, ait
Dominus,
offerentem in excelsis,
et sacrificantem diis ejus.

36 Propterea cor meum ad Moab
quasi tibiæ resonabit,
et cor meum ad viros muri fictilis
dabit sonitum tibiæ:
quia plus fecit quam potuit,
idcirco perierunt.

37 Omne enim caput calvitium,
et omnis barba rasa erit:
in cunctis manibus colligatio,
et super omne dorsum cilicium:

38 super omnia tecta Moab, et in
plateis ejus,
omnis planctus:
quoniam contrivi Moab
sicut vas inutile, ait Dominus.

39 Quomodo victa est, et
ululaverunt?
quomodo dejecit cervicem Moab,
et confusus est?
eritque Moab in derisum, et in
exemplum omnibus in circuitu
suo.

40 Hæc dicit Dominus:
Ecce quasi aquila volabit,
et extendet alas suas ad Moab.

	<p>יָפַל אֶל־הַפֹּחַת וְהַעֲלָה לִלְכָד בַּפָּח מִן־הַפֹּחַת כִּי־אָבִיא אֵלַיָּה אֶל־מוֹאֵב פָּקְדוֹתָם נְאֻם־יְהוָה: שָׁנָה מִכָּח בְּצַל חֲשָׁבוֹן עָמְדוּ 45 נָסִים כִּי־אֵשׁ יֵצֵא מִחֲשָׁבוֹן סִיחֹון וְתֹאכְלֶה וְלֹהֶבֶה מִבֵּין פָּאֵת מוֹאֵב וְקִדְקֹד כְּגִי שָׁאוֹן: אוֹיֵלֶךָ מוֹאֵב אָבָד 46 עַם־כְּמוֹשׁ כִּי־לָקְחוּ בְנֵיךָ בְּשָׂבִי וּבְנִתֶיךָ בַּשְּׂבִיָּה: וְשִׁבְתִּי שְׁבוֹת־מוֹאֵב 47 בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים נְאֻם־יְהוָה עַד־הִנֵּה מְשַׁפֵּט מוֹאֵב: ס</p>	<p>41 Capta est Carioth, et munitiones comprehensæ sunt: et erit cor fortium Moab in die illa sicut cor mulieris parturientis, 42 et cessabit Moab esse populus, quoniam contra Dominum gloriatu s est. 43 Pavor, et fovea, et laqueus super te, o habitator Moab, dicit Dominus. 44 Qui fugerit a facie pavoris cadet in foveam, et qui conscenderit de fovea capietur laqueo: adducam enim super Moab annum visitationis eorum, ait Dominus. 45 In umbra Hesebon steterunt de laqueo fugientes, quia ignis egressus est de Hesebon, et flamma de medio Seon: et devorabit partem Moab, et verticem filiorum tumultus. 46 Væ tibi, Moab: periisti, popule Chamos, quia comprehensi sunt filii tui et filia tuæ in captivitatem. 47 Et convertam captivitatem Moab in novissimis diebus, ait Dominus.] Hucusque iudicia Moab.</p>
<p>30.17 τοῖς υἱοῖς Αμμων οὕτως εἶπεν κύριος μὴ υἱοὶ οὐκ εἰσὶν ἐν Ἰσραὴλ ἢ παραλημψόμενος οὐκ ἔστιν αὐτοῖς διὰ τί παρέλαβεν Μελχομ τὸν Γαδ καὶ ὁ λαὸς αὐτῶν ἐν πόλεσιν αὐτῶν ἐνοικήσει 30.18 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται φησὶν κύριος καὶ ἀκουτιῶ ἐπὶ Ραββαθ θόρυβον πολέμων καὶ ἔσονται εἰς ἄβατον καὶ εἰς ἀπώλειαν καὶ βωμοὶ αὐτῆς ἐν πυρὶ κατακαυθήσονται καὶ παραλήμψεται Ἰσραὴλ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ 30.19 ἀλάλαξον Εσεβων ὅτι ᾤλετο Γαι κεκράξατε θυγατέρες Ραββαθ περιζώσασθε σάκκους καὶ ἐπιλημπτεύσασθε καὶ κόψασθε ἐπὶ Μελχομ ὅτι ἐν ἀποικίᾳ βαδιεῖται οἱ ἱερεῖς</p>	<p>עֲמוֹן כֹּה אָמַר לְבָנָי 49.1 יִהְיֶה הַבָּנִים אֵין לְיִשְׂרָאֵל אִם־יִוָּרֶשׁ אֵין לוֹ מִדּוֹעַ יָרֶשׁ בְּעָרָיו מִלְּכָם אֶת־גָּד וְעָמוֹ יָשָׁב: לָכֵן הִנֵּה יָמִים בָּאִים 2 נְאֻם־יְהוָה וְהִשְׁמַעְתִּי אֶל־רַבַּת בְּנֵי־עֲמוֹן תְּרוֹעַת מְלִחְמָה וְהִיָּתָה לְתֵל שְׂמֵמָה תִּצְתָּנָה וְיָרֶשׁ וּבְנִתֶיהָ בְּאֵשׁ יִשְׂרָאֵל אֶת־רִשְׁוֹ אָמַר יְהוָה: הִלְיִלִי חֲשָׁבוֹן כִּי 3 שִׁדְדָה־עֵי צָעֲקֶנָה בְּנוֹת רַבָּה סִפְדָּנָה תְּגַרְנָה שְׂקִים וְהִתְשׁוּטֻטְנָה בְּגִדְרוֹת כִּי</p>	<p>49.1 Ad filios Ammon. [Hæc dicit Dominus: Numquid non filii sunt Israël, aut hæres non est ei? cur igitur hæreditate possedit Melchom Gad, et populus ejus in urbibus ejus habitavit? 2 Ideo dies veniunt, dicit Dominus, et auditum faciam super Rabbath filiorum Ammon fremitum prælii, et erit in tumultum dissipata, filiaque ejus igni succendentur, et possidebit Israël possessores suos, ait Dominus. 3 Ulula, Hesebon, quoniam vastata est Hai; clamate, filia Rabbath: accingite vos ciliciis, plangite et circuite per sepes, quoniam Melchom in transmigrationem ducetur,</p>

αὐτοῦ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτοῦ ἅμα

30.20 τί ἀγαλλιᾷση ἐν τοῖς πεδίοις Ενακιμ θύγατερ ἰταμίας ἢ πεποιθυῖα ἐπὶ θησαυροῖς αὐτῆς ἢ λέγουσα τίς εἰσελεύσεται ἐπ' ἐμέ

30.21 ἰδοὺ ἐγὼ φέρω φόβον ἐπὶ σέ εἶπεν κύριος ἀπὸ πάσης τῆς περιοίκου σου καὶ διασπαρήσεσθε ἕκαστος εἰς πρόσωπον αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔσται ὁ συνάγων

6

30.1 τῇ Ἰδουμαίᾳ τάδε λέγει κύριος οὐκ ἔστιν ἔτι σοφία ἐν Θαιμαν ἀπώλετο βουλή ἐκ συνετῶν ὥχετο σοφία αὐτῶν

30.2 ἠπατήθη ὁ τόπος αὐτῶν βαθύνετε εἰς κάθισιν οἱ κατοικοῦντες ἐν Δαιδαν ὅτι δύσκολα ἐποίησεν ἡγαγον ἐπ' αὐτὸν ἐν χρόνῳ ᾧ ἔπεσε κερῶν ἐπ' αὐτόν

30.3 ὅτι τρυγηταὶ ἤλθόν σοι οὐ καταλείψουσίν σοι καταλείμματα ὡς κλέπται ἐν νυκτὶ ἐπιθήσουσιν χεῖρα αὐτῶν

30.4 ὅτι ἐγὼ κατέσυρα τὸν Ἠσαν ἀνεκάλυψα τὰ κρυπτὰ αὐτῶν κρυβῆναι οὐ μὴ δύνωνται ὄλοντο διὰ χεῖρα ἀδελφοῦ αὐτοῦ καὶ γείτονος αὐτοῦ καὶ οὐκ ἔστιν

30.5 ὑπολείπεσθαι ὀρφανόν σου ἵνα ζήσηται καὶ ἐγὼ ζήσομαι καὶ χῆραι ἐπ' ἐμέ πεποιθήσασιν

30.6 ὅτι τάδε εἶπεν κύριος οἷς οὐκ ἦν νόμος πιεῖν τὸ ποτήριον ἔπιον καὶ σὺ ἀθρωμένη οὐ μὴ ἀθρωθῆς ὅτι πίνων πίεσαι

30.7 ὅτι κατ' ἐμαντοῦ ὄμοσα λέγει κύριος ὅτι εἰς ἄβατον καὶ εἰς ὄνειδισμόν καὶ εἰς κατάρασιν ἔση ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς ἔσονταὶ ἔρημοι εἰς αἰῶνα

30.8 ἀκοὴν ἤκουσα παρὰ κυρίου καὶ ἀγγέλους εἰς ἔθνη ἀπέστειλεν συνάχθητε καὶ παραγένεσθε εἰς αὐτήν

יְלֵךְ כְּהִגְיוּ מִלְכֶם בְּגוֹלָה וְשָׁרְיוּ יַחְדָּיו:

4 מֵה־תִּתְהַלְלִי בְּעַמְּקִים זָבַ עַמְּקֶךָ הַבַּת הַשְּׂוֹכֵבָה הַבְּטָחָה בְּאַצְרֹתֶיהָ מִי יָבוֹא אֵלַי:

5 הֲנִנִּי מֵבִיא עָלֶיךָ פֶּחַד נְאֻם־אֱלֹהֵי יְהוָה צְבָאוֹת אִישׁ מִכָּל־סְבִיבֶיךָ וְנִדְחָתָם לִפְנֵי וְאִין מִקְבֵּץ לִנְדָד:

6 וְאַחֲרֵי־כֵן אֲשִׁיב אֶת־שָׂבוֹת בְּנֵי־עַמּוֹן נְאֻם־יְהוָה: ס

7 לְאִדוֹם כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הָאִין עוֹד חֲכָמָה בְּתִימָן אֲבָדָה עֲצָה מִבְּנִים נִסְרָתָה חֲכָמָתָם:

8 גָּסוּ הַפְּנֵי הָעַמִּיקוּ לְשֶׁבֶת שְׂבִי דָדוּן כִּי אִיד עֲשׂוּ הִבְאֵתִי עָלֶיךָ עַת פִּקְדוֹתַי: ס

9 אִם־בְּצָרִים בָּאוּ לְךָ לֹא יִשְׂאָרוּ עוֹלְלוֹת אִם־גַּנְבִּים בְּלִילָה הַשְׁתִּיתוּ דַּיִם:

10 אֶת־עֲשׂוֹ פִי־אֲנִי חֲשַׁפְתִּי לֹא־גִלִּיתִי אֶת־מִסְתָּרָיו וְנִחַבְתָּ לֹא־שָׁדַד וְרָעוּ וְאָחִיו וְשָׂכְנָיו יִכְלֹּוּ וְאִינְנִי:

11 עֲזָבָה יִתְמִיךָ אֲנִי אֲחִינָה וְאֶל־מְנַתִּיךָ עָלַי תִּבְטְחוּ: ס

12 כִּי־כָהָ אָמַר יְהוָה הֲנָה אֲשֶׁר־אִין מִשְׁפָּטָם לְשִׁתּוֹת וְאֲתָה הִוָּא הַכּוֹס שִׁתּוֹ יִשְׁתּוּ נָקָה תִּנְקָה לֹא תִנְקָה כִּי שִׁתָּה תִשְׁתָּה:

13 נְאֻם־יְהוָה כִּי כִי נִשְׂבַּעְתִּי כִּי־לִשְׁמָה לְחַרְפָּה לְחַרְבַּ תִּהְיֶה בְּצָרָה וְלִקְלָלָה וְכָל־עֲרִיבָה תִּהְיֶינָה לְחַרְבוֹת עוֹלָם:

sacerdotes ejus et principes ejus simul.

4 Quid gloriaris in vallibus? defluxit vallis tua, filia delicata, quæ confidebas in thesauris tuis, et dicebas: Quis veniet ad me?

5 Ecce ego inducam super te terrorem, ait Dominus Deus exercituum, ab omnibus qui sunt in circuitu tuo: et dispergemini singuli a conspectu vestro, nec erit qui congreget fugientes.

6 Et post hæc reverti faciam captivos filiorum Ammon, ait Dominus.]

7 Ad Idumæam. [Hæc dicit Dominus exercituum: Numquid non ultra est sapientia in Theman? periit consilium a filiis; inutilis facta est sapientia eorum.

8 Fugite, et terga vertite; descendite in voraginem, habitatores Dedan: quoniam perditionem Esau adduxi super eum, tempus visitationis ejus.

9 Si vindemiautores venissent super te, non reliquissent racemum: si fures in nocte rapuissent quod sufficeret sibi.

10 Ego vero discooperui Esau: revelavi abscondita ejus, et celari non poterit: vastatum est semen ejus, et fratres ejus, et vicini ejus, et non erit.

11 Relinque pupillos tuos: ego faciam eos vivere: et viduæ tuæ in me sperabunt.

12 Quia hæc dicit Dominus: Ecce quibus non erat judicium ut biberent calicem, bibentes bibent: et tu, quasi innocens relinqueris? non eris innocens, sed bibens bibes.

13 Quia per memetipsum juravi, dicit Dominus,

ἀνάστητε εἰς πόλεμον

30.9 μικρὸν ἔδωκά σε ἐν ἔθνεσιν εὐκαταφρόνητον ἐν ἀνθρώποις

30.10 ἡ παιγνία σου ἐνεχείρησέν σοι ἰταμία καρδίας σου κατέλυσεν τρυμαλιάς πετρῶν συνέλαβεν ἰσχὺν βουνοῦ ὑψηλοῦ ὅτι ὑψωσεν ὥσπερ ἀετὸς νοσοῖαν αὐτοῦ ἐκεῖθεν καθελῶ σε

30.11 καὶ ἔσται ἡ Ἰδουμαία εἰς ἄβατον πᾶς ὁ παραπορευόμενος ἐπ' αὐτήν συριεῖ

30.12 ὥσπερ κατεστράφη Σοδομα καὶ Γομορρα καὶ αἱ πάροικοι αὐτῆς εἶπεν κύριος παντοκράτωρ οὐ μὴ καθίση ἐκεῖ ἄνθρωπος καὶ οὐ μὴ ἐνοικήσῃ ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου

30.13 ἰδοὺ ὥσπερ λέων ἀναβήσεται ἐκ μέσου τοῦ Ἰορδάνου εἰς τόπον Αἰθαμ ὅτι ταχὺ ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς καὶ τοὺς νεανίσκους ἐπ' αὐτήν ἐπιστήσατε ὅτι τίς ὥσπερ ἐγὼ καὶ τίς ἀντιστήσεται μοι καὶ τίς οὗτος ποιμὴν ὃς στήσεται κατὰ πρόσωπόν μου

30.14 διὰ τοῦτο ἀκούσατε βουλήν κυρίου ἦν ἐβουλεύσατο ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν καὶ λογισμὸν αὐτοῦ ὃν ἐλογίσατο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Θαιμαν ἐὰν μὴ συμψησθῶσιν τὰ ἐλάχιστα τῶν προβάτων ἐὰν μὴ ἀβατωθῇ ἐπ' αὐτήν κατάλυσις αὐτῶν

30.15 ὅτι ἀπὸ φωνῆς πτώσεως αὐτῶν ἐσεισθή ἡ γῆ καὶ κραυγὴ σου ἐν θαλάσῃ ἠκούσθη

30.16 ἰδοὺ ὥσπερ ἀετὸς ὄψεται καὶ ἐκτενεῖ τὰς πτέρυγας ἐπ' ὀχυρώματα αὐτῆς καὶ ἔσται ἡ καρδιά τῶν ἰσχυρῶν τῆς Ἰδουμαίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὡς καρδιά γυναικὸς ὠδινούσης

30.29 τῇ Δαμασκῶ κατησχύνθη Ἡμαθ καὶ Ἀρφαδ ὅτι ἤκουσαν ἀκοὴν πονηράν ἐξέστησαν ἐθυμώθησαν ἀναπαύσασθαι οὐ μὴ δύνωνται

שְׁמוּעָה שְׁמַעְתִּי מֵאֵת 14
הַיְהוָה וְצִיר בְּגוֹיִם שְׁלוֹחַ
וְקוֹמוּ הַתְּקַבְּצוּ וּבֵאוּ עָלֶיהָ
לְמַלְחָמָה:

כִּי־הִנֵּה קָטוּן נִתְחַיָּה 15
בְּגוֹיִם כְּזוּי בְּאֲדָם:

וְדוֹן תִּפְלְצֶתָּהּ הַשִּׁיא אֶת־הָ 16
לְכָה שְׂכָנִי בְּחַגְגֵי הַסֹּלֶלַע
גְּבַעָה כִּי־תִגְבִּיֶה תִפְשִׁי מְרוֹם
כְּנִשְׁרָה קִנְיָה מִשָּׁם אֲוִרִידָה
נֶאֱמַר־יְהוָה:

וְהִיתָה אֲדוֹם לְשִׁמָּה כֹּל 17
עֵבֶר עָלֶיהָ יִשָּׁם וַיִּשְׂרַק
עַל־כָּל־מְכוֹתָהּ:

כַּמְהֵפֶלֶת סֶדֶם וַעֲמַרְהָ 18
וַשְׂכַּנְיָה אָמַר יְהוָה לֹא־יִשָּׁב
בָּהּ שָׁם אִישׁ וְלֹא־יִגְוֹר
כִּן־אֲדָם:

מִגְּאוֹן הַיְהוָה כְּאַרְיֵה יַעֲלֶה 19
הַיְרִדוֹ אֶל־גְּנוֹה אֵיתוֹ
אַרְיֵצְנוּ מִעָלֶיהָ כִּי־אַרְגִּיעָה
וּמִי בְּחֹר אֲלֶיהָ אֲפָקֵד כִּי מִי
כְמוֹנִי וּמִי יַעֲלֵנִי וּמִי־יָזֶה
לְפָנָי: ס רַעָה אֲשֶׁר יַעֲמֵד

לִכֹּן שְׁמַעוּ עֲצַת־יְהוָה 20
אֲשֶׁר יַעֲזֵל אֶל־אֲדוֹם
וּמִחֲשָׁבוֹתָיו אֲשֶׁר חִשַּׁב
אֶל־יִשְׁכְּנֵי תִימָן אִם־לֹא
יִסְתַּכְּבוּם צַעֲרֵי הַצֹּאן אִם־לֹא
יִשָּׁם עָלֶיהֶם נֹהֵם:

מִקּוֹל נִפְלֵם רַעֲשָׁה הָאֲרָץ 21
צַעֲקָה בְּיַם־סוּף גִּשְׁמַע קוֹלָהּ:

וַיִּדְאָה הַגָּה כְּנִשְׂרָה יַעֲלֶה 22
וַיִּפְרֹשׂ כְּנַפָּיו עַל־בְּצָרָה יְהוָה
גְּבוּרֵי אֲדוֹם בְּיַם הַהוּא לָב
כָּל־ב אֲשֶׁה מְצָרָה: ס

לְדַמְּשֵׁק בּוֹשָׁה חֲמַת 23
וְאַרְפָּד כִּי־שְׁמַעָה רַעָה שְׁמַעוּ
הַשְׂקֵט לֹא נִמְגּוּ בְיָם דְּאָגָה

quod in solitudinem, et in opprobrium, et in desertum, et in maledictionem erit Bosra, et omnes civitates ejus erunt in solitudines sempiternas.

14 Auditum audiavi a Domino, et legatus ad gentes missus est: Congregamini, et venite contra eam, et consurgamus in praelium.

15 Ecce enim parvulum dedi te in gentibus, contemptibilem inter homines.

16 Arrogantia tua decepit te, et superbia cordis tui, qui habitas in cavernis petrae, et apprehendere niteris altitudinem collis: cum exaltaveris quasi aquila nidum tuum, inde detraham te, dicit Dominus.

17 Et erit Idumæa deserta: omnis qui transibit per eam stupebit, et sibilabit super omnes plagas ejus.

18 Sicut subversa est Sodoma et Gomorrha, et vicinæ ejus, ait Dominus: non habitabit ibi vir, et non incolet eam filius hominis.

19 Ecce quasi leo ascendet de superbia Jordanis ad pulchritudinem robustam, quia subito currere faciam eum ad illam.

Et quis erit electus, quem præponam ei? quis enim similis mei? et quis sustinebit me? et quis est iste pastor, qui resistat vultui meo?

20 Propterea audite consilium Domini quod iniit de Edom, et cogitationes ejus quas cogitavit de habitatoribus Theman: si non dejecerint eos parvuli gregis, nisi dissipaverint cum eis habitaculum eorum.

21 A voce ruinae eorum commota est terra;

30.30 ἐξελύθη Δαμασκός
ἀπεστράφη εἰς φυγὴν τρόμος
ἐπελάβετο αὐτῆς

30.31 πῶς οὐχὶ ἐγκατέλιπεν
πόλιν ἐμὴν κώμην ἠγάπησαν

30.32 διὰ τοῦτο πεσοῦνται
νεανίσκοι ἐν πλατείαις σου καὶ
πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ
σου πεσοῦνται φησὶν κύριος

30.33 καὶ καύσω πῦρ ἐν τείχει
Δαμασκοῦ καὶ καταφάγεται
ἄμφοδα υἱοῦ Ἀδερ

28 30.23 τῆ Κηδαρ βασιλίση
τῆς αὐλῆς ἦν ἐπάταξεν
Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς
Βαβυλῶνος οὕτως εἶπεν κύριος
ἀνάστητε καὶ ἀνάβητε ἐπὶ
Κηδαρ καὶ πλήσατε τοὺς υἱοὺς
Κεδεμ

30.24 σκηναὺς αὐτῶν καὶ
πρόβατα αὐτῶν λήμψονται
ἰμάτια αὐτῶν καὶ πάντα τὰ
σκεύη αὐτῶν καὶ καμήλους
αὐτῶν λήμψονται ἑαυτοῖς καὶ
καλέσατε ἐπ' αὐτοὺς ἀπώλειαν
κυκλόθεν

30.25 φεύγετε λίαν βαθύνατε
εἰς κάθισιν καθήμενοι ἐν τῇ
αὐλῇ ὅτι ἐβουλεύσατο ἐφ' ὑμᾶς
βασιλεὺς Βαβυλῶνος βουλήν
καὶ ἐλογίσατο ἐφ' ὑμᾶς
λογισμὸν

30.26 ἀνάστηθι καὶ ἀνάβηθι ἐπ'
ἔθνος εὐσταθοῦν καθήμενον εἰς
ἀναψυχὴν οἷς οὐκ εἰσιν θύραι
οὐ βάλανοι οὐ μοχλοὶ μόνοι
καταλύουσιν

30.27 καὶ ἔσονται κάμηλοι
αὐτῶν εἰς προνομὴν καὶ πλῆθος
κτηνῶν αὐτῶν εἰς ἀπώλειαν καὶ
λικμήσω αὐτοὺς παντὶ πνεύματι
κεκαρμένους πρὸ προσώπου
αὐτῶν ἐκ παντὸς πέραν αὐτῶν
οἷσω τὴν τροπὴν αὐτῶν εἶπεν
κύριος

30.28 καὶ ἔσται ἡ αὐλὴ
διατριβῆ στρουθῶν καὶ ἄβατος
ἕως αἰῶνος οὐ μὴ καθίσῃ ἐκεῖ
ἄνθρωπος καὶ οὐ μὴ κατοικήσῃ
ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου

34 25.14 ἃ ἐπροφήτευσεν
Ἱερεμίας ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ Αἰλαμ

יוכל:

24 רפתה דמשק הפנתה
לנוס ורשטו ההזיקה צרה
וחבלים אחרמה כיולדה:

25 תהלה איד לאעזבה עיר
קרית משושי: תהלת

26 לכו יפלו בחוריה
ברחבתיה וכל אנשי
ההוא המלקמה ילמו ביום
נאם יהוה צבאות:

27 והצתי אש בחומת
דמשק ואכלה ארמנות
בן-הדד: ס

28 לקדרו ולממלקות חצור
נבוכדראצור אשר הפה
מלך-בבל פה נבוכדראצור
אמר יהוה קומו עלו אל-קדר
ושדדו את-בני-קדם:

29 אהליהם וצאנם יקחו
יריעותיהם וכל-כליהם
יקראו וגמליהם ישאו להם
עליהם מגור מסביב:

30 גסו נדו מאד העמיקו
לשבת ישיבי חצור נאם-יהוה
נבוכדראצור כיייעץ עליכם
עליהם מלך-בבל עצה וקשב
מחשבה: עליכם

31 קומו עלו אל-גוי שלי
יושב לבטח נאם-יהוה
לאדלתים ולא-ברים לו
בדד ישכנו:

32 והמון והיו גמליהם לבז
מקניהם לשלל וזרתים
פאה לכל-רוח קצוצי
ומכל-עבריו אביא את-אידם
נאם-יהוה:

33 והיתה חצור למעון תגים
שממה עד-עולם לא-ישב
שם איש ולא-יגור בה

clamor in mari Rubro auditus est
vocis ejus.

22 Ecce quasi aquila ascendet,
et avolabit, et expandet alas suas
super Bosran:
et erit cor fortium Idumææ in die
illa
quasi cor mulieris parturientis.]

23 Ad Damascus. [Confusa est
Emath et Arphad,
quia auditum pessimum
audierunt:
turbati sunt in mari;
præ sollicitudine quiescere non
potuit.

24 Dissoluta est Damascus,
versa est in fugam:
tremor apprehendit eam,
angustia et dolores tenuerunt eam
quasi parturientem.

25 Quomodo dereliquerunt
civitatem laudabilem,
urbem lætitiæ?

26 Ideo cadent juvenes ejus in
plateis ejus,
et omnes viri prælii conticescent in
die illa,
ait Dominus exercituum.

27 Et succendam ignem in muro
Damasci,
et devorabit moenia Benadad.]

28 Ad Cedar, et ad regna Asor,
quæ percussit Nabuchodonosor
rex Babylonis. [Hæc dicit
Dominus:
Surgite, et ascendite ad Cedar,
et vastate filios orientis.

29 Tabernacula eorum, et greges
eorum capient:
pelles eorum, et omnia vasa
eorum,
et camelos eorum tollent sibi,
et vocabunt super eos formidinem
in circuitu.

30 Fugite, abite vehementer, in
voraginibus sedete,
qui habitatis Asor, ait Dominus:
iniit enim contra vos
Nabuchodonosor rex Babylonis
consilium,
et cogitavit adversum vos
cogitationes.

<p>25.15 τάδε λέγει κύριος συντριβήτω τὸ τόξον Αἰλαμ ἀρχὴ δυναστείας αὐτῶν</p> <p>25.16 καὶ ἐπάξω ἐπὶ Αἰλαμ τέσσαρας ἀνέμους ἐκ τῶν τεσσάρων ἄκρων τοῦ οὐρανοῦ καὶ διασπερῶ αὐτοὺς ἐν πᾶσιν τοῖς ἀνέμοις τούτοις καὶ οὐκ ἔσται ἔθνος ὃ οὐχ ἦξει ἐκεῖ οἱ ἐξωσμένοι Αἰλαμ</p> <p>25.17 καὶ πτοήσω αὐτοὺς ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν τῶν ζητούντων τὴν ψυχὴν αὐτῶν καὶ ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς κακὰ κατὰ τὴν ὀργὴν τοῦ θυμοῦ μου καὶ ἐπαποστελῶ ὀπίσω αὐτῶν τὴν μάχαιράν μου ἕως τοῦ ἐξαναλῶσαι αὐτούς</p> <p>25.18 καὶ θήσω τὸν θρόνον μου ἐν Αἰλαμ καὶ ἐξαποστελῶ ἐκεῖθεν βασιλέα καὶ μεγιστᾶνας</p> <p>25.19 καὶ ἔσται ἐπ' ἐσχάτου τῶν ἡμερῶν ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Αἰλαμ λέγει κύριος</p>	<p>בְּיָדָם: ס</p> <p>34 אֲשֶׁר הָיָה דְבַר־יְהוָה אֶל־עֵלָם אֶל־יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא אֶל־עֵלָם צְדָקָתָהּ בְּרֵאשִׁית מַלְכוּת מְלֶכֶת־יְהוּדָה לֵאמֹר:</p> <p>35 כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת הַגְּנִי שֹׁבֵר אֶת־קִשְׁת עֵלָם רֵאשִׁית גְּבוּרָתָם:</p> <p>36 וְהִבֵּאתִי אֶל־עֵלָם אַרְבַּע רוּחוֹת מְאַרְבַּע קְצוֹת הַשָּׁמַיִם הָאֵלֶּה וְנִזְרְתִים לְכָל הַרְחָוֹת וְלֹא־יִהְיֶה הַגְּוִי אֲשֶׁר עוֹלָם לֹא־יָבֹא שָׁם בְּדִתִי עֵלָם:</p> <p>37 לִפְנֵי וְהִחַמְתִּי אֶת־עֵלָם אִבְיָהֶם וְלִפְנֵי מִבְּקָשִׁי עָלֵיהֶם רָעָה נִפְשָׁם וְהִבֵּאתִי אֶת־חַרְוֹן אֶפְי נְאֻם־יְהוָה אֶחְרִיבֶם אֶת־הַחֶרֶב וְשַׁלַּחְתִּי עַד כְּלוֹתִי אוֹתָם:</p> <p>38 וְשִׁמְתִי כֶסֶף בְּעֵלָם וְהִאֲבִידְתִּי מִשָּׁם מֶלֶךְ וְיִשְׂרָיִם נְאֻם־יְהוָה:</p> <p>39 וְהָיָה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים אֶת־שְׁבִית אֲשִׁיב אִשׁוּב עֵלָם נְאֻם־יְהוָה: ס שְׁבוֹת</p>	<p>31 Consurgite, et ascendite ad gentem quietam, et habitantem confidenter, ait Dominus: non ostia, nec vectes eis: soli habitant.</p> <p>32 Et erunt cameli eorum in direptionem, et multitudo jumentorum in prædam: et dispergam eos in omnem ventum, qui sunt attonsi in comam, et ex omni confinio eorum adducam interitum super eos, ait Dominus.</p> <p>33 Et erit Asor in habitaculum draconum, deserta usque in æternum: non manebit ibi vir, nec incolet eam filius hominis.]</p> <p>34 Quod facum est verbum Domini ad Jeremiam prophetam adversus Ælam, in principio regni Sedecie regis Juda, dicens:</p> <p>35 [Hæc dicit Dominus exercituum: Ecce ego confringam arcum Ælam, et summam fortitudinem eorum:</p> <p>36 et inducam super Ælam quatuor ventos a quatuor plagis cæli, et ventilabo eos in omnes ventos istos, et non erit gens ad quam non perveniant profugi Ælam.</p> <p>37 Et pavere faciam Ælam coram inimicis suis, et in conspectu quærentium animam eorum: et adducam super eos malum, iram furoris mei, dicit Dominus, et mittam post eos gladium donec consumam eos.</p> <p>38 Et ponam solium meum in Ælam, et perdam inde reges et principes, ait Dominus.</p> <p>39 In novissimis autem diebus reverti faciam captivos Ælam, dicit Dominus.]</p>
<p>27.1 λόγος κυρίου ὃν ἐλάλησεν</p>	<p>50.1 הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה</p>	<p>50.1 Verbum quod locutus est</p>

ἐπὶ Βαβυλῶνα

27.2 ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν καὶ ἀκουστὰ ποιήσατε καὶ μὴ κρύψητε εἶπατε ἐάλωκεν Βαβυλῶν κατησχύνθη Βῆλος ἡ ἀπτόητος ἡ τρυφερὰ παρεδόθη Μαρωδαχ

27.3 ὅτι ἀνέβη ἐπ' αὐτὴν ἔθνος ἀπὸ βορρᾶ οὗτος θήσει τὴν γῆν αὐτῆς εἰς ἀφανισμόν καὶ οὐκ ἔσται ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ ἀπὸ ἀνθρώπου καὶ ἕως κτήνους

27.4 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤξουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ αὐτοὶ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰουδα ἐπὶ τὸ αὐτὸ βαδίζοντες καὶ κλαίοντες πορεύσονται τὸν κύριον θεὸν αὐτῶν ζητοῦντες

27.5 ἕως Σιών ἐρωτήσουσιν τὴν ὁδὸν ὧδε γὰρ τὸ πρόσωπον αὐτῶν δώσουσιν καὶ ἤξουσιν καὶ καταφεύξονται πρὸς κύριον τὸν θεὸν διαθήκη γὰρ αἰώνιος οὐκ ἐπιλησθήσεται

27.6 πρόβατα ἀπολωλότα ἐγενήθη ὁ λαός μου οἱ ποιμένες αὐτῶν ἐξώσαν αὐτούς ἐπὶ τὰ ὄρη ἀπεπλάνησαν αὐτούς ἐξ ὄρους ἐπὶ βουνὸν ὄχοντο ἐπελάθοντο κοίτης αὐτῶν

27.7 πάντες οἱ εὐρίσκοντες αὐτούς κατανάλισκον αὐτούς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν εἶπαν μὴ ἀνῶμεν αὐτούς ἀνθ' ὧν ἡμαρτον τῷ κυρίῳ νομῆ δικαιοσύνης τῷ συναγαγόντι τοὺς πατέρας αὐτῶν

27.8 ἀπαλλοτριώθητε ἐκ μέσου Βαβυλῶνος καὶ ἀπὸ γῆς Χαλδαίων καὶ ἐξέλθατε καὶ γένεσθε ὡσπερ δράκοντες κατὰ πρόσωπον προβάτων

27.9 ὅτι ἰδοὺ ἐγὼ ἐγείρω ἐπὶ Βαβυλῶνα συναγωγὰς ἔθνων ἐκ γῆς βορρᾶ καὶ παρατάξονται αὐτῇ ἐκεῖθεν ἀλώσεται ὡς βολὴς μαχητοῦ συνετοῦ οὐκ ἐπιστρέψει κενή

27.10 καὶ ἔσται ἡ Χαλδαία εἰς προνομὴν πάντες οἱ προνομεύοντες αὐτὴν ἐμπλησθήσονται

אֶל-בָּבֶל אֶל-אַרְרֵץ כַּשְׁדִּים
בְּיַד יְרֵמְיָהוּ הַנְּבִיא:

וְהִשְׁמִיעוּ הַגִּידוּ בְּגוֹיִם 2
וְשִׂאוּ-נֹסֶם הַשְׁמִיעוּ אֶל-תְּכַחְדוּ
נִלְכְּדָה בְּכָל הַכִּישׁ בַּל אָמְרוּ
חַתוּ חַת מִרְדָּךְ הַכִּישוּ עַצְבֵיךָ
גְּלוּלֶיךָ:

מִצְפֹּן כִּי עָלָה עֲלֶיךָ גֹי 3
הוֹאֵי-יִשְׁתִּי אֶת-אַרְצֶךָ לְשִׁמָּה
יֹושֵׁב בְּהָ מֵאָדָם וְלֹא-יִהְיֶה
עַד-בְּהִמָּה גִדּוּ הַלְכוּ:

הֵיא בְיָמַי הִמָּה וּבָעַת 4
נֶאֱסַם-יִהְיֶה יָבֹאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל
וּבְנֵי-יְהוּדָה יַחְדָּו הָלוּךְ הַמָּה
וּבְכוּ יִלְכוּ וְאֶת-יִהְיֶה
אֶל-הֵימָּה יִבְקְשׁוּ:

צִיּוֹן יִשְׁאָלוּ דַרְךְ הַנָּה 5
פְּנֵיהֶם בָּאוּ וְנִלְנוּ אֶל-יִהְיֶה
בְּרִית עוֹלָם לֹא תִשְׁכַּח:

עַמִּי הֵנוּ הִיא צֶאֱן אֲבֹדוֹת 6
רַעִינָהּ הַתְּלוּם הָרִים
מִהָר שׁוֹבְבוֹם שׁוֹבְבִים
אֶל-גִּבְעָה הָלְכוּ שְׁכַחוּ
רַבָּצָם:

כָּל-מוֹצְאֵיהֶם אֶכְלוּם 7
וְצָרִינָהּ אָמְרוּ לֹא נֶאֱשַׁם
תַּחַת אֲשֶׁר חִטָּאוּ לַיהוָה
נִהַ-צָּדֵק וּמִקְנֵה אֲבֹתֵיהֶם
יִהְיֶה:

גִּדּוּ מִתּוֹךְ בְּכָל וּמֵאַרְרֵץ 8
וְהָיוּ צֶאֱו יִצְאוּ כַּשְׁדִּים
כְּעַתּוֹדִים לַפְּנֵי-צֶאֱן:

וּמֵעֲלֶה כִּי תִהְיֶה אֲנֹכִי מֵעִיר 9
עַל-בְּכָל קַהֲלֵ-גוֹיִם גְּדֹלִים
וְעָרְכוּ לִּי מִשָּׁם מֵאַרְרֵץ צִפּוֹן
תִּלְכַּד חֲצִיו כְּגִבּוֹר מִשְׁכִּיל
לֹא יָשׁוּב רִיקָם:

וְהִיְתָה כַּשְׁדִּים לְשַׁלֵּל 10
כָּל-שְׁלִלֶיךָ יִשְׁבְּעוּ

Dominus de Babylone et de terra Chaldæorum, in manu Jeremiæ prophetæ.

2 [Annuntiate in gentibus, et auditum facite: levate signum, prædicate, et nolite celare:

dicite: Capta est Babylon, confusus est Bel, victus est Merodach, confusa sunt sculptilia ejus, superata sunt idola eorum.

3 Quoniam ascendit contra eam gens ab aquilone, quæ ponet terram ejus in solitudinem, et non erit qui habitet in ea ab homine usque ad pecus: et moti sunt, et abierunt.

4 In diebus illis, et in tempore illo, ait Dominus, venient filii Israël ipsi et filii Juda simul: ambulantes et flentes properabunt, et Dominum Deum suum quærent:

5 in Sion interrogabunt viam, huc facies eorum: venient, et apponentur ad Dominum foedere sempiterno, quod nulla oblivione delebitur.

6 Grex perditus factus est populus meus: pastores eorum seduxerunt eos, feceruntque vagari in montibus: de monte in collem transierunt; obliti sunt cubilis sui.

7 Omnes qui invenerunt comederunt eos, et hostes eorum dixerunt: Non peccavimus: pro eo quod peccaverunt Domino decori justitiæ, et exspectationi patrum eorum Domino.

8 Recedite de medio Babylonis, et de terra Chaldæorum egredimini, et estote quasi hædi ante gregem.

9 Quoniam ecce ego suscito, et adducam in Babylonem congregationem gentium magnarum de terra aquilonis, et præparabuntur adversus eam, et

27.11 ὅτι ηὐφραίνεσθε καὶ κατεκαυχᾶσθε διαρπάζοντες τὴν κληρονομίαν μου διότι ἐσκιρτᾶτε ὡς βοῖδια ἐν βοτάνῃ καὶ ἐκερατίζετε ὡς ταῦροι

27.12 ἡσχύνθη ἡ μήτηρ ὑμῶν σφόδρα μήτηρ ἐπ' ἀγαθὰ ἐσχάτη ἐθνῶν ἔρημος

27.13 ἀπὸ ὀργῆς κυρίου οὐ κατοικηθήσεται καὶ ἔσται εἰς ἀφανισμόν πᾶσα καὶ πᾶς ὁ διοδεύων διὰ Βαβυλῶνος σκυθρωπάσει καὶ συριοῦσιν ἐπὶ πᾶσαν τὴν πληγὴν αὐτῆς

27.14 παρατάξασθε ἐπὶ Βαβυλῶνα κύκλω πάντες τείνοντες τόξον τοξεύσατε ἐπ' αὐτὴν μὴ φείσησθε ἐπὶ τοῖς τοξεύμασιν ὑμῶν

27.15 κατακροτήσατε ἐπ' αὐτὴν παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτῆς ἔπρασεν αἱ ἐπάλξεις αὐτῆς καὶ κατεσκάφη τὸ τεῖχος αὐτῆς ὅτι ἐκδίκησις παρὰ θεοῦ ἐστὶν ἐκδικεῖτε ἐπ' αὐτὴν καθὼς ἐποίησεν ποιήσατε αὐτῇ

27.16 ἐξολεθρεύσατε σπέρμα ἐκ Βαβυλῶνος κατέχοντα δρέπανον ἐν καιρῷ θερισμοῦ ἀπὸ προσώπου μαχαίρας Ἑλληνικῆς ἕκαστος εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀποστρέψουσιν καὶ ἕκαστος εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ φεύξεται

27.17 πρόβατον πλανώμενον Ἰσραὴλ λέοντες ἐξῶσαν αὐτόν ὁ πρῶτος ἔφαγεν αὐτόν βασιλεὺς Ἀσσοῦρ καὶ οὗτος ὕστερον τὰ ὅσα αὐτοῦ βασιλεὺς Βαβυλῶνος

27.18 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ ἐπὶ τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος καὶ ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ καθὼς ἐξεδίκησα ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀσσοῦρ

27.19 καὶ ἀποκαταστήσω τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὴν νομὴν αὐτοῦ καὶ νεμήσεται ἐν τῷ Καρμὴλ καὶ ἐν ὄρει Ἐφραιμ καὶ ἐν τῷ Γαλαὰδ καὶ πλησθήσεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ

27.20 ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις

נְאֻם־יְהוָה:

11 כִּי תִשְׂמַחַח תְּשִׂיחַח כִּי שְׂסִי נִחְלְתִי מִתְעַלְזוֹ תְעַלְזִי כַּעֲגֻלָּה תְפוּשׁוֹ תְפוּשִׁי כִּי וְתִצְהַלְוּ וְתִצְהַלִּי דְשָׁה כְּאַבְרָיִם:

12 בְּוִשָׁה אֲמַכְכֶּם מֵאֵד הַפְּרָה יוֹלְדֶתְכֶם הִנֵּה אֶחְרִית גּוֹיִם מִדְּבַר צִיָּה וְעַרְבָה:

13 מִקְצָף יְהוָה לֹא תִשָּׁב וְהִיָּתָה שְׂמֵמָה כְּלָה כֹּל עַבְרָ וַיִּשְׂרַק עַל־כָּבֹל יִשָּׁם עַל־כָּל־מְכוּנְתֶיהָ:

14 עָרְכוּ עַל־כְּבֹל סְבִיב כָּל־דְרָכַי קִשְׁתַּי יָדוּ אֲלֵיהֶּ אֶל־תִּתְחַלְלוּ אֶל־חַיִּי כִּי לִיהוָה קָטָאָה:

15 הָרִיעוּ עָלֶיהָ סְבִיב נְתִיגָה אֲשִׁיזוּתֶיהָ אֲשׁוּיָתֶיהָ יָדָה נִפְלִי נִהְרְסוּ חוֹמוֹתֶיהָ כִּי נִקְמַת יְהוָה הִיא הַנִּקְמוּ כִּי כְּאַשָׁר עָשִׂתָה עִשׂוּ־לָהּ:

16 וְתִפְשׂוּ בְרַתּוֹ זֹרַע מִכְּבֹל מִגַּל בַּעַת קָצִיר מִפְּנֵי חָרִב אֶל־עַמּוֹ יִפְּזוּ הַיּוֹנָה אִישׁ וְאִישׁ לְאַרְצוֹ יִגְסוּ: ס

17 אַרְיֹת שָׁה פְּזוּרָה יִשְׂרָאֵל הִגִּיחוּ הָרֵאשִׁוֹן אֶכְלוּ מִלֶּדֶּה הָאֶחָרוֹן עֲצָמוֹ אֲשׁוּר וְנָה נְבוּכַדְרֶאצַּר מִלֶּדֶּה בְּבָל: ס

18 לִכֹּן כִּי־אָמַר יְהוָה צָבָאוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִנְנִי וְאֶל־אַרְצוֹ פָקַד אֶל־מִלְּדֶה בְּבָל כְּאַשָׁר פָּקַדְתִּי אֶל־מִלְּדֶה אֲשׁוּר:

19 וְשִׁבְבֹתַי אֶת־יִשְׂרָאֵל אֶל־נְהוֹ וְרַעַה הַפְּרָמֶל וְהִגְלַעַד וְהַבְּשָׁן וּבְהַר אֶפְרַיִם תִּשְׁבַּע נַפְשׁוֹ:

inde capietur: sagitta ejus quasi viri fortis interfectoris: non revertetur vacua.

10 Et erit Chaldæa in prædam: omnes vastantes eam replebuntur, ait Dominus.

11 Quoniam exsultatis, et magna loquimini, diripientes hæreditatem meam: quoniam effusi estis sicut vituli super herbam, et mugistis sicut tauri:

12 confusa est mater vestra nimis, et adæquata pulveri, quæ genuit vos: ecce novissima erit in gentibus, deserta, invia, et arenis.

13 Ab ira Domini non habitabitur, sed redigetur tota in solitudinem: omnis qui transibit per Babylonem stupebit, et sibilabit super universis plagis ejus.

14 Præparamini contra Babylonem per circuitum, omnes qui tenditis arcum: debellate eam, non parcatis jaculis, quia Domino peccavit.

15 Clamate adversus eam, ubique dedit manum: ceciderunt fundamenta ejus, destructi sunt muri ejus, quoniam ultio Domini est: ultionem accipite de ea: sicut fecit, facite ei.

16 Disperdite satorem de Babylone, et tenentem falcem in tempore messis: a facie gladii columbæ unusquisque ad populum suum convertetur, et singuli ad terram suam fugient.

17 Grex dispersus Israël: leones ejecerunt eum. Primus comedit eum rex Assur: iste novissimus exossavit eum Nabuchodonosor rex Babylonis.

18 Propterea hæc dicit Dominus exercituum, Deus Israël: Ecce ego visitabo regem Babylonis et terram ejus,

καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκεῖνον
ζητήσουσιν τὴν ἀδικίαν Ἰσραὴλ
καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ τὰς
ἀμαρτίας Ἰουδα καὶ οὐ μὴ
εὐρεθῶσιν ὅτι ἵλεως ἔσομαι τοῖς
ὑπολελειμμένοις ἐπὶ τῆς γῆς
λέγει κύριος

27.21 πικρῶς ἐπίβηθι ἐπ' αὐτήν
καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐπ'
αὐτήν ἐκδίκησον μάχαιρα καὶ
ἀφάνισον λέγει κύριος καὶ ποίει
κατὰ πάντα ὅσα ἐντέλλομαί σοι

27.22 φωνὴ πολέμου καὶ
συντριβὴ μεγάλη ἐν γῆ
Χαλδαίων

27.23 πῶς συνεκλάσθη καὶ
συνετρίβη ἡ σφῦρα πάσης τῆς
γῆς πῶς ἐγενήθη εἰς ἀφανισμόν
Βαβυλῶν ἐν ἔθνεσιν

27.24 ἐπιθήσονται σοι καὶ
ἀλώση ὧ Βαβυλῶν καὶ οὐ γνώση
εὐρέθης καὶ ἐλήμφθης ὅτι τῷ
κυρίῳ ἀντέστης

27.25 ἤνοιξεν κύριος τὸν
θησαυρὸν αὐτοῦ καὶ ἐξήνεγκεν
τὰ σκεύη ὀργῆς αὐτοῦ ὅτι ἔργον
τῷ κυρίῳ θεῷ ἐν γῆ Χαλδαίων

27.26 ὅτι ἐηλύθασιν οἱ καιροὶ
αὐτῆς ἀνοίξατε τὰς ἀποθήκας
αὐτῆς ἐρευνήσατε αὐτήν ὡς
σπήλαιον καὶ ἐξολεθρεύσατε
αὐτήν μὴ γενέσθω αὐτῆς
κατάλειμμα

27.27 ἀναξηράνατε αὐτῆς
πάντας τοὺς καρπούς καὶ
καταβήτωσαν εἰς σφαγὴν οὐαὶ
αὐτοῖς ὅτι ἤκει ἡ ἡμέρα αὐτῶν
καὶ καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῶν

27.28 φωνὴ φευγόντων καὶ
ἀνασφωζομένων ἐκ γῆς
Βαβυλῶνος τοῦ ἀναγγεῖλαι εἰς
Σιων τὴν ἐκδίκησιν παρὰ
κυρίου θεοῦ ἡμῶν

27.29 παραγγείλατε ἐπὶ
Βαβυλῶνα πολλοῖς παντὶ
ἐντείνονται τόξον παρεμβάλετε
ἐπ' αὐτήν κυκλόθεν μὴ ἔστω
αὐτῆς ἀνασφωζόμενος
ἀνταπόδοτε αὐτῇ κατὰ τὰ ἔργα
αὐτῆς κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησεν
ποιήσατε αὐτῇ ὅτι πρὸς τὸν
κύριον ἀντέστη θεὸν ἅγιον τοῦ
Ἰσραὴλ

20 הָיָא בַיָּמִים הַהֵם וּבָעֵת
נִאֲסַם־יִהוּדָה בְּקֶשׁ אֶת־עֲוֹן
וְאֶת־חַטָּאת יִשְׂרָאֵל וְאֵינֶנּוּ
יְהוּדָה וְלֹא תִמְצָאֵנָה כִּי
אֲשָׁאֵר: אֶחָד לְאִשְׁרָךְ

21 עַל־הָאָרֶץ מְרִתִּים עָלָה
עָלֶיהָ וְאֶל־יְשׁוּבֵי פְקוּדֵי חֶרֶב
נִאֲסַם־יִהוּדָה וְהַחֲרַם אֶת־הַרְיָהֶם
וְעֵשֶׂה כְּכֹל אֲשֶׁר צִוִּיתִי: ס

22 קוֹל מִלְחָמָה בְּאָרֶץ
וְשָׁבַר גָּדוֹל:

23 אֵיךְ נִגְדַע וְיִשְׁבַּר פְּטִישׁ
כָּל־הָאָרֶץ אֵיךְ הִיחָה לְשֹׁמֵה
בְּכָל בְּגוּיִם:

24 וְגַם־נִלְכַדְתָּ יְלִקְשֵׁתִי לָךְ
בְּכָל וְאֵת לֹא יִדְעֶת נִמְצְאֵת
וְגַם־נִתְפָּשֶׁתָּ כִּי בִיהוּה
הִתְגַּרִּית:

25 פָּתַח יְהוָה אֶת־אֹצְרוֹ
וַיּוּצֵא אֶת־כְּלֵי זַמְּוֹ

כִּי־מִלְאָכָה הָיָא לְאִדְנֵי יְהוָה
צָבָאוֹת בְּאָרֶץ כְּשָׂדִים:

26 בָּאוּ־לָהּ מִקֶּץ פְּתָחוּ
מֵאֲבֹתֶיהָ סִלְוָה כְּמוֹ־עֲרֻמִּים
וְהַחֲרִימוּהָ אֶל־תְּהִי־לָהּ
שָׂאֲרִית:

27 חֲרַבוּ כָּל־פְּרִיָּהּ יִרְדּוּ
לְטַבַּח הוּי עָלֶיהֶם כִּי־בָא
יּוֹמָם עַת פִּקְדֹתֶם: ס

28 קוֹל גְּסִים וּפְלִטִים מֵאָרֶץ
בְּבָל לְהִגִּיד בְּצִיּוֹן אֶת־נִקְמַת
יְהוָה אֱלֹהֵינוּ נִקְמַת הַיְכָלוֹ:

29 הַשְׁמִיעוּ אֶל־בְּבָל רַבִּים
כָּל־דָּרְכֵי קִשְׁתָּת חֲנוּ עָלֶיהָ
פְּלֹטָה סֹבֵיב אֶל־יְהִי־לָהּ
שְׁלֵמוֹ־לָהּ כְּפִעֲלָהּ כְּכֹל אֲשֶׁר
עָשׂוּ־לָהּ כִּי אֶל־יְהוָה עָשָׂתָה
זָדָה אֶל־קִנְיוֹ שִׁשְׂרָאֵל:

sicut visitavi regem Assur:

19 et reducam Israël ad
habitaculum suum:
et pascetur Carmelum et Basan,
et in monte Ephraim et Galaad
saturabitur anima ejus.

20 In diebus illis, et in tempore
illo, ait Dominus,
quæretur iniquitas Israël, et non
erit,
et peccatum Juda, et non
invenietur:

quoniam propitius ero eis quos
reliquero.

21 Super terram dominantium
ascende,
et super habitatores ejus visita:
dissipa, et interfice quæ post eos
sunt, ait Dominus,
et fac juxta omnia quæ præcepi
tibi.

22 Vox belli in terra, et contritio
magna.

23 Quomodo confractus est et
contritus malleus universæ terræ?
quomodo versa est in desertum
Babylon in gentibus?

24 Illaqueavi te, et capta es,
Babylon,
et nesciebas:
inventi es et apprehensa,
quoniam Dominum provocasti.

25 Aperuit Dominus thesaurum
suum,
et protulit vasa iræ suæ,
quoniam opus est Domino Deo
exercituum,
in terra Chaldæorum.

26 Venite ad eam ab extremis
finibus;
aperite ut exeant qui conculcent
eam:
tollite de via lapides, et redigite in
acervos:

et interficite eam, nec sit
quidquam reliquum.

27 Dissipate universos fortes ejus:
descendant in occisionem:
væ eis, quia venit dies eorum,
tempus visitationis eorum!

28 Vox fugientium,
et eorum qui evaserunt de terra

27.30 διὰ τοῦτο πεσοῦνται οἱ νεανίσκοι αὐτῆς ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ αὐτῆς ῥιφήσονται εἶπεν κύριος

27.31 ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ τὴν ὑβρίστριαν λέγει κύριος ὅτι ἦκει ἡ ἡμέρα σου καὶ ὁ καιρὸς ἐκδικήσεώς σου

27.32 καὶ ἀσθενήσει ἡ ὕβρις σου καὶ πεσεῖται καὶ οὐκ ἔσται ὁ ἀνιστῶν αὐτὴν καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ δρυμῷ αὐτῆς καὶ καταφάγεται πάντα τὰ κύκλω αὐτῆς

27.33 τάδε λέγει κύριος καταδεδυνάστευνται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ καὶ οἱ υἱοὶ Ἰουδα ἅμα πάντες οἱ αἰχμαλωτεύσαντες αὐτοὺς κατεδυνάστευσαν αὐτούς ὅτι οὐκ ἠθέλησαν ἐξαποστεῖλαι αὐτούς

27.34 καὶ ὁ λυτρούμενος αὐτοὺς ἰσχυρὸς κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ κρίσιν κρινεῖ πρὸς τοὺς ἀντιδίκους αὐτοῦ ὅπως ἐξάρῃ τὴν γῆν καὶ παροξυνεῖ τοῖς κατοικοῦσι Βαβυλῶνα

27.35 μάχαιραν ἐπὶ τοὺς Χαλδαίους καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαβυλῶνα καὶ ἐπὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτῆς καὶ ἐπὶ τοὺς συνετοὺς αὐτῆς

27.36 μάχαιραν ἐπὶ τοὺς μαχητὰς αὐτῆς καὶ παραλυθῆσονται

27.37 μάχαιραν ἐπὶ τοὺς ἵππους αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὰ ἄρματα αὐτῶν μάχαιραν ἐπὶ τοὺς μαχητὰς αὐτῶν καὶ ἐπὶ τὸν σύμμικτον τὸν ἐν μέσῳ αὐτῆς καὶ ἔσονται ὡσεὶ γυναῖκες μάχαιραν ἐπὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῆς καὶ διασκορπισθήσονται

27.38 ἐπὶ τῷ ὕδατι αὐτῆς ἐπεποίθει καὶ καταισχυνθήσονται ὅτι γῆ τῶν γλυπτῶν ἐστίν καὶ ἐν ταῖς νήσοις οὗ κατεκαυχῶντο

27.39 διὰ τοῦτο κατοικήσουσιν ἰνδάλματα ἐν ταῖς νήσοις καὶ κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ

30 לָכוּ יִפְּלוּ בַחֲוָרֵיהָ
בְּרַחֲבֵיהָ וְכָל־אֲנָשֵׁי
מְלַחְמֶתָהּ יִצְמּוּ בַיּוֹם הַהוּא
נְאֻם־יְהוָה: 31
הִנְנִי אֵלֶיךָ זָדוֹן
נְאֻם־אֱדֹנָי יְהוָה צָבָאוֹת כִּי
כָא יוֹמֶךָ עַתָּה פִּקְדֹתַי: 32
וְכָשֶׁל זָדוֹן וְנָפֵל וְאֵין לוֹ
מִקָּיָם וְהִצַּתִּי אֵשׁ בְּעָרָיו
וְאֶקְלָה כָּל־סִבְיַתָּיו: 33
כֹּה אָמַר יְהוָה צָבָאוֹת
עֲשׂוּקִים בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל
וּבְנֵי־הַוְּדָה יִתְּנוּ
וְכָל־שְׂבִייהֶם הִתְּנוּקוּ בָּם
מֵאֲנֵי שְׁלָחָם: 34
צָבָאוֹת גְּאֻלָּם חִזֵּק יְהוָה
שָׁמוּ רִיב רִיב אֶת־רִיבָם
אֶת־הָאָרֶץ לְמַעַן הַרְגִיעַ
וְהַרְגִיז לִישְׁבֵי כְּבָל: 35
תָּרַב עַל־כַּשְׂדִּים
נְאֻם־יְהוָה וְאֵל־יִשְׁבֵי כְּבָל
וְאֵל־שָׂרֵיהָ וְאֵל־חַכְמֶיהָ: 36
תָּרַב אֶל־הַבְּדִים וְנֶאֱלוּ
תָּרַב אֶל־גְּבוּרֶיהָ וְחָתוּ: 37
תָּרַב אֶל־סוֹסָיו
וְאֶל־רֶכְבּוֹ וְאֶל־כָּל־הָעָרֹב
לְנָשִׁים אֲשֶׁר בְּתוֹכָהּ וְהָיוּ
תָּרַב אֶל־אֹצְרוֹתֶיהָ וּבְנִזּוֹ: 38
תָּרַב אֶל־מִימֶיהָ וַיִּבְשׂוּ
כִּי אָרֶץ פְּסָלִים הִיא וּבְאֵימִים
יִתְהַלְּלוּ: 39
אֶת־אֵיִם לָכוּ יִשְׁבוּ צִיִּים
וַיִּשְׁבוּ בָּהּ בְּנוֹת יַעֲנָה
לְנִצָּח וְלֹא וְלֹא־תִשָּׁב עוֹד
תִּשְׁכּוּן עַד־דָּוָר וְדָוָר: 40
כְּמַהֲפֹלֶת אֲלֵהִים
אֶת־סֹלָם וְאֶת־עַמְּרָהּ
וְאֶת־שְׂכָנֶיהָ נְאֻם־יְהוָה

Babylonis,
ut annuntiant in Sion ultionem
Domini Dei nostri,
ultionem templi ejus.

29 Annuntiate in Babylonem
plurimis,
omnibus qui tendunt arcum:
consistite adversus eam per gyrum,
et nullus evadat:
reddite ei secundum opus suum:
juxta omnia quæ fecit, facite illi,
quia contra Dominum erecta est,
adversum Sanctum Israël.

30 Idcirco cadent juvenes ejus in
plateis ejus,
et omnes viri bellatores ejus
conticescent in die illa,
ait Dominus.

31 Ecce ego ad te, superbe!
dicit Dominus Deus exercituum:
quia venit dies tuus,
tempus visitationis tuæ.

32 Et cadet superbus, et corruet,
et non erit qui suscitet eum:
et succendam ignem in urbibus
ejus,
et devorabit omnia in circuitu ejus.

33 Hæc dicit Dominus exercituum:
Calumniam sustinent filii Israël,
et filii Juda simul:
omnes qui ceperunt eos, tenent:
nolunt dimittere eos.

34 Redemptor eorum fortis,
Dominus exercituum nomen ejus:
judicio defendet causam eorum,
ut exterreat terram,
et commoveat habitatores
Babylonis.

35 Gladius ad Chaldæos, ait
Dominus,
et ad habitatores Babylonis,
et ad principes, et ad sapientes
ejus.

36 Gladius ad divinos ejus, qui
stulti erunt:
gladius ad fortes illius, qui
timebunt.

37 Gladius ad equos ejus, et ad
currus ejus,
et ad omne vulgus quod est in
medio ejus:
et erunt quasi mulieres:
gladius ad thesauros ejus, qui

θυγατέρες σειρήνων οὐ μὴ κατοικήθῃ οὐκέτι εἰς τὸν αἰῶνα

27.40 καθὼς κατέστρεψεν ὁ θεὸς Σοδομα καὶ Γομορρα καὶ τὰς ὁμορούσας αὐταῖς εἶπεν κύριος οὐ μὴ κατοικήσῃ ἐκεῖ ἄνθρωπος καὶ οὐ μὴ παροικήσῃ ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου

27.41 ἰδοὺ λαὸς ἔρχεται ἀπὸ βορρᾶ καὶ ἔθνος μέγα καὶ βασιλεῖς πολλοὶ ἐξεγερθήσονται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς

27.42 τόξον καὶ ἐγχειρίδιον ἔχοντες ἰταμός ἐστιν καὶ οὐ μὴ ἐλεήσῃ φωνὴ αὐτῶν ὡς θάλασσα ἠχήσει ἐφ' ἵπποις ἵππάσονται παρεσκευασμένοι ὡσπερ πῦρ εἰς πόλεμον πρὸς σέ θύγατερ Βαβυλῶνος

27.43 ἤκουσεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὴν ἀκοὴν αὐτῶν καὶ παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ θλιψίς κατεκράτησεν αὐτοῦ ὠδίνες ὡς τικτούσης

27.44 ἰδοὺ ὡσπερ λέων ἀναβήσεται ἀπὸ τοῦ Ἰορδάνου εἰς τόπον Αἰθαμ ὅτι ταχέως ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς καὶ πάντα νεανίσκον ἐπ' αὐτὴν ἐπιστήσω ὅτι τίς ὡσπερ ἐγώ καὶ τίς ἀντιστήσεται μοι καὶ τίς οὗτος ποιμὴν ὃς στήσεται κατὰ πρόσωπόν μου

27.45 διὰ τοῦτο ἀκούσατε τὴν βουλὴν κυρίου ἣν βεβούλευται ἐπὶ Βαβυλῶνα καὶ λογισμοὺς αὐτοῦ οὓς ἐλογίσατο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους ἐὰν μὴ διαφθαρή τὰ ἄρνια τῶν προβάτων αὐτῶν ἐὰν μὴ ἀφανισθῇ νομὴ ἀπ' αὐτῶν

27.46 ὅτι ἀπὸ φωνῆς ἀλώσεως Βαβυλῶνος σεισθήσεται ἡ γῆ καὶ κραυγὴ ἐν ἔθνεσιν ἀκουσθήσεται

שָׁם אִישׁ וְלֹא-יִגְוֹר לֹא-יִשָּׁב
בָּהּ בְּוֹ-אָדָם:

41 הִנֵּה עַם בָּא מִצָּפוֹן וְגוֹי
גָּדוֹל וּמְלָכִים רַבִּים יֵעָרוּ
מִיַּרְכָּתַי-אַרְצָךְ:

42 קָשְׁת וְכִיּוֹן יִחְזִיקוּ
אֲכַזְרֵי הַמָּה וְלֹא יִרְחֲמוּ קוֹלָם
וְעַל-סוּסִים יִרְכָּבוּ כַּיָּם יִהְיֶה
עָרוֹךְ כְּאִישׁ לְמַלְחָמָה עֲלֵיךְ
בַּת-בְּבַל:

43 שָׁמַע מְלֹךְ-בְּבַל
אֶת-שִׁמְעוֹם וְרָפוּ יָדָיו צָרָה
הִחְזִיקָתָהּוּ חֵיל כִּיּוֹלָדָה:

44 הִנֵּה בָּאֵרֶי"ה יַעֲלֶה מִגָּאוֹן
הַיַּרְדֵּן אֶל-גְּנוֹת אֵיתָן

אַרְיִצִּים אַרוּצִים כִּי-אַרְגָּעָה
מַעֲלִיָּה וּמִי בַחֲוֹר אֶלֶּיָּה אֶפְקֹד
וּמִי יוֹעֲדֵנִי כִּי מִי כְמוֹנִי
וּמִי-יִזֶּה רֵעֵה אֲשֶׁר יַעֲמֵד
לְפָנַי:

45 לָכֵן שָׁמְעוּ עֲצַת-יְהוָה
אֲשֶׁר יַעֲלֶה אֶל-בְּבַל
וּמִחֲשָׁבוֹתָיו אֲשֶׁר חָשַׁב
כְּשֶׁגִּים אִם-לֹא אֶל-אַרְצָךְ
יִסְתַּכְּבוּם צְעִירֵי הַצֹּאן אִם-לֹא
עֲלֵיהֶם נוֹה: יִשְׂיִים

46 מִקּוֹל נִתְפָּשָׂה בְּבַל
נִרְעָשָׂה הָאַרְצָךְ וַיִּזְעַקָה בְּגוֹיִם
נִשְׁמַע: ס

diripientur.

38 Siccitas super aquas ejus erit, et arescent, quia terra sculptilium est, et in portentis gloriantur.

39 Propterea habitabunt dracones cum faunis ficariis, et habitabunt in ea struthiones: et non inhabitabitur ultra usque in sempiternum, nec exstruetur usque ad generationem et generationem.

40 Sicut subvertit Dominus Sodomam et Gomorrhham, et vicinas ejus, ait Dominus, non habitabit ibi vir, et non incolet eam filius hominis.

41 Ecce populus venit ab aquilone, et gens magna, et reges multi consurgent a finibus terræ.

42 Arcum et scutum apprehendent: crudeles sunt, et immisericordes: vox eorum quasi mare sonabit, et super equos ascendent, sicut vir paratus ad prælium contra te, filia Babylon.

43 Audivit rex Babylonis famam eorum, et dissolutæ sunt manus ejus: angustia apprehendit eum, dolor quasi parturientem.

44 Ecce quasi leo ascendet, de superbia Jordanis ad pulchritudinem robustam, quia subito currere faciam eum ad illam.

Et quis erit electus, quem præponam ei? quis est enim similis mei? et quis sustinebit me? et quis est iste pastor, qui resistat vultui meo?

45 Propterea audite consilium Domini quod mente concepit adversum Babylonem, et cogitationes ejus quas cogitavit super terram Chaldæorum: nisi detraxerint eos parvuli gregum, nisi dissipatum fuerit cum ipsis

		<p>habitaculum eorum. 46 A voce captivitatis Babylonis commota est terra, et clamor inter gentes auditus est.]</p>
<p>28.1 τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐπὶ Βαβυλῶνα καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους ἄνεμον καύσωνα διαφθείροντα</p> <p>28.2 καὶ ἐξαποστελῶ εἰς Βαβυλῶνα ὑβριστάς καὶ καθυβρίσουσιν αὐτήν καὶ λυμανοῦνται τὴν γῆν αὐτῆς οὐαὶ ἐπὶ Βαβυλῶνα κυκλόθεν ἐν ἡμέρᾳ κακώσεως αὐτῆς</p> <p>28.3 ἐπ' αὐτήν τεινέτω ὁ τείνων τὸ τόξον αὐτοῦ καὶ περιθέσθω ῥ' ἐστὶν ὄπλα αὐτῷ καὶ μὴ φείσησθε ἐπὶ νεανίσκους αὐτῆς καὶ ἀφανίσατε πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῆς</p> <p>28.4 καὶ πεσοῦνται τραυματῖαι ἐν γῆ Χαλδαίων καὶ κατακεκενημένοι ἔξωθεν αὐτῆς</p> <p>28.5 διότι οὐκ ἐχίρηνυσεν Ἰσραὴλ καὶ Ἰουδας ἀπὸ θεοῦ αὐτῶν ἀπὸ κυρίου παντοκράτορος ὅτι ἡ γῆ αὐτῶν ἐπλήσθη ἀδικίας ἀπὸ τῶν ἁγίων Ἰσραὴλ</p> <p>28.6 φεύγετε ἐκ μέσου Βαβυλῶνος καὶ ἀνασφύζετε ἕκαστος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ καὶ μὴ ἀπορριφήτε ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτῆς ὅτι καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῆς ἐστὶν παρὰ κυρίου ἀνταπόδομα αὐτὸς ἀνταποδίδωσιν αὐτῇ</p> <p>28.7 ποτήριον χρυσοῦν Βαβυλῶν ἐν χειρὶ κυρίου μεθύσκον πᾶσαν τὴν γῆν ἀπὸ τοῦ οἴνου αὐτῆς ἐπίοσαν ἔθνη διὰ τοῦτο ἐσαλεύθησαν</p> <p>28.8 καὶ ἄφνω ἔπεσεν Βαβυλῶν καὶ συνετριβήθη θρηνηεῖτε αὐτήν λάβετε ῥητίνην τῇ διαφθορᾷ αὐτῆς εἰ πὼς ἰαθήσεται</p> <p>28.9 ἰατρεύσαμεν τὴν Βαβυλῶνα καὶ οὐκ ἰάθη ἐγκαταλίπωμεν αὐτήν καὶ ἀπέλθωμεν ἕκαστος εἰς τὴν γῆν</p>	<p>51.1 כֹּה אָמַר יְהוָה הַנְּגִי מַעֲיַר עַל-בָּבֶל וְאֶל-יֹשְׁבֵי לְבַב קִמְי רַיחַ מִשְׁחִית:</p> <p>וְשַׁלַּחְתִּי לְבַבְלוּ זָרִים 2 וְזָרוּ וַיִּבְקְרוּ אֶת-אַרְצָהּ כִּי-הָיוּ עָלֶיהָ מְסֻבִּים בְּיוֹם רָעָה:</p> <p>הַדְרֵךְ יִדְרֹךְ אֶל-יְזֻדָּה 3 קִשְׁתּוֹ וְאֶל-יִתְעַל בְּסוּרֵיגוֹ וְאֶל-תַּחְמֹל וְאֶל-בְּחֻרֵיהָ הַחֲרִימוּ כָּל-צַבָּאָהּ:</p> <p>וְנָפְלוּ חֲלָלִים בְּאַרְצָהּ 4 כַּשְׂדִּים וּמְדַקְרִים בְּחוּצוֹתֶיהָ:</p> <p>כִּי לֹא-אֶלְמָן יִשְׂרָאֵל 5 וַיְהוּדָה מְאַלְהֵיו מִיְהוָה אֲשֶׁם צָבָאוֹת כִּי אֲרָצָם מְלֹאָה מִקְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל:</p> <p>וּמִלְטוֹ גִּסּוּ מִתּוֹד בָּבֶל 6 אִישׁ נִפְשׁוֹ אֶל-תַּדְמּוֹ בְּעוֹנָה נִקְמָה הִיא לַיהוָה כִּי לֵית גְּמוּלָה הִיא מִשְׁלָם לָהּ:</p> <p>כּוֹס-זָהָב בָּבֶל בְּיַד-יְהוָה 7 מִשְׁכַּרְת כָּל-הָאָרֶץ מִיַּיְנָהּ שָׁתוּ גוֹיִם עַל-כֵּן יִתְהַלְלוּ גוֹיִם:</p> <p>פְּתָאֵם נִפְלָה בָבֶל וַתִּשְׁכַּר 8 הַיְלִילוּ עָלֶיהָ קַחוּ צָרִי לְמַכְאוּבָהּ אוֹלֵי תַרְפָּא:</p> <p>אֶת-כָּבֶל וְלֹא רָפִינוּ רַפְּאֵנוּ 9 נִרְפְּתָה עֲזָבוֹהָ וְגִלְדָּהּ אִישׁ כִּי-נִגַּע אֶל-הַשָּׁמַיִם לְאַרְצוֹ מִשְׁפָּטָהּ וְנִשְׂאָ עַד-שַׁחֲקִים:</p> <p>הוֹצֵא יְהוָה אֶת-צִדְקַתֵּינוּ 10 בָּאוּ וְנִסְפָּרָה בְּצִיּוֹן אֶת-מַעֲשֵׂה יְהוָה אֲלֵהֵינוּ:</p>	<p>51.1 [Hæc dicit Dominus: Ecce ego suscitabo super Babylonem et super habitatores ejus, qui cor suum levaverunt contra me, quasi ventum pestilentem: 2 et mittam in Babylonem ventilatores, et ventilabunt eam et demolientur terram ejus, quoniam venerunt super eam undique in die afflictionis ejus. 3 Non tendat qui tendit arcum suum, et non ascendat loricatus: nolite parcere juvenibus ejus; interficite omnem militiam ejus. 4 Et cadent interfecti in terra Chaldæorum, et vulnerati in regionibus ejus. 5 Quoniam non fuit viduatus Israël et Juda a Deo suo, Domino exercituum, terra autem eorum repleta est delicto a Sancto Israël. 6 Fugite de medio Babylonis, et salvet unusquisque animam suam: nolite tacere super iniquitatem ejus, quoniam tempus ultionis est a Domino: vicissitudinem ipse retribuet ei. 7 Calix aureus Babylon in manu Domini, inebrians omnem terram: de vino ejus biberunt gentes, et ideo commotæ sunt. 8 Subito cecidit Babylon, et contrita est. Ululate super eam: tollite resinam ad dolorem ejus, si forte sanetur. 9 Curavimus Babylonem, et non est sanata: derelinquamus eam, et eamus</p>

αὐτοῦ ὅτι ἤγγισεν εἰς οὐρανὸν
τὸ κρίμα αὐτῆς ἐξῆρεν ἕως τῶν
ἄστρον

28.10 ἐξήνεγκεν κύριος τὸ
κρίμα αὐτοῦ δεῦτε καὶ
ἀναγγεῖλωμεν εἰς Σιών τὰ ἔργα
κυρίου θεοῦ ἡμῶν

28.11 παρασκευάζετε τὰ
τοξεύματα πληροῦτε τὰς
φαρέτρας ἡγειρεν κύριος τὸ
πνεῦμα βασιλέως Μήδων ὅτι εἰς
Βαβυλῶνα ἡ ὀργὴ αὐτοῦ τοῦ
ἐξολεθρεῦσαι αὐτήν ὅτι
ἐκδίκησις κυρίου ἐστίν
ἐκδίκησις λαοῦ αὐτοῦ ἐστίν

28.12 ἐπὶ τειχέων Βαβυλῶνος
ἄρατε σημεῖον ἐπιστήσατε
φαρέτρας ἐγειράτε φυλακάς
ἐτοιμάσατε ὄπλα ὅτι
ἐνεχείρησεν καὶ ποιήσει κύριος
ἃ ἐλάλησεν ἐπὶ τοῦς
κατοικοῦντας Βαβυλῶνα

28.13 κατασκηνοῦντας ἐφ'
ὔδασι πολλοῖς καὶ ἐπὶ πλήθει
θησαυρῶν αὐτῆς ἦκει τὸ πέρασ
σου ἀληθῶς εἰς τὰ σπλάγχα σου

28.14 ὅτι ὤμοσεν κύριος κατὰ
τοῦ βραχίονος αὐτοῦ διότι
πληρώσω σε ἀνθρώπων ὡσεὶ
ἀκρίδων καὶ φθέγγονται ἐπὶ σὲ
οἱ καταβαίνοντες

28.15 ποιῶν γῆν ἐν τῇ ἰσχύι
αὐτοῦ ἐτοιμάζων οἰκουμένην ἐν
τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ ἐν τῇ συνέσει
αὐτοῦ ἐξέτεινεν τὸν οὐρανόν

28.16 εἰς φωνὴν ἔθετο ἦχος
ὔδατος ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ
ἀνήγαγεν νεφέλας ἀπ' ἐσχάτου
τῆς γῆς ἀστραπὰς εἰς ὑέτων
ἐποίησεν καὶ ἐξήγαγεν φῶς ἐκ
θησαυρῶν αὐτοῦ

28.17 ἐμωράνθη πᾶς ἄνθρωπος
ἀπὸ γνώσεως κατησχύνθη πᾶς
χρυσόχοος ἀπὸ τῶν γλυπτῶν
αὐτοῦ ὅτι ψευδῆ ἐχώνευσαν οὐκ
ἐστίν πνεῦμα ἐν αὐτοῖς

28.18 μάταιά ἐστιν ἔργα
μεμωκημένα ἐν καιρῷ
ἐπισκέψεως αὐτῶν ἀπολοῦνται

28.19 οὐ τοιαύτη μερίς τῷ
Ἰακώβ ὅτι ὁ πλάσας τὰ πάντα
αὐτός ἐστιν κληρονομία αὐτοῦ

11 הָבִירוּ הַחַצְיִים מְלֵאוּ
הַשְּׁלֵטִים הַעֵיר יְהוָה אֶת־רוֹחַ
כִּי־עַל־בָּבֶל מְזַמְתּוּ מְלִכֵי מִדְיָן
לְהַשְׁחִיתָהּ כִּי־נִקְמַת יְהוָה
הִיא נִקְמַת הַיְקָלוֹ:

12 אֶל־חֹמֹת בָּבֶל שְׂאוּ־נֹס
הַחֲזִיקוּ הַמְשֹׁמֵר הַקִּימוּ
כִּי שְׂמָרִים הָכִינוּ הָאֲרָבִים
גַּם־נִזְמַם יְהוָה גַּם־עָשָׂה אֵת
אֶל־יְשָׁבֵי בָבֶל: אֲשֶׁר־דָּבַר
עַל־מַיִם שְׁכַנְתָּ שְׁכַנְתִּי 13
רָבִים רַבַּת אוֹצְרוֹת בָּא קֶצֶף
אִמַּת בְּצַעֲדָה:

14 נִשְׁבַּע יְהוָה צָבָאוֹת
בְּנַפְשׁוֹ כִּי אִם־מְלֵאֲתִיהָ אֲדָם
כִּלְקֹק וְעָנּוּ עַל־יָדָהּ הַיְדָד: ס

15 עֲשֵׂה אֶרֶץ בְּכַחוֹ מַכִּין
תָּבֵל בְּתַכְמֹתָ וּבְתַבּוּנָתָהּ נִטָּה
שְׂמָיִם:

16 לְקוֹל תַּתּוֹ הַמּוֹן מַיִם
בְּשָׂמַיִם נִיעַל נִשְׂאִים
מִקְצֵה־אֶרֶץ בְּרַקִּים לְמַטֵּר
עָשָׂה וְנִצָּא רוּחַ מֵאֲצֻרָתֶיהָ:

17 נִבְעַר כָּל־אֲדָם מִדַּעַת
הַבַּיִשׁ כָּל־צִרְף מִפְּסֹל כִּי
אֲשַׁקֵּר גִּסְכּוֹ וְלֹא־רוּחַ בָּם:

18 הִבֵּל הִמָּה מַעֲשֵׂה
תַּעֲתָעִים בְּעַת פְּקֻדָתָם
יֵאבְדוּ:

19 לֹא־כֹאֲלָה תִלְקַ יַעֲקֹב
כִּי־יִוצֵר הַכֹּל הוּא וְשִׁבְט
נִתְלַתּוּ יְהוָה צָבָאוֹת שְׂמוֹ: ס

20 מִפֶּ־אֲתָה לִי כְלִי
מִלְחָמָה וְנִפְצָתִי בְּךָ גוֹיִם
וְהִשְׁחַתִּי בְּךָ מְמֻלְכוֹת:

21 וְנִפְצָתִי בְּךָ סוּס וְרִכְבּוֹ
וְנִפְצָתִי בְּךָ רֶכֶב וְרִכְבוֹ:

22 וְנִפְצָתִי בְּךָ אִישׁ וְאִשָּׁה

unusquisque in terram suam:
quoniam pervenit usque ad caelos
judicium ejus,
et elevatum est usque ad nubes.

10 Protulit Dominus justitias
nostras:
venite, et narremus in Sion opus
Domini Dei nostri.

11 Acuite sagittas, implete
pharetras:
suscitavit Dominus spiritum
regum Medorum:
et contra Babylonem mens ejus est
ut perdat eam,
quoniam ultio Domini est,
ultio templi sui.

12 Super muros Babylonis levate
signum,
augete custodiam, levate custodes,
praeparate insidias:
quia cogitavit Dominus,
et fecit quaecumque locutus est
contra habitatores Babylonis.

13 Quæ habitas super aquas
multas,
locuples in thesauris:
venit finis tuus, pedalis præcisionis
tuæ.

14 Juravit Dominus exercituum
per animam suam:
Quoniam replebo te hominibus
quasi brucho,
et super te celeuma cantabitur.

15 Qui fecit terram in fortitudine
sua,
praeparavit orbem in sapientia sua,
et prudentia sua extendit caelos.

16 Dante eo vocem, multiplicantur
aquæ in caelo:
qui levat nubes ab extremo terræ,
fulgura in pluviam fecit,
et produxit ventum de thesauris
suis.

17 Stultus factus est omnis homo a
scientia;
confusus est omnis conflator in
sculptili:
quia mendax est conflatio eorum,
nec est spiritus in eis.

18 Vana sunt opera, et risu digna:
in tempore visitationis suæ
peribunt.

<p>κύριος ὄνομα αὐτῶ</p> <p>28.20 διασκορπίζεις σύ μοι σκευή πολέμου καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἔθνη καὶ ἐξαρῶ ἐκ σοῦ βασιλεῖς</p> <p>28.21 καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἵππον καὶ ἀναβάτην αὐτοῦ καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἄρματα καὶ ἀναβάτας αὐτῶν</p> <p>28.22 καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ νεανίσκον καὶ παρθένον καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα</p> <p>28.23 καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ποιμένα καὶ τὸ ποιμνιον αὐτοῦ καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ γεωργὸν καὶ τὸ γεώργιον αὐτοῦ καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἡγεμόνας καὶ στρατηγούς σου</p> <p>28.24 καὶ ἀνταποδώσω τῇ Βαβυλῶνι καὶ πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι Χαλδαίοις πάσας τὰς κακίας αὐτῶν ὅς ἐποίησαν ἐπὶ Σιών κατ' ὀφθαλμοὺς ὑμῶν λέγει κύριος</p> <p>28.25 ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σέ τὸ ὄρος τὸ διεφθαρμένον τὸ διαφθεῖρον πᾶσαν τὴν γῆν καὶ ἐκτενῶ τὴν χειρὰ μου ἐπὶ σέ καὶ κατακυλιῶ σε ἀπὸ τῶν πετρῶν καὶ δώσω σε ὡς ὄρος ἐμπεφυρισμένον</p> <p>28.26 καὶ οὐ μὴ λάβωσιν ἀπὸ σοῦ λίθον εἰς γωνίαν καὶ λίθον εἰς θεμέλιον ὅτι εἰς ἀφανισμόν εἰς τὸν αἰῶνα ἔση λέγει κύριος</p> <p>28.27 ἄρατε σημεῖον ἐπὶ τῆς γῆς σαλπύσατε ἐν ἔθνεσιν σάλπιγγι ἀγιάσατε ἐπ' αὐτὴν ἔθνη παραγγείλατε ἐπ' αὐτὴν βασιλείαις Ἀραρατ παρ' ἐμοῦ καὶ τοῖς Ἀσχαναζαίοις ἐπιστήσατε ἐπ' αὐτὴν βελοστάσεις ἀναβιβάσατε ἐπ' αὐτὴν ἵππον ὡς ἀκριδῶν πλῆθος</p> <p>28.28 ἀγιάσατε ἐπ' αὐτὴν ἔθνη τὸν βασιλέα τῶν Μήδων καὶ πάσης τῆς γῆς τοὺς ἡγουμένους αὐτοῦ καὶ πάντας τοὺς στρατηγούς αὐτοῦ</p> <p>28.29 ἐσεισθή ἡ γῆ καὶ ἐπόνεσεν διότι ἐξανέστη ἐπὶ Βαβυλῶνα λογισμὸς κυρίου τοῦ</p>	<p>וּנְפַצְתִּי כִּךָ זָקוֹ וְנָגַעַר וּנְפַצְתִּי כִּךָ בְּחֹר וּבְתוֹלָה׃</p> <p>23 וּנְפַצְתִּי כִּךָ רַעְיָה וְעַדְרוֹ וּנְפַצְתִּי כִּךָ אֶפְרַיִם וְצַמְדוֹ וּנְפַצְתִּי כִּךָ פְּחֹת וּסְגָגִים׃</p> <p>24 וְשַׁלְמֹתַי לְכָל וּלְכָל יוֹשְׁבֵי כְשָׁדִים אֶת כָּל־רַעְתָּם לְעֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־עָשׂוּ בְצִיּוֹן נְאֻם יְהוָה׃</p> <p>25 הַמְשַׁחִית הַנְּנִי אֶלֶיךָ הָרַ בְּאֵם־יְהוָה הַמְשַׁחִית אֶת־כָּל־הָאָרֶץ וְנָטִיתִי אֶת־יָדַי עָלֶיךָ וְגִלְגַּלְתִּיךָ לְהָרַ מִן־הַסְּלָעִים וּנְתַתִּיךָ שְׂרָפָה׃</p> <p>26 וְלֹא־יִקְחוּ מִמֶּךָ אֶבֶן לְפָנָה וְאֶבֶן לְמוֹסְדוֹת כִּי־שָׂמַמְתָּ עוֹלָם תְּהִיָּה נְאֻם־יְהוָה׃</p> <p>27 שְׂאו־גַם בְּאָרֶץ תִּקְעוּ שׁוֹפָר בְּגוֹיִם קְדָשׁוֹ עָלֶיךָ מִמְּלָכוֹת גּוֹיִם הַשְׁמִיעוּ עָלַי אֲרָרְט מְנִי וְאַשְׁכֵּנוּ פִקְדוֹ טַפְסֹר הַעֲלו־רוּסוֹס כְּנִלְקַ עָלַיךָ סָמַר׃</p> <p>28 קְדָשׁוֹ עָלַיךָ גּוֹיִם אֶת־מַלְכֵי מְדִי אֶת־פַּחֲוֹתֶיךָ וְאֶת־כָּל־סְגָגֶיךָ וְאֶת כָּל־אֲרָרְץ מְמַשְׁלָתוֹ׃</p> <p>29 כִּי וּתְרַעַשׂ הָאָרֶץ וּתְהַלַּל קַמָּה עַל־כָּבֹד מְהַשְׁבּוֹת יְהוָה כָּבֹל לְשִׁמָּה לְשׁוֹם אֶת־אֲרָרְץ מֵאִין יוֹשֵׁב׃</p> <p>30 לְהִלָּחֵם חֲדָלוּ גְבוּרֵי כָבֹל יִשְׁבּוּ בְמִצְדוֹת נְשִׁתָּה לְנָשִׁים הַצִּיתוּ גְבוּרְתָם הֲנוּ מִשְׁכַּנְתֶּיךָ נִשְׁבְּרוּ בְרִיחֶיךָ׃</p> <p>31 רָץ לְקִרְאֵת־רָרְץ יְרוּץ וּמַגִּיד לְקִרְאֵת מַגִּיד לְהַגִּיד</p>	<p>19 Non sicut hæc, pars Jacob, quia qui fecit omnia ipse est: et Israël sceptrum hæreditatis ejus: Dominus exercituum nomen ejus.</p> <p>20 Collidis tu mihi vasa belli: et ego collidam in te gentes, et disperdam in te regna:</p> <p>21 et collidam in te equum et equitem ejus: et collidam in te currum et ascensorem ejus:</p> <p>22 et collidam in te virum et mulierem: et collidam in te senem et puerum: et collidam in te juvenem et virginem:</p> <p>23 et collidam in te pastorem et gregem ejus: et collidam in te agricolam et jugales ejus: et collidam in te duces et magistratus:</p> <p>24 et reddam Babylo ni, et cunctis habitatoribus Chaldææ, omne malum suum quod fecerunt in Sion, in oculis vestris, ait Dominus.</p> <p>25 Ecce ego ad te, mons pestifer, ait Dominus, qui corrumpis universam terram: et extendam manum meam super te, et evolvam te de petris, et dabo te in montem combustionis:</p> <p>26 et non tollent de te lapidem in angulum, et lapidem in fundamenta: sed perditus in æternum eris, ait Dominus.</p> <p>27 Levate signum in terra, clangite buccina in gentibus, sanctificate super eam gentes, annuntiate contra illam regibus Ararat, Menni, et Ascenez: numerate contra eam Taphsar, adducite equum quasi bruchum aculeatum.</p> <p>28 Sanctificate contra eam gentes, reges Mediæ, duces ejus, et universos magistratus ejus, cunctamque terram potestatis ejus.</p>
---	---	--

θεῖναι τὴν γῆν Βαβυλῶνος εἰς ἀφανισμόν καὶ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτήν

28.30 ἐξέλιπεν μαχητῆς Βαβυλῶνος τοῦ πολεμεῖν καθήσονται ἐκεῖ ἐν περιοχῇ ἐθραύσθη ἡ δυναστεία αὐτῶν ἐγενήθησαν ὡσεὶ γυναῖκες ἐνεπυρίσθη τὰ σκηνώματα αὐτῆς συνετριβήσαν οἱ μοχλοὶ αὐτῆς

28.31 διώκων εἰς ἀπάντησιν διώκοντος διώξεται καὶ ἀναγγέλλων εἰς ἀπάντησιν ἀναγγέλλοντος τοῦ ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος ὅτι ἐάλωκεν ἡ πόλις αὐτοῦ

28.32 ἀπ' ἐσχάτου τῶν διαβάσεων αὐτοῦ ἐλήμφθησαν καὶ τὰ συστήματα αὐτῶν ἐνέπρησαν ἐν πυρὶ καὶ ἄνδρες αὐτοῦ οἱ πολεμισταὶ ἐξέρχονται

28.33 διότι τάδε λέγει κύριος οἴκοι βασιλέως Βαβυλῶνος ὡς ἄλων ὄριμος ἀλοηθήσονται ἔτι μικρὸν καὶ ἤξει ὁ ἄμητος αὐτῆς

28.34 κατέφαγέν με ἑμερίσατό με κατέλαβέν με σκεῦος λεπτὸν Ναβουχοδονοσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατέπιέν με ὡς δράκων ἐπλησεν τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς τρυφῆς μου ἐξῶσέν με

28.35 οἱ μόχθοι μου καὶ αἱ ταλαιπωρίαί μου εἰς Βαβυλῶνα ἐρεῖ κατοικοῦσα Σιών καὶ τὸ αἷμά μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους ἐρεῖ Ἱερουσαλημ

28.36 διὰ τοῦτο τάδε λέγει κύριος ἰδοὺ ἐγὼ κρινῶ τὴν ἀντίδικόν σου καὶ ἐκδικήσω τὴν ἐκδίκησίν σου καὶ ἐρημώσω τὴν θάλασσαν αὐτῆς καὶ ξηρανῶ τὴν πηγὴν αὐτῆς

28.37 καὶ ἔσται Βαβυλῶν εἰς ἀφανισμόν καὶ οὐ κατοικηθήσεται

28.38 ἅμα ὡς λέοντες ἐξηγέρθησαν καὶ ὡς σκύμνοι λεόντων

28.39 ἐν τῇ θερμασίᾳ αὐτῶν δώσω πότημα αὐτοῖς καὶ

לְמַלְאךָ בְּכֹל כַּי־נְלַכְדָּה עִירוֹ
מְקַצָּה:

32 וְהַמְעַבְרֹת נִתְפָּשׁוּ
וְאֶת־הָאֲגָמִים שָׂרְפוּ בְּאֵשׁ
וְאֲנָשֵׁי הַמְּלַחְמָה נִבְהָלוּ: ס

33 צָבָאוֹת כִּי לֹא אָמַר יְהוָה
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל בַּת־בְּכֹל כְּגֹרֹן
עוֹד מְעֻט וּבָאָה עַת הַדְרִיכָה
עַת־הַקְצִיר לָהּ:

34 הַמִּמְנו אֶכְלֵנִי אֲכַלְנוּ
נְבוּכַדְרֶאֱצַר מְלֹךְ בְּכֹל הַמַּמְנֵי
כְּלִי רֵיק הַצִּיגְנִי הַצִּיגְנִי
כַּתְנִין מְלֵא בְּלַעְנֵי בַלְעֵנוּ
הַדִּיחְנִי: הַדִּיחְנוּ כְרִשׁוֹ מְעַדְנֵי

35 חֲמָסֵי וּשְׂאֲרֵי עַל־בְּכֹל
תֵּאמַר יִשְׁבֹּת צִיּוֹן וְדָמֵי
אֶל־יִשְׁבֵּי כַּשְׂדִּים תֵּאמַר
יְרוּשָׁלַם: ס

36 לָכֵן כֹּה אָמַר יְהוָה
הַנְּגִיד־רֶב אֶת־רִיבְךָ וְנִקְמְתִי
אֶת־נִקְמָתְךָ וְהַחֲרַבְתִּי
אֶת־יְמֵהּ וְהַבְשַׁתִּי
אֶת־מְקוֹרָהּ:

37 וְהִיתָהּ בְּכֹל לִגְלִים
מְעוֹן־תַּנִּים שִׁמָּה וּשְׂרָקָה
מֵאֵין יוֹשֵׁב:

38 יַחֲדוּ כַּפְּפָרִים יִשְׁאַגוּ
נְעָרוֹ כְּגֹרֵי אֲרָוֹת:

39 בְּחַמֵּם אֲשִׁית
אֶת־מִשְׁתֵּיהֶם וְהַשְׁכַּרְתִּים
שְׁנַת־עוֹלָם לְמַעַן יַעֲלִזוּ וַיִּשְׁנֹנוּ
וְלֹא יִקְיִצוּ נְאֻם יְהוָה:

40 אֲוִרִידָם כְּכָרִים לְטְבוֹחַ
כְּאֵילִים עִם־עֲתוּדִים:

41 אֵיךְ נִלְכְּדָה שְׁשׂוּף וְתַתְּפֵשׂ
תַּהֲלֵת כָּל־הָאָרֶץ אֵיךְ הִיִּתָה
לְשִׁמָּה בְּכֹל בַּגִּים:

42 עֲלֶה עַל־בְּכֹל הַיָּם בְּהַמּוֹן

29 Et commovebitur terra et conturbabitur, quia evigilabit contra Babylonem cogitatio Domini, ut ponat terram Babylonis desertam et inhabitabilem.

30 Cessaverunt fortes Babylonis a praelio; habitaverunt in praesidiis: devoratum est robur eorum, et facti sunt quasi mulieres: incensa sunt tabernacula ejus, contriti sunt vectes ejus.

31 Currens obviam currenti veniet, et nuntius obvius nuntianti, ut annuntiet regi Babylonis quia capta est civitas ejus a summo usque ad summum.

32 Et vada praecoccupata sunt, et paludes incensae sunt igni, et viri bellatores conturbati sunt.

33 Quia haec dicit Dominus exercituum, Deus Israel: Filia Babylonis quasi area, tempus triturae ejus: adhuc modicum, et veniet tempus messionis ejus.

34 Comedit me, devoravit me Nabuchodonosor rex Babylonis: reddidit me quasi vas inane, absorbit me quasi draco, replevit ventrem suum teneritudine mea, et ejecit me.

35 Iniquitas adversum me et caro mea super Babylonem, dicit habitatio Sion: et sanguis meus super habitatores Chaldaee, dicit Jerusalem.

36 Propterea haec dicit Dominus: Ecce ego judicabo causam tuam, et ulciscar ultionem tuam: et desertum faciam mare ejus, et siccabo venam ejus.

37 Et erit Babylon in tumulos, habitatio draconum, stupor et sibilus, eo quod non sit habitator.

38 Simul ut leones rugient; excutient comas veluti catuli leonum.

39 In calore eorum ponam potus eorum,

μεθύσω αυτούς ὥπως
καρωθῶσιν καὶ ὑπνώσωσιν
ὑπνον αἰώνιον καὶ οὐ μὴ
ἐγερθῶσι λέγει κύριος

28.40 καταβιβάσω αυτούς ὡς
ἄρνas εἰς σφαγὴν καὶ ὡς κριουὸς
μετ' ἐρίφων

28.41 πῶς ἐάλω καὶ ἐθηρεύθη
τὸ καύχημα πάσης τῆς γῆς πῶς
ἐγένετο Βαβυλῶν εἰς
ἀφανισμόν ἐν τοῖς ἔθνεσιν

28.42 ἀνέβη ἐπὶ Βαβυλῶνα ἡ
θάλασσα ἐν ἤχῳ κυμάτων αὐτῆς
καὶ κατεκαλύφθη

28.43 ἐγενήθησαν αἱ πόλεις
αὐτῆς γῆ ἄνδρος καὶ ἄβatos οὐ
κατοικήσει ἐν αὐτῇ οὐδὲ εἷς
οὐδὲ μὴ καταλύση ἐν αὐτῇ υἱὸς
ἀνθρώπου

28.44 καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ
Βαβυλῶνα καὶ ἐξοίσω αὐτήν
κατέπιεν ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς
καὶ οὐ μὴ συναχθῶσιν πρὸς
αὐτὴν ἔτι τὰ ἔθνη

45

46

47

48

28.49 καὶ ἐν Βαβυλῶνι
πεσοῦνται τραυματῖαι πάσης
τῆς γῆς

28.50 ἀνασφζόμενοι ἐκ γῆς
πορεύεσθε καὶ μὴ ἴστασθε οἱ
μακρόθεν μνήσθητε τοῦ κυρίου
καὶ Ἱερουσαλημ ἀναβήτω ἐπὶ
τὴν καρδίαν ὑμῶν

28.51 ἠσχύνθημεν ὅτι
ἠκούσαμεν ὄνειδισμόν ἡμῶν
κατεκάλυπεν ἀτιμία τὸ
πρόσωπον ἡμῶν εἰσηλθόν
ἀλλογενεῖς εἰς τὰ ἅγια ἡμῶν εἰς
οἶκον κυρίου

28.52 διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι
ἔρχονται λέγει κύριος καὶ
ἐκδικήσω ἐπὶ τὰ γλυπτά αὐτῆς
καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῆ αὐτῆς
πεσοῦνται τραυματῖαι

28.53 ὅτι ἐὰν ἀναβῇ Βαβυλῶν
ὡς ὁ οὐρανὸς καὶ ὅτι ἐὰν
ὀχυρώσῃ ὕψος ἰσχύος αὐτῆς

גָּלוּ נְכֻסְתָּהּ:
43 הָיוּ עָרֵיהָ לְשֹׁמֵה אֲרָץ צִיָּה וְעַרְבָה אֲרָץ לֹא-יָשׁוּב וְלֹא-יַעֲבֹר בָּהֶן בְּהֵן כָּל-אִישׁ בְּוָדָם:
44 וּפְקֻדָתִי עַל-בָּל בְּכָל מְזִי וְהִצָּאתִי אֶת-בְּלַעַו מִפְּוֹ גוֹיִם וְלֹא-יִנְהַרְוּ אֵלָיו עוֹד גַּם-חֹמַת בָּבֶל נִפְלָה:
45 אָצוּ מִתּוֹכָהּ עַמִּי וּמִלְטוּ אִישׁ אֶת-נַפְשׁוֹ מִחַרֹּן אַרְיָהּ:
46 וְתִירְאוּ וּפְוִי-יָרֹד לְבִבְכָם בְּשִׁמוּעָה הַנְּשִׁמַּעַת בְּאַרְץ הַשְּׂמוּעָה וְאַחַרְיוּ וּבֹא בְשִׁנָּה בְּשִׁנָּה הַשְּׂמוּעָה וְחַמַּס בְּאַרְץ וּמִשָּׁל עַל-מִשָּׁל:
47 לָכֵן הִנֵּה יָמִים בָּאִים וּפְקֻדָתִי עַל-פְּסִילֵי בָבֶל וְכָל-חִלְלֵיהָ וְכָל-אַרְצָהּ תִּבּוֹשׁ וּפְלוּ בְתוֹכָהּ:
48 וּרְנְנוּ עַל-בָּבֶל שְׂמִים וְאַרְץ וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם כִּי הַשְּׂוֹדֵדִים מִצָּפוֹן יָבֹאוּ-לָהּ נְאֻם-יְהוָה:
49 גַּם-בָּבֶל לִנְפֹל חִלְלֵי יִשְׂרָאֵל גַּם-לְבַבֶּל נִפְלוּ חִלְלֵי כָל-הָאָרֶץ:
50 פְּלִטִים מִתְרַב הֵלְכוּ אֶל-תַּעֲמָדוֹ זָכְרוּ מִרְחוֹק אֶת-יְהוָה וִירוּשָׁלַם תַּעֲלֶה עַל-לְבַבְכֶם:
51 חֲרָפָה בְּשָׁנוּ כִּי-שִׁמְעֵנוּ כִּסְתָה כָלִמָּה פִּגְנוּ כִּי בָאוּ עַל-מִקְדָּשֵׁי בַיִת יְהוָה: זָרִים ס
52 לָכֵן הִנֵּה יָמִים בָּאִים נְאֻם-יְהוָה וּפְקֻדָתִי עַל-פְּסִילֵיהָ וּבְכָל-אַרְצָהּ

et inebriabo eos ut sopiantur,
et dormiant somnum
sempiternum,
et non consurgant, dicit Dominus.

40 Deducam eos quasi agnos ad
victimam,
et quasi arietes cum hædis.

41 Quomodo capta est Sesach,
et comprehensa est inclyta
universæ terræ!
quomodo facta est in stuporem
Babylon inter gentes!

42 Ascendit super Babylonem
mare:
multitudine fluctuum ejus operata
est.

43 Factæ sunt civitates ejus in
stuporem,
terra inhabitabilis et deserta,
terra in qua nullus habitet,
nec transeat per eam filius
hominis.

44 Et visitabo super Bel in
Babylone,
et ejiciam quod absorbuerat de ore
ejus:
et non confluent ad eum ultra
gentes,
siquidem et murus Babylonis
corruet.

45 Egredimini de medio ejus,
populus meus,
ut salvet unusquisque animam
suam ab ira furoris Domini,

46 et ne forte mollescat cor
vestrum,
et timeatis auditum qui audietur in
terra:
et veniet in anno auditio,
et post hunc annum auditio,
et iniquitas in terra,
et dominator super dominatorem.

47 Propterea ecce dies veniunt,
et visitabo super sculptilia
Babylonis,
et omnis terra ejus confundetur,
et universi interfecti ejus cadent in
medio ejus.

48 Et laudabunt super Babylonem
cæli et terra,
et omnia quæ in eis sunt:
quia ab aquilone venient ei
prædones, ait Dominus.

παρ' ἐμοῦ ἤξουσιν
ἐξολεθρεύοντες αὐτὴν λέγει
κύριος

28.54 φωνὴ κραυγῆς ἐν
Βαβυλῶνι καὶ συντριβὴ μεγάλη
ἐν γῆ Χαλδαιῶν

28.55 ὅτι ἐξωλέθρευσεν κύριος
τὴν Βαβυλῶνα καὶ ἀπώλεσεν
ἀπ' αὐτῆς φωνὴν μεγάλην
ἠχοῦσαν ὡς ὕδατα πολλά
ἔδωκεν εἰς ὄλεθρον φωνὴν
αὐτῆς

28.56 ὅτι ἦλθεν ἐπὶ Βαβυλῶνα
ταλαιπωρία ἐάλωσαν οἱ
μαχηταὶ αὐτῆς ἐπτόηται τὸ
τόξον αὐτῶν ὅτι θεὸς
ἀνταποδίδωσιν αὐτοῖς κύριος
ἀνταποδίδωσιν αὐτῇ τὴν
ἀνταπόδοσιν

28.57 καὶ μεθύσει μέθη τοὺς
ἡγεμόνας αὐτῆς καὶ τοὺς
σοφοὺς αὐτῆς καὶ τοὺς
στρατηγούς αὐτῆς λέγει ὁ
βασιλεὺς κύριος παντοκράτωρ
ὄνομα αὐτῶ

28.58 τάδε λέγει κύριος τεῖχος
Βαβυλῶνος ἐπλατύνθη
κατασκαπτόμενον
κατασκαφήσεται καὶ αἱ πύλαι
αὐτῆς αἱ ὑψηλαὶ
ἐμπυρισθήσονται καὶ οὐ
κοπιάσουσιν λαοὶ εἰς κενόν καὶ
ἔθνη ἐν ἀρχῇ ἐκλείψουσιν

28.59 ὁ λόγος ὃν ἐνετείλατο
κύριος Ιερεμια τῷ προφῆτῃ
εἰπεῖν τῷ Σαραια υἱῷ Νηριου
υἱοῦ Μασαίου ὅτε ἐπορεύετο
παρὰ Σεδεκιου βασιλέως Ιουδα
εἰς Βαβυλῶνα ἐν τῷ ἔτει τῷ
τετάρτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ
καὶ Σαραίας ἄρχων δώρων

28.60 καὶ ἔγραψεν Ιερεμιας
πάντα τὰ κακά ἃ ἤξει ἐπὶ
Βαβυλῶνα ἐν βιβλίῳ ἐνὶ πάντας
τοὺς λόγους τούτους τοὺς
γεγραμμένους ἐπὶ Βαβυλῶνα

28.61 καὶ εἶπεν Ιερεμιας πρὸς
Σαραϊαν ὅταν ἔλθῃς εἰς
Βαβυλῶνα καὶ ὄψῃ καὶ
ἀναγνώσῃ πάντας τοὺς λόγους
τούτους

28.62 καὶ ἐρεῖς κύριε κύριε σὺ
ἐλάλησας ἐπὶ τὸν τόπον τούτον

יֵאָזֶק חָלָל:

כִּי־תַעֲלֶה בְּכָל־הַשָּׁמַיִם 53
וְכִי־תִבְצָר מְרוֹם עֵינָהּ מֵאֲתֵי
יָבֹאוּ שְׂדָדִים לָהּ נְאֻם־יְהוָה:

קוֹל זַעֲקָה מִבָּבֶל וְשָׁבַר 54
גְּדוֹל מֵאַרְץ כַּשְׂדִּים:

כִּי־שָׁגַד יְהוָה אֶת־בְּבֻל 55
וְאֶבֶד מִמֶּנָּה קוֹל גְּדוֹל וְהָמוּ
רָבִים נִתְּנוּ שָׁאוֹן גְּלִיהֶם כְּמִים
קוֹלָם:

כִּי בָּא עָלֶיהָ עַל־בְּבֻל 56
וְנִלְכְּדוּ גִבּוֹרֶיהָ חֲתֻמֶּיהָ שׁוֹדֵד
גְּמֻלוֹת יְהוָה קִשְׁתוֹתָם כִּי אֵל
שָׁלֵם יִשְׁלָם:

וְחִכְמֶיהָ וְהַשְׂפָרְתֵי שָׂרֶיהָ 57
פָּחוּתֶיהָ וְסִגְנֶיהָ וְגִבּוֹרֶיהָ
שָׁנַת־עוֹלָם וְלֹא יִקְצוּ וְיִשָּׁנוּ
נְאֻם־הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת
שָׁמוֹ: ס

כִּה־אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת 58
חַיִּים בְּבָל הִרְחִיבָה עַרְעָר
הַגְּבֻהִים תִּתְעַרְעֵר וְשִׁעְרֶיהָ
בָּאֵשׁ יִצְתּוּ וְיִגְעֻ עַמִּים
וְלֹאֲמִים בְּדִי־אֵשׁ בְּדִי־רִיק
וְיַעֲפוּ: ס

וְרִמָּהּ הַדְּבָר אֲשֶׁר־צִוָּהּ 59
הַנְּבִיא אֶת־שָׂרְיָה בֶן־נְרִיָּה
בְּלִכְתּוֹ בֶן־מַחְסֵיהָ
אֶת־צִדְקִיהָ מִלִּדְיָהוּדָה בְּבָל
הַרְבַּעִית לְמַלְכוֹ בְּשָׁנַת
וּשְׁרֵיהָ שָׁר מְנוּחָה:

וַיִּכְתֹּב יְרֵמְיָהוּ אֶת 60
כָּל־הַרְעָה אֲשֶׁר־תָּבוֹא
אֶל־בְּבֻל אֶל־סֶפֶר אֶתְדָּא
כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַכְּתוּבִים
אֶל־בְּבֻל:

וַיֹּאמֶר יְרֵמְיָהוּ אֶל־שָׂרְיָה 61
כְּבֹאֵךְ בְּבָל וְרֵאִיתָ וְקִרְאתָ

49 Et quomodo fecit Babylon,
ut caderent occisi in Israël,
sic de Babylone
cadent occisi in universa terra.

50 Qui fugistis gladium, venite,
nolite stare:
recordamini procul Domini,
et Jerusalem ascendat super cor
vestrum.

51 Confusi sumus, quoniam
audivimus opprobrium:
operuit ignominia facies nostras,
quia venerunt alieni super
sanctificationem domus Domini.

52 Propterea ecce dies veniunt, ait
Dominus,
et visitabo super sculptilia ejus,
et in omni terra ejus mugiet
vulneratus.

53 Si ascenderit Babylon in cælum,
et firmaverit in excelso robur
suum,
a me venient vastatores ejus, ait
Dominus.

54 Vox clamoris de Babylone,
et contritio magna de terra
Chaldæorum:

55 quoniam vastavit Dominus
Babylonem,
et perdidit ex ea vocem magnam:
et sonabunt fluctus eorum quasi
aquæ multæ;
dedit sonitum vox eorum:

56 quia venit super eam, id est
super Babylonem, prædo,
et apprehensi sunt fortes ejus,
et emarcuit arcus eorum,
quia fortis ultor Dominus reddens
retribuet.

57 Et inebriabo principes ejus, et
sapientes ejus,
et duces ejus, et magistratus ejus,
et fortes ejus:

et dormient somnum
sempiternum,
et non expergiscentur, ait Rex
(Dominus exercituum nomen
ejus).

58 Hæc dicit Dominus exercituum:
Murus Babylonis ille latissimus
suffossione suffodietur,
et portæ ejus excelsæ igni

<p>τοῦ ἐξολεθρεῦσαι αὐτὸν καὶ τοῦ μὴ εἶναι ἐν αὐτῷ κατοικοῦντας ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους ὅτι ἀφανισμὸς εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται</p> <p>28.63 καὶ ἔσται ὅταν παύσῃ τοῦ ἀναγινώσκειν τὸ βιβλίον τοῦτο καὶ ἐπιδήσεις ἐπ' αὐτὸ λίθον καὶ ῥίψεις αὐτὸ εἰς μέσον τοῦ Εὐφράτου</p> <p>28.64 καὶ ἐρεῖς οὕτως καταδύσεται Βαβυλῶν καὶ οὐ μὴ ἀναστῆ ἀπὸ προσώπου τῶν κακῶν ὧν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐτήν</p>	<p>את כל־הדברים האלה: 62 דברת ואמרתי יהוה אלהי אל־המקום הזה להכריתו היות־בו יושב לבלתי למאדם ועד־בהמה עולם תהיה: כִּי־שמות 63 והיה ככלתך לקרא את־הספר הזה תקשר עליו אבן והשלתו אל־תוך פרת: 64 בגל ואמרתי ככה תשקע ולא־תקום מפני הרעה אשר עליה ונעפו אנכי מביא עד־הנה דברי ירמיהו: ס</p>	<p>comburentur, et labores populorum ad nihilum, et gentium in ignem erunt, et disperibunt.]</p> <p>59 Verbum quod præcepit Jeremias propheta Saraïæ filio Neriæ filii Maasiæ, cum pergeret cum Sedecia rege in Babylonem, in anno quarto regni ejus: Saraias autem erat princeps prophetiæ.</p> <p>60 Et scripsit Jeremias omne malum quod venturum erat super Babylonem, in libro uno: omnia verba hæc quæ scripta sunt contra Babylonem.</p> <p>61 Et dixit Jeremias ad Saraïam: Cum veneris in Babylonem, et videris, et legeris omnia verba hæc,</p> <p>62 dices: Domine, tu locutus es contra locum istum, ut disperderes eum, ne sit qui in eo habitet, ab homine usque ad pecus, et ut sit perpetua solitudo.</p> <p>63 Cumque compleveris legere librum istum, ligabis ad eum lapidem, et projicies illum in medium Euphraten,</p> <p>64 et dices: Sic submergetur Babylon, et non consurget a facie afflictionis quam ego adduco super eam, et dissolvetur. Hucusque verba Jeremiæ.</p>
<p>52.1 ὄντος εικοστοῦ καὶ ἐνὸς ἔτους Σεδεκιου ἐν τῷ βασιλεῦειν αὐτόν καὶ ἕνδεκα ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλημ καὶ ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτοῦ Αμιτααλ θυγάτηρ Ἱερεμιου ἐκ Λοβανα</p> <p>2</p> <p>3</p> <p>4 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἐνάτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν μηνὶ τῷ δεκάτῳ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἦλθεν Ναβουχοδοноσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλημ καὶ περιεχαράκωσαν αὐτήν καὶ περιφκοδόμησαν αὐτήν τετραπέδοις λίθοις κύκλω</p>	<p>52.1 ואחת שנה בן־עשרים צדקיהו במלכו ואחת עשרה מלך בירושלם ושם שנה חמוטל חמיטל אמו בת־ירמיהו מלכנה: 2 ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר־עשה יהויקים: 3 כיו על־אף יהוה היתה בירושלם ויהודה עד־השליכו אותם מעל פגיו וימרד צדקיהו במלך בבל: 4 ויהי בשנה התשעית למלכו בחודש העשירי בעשור לחדש כָּא נבוכדנאצר מלך־בבל הוא</p>	<p>52.1 Filius viginti et unius anni erat Sedecias cum regnare cœpisset, et undecim annis regnavit in Jerusalem. Et nomen matris ejus Amital filia Jeremiæ de Lobna.</p> <p>2 Et fecit malum in oculis Domini, juxta omnia quæ fecerat Joakim,</p> <p>3 quoniam furor Domini erat in Jerusalem et in Juda, usquequo projiceret eos a facie sua: et recessit Sedecias a rege Babylonis.</p> <p>4 Factum est autem in anno nono regni ejus, in mense decimo, decima mensis, venit Nabuchodonosor rex Babylonis, ipse et omnis exercitus ejus, adversus Jerusalem: et obsederunt eam, et ædificaverunt contra eam munitiones in circuitu.</p>

5 και ἦλθεν ἡ πόλις εἰς συνοχὴν ἕως ἑνδεκάτου ἔτους τῷ βασιλεῖ Σεδεκία

6 ἐν τῇ ἐνάτῃ τοῦ μηνὸς και ἐστερεώθη ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει και οὐκ ἦσαν ἄρτοι τῷ λαῷ τῆς γῆς

7 και διεκόπη ἡ πόλις και πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἐξῆλθον νυκτὸς κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης ἀνὰ μέσον τοῦ τείχους και τοῦ προτειχίσματος ὃ ἦν κατὰ τὸν κῆπον τοῦ βασιλέως και οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τῆς πόλεως κύκλῳ και ἐπορεύθησαν ὁδὸν τὴν εἰς Ἀραβα

8 και κατεδίωξεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ὀπίσω τοῦ βασιλέως και κατέλαβον αὐτὸν ἐν τῷ πέραν Ιεριχω και πάντες οἱ παῖδες αὐτοῦ διεσπάρησαν ἀπ' αὐτοῦ

9 και συνέλαβον τὸν βασιλέα και ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Δεβλαθα και ἐλάλησεν αὐτῷ μετὰ κρίσεως

10 και ἔσφαξεν βασιλεὺς Βαβυλῶνος τοὺς υἱοὺς Σεδεκίου κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ και πάντας τοὺς ἄρχοντας Ιουδα ἔσφαξεν ἐν Δεβλαθα

11 και τοὺς ὀφθαλμοὺς Σεδεκίου ἐξετύφλωσεν και ἔδωκεν αὐτὸν ἐν πέδαις και ἤγαγεν αὐτὸν βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα και ἔδωκεν αὐτὸν εἰς οἰκίαν μύλωνος ἕως ἡμέρας ἧς ἀπέθανεν

12 και ἐν μηνὶ πέμπτῳ δεκάτῃ τοῦ μηνὸς ἦλθεν Ναβουζαρδαν ὁ ἀρχιμάγειρος ὁ ἐστηκὼς κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος εἰς Ιερουσαλημ

13 και ἐνέπρησεν τὸν οἶκον κυρίου και τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως και πάσας τὰς οἰκίας τῆς πόλεως και πᾶσαν οἰκίαν μεγάλην ἐνέπρησεν ἐν πυρὶ

14 και πᾶν τεῖχος Ιερουσαλημ

וַיִּהְיוּ וְכָל־חֵילוֹ עַל־יְרוּשָׁלַם עָלֶיהָ וַיָּבֹנוּ עָלֶיהָ דַיָּק סְבִיב׃

5 וַתִּבֶּא הָעִיר בַּמָּצוֹר עַד עֲשָׂתֵי עָשָׂרָה שָׁנָה לְמָלְךָ צְדַקְיָהוּ׃

6 בַּחֹדֶשׁ הָרְבִיעִי בַּתְּשַׁע לַחֹדֶשׁ וַיִּחְזַק הָרָעַב בְּעִיר וְלֹא־הָיָה לָחֵם לָעַם הָאָרֶץ׃

7 וְכָל־אֲנָשֵׁי וַתִּבְקַע הָעִיר 7 הַמְּלַחְמָה יִבְרָחוּ וַיֵּצְאוּ דְרָוּהָ שָׁעַר מִהָעִיר לַיְלָה בֵּין־הַחֲמַתַּיִם אֲשֶׁר עַל־גִּן וְכַשְׂדִּים עַל־הָעִיר הַמְּלָךְ סְבִיב וַיֵּלְכוּ דְרָוּהָ הָעֲרָבָה׃

8 אַחֲרַי וַיִּרְדְּפוּ חֵיל־כַּשְׂדִּים 8 הַמְּלָךְ וַיִּשְׁיִגּוּ אֶת־צְדַקְיָהוּ יִרְחוּ וְכָל־חֵילוֹ נִפְצוּ בְּעָרְבָת מַעְלָיו׃

9 וַיַּעֲלוּ וַיִּתְּפְשׂוּ אֶת־הַמְּלָךְ 9 אֹתוֹ אֶל־מְלָךְ בְּבָל רִבְלָתָה וַיִּדְבֵּר אִתּוֹ בְּאָרֶץ חַמַּת מִשְׁפָּטִים׃

10 וַיִּשְׁתַּח מְלָךְ־בְּבָל 10 אֶת־בְּנֵי צְדַקְיָהוּ לְעֵינָיו וְגַם אֶת־כָּל־שָׂרֵי יְהוּדָה שְׁתַּח בְּרִבְלָתָה׃

11 וְאַת־עֵינָי צְדַקְיָהוּ 11 וַיֵּאסְרֵהוּ בְּנִחְשָׁמַיִם וַיִּבְאַהוּ בְּכֹלָה וַיִּתְּנֵהוּ מְלָךְ־בְּבָל־הַפְּקֻדֹת עַד־זָוַם בֵּית־בְּבִית־מוֹתוֹ׃

12 וּבַעֲשׂוֹר וּבַחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי 12 לַחֹדֶשׁ הָיָא שָׁנַת תְּשַׁע־עָשָׂרָה לְמָלְךָ נְבוּכַדְרֶאֱצַר שָׁנָה מְלָךְ־בְּבָל זָא נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים עָמַד לְפָנָי מְלָךְ־בְּבָל בִּירוּשָׁלַם׃

13 וַיִּשְׂרַף אֶת־בֵּית־יְהוָה 13 וְאֶת־בֵּית הַמְּלָךְ וְאֶת כָּל־בְּתֵי

5 Et fuit civitas obsessa usque ad undecimum annum regis Sedeciae.

6 Mense autem quarto, nona mensis, obtinuit fames civitatem, et non erant alimenta populo terræ.

7 Et dirupta est civitas, et omnes viri bellatores ejus fugerunt, exieruntque de civitate nocte, per viam portæ quæ est inter duos muros, et ducit ad hortum regis, Chaldæis obsidentibus urbem in gyro, et abierunt per viam quæ ducit in eremum.

8 Persecutus est autem Chadæorum exercitus regem, et apprehenderunt Sedeciam in deserto quod est juxta Jericho: et omnis comitatus ejus diffugit ab eo.

9 Cumque comprehendissent regem, adduxerunt eum ad regem Babylonis in Reblatha, quæ est in terra Emath, et locutus est ad eum judicia.

10 Et jugulavit rex Babylonis filios Sedeciae in oculis ejus, sed et omnes principes Juda occidit in Reblatha.

11 Et oculos Sedeciae eruit, et vinxit eum compedibus, et adduxit eum rex Babylonis in Babylonem, et posuit eum in domo carceris usque ad diem mortis ejus.

12 In mense autem quinto, decima mensis, ipse est annus nonusdecimus Nabuchodonosor regis Babylonis, venit Nabuzardan princeps militiæ, qui stabat coram rege Babylonis, in Jerusalem,

13 et incendit domum Domini, et domum regis, et omnes domos Jerusalem: et omnem domum magnam igni combussit:

14 et totum murum Jerusalem per circuitum destruxit cunctus exercitus Chaldæorum qui erat cum magistro militiæ.

15 De pauperibus autem populi, et de reliquo vulgo quod remanserat in civitate, et de perfugis qui transfugerant ad regem Babylonis,

κύκλω καθεῖλεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ἢ μετὰ τοῦ ἀρχιμαγείρου

15

16 καὶ τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ κατέλιπεν ὁ ἀρχιμάγειρος εἰς ἀμπελοργοὺς καὶ εἰς γεωργούς

17 καὶ τοὺς στύλους τοὺς χαλκοῦς τοὺς ἐν οἴκῳ κυρίου καὶ τὰς βάσεις καὶ τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν τὴν ἐν οἴκῳ κυρίου συνέτριψαν οἱ Χαλδαῖοι καὶ ἔλαβον τὸν χαλκὸν αὐτῶν καὶ ἀπήνεγκαν εἰς Βαβυλῶνα

18 καὶ τὴν στεφάνην καὶ τὰς φιάλας καὶ τὰς κρεάγρας καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ ἐν οἷς ἐλειτούργουν ἐν αὐτοῖς

19 καὶ τὰ σαφρωθ καὶ τὰ μασμαρωθ καὶ τοὺς ὑποχυτῆρας καὶ τὰς λυχνίας καὶ τὰς θυίσκας καὶ τοὺς κυάθους ἃ ἦν χρυσᾶ χρυσᾶ καὶ ἃ ἦν ἀργυρᾶ ἀργυρᾶ ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος

20 καὶ οἱ στῦλοι δύο καὶ ἡ θάλασσα μία καὶ οἱ μόσχοι δώδεκα χαλκοῖ ὑποκάτω τῆς θαλάσσης ἃ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν εἰς οἶκον κυρίου οὐκ ἦν σταθμὸς τοῦ χαλκοῦ αὐτῶν

21 καὶ οἱ στῦλοι τριάκοντα πέντε πηγῶν ὕψος τοῦ στύλου τοῦ ἐνός καὶ σπαρτίον δώδεκα πήχεων περιεκύκλου αὐτόν καὶ τὸ πάχος αὐτοῦ δακτύλων τεσσάρων κύκλω

22 καὶ γεῖσος ἐπ' αὐτοῖς χαλκοῦν καὶ πέντε πήχεων τὸ μῆκος ὑπεροχὴ τοῦ γεῖσους τοῦ ἐνός καὶ δίκτυον καὶ ῥόαι ἐπὶ τοῦ γεῖσους κύκλω τὰ πάντα χαλκᾶ καὶ κατὰ ταῦτα τῷ στύλῳ τῷ δευτέρῳ ὀκτῶ ῥόαι τῷ πῆχει τοῖς δώδεκα πήχεσιν

23 καὶ ἦσαν αἱ ῥόαι ἐνενήκοντα ἕξ τὸ ἐν μέρος καὶ ἦσαν αἱ πᾶσαι ῥόαι ἐπὶ τοῦ δικτύου κύκλω ἑκατόν

וְאֶת־כָּל־בַּיִת הַגָּדוֹל יְרוּשָׁלַם שָׁרָף בָּאֵשׁ:

14 וְאֶת־כָּל־חֲמוֹת יְרוּשָׁלַם סָבִיב נִתְצוּ כָל־הַחֵיל כְּשָׂדִים אֲשֶׁר אֶת־רַב־טַבָּחִים:

15 וּמַדְלֹת הָעֵם וְאֶת־יֵתֵר הָעֵם הַנִּשְׁאָרִים בְּעִיר וְאֶת־הַנִּכְפָּלִים אֲשֶׁר נִפְלוּ אֶל־מִלֹּךְ בְּכֹל וְאֶת־יֵתֵר הָאֲמֹן הַגִּלְגָּה נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים:

16 וּמַדְלֹת הָאָרְזַן הַשָּׁאִיר נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים לְכַרְמִים וְלִיְגָבִים:

17 אֲשֶׁר וְאֶת־עַמּוּדֵי הַנְּחֹשֶׁת לְבַיִת־יְהוָה וְאֶת־הַמְּכַנּוֹת אֲשֶׁר וְאֶת־יָם הַנְּחֹשֶׁת בְּבַיִת־יְהוָה שִׁבְרוּ כְּשָׂדִים אֶת־כָּל־נְחָשָׁתָם וַיִּשְׂאוּ בְּבִלְהָ:

18 וְאֶת־הַסְּרוֹת וְאֶת־הַיַּעֲמִים וְאֶת־הַמְּזוּרֹת וְאֶת־הַמְּזַרְקֹת כָּל־כְּלֵי וְאֶת־הַכַּפּוֹת וְאֶת הַנְּחֹשֶׁת אֲשֶׁר־יִשְׂרָתוּ בָהֶם לְקַחוּ:

19 וְאֶת־הַסְּפִים וְאֶת־הַמַּחְתּוֹת וְאֶת־הַמְּזַרְקֹת וְאֶת־הַמְּנִרֹת וְאֶת־הַסִּרְיֹת וְאֶת־הַכַּפּוֹת וְאֶת־הַמְּנִקֹת וְהָב וְאֲשֶׁר־בָּסָף אֲשֶׁר זָהָב בָּסָף לְקַח רַב־טַבָּחִים:

20 הָעַמּוּדִים שְׁנַיִם הָיִם אַחַד וְהַבְּקָר שְׁנַיִם־עָשָׂר הַמְּכַנּוֹת נְחֹשֶׁת אֲשֶׁר־תַּחַת אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמֹה לְאֶ־הַיָּהִה מִשְׁקָל לְבַיִת יְהוָה לְנַחֲשָׁתָם כָּל־הַכְּלִים הָאֵלֶּה:

21 וְהַעַמּוּדִים שִׁבְעָה עָשָׂר הָעַמּוּד קוֹמַת קוֹמַה אַמְּהָ הָאֵתֶד וְחוּט שְׁתַּיִם־עָשָׂרָה

et ceteros de multitudine transtulit Nabuzardan princeps militiae.

16 De pauperibus vero terræ reliquit Nabuzardan princeps militiae vinitores et agricolas.

17 Columnas quoque æreas quæ erant in domo Domini, et bases, et mare æneum quod erat in domo Domini, confregerunt Chaldæi, et tulerunt omne æs eorum in Babylonem,

18 et lebetes, et creagras, et psalteria, et phialas, et mortariola, et omnia vasa ærea quæ in ministerio fuerant, tulerunt:

19 et hydrias, et thymiamateria, et urceos, et pelves, et candelabra, et mortaria, et cyathos, quotquot aurea, aurea, et quotquot argentea, argentea, tulit magister militiae:

20 et columnas duas, et mare unum, et vitulos duodecim æreos qui erant sub basibus quas fecerat rex Salomon in domo Domini. Non erat pondus æris omnium horum vasorum.

21 De columnis autem decem et octo cubiti altitudinis erant in columna una, et funiculus duodecim cubitorum circuibat eam: porro grossitudo ejus quatuor digitorum, et intrinsecus cava erat.

22 Et capitella super utramque ærea: altitudo capitelli unius quinque cubitorum, et retiacula et malogranata super coronam in circuitu, omnia ærea: similiter columnæ secundæ, et malogranata.

23 Et fuerunt malogranata nonaginta sex dependentia: et omnia malogranata centum, retiaculis circumdabantur.

24 Et tulit magister militiae Saraiam sacerdotem primum, et Sophoniam sacerdotem secundum, et tres custodes vestibuli:

25 et de civitate tulit eunuchum unum, qui erat præpositus super viros bellatores: et septem viros de his qui videbant faciem regis, qui inventi sunt in civitate: et scribam

24 και ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρος τὸν ἱερέα τὸν πρῶτον καὶ τὸν ἱερέα τὸν δευτερεύοντα καὶ τοὺς τρεῖς τοὺς φυλάττοντας τὴν ὁδὸν

25 καὶ εὐνοῦχον ἓνα ὃς ἦν ἐπιστάτης τῶν ἀνδρῶν τῶν πολεμιστῶν καὶ ἑπτὰ ἄνδρας ὀνομαστοὺς τοὺς ἐν προσώπῳ τοῦ βασιλέως τοὺς εὐρεθέντας ἐν τῇ πόλει καὶ τὸν γραμματέα τῶν δυνάμεων τὸν γραμματεῦντα τῷ λαῷ τῆς γῆς καὶ ἑξήκοντα ἀνθρώπους ἐκ τοῦ λαοῦ τῆς γῆς τοὺς εὐρεθέντας ἐν μέσῳ τῆς πόλεως

26 καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς Ναβουζαρδαν ὁ ἀρχιμάγειρος καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Δεβλαθα

27 καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν Δεβλαθα ἐν γῆ Αἰμαθ

28

29

30

31 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ καὶ ἑβδόμῳ ἔτει ἀποικιοθέντος τοῦ Ἰωακὶμ βασιλέως Ἰουδα ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ ἐν τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς ἔλαβεν Ουλαιμαραδαχ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν τῷ ἐνιαυτῷ ᾧ ἐβασίλευσεν τὴν κεφαλὴν Ἰωακὶμ βασιλέως Ἰουδα καὶ ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐξ οἰκίας ἧς ἐφυλάττετο

32 καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ χρηστὰ καὶ ἔδωκεν τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπάνω τῶν θρόνων τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι

33 καὶ ἠλλάξεν τὴν στολὴν τῆς φυλακῆς αὐτοῦ καὶ ἥσθιεν ἄρτον διὰ παντὸς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας ἃς ἔζησεν

34 καὶ ἡ σύνταξις αὐτῷ ἐδίδοτο διὰ παντὸς παρὰ τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἕως ἡμέρας ἧς

אָמָה יְסַבְּנוּ וְעַבְדוֹ אַרְבַּע אֲצַבְּעוֹת נְבוּב:

22 וְכִתְּרַת עֲלָיו נְחֹשֶׁת וְקוֹמַת הַכְּתֹרֶת הָאֶחָת תִּמְשֹׁךְ וְרַמּוֹנִים אֲמוֹת וְשִׁבְכָה עַל־הַכּוֹתֶרֶת סָבִיב הַפֶּלַל לְעַמּוּד הַשָּׁנִי נְחֹשֶׁת וְכֹאֲלָה וְרַמּוֹנִים:

23 וַיְהִי הָרַמְּנִים תִּשְׁעִים וַיִּשְׁפֹּךְ רוּחָהּ כָּל־הָרַמּוֹנִים מֵאָה עַל־הַשִּׁבְכָה סָבִיב:

24 וַיִּקַּח רַב־טַבָּחִים אֶת־שָׂרֵיהֶּ כְּהֵן הָרָאשׁ וְאֶת־צַפְנִיָּה כְּהֵן הַמְּשַׁנָּה וְאֶת־שָׁלְשֵׁת שְׂמָרֵי הַסֵּף:

25 וַיִּמְוֶהֶר לְקַח סְרִיס אֶחָד אֶשְׂר־הֵיָה כְּקִידוֹ עַל־אַנְשֵׁי הַמִּלְחָמָה וְשִׁבְעָה אַנְשִׁים מֵרָאִי כְּנִי־הַמֶּלֶךְ סִפְרֹ אֲשֶׁר נִמְצְאוּ בְעִיר וְאֵת שָׂר הַצָּבָא הַמְּצַבֵּא אֶת־עַם אִישׁ מֵעַם הָאָרֶץ וְשִׁשִּׁים הָאָרֶץ הַנִּמְצָאִים בְּתוֹךְ הָעִיר:

26 וַיִּקַּח אוֹתָם נְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים וַיִּלְךְ אוֹתָם אֶל־מֶלֶךְ בְּבַל רַבְּלָתָה:

27 וַיִּבֶה אוֹתָם מֶלֶךְ בְּבַל וַיִּמְתַּם בְּרַבְּלָה בְּאָרֶץ חֲמַת וַיִּגַּל יְהוּדָה מֵעַל אֲדָמָתוֹ:

28 וְהָיָה הָעָם אֲשֶׁר הִגְלָה נְבוּזַרְאֲדָן בְּשַׁנְת־שְׁבַע יְהוּדִים שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים וְעֶשְׂרִים וְשֵׁשׁ:

29 בְּשַׁנְת שְׁמוֹנֶה עָשָׂרָה לְנְבוּזַרְאֲדָן מִירוּשָׁלַם לָפָשׁ שְׂמֻנָה מֵאוֹת שְׁלֹשִׁים וּשְׁנָיִם:

30 בְּשַׁנְת שָׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים לְנְבוּזַרְאֲדָן רַב־טַבָּחִים יְהוּדִים

principem militum, qui probabat tyrones: et sexaginta viros de populo terræ, qui inventi sunt in medio civitatis.

26 Tulit autem eos Nabuzardan magister militiæ, et duxit eos ad regem Babylonis in Reblatha:

27 et percussit eos rex Babylonis, et interfecit eos in Reblatha in terra Emath: et translatus est Juda de terra sua.

28 Iste est populus quem transtulit Nabuchodonosor: in anno septimo, Judæos tria millia et viginti tres:

29 in anno octavodecimo Nabuchodonosor, de Jerusalem animas octingentas triginta duas:

30 in anno vigesimo tertio Nabuchodonosor, transtulit Nabuzardan magister militiæ animas Judæorum septingentas quadraginta quinque. Omnes ergo animæ, quatuor millia sexcentæ.

31 Et factum est in trigesimo septimo anno transmigrationis Joachin regis Juda, duodecimo mense, vigesima quinta mensis, elevavit Evilmerodach rex Babylonis, ipso anno regni sui, caput Joachin regis Juda, et eduxit eum de domo carceris.

32 Et locutus est cum eo bona, et posuit thronum ejus super thronos regum qui erant post se in Babylone.

33 Et mutavit vestimenta carceris ejus, et comedebat panem coram eo semper cunctis diebus vitæ suæ.

34 Et cibaria ejus, cibaria perpetua dabantur ei a rege Babylonis, statuta per singulos dies, usque ad diem mortis suæ, cunctis diebus vitæ ejus.

ἀπέθανεν

נָפַשׁ שִׁבְעַת מְאוֹת אַרְבָּעִים
אַרְבַּעַת וַחֲמִשָּׁה כָּל־נְפֹשׁ
אֲלֵפִים וְשֵׁשׁ מְאוֹת: פ

וַיְהִי בְשָׁלְשִׁים וְשִׁבְעִים 31
שָׁנָה לְגִלוֹת יְהוֹיָכָן
מֶלֶךְ־יְהוּדָה בְּשָׁנִים עָשָׂר
חֹדֶשׁ בְּעֶשְׂרִים וַחֲמִשָּׁה לַחֹדֶשׁ
מֶלֶךְ בְּכֹל נָשָׂא אָוִיל מְרֹדֶךְ
בְּשָׁנַת מַלְכָּתוֹ אֶת־רֹאשׁ
מֶלֶךְ־יְהוּדָה וַיִּצָּא יְהוֹיָכָן
הַקְּלוּא: הַכְּלִיא אוֹתוֹ מִבַּיִת

וַיִּדְבַּר אִתּוֹ טָבוֹת וַיִּתֵּן 32
אֶת־כֶּסֶף אֹרֶז מִמֶּעַל לְכֶסֶף
אֲשֶׁר אִתּוֹ הַמְּלָכִים מַלְכִים
בְּכַבֵּל:

וַשָּׁנָה אֵת בְּגָדֵי כְלָאוֹ 33
וְאָכַל לֶחֶם לְפָנָיו תָּמִיד
כָּל־יְמֵי תָּיו:

וַאֲרָחַתוֹ אֲרָחַת תָּמִיד 34
נִתְּנָה־לּוֹ מֵאֵת מֶלֶךְ־בָּבֶל
מוֹתוֹ דְּבַר־יָוֶם בְּיוֹמוֹ עַד־יָוֶם
כָּל יְמֵי תָּיו: